

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11093

LENIN VLADIMIR ILITSH

Institut Marksizma-Leninizma

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER

AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

И. Г. Губин

פראָדעטאריער פֿון אלע לענדער, פארייניקט זיכ!

מארקס — ענגעלס — לענין-אינסטיטוט באמ צק אלקפ(ב)

ל ע נ י נ

ווֹלאַדימיר אַיליטש

קורצע באשרייבונג פונעם לעבן און טעטיקייט

אַ ג י ז

מעלובע-פארלאג „דער עמעס“, מאַסקווע 1945

I

וואלדימיר איליכיש אוליאנאָן (לעניג) — דער גרינדער פונעם באַל־שעוויזם און פון דער ערשטער אין דער וועלט סאָציאליסטישער מע־לוכע, — איז געבאָרן געוואָרן דעם 10 (22) אפרעל 1870 יאָר אין דער שטאָט סימבירסק אפ דער וואָלגע (איצט אוליאנאָוסק).

זיין פאָטער, איליא ניקאָלעוויטש, האָט געשטאמט פון מעשטשאַנעס פון דער שטאָט אסטראכאנ. נאָכ דעם, ווי ער האָט געענדיקט די גימנאזיע און דעם קאזאנער אוניווערסיטעט, איז ער אין מעשעב פון 14 יאָר געווען א לערער פון מאטעמאטיק און פיזיק אין פענזע און אין ניוזשיגאָווגאָרד (איצט גאָרקי), פון 1869 יאָר אָן — אינעם ספעקטאָר און דערנאָכ דירעקטאָר פון די פאָלקס־שולן אין סימביר־סקער גובערניע. פאר די לאנגע יאָרן, ריכטט האָט מען אים אריבער־געפירט אין אדל־שטאנד. דאָס איז געווען א געבילדעטער, פראַגרעסי־ווער רוסישער מענטש, וואָס האָט זיך מיט לייב־אונלעבן אָפגעגעבן דער אופקלערונג פון די פאָלקס־מאסן. אן ארבעטזאמער, ענערגישער, שטרענג בא דער ארבעט ס'ע צו זיך, ס'ע צו די ארומיקע, א מענטש, וואָס האָט העכער פון אלץ געשטעלט די אינטערעסן פון דער ארבעט, האָט אים ג. אוליאנאָו געשמרעכט צו דערציען די דאָזיקע איינגשאפטן אויב בא זינע קינדער. ער איז געשטארבן דעם 12 יאנואר 1886 יאָר.

לענינס מוטער, מאריא אלעקסאנדראָווא בלאנק, איז געווען א דאָקטערס א טאכטער. דאָס איז געווען א מערקווירדיקע פרוי, א גע־בילדעטע, הויב קולטורעלע און קלוגע. זי האָט פארמאָגט גרויסע ווילנס־קראפט און א פעסען באראקטער. זי איז געווען גוט באקאנט מיט דער קינסטלערישער ליטעראטור, ס'ע מיט דער רוסישער, ס'ע מיט דער אויסלענדישער, האָט גוט באהערשט פראנצויזיש, דייטש און ענגליש, האָט זיך א סאך פארנומען מיט מוזיק. אָפגעגעבן זיך אינגאנצן דער מישפאָכע, האָט זי אָנגענומען אלע מיטלען צו דערציען אירע קינדער אזוי, אז זיי זאָלן זיין אָרנטלעכע, געבילדעטע, אידיינישע מענטשן. אלע קינדער פון די אוליאנאָווס זינען געוואָרן רעוואָליוציאָנערן: דער עלטערער זון אלעקסאנדער — א גארדאָוואָלעצ; די איבעריקע, כּו צו דער פרוי־פארשטאָרבענער אָלגא, — אַנא, וואלדימיר, דמיטרי, מאַ־רוא — באַלשעוויקעס.

לעניג איז געווען א לעבעדיק, זייער באגאבט קינד. צו פינף יאָר האָט ער זיך שוין אויסגעלערנט ליינענע. צו ניינ יאָר איז ער אָנגע־

קומענ אינ ערשטן קלאס פון דער סימבירסקער גימנאזיע. אדאנק זיך
נע אויסערגעוויינלעכע פיזיקלעכע און דער ערנסטער באציונג צו די
לימודים האָט ער זיך געלערנט אויסגעצייכנט און פלעגט ארבעטן
פון איין קלאס אין אנדערן מיט באלוינונגען פון דער ערשטער מאדל-
רייזע. וועג ער האָט געענדיקט די גימנאזיע, האָט ער גוט געקענט
לאפטן, גריכיש, פראנצויזיש און דעטש. וואלדימיר איליטש האָט גוט
געקענט אויך געשיכטע און ליטעראטור. באזונדערס האָט ער געהאלטן
פון יענע ליטערארישע ווערק, וואָס די העלדן זייערע האָבן פאר-
מאָגט א שטארקן אנטפערסטן כאראקטער.

זעט קינדעלט און יוגנט האָט לענין פארבראכט אינעם וואָלגע-
קאנט — אין סימבירסקער, קאזאנער און סאמארער גובערניעס. דאָס
זינגע געווען מיפיש פויערשע גובערניעס. דאָ האָט ער פון דער נאָענט
געזען דאָס פויערשע לעבן, דעם דאלעס און די פינצטערניש, דעם
אומענטשלעכע יאָך און די רויבערישע עקספלאטאציע, וואָס האָבן גע-
הערשט אין דאָרף, ער פלעגט דאָ שטענדיק האָבן פארבינדונגען מיט
ארבעטס-מענטשן. ער האָט געזען, ווי באגלעב מיט די רוסישע אר-
בעטנדיקע מאסן ווערן אונטערדריקט די פילצאליקע נאציאנאליטעטן —
טשעוואשן, מאָרדווינער, טאַטערן אא. שוין איז די יוגנט-יאָרג האָט
ער אָנגעהויבן האסן די אונטערדריקונג, וואָס עס האָבן געהאט אויפ-
צושטיין די ארבעטנדיקע מאסן, אָנגעהויבן האסן דעם נאציאנאליסטישן יאָך.
לענינס לערנ און יוגנט-יאָרג זענען ציוניפעפאלן מיט איינעם
פון די פינצטערסטע פערזאָנן אין דער געשיכטע פון רוסלאנד. די
דאָזיקע יאָרג האָט לענין שפעטער אָנגערופן — פערזאָנל פון „צעיו-
שעטער, אומגעהייער זינלעזער און כליזשער רעאקציע“¹. דער צארוזם
האָט טרוםפירט, וועג ער האָט צעגראַמירט די רעוואָלוציאָנערע בא-
וועגונג פון די 70-ער יאָרג. נאָך דעם, ווי די גארדאָוואַלעס האָבן
אין 1881 יאָר דערהארגעט אלעקסאנדער דעם II, האָט זיך די זעלבסט-
הערשערישע רעגירונג גענילט מאכן צוגישט אפילע די געבעדיקע רע-
פארמעס פון די 60-ער יאָרג. די פולע מאכט איבער די פויעריק האָבן
באקומען די זעמסקע אומשטאלניקעס, באשטימט פון צווישן דעם ארץ.
עס איז פארווערט געוואָרן נישט בלויז די דעמאָקראטישע, נאָר קימאט
די גאנצע ליבעראלע פרעסע. די רעאקציע האָט געבושעוועט אויך אין
די שולן; דאָס מיניסטעריום פאר פאָלקס-בילדונג, אָדער, ווי לענין
פלעגט עס שפעטער אָנרופן, „מיניסטעריום פאר פאָלקס-פארפונג-
טערוג“, האָט געשמרעכט אויסצובילדן פון דער שטודירנדיקער יוגנט
טרייע מעשארטן פון דער זעלבסט-הערשונג. דער גרענעצלאָזער וויל-
קור פון דער צארישער רעגירונג, די אבסאָליוטע רעכטלאָזיקע און
די אומדעהערטע אונטערדריקונג פון די ארבעטער און פויעריק, דער
וויילדער נאציאנאליסטישער יאָך, די פאכדאָנעס פון די ליבעראלן און זייער
עקלהאפט קריכן אפ אלע פיר פאר די רעאקציאָנערן — אָט דאָס איז
דאָס בילד פון דעם דעמאָקראטישן רוסישן לעבן.

לענין האָט פרי אָנגעהויבן צו פארטראכטן זיך וועגן דעם ארומיקן
לעבן, אומפערקומט זיך צוהערן צו די פאָליטישע שמועסן פון די רער-

1. לענין. ווערק, 4טע אפלאגע, ב. 1, ז. 237.

וואקסענע. ער האָט א סאכ געלייענט און האָט שוין אין דער פרוער יוגנט געהאט איבערגעלייענט דאָס בעסטע, וואָס עס האָט געגעבן די רעוואָלוציאָנער-דעמאָקראטישע פּובליציסטיק אין רוסלאַנד. אין עלטער פון 14—15 יאָר האָט זיך לענין באקענט מיט טשערנישעווסקיס ראָ- מאַן „וואָס דארף מען טאָן?“, וועלכער האָט געמאכט אפּ אימ א שטארקע רושעם. ער האָט אויך געלייענט דאָבראָליובאָווס און פּיסאַ- רעווס ווערק און אנדערע ביכער, וועלכע מע האָט דעמלט געהאלטן פאר „פארווערטע“. ער האָט גוט געוואוסט די פאָעטישע דעמאָקראטי פון געקראסאָווס פערנאָד.

א גרויסע ווירקונג אפּן יוגנט לענין האָט געהאט דער עלטערער ברודער אלעקסאנדער, מיט וועלכע ער האָט זיך שטארק געבאווערט. אלעקסאנדער איז געווען אן ערנסטער באַכער, וואָס האָט זיך שטרענג באצויגן צו זיך און צו זינע פליכטן. ווען אלעקסאנדער איז זומער- צייט, אין די יאָרן 1885 און 1886, געקומען אפּ די קאניקלע אהיימ פון פעטערבורג, וווּ ער האָט זיך געלערנט אין אוניווערסיטעט אפּן פּוויש-מאמעמאטישן פאקולטעט, האָט ער געבראכט מיט זיך מארקס' „קאפיטאַל“. שוין דעמלט האָט זיך לענין אָנגעהויבן באקענען מיט דעם דאָזיקן ווערק.

בא לענינען האָט זיך פרי אָנגעהויבן אויסבילדן א פונטלעכע בא- צונוג צו דער גאנצער געזעלשאפטלעכ-פאָליטישער אָרדענונג אינעם צארישן רוסלאַנד. שוין אין די עלטערע קלאסן גימנאזיע איז ער גע- ווען רעוואָלוציאָנער געשטימט. די דאָזיקע שטימונגען האָבן זיך גע- לאָזט פילן אין זינע שול-ארבעטן. אָפּגעבנדיק אימ איינמאל זינע א שריפטלעכע ארבעט, האָט אימ דער גימנאזיע-דירעקטאָר געזאָגט מיט אן אומצופרידענעם טאָן: „וועג וועלכע אונטערדריקט קלאסן שרעבט איר עס דאָ, וואָס פאר א שטעקס האָט עס אהער?“

אן איבערבאָר און לענינס לעבן איז פאָרגעקומען אינעם יאָר 1887, ווען ער האָט זיך ענדגילטיק געשטעלט אפּן רעוואָלוציאָנערן וועג.

אָנזויב יאָר 1887 האָט די מישפּאָכע אוליאנאָווס געטראָפּן א גרוי- סער אומגליק. פאר אָנטיילנעמען אין צוגרייטן דעם אטענטאט אפּן לעבן פונעם צאר אלעקסאנדער דעם III איז דעם 1 מאַרש ארעסטירט געוואָרן אין פעטערבורג וואַדימיר איליטשס ברודער — אלעקסאנדער אוליאנאָוו. גלעכצטיק איז ארעסטירט געוואָרן אויך די עלטערע שוועס- שער אַנאַ, וואָס האָט זיך אויך געלערנט אין פעטערבורג.

א נאָענטער פרינט פון דער מישפּאָכע אוליאנאָווס — וו. וו. קאַש- קאדאמאָוא דערציילט אין אירע דערינערונגען, וואַזוי זי האָט, באק- מענדיק פון פעטערבורג די יעדע וועג אלעקסאנדערס ארעסט, ארויס- גערופן לענינען פון גימנאזיע (ער האָט זיך דעמלט געלערנט אין לעצטן קלאס — אין אכטן), קעדיי זיך מיט אימ אן איינצע האלטן, וואַזוי צוגוגרייטן מאַרשאַל אלעקסאנדראָווא צו אָס דער שווערער יעדע. דורכגעלייענט דעם ברוי, האָט לענין לאנג געשוויגן, די ברעמען זי- נען בא אימ צווייפגעצויגן געוואָרן. „ס'איז אקעגן מיר געזעסן, — שרעבט זי אין אירע דערינערונגען, — שוין גיט דאָס פרוערדיקע זאָג-

לצד, לעבנסלוסטימע יונגל, נאָר א דערוואקסענער מענטש, וואָס האָט זיך טיפ פארטראכט איבער א וויכטיקער פראגע.

„דער איינע איז דאָך טאקע אן ערנסטער, — האָט ער געזאָגט: — עס קאָן זיך שלעכט ענדיקן פאר אשענ.“

מאריא אלעקסאנדראָוואס אלע פרוווי צו ראטעווען דעם עלטערן זון פון טויט האָבן קיין דערפאַלג נישט געהאט. ער איז אופגעהאנגען געוואָרן אין דער שליסעלבורגער פעסטונג דעם 8טן מינ 1887 יאָר.

ווי נאָך עס איז באוואוסט געוואָרן וועגן אלעקסאנדער אוליאנאָוויס ארעסט, האָט זיך די גאנצע סימבירסקער ליבעראלע „געזעלשאפט“ אָפגעטרייט פון דער מישפאכע אוליאנאָוויס; צו זיי האָבן אופגעהערט צו קומען אפילע די נאָענטסטע באקאנטע. אָט די אלגעמיינע פאכדאָג געס האָט געמאכט אפן יונגן לענין זייער א שטארקן איינדרוק. ער האָט דערקענט דעם עמעסן ווערט פון דער ליבעראלער פליידערע.

דעם ברודערס טויט האָט געהאט א גרויסע ווירקונג אפ לענינס באשלוס צו גיין מיטן רעוואָלוציאָנערן וועג. נאָך ווי גרויס עס איז נישט געווען די פֿעמטע צו דעם ברודערס העלדישקייט, האָט לענין שוין דעמלט געהאלטן, אז מערדאָר איז נישט דער ריכטיקער וועג פון קאמפ קעגן דער זעלבסטהערשונג, ער דערגרייכט נישט דעם ציל. ווען לענין האָט זיך געהאט דערוואוסט, אז אלעקסאנדער נעמט אָנטייל אין א גע-ראָרישטישער אָרגאניזאציע, האָט ער געזאָגט: „גיין, מיר וועלן גיין נישט מיט אזא וועג. נישט מיט אזא וועג הארפ מען גיין.“

געענדיקט די גימנאזיע מיט א גאָלדענעם כעדאָל, איז לענין דעם 18טן אויגוסט 1887 יאָר אנגעקומען אפן יורדישן פאקולטעט פונעם קאזאנער אוניווערסיטעט.

לענין האָט אייניכט אָנגעקניפט אין קאזאן פארבינדונגען מיט די רעוואָלוציאָנערן און האָט אָנטייל גענומען אין א סטודענטיש קרניזל פון א „העכסט שעדלעכער ריכטונג“, לויט דער אָפשאצונג פון דער צארישער אָבראנקע. צווישן די סטודענטן האָט זיך לענין אויס-געטיילט אין אלע הינזוכטן. ער איז געווען רעוואָלוציאָנער געשימט, ענערגיש, אָנגעליינט, פלעגט מיט איבערזשטקייט פארטיידיקן זינע אָנשויונגען. אין אוניווערסיטעט איז לענין געווען אונטער א ספעציעלער אופזיכט פון דער זשאנדארמערע און פון דער אוניווערסיטעט-ארמיניסטראציע.

די צארישע רעגירונג האָט אכטונג געגעבן, אז די אוניווערסיטעט-קאטעדערס זאָלן פארנעמען בלויז פראָפעסאָרן רעאקצאָנערן. זי האָט פארפאָלגט אלע סטודענטישע אָרגאניזאציעס. ס'איז איינגעשטעלט גע-וואָרן א באזונדערס שטרענגע אופזיכט איבער די סטודענטן; אלע קרניזלעך און געזעלשאפטן, אפילע אזעלכע, וואָס האָבן זיך געשטעלט די אפגאבע צו געבן מאטעריעלע הילף, האָט מען כווישער געווען אין אנטרעגירונגס-צילן. פאר אָפאָלוציאָנעלע ארויסטרעטונגען פלעגט מען די סטודענטן אריינזעצן אין קארצער. די פאָליטיק פון פאָליצייזשע פארפאָלגונגען האָט ארויסגערופן צווישן די סטודענטן שארפע פראָ-טעסטן. די דירעקטע סיבע, וואָס האָט פארשטארקט די סטודענטישע אומרוען אין 1887 יאָר, איז געווען דאָס, וואָס מע האָט גענומען דורכ-

פירג דעם רעאקצאָנערן אויגערופענעם „אוינזערסימעט-סמאטש פון 1884 יאָר“. סאָפּ נאָיאכער האָבן זיך אָנגעהויבן סטודענטישע אומרוענע אינעם מאַססעס, און זיי האָבן זיך זייער שנעל אריבערגעוואָרפן אינעם דער פראָווינץ. דעם 4 דעקאבער 1887 יאָר האָבן זיך אָנגעהויבן אומרוענע אויך אינעם קאזאנער אוינזערסימעט. לענינ האָט גענומען דעם סאמעטעטיקן אָנטייל ס'איז די באראשונגען, וואָס האָבן צוגעגרייט די ארויסטרעטונגען פון די סטודענטן, ס'איז די ארויסטרעטונגען גופע. די צארישע אדמיניסטראציע האָט לאנג נישט געטראכט, — אפ' די סמי-דענטן האָט זיך מייקעט א שטאַט געמאַן א האָלדעפּרעסיעס. איז דער נאכט פון 4 אפ' 5 דעקאבער איז לענינ ארעסטירט געוואָרן אינעם זינע ווייניק; גלעכצעטיק איז ארעסטירט געוואָרן אויך א ריי אנדערע אס-מיווע אָנטיילנעמער און אָרגאניזאטאָרן פון דער רעוואָלוציאָנערער סטודענטישער באוועגונג.

„— וואָס בונטעוועט איר, יונגערמאן? עס שטייט דאָס א וואגט פאר אים“, — האָט געוואָלט צו לענינען דער פריסטאוו, וואָס האָט אים באגלייט צו דער טורמע.

„— א וואגט, אָבער א פוילע, גיב זי א שטויס — און זי פאלט זיך פאנאנדער“, — האָט געענטפערט לענינ.

איז טורמע זיצנדיק האָבן די סטודענטן זיך איינגעמאָל צונויפגע-קליבן און אָנגעהויבן פּרעגן איינער באמ צווייטן, וואָס וועלט זיי מאַכן, וועט מע וועט זיי באפּרעגן. וועג די ריי איז דערגאנגען צו לענינען, און מע האָט געפּרעגט בא אים: „גו, און דו, אוליאנאוו, וואָס טראכטסטו צו מאַכן דערנאָכ?“, — האָט ער געענטפערט, אז פאר אים איז דאָ נאָר איינע וועג — דער וועג פון רעוואָלוציאָנערן קאמף.

דעם 5 דעקאבער איז לענינ אויסגעשלאָסן געוואָרן פון אוינזער-סימעט, און איז צוויי טעג ארום, דעם 7 דעקאבער 1887 יאָר, איז ער ארויסגעשיקט געוואָרן אינעם דאָרפ קאָקושקינא, קאזאנער גובערניע, אונטער געהיימער פּאָליציי-אופזיכט. דאָרט האָט זיך אויך באזעצט זינע שוועסטער אנה אילינימשינא — די פארשיקונג קיין סיביר האָט מען איר פארביטן אפ אָפּענער פּאָליציי-אופזיכט.

אזוי האָט דער זיבעציגיאָריקער לענינ אינעם ערשטן צוואנציג-שטויס מיט דער צארישער זעלבסטטהערשונג אָנגעהויבן זינע רעוואָלוציאָנערן וועג. פון דעמאָלט אָן האָט לענינ זינע גאנצע אָפּגעגעבן: דעם קאמף קעגן דער זעלבסטטהערשונג און קעגן דעם קאפיטאליזם, צו באפּרעגן די ארבעטנדיקע פון יאָך און עקספּלואטאציע.

די צארישע אָבראנקע האָט אפ' איר שטיינער אָפּגעמערקט דעם אָנהייב פון דער רעוואָלוציאָנערער טעטיקייט פונעם זיבעציגיאָריקער לענינ. די זשאנדארמע האָבן מיטגעטיילט דעם קאזאנער גובערנאטאָר, אז לענינ, וואָס איז ארויסגעשיקט אינעם דאָרפ קאָקושקינא, האָט „גע-נומען א טעטיקן אָנטייל אינעם אָרגאניזירן רעוואָלוציאָנערע קרענלעך צווישן דער קאזאנער שטודירנדיקער יוגנט“. דעם 27 דעקאבער 1887 יאָר איז איבער אים איינגעשטעלט געוואָרן א קעסיידעריקע געהיימע אופזיכט מיטאד פּאָליציישע שפיקן. פון דעמאָלט אָן האָט די זשאנדאר-מערע נישט אראָפּגענומען קיין אויג פון לענינען אינעם דער גאנצער

מישפאכע אוליאנאווים. וועגן יעדן טראָט לענינס זענען געפלוונג פאָ-
ליצייזשע מיטוילונגען אינעם פאָליציי־דעפארטאמענט.

בא א יאָר ציט האָט לענינ פארבראכט אינעם קליינעם, פארוואָר-
פנעם דערפֿל. ער האָט א סאכ געלייענט און האָט זיכ פלעסיק פאר-
נומען מיט זעלבסטבילדונג. שוין דעמלט האָט לענינ ארויסגעוויזן "י-
פיוקנט סיסטעמאטיש צו ארבעטן לויט א שטרענג דורכגעטראכטן
פלאן. פון די פרוע יוגנט־יאָרן אָן האָט ער אקשאַנעסדיק אנטוויקלט
אינ זיכ א קאָלאָסאלע ארבעטספייקנט.

אַנהייב אָקטאבער 1888 יאָר איז לענינען דערלויבט געוואָרן ארי-
בערצופאָרן קיין קאזאן, ווו עס האָט געווינט זיין מוטער מארוס אלעק-
סאנדראָווא מיט די יונגערע קינדער. אָנקומען אינ אוניווערסיטעט האָט
מען אימ אָבער גיט דערלויבט. ווען לענינ האָט זיכ געווענדט מיט א
ביסעל, מע זאָל אימ דערלויבן ארויספאָרן קיין אויסלאַנד, קעדיי דאָרט
פאָרצוצען זיין בילדונג, האָט דער פאָליציי־דעפארטאמענט פאָרגעלייגט
דעם גובערנאטאָר: „קיין אויסלענדישן פאס גיט ארויסגעבן אימ“.

אינ קאזאן האָט זיכ לענינ באקענט מיט אַנטיילנעמער פון פאר-
שיידענע אומלעגאלע רעוואָלוציאָנערע קרעזלעכ. מאַרקס' ווערק, אינ
אַריגינאל און איבערזעצונג, פלעכאנאָוס ביכער, וואָס זענען געווען
געווענדט קעגן דעם פאָלקסזומ, — באזונדערס „אונדערע מיינונגס־פאר-
שיידהייטן“, — פלעגט מען אינ אָס די קרעזלעכ ליינענע און הייט
באהאנדלען זיי. אינ די פאָליצייזשע ראפאָרטן איז, אפן גרונט פון דער
געהיימער אופזיכט איבער לענינען, געזאָגט געוואָרן, אז ער „האָט א
שערלעכע ריכטונג“, פירט „באקאנטשאפט מיט פארדעכטיקע פערזאָ-
נען“.

הארבעטס 1888 יאָר האָט לענינ אָנגעהויבן ערנסט צו שטודירן
קארל מאַרקס' „קאפיטאל“. דער דאָזיקער בוך האָט געמאכט אפ אימ
אן אומגעהייער שטארקן אַנדרוק. „מיט גרויס היץ און באַנעטע-
רונג, — שרעבט א. אי. אוליאנאָווא־עליזאַוואַ אינ אירע דערינע-
רונגען, — האָט ער מיר דערציילט וועגן די יעסודים פון מאַרקס' טע-
אָריע און וועגן יענע ניע האַריוואָנס, וועלכע זי אנטפלעקט... פון אימ
האָט מאמעש געעמעלט מיט מונטערן גלויבן, און דער גלויבן פלעגט
זיכ איבערגעבן אויב די מיטשמועסער. ער האָט שוין דעמלט געקענט
איבערצעגן און מיטרייסן מיט זיין וואָרט. שוין דעמלט האָט ער, בייסן
שטודירן עפעס, בייסן אויסגעפינען ניע וועגן, גיט געקענט גיט טיילן
זיכ דערמיט מיט אנדערע, גיט פארווערבירן זיכ קיין אָנהענגער. אזוינע
אָנהענגער, יונגע מענטשן, וואָס האָבן אויב שטודירט מאַרקסזומ אינ
זענען געווען רעוואָלוציאָנער געשטימט, האָט ער אינגיכט געפונען
אינ קאזאן“¹.

צו יענער ציט טאקע איז לענינ ארענגעטראָטן אינ איינעם פון
די קאזאנער מאַרקסיסטישע קרעזלעכ, וועלכע עס האָט אָרגאניזירט
נ. יע. פערדאָסייעוו, וואָס איז פראגיש אומגעקומען אינ סיביריער פאר-
שיקונג אינ 1898 יאָר. די כאדאָשימ, וואָס לענינ האָט אַנטיילגענומען

1 א. אי. אוליאנאָווא־עליזאַוואַ. דערינערונגען וועגן אידישטן,
1934, ז. 31.

אינ פעדאָסייעווס קרניזל, האָט ער נישט אופגעהערט אקשטאנעסדיק צו ארבעטן איבער זיך, צו ארבעטן איבערן באהערשן די טעאָריע פון מארקסיזם.

דעם מארקסיזם איז דעמאלט אומגעהייער שווער געווען זיך דורכצושלאָנג א וועג אינ רוסלאנד. דער פאָלקיזם האָט גאָב אלץ פעסט געהאלטן אונזער זינט אונזערס די רעוואָלוציאָנער געשטימטע אינטעליגענצ און האָט מער פון אלץ געשמערט דער פארשפרייטונג פונעם מארקסיזם. כאראקטעריזירנדיק דעם דאָר רעוואָלוציאָנערן פון די 80'ער יאָרן, האָט לענין געשריבן: „פיל פון זיי האָבן אָנגעהויבן רעוואָלוציאָנער צו דענקען אלס גארדאָוואָלצעס. קימאט אלע האָבן אינ דער פרויער יוגנט היסלאוועסדיק פארהערלעכט די העלדן פון טערקא. דאָס אָפּזאָגן זיך פון דעם באצויבערנדיקן אנטדרוק פון דער דאָזיקער העראַיע=טראַדיציע האָט געקאָסט קאמפ, פלעגט ברענגען צו אן אנטרעס מיט די מענטשן, וועלכע האָבן אומבאדינגט געוואָלט בלעזן דער „גארדאנאיא וואָליא“ און וועמען די יונגע סאָצואל=דעמאָקראטן האָבן שטארק געאכט. דער קאמפ האָט געצוואנגען צו לערנען זיך, צו לייענען אומלעגאלע ווערק פון אלערליי ריכטונגען...“¹.

די צאָל אָנהענגער פון דער מארקסיסטישער לערע איז דעמאלט אינ רוסלאנד געווען ביז גאָר אומבאדינגטנדיק. וואלדימיר אילינש איז געווען איינער פון די ערשטע רוסישע מארקסיסטן. פרי, נאָך אלס גאָר יונג גער באַכער, האָט ער שוין פארשטאנען די פעלערדאפטיקייט פונעם פאָלקסיטישן וועג, פארשטאנען די צוועקלאָזיקייט און שערלעכקייט פון די טערקאריסטישע מעטאָדן פון קאמפ קעגן צאריזם. אינ דער טעאָריע פון מארקסיזם האָט זינט פאָרשנדיקער, שארפער און נישטערער אינ טעלעקט דערזען א מעכטיק געווער, וואָס זיכערט דעם זיג אינעם קאמפ קעגן דער אָרדענונג פון פאָליטישער רעכטלאָזיקייט און רויבערישער עקספּלואטאציע פון די פאָלקס=מאסן.

די אופלעבונג פון דער רעוואָלוציאָנערער ארבעט אינ קאזאן האָט באומרוקט די זשאנדארמען. אינ יול 1889 יאָר איז ארעסטירט גע=וואָרן פעדאָסייעוו. עס איז צעגראַמירט געוואָרן אויך דאָס קרניזל, אינ וועלכן עס האָט אָנטייל גענומען לענין. דאָס מאָל אָבער האָט לענינען אָפּגעליקט—ער האָט אויסגעמיטן א ניעם ארעסט, וואָס וואָלט געהאט פאר אימ ערנסטערע פאָלגן, איידער דער ערשטער. געשען איז עס דערפאר, ווייל מיט צוויי כאדאָשימ פאר די מאסן=ארעסטן פון די מיטגלידער פון פעדאָסייעווס קרניזלעכ, דעם 3טן מיי 1889 יאָר, איז די גאנצע מישפאָכע אוליאנאווס אריבערגעפאָרן וווינען אינ סאמארע גובערגיע. צוערשט האָט לענין געווינט מיט דער מישפאָכע אינ א בוסאָר לעבן דעם דאָרפ אַקאטעווקע, 50 ווערסט פון סאמארע, אוי זינט הארבסט 1889 יאָר—אינ סאמארע. אויך דאָ האָבן די זשאנ=דארמען און דער קוראטאָר פונעם קאזאנער בילדונגס=קרניז אָרגאניזירט א קעסיידערדיקע אופזיכט איבער לענינען און איבער זינט גאנצער מישפאָכע.

1 לענין. ווערק, ב. IV, ז. 499.

לענין איז געקומען צו פאָרן קיין סאמארע אלס איבערצעגטער מארקסיסט.

סאמארע איז דעמלט געווען א פעסטונג פונעם פאָלקיזם. צווישן די וואָס האָבן זיך געפונען אונטער אופזיכט, און צווישן די פארשיקטע (פון די פאָליצייזשע מאטעריאלן איז צו זען, אז אזוינע איז דאָרט געווען א מאן 40) האָבן לאכלוסן געהערשט די אָנהענגער פון דער פאָלקסיטישער ריכטונג — סאָניז פונעם מארקסיזם, וועלכע האָבן נישט פארשטאנען די געזעצן פון דער געזעלשאפטלעכער אנטוויקלונג. די פאָלקסיסטן האָבן געהאלטן, אז דער קאפיטאליזם איז רוסלאנד איז א „צופעליקע“ דערשיינונג, און האָבן געלייקנט איז דער מעגלעכקייט פון זיין אנטוויקלונג. זיי האָבן געלייקנט די אוואנגארד-ראַליע פונעם ארבעטער-קלאס איז דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג און האָבן געגלייבט, אז דער סאָציאליזם וועט קומען דורך דער פויערשער געמיינדע.

צו דער צייט, ווען לענין איז געקומען צו פאָרן קיין סאמארע, זינען דאָרט געווען עטלעכע קריזלעכ פון דער רעוואָלוציאָנער געשימטער שטודירנדיקער יוגנט. איינס פון די אָנגעזעענסטע איז געווען א. פ. סקליארענקאָס קריזל. אינעם קריזל האָט מען זיך פארגומען מיט היסטאָרישע, עקאָנאָמישע און פילאָסאָפישע פראגן, מע האָט שמועס דירט די פויעריג-פראגע. די אלגעמיינע ריכטונג פון אַז דעם קריזל איז געווען א* פאָלקסיטישע. סקליארענקאָס האָט אויך געהאט פארבינדונגען מיט ארבעטער, באזונדערס מיט אונזכאג-ארבעטער. אונטער דעם אינפלוס פון לענינגען, וואָס האָט באקאנט געמאכט די אָנטייל-נעמער פונעם קריזל מיט דער מארקסיסטישער לערע, האָט זיך סקליארענקאָס אינגיכט צעשיידט מיט זינע פאָלקסיטישע אָנשויונגען און איז געוואָרן א מארקסיסט.

איז סקליארענקאָס קריזל און איז די אנדערע אומלעגאלע קריזלעכ פון דער רעוואָלוציאָנערער יוגנט פלעגט לענין ארויסטרעטן מיט דער פראָפאגאנדע פון מארקסיזם און מיט דער קריטיק פון פאָלקיזם. ער האָט געהאלטן רעפעראטן וועגן דעם בוך פון דעם באוועסן פאָלקסיסט וו. וו. (ו. פ. וואָרגאנאָו), „דער גוירל פונעם קאפיטאליזם איז רוסלאנד“, וועגן די ארבעטן פון די פאָלקסיסטן מיכעלעווסקי און יוזשאַ קאָו, וועגן די „עמיגרן וועגן אונדזער געזעלשאפטלעכער נאָכרעפאָרמע“ ווירטשאפט“ פונעם פאָלקסיסט ניקאָלע — אָן (ג. פ. דאנעלסאָן). ער האָט אויך געהאלטן א רעפעראט וועגן ק. מארקס' בוך „דער דאלעס פון פילאָסאָפיע“. איז אַז די רעפעראטן, שטרעבט און שמועסן פלעגט לענין שוין דעמלט אלעמען איבעראשן מיט זיין טיפן קענען דעם מארקסיזם. די אָנטיילנעמער פון די סאמארע קריזלעכ האָבן מיטגעטויילט איז זייערע בריוו, אז איז סאמארע געפינט זיך דער אונטער-אופזיכטיקער סטודענט אוליאנאָו, וואָס טיילט זיך אויס מיט זיין איגטעלעכט און געבילדעטקייט.

איז סאמארע האָט לענין נישט אופגעהערט פלעסיק צו שטודירן מארקס' און ענגעלסעס ווערק, דעריקער אפ דעטש און פראנצויזיש, וועל זייער ווייניק ארבעטן זייערע זינען געווען דערשינען אפ רוסיש. לענין גופע האָט איבערגעזעצט אפ רוסיש מארקס' און ענגעלסעס

„מאניפעסט פון דער קאמוניסטישער פארטיי“. דעם מאנוסקריפט פון דער איבערזעצונג האָט מען געלייענט אין די סאמארער קרעזלעך; ער איז פארגיכטעט געוואָרן ביים די פאָליציי־ישע אונטערזוכונגען. לענינג האָט געזען צו באקענען זיך מיט דער פארגאנגענהייט פון דער רוסישער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג, האָט געשמועסט אפּ די דאָזיקע טעמעס מיט די אָנגעזעענסטע גאראַדאָוואָלצעס, וואָס האָבן זיך נאָך דער פארשיקונג באזעצט אין סאמארע. לענינג איז פרעמד געווען דאָס סכאָלאַסטישע, אבסטרעקטע און פאסן די מארקסיסטישע מעאָריע. פאר אימ איז דער מארקסיוזם שמענדיק געווען נישט קיין טויטע דאָגמע, נאָר א לעבעדיקע ריכט־ליניע אין דער רעוואָלוציאָנערער מעטיקע. פראָפאגאנדירנדיק די לע־רע פון מאַרקס—ענגעלס, איז דער צוואנציקיאָריקער לענינג צוגעטרעטן צום טיפן דערלערנען די עקאָנאָמישע און פאָליטישע אנטוויקלונג פון רוסלאַנד.

לענינג האָט גרינטלעך שטודירט די עקאָנאָמישע פאָרשונגען פון די פאָלקסיסטישע. ער האָט קאָנטראָלירט און זעלבשטענדיק איבערגעארבעט דעם גאנצן פאקטישן מאטעריאַל, וואָס אפּ זיין גרונט האָבן די פאָלק־קיסטן געבויט זייערע פאלשע אויספירן. ער האָט זיך אָנגעהויבן פאר־נעמען מיט סטאטיסטיק, האָט דערלערנט א קאָלאָסאלן מאטעריאַל וועגן דער עקאָנאָמישער לאַגע פון רוסלאַנד, באזונדערס די אָנגאבן פון דער זעמסקער סטאטיסטיק וועגן דער פויעריג־ווירטשאפט. „די זעמסקע סטאטיסטיק, — האָט דעמלט געשריבן לענינג — גיט א קאָ־לאָסאלן און בייז נאָר דעמאלט מאטעריאַל וועגן דער עקאָנאָמישער לאַ־גע פונעם פויערטום“¹.

מעאָרעטיש דערלערנענדיק די פויעריג־ווירטשאפט, פלעגט לענינג די אויספירן זינע קאָנטראָלירן אין דער פראקטיק, דירעקט זיך באַ־קענענדיק מיטן לעבן פונעם פויערטום. אין מעשעכ פון די פינף זאָ־מער־סעזאָנען (1889—1893), וואָס ער האָט פארבראכט אין אלא־קעוועק, פלעגט לענינג אָפט שמועסן מיט די פויעריג, אופמערקזאם צוקוקן זיך צו זייער שטייגער. לויט לענינגס ביטע האָט סקליארעגאָ דורכגעפירט א סטאטיסטישע אויספאָרשונג פון דריי וואָלאָסס פונעם סאמארער אויעזד. דאָס קארטל פון דער דאָזיקער אויספאָרשונג פון יעדן הויפּ האָט לענינג אליין צוגיפגעשטעלט.

זינע אויספירן, וואָס זינען ארויסגעדרינגען פון טיפן און זאָרג־זאמען דערלערנען די רוסישע עקאָנאָמיק, האָט לענינג פאָרמלירט אין דעם אויסגעצייכנטן ארטיקל „די גניע ווירטשאפטלעכע באוועגונגען אינעם פויעריג־לעבן“ (אָנגעשריבן פריילינג 1893 יאָר) — די ערשטע פון זינע ליטערארישע ארבעטן, וואָס זינען צו אונדז דערגאנגען. אין אָט דעם ארטיקל האָט ער געגעבן א קריטישן אנאליז פון וו. פאָסט־ניקאָווס בוך, „די דאָרעם־רוסישע פויעריג־ווירטשאפט“, וואָס איז אַן־געשריבן געוואָרן אפּן סמאכ פון זעמסקע סטאטיסטישע יעדועס און דעם אוומאָרס פערזענלעכע באַאָבאכטונגען אין יעקאטערינאָפּאָליס, כערסאָנער און טאוורישער גובערניעס. לענינג האָט הויך געשעצט דעם

¹ לענינג. ווערק, 4 טע אומלאג, ב. I, ז. 3.

טייל פון בוב, ווי פאסטניקאוו האט אפ א ריכט פאקטישן מאמעדיאל באוויזן, אז צווישן דעם רוסישן פויערשטום עקזיסטירט א דיפערענצאל ציע. לענין האט אבער אפגעוואקסן זינע ליבעראל-פאליטישע אויט פירן און פארשלאגן. דער ארטיקל באווייזט, מיט וואס פאר א טיפ קליט און זעלבשטענדיקייט דער יונגער לענין האט אָנגעווענדט דעם מעטאָד פון מארקסיזם באמ אנאליזירן די קאמפליצירטסטע פראגן פון נעם רוסישן לעבן.

אינ זיין קארעספאנדענצ פון יענעם פערנאך האט לענין אפ אזא אויפן פארמולירט די אויספירן, וואָס זינען ארויסגעדרינגען פון אָם דעם ארטיקל זינעם:

„די האנטכעס, וואָס זינען געבראכט געוואָרן אינ אימ, זינען פאר מיר א יעטאָד פאר פיל מער וויכטיקע און א סאכ וויטער גייענדיקע אויספירן, איידער דאָס איז געמאכט געוואָרן אינ דעם ארטיקל גיפן. די צעלייגונג פון אונדזערע קליינ-פראָדוצירער (פוייערימ און קוסטארי) האלט איכ פארן גרונט און הויפט-פאקט, וואָס מאכט קלאָר די פראגע וועג אונדזער שמאָטישן קאפיטאליזם און גרויס-קאפיטאליזם, א פאקט, וואָס צעשפערט דעם מיט וועגן דער ספעציעלער סטרוקטור פון דער פוייערימ-ווירטשאפט (דאָס איז פונקט אזא בורזשואזע סטרוקטור פון מיט דעם אונטערשייד בלויז, וואָס זי איז פיל מער נאָכ ארום געוויקלט מיט פערזאנלע פונקטעס) און וואָס צווינגט צו זען אינ די אויגענרופענע „ארבעטער“ נישט קיינ קליין הויפל באונדער אוועקגע-שטעלטע פערזאנען, נאָר בלויז די אויבער-שיכט פון יענער קלאָס. שאלער מאסע פויערשטום, וואָס זי לעבט שוין איצט מער פון פארקויפן איר ארבעטס-קראפט, איידער פון דער אייגענער ווירטשאפט“.

לענין האט גערעכנט אפצודרוקן זיין ארטיקל אינ איינעם א לע-גאלן ליבעראל-פאליטישן זשורנאל. די רעדאקציע פונעם זשורנאל האט זיכ אבער אפגעזאגט צו דרוקן אן ארבעט, וואָס איז געווען גע-ווענדט קעגן פאליקזיזם. לענינס ארטיקל איז אפגעלעגט אינ די ארכיוו 30 יאָר און ערשט אינ 1923 יאָר האט מען עס געפונען און פאר-עפנטלעכט.

הארבסט 1889 יאָר פרוווט לענין באקומען א דערלויבעניש צו האלטן אלס עקסטרענ עקזאמענ פארן יורדישן פאקולטעט אינ א וועל-כער-ניט-איז הויכשול. אפ איידער א באקאנע לענינס האט דער ביל-דונגס-מיניסטער דעליאנאוו אָנגעשריבן: „פרעגן וועגן אימ דעם קורא-טאָר און דעם פאליצי-דעפארטאמענט“. אפ דער דאָזיקער אָנפראגט האט דער דירעקטאָר פונעם פאליצי-דעפארטאמענט דורנאָוואָ געענט-פערט: „ביים אוליאנאוו האט געווינט אינ קאזאן, איז באמערקט גע-וואָרן, אז ער האט באצונגען מיט מענטשן פאליטיש נישט קאישערע, דערבע זינען אייניקע פון זיי איצט צוגעצויגן געוואָרן צו אויספירן-שוונג אלס באשולדיקטע אינ מעלובע-פארברעכן“. און לענין האט בא-קומען אן אפאָג. די צארישע רעגירונג האט באשלאָסן נישט צו דער-לאָזן אימ אינ אונזערע-מיטעט אלס „פאליטיש נישט קאישערע“, ערשט

II

לענין איז געקומען צו פאָרן קיין פעטערבורג ערעוו דעם אופֿ-
שטיג פון דער מאסעווער ארבעטער-באוועגונג.

צענ יאָר איז אריבער זינט ר' גרופע „באפרענונג פון דער ארבעט“
מיט פלעכאנאָוונ בערזש האָט אָנגעהויבן פראָפאגאנדירן די אידיענ
פונעם מארקסיזם אין רוסלאנד, האָבנדיק געמאכט דעם ערשטן טראָט
דער ארבעטער-באוועגונג אנטקעגן. אפֿן באָדן פון דער אנטוויקלונג
פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאנד פאר דעם דאָזיקן פערנאָד אויס-
געוואקסן דער ארבעטער-קלאס, האָט זיך גענומען פארשטאנדן די
ארבעטער-באוועגונג. די מארקסיסטישע פראָפאגאנדע, ווי קליין זי איז
דעמלט גיט געווען, האָט געבראכט אירע רעזולטאטן: אין רוסלאנד
האָבן זיך באוויזן די ערשטע ארבעטער מארקסיסטן. די מארקסיסטישע
קרעזלעך זענען אָבער געווען זייער שוואכ פארבונדן מיט דער מאסע-
ווער ארבעטער-באוועגונג. שפעטער האָט לענין געשריבן וועגן דעם
סאָפ 80=ער — אָנהייב 90=ער יאָרן, אז דאָס איז געווען א פערנאָד
פון „שווערן וועג“ פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטישער באוועגונג. גיט
יעדער איינער האָט געקאָנט זען, אז עס זענען ריפֿ געוואָרן די בא-
דינגונגען פארן צווייטן גרויסן טראָט פאָרויס — פארן פארייניקן דעם
סאָציאַליזם מיט דער ארבעטער-באוועגונג. גיט יעדער איינער האָט פאר-
שטאנען, אז אין טאָג-סיידער האָט זיך געשטעלט די אופגאבע צו פא-
רייניקן די אָפגעזונדערטע מארקסיסטישע קרעזלעך אין אן אָרגאניז-
זאציע, וואָס זאָל זען צונויפגעשטאָלצן דורך דער איינהייט פון ציף
און קאמפּס-מיטלען, די אופגאבע צו באוואַפֿענען זי מיט א מארק-
סיסטישער פראָגראם און צו מאכן זי פארן פאָליטישן אָנפירער פון
נעם ארבעטער-קלאס.

מייקעפ נאָך דעם, ווי לענין איז געקומען צו פאָרן קיין פעטער-
בורג, האָט ער זיך גענומען פארן לייון די דאָזיקע היסטאָרישע אופ-
גאבע. ער איז דעמלט אלס געווען סאכאקל 23 יאָר, דאָס איז אָבער
געווען שוין א פולקום אויסגעפורעמטער, אויסגעצייכנט געבילדעטער.
דעם ארבעטער-קלאס מעסירעסנעפעשדיק איבערגעגעבענער דעוואָליו-
ציאָנער מארקסיסט.

אין פעטערבורג האָבן דעמלט געארבעט עטלעכע קרעזלעך פון
דער רעוואָלוציאָנערער און אָפאָזיציאָנעל געשטימטער יוגנט. לענין
האָט זיך מייקעפ פארבונדן מיט איינעם פון זיי. דאָס דאָזיקע קרעזל —

א שפליטער פון ברוסגעוועס סאציאל-דעמאָקראטישער אָרגאניזאציע, וועלכע כעס איז גאנצ געבליבן נאָך דעם, ווי די פאָליציי האָט עס צעגרעפֿט מיט אינ 1892 יאָר, — האָט פאָרגעשטעלט מיט זיך אן אָפגעזונדערטע גרופע פאר מאַרקסיסטיש. די אָנטיילנעמער פונעם קרניזל זינען געווען פאר-בונדן מיט איינצליגע פאָרגעשריטענע ארבעטער און האָבן געפירט צווישן זיי א פראָפאגאנדיסטישע ארבעט, די מאַרקסיסטישע לערע פלעגן זיי אָבער איבערגעבן אבסטרעקט, אָפגעריסן פונעם פאָליטישן לעבן אין לאַנד. פונקט אזוי אבסטרעקט, אָן א שניכעס מיט דער לע-בעדיקער ווירקעכקייט, איז שטודירט געוואָרן דער מאַרקסיזם אויב אינעם עצעם קרניזל פון די פעטערבורגער סאציאל-דעמאָקראט. לע-נינס באוויזן זיך אין האַרבסט 1893 יאָר איז פעטערבורג האָבן די מיטגלידער פונעם קרניזל מיט רעכט פארגליכן צו „א באַלעבנדיקן — לויט די פאָלגן זינען — שטודעם-אויסברוק“. לענין האָט געשטעלט פאר זיך דעם ציל א קער צו מאַכן די פעטערבורגער גרופע סאציאל-דעמאָ-קראט אפן וועג פון פראקטישער פאָליטישער ארבעט אין די מאסן. אן אנטישטידנדיקע רעאליע איז דער דאָזיקער הינזיכט האָט געשפילט דער בארימטער רעפערענט „מיקויעכ דער אויגעוועפנער פראגע וועגן מערק“, מיט וועלכן לענין איז ארויסגעשראָטן האַרבסט 1893 יאָר קעגן הערמאן קראסינ, א מיטגליד פון דער פעטערבורגער גרופע סא-ציאל-דעמאָקראט. מע האָט געהאלטן, אז דער דאָזיקער רעפערענט איז אינגאנצן פארלאָרן געגאנגען. ערשט אינ 44 יאָר ארום — אינ 1937 יאָר — האָט מען אים געפונען און פארעפנטלעכט.

פארוואָס האָט מען אין די מאַרקסיסטישע קרניזלעך אָפגעגעבן אזויפיל אופמערקזאמקייט דער פראגע וועגן מערק? די מניסע איז דאָס, וואָס די פאָלקסיסטישע האָבן געמיינעט, אז, רוגירנדיק דאָס דאָרפ, פארקירצט קלוימערשט דער קאפיטאליזם דעם אינערלעכעם מאַרק. דער-פון האָבן זיי געמאכט דעם אויספיר, אז אין רוסלאַנד האָט גיט דער קאפיטאליזם און וועט גיט האָבן קיין מאַרק. הייסט עס, דער קאפי-טאליזם איז רוסלאַנד קאָן זיך גיט אנטוויקלען, זיין אופקום איז א צופעליקע זאך, דעריבער דאָרפ מען אויך דעם אופקום פונעם פראָ-לעטאריאט האלטן פאר א צופעליקער דערשיינונג.

די שטרעבונג וועגן די מערק זינען אפן ענגסטן אויפן געווען פאר-בונדן מיט דער פראגע וועגן דעם גוירל פונעם קאפיטאליזם אין רוס-לאַנד. דאָס באהאנדלען די דאָזיקע פראגע איז די מאַרקסיסטישע קרניזלעכע האָט געהאט קוידעמקאָל דעם ציל צוצוגרייטן די מאַרק-סיסטן צום קאמפ קעגן די פאָלקסיסטיש.

לענין האָט אינעם רעפערענט פאנאנדערגעארבעט זיין בארימטע סכעמע פון דער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם. זי האָט אָפגעשפילט דעם היסטאָרישן פראָצעס פון דער פארוואנדלונג פון דער נאטורלעכער ווירטשאפט אין א סבוירע-ווירטשאפט, דעם פראָצעס פון דער פאנאנ-דערגלייכונג פון דער איינפאכער סבוירע-ווירטשאפט און פון איר פאר-וואנדלונג אין א ווירטשאפט א קאפיטאליסטישער.

לענין האָט הארב קריטיקירט קראסינע פאר דעם, וואָס ער האָט אינ זיין פאָרטראָג וועגן די מערק זיך באגרענעצט מיט סכעמאטישע

ב'קירעם' וועג דער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם, „ביכלאל“, אָג שטײַ כעס מיט די קאָנקרעטע פאַרמען און מיטן כאראקטער פון דער אנט-וויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאנד. לענין האָט קריטיקירט קראַסנינע אויב פאר דעם, וואָס ער האָט אונטערגעשטראַכט בלויז דעם פראָגרעסיוון כאראקטער פונעם קאפיטאליזם, אינגאנצן דיק די קאפי-טאליסטישע ווידערשפּרוכט, דעם וואָס פונעם דאלעס און פון דער רוינירונג פון די ארבעטנדיקע מאַסן באַמ קאפיטאליזם, די קלאַסן-אינטערעסן פונעם פראָלעטאריאט. לענין האָט אָנגעוויזן, אז די מאַרק-סיסטם דארפן זאָרג נישט וועגן מערק פאר דער בורזשואזיע, נאָר וועגן אָרגאניזירן דעם ארבעטער-קלאַס, וועגן אנטוויקלען און פארפּעסטיקן די מאַסעווע ארבעטער-באוועגונג אין רוסלאנד. אין קראַסנינס אָנשיינוג גען האָט לענין גלייב באַמערקט דעם עמבראָן פונעם „לענאלג מאַרק-סיזם“, וואָס ער האָט זיב דעמלש ערשט געהאלטן אין פאַרמירן, ד.ה. דעם פרוו פון דער בורזשואזער אינטעליגענצ אױסצונוצן דעם מאַרק-סיזם אין קאמפ קעגן דעם פאַלקיזם אפּ צו לױבן און אױסצופונדעווען דעם קאפיטאליזם.

א טעל מאַכנדיק פון די פאַלקסיטישע טעאָריעס וועגן דעם, אז די אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאנד איז אומעלעכ מאַכ-מעס דעם, קלוימערשט, וואָס עס זענען נישט קיין מערק, האָט לענין געפאַדערט אריבערפירן די פראגע וועגן מערק, „פון דער ספּערע פון פרוכטפאַזע ספּעקולאציעס וועגן „מעגלעכע“ און „גויטווענדיק“ אפּן באַדן פון דער ווירקלעכקייט“. ער האָט געגעבן א מאַרקסיסטישע דער-קלערונג פון דעם, „וואוּזוי עס בילדן זיב אויס די רוסישע ווירטשאַפּט-לעכע סיסטעמען און פארוואָס זיי בילדן זיב אויס גראַד אזוי און נישט אנדערש“. אפּן גרונט פון קאָנקרעטע פאַקטן און פארשיידנאַר-טיקע סטאַטיסטישע מאַטעריאַלן פון א סאַב רוסישע גובערניעס האָט לענין באוויזן, אז דאָס פויערטום, סײַ דאָס ריכטע, סײַ דאָס פאַר-אַרעמטע, קומט ביסלעכווייז אָן צום מאַרק. דערפון האָט לענין גע-מאַכט דעם אויספיר, אז „מיר האָבן פאַר זיב איין לעבעדיקן אָרגאַ-נישט פראָצעס, דעם פראָצעס פון דער אנטוויקלונג פון דער סכּוירע-ווירטשאַפּט און פונעם וואָס פון קאפיטאליזם“. לענין האָט באוויזן, אז דער קאפיטאליזם איז שוין געוואָרן „דער גרונט-פאַקט פונעם ווירט-שאַפּלעכע לעבן פון רוסלאנד“.

לענינס ארויסטערענונג האָט געמאַכט א קאָלאַסאַלן אינדרוק אפּ די פעטערבורגער מאַרקסיסטן. לענין האָט געגעבן אַן עכט געווער-אין קאמפ קעגן פאַלקיזם, — ער האָט באוויזן, וואוּזוי מע דארף קעמפן קעגן די פאַלקסיסטן.

ג. ק. קרופּסאקא דערציילט, ווי איבעראשט עס זענען געווען די דעמלטיקע מאַרקסיסטן פון לענינס מערקווהדיקער ארויסטערענונג. די פראגע וועגן מערק האָט דער „אָנגעפאַרענער מאַרקסיסט“ געשמעלט ארכי-קאָנקרעט, „פארבוגדן זי מיט די אינטערעסן פון די מאַסן. אין דעם גאַנצן צוגאַנג האָט זיב געפילט גראַד דער לעבעדיקער מאַרק-סיזם, וואָס געמט די דערשיינונגען אין זייער קאָנקרעטער סיטואציע

און איז זייער "אנטוויקלונג".¹ די מיטגלידער פונעם קרעזל, וווּ לענינג איז ארויסגעטראָטן, פלעגן זיך שפעטער דערמאָנען, ווי לענינג האָט איבעראַשט מיט זיין קעגנע אָנווענדן דעם מאַרקסיזם צו די דעמאלט אקטועלע פראגן פון דער רוסלענדישער ווירקלעכקייט.

לענינג איז געוואָרן דער אָנפירער פון די פעטערבורגער סאָציאַל־דעמאָקראַטן. „דאָס אויסערגעוויינלעכ טיפּע קעגנע מאַרקסן, דאָס קעגנע אָנווענדן דעם מאַרקסיזם צו די עקאָנאָמישע און פאָליטישע באַדינגונגען פון דעם דעמאָליק: רוסלאַנד, דער הייטער, איינפאָסטער גלויבן אינעם זיג פון דער אַרבעטער־זאכ, דער מערקווירדיקער אָרגאַניזאַציע־לענער טאַלאַנט — דאָס אלץ האָט געמאַכט לענינג פאַר אַנער־קעגנע אָנפירער פון די פעטערבורגער מאַרקסיסטן".²

אפן וועג צום שאַפן די סאָציאַל־דעמאָקראַטישע פארטיי איז גאָב אלץ געשטאַנען דער פאָלקיזם. פלעכאנאָו איז זיין גרופע, „באַפֿרעגונג פון דער אַרבעט" האָבן פיל אופגעטאָן פאַר דער פאַרשפרייטונג פֿאַר דעם מאַרקסיזם, האָבן דערלאָנגט אַ צעשמעטערנדיקן קלאַפּ איבער די פעלערהאַפּטע אָנשווינגען פונעם פאָלקיזם דערמיט, וואָס זיי האָבן ענטפּהערט זיין אַנטפּלום צווישן דער רעוואָלוציאָנערער אינטעליגענציע. אידיש אָבער איז גאָב דער פאָלקיזם וועט גיט ביזן סאָפּ צעקלאַפּט געווען. די דאָזיקע אופגאַבע — דערשלאָגן ביזן סאָפּ דעם פאָלקיזם אלס סיינע פונעם מאַרקסיזם — איז אויסגעפאלן אפּ לענינגס גיירל.

איז יאנואר 1894 יאָר איז לענינג געקומען צו פאָרן קיין מאַסקווע צו זינע קרויזים, וווּ ער האָט פאַרבראַכט צוויי־דריט וואָכן. איז דער צייט איז אין מאַסקווע פאָרגעקומען אַ צוזאַמענפאַר פון דאָקטוירים, אפּ וועלכע עס איז בליגעווען אַ גרויסע צאָל ליבעראַלע און ראדיקאַלע אינטעליגענציע. די פאָלקסיסטן האָבן אויסגענוצט דעם צוזאַמענפאַר און האָבן אָנהייב יאנואר 1894 יאָר אָרגאַניזירט אַן אומלעגאַלן אָנזאָג, אפּ וועלכע דער דעמאָלט באוואוסטער ליבעראַל־פאָלקסיסטישער שרעבער וו. וו. (וואָרגאַנצאָו) האָט געהאַלטן אַ פאָרטראָג. לענינג איז צופעליק געקומען אפּ אָט דער פאַרזאַמלונג און איז ארויסגעטראָטן קעגן דעם דאָזיקן פאָלקסיסט, — ער האָט אפּ אזא פאַרניכטנדיקן אויפן צוקראַפּטיקירט זיין פאָרטראָג, און פאַר אלעמען איז געוואָרן קלאָר: דער זיג געהערט דעם יונגן מאַרקסיסט.

אָט וואָס עס דערהייבט וועגן לענינגס ארויסטרעטונג זיין שוועם־טער א. א. אי. אוליאַנאָו־יעליזאַרעווא, וואָס איז בליגעווען אפּ אָנזאָג: „דרייט און אנטשיידן, מיטן גאַנצן יונגט־ברעג און איבערצוגענגט קראַפּט, אָבער באוואָפנט אויך מיט קענטענישן, האָט ער גענומען צעקלאַפּט די דאָקטרינע פון די פאָלקסיסטן, מאַכן פון איר טיל־מעל. און די פּונטלעכע באַציונג צו אזא „יונגאָטישער האָזע" האָט אָנגעהויבן ביסלעכווייז פאַרבינדן ווערן אויך גיט מיט קיין ווייניקער פּונטלעכער, איז אָבער מיט אַ מער אַכטונגספולער באַציונגן די מערהייט האָט

1 ב. ק. קרופּסאָיא. דערינערוועג וועגן לענינג, 1933, ז. 12.

2 געשיכטע פון דער אַלפּע(ב). קורצער קורס, ז. 21, מעליכע־פאַרלאַג. דער צעמט, 1940, ז.

אָנגעהויבן קוקן אפּ אימ, ווי אפּ אַן ערנסטן קעננער... די גרינגשטע צו דינקע באצונג, די וויסנשאפטלעכע דערווידערונגען... האָבן נישט צו שומלט דעם ברודער. ער האָט אָנגעהויבן ארגומענטירן זינע מיינונג גען אויב מיט וויסנשאפטלעכע באווונזן, סטאטיסטישע ציפער און האָט זיך מיט נאָך מער סארקאזם און קראפט ארופגעוואָרפן אפּ זיין קעגן נער... מיט אַ יאָלאָסאלג אינטערעס האָבן נאָכגעשפירט נאָך אימ אלע, באזונדערס די יוגנט. דער פאָלקסיסט האָט אָנגעהויבן אראפלאָזן דעם טאָג, זייענ די ווערטער אלץ לאנגזאמער און סאָפאָסלאָפּ זיך אינאָ גאנצן פארלוירן.

דער מארקסיסטישער טייל פון דער יוגנט האָט טרונמפירט¹. אפּ דעם אַזונט האָט זיך דורכגעשמוגלט אַ פאָליציי־שער שפיק, וואָס האָט מיטגעטיילט דער נאמשאלטשטע וועגן דעם גאנצן גאנג פון דער דיסקוסיע. פון דער פאָליציי־שער מיטוילונג איז צו זען, אז פריער פאר לענגענע איז ארויסגעטראָפן איינער פון די אַרטיקלע מארקסיסטן. אפּן גרונט פון דער דאָזיקער שפאָנישער „רעליאציע“ האָט דער מאַסקווער אָבער-פאָליציי־מייסטר מיטגעטיילט אינאָ פאָליציי־דעפארטאָמאמענט, אז וואָרענאָו „האָט מיט זיין ארגומענטאציע געצווינגענע דעם דאָזיקן מארקסיסט אנשווינג צו ווערן, אזוי אז פארטידיקט אָנגע שווינגענע פון אַט דעם מארקסיסט האָט זיך אונטערגענומען איינער אַ אַליאנאָו (מעגלעך — אַ ברודער פון דעם אופגעהאנגענעם), וועלכער כער האָט טאקע דורכגעפירט די דאָזיקע פארטידיקונג מיט פולער פאכ־קענטעניש“.

אינאָ לענינס פערזאָן האָט די נעט, די מארקסיסטישע ריכטונג געגעבן אַן אָפּענע שלאכט דער אלטער, אָפּגעלעבטער פאָלקסישער שטרעמונג. פון דער דאָזיקער שלאכט איז דער מארקסיזם ארויס אלס זיגער. וועגן לענינס ארויסטרעמונג האָט מען גענומען ריידן אינאָ די רעוואָלוציאָנערע קריזיסלעך.

בלויז מינדלעכע ארויסטרעמונגען און רעפערענצן קעגן איינצלענע פאָלקסיסטן איז אָבער געווען נישט גענוג. מע האָט געדארפט אידיאָש צעקלאָפן ביזן סאָפּ דעם פאָלקיזם אלס ריכטונג. די דאָזיקע אופגאבע איז געווען נאָך מער דרינגענדיק דערפאר, וואָס די פאָלקסיסטן, באַזונדערס אזא צו יענער צייט אנטפלוסרעכער שרעכער ווי ג. ק. מיכעל־לאָוסקי, האָבן סאָפּ 1893 יאָר אינאָ זייער לעגאלן זשורנאל „רוסקאָיע באַגאטסמאָוואָ“ פאָרגענומען אַ מאַרש קעגן דעם מארקסיזם. פריילינג און זומער 1894 יאָר שרעכט לענינג זיין באַרימטן בוך „וואָס זינען אזוינס“, די פריינט פון פאָלק און וואָזוי זיי האַלטן מיל־כאָמע קעגן די סאָציאַל־דעמאָקראַטן².

אינאָ דעם דאָזיקן בוך האָט לענינג אראָפּגעריסן די מאַסקע פון די ליבעראַלע פאָלקסיסטן, האָט אנטבלויזט דעם עמעסן פארצעפּ פון די דאָזיקע פאלשע „פריינט פון פאָלק“, וואָס אינדערעמעסן גייען זיי קעגן פאָלק, האָבן זיך שוין פון לאַנג אָפּגעוואָגט פון רעוואָלוציאָנערן קאמפּ און האָבן געפריידיקט, אז מע דארף שווערע מאַכן מיט דער

1. א. א. יעלינאָוואַ. אַ בילעטל דערינערונגען. פראָלעטאָרס־פאָיאָרע.
וואָליזאָיאַ, 1923, נומ. 2 (14), ז. 58-59.

צארישער רעגירונג. לעניג האָט דערווייז די געזעצמעסיקייט פון דער דעגענעראציע פונעם פאָלקסזיג און האָט אופגעדעקט דעם קלאסן-מע-
הוס פון די ליבעראלע פאָלקסיסטן אלס אויסדריקער פון די אינטערעסן
פונעם באלעגופנטומ. ער האָט אופגעדעקט די רעאקצאָנערקייט פון
די מעאַרעמישע אָנשויונגען פון די פאָלקסיסטן און דעם אנטירעוואָלי-
זאָנערן כאראקטער פון זייער פאָליטישער פלאטפאָרם.

לעניג האָט באוויזן, אז די עמעסע פרענט פון פאָלק זענען די
מארקסיסטן, וואָס זיי שמעלן פאר זיך די אופגאבע צו פארניכטן דעם
פריצישן און קאפיטאליסטישן יאָג, צו פארניכטן דעם צאריזם.

די באדייטונג פון לענינס בוך „וואָס זענען אויגנס די פרייזט
פון פאָלק“ ווערט וועט נישט אויסגעשעפט מיט דער קריטיק פונעם
פאָלקסזיג. דאָס איז אג עכטער מאניפעסט פון דער
אופקומענדיקער רעוואָלוצאָנערער מארקסיס-
טישער פארטיי אין רוסלאנד. אין אָט דער ארבעט זע-
נער האָט לעניג פארמילירט די יעסוידעס פון דער מארקסיסטישער
וועלט-אָנשויונג. מיט מערקווירדיקער קלאַרקייט האָט לעניג באגרינדעט
דעם היסטאָרישן וועג פונעם ארבעטער-קלאס אין רוסלאנד און האָט
דעפניירט די גרונט-אופגאבע פון די רוסישע מארקסיסטן.

דער ארבעטער-קלאס, וועלכע אָט לעניג, מרעט ארויס צום קאמפ
קעגן קאפיטאליזם אלס דער איינציקער פאָרשטייער פון דער גאנצער
ארבעטנדיקער און עקספּלאואטירטער באפעלקערונג פון רוסלאנד. זענע
נאָענטסטע אופגאבע אפן וועג צום ענד-ציל — אפן וועג צום אומוואל-
זענער די קאפיטאליסטישע אָרדענונג און שאפן די קאמוניסטישע גע-
זעלשאפט — איז אראפּווארפן די זעלבסטהערשונג. אין קאמפ קעגן דער
זעלבסטהערשונג קאָן דער פראָלעטאריאט נישט אויסרעכענען אפ דער
בורזשואזיע, וועלכע וועט אומפארמירטעליכע שליסן א בונד מיט דער
רעאקציע קעגן דער ארבעטער-באוועגונג. דער פארבינדעטער פונעם אר-
בעטער-קלאס וועט זיין דאָס פויערמאס. אזויארומ האָט לעניג שוין אין
די 90-ער יאָרן אין איינער פון זינע ערשטע ארבעטן ארויסגערופט
די אידיי פון רעוואָלוצאָנערן בונד פון די ארבעטער און פויעריג
אלס הויפט-מיטל אפ אראפּצווארפן דעם צאריזם, די פריצייג, די
בורזשואזיע.

דער קאמפ פונעם ארבעטער-קלאס אין בונד מיטן פויערמאס קאָן
זיין דערפאָלגרייך בלויז אין דעם פאל, האָט געזאָגט לעניג, ווען עס
וועט געלייזט ווערן איינע פון די גרונט-אופגאבע פון די רוסישע מארק-
סיסטן — אָרגאניזירן פון די צעשפליטערטע מארקסיסטישע קרייזלעך
אן איינהעמלעכע סאָציאליסטישע ארבעטער-פארטיי. מיר דארפן, האָט
לעניג געשריבן, „אויסארבעטן די פאר אונדזערע באדינג-
ונגען אמערסאן פאסיקע פאָרמ פון אָרגאני-
זאציע אפ צו פארשפרייטן דעם סאָציאליסטישעם
קראטיזם און אפ צו באהעפטן דעם ארבעטער-
קלאס אין א פאָליטישער קראפט“.

1 לעניג, ווערק, 4-טע אפטיילע, ב. I, ז. 302.

לענינים בוכ פארענדיקט זיך מיטן געווישן אָנצייכענען דעם היי-טאָרישן וועג פונעם ארבעטער-קלאס פון רוסלאנד:

„אפן קלאס ארבעטער ווערן טאקע די סאָצאל-דעמאָקראטן זיי-ער גאנצע אופמערקזאמקייט און זייער גאנצע טעטיקייט. ווען די פאָרגעשריטענע פאָרשטייער זונע וועלן באנעמען די אידיען פונעם וויסנשאפטלעכן סאָציאליזם, די אידיי וועגן דער היסטאָרישער ראָליע פונעם רוסישן ארבעטער, ווען די דאָזיקע אידיען וועלן באקומען א ברייטע פארשפרייטונג און צווישן די ארבעטער וועלן געשאפן ווערן פעסטע אָרגאניזאציעס, וועלכע פארוואנדלען דעם איצטיקן צעשפיל-טערטן עקאָנאָמישן קריג פון די ארבעטער אין א באוויסזיניקן קלאסנקאמף, — דעמלט וועט דער רוסישער ארבעטער, האָבנדיק זיך אופגעהויבן בערעטש פון אלע דעמאָקראטישע עלעמענטן, אומוואלערן דעם אבסאָלויטן און וועט פירן דעם רוסישן פראָלעטאריאט (האנט בא האנט מיטן פראָלעטאריאט פון אלע לענדער) מיטן גלייכן וועג פון אפנעם פאָליטישן קאמף צו דער זיגרייכער קאמוניסטישער רעוואָלוציע“¹.

די דאָזיקע געווישע ווערטער האָבן זיך פולשטענדיק בארעכטיקט נאָך בא לענינס לעבן.

די היסטאָרישע באדייטונג פונעם בוכ „וואָס זענען אזוינס די פרענט פון פאָלק“ באשטייט דערין, וואָס האָבנדיק צעקלאפט ביזן סאָפּ דעם פאָלקיזם און אָננעמערקט די אופגאבן פון די רוסישע מאַרק-סיסטם, האָט אין אים לענין „ריכטיק אָנגעוויזן דעם וועג פון קאמף פונעם ארבעטער-קלאס, האָט באשטימט די ראָליע פונעם ארבעטער-קלאס אלס אוואנגארדישע רעוואָלוציאָנערע קראפט פון דער געזעל-שאפט, האָט באשטימט די ראָליע פונעם פויערמוט אלס פארבינדעטן פונעם ארבעטער-קלאס“².

לענינס גענואלע ארבעט איז געהייסן אָפּעדרוקט געוואָרן אפּ א העקטאָגראַפּ סאכאקל אין עטלעכע צענדליק עקזעמפלאַרן. אין דאָס איז זי באוויסט געוואָרן דער מערהייט פון די סאָצאל-דעמאָקראטן, וואָס האָבן דעמלט געארבעט אין רוסלאנד. עס האָט זי געלייענט אין טיפּליס אויך דער יונגער סטאלין, וואָס איז אָקאָרשט געווען אריינגעטראָטן אין דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג.

האלטנדיק מילכאָמפּע קעגן דעם פאָלקיזם, איז לענין גלייכצייטיג ארויסגעטראָטן אויך קעגן די צענטוועליקע „מיטגלידער“, וואָס האָבן זיך צוגעשארט צום מאַרקסיזם, — קעגן די אוויגערופענע „לענאלע מאַרקסיסטן“, די דאָזיקע, אין טאָך גענומען, בורזשואזע ליבעראלע דעם קאמפּ קעגן דעם פאָלקיזם האָבן זיי געפרווט אויסנוצן אפּ אונ-טערצוואַרפן די ארבעטער-באוועגונג די אינטערעסן פון דער בורזשוא-זיע; זיי האָבן געפרווט אויסהוילן דעם רעוואָלוציאָנערן אינהאלט פונעם מאַרקסיזם, פארוואנדלען דעם מאַרקסיזם אין בורזשואזע רע-

1 לענין. ווערק, 4-טע אופלאגע, ב. I, ז. 282.

2 געשיכטע פון דער אַלקע (ב). קריצער קורס, ז. 26, מעדזשע-פארלאג, דער עמעס, 1940 י.

פארמיזם. פיל פון די דאזיקע „מיטלויפער“ זענען שפעטער געוואָרן קאדעטן, און אין דער ציט פונעם בירגערקריג — וועסנווארדיינער.

מע האָט געדארפט פארמאָגן לענונס מערקווירדיקע וועסזיכטיקייטן, קעדיי מע זאָל שוין בא דער סאמע אנשטייגונג פונעם „לעגאלע מארקס־סיוזם“ דערקענען אין זינע פאַרשטייער בורזשואזע ליבעראלע. דעם קאמפ קעגן די „לעגאלע מארקסיסטן“ האָט לענין אָנגעהויבן מיט ארויסטרעטן קעגן זייער הויפט־פאַרשטייער — קעגן פיאַמער סטרווע, וועלכער האָט פאַרגעלייגט „אָנערקענען אונדזער אומקולטורעלעקייט אין גיינ זיכ לערנען באמ קאפיטאליזם“. הארבסט 1894 יאָר האָט לענין אפ אַן ענגער פארזאמלונג פון פעטערבורגער מארקסיסטן, אפ וועלכע כער עס זענען בנגעווען פאַרשטייער פון דעם אזויגערופענעם „לעגאלע מארקסיזם“, געהאלטן א רעפערעט איבער סטרוועס בוכ. אין דעם דאָזיקן רעפערעט, וואָס איז אָנגערופען געוואָרן „די אָפּשפּיגלונג פונעם מארקסיזם אין דער בורזשואזער ליטעראטור“, האָט לענין שארפ און אנטישירנדיק דעמאסקירט סטרוועס אָנשווינגען, דעמאסקירט דעם לייכערעאל־בורזשואזן טאָב פון די „לעגאלע מארקסיסטן“.

לענין האָט געזאָגט וועגן די „לעגאלע מארקסיסטן“, אז דאָס זײַנען בורזשואזע דעמאָקראטן, וואָס האָבנדיק אינגערעיסן מיטן פאָלקס־זיג און פירנדיק א קאמפ קעגן אימ, זענען זיי אריבער פונעם פאָלקס־טישן, קליינבירגערלעכע (אָדער פויערישן) סאָציאליזם נים צום פראַג־לעמארישן סאָציאליזם, נאָר צום בורזשואזן ליבעראליזם.

לענין האָט אָבער דעמלט געהאלטן פאר מעגלעך א ציטוועליקע פארשטענדליקונג (א בלאַק) מיט די „לעגאלע מארקסיסטן“, קעדיי אויסצוגעבן זיי קעגן די פאָלקסיסטן. אין אָט דעם בלאַק האָבן זיך בויילעט ארויסגעוויזן די גרונט־שטריכן פון דער לענינישער ליניע אין אלערליי פאָליטישע בלאַקן און פארשטענדליקונגען: פולשטענדיקע איי־דייווע, פאָליטישע און אָרגאניזאציאָנעלע זעלבשטענדיקייט פונעם פראַקטאריאט, פולע פרעהייט צו קריטיקירן דעם ציטוועליקן און נישט־זיכערן פארבינדערעם זענעם. אלס רעזולטאט פון דער דאָזיקער פארשטענדליקונג האָט זיך פריילינג 1895 יאָר באוויזן דער לעגאלער זאמלבוך „מאטעריאל צו דער באראקטעריסטיק פון אונדזער ווירט־שאפטלעכער אנטי־וויקלונג“ מיט ארטיקלען פון לענין, פלעכאנאָו, סטרו־ווע און אנדערע. די צארישע צענזור האָט לעכאטכילע געהאט דער־לויבט די דאָזיקע זאמלונג מיט אזא „אומשולדיקן“ נאָמען, און דער בוכ איז אָפּגעדרוקט געוואָרן. די צארישע רעגירונג האָט זיך אָבער נאָר אינגיכט געכאפט, און די זאמלונג איז לויט א ספעציעלער באשטימונג פונעם מיניסטער־קאָמיטעט קאָנפּיסקירט און פארברענט געוואָרן (דאָס איז דעמלט געווען א זעלטן און עקסטרעאָרדינאר מיטל). בלויז חוג־דערט עקזעמפלאַרן האָט זיך אינגעגעבן צו ראטעווען און פארשפרייטן צווישן די סאָציאל־דעמאָקראטישע קרייזלעך און גרופעס. עס האָט זיך באקענט מיט אָט דער זאמלונג אויב כאווער סטאלין, און לענינס ארטיקל מיט דער אונטערשריפט ק. טולין — „דער עקאָנאָמישער איג־האלט פונעם פאָלקס־זיג און זיג קריטיק איג ה' סטרוועס בוכ“ האָט געמאכט אפ אימ א גוואלדיקן איינדרוק.

„איך מוז אימ אומבאדינגט זען“, — האָט געזאָגט סטאַלין, ווען ער האָט איבערגעלייענט טולנים (לענינס) ארבעט, — דערמאָנט זיך איינער פון די באווייזן, וואָס האָט גאָענט געקענט סטאַלינען אינעם צייט.

לענינס ארטיקל איז געווען די צענטראַלע ארבעט אין דער זאמלונג. אין דעם ארטיקל האָט לענין קוידעמקאַל געגעבן אן אויסשעפּנדיקע קריטיק פונעם פאָלקסזומ, פון די סאָציאַליסטישע און עקאָנאָמישע אַנשויונגען זינען, און האָט פאַרמולירט זיין אייגענעם קוק אפּ דער עקאָנאָמישער אנטוויקלונג פון רוסלאַנד. די דאָזיקע ארבעט איז אין א סאך הינזיכט א קאָנספּעקט פון לענינס שפּעטערדיקע עקאָנאָמישע ארבעטן, באזונדערס פון זיין בוך „די אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאַנד“. קריטיקירנדיק דעם פאָלקסזומ, האָט לענין אין דער זעלבער צייט אָנגעוויזן אפּ די דעמאָקראטישע עלעמענטן, וועלכע די פאָלקס-קיסטישע פראָגראם אנטהאלט און וועלכע דריקן אויס די אינטערעסן פונעם קליינבירגערטום פון שטאָט און דאָרף אין דער עפאָכע פון דער בורזשואז-דעמאָקראטישער רעוואָלוציע. אין אַט דער לענינישער אַנווייזונג איז שוין געלייגט דער יעסאָד פאר דער סעאַרעטישער בא-גרינדונג פון דער באַלשעוויסטישער טאקטיק בענעגייט די דעמאָקראטישע שיכטן און פארטייען אין דער ערשטער רוסישער רעוואָלוציע.

לענין האָט אין זיין ארבעט געגעבן א פאנאנדערגעוויקלעטע קריטיק פונעם „לענאלין מארקסיזם“, באזונדערס האָט ער אונטערגע-שמאַכט דאָס, וואָס סטרווע זאָגט זיך אַפּ פון דער וויכטיקסטער האנטאָכע פונעם מארקסיזם — פון דער לערע וועגן דער סאָציאַליזם-טישער רעוואָלוציע און וועגן דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט. דעם גרונט-פעלער פון סטרווע און פון די אנדערע „לענאלין מארקסיסטיס“ האָט לענין געזען אינעם בורזשואז אָביעקטיוויזם, וואָס ברענגט צום בארעכטיקט און לויבט דעם קאפיטאליזם, צום פארווישן די קלאסן-ווידערשפּרוכ, ביים דער עמעסער מארקסיסטיש-מאטעריאַליסטישע דרייט אפּ די דאָזיקע ווידערשפּרוכ און שמעלט זיך אפּן צאד פון נעם רעוואָלוציאָנער. קלאס — פונעם פראָלעטאריאט. „דער מאטעריאַליזם“, — האָט געשריבן לענין, — אנטהאלט אין זיך, אזוי צו זאָגן, פארמיטלעכע, פארפליכטנדיק בא יעטווייג מיג אָפּשאצן א געשעעניש דירעקט און אָפּן צו שמעלן זיך אפּן שטאַנדפונקט פון א באשימונג מער געזעלשאפטלעכער גרופע“¹.

אַט אזוי האָט לענין, מיט עפלעכע יאָר פאר דער אָפּגעער ארויס-טרעטונג פון די רעוויזיאָניסטישע אינערע, איידער נאָך ס'האָט זיך באוויזן די „ברענשטיינאדע“, געגעבן אן אנטשיידנדיקן ווידערשטאַנד די ערשטע פרוווג צו פארקויפלען דעם מארקסיזם אין רוסלאַנד. אין קאמפ קעגן די פאָלקסיסטישע און קעגן די „לענאלין מארקסיסטיס“ האָט לענין דערצויגט די מארקסיסטישע קאדענץ אין רוסלאַנד, אויסגעאר-בעט די טראדיציעס פון אידיאָשער אומקאָמפּראָמיסלעכקייט צום מינ-סט פארקויפלען דעם מארקסיזם.

1 לענין. ווערק, 4-טע אפטיילונג, I, ז. 380—381.

באגליכ מיטן פאנאנדערארבעטן די רעוואָלוציאָנערע פראָגראַם פון די רוסישע מאַרקסיסטן און מיטן קאמפ קעגן דעם פאָלקס־און „לעגאלן מאַרקסיזם“ האָט לענין פאנאנדערגעוויקלט א גרויסע אָרגאַניזאַציאָנעלע ארבעט אפן געבויט פון בויען די פארטיי. ער האָט זיך פארבונדן מיט די פאָרגעשריטענע פעטערבורגער ארבעטער. לענין האָט געשמרעכט צו שאפן פון זיי קאדרען אָרגאַניזאַטאָרן פון דער צוקונפֿט. מיקער פארטיי. ער האָט געפירט שמועסן מיט ארבעטער, געלייענט מיט אייניקע פון זיי דעם „קאפיטאַל“. פון הארבסט 1894 יאָר אָן האָט ער אָנגעהויבן פירן א פראָפאגאנדע אינ די ארבעטער־קרענלעכ הינטער נעווסקאיא זאסטאווא, ווו עס האָט זיך געפונען א ריי גרעסע זאווארג און פאבריקן. צו דער זעלכער צייט האָט לענין אָנגעהויבן ארבעטן אינ אן ארבעטער־קרענל אפ פעטערבורגסקאיא סמאָרגאַ, און שפעטער — אינ א קרענל אינ האפן אפ וואסיליעווסקי אָסטראָוו. ווינטער 1894 יאָר האָט זיך לענין באקענט מיט נאדיעזשדא קאָנ־סטאנינאָווא קרופסקאיא, א לערער פון דער זונטיקריקער אָוונג־שול הינטער דער נעווסקאיא זאסטאווא. פון דעמלט אָן ווערט ג. ק. קרופסקאיא ביו סאָפ פון לענינס לעבן זיין גאָענטער פריינט און כאַ ווער אינ דער רעוואָלוציאָנערער ארבעט.

דער צענטער פונעם קרענל פון די ארבעטער פון סעמיאניקאָווס זאוואָד (איצט זאוואָד אפן גאָמען פון וו. אי. לענין) איז געווען אי. וו. באבוסקי, א טרענער לענינעצ, אן אָנגעזענער שווער פון דער סאָ־צואַל־דעמאָקראטישער פארטיי, וועלכע ס'האָט אינ 1906 יאָר בעסטאָ־ליש דערשטאָט אינ סיביר א שטראָפ־עקספּעדיציע. באבוסקי איז גע־ווען זייער גאָענט מיט לענינען, וועלכער האָט אימ געהאלטן פארן „שטאַלץ פון דער פארטיי“, פאר איינעם פון אירע בעסטע זיין, וואָס זינען איר מעסירענסעפּעשדיק איבערגעגעבן און ביו סאָפ שטאָרג־האפטיק.

אָס ווי באבוסקינ באשריכט די פראָפאגאנדע פון מאַרקסיזם. וואָס לענין האָט געפירט אינ זיין קרענל:

„דער עקסטאָר פלעגט אונז דערקלערן די דאָזיקע וויסנשאפט מינדלעכ, אָן א וועלכע־ניט־איז העפט, ער האָט אָפּ געזען ארויסצו־רופן כאַ אונדז אָדער דערווידערונגען אָדער א פארלאנג זיך ארעג־צו־לאָזן אינ א שטרעב, און דעמלט פלעגט ער אונטערהעצן, צווינגענ־דיק איינעם דערווייזן דעם אנדערן די ריכטיקייט פון זיין שטאָנד־פונקט אינ דער געגעבענער פראגע. אזויארום האָבן אונדזערע לע־ציעס געמאָנגן זייער א לעבעדיקן, אינערעסאנטן כאראקטער... מיר פלעגן אלע זיין זייער צופרידן מיט אָס די לעקציעס און זינען שמעג־דיק געווען אנצויקט פון דער קלוגשאפט פון אונדזער לעקטאָר“¹.

די פאָרגעשריטענע ארבעטער, מיט וועלכע לענין האָט געלערנט אינ די קרענלעכ, האָבן אימ שטארק ליב געהאט. אלע ארבעטער, מיט וועלכע לענינען איז אויסגעקומען צו האָבן צו טאָג אינ פעטערבורג, פלעגן אינ איינ קאָל אָנווייזן, אז ער איז געווען פאר זיי אן „איי־גענער“ מענטש. ער פלעגט ריידן זייער פאָשעט און פארשמענדלעכ

1 אי. וו. באבוסקינס דערינערונגען (1893—1900 י.), 1925, ז. 51.

וועגן די סאמע ערנסטע זאכן — וועגן מארקס' מעטאדע, וועגן די יע-
סידעס פון דער בורזשואזע אָרדענונג, וועגן דער ווירטשאפטלעכער
און פאָליטישער לאגע פון רוסלאנד. דאָס, וואָס פלעגט זיך געוויינלעך
אויסדרייבן פאר אומפארשטענדלעכ, פלעגט די ארבעטער, הערנדיק לע-
גיונע, באנעמען לויבט און פֿרע, ווי עפעס אזוינס, וואָס איז שוין פון
לאנג באקאנט, וואָס זיי האָבן גוט געפילט, נאָר האָבן עס פֿרוער גוט
געקאָנט אויסדרייבן מיט ווערמער.

דאָס קענען רייזן קלאָר און פאָשעט וועגן די סאמע קאמפליציר-
טע מעטאדענישע פראגן איז געווען לענינס א באראקטערישער
שמרייב.

לענין האָט אריינגעפֿראָגט אין דער ארבעט פון די קריזלעך א
נייעם אינהאלט. ער האָט פארבונדן די פראָפאגאנדע פון מארקסיזם
מיטן דערלערנען די רוסלענדישע ווירקלעכקייט. „דער לעקטאָר — דער-
ציילט באבוסקינ, — פלעגט אונדז ארויסגעבן בלעטלעך מיט פאנא-
דערגעארבעטע פראגן, וועלכע האָבן געפאָדערט פון אונדז אומפערק-
זאמ צו באקענען און צוצוקוקן זיך צום זאגן און פאבריקלעכע“¹.
דערציילנדיק די פאָרגעשריטענע ארבעטער, האָט לענין גלעבצטליך גע-
זען צו דערלערנען די לאגע פון די ארבעטער אין זאגן, די סיסטעם
פון ארבעטסלויז, אין שטראפן, די טאריפן-מעכניק, פלעגט אויספֿרעגן
וועגן די פאָרגעדרוקטע אין די אונטערנעמונגען, קלאָר מאכן, מיט וואָס
די ארבעטער זענען אומצופֿרידן. „וואָדימיר איליש, — דערציילט ג. כ.
קרופסקאיא, — האָט זיך אינעמערעסירט מיט יעדער קליינליכע, וואָס
פלעגט באראקטעריזירן דעם שטייגער, דאָס לעבן פון די ארבעטער;
לויט באזונדערע קליינע שמרייבן פלעגט ער זיך באמזען ארומצוכאפן
דאָס לעבן פונעם ארבעטער אינגאנצן גענומען, געפינען דאָס, אָן וואָס
מע קאָן זיך אָנכאפן, קעדן בעסער צוגיין צום ארבעטער מיט דער
רעוואָלוציאָנערער פראָפאגאנדע“².

שוין פון די ערשטע טריוט פון זיין ארבעט אין פעטערבורג האָט
לענין געהאלטן, אז מע טאָר זיך נישט באגרענעצן בלויז מיט פראָפא-
גאנדע אין קריזלעך צווישן א דינעם שיכט פאָרגעשריטענע ארבעטער,
אז מע מוז פירן אן אגיטאציע-ארבעט צווישן די ברייטע ארבעטער-
מאסן. ער האָט שארף אוועקגעשטעלט די דאָזיקע פראגע גלעב כא
די ערשטע באגעגענישן מיט די פעטערבורגער סאציאל-דעמאָקראטן.

די דערפארונג פון זיין אייגענע פראָפאגאנדישער ארבעט איז
די קריזלעך האָט נאָך מער איבערצוגעט לענינען אין דער גייטיקייט
אריבערצוגיין פון פראָפאגאנדע אין קריזלעך צו א ברייטער אקטועלער
פאָליטישער אגיטאציע אפן באָדן פון פארטיידיקן די דירעקטע בא-
דערפענישן פונעם ארבעטער-קלאָס. דאָס איז צום ערשטן מאל פאר-
וירקלעכט געוואָרן ביים די אומדענען אפ סעמיאניקאָוס זאגן און
1894 יאָר. דאָס סיסטעמאטישע פארשפּעטיקן מיטן אויסצאלן אר-
בעטסלויז האָט ארויסגערופן בא די ארבעטער אן אופרעס פון צאָרן.
די אבסאָלויט געזעצלעכע פאָדערונג פון די ארבעטער איז באפֿרידקט

¹ א. י. באבוסקינס דעריבערונגען (1893—1900), ז. 51.

² ג. כ. ק. קרופסקאיא. דעריבערונגען וועגן לענינען, ז. 16.

געוואָרן, א טייל ארבעטער האָט מען אָבער ארעסטירט און ארויס-
געשיקט פון פעטערבורג.

לענינג האָט געהאלטן, אז ס'איז אומבאדינגט נויטיק טייקעפֿ אָפֿ-
צירופן זיך אָפֿ די געשעענישן, וואָס זינגען פֿאַרגעקומען אָפֿ סעמיא-
ניקאָווס זאוואָד. ער האָט אָנגעשריבן א פלוגבלעטל, וואָס איז בא-
דאנדלט געוואָרן אינעם ארבעטער־קרענץ, מיט האָט עס איבערגעשריבן
מיט דער האנט אינעם עלעכע עקזעמפלאַרן און פארשפּרייט אפּן זא-
וואָד. א טעטיקן אָנטייל איז צוגעפֿשטעלט און פארשפּרייט דאָס פלוג-
בלעטל האָט גענומען באבוישקייט. דאָס פלוגבלעטל האָט געהאט גרויך
״ערפֿאַלן. אָט דאָס ערשטע אינזאצ־אָנגעלע פלוגבלעטל פון די פעטער-
בורגער סאָציאַל־דעמאָקראַטן איז געווען דער אָנהייב פון א קער איז
זייער גאנצער טעטיקייט.

דער קער צו פּאָליטישער מאַסן־אינזאציע האָט געהאט אן אנט-
שיידנדיקע באדייטונג נישט בלויז פאר פעטערבורג, נאָר אויך פאר דער
ווייטערדיקער אנטוויקלונג פון דער ארבעטער־באַוועגונג אין רוסלאַנד.
אין פעברואַר 1895 יאָר האָט זיך אָנגעהויבן א יוירונג צווישן די
ארבעטער פון „נאָווי פּאַרטי“. די פעטערבורגער סאָציאַל־דעמאָקראַטן,
אָנגעפירט פון לענינג, האָבן ארויסגעגעבן א פלוגבלעטל, וואָס דארפֿן
זיך זען צו דערשלאָגן די פּאַרטי־ארבעטער?“, וווּ עס זינגען געווען
פּאַרמאָלירט זייערע פּאָדערונגען. דאָס פלוגבלעטל האָט געמאכט א
שטארקן איינדרוק אָפֿ די ארבעטער. די אדמיניסטראַציע איז געווען
געצוונגען צו גיין אָפֿ האַנאַכעס. אָט דער זיג פון די ארבעטער האָט
געהאט א גרויסע באדייטונג. דער אומאַקרימעט און דער איינפלוס פֿון
די סאָציאַל־דעמאָקראַטן איז נאָך העם שטארק אויסגעוואקסן. די בלעט-
לעך האָבן באקומען גרויס פּאָפּולערקייט, מיט האָט אָפֿ זיי געווארט,
זיך מיט זיי גערעכנט.

נישט קיין קלענערע פּאָפּולערקייט האָט באקומען לענינגס בראַשור
„די דערקלערונג פונעם געזעץ וועגן שטראפֿן, וואָס ווערן גענומען בא-
די ארבעטער אין די פאבריקן און זאוואָדן“. די בראַשור איז אָפּגע-
דרוקט געוואָרן אין אן אומלעגאלער דרוקערײ, אויסערלעך האָט זי
אָבער אויסגעזען ווי א לעגאַלע. לענינג האָט מיט גרויס אינטערעס
געארבעט איבער דער דאָזיקער בראַשור, וואָס זי איז געווען באשימוט
פארן מאַסעווי ארבעטער־לייענער.

„איך וואָלט קיין זאך אזוי נישט געוואָלט, וועגן קיין זאך אזויפֿיל
נישט געטרוימט, ווי וועגן דער מעגלעכקייט צו שרייבן פאר ארבע-
טער“¹ — האָט ער שפעטער געשריבן פון פארשיקונג. אין א פאר
די ארבעטער פארשטענדלעכער פּאַרטי האָט די בראַשור באוויזן, וואָ-
אזוי די צארישע רעגירונג און די פאבריקאנטן עקספּלאַטירן די אר-
בעטער און אָפֿ וואָס פאר אן אויפֿן די פּראָלעטאריע דארפֿן, אונטער
דער אָנפירונג פון דער ארבעטער־פּאַרטי, קעמפֿן קעגן די אונטער-
דריקער.

אזוי אין אונטער לענינגס אָנפירונג געמאכט געוואָרן דער היסטאָ-
רישער קער פון פּראָפּאגאנדע פונעם מאַרקסיזם אין קליינע קרענצלעך

פון פאָרגעשריטענע ארבעטער צו פאָליטישער אַנימאציע צווישן די ברייטע ארבעטער-מאסן. אין רעזולטאט פון דער אַנימאציע פון די רעוואָלוציאָנערע סאָציאַל-דעמאָקראַטן, וואָס אָנגעפירט מיט זיי האָט לענין, האָט זיך פאנאנדערנגעוויקלט די באוועגונג פון די פעטערבורגער ארבעטער, וועלכע האָט געעפנט א נעמע פערזאָן אין דער געשיכטע פונעם ארבעטער-קלאס פון רוסלאנד.

זינט דעם בארימטן מאָראָוואָוער שטרעק פון 1885 יאָר, וואָס האָט געהאט א גרויסע באדיטונג אין דער געשיכטע פון דער ארבעטער-באוועגונג, זינען אריבער סאכאקל 10 יאָר. די באוועגונג פון די ארבעטער, וואָס האָט זיך אָנגעהויבן אין פעטערבורג, און באזונדערס די בארימטע שטרעקן פון 1896 יאָר, מיט וועלכע עס האָבן אָנגעפירט די רעוואָלוציאָנערע מאַרסיסמ, האָבן „געעפנט די רע פון דער דערנאָך קעטיידער שטייגנדיקער ארבעטער-באוועגונג, — דעם דאָזיקן מעכטיקסטן פאקטאָר פון אונדזער גאנצער רעוואָלוציע“¹.

אין דעם דאָזיקן איבערבאַכ-מאָמענט אין לענין גלויבן ארויסגעטראָטן קעגן די, וועלכע האָבן געפרוּווט צו באַנענעצן די אַנימאציע בלויז מיט עקאָנאָמישע פראגן, קעגן די, וועלכע האָבן געוואָלט באַנענעצן דעם קאמף פון די ארבעטער בלויז מיט עקאָנאָמישן קאמף קעגן די באַלעבאטימ. לענינען איז אויסגעקומען צו געבן א שלאכט די ערשטע אנטפערקונגען פון „עקאָנאָמיוזם“ נאָך אין אָנהייב 1895 יאָר, אפ דער באהאטונג פון די פאָרשטייער פון די סאָציאַל-דעמאָקראַטישע גרופעס פון פארשיידענע שטעט פון רוסלאנד (פעטערבורג, מאַסקווע, קווען, ווילנע). די באראטונג איז פאָרגעקומען אין פעטערבורג, אפ איר איז באהאנדלט געוואָרן די פראגע וועגן אריבערגיין צו אַנימאציע ציע און וועגן אַנשטעלן אן ענגע פארבינדונג מיט דער גרופע „בא פרייזונג פון דער ארבעט“. אפ אָט דער באראטונג האָבן זיך אָנגע-מערקט צוויי ליניעס — א רעוואָלוציאָנערע און אן אַפאָרטוניסטישע. אין רעזולטאט האָט זיך אַנגעגעבן צונויפצורירדן זיך וועגן שיקן קיין אויסלאנד א געמיינזאמען פאָרשטייער פון אלע גרופעס אפ אַנשטעלן שטעלן א פארבינדונג מיט דער גרופע „באפרייזונג פון דער ארבעט“. קיין אויסלאנד זינען אוועקגעפאָרן צוויי מענטשן. די פעטערבורגער סאָציאַל-דעמאָקראַטן האָבן באשלאָסן צו שיקן לענינען.

לענינס נעסיע האָט זיך פארהאלטן מער ווי אפ א „כידעש. ער איז קראנק געוואָרן מיט א לונגענ-אַנצינדונג. נאָך נישט אינגאנצן גע-קומען צו זיך נאָך דער קרענק, הייבט ער אָן שטודירן דעם דריטן באנד „קאפיטאַל“, וואָס איז אָקאָרשט געווען דערשינען אפ דריטן דעם 25 אפרעל 1895 יאָר איז לענין ארויסגעפאָרן קיין אויס-לאנד. אין דער שווייץ האָט ער זיך צום ערשטן מאל באגעגנט מיט פלעכאנאָוו. לענין האָט זיך צונויפגעערעדט מיט אימ און מיט די אנדערע מיטגלידער פון דער גרופע „באפרייזונג פון דער ארבעט“ וועגן געמיינזאמער ארבעט, האָט באהאנדלט מיט זיי א ריי פרינציפיעלע פאָליטישע און אָרגאניזאציעלע פראגן. די גרופע „באפרייזונג פון דער ארבעט“ האָט אָנגענומען לענינס פאָרשלאָג וועגן ארויסלאָזן פאָ-

1 לענין. ווערק, ב. XII, ז. 57.

פולערע זאמלביכער פאר ארבעטער. עס איז געשאפן געווארן דער
 נישט-פערזאנלעכער זאמלבוך „ראבאטניק“. לענין האט ארגאניזירט דאס
 שיקן פון רוסלאנד ארטיקלען און קארעספאנדענצן פארן זאמלבוך.
 ביים די אונטערהאנדלונגען האבן זיך אופגעדעקט מיינונגס-פאר-
 שיידהייטן צווישן לענינען און פלעכאנאָוואַ און אייניקע פרינציפיעלע
 פראגן. האַבנדיק זיך באקענט מיט לענינס ארטיקל קעגן סטרווענ,
 האט פלעכאנאָו זיך ארויסגעזאָגט קעגן דער לענינישער טאקטיק בע-
 געגייט די ליבעראלן, באמערקנדיק: „איר דרייט זיך אויס צו די לי-
 בעראלן מיטן רוקן, און מיר — מיטן פאָנעם“. פלעכאנאָו האט נישט
 דערשאצט די ראלע און די באדייטונג פונעם פויערשטן אלס פארביי-
 דעט פונעם פראָלעטאריאט און האט געהאלטן די ליבעראלע בור-
 זשאזיע פאר דער מרעבאראפט און דער פאָרשטייענדיקער בורזשאזיע
 דעמאָקראטישער רעוואָלוציע און רוסלאנד. עס האבן זיך אנטפלעקט
 מערעמישע מיינונגס-פארשיידנהייטן אויך אין א ריי פראגן פון הויכ-
 מאַטישן מאטעריאליזם.

אין דער שווייץ איז לענין אָפגעווען אן ערעכ אָנדערהאלבן בא-
 דאָשימ, און מער ווי צוויי באדאָשימ אין פאריזש און אין בערלין,
 ווו ער האט אופגעקוואט שטודירט די ארבעטער-באוועגונג, באזוכט
 ארבעטער-פארוואלטונגען, זיך באקענט מיטן לעבן און מיטן שטייגער
 פונעם מירעווא-איייראָפֿיזשן ארבעטער. „די בערלינער Sehenswür-
 digkeiten“ — האט ער געשריבן צו דער מוטער, — באזוכט איך
 זייער פויל: ביכלאל בין איך צו זיי גאנץ גלעכגילטיק און קומ אהין
 מערסטנטייל: צופעליק. און ביכלאל געפעלט מיר מער ארומשלעפן
 זיך איבער פארשיידענע פאָלקס-אָוונטן און פארוואלטונגען, איידער בא-
 זוכן מוזייען, טעאטערס, פאסאזשן אדג.¹

ווען לענין איז געקומען צו פאָרג קיין אויסלאנד, איז ענגעלס
 געווען שווער קראנק, און לענין האט זיך נישט געקאנט מיט אים זען.
 אין פאריזש האט זיך לענין באקענט מיטן אָנגעזעענעם פראנצויזישן
 סאָציאליסט — מיט מארקס' איידעם — פאָל לאפארן.

ווען לענין האט שוין געהאלטן באמ אַוועקפאָרג, איז אויגוסט
 1895, איז געשטאָרבן ענגעלס. לענין האט אָנגעשריבן אן ארטיקל —
 א געקראָלאָג „פרידריכ ענגעלס“, וואָס איז אָפגעדרוקט געוואָרן אָ-
 אן אונטערשריפט אין נומער 1—2 פונעם זאמלבוך „ראבאטניק“. דער
 דאָזיקער קליינער ארטיקל איז דאָס בעסטע, וואָס ס'איז פאראן אין
 דער וועלט-ליטעראטור וועגן דעם לעבן און דער מעטיקע פון מארקס'
 מיטקעמפער, איינעם פון די גרונטלייגער פונעם רעוואָלוציאָנערן מארקס-
 סיוזם — פרידריכ ענגעלס.

די צייט, וואָס ער איז געווען אין אויסלאנד, האט לענין אויפגע-
 נוצט אויך אפ צו שטודירן יענע מארקס' און ענגעלסעס ווערק, וועל-
 כע מע האט נישט געקאנט קרייגן אין רוסלאנד. אין אויסלאנד האט
 לענין א סאך און פליסיק געארבעט אין די ביכלאָמעס.

1 — מערקווירדיקטע. רעד.

אין רוסלאנד האָט ער זיך אומגעקערט דעם 7 סענטיאבער 1895 יאָר. די זשאנדארמען אפ דער גרענעץ האָבן געהאט א שטרענגע אָנ-וועזונג זאָרגזאם דורכצוקוקן לענינס באגאזש. די דאָזיקע רעוויזיע האָט אָבער גאָרנישט גוט געגעבן. אינ א משעמאָדאן מיט א דאָפּלעג דעם האָט לענינ בעשולעמ דורכגעפירט מארקסיסטישע ליטעראטור. זייער קונציק האָט ער זיך אויסגעדרייט פון פאָליציי'שער אופזיכט און, איידער ער איז געקומען קיין פעטערבורג, איז ער 22 מען ארום-געפאָרן איבער רוסלאנד: ער איז געווען אין ווילנע, ווו ער האָט גע-פירט אונטערהאנדלונגען וועגן טראנספארטירן מארקסיסטישע ליטע-ראטור פון אויסלאנד; דערנאָך האָט ער באזוכט מאַסקווע, אָרעכאָוואָ-זיעוואָ, ווו ער האָט איינגעשטעלט פארבינדונגען מיט די אָרטיקע סאָציאל-דעמאָקראטן.

לענינעס האָט זייער שטארק געקענט דאָס, וואָס די צעשפּלי-טערטקייט, די קוסטארערט פון די דעמאָטיקע סאָציאל-דעמאָקראטישע אָרגאניזאציעס אנטשפּרעכט גוט דער גראנדעזוקייט פון די היסטאָרישע אופגאבן, וועלכע שטייען פארן ארבעטער-קלאס פון רוסלאנד. קיין מארקסיסטישע ארבעטער-פארטיי איז נאָך דעמאלט גיט געווען. שפע-טער, אין 1902 יאָר, איינעם בוך, „וואָס דארף מען טאָן?“ האָט ער געשריבן וועגן זינע שטימונגען פון יענער צייט: „איך האָב געארבעט אין א קריזל, וואָס האָט געשטעלט פאר זיך זייער ברייטע, אונזערע סאלע אופגאבן, — און אונדז אלעמען, די מיטגלידער פונעם דאָזיקן קריזל, איז אויסגעקומען פונלעך, ביז ווייטעק לעבן פונעם באוויס-זיג, אז מיר ווייזן זיך ארויס פאר קוסטארן אין אזא היסטאָרישן מאָמענט, ווען מע וואָלט, איבעראנדערשנדיק דעם באוויססן אפאָרזיגן, געקאָנט זאָגן: גיט אונדז אן אָרגאניזאציע פון רעוואָלוציאָנערן — וועלכ מיר איבערקערן רוסלאנד!“¹

צום לייון די דאָזיקע אופגאבע איז לענינ צוגעמאָסטן נאָך בא די ערשטע טריט פון זיין ארבעט אין פעטערבורג. אומגעקערט זיך פון זיין ריזע קיין אויסלאנד, האָט ער מיט גייער, פארצענפאכטער ענערגיע זיך גענומען צום פארפעסטיקן און פארברייטערן די סאָציאל-דעמאָקראטישע אָרגאניזאציע. ער קומט קימאט יעדן טאָג אין די ארבעטער-ראיאָנען, פירט דורכ פארוואלונגען און באראמונגען, שמו-עס מיט ארבעטער, גיט אָנצווייזונגען די מיטגלידער פון דער סאָציאל-דעמאָקראטישער אָרגאניזאציע. לענינ האָט פארייניקט אלע מארקסיס-טישע ארבעטער-קריזלעך, וואָס האָבן עקזיסטירט אין פעטערבורג (בא 20), אין איין אָרגאניזאציע, וועלכע האָט באקומען דעם נאָמען „פאר-באנד פון קאמפ פאר דער באפרייג פונעם ארבעטער-קלאס“. דערמיט גופע האָט ער צוגעגרייט די אויסבילדונג פון א רעוואָלוציאָנערער מארקסיסטישער פארטיי.

לענינ האָט געבויט די ארבעט פונעם „פארבאנד פון קאמפ“ אפ די פרינציפן פון צענטראליזם און שטרענגער דיסציפלינ. בעראַש פו-

¹ לענינ. ווערק, ב. IV, ז. 458. (ו. א. י. לענינ. אויסגעווייטע ווערק אין צוויי בענדער, ב. I, ערשטער טייל, ז. 272, 1941 י, מעלוזע-פארלאג „דער עמס“.)

נעם, „פארבאנד“ איז געשטאנען א צענטראלע גרופע, דירעקט מיט דער גאנצער ארבעט האבן אָנגעפירט פינף מיטגלידער פון דער דאָזיגער גרופע בערזש מיט לענינגע, וועלכער איז גלעכצטיק געווען דער רעדאקטאָר פון די אויסגאבע פונעם „פארבאנד“. די אָרגאניזאציע איז געווען אינגעטיילט אין ראיאָנען. אין די ראיאָנען גרופעס זינגען ארבעט געגאנגען אָרגאניזאטאָרן פון צווישן די פאָרגעשריטענע, אמערסען בא-וויסטזיגיקע ארבעטער, וועלכע פלעגן פארבינדן די ראיאָנען גרופעס מיט די זאוואָרן. אין די זאוואָרן זינגען אויך געווען אָרגאניזאטאָרן פאר אינפאָרמאציע און פאר פארשפרייטן ליטעראטור. אפ אַלע גרעסעסע זאוואָרן זינגען געשאפן געוואָרן ארבעטער-קריזלעכ, וואו באגלעב מיט דער פראָפאגאנדע פון דער מארקסיסטישער טעאָריע פלעגן באהאנדלט ווערן אויך די לויפנדיקע פראגן פונעם פאָליטישן לעבן. פאקטיש האָבן די דאָזיקע קריזלעכ פאָרגעשטעלט מיט זיך סאָציאַל-דעמאָקראטישע קעמערלעך אין די אונטערנעמונגען.

דער „פארבאנד פון קאמפ“, וואָס אָנגעפירט מיט אים האָט לענינג, איז געווען ענג פארבונדן מיט דער מאסעווער ארבעטער-באוועגונג. לענינג האָט אויפגעקוקט נאָכגעשפירט גאָב דער לאַגע אין די זאוואָרן און פאבריקן, איז געווען אין קורס פון די שטימונגען פון די ארבעטער. ווען עס האָט זיך אָנגעהויבן א יוירונג אין טאָרנטאָנס פאבריק, האָט לענינג זאָרנאם צונויפגעזאמלט אַלע מאסעריאלן וועגן דער לאַגע פון די ארבעטער, וועגן די שטראפן, ער האָט דעמאל געוויסט אַלע טאריפן, ער האָט דערלערנט אפילו די גאָמענקלאטור פון די סבוֹי-דעס. אזא מיג גרינטלעכ קענען די לאַגע און די שטימונגען פון די ארבעטער האָט געגעבן די מעגלעכקייט קאָנקרעט אָנצופירן מיטן שטרעק-קאמפ.

דער „פארבאנד פון קאמפ“ האָט גוט אָרגאניזירט דעם שטרעק אינאָרדנאָנס פאבריק. דעם 5 נאָיאבער האָט דער „פארבאנד פון קאמפ“ ארויסגעגעבן און פארשפרייט דאָס פלוגבלעטל „וואָס פאָרערן די וועבער?“. דאָס פלוגבלעטל האָט געמאכט א קאָלאָסאלן אינדרוק אפ די ארבעטער; גלעב אפ מאָרגן האָבן די וועבער פארשטרעקט. אין עטלעכע טעג ארום איז ארויסגעלאָזט געוואָרן א צווייט פלוגבלעטל צו די שטרענדיקע ארבעטער און ארבעטערנס פון טאָרנטאָנס פאבריק; אָנגעשריבן דאָס דאָזיקע בלעטל האָט לענינג. אינעם פלוגבלעטל איז דעמאסטרירט געוואָרן די פאָליטיק פון טאָרנטאָנען, וועלכער האָט אראָפגעזעצט דעם ארבעטסלוזיג גיט אַלע ארבעטער מיט אמאָל, נאָר בעהאדראָנעדיק. דאָס פלוגבלעטל האָט אויפגעקלערט, אז פארבעסערן זייער לאַגע קאָנען די ארבעטער בלויז דורכ געמיינזאמע סאָלידארע אָנשטרענגונגען. דער שטרעק האָט זיך געענדיקט דערפאָלגרייך פאר די ארבעטער. ער האָט געמאכט דעם אָנהייב פון א גלעם אויפשטייג פון דער שטרעק-באוועגונג אין פעטערבורג.

יעדעס בלעטל אזא, וואָס האָט פארבונדן די עקאָנאָמישע פאָרע-רונגען פון די ארבעטער מיט די אנשטרעכיקע פאָליטישע פאָדערונג-גען, האָט געהייבן דעם גלייט פון די ארבעטער. דער אויטאָריטעט פונעם „פארבאנד פון קאמפ“ איז די ארבעטער-מאסן איז „מאָרס

אויסגעוואקסן. אונטער דער אָנפירונג פונעם „פארבאנד פון קאמפ“ זינען פאָרגעקומען אויב אנדערע שטרעקן די ארבעט פונעם לענינישן „פארבאנד פון קאמפ“ האָט זיך געלאָזט פילג מיט א באזונדערער קראפט זומער 1896 יאָר, ווען עס איז פאָרגעקומען דער בארימטער שטרעק פון די פעטערבורגער מעקסייל-ארבעטער.

אונטער לענינס אָנפירונג האָט דער פעטערבורגער „פארבאנד פון קאמפ“ פאר דער באפרינג פונעם ארבעטער-קלאס“ צום ערשטן מאל אינ רוסלאנד אָנגעהויבן פארוויקלעכן די פארייניקונג פונעם סאָציאליזם מיט דער ארבעטער-באוועגונג, פארבינדן דיק דעם קאמפ פון די ארבעטער פאר עקאָנאָמישע פאָדערונגען מיטן פאָליטישן קאמפ קעגן דעם צאריזם. לענין האָט שפעטער געשריבן „בלייז די אניטאציע פון די יאָרן 1894—1895 און די שטרעק פון די יאָרן 1895—1896 האָבן געשאפן די פעסטע, קעטיידערדיקע פאר-בינדונג פון דער סאָציאל-דעמאָקראטישע מיט דער מאסעווער ארבעטער-באוועגונג“. דער פעטערבורגער „פארבאנד פון קאמפ“ האָט געגעבן א מעכטיקן שטויס דערצו, אן אויב איז אנדערע שטעט און געגנט פון רוסלאנד זאָלן זיך די ארבעטער-קריזלעך פארייניקן אין אַל אונט-נע פארבאנד.

לענין האָט געהאלטן, אז די מעטיקט פונעם „פארבאנד פון קאמפ“ איז די גרענעצן פון פעטערבורג אליין איז וועט גיט גענוג דיק. ער האָט געשטעלט פאר זיך ברייטערע אופגאבן: „דער פארבאנד פון קאמפ“ האָט געדארפט ווערן דער יעסאָד פאר שאפן די פארטיי. לענין האָט געהאלטן, אז א באזונדערע באדינונג האָט דאָס אינשטעלן א פארבינדונג צווישן די סאָציאל-דעמאָקראטן פון פארשידענע שטעט. פאר צוויי יאָר איז אפגעשטאָן געוואָרן א באדייטנדיקע ארבעט אינ פראט פון אינשטעלן אזוינע פארבינדונגען. דער „פארבאנד“ איז שוין געווען פארבונדן מיט די סאָציאל-דעמאָקראטישע אָרגאניזאציעס אינ מאַסקווע, קיעוו, וולאדימיר, יארָסלאָוול, איוואנגאָוואָ-וואָנגעסענסק, אָדעס, כאָוואָ-זיעוואָ, ניושני-נאָוואָרָד, סאמארע, סאראַטאָו, אָריאָל, טווער, מינסק, ווילנע. עס איז געווען אומבאדינגט נייטיק צו פארברייטערן אונ פארפסטיקן די דאָזיקע פארבינדונגען. אָט די אופגאבע האָט גע-דארפט אויספילן א צייטונג, וואָס זאָל פאָרמולירן די גאָענטסטע אופ-גאבן און די ענדצילן פונעם קאמפ פון דעם ארבעטער-קלאס. דער ערשטער נומער פון אזא צייטונג אונטערן נאָמען „ראבאָטשעיע דעלאָ“ איז שוין געווען צוגעגרייט צום דרוק.

לענין האָט פארג ערשטן נומער אָנגעשריבן דרע ארטיקלען: דעם לייטאריטיקל „צו די רוסישע ארבעטער“, דעם ארטיקל וועגן פרידריכ ענגעלס אינ צוזאמענהאנג מיט זיין טויט און „וועגן וואָס טראכטן אינדזערע מיניסטאָרן?“. אינעם לייטאריטיקל האָט זיך גערעדט וועגן די היסטארישע אופגאבן פונעם ארבעטער-קלאס אינ רוסלאנד און קיידעמקאל וועגן דעם קאמפ פאר פאָליטישער פרייהייט. כוץ די אר-טיקלען זינען נאך צוגעגרייט געווען קאָרעספאָנדענצן פון יארָסלאָוול,

איוואנאָוואָ-וואָנעסענסק, ווילנע, ביאליסטאָק און א סאכאקל-באריכט
וועגן דער שטרעק-באוועגונג אין פעטערבורג.

לענינג פלאן האָט זיך אָבער דעמלט גיט אונגענעבן צו פארווירק-
לעבן. די צארישע דעגירונג האָט מראָט נאָך מראָט נאָכגעשפירט נאָך
לענינג רעוואָלוציאָנערער מעטיקעט. אין זיין פערזאָן האָט זי געזען
זייער א געפערלעכע סיוע. אין דער נאכט אפן 9 דעקאבער 1895
יאָר האָבן די זשאנדארמען צעגראָמירט דעם „פארבאנד פון קאמפ“—
זיי האָבן ארעסטירט א באדעמנדיקן טייל פון זינע מיטגלידער, דע-
רונטער אויך דעם אָרגאניזאטאָר און פירער פונעם „פארבאנד“—
וו. אי. לענינגע.

אלס ענטפער אפן ארעסט פון לענינגע און פון אנדערע בעזער
פונעם „פארבאנד“ האָבן די ארבעטער אליין אָנגעשריבן א פלוגבלעטל
מיט שארפ אויסגעשפראכענע פאליטישע פאָדערונגען. דאָס דאָזיקע
פלוגבלעטל איז אָפגעדרוקט געוואָרן און מע האָט עס פארשפרייט אין
די וואָרן און פאבריקן.

דער פעטערבורגער פערזאָן האָט א ביו גאָר גרויסע באדעמונג
אינעם לעבן און אין דער מעטיקעט פון וו. אי. לענינגע. מער ווי
צוויי יאָר האָט לענינג פארבראכט אין פעטערבורג, צווישן די פעטער-
בורגער ארבעטער. דאָס איז געווען א שול פון רעוואָלוציאָנערער
ארבעט, א שול פון רעוואָלוציאָנערער מיטמעטשאפט. דאָ האָט לענינג
דער ערשטער אין רוסלאנד אָנגעהויבן פארווירקלעכן די פארייניקונג
פונעם סאָציאליזם מיט דער ארבעטער-באוועגונג, האָט געשאפן דעם
„פארבאנד פון קאמפ פאר דער באפרונג פונעם ארבעטער-קלאס“—
דעם ערשטן ערנסטן עמבראָן פון א רעוואָלוציאָנערער פארטיי, וואָס
שטיצט זיך אפ דער ארבעטער-באוועגונג. אפ דער רעוואָלוציאָנערער
דערפארונג פונעם פעטערבורגער „פארבאנד פון קאמפ“ האָט זיך לענינג
געשטיצט אין זיין וועטערדיקער ארבעט פון שאפן א מארקסיסטישע
פארטיי אין רוסלאנד. אין פעטערבורג האָט לענינג אָנגעפירט מיט די
ערשטע רעוואָלוציאָנערע געראנגלען פונעם פראָלעטאריאט מיט זינע
קלאס-סאָגני, האָט דערצינג דעם ארבעטער-קלאס, גרייטנדיק אים צו
דער אנטישטיינדיקער אטאקע קעגן דער זעלבסטהערשונג און דער בור-
זשואויע. דאָ האָט לענינג פאנאנדערגעוויקלט אן אנטישטיינדיקן און
אומקאמפראַמיסלעכן קאמפ קעגן דעם פאָלקס-קעגן, לעגאלן מארק-
סיזם“ און קעגן די ערשטע אנשפּלעקונגען פונעם „עקאָנאָמיוזם“. אין
דעם דאָזיקן קאמפ האָט לענינג דערצינג און באהעפט אן ענגע גרופע
מיינונגס-באוויירי און מיטקעמפער זינע, בויער פון דער באָלשעוויס-
טישער פארטיי.

סאָפ XIX יאָרהונדערט זינען פאָרגעקומען גרויסע ענדערונגען
אינעם גאנצן געזעלשאפטלעכן לעבן.

די קאפיטאליסטישע וועלט האָט געהאלטן אין ארענטרעמט אין א
נייער עפאָכע—אין דער עפאָכע פון אימפעריאליזם. אפ א גענעם
אויפן האָבן זיך געשמעלט די פראגן פון אָרגאניזירן די פראָלעטארי-
שע פארטיי, די פראגן פון סטראמעגיע און טאקטיק פונעם קאמפ פון
געמ ארבעטער-קלאס. דער צענטער פון דער רעוואָלוציאָנערער באווע-

גונג האָט זיך אָנגעהויבן אריבערצוקן קיין רוסלאנד. דאָ האָט גענומען
רעפּווערנ די גרעסטע פּאַלקס-רעוואָלוציע.
אינאָם דעם היסטאָרישן מאָמענט איז ארויסגעטראָסן וואַלדימויר
איליטש לענין, וואָס האָט הויב אופֿגעהויבן אונד געטראָגן וועטער די
קאמפּס-פּאַג פֿון מאַרקס אונד ענגעלס, די פּאַג פֿונעם רעוואָלוציאָנערן
מאַרקסיזם.

III

לענין איז 14 כאדאָשימ אָפגעזעסן אין טורמע. זיין ברויזנדיקע טעטיקייט האָט זיך אָבער נישט אָפגעשטעלט אויב דאָ. דער טאָג איז באַ אימ געווען שטרענג פלאנירט און פארפולט מיט ארבעט. לענין האָט געפונען וועגן און מיטלען, וויאזוי פון הינטער די טורמע-גראַ-מעס אָנצופירן מיט דער אָרנאניזאציע, וועלכע ער האָט געשאפן: ער פלעגט שיקן אפ דער פרייז ברויז, פלוגבלעטלעך און האָט אפילו אָנגעשריבן די בראַשור „וועגן שטרעיקן“ און דעם „פראַיעקט און דער קלערונג פון דער פראַגראַם פון דער סאָציאַל-דעמאָקראַטישער פארטיי“. אין אָט דעם ערשטן עסקין פון דער פראַגראַם פאָרמולירט לענין די גרונט-צילן און גרונט-אופגאבע פונעם קלאַסיקאמפ פונעם פראַקטע מאַריאט: אראָפּוואַרפן די זעלבסטחערשונג, דעראָבערן פאָליטישע פרייז, העבן, פארכאפן די מאכט דורכן פראַקטעאריאט, אָרגאניזירן די סאָציאַליסטישע פראָדוקציע. גרויס אופמערקזאמקייט האָט לענין אָפגעגעבן אין דער פראַגראַם אויב דער אגרא-פראגע.

פון קאנספיראציע וועגן פלעגט לענין שרייבן זינע ברויז און בראַשורג מיט מילך צווישן די שורעס פון א וועלכע-נישט-איז בוכ. קעדיי די טורמע-אופזעצער זאָלן אימ נישט פאקן, פלעגט וואלדימיר איליטש אויסקעמען פון ברויז קליינע טינטערלעך, וועלכע ער פלעגט, ביים א געפאר, שנעל איינשלינגען. „היינט האָב איך אופגעגעסן זעקס מינע-טערס“, — האָט ער איך א ווייז מיטגעטיילט אין איינעם א ברויז.

די בראַשור „וועגן שטרעיקן“ האָבן די זשאנראדמען פארכאפט באַ ארעסטירן די אומלעגאלע טיפאָגראפיע, ווו מע האָט זי געדרוקט. ביזן היינטיקן טאָג האָט מען זי נישט געפונען. „פראַיעקט און דער קלערונג פון דער פראַגראַם פון דער סאָציאַל-דעמאָקראַטישער פארטיי“ איז צום ערשטן מאל אָפגעדרוקט געוואָרן ערשט אין 1924 יאָר. לענין איז נישט גאָר געווען פארבונדן מיט דער פרייז, ער האָט קאָרעספאָנדירט אויב מיט די ארעסטירטע. זינע ברויז האָבן געאָמעמט מיט מונטערקעט, זיי זינען דורכגעדרונגען מיט זאָרג וועגן די ארעסטירטע כאוויירן.

אין דריי וואָכן ארום נאָכן ארעסט האָט לענין געשריבן פון זיין מע: „איך האָב א פלאן, וואָס באהערשט מיט שטארק זינט מיט ארעסט, און וואָס ווייטער, אלץ שטארקער. איך האָב זיך שוין פון לאנג פארנומען מיט איינער אן עקאָנאָמישער פראגע (וועגן דעם אָפּ-)

זאצ פון סכודעס פון דער באארבעטנדיקער אינדוסטריע אינווייניק איז לאנד), כ'האב צוגעקליבן א געוויסע ליטעראטור, צונויפגעשטעלט א פלאן, וואזוי צו באארבעטן די פראגע, אפילו שוין עפעס-וואָס אָג געשריבן, — איז בין בעדייע ארויסגעבן מיטן ארבעט איז א באזונדערע בוך, אויב זי וועט פארגעמען מער ווי א זשורנאל-ארטיקל. ווארעם די דאָזיקע ארבעט וואָלט זיך זייער גיט וועלן, און איצט, זעט אויס, שטייט פאָר אן אלטערנאטיוו: אָדער אָגשריבן זי דאָ, אָדער זיך אינאָגאנצן אָפּזאָגן.¹

איז די בריוו צו די קרויווימ רעכנט לענין אויס די ביכער, זאמלונגען, מאטעריאלן, וועלכע ער דארף צו דער ארבעט. דאָס צושטעלן די ביכער איז טורמע האָט אָרגאניזירט לענינס שוועסטער, אנהא איז גיטשנא, וואדימיר איליש שטודירט מיט גרויס אינטערעס א שלאָל מאטעריאלן, מאכט אָן א שיר אויסצוגן. אזוי האָט זיך אָנגעהויבן די ארבעט איבער דעם גענאלן בוך, „די אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם איז רוסלאנד“.

ווער 1896 יאָר האָט זיך לענין מיט פרייד דערוויסט, אז די ארבעט פונעם „פארבאנד פון קאמפ פאר דער באפרינג פונעם ארבעטער-קלאס“, וואָס ער האָט אים געשאפן, האָט געגעבן אירע רעזולטאטן: איז פערערבורג האָבן געשטרעקט 30 טויזנט ארבעטער וועבער. דאָס איז געווען, ווי לענין האָט געשריבן איז 1905 יאָר, „א מאכט באוועגונג מיט אן אָנהייב פון גאס-אגיסאציע, באמ אָנטייל שוין פון א גאנצער סאָציאל-דעמאָקראטישער אָרגאניזאציע“.²

דעם 29 יאנואר 1897 יאָר איז דערקלערט געוואָרן דער אורטייל איבער די באשולדיקטע אינעם איניען פונעם „פארבאנד פון קאמפ“. לענינען האָט מען אפ דריי יאָר פארשיקט קיין מיזרע-סיביר.

איידער ער איז אָפּגעשיקט געוואָרן קיין סיביר, האָט זיך לענינען, ווי אויב אנדערע פארמישפעטע אינעם פראָצעס פונעם „פארבאנד פון קאמפ“, אנטגעגעבן זיך צו פארהאלטן אפ דריי טעג איז פערערבורג אפ אנטצוואַרדענען די פערזענלעכע אינגאנצן. פאר אָט דער צייט האָט ער באוויזן דורכצופירן א ריי באראמוגען פון די פערערבורגער סאָציאל-דעמאָקראטן. איז זיך בוך „וואָס דארף מען טאָן?“ דערציילט לענין, אז אים און אנדערע „אלטע“ איז, „איידער זיי זענען פארשיקט געוואָרן, אויסגעקומען צו באשייליקן זיך איז איינער א פרווואסער פאראמלונג, ווו עס זענען זיך צונויפגעקומען די „אלטע“ און די „יונגע“ מיטגלידער פונעם „פארבאנד פון קאמפ פאר דער באפרינג פונעם ארבעטער-קלאס“, אז „צווישן די „אלטע“ (די „דעקאבריסטן“), ווי עס האָבן זיי דעמלט איז שפאס גערופן די פערערבורגער סאָציאל-דעמאָקראטן) און אייניקע פון די „יונגע“... האָט זיך גלויבט ארויסגע-וויזן א שארפע מיינונגס-פארשיידנהייט, און עס האָט זיך צעפלאַקערט א הייסע פאָלעמיק“.³

1 לענין. בריוו צו די קרויווימ, ז. 14.

2 לענין, וועק. ב. VII, ז. 105.

3 לענין. וועק. ב. IV, ז. 387, (ו. א. א. לענין, אויסגעוויילטע ווערק איז צוויי בענדער, ב. I, ערשטער טייל, ז. 190—191, 1941 י. מעזנער-פאלאג „דער עמעס“).

צום אונטערשייד פון די „אלטע“ האָבן די „יונגע“ געהאלטן פאר זייער גרונט־אופגאבע — אָרגאניזירן „ארבעטער־קאסעס“ אפ צו העלפן די שטרעקער און פאר קולטור־צוועקן. אָנשטאָט קאמפ פאר פאָליטיאָ שער פרעזנט און סאָציאליזם, אָנשטאָט דער אופגאבע צו שאפן אן אָרגאניזאציע פון רעוואָלוציאָנערן, וואָס זאָל אָנפירן מיטן ארבעטער־קלאס, האָבן די „יונגע“ ארויסגערופט די אידן פון א ריי פראָסע־סאָנעלער פארייניקונג פון די ארבעטער. לענין האָט שוין דעמאלט גלייב געגעבן אן אנטשיידענעם ווידערשטאנד די דאָזיקע טענדענצן, — ער האָט דערפילט איז זי די שפראַצן פונעם צוקינפטיקן „עקאָנאָמיזם“.

דעם 17 פעברואַר 1897 יאָר איז לענין אוועקגעפאָרן אין דער ווינטער סיבירער פארשיקונג. לויט דער מוטערס שמאדלעכעס איז אים דערלויבט געוואָרן צו פאָרן אינדוידועל, אפן אייגענעם כעזשען. דעם 4 מאַרט איז לענין אָנגעקומען קיין קראסנאָיאַרסק. דאָ איז אים אויסגעקומען קימאט צוויי כאדאָשימ צו ווארען, מע זאָל אים באשטימען א באשטענדיקן פארשיקונגס־אָרט. אָט די צייט האָט ער ברייט אויסגענוצט — יעדן טאָג האָט ער געארבעט אין דער זייער ריכטער ביבליאָטעק פונעם קראסנאָיאַרסקער סייכער דעם ביבליאָפיל ג. וו. יודין און געמאכט די נייטיקע אויסצונג פארן בוך „די אנט־וויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאנד“. אין קראסנאָיאַרסק האָט ער אויך געארבעט איבערן ארטיקל „צו דער כאראקטעריסטיק פונעם עקאָנאָמישן ראָמאנטיזם“, ווו ער האָט באוויזן, אז די עקאָנאָמישע אָנשווינגען פון די ליבעראלע פאָלקסיסמ, וואָס האָבן אזויפיל געשטעלט וועגן די „אייגנארטיקע וועגן“ פון רוסלאנדס אנטוויקלונג, זינען אינדערעמעס א רוסישער וואריאנט פון די רעאקציאָנער־אומאָפישע קליינבירגערלעכע אָנשווינגען פונעם שוויצער עקאָנאָמיסט סימאָנדי, וועלכער האָט געשריבן אָנהייב XIX יאָרהונדערט. די צייט, וואָס ער האָט פארבראכט אין קראסנאָיאַרסק, האָט לענין אויסגענוצט אויך אפ צו טרעפן זיך מיט די פארשיקטע מארקסיסטן, וועלכע האָבן זיך דאָרט געפונען. אים האָט זיך איינגעגעבן, פארשמעלט פאר א פורמאן, וואָס האָט געבראכט די זאכן פון די ארעסטאנטן, אריינצובאפן זיך אין טורמע און דורכצושמועסן זיך מיט פערדאָסייען, וועלכער איז דאָרט געזעסן.

אין דער צייט, ווען לענין האָט פאָרגעזעצט זיין וויסנשאפטלעכע ארבעט אין דער ביבליאָטעק און האָט געפירט א העפטיקע קאָרעספאָנ־דענצ מיט אייגענע און פרעזנט, איז אים פאָליציי־אמט פאָרגעקומען אן עמעסע מעהומע. דער יעניסיסקער גובערנאלער טורמע־אינספּעקטאָר האָט צווישן די אָנגעקומענע פארשיקטע פארשיקטע גיט געזען דעם „מעלכע־פארברעכער וו. אי. אוליאָנאָוו“, האָט ער געמאכט א טיבל. מע האָט גענומען טעלעגראפירן אין אלע זייטן. אינעם אייגענע האָבן זיך אריינגעמישט די הויפט־פארוואלטונג פון די טורמעס, דער פאָליציי־סטער און דער אירקוסקער גענעראל־גובערנאטאָר. לענינע האָט מען ענדלעך „געפונען“ אין זיין דירע, אין פאָפאָוואס הייז, ווו ער האָט זיך געהאט באזעצט, ווי נאָך ער איז געווען אָנגעקומען קיין קראסנאָיאַרסק.

אלס פארשיקונגס-קארט איז פאר לעניגענע באשטימט געווארן דאָס
דאָרפ שווענסקאָיע, מינוסינסקער קרעז, יעניסינסקער גובערניע, מער
ווי 500 ווערסט פונ דער אינזונאנא. דעם 8 מע איז ער געקומענ צו
פאָרן אינעם דאָזיקן דאָרפ, ווו עס איז אים פאָרגעשטאנענ צו לעבן
בא דרש יאָר.

„דאָס דאָרפ איז גרויס, עטלעכע גאסן, גאנצ שמוציקע, שטייב-
קע — אלץ, ווי עס באדארף צו זיין, — האָט לענינ געשריבן צו זיין
שוועסטער. — עס שטייט אין סטעפ — קיין גערמנער און ביכלאָל קיין
גרינס איז נישטאָ. דאָס דאָרפ איז ארומגערינגלט מיט... מיסט, וואָס
מע פירט דאָ גוט ארויס אין פעלד, נאָר מע ווארפט עס גלייכ היי-
טערן דאָרפ, אזוי אז קערני ארויסצוגיין פונ דאָרפ, דארפ מען קומט
אלעמאָל דורכניין איבער א געוויסן סבוב מיסט“¹.

גוט ליבט איז געווענ צו לעבן אין פארשיקונג, זיין אָפגעריכט פונ
דירעקטער רעוואָלוציאָנערער ארבעט. „יא, איכ בין דיר מעקאנע, —
האָט לענינ סאָפ 1898 יאָר געשריבן צו דער שוועסטער מאַרזא אי-
לינישנא, וואָס איז געווענ אוועקגעפאָרן קיין בעלגיע. — אינ דער
ערשטער צייט פונ מיין פארשיקונג האָט איכ באשלאָסן אפילע גוט
צו נעמען אין האגט אריין די קארטע פונ אייראָפּיישן רוסלאַנד אין
פונ אייראָפּע: אזוי בימער ווערט אפן הארצן, ווען די צעלייגסט די
דאָזיקע קארטעס און הייבסט אָן צו באמראכטן אפ זיי די פאָרשיי-
דענע שווארצע פונקטן. נו, און איצט — נישקאָשע, כחאָב זיכ צו-
געוויינט און איכ באמראכט די קארטעס דווקער; מיר הייבן אפילע
אָן גוט זעלבן צו פרוימען, אין וועלכנ גוט די דאָזיקע „פונקט-
ס'וואָלט שפעטער אינטערעסאנט געווען צו קומען. אינ דער ערשטער
העלפט פארשיקונג האָט זיכ אונדז, ווייזט אויס, מער געקוקט אפ
אוינמער, און איצט — פאָרויס. נו, qui vivra, — verra (מיר וועלן
לעבן, — וועלן מיר זען. ר. ע. ד.)“².

קיין זאכ האָט אָבער גוט געקאָנט אינברעכן לענינ'ס מונטערקע-
און לעבנסלויסטויקע. אינ דעם דאָזיקן ווילדן, פאָרוואָרענעם העק
האָט לענינ אנטוויקלט א קאָלאָסאלע מעאַרעמישע טעטיגקייט, שטרענג
אנטיילנדיק זיין צייט פאר א ריי ליטערארישע ארבעטן, — קוידעם-
קאָל האָט ער געזען צו ענדיקן דעם בוך „די אנטוויקלונג פונ קאפי-
טאליזם אין רוסלאַנד“. ער לייענט איבער נאָכאמאָל מאַרקס' אינ
ענגעלסעס ווערק, באקענט זיכ מיט די נייע בימער פונ דער מאַרק-
סיסטישער ליטעראטור אפ אויסלענדישע שפראכן, וועלכע ס'גייט זיכ
אימ איין צו באקומען, לייענט א סאכ ביכער אין פארשיידענע וויסנ-
שאפט-געביטן, רוישיש און אויסלענדישע צייטונגען און זשורנאלן,
פארפולקומט זינע קענטענישן אין אויסלענדישע שפראכן, פארנעמט
זיכ מיט איבערזעצונגען. אָנהייבט מיט 1898 יאָר איז קיין שווענ-
סקאָיע געקומענ צו פאָרן ג. ק. קרופסקאיא, וואָס איז אויך געווענ
ארעסטירט, זייענדיק צוגעצויגן צום אייניקל פונעם „פארבאנד פונ

1 לענינ. בריוו צו די קרוויימ, ז. 56.

2 דאָרשט, ז. 144—145.

קאמפ", — זי האָט באקומען א דערלויבעניש אָפצווייגן די פארשיקונג צוזאמען מיט לענינגען. צוזאמען מיט קרופסקאיא האָט לענינג איבער-געזעצט פון ענגליש דאָס צווייבענדקע ווערק פון ס. און ב. וועב „די מעאָרע און די פראקטיק פונעם ענגלישן מרדע-יונגאָניזם“.

לענינג האָט אָנגעשרענגט געארבעט, נאָך ער האָט פארשטאנען אויב צו רוען. ער האָט ליב געהאט לאנגע שפאצירגענגן, איז געווען א לינדשטאפלעכער יעגער, מיט גרויס אינטערעס פלעגט ער שפילן אין שאַך און זיב גליטשן אפ גליטשערס. ער פלעגט לייענען פויש-קינגען, לערמאָנטאָוון, געקראסטאָוון און אנדערע קלאסיקער פון דער רוסישער ליטעראטור, וועלכע ער האָט אויסגעצייכנט געוויסט און זייער ליב געהאט.

לענינג האָט אויפמערקזאם דערלערנט דאָס סיבירער דאָרף, זיין שטייגער, די לאנע פונעם פויערשומ. עס איז צוגיז געקומען אויב די יורדישע בילדונג, וואָס ער האָט געהאט באקומען. לענינג האָט שנעל דערקענט אויטאָריטעט צווישן די פויערים, העלפנדיק זיי באד-טיידיקן זייערע רעכט קעגן דעם ווילקיר פון דער אַרטיקער מאכט און פון די באלעגופים.

אינ יענע יאָרן האָט זיב אינ סיבירער פארשיקונג געפונען א בא-דיטנדיקע צאָל סאָציאל-דעמאָקראטן. אינ שווענסקאיע גופע האָבן כוצ לענינגען געווינט בלויז צוויי פארשיקטע, אָבער אינעם גאנצן מי-נוסינסקער קרייז האָבן געווינט פארשיקטע לענינגס כאוויירימ לויפמ פראָצעס און לויט דער פעטערבורגער רעוואָלוציאָנערער ארבעט. מע פלעגט געפינען א גוטן מערעצ און וועג-גיס-וועג אינאָרדענען אלע-מיינע באגעגענישן און באראמונגען, וואָס פלעגט דורכגיין זייער לעב-האפט. לענינג האָט אונגעשמעלט א פארבינדונג מיט די פארשיקטע סאָציאל-דעמאָקראטן, וואָס זינגען געווען צעוואָרפן אינ פארשיידענע העקן אינ צאָפן און אינ סיביר.

ניט געקומט אפ די שוועריקייטן, האָט זיב לענינגען אינגעגעבן צו פארבינדן זיב מיט דער אויסלענדישער גרופע „באפרוונג פון דער ארבעט“ און מיט די צענטערס פונעם רעוואָלוציאָנערן לעבן אינ רוס-לאנד, צו באקומען אומלעגאלע ליטעראטור. ער שרייבט אליין אר-טיקלען און ברעאָשורן פאר דער אומלעגאלער פרעסע.

איינמאָל זינגען צו לענינגען פלוצלינג געקומען זשאנדארמע און דורכגעפירט אן אונטערזוכונג. אראגן לענינגס ווייטזיכטיקייט און דער-פינדערישקייט האָט די אונטערזוכונג ניט געגעבן קיין שום רעזולטאט. וואלדומיר איליטש האָט געפירט א גאנצ גרויסע קארעספאָנדענצ מיט די קרוויימ, מיט פארשיקטע כאוויירימ, מיט דער גרופע „בא-פרוונג פון דער ארבעט“, מיט סאָציאל-דעמאָקראטן אינ רוסלאנד. בריוו זינגען געווען פאר איינ דאָס וויכטיקסטע מיטל פון פארבינדונג, אינפאָרמאציע, אָנפירונג. די דאָזיקע בריוו האָבן זיב בלויז טיילווייז איינגעחית. אינ זיי פלעגט באהאנדלט ווערן די פארשיידנארטיקסטע פראגן: מארקסיסטישע פילאָסאָפיע און פאָליטיק, פארטיי-ארבעט, נייע דערשיינונגען אינ דער ארבעטער-באוועגונג, נייע ביכער, פלעגער אס דער צוקונפט אאווע.

א באזונדערן אינערעם שטעלט מיט זיך פאר לענינס קארעספאנדענצ מיט לענגניקן איבער די פראג פון פילאסאפיע. לענגניק, וואס איז אלס באשולדיקטער אינעם איניענ פונעם „פארבאנד פון קאמף“ געווען פארשיקט אינעם דארף קאזאטשענסקאיע, יעניסיסקער גובערניע, האט זיך זייער אינערעסירט מיט קאנטן און יומענ. לענינ האט זיך דערוואס וועגן דעם, און צווישן זיי האט זיך אָנגעהויבן א לעב-האפטע קארעספאנדענצ (לענינס בריוו זינען דערוועל נאך גיט גע-פונען געוואָרן). „אין זינע ענטפער-בריוו איז וואלדימיר איליש, — טיילט מיט לענגניק, —... זייער דעליקאט, נאך גאנצ קאמפאניש ארויס-געטראָטן אלס אנטישירענער קעגנער ס'פון יומס סקעפטיציזם כ' פון קאנטס אידעאליזם, קעגנשטעלנדיק זיי די לעבנסלוסטיקע פילא-סאפיע פון מארקס און ענגעלס. ער האט מיט ברעג דעוואָלט, אז דאָס מענטשלעכע וויסן קאָן גיט האָבן קיין שום גרענעצן, עס דארף פראָרעסירן און באפרייען זיך פון דער אירעאליסטישער, בורזשואזער שאַלעכצן-זאמען מיט וואס פון דער רעוואָלוציאָנערער ארבעטער-אוועגונג, עס דארף באשטימען גיט בלוין דן אופירונג און וועלט-אופאסונג פונעם ארבעטער-קלאס גופע — א וועלט-אופאסונג א דורכויס קלאָרע, לעבנסלוסטיקע און פארבאנדיקע מיט איר פאָשטער שיינטיק, — נאָך עס וועט אפן פינקטלעכסטן אויבן באשטימען אויב די אופירונג און וועלט-אופאסונג פון זינע קלאס-קעגנער און וועט זיי צווינגען אָנשטאָט געפלהאפטע, יענוועלטיקע מענ-רעס און טרויער צו רייזן מיט דער שפראך פון פאקטן און מיט פֿייער פון באַריקאדן“.

ווי די שווערע באדינגונגען פון פארשיקונג האָבן גיט געהאט גע-שטערט לענינס מעאָרעטישער און ליטערארישער טעטיקייט, האט זי זיך דאך גוואלדיק צעבלייבט. אין מעשעכ פון די דרע יאָר, וואָס ער האט פארבראכט אין פארשיקונג, האט ער אָנגעשריבן איבער דריי-סיק ארבעטן, דערונטער: „די אנשוויקלונג פון קאפיטאליזם אין רוס-לאַנד“, „די אופגאב פון די רוסישע סאָציאַל-דעמאָקראטן“, „צו דער כאראקטעריסטיק פונעם עקאָנאָמישן ראַמאנטיזם“, „פון וואָסער יעדן-שע זאָגן מיר זיך אָפּ?“, „דער קאפיטאליזם אין דער לאַנדווירט-שאפט“, „דער פראָטעסט פון די רוסלענדישע סאָציאַל-דעמאָקראטן“, „פראָיעקט פון דער פראָגראַם פון אונזער פארטיי“. אין אַלט די אַר-בעטן שטעלט לענינ און לייזט די גרונט-פראגן פון דער אירבעטער-באוועגונג: ער ארבעט פאנאנדער די פראָגראַם און די טאקטיק פון דער פארטיי, זעצט פאָר דעם אנטישירענעם קאמפ קעגן דעם פאָלקיזם, טרעט ארויס קעגן די „לעגאלע מארקסיסטן“, הייבט אפ די פאָר פון קאמפ קעגן דעם „עקאָנאָמיזם“.

לענינס ערשטע אופגאבע אין פארשיקונג איז געווען אונטערציען די סאכאקלען פון דער דורכגעפירטער ארבעט, קעדי אפ דעם דאָזיקן יעסאָד אָנצומערקן די וויטערדיקע אופגאבן. דאָס איז געווען נאָך

1 לענינ-זאמלונג, 1, ז' 204—205.

מער נײַטיק דערפאר, וואָס אינגיכט האָט געוואָלט צונויפגערויפן זייערן דער I פארטיי צוזאמענפאַר.

מיט אַט דעם ציל שרייבט לענין סאָפּ 1897 יאָר זיין היסטאָריע שיע ברעאַשור „די אופטאכט פון די רוסישע סאָציאל-דעמאָקראַטן“. אינאיר האָט לענין פאראלגעמיינערט די דערפארונג פונעם פעטערבורגער „פארבאנד פון קאמפ“ און באגרינדעט די פאָליטישע פראָגראַם און טאקטיק פון דער רוסלענדישער רעוואָלוציאָנערער סאָציאל-דעמאָקראַטן. לענין האָט אָנגעוויזן אפּ דער אָרגאניזשער פארבינדונג פון דער סאָציאליסטישער און דעמאָקראטישער טעטיקייט פון דער מאַרקסיסטישער פארטיי, האָט קלאָר געמאכט די באציאונג פונעם ארבעטער-קלאס צו די אָפּאָזיציאָנעלע און רעוואָלוציאָנערע פארטייען אין דער בורזשואז-דעמאָקראטישער רעוואָלוציע, האָט באוויזן די אוואַנגארד-רעָלע פונעם פראָלעטאריאט אין דער דאָזיקער רעוואָלוציע, האָט אוועקגעשטעלט די פראגע וועגן באוואַפנטן אופשטאנד אלס מיטל אראָפצווארפן די זעלבסטהערשונג, האָט אונטערגעשטרעכט די אנטשיידנדיקע באדימונג, וואָס די מאַרקסיסטישע טעאָריע האָט פאר דער ארבעטער-פארטיי. אינאָט דער ארבעט טאקע איז צום ערשטן מאל געגעבן די באוואוסטע לענינישע פאָרמולירונג, אז „אין רעוואָלוציאָנע-דער טעאָריע קאָן נישט זיין אויב קיין רעוואָלוציאָנערע באוועגונג“. די ברעאַשור איז געווען די טאקטישע פלאטפאָרם פאר אלע סאָציאל-דעמאָקראטן, וואָס זינען דעמאלט טעטיק געווען אין רוסלאנד.

אפּ קיין איינע רעגע נישט פארגעסן וועגן די קאָלאָסאלע אופגאבע, וואָס שטייען פאר דער רוסישער סאָציאל-דעמאָקראטיע, האָט לענין שוין דעמאלט, אפּן יעסאָד פון דערלערנען דאָס עקאָנאָמישע לעבן פונעם לאַנד, פאָרויסגעזען די אומפאָרמיטלעכקייט פון קריזיס, וועלכער מוז קומען נאָכן „אופבליי“ פון דער אינדוסטריע. ער האָט געשריבן:

„די רוסישע סאָציאל-דעמאָקראטן דארפן זאָרגן וועגן דעם, אז דער דאָזיקער קראכ זאָל טרעפן דעם רוסישן פראָלעטאריאט א מער באוואוסטזיניקט, א מער פארייניקט, אזא, וואָס זאָל פארשטיין די אופגאבע פונעם רוסישן ארבעטער-קלאס, זאָל זיין פיזיק צו געבן א ווייטערשטאנד דעם קלאס קאפיטאליסטישן, וועלכע לעבן זיב איצט אַ גיאָנטישע רעוואָלוציע און וועלכע שטרעבן אלעמאָל ארויפצוואַרפן די העזיקעס אפּ די ארבעטער, — אזא, וואָס זאָל זיין פיזיק אריינגעצוטייען בעראַש פון דער רוסישער דעמאָקראטיע אין דעם אנטשיידענעם קאמפ קעגן דעם פאָליצייזשן אבסאָליוטיזם, וועלכער פענטעט הענט און פיס די רוסישע ארבעטער און דאָס גאנצע רוסישע פאָלק“.

לענין ווערט זיב אין אַט דער ברעאַשור צו אלע איבער רוסלאַנד צעוואַרפענע ארבעטער-קרייזלעך און סאָציאל-דעמאָקראטישע גרופעס מיט א פלאמיקן רופ צו פארייניקן זיב אין אַ איינהעמלעכער סאָציאל-דעמאָקראטישער פארטיי.

די בראַשור האָט אַרויסגעגעבן די גרופע „באפרייטונג פון דער ארבעט“ אין זשענעווע 1898 יאָר, צום I פארטיי-צוזאמענפאָר האָט זי אָבער פאַרזאמלט. אפן צוזאמענפאָר אין אויב נישט געווען פאָרגע-שמעלט דער פראָיעקט פון דער פארטיי-פראָגראַם, וואָס לענין האָט אָנגעשריבן נאָך אין מורמע.

די ערשטע צוויי יאָר פארשיקט האָט לענין אָפגעגעבן אפ פיר-ענדיקט זיין אויסערסט וויכטיקע וויסנשאפטלעכע ארבעט „די אנט-וויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאנד“, וועלכע האָט פאַרענ-דיקט דאָס אידײַשע צעשמעטערן דעם פאָלקס-מ. מיט קאָלאָסאלער וויסנשאפטלעכער געוויסנשאפטליכער און אויס-פירלעכקייט, וואָס שטנט אומעגלעכ צו זיין אין די באדינגונגען פון מורמע און פארשיקונג, האָט לענין שמודירט די גאנצע ליטעראטור איבער דער עקאָנאָמיק פון רוסלאנד, אפן שטרענגסטן אויפן דאָר-געקאָנטראָלירט, קריטיש איבערגעארכעט און אפ א גנעם אויפן א-בערגרופירט א גינאנטישע מאטעריאל פון אָפציעלער און זעמסקער סטאטיסטיק. אין די ערשטע טעג אויגוסט 1898 יאָר אין דער מאנא-סקריפט געווען אפ שווארץ פארטיק. דעמלט האָט זיך לענין גענומען צום ענדיגליכקייט באארבעטן די קאפיטלען און האָט זיי איינעם נאָכן צווייטן געשיקט אין דרוק. דעם 30 יאנוואר 1899 יאָר אין דער דא-סטאָרישער בוך געווען פארענדיקט, און סאָפ מארט אין ער ארויס פון דרוק מיט דער אונטערשריפט „וואַדימיר איינ“.

טראָט נאָך טראָט פארפאָלגט לענין אין זיין בוך דעם קעגנער, דערלאנגט אים צעשמעטערנדיקע קלעפ, ביז ער מאכט פון אים נישט ענדיגליכע טייל-טעל. צו ערשט דעקט לענין אפ דעם באגריף פון די טעאָרעטישע אָנשווינגען פון די פאָלקסיסטיג אין דער פראגע זיין מערק און נישט גלייב א געפרעסט און גלענצנדיק עטויד פון דער מארקסיסטישער טעאָריע פון דערפאָדוקציע. דערנאָך גייט ער אריבער צום צענטראל פונקט—צו דער פויעריג-ווירטשאפט, און דערווייט מיט דער גאנצער אומבאשרייבבארקייט די אנטוויקלונג פונעם קאפי-טאליזם אין דער פויעריג-געמיינדע. נישט באגרענעצנדיק זיך דערמיט, אנטאליזירט לענין ווייטער דאָס ארעגדינגען פונעם קאפיטאליזם אין דער פריזישער ווירטשאפט און שפירט נאָך די אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין דער אינדוסטריע (קליינע פויערשע געווערבן, מאנא-פאקטור, גרויסע מאשינ-אינדוסטריע). דער בוך פארענדיקט זיך מיט אן עטויד וועגן דער אויסבילדונג פונעם אינערלעכע מארק אין רוס-לאנד.

„די אנטוויקלונג פון קאפיטאליזם אין רוסלאנד“—דאָס איז די באקרוינטונג פון א קאָלאָסאלער פילאָריקער ארבעט אפן געביט פון דערלערנען די רוסלענדישע עקאָנאָמיק, אן ארבעט, וואָס לענין האָט אָנגעהויבן נאָך אין סאמארע. אין 1894 יאָר האָט לענין איינעם בוך „וואָס זענען אזוינס די פרינט פון פאָלק“ אוועקגעשטעלט פאר די רוסישע מארקסיסטן די טעאָרעטישע אופגאבע צו „געבן א פא-גאנצט בילד פון אונדזער ווירקלעכקייט אלס בא-“

שטיממע סיסטעם פון פראדוצירן פארהעלטענישן, באווייזן די נויט ווענדיקט פון עקספלאטאציע און עקספראַנציע פון די ארבעטנדיקע בא דער דאָזיקער סיסטעם, באווייזן דעם אויסוועג פון די דאָזיקע פאָראַנדקעס, אפ וועלכע עס ווירט אָן די עקאָנאָמישע אַנטוויקלונג.¹ די דאָזיקע אופגאבע האָט לענין אויסגעפילט אין דער „אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאנד“. אין רעזולטאט פון דער דאָזיקער ארבעט לענין איז צעשטירט געוואָרן די גרונט-באזע, דער פונדאמענט, אפ וועלכע עס האָבן זיך געבויט די פסעוודא-וויסנשאפטלעכע פאָלקסישע אַנטווייגונגען. לענין האָט דערווייזן אין זיין בוך, אז „די אנטוויקלונג פון די אגרארע פאר- העלמענישן אין רוסלאנד גייט אפ א קאפיטאליסטישן אויפן ס'ע אין דער פריזישער וויסנשאפט, ס'ע אין דער פויערשער, ס'ע אויסער, ס'ע אין דער „געמיינדע“. דאָס איז איינמאָל אוועק. אז די דאָזיקע אנט- וויקלונג האָט שוין איינמאָל פאר אלעמאָל באשטימט ג'יט קיין אנדער אנטוויקלונגס-וועג, נאָר דעם קאפיטאליסטישן, גיט קיין אנדער קלאסן-גרופירונג, נאָר די קאפיטאליסטישע. דאָס איז צוויי מאָל אוועק.

איבער דעם איז געווען דער שטרעם מיט די פאָלקסישן דאָס האָט מען געדארפט דערווייזן. דאָס איז דערווייזן געוואָרן.² דערמיט אָבער ווערט גיט אויסגעשעפט די באדעטונג פונעם בוך. אין אים האָט לענין קלאָר געמאכט די לאגע און די ראלע פון פאר- שוידענע קלאסן אין רוסלאנד סאָפּ XIX יאָרהונדערט, באזונדערס די לאגע און די ראלע פונעם פראָלעטאריאט און פונעם פויערשטן. אין 1907 יאָר, אינעם פאָרוואָרט צו דער צווייטער אופלאגע פון דער „אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין רוסלאנד“, האָט לענין גע- שרייבן: „יענער אנאליז פון דער געזעלשאפטלעכ-וויסנשאפטלעכער אָר- דענונג און, הייסט עס, פון דער קלאסן-סטרוקטור פון רוסלאנד, וועל- כער איז געגעבן געוואָרן אין דעם דאָזיקן ווערק אפן גרונט פון עקאָ- נאָמישע אויספאָרשונגען און קרימישן אנאליז פון סטאטיסטישע יע- דעס, ווערט איצט באשטעטיקט דורך דער אָפּענער פאָליטישער ארויס- מרעטונג פון אלע קלאסן אין גאנץ פון דער רעוואָלוציע. עס האָט זיך אין דער פולער מאָס אנטפלעקט די אַנטוויקלונג פונעם פראָלעטאריאט. עס האָט זיך אנטפלעקט אויך דאָס, אז זיין קראפט איז דער היסטאָרישער באוועגונג אין אומפארגלעכ גרעכע, יי- דער זיין ביילעך אין דער אלגעמיינער מאסע באפעלקערונג. דער עקאָ- נאָמישער יעסאָד פון דער און פון יענער דערשטונג ווערט דערווייזן אין דער פאָרגעלייגטער ארבעט“.³

ווייטער האָט לענין אָנגעוויזן, אז די רעוואָלוציע האָט מיט דער גאנצער קלאָרקייט באווייזן די צווייענדיקע לאגע און צווייענדיקע ראלע

1 לענין. ווערק, 4טע אפלאגע, ב. I, ז. 278.

2 לענין. ווערק, ב. XIV, ז. 213.

3 לענין. ווערק, 4טע אפלאגע, ב. III, ז. 9.

פונעם פויערמום. עס האָבן זיך אנטבלויזט סײַ די וואקלונגען פונעם פויערמום צווישן דעם פראָלטאריאט און דער בורזשואזיע, סײַ אויך די טיפּע וואָרצלען פון דער רעוואָלוציאָנערקייט פונעם פויערמום אלס מאסע. „דער עקאָנאָמישער יעסאָד פון די ביידע שטרעמונגען איז דאָס פויערמום ווערט דערווייז און דער פאָרגעלייגטער ארבעט“¹ — האָט געשריבן לענין.

אפן יעסאָד פון אָס דעם וויסנשאפטלעכן אנאליז האָט זיך געבויט די מאַטעריע פון די באַלשעוויקעס און דער רעוואָלוציע פון די יאָרן 1905—1907.

גענדיקט זיין בוך, האָט לענין פאָרגעזעצט פאנאנדערצוארבעטן איינצלענע עקאָנאָמישע טעמעס: ער האָט אָנגעשריבן א גרויסן ארטיקל „דער קאפיטאליזם אין דער לאנדווירטשאפט“, עפאלעכע רעצענזיעס, וועלכע זינגען פארעפנטלעכט געוואָרן אין זשורנאלן, וואָס די „לעגאלע מאַרקסיסטן“ האָבן ארויסגעגעבן. צו זומער 1899 יאָר הערט ער אופ מיטצוארבעטן אין די דאָזיקע זשורנאלן. לענין איז אינגאנצן אריינגעפאלן אינעם קאמפ קעגן דעם רעוויזאָניזם, אין אויסארבעטן דעם פלאן פון דער ווינטערדיקער ארבעט.

עס איז געאנגען דאָס לעצטע יאָר פון פארשיקונג. צו אָס דער צייט זינגען אין דער צווישנפעלקערלעכער סאָציאל־דעמאָקראטישער באַוועגונג אופגעקומען נייע דערשטונגען, — אפ דער סצענע איז אָפן האָט אַרעסטירט ארויסגעטראָגן דער רעוויזאָניזם. אָנהייב 1899 יאָר האָט זיך אין דײַטשלאנד באוויזן בערנשטיינס פרויערליכע בארימטער בוך „די פאָרהאנגלעס פון סאָציאליזם“, אין וועלכן עס ווערט רעוויזירט די מאַרקסיסטישע טעאָריע; אין יונ איז דער פראנצויזישער „סאָציאליסט“ מיליעראַג אריינגעטראָגן אין דער בורזשואזער רעגירונג. געפינענדיק זיך מויזנטער קילאָמעטער ווייט פון די צענטערס פון דער ארבעטער־באוועגונג, קוקט זיך לענין וואכזאם צו צו די פראַצעס, וואָס קומען אין איר פאָר. לענין זעט, אז די בערגשיינאנער, וואָס זינגען ארויסגעטראָגן אין דײַטשלאנד, באקומען גיט קיין ענער גיט ווידערשטאנד, אז די ארויסטרעמונגען פון די אָפּאָרטוניסטן האָבן באקומען א צווישנפעלקערלעכע כאראקטער. לענין זעט, אז די רוסישע „לעגאלע מאַרקסיסטן“, וואָס האָבן געהאט אָנגעהויבן פון קלוימערשט גיט קיין גרויסע „אויסבעסערונגען“ צו מאַרקס, זינגען שוין געקומען צום פולשטענדיקן בורזשואז פארקריפלעכע דעם מאַרקסיזם. אין די ברייט, וואָס ער האָט געשריבן פון דער פארשיקונג, האָט ער אָנגעוויזן, אז אים באמרוקט, וואָס פלעכאנאָו טרעט גיט ארויס „אנטישירדן קעגן דער רעוויזיע פון דער פילאָסאָפיע פונעם מאַרקסיזם מיטאד בערגשיינענע, ספרוועט אונדא, ער האָט גערעדט וועגן דער גייט־קייט צו צערייסן דעם בונד צווישן די רעוואָלוציאָנערע און „לעגאלע“ מאַרקסיסטן. מיר וועלן דארפן דערקלערן אַז עמעסע, אַז ערנסטע מילכאָמע מאַרקס קריטיקער, — האָט געשריבן לענין.

די אָנפאל פון די רעוויזאָניסטן אפ דער מאַרקסיסטישער פילאָ-

¹ לענין. וועק, 4טע אפלאגע, ב. III, ז. 10.

סאָפיע האָבן באַוווינט לענינע צו פאַרנעמען זיך מיט פילאָסאָפיע. „וואָלפֿאָרדע לייַענט אינעםניו פארשיידענערליי פילאָסאָפיע (דאָס איז איצט זיין אָפּיציעלע באַשעפטיקונג), האָלכאכ, העלועצי אדג. איך שפאס, אז מיט אים וועט אינגיכט זיין שרעקלעך צו רייזן, אזוי דורכגעזאפט וועט ער ווערן מיט דער דאָזיקער פילאָסאָפיע“¹, — האָט געשריבן קרופסכאָיא צו זיין מושער זומער 1899 יאָר. לענין, איך דער העכסטער מאָס שטרענג צו זיך, האָט זיך גיט באַפֿרייִ דיקט מיט די קענטענישן, וועלכע ער האָט שוין געהאט. ער האָט זיך אוועקגעזעצט לייַענען פילאָסאָפישע ליטעראַטור. „איך ווייס זייער גוט מײַן פילאָסאָפישע אומגעבילדעמקייט און כ׳האָב גיט בעדייע שרייַבן אפּ די דאָזיקע מעמעס, ביז איך וועל זיך גיט צולערנען, — האָט ער געשריבן איין יון 1899 יאָר. — איצט פאַרנעמ איך זיך טאקע דערמיט. כ׳האָב אָנגעהויבן פון האָלכאכ און העלועצי און קלעב זיך אריבער צוגיין צו קאנט“².

לענין האָט מיט אומגעדולד געווארט אפּ בערנשטיינס בוך. ער: לעב, האָט ער באקומען. נאָך גיט האָבנדיק געענדיקט לייַענען, איבערלייַענענדיק בלוין א העלפט, האָט לענין, פול אופֿגענוג און קאס, געשריבן: „זיין אינהאלט איבעראשט אונדז אלץ מער. מעאַרעזיש — אויסערגעוויינלעך שוואַך; איבערבאזערוג פון פרעמדע געדאַנקען. פראַנץ וועגן קריטיק, און ס׳איז אפילו גיטאָ קיין פרוו פון ערנסטער איך זעלבשטענדיקער קריטיק. פראַקטיש — אָפּאַרמוניזם (פאַבאָניזם, ריב׳ טיקער געזאָגט: דער אָריגינאַל פון א מאסע באהויפטונגען און אײַ דייַען בערנשטיינס געפינט זיך בא די Webb׳ס איך זייערע לעצטע ביכער), גרענעצלאָזער אָפּאַרמוניזם און פאַסיביליזם, און דערביי פון דעםטוועגן פאַכרײַשער אָפּאַרמוניזם, וועל די פראַגראַם וויל בערנשטיינ דירעקט גיט משפּענ“³.

באזונדערס האָבן לענינען באַמרוקט די יעדעס וועגן דער טע׳ טיקעט פון די „עקאָנאָמיסמ“. קעגן די ערשטע אנטפֿלעקונגען פֿינעם „עקאָנאָמיזם“ איז לענין ארויסגעטראָגן שאַרפּ און ענערגיש נאָך אײַ געט פעטערבורגער, „פאַרבאנד פון קאמפּ פאר דער באַפֿרונג פונעם ארבעטער־קלאַס“. פאר די דאָזיקע יאָרן האָט זיך דער „עקאָנאָמיזם“ פארשפּרייט, האָט זיך פאַרוואנדלט איך א באזונדערער אָפּאַרמוניסטישער ריכטונג, אונטער זיין אנטפֿול איז ארונטערגעפאלן אײַן אָרטיקע סאָציאַל־דעמאָקראַטישע אָרגאניזאציע נאָך דער צווייטער.

איין מארט 1898 יאָר איז איך מינסק פֿאָרגעקומען דער I צוואַ מעפֿאָר פון דער רסראַפּ. דער צוואַמענפֿאָר האָט פראַקלאַמירט די אויסבילדיג פון דער רוסלענדישער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער ארבעַטער־פאַרטיי. דעם צוואַמענפֿאָר האָט זיך אָבער גיט אנטגעגעבן צו פאַרייניקן די צעשפּליטערטע מאַרקסיסטישע קרעזלעך און אָרגאניזאַציעס איין פאַרטיי. ווי פרוער האָט געהערשט קוסטאָרעב. דער

1 לענין. בריוו צו די קרויטיק, ז. 217.

2 לענין. וועק, ב. XXVIII, ז. 40.

3 לענין. בריוו צו די קרויטיק, ז. 230.

אידי"ישער מישמאלש אין די אָרטיקע אָרגאניזאציעס האָט זיך גאָלד
צוזאמענגעפאָר געהאלטן אין איין פארטרעטער, דערמיט גופע זינענ
געשאפן געוואָרן גינסטיקע באדינגונגען פאר דער פארשטארקונג פון
נעם „עקאָנאָמיזם“ אין דער ארבעטער-באוועגונג.

לענין האָט פארשטאנען בעסער ווי ווער-עס-איז אנדערש, אז די
„עקאָנאָמיסטן“ זינען די גרונטיקע אָפּאָרטוניסטישע גרופע אין דער
רוסלענדישער ארבעטער-באוועגונג. ער האָט פארשטאנען, וואָס פאר
אין ערנסטע געפאר עס וועלך פאָרשטעלן מיט זיך די „עקאָנאָמיסטן“,
אויב מע זאָל נישט פאטאגראפירן קעגן זיי קיין ענערגישן און אומ-
קאָמפּראָמיסלעכען קאמפ. און ווי נאָך לענין האָט אין 1899 יאָר בא-
קומען דעם מאניפעסט פון די „עקאָנאָמיסטן“ — דעם אזויגערופענעם
„קערדאָ“ („אני-מימיני“, פראָגראם), האָט ער טייקעס אָרגאניזירט
אין אנטשיידנדיקן ווידערשטאנד, אין ארויסגעטראָטן אלס איניציאטאָר
פון קאמפ קעגן זיי. מיט דעם ציל האָט לענין צוגעפונען שטעלעס דעם
„פראָטעסט פון די רוסלענדישע סאָציאל-דעמאָקראטן“, וועלכער איז
לויט זיין איניציאטיוו זומער 1899 יאָר באהאנדלט און אָנגענומען
געוואָרן אפ דער באראטונג פון די פארשיקטע סאָציאל-דעמאָקראטן
פון מיניסיסקער קרייז. לענין גראַפירט די „עקאָנאָמיסטן“ פאר זיי-
ער אָפּטרייט פונעם מארקסיזם, פארן אָפּלייטענען די גייטיקעס פון
א זעלבשטענדיקער פאָליטישער פארטיי פונעם ארבעטער-קלאס, פארן
פרוה צו פארוואנדלען דעם ארבעטער-קלאס אין א פאָליטישן צוגאב צו
דער בורזשואזיע. „מיר זינען זיכער, — האָט געשריבן לענין, — אז
יעשוואידער מין פרוו אריבערצובראָנגן די אָפּאָרטוניסטישע אָנשיינונגען
קיינ רוכלאנד וועלך באגעגענען פונקט אזא אנטשיידענעם ווידערשטאנד
מיצאד דער קאָלאָסאלער מערהייט רוסישע סאָציאל-דעמאָקראטן“¹.

דער „פראָטעסט“ האָט גערופן די סאָציאל-דעמאָקראטן צו קאָ-
צענטרירן אלע זייערע קויכעס אפ אָרגאניזירן די פארטיי. ער איז
פארשפרייט געוואָרן אין די מארקסיסטישע אָרגאניזאציעס איבער גאנצע
רוסלאנד און אין די קאָלאָניעס פון די פאָליטישע פארשיקטע מארק-
סיסטן. דער „פראָטעסט“ האָט געהאט געשפילט א קאָלאָסאלע ראָליע
אינעם קאמפ קעגן די „עקאָנאָמיסטן“ און אין דער אָרגאניזאציע-
לעך באהעפטונג פון די רעוואָלוציאָנערע סאָציאל-דעמאָקראטן. ער האָט
געהאט „א קאָלאָסאלע באדיטונג פאר דער אנטוויקלונג פונעם מארק-
סיסטישן געדאנק און פון דער מארקסיסטישער פארטיי אין רוסלאנד“².

די רוסישע „עקאָנאָמיסטן“ האָבן געפריידיקט די זעלבע אָנשיינונג
גען, וואָס די קעגנער פונעם מארקסיזם אין די אויסלענדישע סאָציאל-
דעמאָקראטישע פארטייען, די אזויגערופענע בערזשטיינאנער. דעריבער
איז לענין קאמפ קעגן די „עקאָנאָמיסטן“ גלויבנדיק געווען א קאמפ
קעגן דעם צווישנפאלקערלעכען אָפּאָרטוניזם.

וואָס געענטער עס איז געווען צום סאָפ פונעם טערמין פון דער
פארשיקונג, אלץ מער האָט לענין קאָצענטרירט זיין אופמערקזאם-

1 לענין. ווערק, ב. II, ז. 481.

2 געשיכטע פון דער אלקא(ב). קורצער קורס, ז. 29, מעזנע-פארלאג, דער

עמעס, 1940 י.

ק'נט אפ' די אופגאבן פון דער וויסערדיקער רעוואָליוציאָנערער אַרײַ-
בעט. אין פארשיקונג האָט לענין דורכגעפראכט און אָנגעמערקט א
פלאַן פון שאפן א רעוואָליוציאָנערע פראָלעמארישע פארטיי. דעם דאָ-
זיקן פלאַן האָט ער פאָרמולירט אין זײַנע גלענצנדיקע ארטיקלען „אונ-
דזער פראָגראַם“, „אונדזער נאָענטסטע אופגאבע“, „א לעבנס-פראַגע“,
וואָס זײַנען געווען באשטימט פאר דער „ראכאַמשיא גאזעטא“ (ארא-
בעטער-צײַטונג), וועלכע איז אפן I צוזאמענפאַר פון דער רעדאק-
טערקלערט געוואָרן פארן צענטראלע פארטיי-אָרגאַן.

אלס וויכטיקסטע אופגאבע פון דער רעוואָליוציאָנערער סאַציאַל-
דעמאָקראטיע רוקט לענין ארויס דעם אָנראכטמאָעסדיקן קאמפ קעגן
די „קריטיקער“ פון מארקסיזם, דאָס קאָנסעקווענטע פארטיידיקן די
רײַנקייט פון דער רעוואָליוציאָנערער טעאָריע. און אין דער זעלבער
צײַט האָט לענין מיט דער גאנצער קראפט פארטיידיקט די גויםוועג-
דיקייט שפּעריש פאנאנדערצוארבעטן וויסער דעם מארקסיזם, צו
באריכערן די מארקסיסטישע טעאָריע מיט דער פראקטישער דער-
פארונג פון דער ארבעטער-באוועגונג.

„מיר קוקן קלאר גיט אפ מארקס' טעאָריע, — האָט לענין געשריבן
אינעם ארטיקל „אונדזער פראָגראַם“, — ווי אפ עפעס פארענדיקטס און
אויסבארירלעכטס, מיר זײַנען איבערצייגט, פארקערט, אז זי האָט גע-
לייגט בלויז די ווינקלשטייגער פון יענער וויסנשאפט, וועלכע די סאָ-
ציאַליסטן דארפן באוועגן וויסער אין אלע ריכטונגען, אויב זיי
וילן גיט אָפּשטיין פונעם לעבן: מיר האלטן, אז פאר די רוסישע סאָ-
ציאַליסטן איז באזונדערס נייטיק זעלב שטענדיק פאנאנדער-
צוארבעטן מארקס' טעאָריע“¹.

לענין ווײַזט אָן, אז קעדי דער רוסישער ארבעטער-קלאס זאָל אויס-
פילן זײַנע היסטאָרישע אופגאבן, איז נייטיק צו ליקווידירן די קיסטא-
רעני און שאפן א רעוואָליוציאָנערע פראָלעמארישע פארטיי. אין דער
זעלבער צײַט, שטרעבט לענין אונמער, טאָרן גיט די רוסישע מארקס-
סיסטן מעכאניש קאָפירן די מירעו-איייראָפּיזשע ארבעטער-פארטייען,
זיי דארפן קריטיש איבערארבעטן די דערפארונג פון דער צווישן-
פעלקערלעכער און רוסלענדישער ארבעטער-באוועגונג און באמ בויען
זייער פארטיי גיין מיט זייערע אייגענע, זעלבשטענדיקע וועגן.

„די געשיכטע פון סאַציאַליזם און דעמאָקראטיע אין מירעו-
איייראָפּע, — האָט לענין געשריבן אינעם ארטיקל „אונדזער נאָענטסטע
אופגאבע“, — די געשיכטע פון דער רוסישער רעוואָליוציאָנערער בא-
וועגונג, די דערפארונג פון אונדזער ארבעטער-באוועגונג, — אָט דאָס
איז יענער מאטעריאַל, וועלכע מיר דארפן באהערשן, קעדי אויס-
צוארבעטן א צוועקמעסיקע אָרגאַניזאַציע און טאקטיק פון אונדזער
פארטיי. „באארבעטן“ דעם דאָזיקן מאטעריאַל דארפן מען אָבער זעלב-
שטענדיק, וועל קיין גרייטע מוסטערן האָבן מיר גיט ווו צו זוכן“².

1 לענין. וועק, ב. II, ז. 492.

2 דאָרטן, ז. 497.

דאָס וויכטיקסטע געצייג פון אידישן און אַרגאניזאציעלע בא-
העפטן די סאָציאל-דעמאָקראַטן, דאָס געצייג פון שאפן די פארטיי
אין, לויט לענינס מיינונג, אַן אלגעמיינ-רוסישע פאָליטישע צענטרום.
„מיר האלטן, — האָט געשריבן לענין אין דעם זעלבן ארטיקל, — אַז
הינט צו טאָג באשטייט די סאַמע וועזנטלעכע אופגאַבע אין געמען
זיך פארן לייזן די דאָזיקע פראגן און אַז צוליב דעם דארפן מיר
פאר זיך שטעלן אלס נאָענטסטן ציל — אַרגאניזירן א רעגל-
מעסיק דערשיינענדיקן און מיט אלע אָרטיקע גרופּ-
פּעסענן פארבונדענעם פארטיי-אָרגאַן. מיר האלטן,
אַז אַרגאניזירן דעם דאָזיקן אייגענע דארפן געווענדט ווערן אין מע-
שעך פון דער גאַנצער נאָענטסטער צוקונפט די גאַנצע מעסיקייט
פון די סאָציאל-דעמאָקראַטן“¹.

אינעם פון לענינס לעצטע ארבעטן אין דער פארשיקונג אין גע-
ווען דער „פראַיעקט פון דער פראַגראַם פון אונדזער פארטיי“
(1899 י.). לענין האָט געהאלטן פאר נייטיק ארענצומאַכן אין דעם
פראַיעקט פון דער פראַגראַם פון דער גרופּע „באַפרינג פון דער
ארבעט“ (1887 י.) וועזנטלעכע אויסבעסערונגען און צוגאַבן.

לענין שטרעבט אונטער אין זיין ארבעט „פראַיעקט פון דער פראַג-
ראַם פון אונדזער פארטיי“ די גרונט-טענדענצ פונעם קאפיטאַליזם:
די שפאַלטונג פונעם פאָלק אפּ בורזשואזיע און פראַלעמאריאַט. „דער
וויקס פונעם דאַלעס, פון דער אונטערדריקונג, פארשקלאפונג, דער-
נידעריקונג, עקספּלואַטאַציע“² — די דאָזיקע בארימטע ווערטער
מאַרקס, — האָט געזאָגט לענין, — אין אומבאדינגט נייטיק ארענצפירן
אין פראַיעקט פון דער פארטיי-פראַגראַם, באזונדערס איצט, ווען די
בערגשייטונגער און די איבעריקע „רעוויזאָניסמ“ און „קריטיקער“
פון מאַרקס דערווידערן קעגן מאַרקס' טעאָריע פון פראַקטישע
לענין האָט אויך פאָרגעלייגט צו געבן א געווערע באראקטעדיסטיק
פונעם קלאַסנאָמפּ פון פראַלעמאריאַט, אָנווייזן די צילן פונעם דאָ-
זיקן קאַמף, דעם צווישנפעלקערלעכן באראקטער פון דער ארבעטער-
באוועגונג. ער האָט געהאלטן פאר נייטיק באזונדערס אונטערצושטרעכן
אין דער פארטיי-פראַגראַם דעם פאָליטישן זיג פונעם קלאַסנאָמפּ פון
נעם פראַלעמאריאַט און די נאָענטסטע אופגאַבע פון אָס דעם קאַמף —
דעראַבערן פאָליטישע פרייהייט.

לענין האָט געהאלטן פאר אומבאדינגט נייטיק צו געבן א גע-
ווערע באראקטעדיסטיק פון דער קלאַסנ-גאַטור פון דעם רוסישן אב-
סאָלייזם און צו דערווייזן די גוויסענדיקייט אראָפצווארפן אים מיט
גוואָלד אין די אינטערעסן פון דער געזעלשאפטלעכער אַנשוויקלונג אין-
גאַנצן גענומען. לענין האָט געפאָדערט אָנווייזן אין דער פראַגראַם
אפּ די באזונדערקייט פון דער אַנשוויקלונג פונעם קאפיטאַליזם אין
רוסלאַנד און אפּ די דערפון ארויסדרינגענדיקע ספעציפישע פאָליטישע
אופגאַבן און מיטלען פונעם קאַמף פונעם ארבעטער-קלאַס. לענין האָט

1 לענין. ווערק, ב. II, ז. 498.

2 דאָרט, ז. 513.

פארמולירט די פרינציפן פון דער אגראר-פראגראם פון די רוסישע מארקסיסטן, אנטוויקלענדיק דעם געדאנק, אז די פראלעטארישע פאר-טן דארף שטיצן דאס פויערשט, וואס שמערבט אראפצווארפן די זעלבסטשטערונג און צו ליקווידירן אלע רעשטלעכ פונעם לעבניגנשט. דער טערמין פון לענינס פארשיקונג האט זיך געהאלטן באמ עג-דיק, „וואלדימיר איליש, — דערמאנט זיך קרופסקאיא וועגן די לעצ-טע כאראקטיסטיש פון דער פארשיקונג, — האט אופגעהערט שלאפן, אין שרעקלעכ דאך געווארן. אין די שלאפלעזע נעכט פלעגט ער באקלערן זיין פלאג מיט אלע דעטאלן... וואס ווייטער, אלץ מער אומגעוילדיק אין וואלדימיר איליש געווארן, אלץ מער האט ער זיך געריסן צו דער ארבעט“¹.

דעם 29 יאנואר 1900 יאר האט זיך געענדיקט לענינס פארשי-קונג. דעם זעלבן טאג האט ער פארלאזן דאס דארף שושענסקאיע, קעדן ווייטער צוצוטרעטן צום רעאליזירן זיין פלאן פון קאמפ פאר אפבויען די מארקסיסטישע פארטיי, צום שאפן אן אלגעמיינ-רוסישע מארקסיסטישע צייטונג. אזא צייטונג איז געווען די „איסקרא“, וואס איר ערשטער נומער איז דערשינען אין דעקאבער 1900 יאר. דאס גאנצע יאר 1900 האט לענין אפגעגעבן דער קאמאטאלער ארבעט פון ארגאניזירן די צייטונג. די צייטונג האט מען געדארפט ארויסגעבן אין אויסלאנד, דארט, ווהיט די צארישע פאליציי האט גיט געקענט גרייכן. אבער צו ערשט האט מען געדארפט איינשטעלן פאר-בנדונגען מיט א ריי סאציאל-דעמאקראט אין רוסלאנד, זיין זיכער איז זייער שטיצע, אָנמערקן די צוקינפטיקע אנגענט פון דער „איס-קרא“, צוגיפריירן זיך וועגן זייער ארבעט, אויסגעפינען מיטלען פאר דער צייטונג.

לענינגען איז געווען פארבאטן צו וווינען אין די הויפטשטעט און אין אלע אינדוסטריעלע צענטערס. דעריבער האט ער אויסגעקליבן פאר זיין וווינ-ארט פסקאוו, וואס גענטער צו פעטערבורג. אונטערזענע, ביים אויסקערן זיך צוריק פון דער פארשיקונג, איז ער פארפאָרן קיין אופא, מאַסקווע, פעטערבורג, ווו ער האט געהאט באגעגענישן און געפירט אונטערהאנדלונגען מיט די ארטיקע סאציאל-דעמאקראטן. דעם 26 פעברואר איז לענין געקומען צו פאָרן קיין פסקאוו, וואס איז געוואָרן דער צענטער פון דער טעטיקייט פון די רעוואָליוציאָנערע סאציאל-דעמאקראטן, זייער שטאב-קווארטיר. דאָ איז אין אפרעל פאָרגעקומען א באראטונג, אפ וועלכער עס איז באהאנדלט געוואָרן דער פראָיעקט פון דער פראָגראם-דערקלערונג פון דער רעאקציע פון דער צוקונפ-טיקער צייטונג, וועלכע ס'האט אָנגעשריבן לענין. אהער פלעגט צו ווא-דימיר איליש'שן קומען צו פאָרן פארטיי-טוער פון פארשיידענע ערשער, פלעגט קומען נאָך אן אייזע, נאָך אן אָנווייזונג, צו פירן אונטערהאנד-לונגען. פונדאנעם פלעגט לענין מאכן זינען נעסעס אין אנדערע שטעט פון רוסלאנד. פאר אָט דער צייט איז ער געווען אין ריגע, פאָדאָסק, 1

1. ב. ק. קרופסקאיא. דערינערגען וועג לענינגען, ז. 35.

צוגעגרייט די באזע פאר דער ציטונג אין רוסלאנד, אין לענין
דעם 16 יולי 1900 יאָר ארויסגעפאָרג קיין אויסלאנד.
עס האָט זיך אָנגעהויבן לענינס ערשטע עמיגראציע, וואָס האָט
געדויערט איבער פינף יאָר.

IV

לענין איז ארויסגעפאָרן קיין אויסלאנד, האָבנדיק א קלאָרן, דורכ־געטראכטן פלאַן פון קאמפ פאר אופבויען א מארקסיסטישע פארטיי אין רוסלאנד. קיינער האָט נישט געוואסט אזוי טיפ, ווי לענין, דעם צו־שטאנד פון דער פארטיי, אירע באדערפענישן און דרינגענדיקע נויטן. קיינער האָט נישט פארשטאנען אזוי קלאָר און דעטלעך, ווי לענין, די גאנצע דרינגענדיקע נויטווענדיקייט צו שאפן א רעוואָלוציאָנערע פראָגראַם לעטארישע פארטיי אין רוסלאנד.

לענין האָט באמ סאמע באניג פונעם אימפעריאליזם אונגעכאפט די פראָצעסן, וואָס קומען פאָר אין די טיפענישן פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט און פון דער ארבעטער־באוועגונג. לענין האָט דער ערשטער דערזען, אז אָנשטאָט דער עפאָכע פון דער „פרידלעכער“ אָרגאנישער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם איז געקומען די עפאָכע פון רעוואָלוציאָנערע שטורעם און דערשיטערונגען. פארגלעבנדיק די צווייטע העלפט XIX יאָרהונדערט מיט אָנהייב XX יאָרהונדערט, האָט לענין מיט דער גאנצער קראפט אונטערגעשטראַכען דעם טיפ: אונטערשייד צווישן די דאָזיקע צוויי עפאָכעס. „דער דעמאָ און דער איצט, — האָט ער געשריבן אין „איסקרא“, — די עפאָכע פון די לעצטע בורזשואזע רעוואָלוציאָנערע באוועגונגען און די עפאָכע פון דער ווילדער רעאקציע, פון אויסערסטער אָנשטערענגונג פון אלע קרעפטן ערעו דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע, אונטערשיידן זיך צווישן זיך אפן בוילעמססן אויפן“¹.

נאָך אין זינע ערשטע ארבעטן האָט לענין גענואל פאָרויסגעזען, אז רוסלאנד איז דאָס ערשטע לאַנד, וועמען עס איז פאָרגעשטאנען אָנצוהייבן א ריי רעוואָלוציעס פון דער גנער היסטאָרישער עפאָכע. לענין האָט געזען, אז דער גאנצער גאנג פון דער געשיכטע וואָס ארויס דעם רוסישן ארבעטער־קלאָס אפ די פאָדערשטע פאָזיציעס פון דער צווישנפאלקערלעכער ארבעטער־באוועגונג, אז דער צענטער פון דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג האָט זיך אריבערגעטראָגן קיין רוס־לאַנד. ער האָט געוויזן געשריבן: „די געשיכטע האָט איצט געשטעלט פאר אונז די גאָלדענע אופגאבע, וואָס איז די סאמע רעוואָלוציאָנערע פון אלע גאָלדענע אופגאבע פונעם פראָלעט“

¹ לענין. ווערק, ב. V, ג. 340.

טאריאט אין א וועלכע-עס-איז אנדערנ לאנד. דאס פארווירקלעכט די דאזיקע אופגאבע, דאס צעשמערט די מעכטיקסטע פעסמונג ניט נאָר פון דער אייראָפּיזשער, נאָר אויך (קאָנעט מיר איצט זאָגן) פון דער אינאָ-שישער רעאקציע וואָלט געמאכט דעם רוסישן פּראָלעטאריאט פארן אוואנגארד פונעם אינטערנאציאנאלן רעוואָלוציאָנערן פּראָלעטאריאט.¹ אַט דאָס פארשטייט די גנע עפאָכע און די דערפון ארויסדרינג-גענדיקע ספּעציפישע אופגאבע פונעם רוסלענדישן ארבעטער-קלאס אין געלעגט איג יעסאָד פון דעם לענינישן פלאן פון אופבויען די פארטיי. געקומען קיינ אויסלאנד, האָט זיך לענין ענערניש גענומען פארן רעאליזירן דעם דאָזיקן פלאן, פארן אָרגאניזירן די אלגעמיינ-רוסישע פּאָליטישע ציטלונג, „איסקרא“. באַמ אָרגאניזירן די „איסקרא“ אין איג אויסגעקומען אַנצושטויסן זיך אַפּ אַ ריי שוועריקייטן. איינע פון זיי איז געווען דער שארפער צוזאמענשטויס מיט פלעכאנאָוו. אין אויגוסט 1900 יאָר האָבן זיך לענין, פאָמערעסאָוו, פלעכאנאָוו, אקסעלראָד און זאסליטש באראטן אין קאָרסיע (לעבן זשענעווע) וועגן דער אָרגאניזאציע און דער פּראָגראַם פון דער „איסקרא“. די אונז-טערהאנדלונגען זענען צוגעגאנגען זייער שטורמיש. די באראטונג האָט זיך שוין געענדיקט מיט א פולשטענדיקן אינערעם צווישן לענינג מיט פלעכאנאָוו און מיטן אָפּזאָגן זיך טייער ארויסגעבן די „איסקרא“. „וואוּזוי די „איסקרא“ איז שוין געוואָרן?“ — אזוי האָט לענין אָנגערופן זענען נאָמיצט וועגן דער דאָזיקער באראטונג. לענין האָט זייער שווער איבערגעלעבט די מעגלעכקייט, אז דער פלאן פון ארויסגעבן די ציטלונג זאָל לויפן א קראכ. „דאָס איז געווען אַ עמעסע דראמע, — האָט ער געשריבן, — א פולער אינערעם דע-מיט, מיט וואָס כ״האָב זיך ארומגעטראָגן, ווי מיט א באליבט קינד, לאנגע יאָרן, מיט וואָס איך האָב געקניפט און געבונדן מיטן גאנצן לעבנס-ארבעט“.²

מיט גרויס מי האָט זיך אַנגעגעבן קומען צו א פארשטענדיקונגן עס איז באשלאָסן געוואָרן ארויסצוגעבן די „איסקרא“ גיט איג דער שווייץ (ווי עס האָבן פאָרגעלייגט פלעכאנאָוו און אקסעלראָד), נאָר איג דעטשלאַנד. לענין איז ארויסגעפאָרן קיינ מינכען, ווו עס האָט זיך באזעצט דער קערן פון דער רעאקציע. באגלייבט מיט דער „איסקרא“ איז אָרגאניזירט געוואָרן דאָס ארויסגעבן דעם וויסנשאפטלעכ-פאָליטישן זשורנאל „זאריא“.

לענינס אומדערמירלעכע טעטיקייט, זיג איינערנער ווילן, וואָס ברעכט אלע שטערונגען אפּ וועג צום אָנגעמערקטן ציל, האָבן גע-זיכערט דאָס ארויסלאָזן אַן אלגעמיינ-רוסישע פּאָליטישע ציטלונג. אין אָקטאבער 1900 יאָר איז דערשינען די „מעלדונג פון דער רעאקציע „איסקרא“ וועגן די אופגאבע פון דער ציטלונג; אָנגעשריבן האָט זי

1 לענין. ווערק, ב. IV, ז. 382, (ו. א. י. לענין. אויסגעוויילטע ווערק איז צוויי בענדער, ב. I, ערשטער טייל, ז. 185, 1941 י., מעלדונג פארלאג „דער עמעס“).

2 לענין. ווערק, ב. IV, ז. 25.

לענין. אויסשמידן די אידישע. און אָרגאניזאצאָנעלע איינהיט פון דער רוסלענדישער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע, שאפן א פארטיי — אַס זינען געווען די אופגאבן. זיי האָבן געקאָנט פארווירקלעכט ווערן בלויז אין אנטשיידענעם קאמפ קעגן דער אידישער צעפֿאַרנקייט און אַר־גאניזאצאָנעלער קוסטארערט, אין קאמפ קעגן די „עקאָנאָמיסטן“, בערנשטיינאנער און אנדערע אָפּאָרטוניסטן.

„פרער, איידער מע פארייניקט זיך, און קעדיי זיך צו פארייניקן, איז צוערשט נייטיק אנטשיידן און באשטימט פאנאנדערגרענעצן זיך“¹ — האָט לענין געשריבן אין דעם דאָזיקן ערשטן פראָגראַם־דאָקומענט פון דער „איסקרא“.

דעם 11 דעקאבער 1900 יאָר איז ארויסגעגאנגען דער ערשטער נומער פון דער „איסקרא“. דעם לייטאריקל „די לעבנס־וויכטיקע אופגאבן פון אונדזער באוועגונג“ האָט אָנגעשריבן לענין. פאָשעט, קלאָר, מיט אן אומבאזויגבארער קראפט אנטוויקלט לענין אינעם דאָ־זיקן ערשטן איסקרישן ארטיקל דעם גרונט־ציל פון דער „איסקרא“ — שאפן א פעסטע, אָרגאניזירטע פארטיי, אָן וועלכער דער ארבעטער־קלאס וועט נישט קאָנען פארווירקלעכט זיין גרויסע היסטארישע מיסיע: באַפֿרײַען זיך און דאָס גאנצע פאָלק פון פאָליטישער און עקאָנאָמי־שער קנעכטשאַפט.

די „איסקרא“ האָט פאנאנדערגעוויקלט איר ארבעט אין א סימא־ציע, ווען די רעוואָלוציאָנערע באוועגונג איז געוואקסן אינעם גאנצן לאַנד. אין די באדינגונגען פון דעם ביו גאָר הארבן עקאָנאָמישן קריזיס פון אָנהייב XX יאָרהונדערט האָט דער ארבעטער־קלאס אָנגע־הויבן אריבערצוגיין פון עקאָנאָמישע שטרעקן צו פאָליטישע שטרעקן און דעמאָנסטראציעס, אופהייבנדיק זיך צום רעוואָלוציאָנערן קאמפ קעגן דער צארישער זעלבסט־הערשונג.

פֿרילינג 1901 יאָר זינען פאָרגעקומען פאָליטישע דעמאָנסטראַציעס אין פיל גרויסע שטעט. אין 1902 יאָר האָבן די שטרעקן אָנגעהויבן פארייניקן זיך מיט דעמאָנסטראציעס. אזוינע אמערסאן באַ־דענדיקע שטרעקן — דעמאָנסטראציעס זינען געווען: דער באטימער, וואָס איז דורכגעפירט געוואָרן אונטער סמאלינס אָנפירונג, און דער ראָסטאָווער. אין 1903 יאָר האָט זיך איבער גאנצ דאָרעמ־רוסלאַנד — אין טראנסקאווקאָ און אין אוקראַינע — דורכגעקניקלט א מעכטיקע בואליע פון פאָליטישע מאכט־שטרעקן. אונטער דער ווירקונג פון דער ארבעטער־באוועגונג האָבן זיך אופגעהויבן צום קאמפ אויך די פויע־רימ, וואָס האָבן פֿרילינג און זומער 1902 יאָר גראָמירט די פריצי־שע נישטער אין אוקראַינע, וואָלגער קאנט און גרוזיע.

די בעפֿירערשע נאָענטקייט פון דער רעוואָלוציע אין רוסלאַנד אָנ־הייב XX יאָרהונדערט האָט ענערגיש געפאָדערט, אז עס זאָל גע־שאפן ווערן אן איינהעלטעכע צענטראליזירטע פארטיי פונעם פראָלע־טאריאס, וואָס זאָל זיין פֿייִק אָנצופירן מיט דער רעוואָלוציאָנערעל באוועגונג, וואָס זאָל קאָנען פירן די ארבעטער און פויערימ שטייע־

מען דעם צארויזם. די אופגאבע פון שאפן אזא פארטיי איז אַבער געווען אן אומגעהויער שווערע. די פארטיי איז אויסגעקומען צו בויען אונטערן פֿייער פון די אכזרועכדיקע פארפּאָלגונגען מיטאד דעם צאָר־רײַזם. באַגלײַכ דערמיט האָט מען געמוזט בעקומען די אָפּגעשטאַנענע קײַט, אינערשטנס און ענג פראַקטיצױזם פון די אַרטיקע פארטיי־אַר־נאַניזאַציעס. מע האָט געדאַרפֿט צעגראַפֿירן די „עקאָנאָמיסמײַ“, וואָס האָבן זיך מיט אלע קױכעס קעגנגעשטעלט קעגן שאפן די פארטיי. שילדערנדיק די דעמאָקראַטיע סײַטאַציע איז דער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער באַוועגונג, האָט באַווער סטאַלין געשריבן, אז „די קוסטאַדערע און קרײַזערע האָבן געפֿרעסן די פארטיי פון אויבן ביז אַדאָפּ“, און די „אידיײַשע צעפֿאַרגקײַט איז געווען אַ באַראַקסער־סיסישער שטריכ פֿאַרן אינערלעכען לעבן פון דער פארטיי“¹.

לענין האָט זיך גענומען צום אויספֿירן די היסטאָרישע אופגאבע פון שאפן די פארטיי און האָט דערפֿירט די ארבעט ביזן סאָפּ. איז זיין בוך „וואָס דאַרף מען טאָן?“ האָט ער געגעבן אן אָנשוללעכ בילד פון דער סײַטאַציע, איז וועלכער עס האָט זיך פאנאנדערגעוויקלט די סעטיקײַט פון די איסקראָוועס: „אן ענג היפּף גײַען מיר מיט אַ שווערן וועג, פֿאַרביי אָפּגרוגט, פֿעסט האַלטנדיק זיך פֿאַר די הענט, מיר זינגען פון אלע זײַטן אַרומגערינגלט מיט סאָניס, און אונדז קומט קימאַט שטענדיק אויס צו גײַן אונטער זײַער פֿייער“².

לענין איז געווען דער איניציאַטאָר און אָרגאַניזאַטאָר זײַן דער „איסקראַ“, איר אידיאָישער באַגריפֿטער און פראַקטישער אָנפֿירער. די „איסקראַ“ איז ווירקלעך געווען לעניןס אַ קינד. ער האָט זאָרגט רעדאַגירט יעדן נומער פון אָנהײב ביזן סאָפּ, האָט אליין אַ סאַך געשריבן, פֿלעגט אָנמערקן מעמעס פֿאַר די ארטיקלען, געפֿינען אונטאַרן, זיך פֿאַרבינדן מיט קאָרעספּאָנדענטן, פֿלעגט סקרופּולעז מאַכן די קאָרעקטור, דערפֿינדן מעטאָדן ווי צו ליפֿערן אומלעגאַל די צײַטונג קײַן רוסלאַנד, אויסגעפֿינען געלע־מיטלען. לענין האָט זיך דערשלאָגן דער־צו, אז די „איסקראַ“ האָט אָנגעהויבן דערשיינען רעגולער, וואָס דאָס איז איין די דעמאָקראַטיע רוסלענדישע, אומלעגאַלע באַדינגונגען געווען אן אומגעזעענע דערשיינונג.

די לענינישע „איסקראַ“ איז געווען אַ מוסטערהאַפּטער רעוואָלוציאָנער־מאַרקסיסטישער אָרגאַן. דאָס איז געווען אן עכט באַלשעוויס־פֿישע צײַטונג, אַ צײַטונג פֿון אַ נײַעם טײַט, וואָס אזא איז נאָך נישט געווען איין דער געשיכטע פון דער אַרבעטער־באַוועגונג. די „איסקראַ“ האָט געגרייט די אָנקומענדיקע רעוואָלוציע איין רוסלאַנד. די איסקראָוועס האָבן געפֿראָגן אירע אָלונגען איין די ארבעטער־מאַסן, אָר־גאַניזירט און געריכטעט זײַער קאַמפּ. די לענינישע „איסקראַ“ האָט

1 י. סטאַלין. פראגן פון לעניניזם, מעלדע־פארלאג „דער עמעס“, ז. 66,

1941 י.

2 לענין. ווערק, ב. IV, ז. 363. (ו. א. לענין. אויסגעוויילטע ווערק איין צוויי בענדער, ב. I, ערשטער טייל, ז. 169, 1941 י., מעלדע־פארלאג „דער עמעס“.)

הויכ אופגעהוויב די פאג פונ קאמפ פאר דער רעוואָלוציאָנערער מע-
אַרע פונ מארקסיזם. לענינ האָט דערצויגט די פאָרגעשריטענע פראָ-
לעטאָריע אין געט פונ טרעהיט צו דער רעוואָלוציאָנערער מע-
רע, ער האָט זאָרגעוודיק געבאָוועט די טראַדיציעס פונ אידיאָישער
אומקאָמפּראָמיסלעכקייט צו מינדסט פארקריפלעך דעם מארקסיזם. אין
איר קאמפ קעגן די פילצאָליקע סאָנימ פונעם מארקסיזם האָט די
„איסקרא“ גיט געוועט פונ קיין ראכמאַנעס. גיט אומזיסט האָט לענינ
געשריבן, אז די „אלטע „איסקרא“ האָט פארדינט די ערנפולע אומ-
ליבע ס'פונ די רוסישע, ס'פונ די מערעוואַ-אייראָפּי'ישע אָפּאָר-
טוניסטן".¹

זעלמט וועג א נומער פונ דער „איסקרא“ פלעגט זיך באווייזן אָן
לענינס אן ארטיקל. ער האָט אָנגעשריבן די מערהייט גרונט-ארטיקלעך
פונ דער „איסקרא“. עס איז גיט געווען קיין איין מער אָדער ווייניג
קער גרויסע פראגע אינעם לעבן פונ דער פארטיי און פונעם ארבע-
טער-קלאס, אינעם געביט פונ דער צווישנפעלקערלעכער און אינערלע-
כער פאָליטיק, וואָס זאָל גיט זיין באליכטן אין לענינס ארטיקלעך.
לענינס ארטיקלעך — דאָס זינגען קלאסישע מוסטער פונ רעוואָלי-
ציאָנערער פובליציסטיק. איינע פונ זיי זינגען גלענצנדיקע פאָליטישע
דעמאָסטרירונגען פונעם צאָרזם, פונ זיין פאָליטיק פונ ראַצבישע פאר-
כאפונגען און רויבערישע מילכאָמעס אויסערן לאַנד, פון ווילדער עק-
ספּלאַטאציע פונ די פאָלקס-מאסן און אכזאָרעסדיקן דערשטיקן אל-
דאָס לעבעדיקע אינווייניק אין לאַנד. די אנדערע — אנטהאלטן א פאר-
ניכטנדיקע קריטיק פונ די „עקאָנאָמיסטן“, דעקן אופ דעם אוואַנטוי-
ריזם פונ די עסערן, דערלאנגען טרעפּלעכע קלעפּ איבער דעם בורזישן
גאָלדאָנאָליזם, דעמאָסטרירן די זוכאָמאָוושטיגע, מאכט מיל-טעל פונעם
ליבעראליזם. אין לענינס ארטיקלעך פלעגט די פאָרגעשריטענע פראָלע-
טאָריע, די פארטיי-טוער באקומען א קלאָרן ענטפער אפ די פראגן,
וואָס האָבן זיי באמרוקט, פיגמלעכע אָנווייזונגען — וואָס און ווי-
אזוי צו מאַכן.

לענינס גאנצע מעטיקייט איז אָפּ די יאָרן איז געווען געווינדעט
איינ זאך — שאפן די פארטיי. עס האָט געדארפט געלייזט ווערן די
פראגע וועגן דעם וועג, מיט וועלכע עס וועט גיין די ארבעטער-בא-
וועגונג. מע האָט געדארפט אוועקראמען די גרונט-שטערונג אפ דעם
דאָזיקן וועג — דעם „עקאָנאָמיזם“. מע האָט געדארפט ליין די פראגן
וועגן דער פארהעלטעניש צווישן דער סטיכישער באוועגונג פונעם אר-
בעטער-קלאס און דער סאָנאָליסטישער אידעאָלאָגיע, וועגן דער ראָ-
ליע פונ באוועגונגיקייט, מעאָריע, פארטיי איז דער ארבעטער-באווע-
גונג, וועגן דעם כאראקטער, ציל און אופגאבן פונ דער מארקסיסטי-
שער פארטיי, וועגן די וועג און אויפאנימ זי צו שאפן.

אין מ'1901 יאָר האָט זיך איין 4-טן נומער „איסקרא“ באוויזן
לענינס באדימטער ארטיקל „פונ וואָס דארף מען אָנהייבן?“. אין אים

איז געגעבן געוואָרן אַן עסקין פֿון לענינס פֿלאַג פֿון אויפֿבויען די מאַרקס־סמישע פֿארטיי.

אַלע, וואָס האָבן אויפֿריכטיק געזאָגט פֿאַרן צושטאַנד פֿון דער סאַ-צאַל־דעמאָקראַטישער באַוועגונג, וואָס האָבן געזוכט אַן אויסוועג פֿון דער אידיאָלישער צעפֿאַרגקייט און אָרגאַניזאַצאָנעלן מישמאַש, האָבן באַקומען אַן ענטפֿער, אַ גענואַלע לויט זיין פֿאַשעטקייט. מע דאַרף אָנהייבן פֿון אָרגאַניזירן אַן אַלגעמיינ־רוסישע פֿאָליטישע צעמונג, האָט אָנגעוויזן לענין. דורך דער צעמונג וועלן אידיאָליש צעקלאַפֿט ווערן ביזן סאַפֿ די סאַנימ אינווייניק אינעם דער אַרבעטער־באַוועגונג, די צעמונג וועט פֿאַרטייליקן די ריינקייט פֿון דער רעוואָלוציאָנערער טעאָריע: זי וועט איינשטעלן דאָס איינהעלטעכע פֿאַרשטיין די פֿראַגראַטיזירן און טאַקטישע אופֿגאַבן פֿון דער פֿאַרטיי, פֿון די מעטאָדן פֿון איר פֿראַק-טישער טעטיקייט. די צעמונג וועט אויסשמידן די אידיאָלישע איינהעלט פֿון דער פֿאַרטיי. די צעמונג וועט אויך זיין אַ מעכטיק געציגל אָרנאַ-ניזאַצאָנעל צו פֿאַרייניקן די אָרטיקע אָרגאַניזאַציעס אינעם פֿאַרטיי. אַרומ דער צעמונג וועט זיך אויסבילדן אַן אָרגאַניזאַציע פֿון אָנהענג-ער אירע, אַ נעץ פֿון אירע אַגענטן און קאָרעספֿאָנדענטן, וואָס וועלן זי באַזאָרגן מיט מאַטעריאַלן, וועלן זי פֿאַרשפּרייטן, פֿאַרבינדן זי מיט די אַרבעטער. וועל, האָט לענין געזאָגט, „אַ צעמונג איז גיט בלויז אַ קאָלעקטיווער פֿראַפֿאָגאַנדיסט און קאָלעקטיווער אַגיאַטאָר, נאָך אויך אַ קאָלעקטיווער אָרגאַניזאַטאָר“. די דאָזיקע נעץ אַגענטן, פֿאַרבינדן מיט דער צעמונג און איינער מיטן אנדערן, וועט זיין דער אָרגאַניזאַט-ציאָנעלער קאָראַם פֿון דער פֿאַרטיי. די צעשפּילטערטקייט פֿון די אָר-טיקע אָרגאַניזאַציעס וועט אָפּטרעטן דאָס אָרט דער באַהעפֿטונג זײַע-דער אַפֿן באָדן פֿון אַלגעמיינ־פֿאַרטיי־שער אַרבעט. אזוי וועט זיך שאַפֿן אויך די אָרגאַניזאַצאָנעלע איינהעלט פֿון דער פֿאַרטיי.

לענינס אַרטיקל האָט געמאַכט אַ קאָלאַסאַלן אַנדרוק אַפֿ די סאַ-צאַל־דעמאָקראַטישע אַרבעטער. איינער אַ פעטערבורגער אַרבעטער האָט געשריבן אין „איסקראַ“: „דעם פֿאַריקן זונטיק האָב איך ציגויפֿגעג-מען עלפֿ מאַן און געלייענט: „פֿון וואָס דאַרף מען אָנהייבן?“, זינען מיר ביז נאכט זיך גיט פֿאַנאָדערגעגאַנגען. ווי ריכטיק עס ווערט דאָ אַלץ געזאָגט, ווי אַלץ ווערט דאָ אַרומגעקלערט“¹.

אינעם אַרטיקל, „פֿון וואָס דאַרף מען אָנהייבן?“ האָט לענין אָנגע-וויזן, אַז ער גיט בלויז אַן עסקין פֿונעם פֿלאַג, וואָס גענויער ווערט ער אַנטוויקלט אינעם דער בראַשור, וועלכע ער גרייט צום דרוק. זענעדיק אָבער פֿאַרנומען מיט רעדאקציאָנעלע און אָרגאַניזאַצאָנעלע אינזאָנימ, האָט לענין געקאָנט צוטערעם צו דער אַרבעט איבער דער בראַשור ערשט האַרבֿסט 1901 יאָר. אין מאַרט 1902 יאָר איז זי אַרויס פֿון דרוק. דאָס איז געווען די גענואַלע לענינישע אַרבעט, וואָס דאַרף מען סאָגן?“

לענין האָט אין איר באַוויזן, אַז אינעם פֿונעם „עקאָנאָמיזם“ ליגט דאָס בוקן זיך פֿאַר דער סמיכישקייט פֿון דער אַרבעטער־באַוועג-

1 „איסקראַ“ גומ. 7, אויגוסט 1901 י.

גונג און דאָס פארמינערן די ראַליע פונעם סאַצואליסטישן באוועגונג זינג איז דער ארבעטער-באוועגונג, דאָס פארמינערן די אָנפירנדיקע ראַליע פונעם אוואנגארד פונעם ארבעטער-קלאס, — פון זינג פארטיי. די סאַצואליסטישע אידעאָלאָגיע קאָנן נישט אנטשטיין פון דער סמיכע שער באוועגונג, ווי עס האָבן באהויפט די „עקאָנאָמיסטן“, זי אנטשטייט פון דער וויסנשאפט. אָפליקענענדיק די נויטווענדיקע ארבעט צוברענגענע אינעם ארבעטער-קלאס דעם סאַצואליסטישן באוועגונג, האָבן די „עקאָנאָמיסטן“ דערמיט גופע אָפגערייניקט דעם וועג פאר דער בורזשואזער אידעאָלאָגיע. בוכן זיכ פאר דער סמיכישקייט האָט באשטימט אָפזאָגן זיכ פון דער פארטיי אלס אוואנגארד פונעם פראָלעטאריאט, און יעטוועדער מיט לייקענענע אָדער פארמינערן די ראַליע פון דער פארטיי ברענגט צו דער פארשטארקונג פון דעם אינפֿלואַנס פון דער בורזשואזער אידעאָלאָגיע אפ די ארבעטער. עס איז דעריבער גייטיק א קעטידעריקער, סיסטעמאטישער און אקשאַנעסריקער קאמפ קעגן די בורזשואזע ווירקונגען, וואָס דרינגענע ארבעט אינעם ארבעטער-קלאס, עס איז גייטיק ארענברענגענע איז דער ארבעטער-באוועגונג דעם סאַצואליסטישן באוועגונג.

לענין האָט ווייטער אונטערגעשטרעכט, אז פארמינערן די ראַליע פון דער באוועגונגסדיקייט הייסט צונישט מאכן איז די אויגן פון דער פארטיי די באדייטונג פון טעאָריע. דערמיט גופע ווערט בא דער פארטיי זינגענומען דאָס וויכטיקסטע געווער, וואָס אָן דעם איז אומעגלעכ צו זינגן איז קאמפ. „אָן א רעוואָלוציאָנערער טעאָריע, — האָט געשריבן לענין, — קאָנן נישט זינגן אויב קיין רעוואָלוציאָנערע באוועגונג... די ראַליע פון א פאָרגעשריטענעם קעמפער קאָנן אויספֿירן נאָר די פארטיי, וואָס ווערט אָנגעפֿירט דורך א פאָרגעשריטענער טעאָריע“¹.

לענין האָט באוויזן, אז מיט דער „טעאָריע“ פון סמיכישקייט איז בא די „עקאָנאָמיסטן“ ענג פארבונדן דער „עקזיזם“ („באוואַסטיזם“) איז דער פאָליטיק. לויבנדיק איז הימל ארענע דעם סמיכישן פראָצעס פון דער ארבעטער-באוועגונג, פארורטיילט די „עקאָנאָמיסטן“ די פארטיי זיי אפ גאָנצישלעפֿן זיכ שמענדיק איז עק פון דער דאָזיקער באוועגונג, פארוואנדלענע זיי די פארטיי איז א פאסיווער קראפט, און דאָס בא-שטימט פאקטיש — פארניכטן די פארטיי. דערמיט לאָזט זיי איבער דעם ארבעטער-קלאס אומבאוואַפנט, זיי גיבן אים אָפ מיט געבונדענע הענט און פיס אפן באראָט פון דעם פראָלעטאריאטס ביטערסטע סאָגים — דעם צארויז און דער בורזשואזע.

לענין פארורטיילט שארף און בלייבט די „עקאָנאָמיסטן“ פאר זיי ער אָפאָרטוניסטישן צופאסן זיכ צו דער ווירקלעכקייט. דער מארק-מוזם, האָט געזאָגט לענין, לערנט פונקט פארקערט: ער רופט צום רעוואָלוציאָנערן ענדערן די ווירקלעכקייט, ער באוויזט די אנטשטיינג

¹ לענין. ווערק, ב. IV, ז. 380. (ו. א. י. לענין. אויסגעוויילטע ווערק איז צוויי בענדער, ב. I, ערשטער טייל, ז. 183, 1941 י. מעלכע-פארלאג. דער עמעס.)

דיקע ראָלע פון דער פארטיי אין קאמפ פונעם ארבעטער-קלאס, בא-
ווייזט די גיגאנטישע באדעשונג פון באוויסמייניקער און דורכגעטראכט-
טער טאקטיק, פון איניציאטיוו און ענערגיע פון די באוויסמייניקע
ארבעטער.

לענין האָט באוויזן, אז די „עקאָנאָמיסטן“ פארמינערן די פאָלי-
טישע אויפגאבן פון דער פארטיי און פונעם ארבעטער-קלאס, ווערן
אָפּ דעם פראָלעטאריאט פון דעם אלגעמיינ-פאָליטישן קאמפ קעגן דעם
צאריזם, באגרענעצן זינע אויפגאבן מיט „עקאָנאָמישן קאמפ קעגן
די באלעבאטיס און קעגן דער רעגירונג“, — דערמיט גופע פארורטיילן
זיי די ארבעטער צו אייביקער קנעכטשאפט. די ארבעטער ווילן קעמפן
ניט נאָר פאר אן אומבאדעטנדיקער פארבעסערונג פון זייער לאַגע
אפן באַדן פון דער קאפיטאליסטישער אָרדענונג, זיי שטרעבן צו פאר-
ניכטן די קאפיטאליסטישע סיסטעם און עקספּלואטאציע. די ארבעטער
קאָנען אָבער ניט פאנאנדערוויקלען דעם קאמפ קעגן קאפיטאליזם,
קאָלומאן דער ארבעטער-באוועגונג אין וועג שטייט דער צאריזם. דע-
ריבער דארף דער ארבעטער-קלאס צוערשט אראָפּווארפן דעם צאריזם
און דערמיט גופע דורכשלאָגן זיך א וועג צום סאָציאליזם. דער אר-
בעטער-קלאס דארף ארויסטרעטן אלס אוואנגאָהד-קעמפער אינעם קאמפ
קעגן דעם צאריזם.

לענין האָט באוויזן, אז מיטן בוקן זיך פאר דער סמיכשקעט,
מיטן פארקלענערן די ראָלע פון דער פארטיי, מיטן פארמינערן די
פאָליטישע אויפגאבן פונעם פראָלעטאריאט אין בא די עקאָנאָמיסטן
עגן פארבונדן דאָס פארמינערן אויך די אָרגאניזאציעלע אויפגאבן
פון דער ארבעטער-באוועגונג. די „עקאָנאָמיסטן“ בארעכטיקן די קוס-
טארערן, דעם קליינלעכע פראקטיציום און די צעשפליטערטקייט פון
די אָרטיקע אָרגאניזאציעס. קעדרי צו לייזן די היסטאָרישע אויפגאבן
פונעם ארבעטער-קלאס, איז גייטיק א רעוואָלוציאָנערע אָרגאניזאציע,
א פארטיי.

לויט לעניןס פלאן דארף די פארטיי באשטיין פון צוויי טיילן:
פון אַן עגן קרייז קאדרעווע אָנפירנדיקע טוער, הויפטזאכלעך פראָפע-
סאָנעלע רעוואָלוציאָנערן, און פון א ברייטער נעץ פארטיי-אָרגאניז-
אציעס אין דער פערפערע, פון א פילצאָליקער מיטגלידער-מאסע,
וואָס איז ארומגערינגלט מיט סימפאטיע און שטיצע פון הונדערטער
טויזנטער ארבעטנדיקע.

לענין האָט באוויזן, אז גייט מיט דעם וועג, וועלכע עס פריידיקט
די „עקאָנאָמיסטן“, הייסט שאפן ניט קיין רעוואָלוציאָנערע פארטיי,
וואָס פירט דעם ארבעטער-קלאס שטורעמען דעם קאפיטאליזם, נאָר
א פארטיי פון „סאָציאלע רעפארמעס“, וואָס העלפט פארטייניקן די
הערשאפט פון די קאפיטאליסטן. דערפון איז געדרונגען, אז די „עקא-
נאָמיסטן“ זינען רעפארמיסטן, וואָס פאראנטן די גרונט-אינטערעסן
פונעם פראָלעטאריאט.

לענין האָט באוויזן, אז דער „עקאָנאָמיזם“ איז ניט קיין צופע-
ליקע דערשטונג אין רוסלאנד, אז די „עקאָנאָמיסטן“ זינען דורכ-
פירער פונעם בורזשואז אינטעליזם אפן ארבעטער-קלאס, אז זיי זינען

א רוישער וואראנט פונעם צווישנפעלקערלעכע אפארטוניזם, וועלכע
כער טרעט ארויס קעגן מארקסיזם, רעוואָלוציע, סאָציאַליזם, קעגן
דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

דער אינפֿלוס פֿון לענינס בוכ, „וואָס דארף מען טאָן?“ איז גע-
ווען קאָלאָסאַל. „אומעטום אָפּעריר איך, — האָט געשריבן איינער פֿון
די „איסקרא“ אנגענומען, — מיטן לענינישן אקער, ווי מיטן סאמע בעסטן,
פראָדוקטיווסטן באַדן=קולטיוואַטאָר. ער רייסט אויסגעצייכנט אראָפּ די
קאָרע פֿון רוסינע, מאכט ווייך דעם באַדן, וואָס זאָגט צו א גערע-
טעניש. טאָמער באַווייזט זיך אפֿן וועג מיט=גראַזן, וואָס פארפלאנצט
האָט זיי „ראבאָטשעיע דיעלעאָ“, פארניכטעט ער זיי שטענדיק מיטן
וואָרצל“¹.

אינ זיין מעלדונג וועגן פארנייניקן זיך צו דער „איסקרא“ ווערט
אָן דער פעטערבירגער קאָמיטעט, אז ער „איז געקומען צו דער א-
בערציגונג, אז מע דארף פארענדיקן, אויסדריקנדיק זיך מיט די ווער-
טער פֿון דעם אוואָטאָר פֿון דער בראַשור „וואָס דארף מען טאָן?“,
דאָס ליטווידיג דעם פערזאָן פֿון קוסטאָרעווי, דעם פערזאָן פֿון אַר-
טיקער צעברעקטקייט, פֿון אַרגאניזאציעלע כאָס און פראָגראַם-
מישמאַש“². דער מאַסקווער קאָמיטעט האָט באשלאָסן אויסדריקן
דאנקבארקייט דעם אוואָטאָר פֿון „וואָס דארף מען טאָן?“. דער מולער
קאָמיטעט האָט מיטגעטיילט, אז ערשט נאָך דעם, ווי עס איז דער-
שיינענע לענינס בוכ, „האָבן דער קאָמיטעט און די אמעריקאַנער באַוויס-
זיניקע ארבעטער פארשטאנען די ווירקלעכע פאָזיציע און דעם ציל פֿון
דער „איסקרא““. דער סיבירער פארבאנד האָט געשריבן: „לענינס בוכ
„וואָס דארף מען טאָן?“ מאכט א שטארקן אינפֿרוק אפֿ די אקטיווע
סאָציאַל=דעמאָקראַטן און אינ די הינזיכט פֿון אַרגאניזאציעלע און טאק-
טישע פראַגן פֿירענדיקט ער דעם זיג פֿון די „איסקרא“ אָנשווינגענע.“
די „איסקרא“ אַרגאניזאציע האָט אינ איר באריכט דעם II צוזאמענ-
פאָר פֿון דער רוסלאַנדישער פאָלגנדיקן אויפֿן כאראקטעריזירט דעם איינ-
פלוס פֿון לענינס בוכ: „וואָס דארף מען טאָן?“ האָט א שטארקע
ווירקונג אפֿ די רוסישע טוער, א גאנצע ריי פערזאָנען ווערן, לויט זיי-
ער אייגענער אָנערקענונג, אָנהענגער פֿון דער „איסקרא“ אדאנק דער
ווירקונג פֿון דעם דאָזיקן בוכ“.

דער „עקאָנאָמיזם“ איז אידיאָש פולשטענדיק צעקלאַפֿט געוואָרן.
„די היסטאָרישע באַדעטונג פֿון „וואָס דארף מען טאָן?“ בא-
שטייט דערין, וואָס לעניני האָט אינ דעם דאָזיקן בארימטן בוכ זינגען:
(1) דער ערשטער אינ דער געשיכטע פונעם מארקסיסטישן געדאנק
אנמבלייזט ביז צו די וואָרצלען די אידיאָש קוואַל פונעם אָפּפֿאַר-
טוניזם און באַווייזט, אז זיי באשטייען פֿרוער פאר אלע אינ בוקן זיך
פאר דער סטיכישקייט פֿון דער ארבעטער=באַוועגונג און אינ פארמי-
נערן די ראָליע פונעם סאָציאַליסטישן באַוויסשטונד אינ דער ארבע-
טער=באַוועגונג;

1 ארכיו פֿון מאַרקס — ענגעלס — לעניני אינסטיטוט.

2 „איסקרא“ נומ. 26, 15 אָקטאבער 1902 י.

(2) אופנההויבן אפ א הויכ: ניווא די באדיטונג פון מעאריע, פון באווסמיגקייט, פון דער פארטיי, אלס רעוואלוציאניזירנדיקע און אַנ-פירנדיקע קראפט פון דער סמיכישער ארבעטער-באוועגונג;
 (3) גלענצנד באגרינדעט די מארקסיסטישע גרונט-האנאכע, וואָס זאָגט, אז די מארקסיסטישע פארטיי איז די פארטיי-קונג פון דער ארבעטער-באוועגונג מיטן סאָציאליזם;
 (4) גענאל פאנאנדערנעארבעט די אידעאָלאָגישע יעסידעס פון דער מארקסיסטישער פארטיי.¹

מיט ליבע און אופמערקזאמקייט, געדולדיק און אקשענעדיק פלעגט לענין אָפּקלעבן און אויסשמויגן די אָנפירנדיקע קאדרענע פון דער פארטיי, כאַווענ און דערצויען פראָפעסאָנעלע רעוואלוציאנערן, וואָס האָבן געווירמעט דער רעוואלוציע זייער גאנצ לעבן. ער האָט מיט אלע מעגלעכקייטן געזען זיך צו דערשלאָגן, אז אלע קרעפטן, מיטלען און אופמערקזאמקייט פון די איסקראָוועס זאָלן זיין קאָג-צענטרירט אפּ דער „איסקרא“, ווי אפּ אַן אלגעמיינ-פארטיי-איינעם. לענין האָט געלערנט די איסקראָוועס, קיינמאל זיך נישט אָפּזאָגן פון קליינע זאכן אין דער ארבעט, ווייל פון קליינע זאכן ווערן געבויט גרויסע זאכן.

אָרגאניזירן אין רוסלאנד איז די באדינגונגען פון פאָליציי-ווישן רע-זישו די פארשפרייטונג פון דער „איסקרא“ אין געווענ זייער א קאָמ-פליצירטער און שווערער איינעם. מיטן אריבערשיקן די ציטונג איבער דער גרענעץ און מיטן פארשפרייטן זי אין רוסלאנד גופע האָבן זיך פארנומען גענימע און מעסירעסנעפעשידיקע אנגעגאנג, וואָס אין פאל פון א דורכפאל האָבן זיי ריזיקירט פארשיקט צו ווערן, פארשפארט ווערן אין טורמע אָדער גיין אפּ קאמאָרגע. זייער מעטיקייט האָט זיך נישט באגרענעצט בלויז מיט פארשפרייטן די ציטונג. זי האָט אויך געהאט דעם ציל צו באהעפטן די אַרטיקע קאָמיטעטן ארום דער „איס-קרא“.

לענין האָט געהאלטן, אז די ארבעט פון די „איסקרא“-אנגעגנט האָט א קאָלאָסאלע באדיטונג, ער האָט קעסירדער געריכטעט און אָר-גאניזירט זייער מעטיקייט. ער האָט אומיטלעכאר אָנגעפירט מיטן שאפן די „איסקרא“-אָרגאניזאציע אין רוסלאנד.

די גאנצע קאָרעספאָנדענץ פון דער „איסקרא“ מיט די אנגעגנט און אָרגאניזאציעס אין רוסלאנד האָט זיך געפונען בא לענינגען אין די הענט. אין אָט דעם איינעם האָט אימ אקטיוו מיטגעהאלפן ג. ק. קרופסקאיא, וואָס איז פריילינג 1901 יאָר געקומען צו פאָרן קיין אויס-לאנד און איז געוואָרן דער סעקרעטאר פון דער „איסקרא“-רעדאקציע. „מיר האָבן געוויסט זייער גענוי, דערציילט קרופסקאיא, — ווער פון די „איסקרא“-אנגעגנט וואָס עס שוט, און פלעגן באהאנדלען מיט זיי זייער גאנצע ארבעט; וועג צווישן זיי פלעגן צעריסן ווערן די באר-
 1 געשיכטע פון דער אלקפ, ב, קורצער קורס, זי 46, מעלכע-ווארלאג, דער עמעס, 1900, זי.

בינדרונגען, — פלעגט מיר זיי פארבינדן צווישן זיך, פלעגט מיט'יילג וועגן די דורכפאלג אאוו.¹

לעניג האָט קאַרעספּאָנדירט מיט דער פעטערבורגער, מאָסקווער, באקווער, סאַמאַרער, כאַרקאָווער, ניושני-נאַוואַראָדער, אָדעסער, קע-ווער, אָרעכאַוואַ-זייעווער און א ריי אנדערע אָרגאַניזאַציעס.

שוין איז דעם דאָזיקן פּערזאָן ווערט איינגעשטעלט אַ בעסטע פארבינדונג צווישן לענינג און דער טראַנסקאַווקאַזער „איסקראַ“ אָרגאַניזאַציע, וואָס געשאפט האָט זי כאַווער סטאַלין. פון סאַמע אָנהייב אָן, ווי עס האָט אָנגעהויבן דערשטענען די לענינגישע „איסקראַ“, האָט זיך סטאַלין פּולשמענדיק געשטעלט אפּ אירע פּאָליציעס, זענענדיק איז לענינגע דעם פירער און גרינדער פון דער פארטיי.

די באקאנטשאפט מיט לענינגס רעוואָלוציאָנערער טעטיגקייט, — זאָגט כאַווער סטאַלין, — פונעם סאַפּ 90-ער יאָרן אָן און באַזונדערס נאָכן 1901 יאָר, נאָכן אַרויסגעבן די „איסקראַ“, האָט מיך געבראַכט צו דער איבערצייגונג, אז איז לענינגס פּערזאָן האָבן מיר אַ מענטש און אַוויסערנעווייגלעכ. באַ מיר איז די אויגן איז ער נישט געווען דאָס אַ פּאָשעטער אָנפירער פון דער פארטיי, ער איז געווען איר באַקאנטער שער באַשאַפער, וועל ער איינער האָט פארשטאַנען דעם איינערלעכע מעהוס און די דרינגענדיקע באַרעפּענישן פון אונדזער פארטיי. ווען איך פלעגט אים פארגלעכען מיט די איבעריקע אָנפירער פון אונדזער פארטיי, פלעגט זיך מיר די גאַנצע צייט דוכטן, אז די מיטקעסטערע לענינגס — פלעכאַנאָו, מאַרשאָו, אַקסעלראָד און אנדערע — שטייען מיט אַ גאַנצן קאָפּ נידעריקער פון לענינגע, אז לעניג איז איר פארגלעכט מיט זיי נישט פאָשעט איינער פון די אָנפירער, נאָר אַן אָנפירער פון אַ העכערן טיפּ; אַ באַרגאָדלער, וואָס ווייסט נישט פון קיין שרעק איז קאמפ און וואָס פירט די פארטיי דרייט פארויס איבער די גיט אַוויסערנעווייגלעכע פון דער רוסישער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג.²

כאַווער סטאַלין האָט זיך מיט ברענגענעם צו פארווירקלעכט די אופגאַבן, וואָס די „איסקראַ“ האָט געשטעלט פאר די רוסישע מאַרק-סיסטעם. אונטער זיינע אָנפירונג און דער אָנפירונג פונעם כאַווער קעצ-טאָוועלי איז דער באקווער אומלעגאַלער טיפּאָגראַפיע אָרגאַניזירט געוואָרן דאָס דרוקן א טייל „איסקראַ“ גומערן פון מאַטריצן, וועלכע פלעגט אומלעגאַל צוגעשטעלט ווערן פון אויסלאַנד. דער בעסטער אָרגאַניזאַט פון די איסקראָוועס איז רוסלאַנד איז געווען די צענטונג „ברדנאָ-לאַ“ („קאַמפּ“), געשאפט איז באקו לויט דער איניציאַטיוו פון די כאַוויירי סטאַלין און קעצבאָוועלי. „ברדנאָלאַ“ האָט דורכגעפירט אַ קאָלאָסאַלע אַרבעט איז פראַנט פון צעשמעטערן די טראַנסקאַווקאַזער „עקאָנאָמיסטן“ און נאַציאָנאַליסטן, פון פראַפּאַגאַנדירן די מאַרקסיסטישע רעוואָלוציאָנערע טעאָריע, פון באַהעפטן די טראַנסקאַווקאַזער מאַרקסיסטן אַרום לענינגע און דער לענינגישער „איסקראַ“.

1. נ. ק. קרופסקאיא. דערינעוועגט וועגט לענינגע, ז. 59—60.

2. סטאַלין. וועגט לענינגע, ז. 25—26. מעלוכע-פארגלעג „דער עמעס“, 1944 י.

לענין האָט אָפגעגעבן פיל קויכעס אפ צו זיכער א באשטענדיקע און רעגולערע פארבינדונג מיט די רוסישע אָרגאניזאציעס, האָט אופֿ- מערקזאם גאָנעשפירט גאָב יעדן טראָט אינ דער מעטיקניט פון די איסקראָוועס. ער פֿעגט אָפּ גוט שלאָפּן קיין נעכט, וועגן ער פֿעגט באקומען יעדעס וועג דעם, אז דער אָדער יענער טוער איז ארעסטירט געוואָרן, אז א קאָמיטעט אָדער א טראנספֿאָרט ליטעראַטור זענעג דורכגעפאלן, אז די מיט אזויפיל מיט אינגעשטעלטע פארבינדונג מיט א וועלכער-גיס-איז אָרגאניזאציע האָט זיך איבערגעריסן. אופֿמערקזאם. פֿעגט לענין שמועסן מיט די באוויירט, וואָס פֿלעגן קומען צו פֿאַרן קיין אויסלאַנד; ווי קיינער גיט, האָט ער געקענט, אויספֿרגעדיק זיין מיטשמועסער, אויסקלאָרן די לאַגע אפֿ די ערטער, דעם ווירקלעכן צו- שטאנד פון דער ארבעט פון דער אָרטיקער אָרגאניזאציע.

לענין האָט אָנגעפירט מיט דער גאנצער מעטיקניט פון די איס- קראָוועס, מיט יעדן שריט פון זייער קאמפ קעגן די „עקאָנאָמיסמא“. באזונדערס פיל אכט האָט ער אָפגעגעבן דעם קאמפ פון די איס- קראָוועס אינ פֿעטערבורג און אינ מאָסקווע; קיין פֿעטערבורג, ווי עס האָבן זיך סאָפֿ 1902 יאָר אקטיוויזירט די „עקאָנאָמיסמא“, האָט ער געשיקט דעם אָנגעזעענעם פארטיי-טוער אי. באבאשקין, קיין האָס- קווע — איינעם פון די הויפט-אגענטן פון דער „איסקרא“ — ג. באומאן.

לעניןס בריוו זענען א מוסטער פון קאָנקרעטער אָנפירונג. דער באוויסער „בריוו צו א כאווער וועג אונדזערע אָרגאניזאציענלע אופֿגאבן“ (1902 יאָר), געשיקט צו דער פֿעטערבורגער אָרגאניזאציע, איז ארויסגעגעבן און ברייט פארשפרייט געוואָרן צווישן די סאָציאַל- דעמאָקראטישע אָרגאניזאציעס, איז געווען א פראקטישע פראָגראם פון איבערבויען די גאנצע פארטיי-ארבעט אפֿ איסקרוישע יעמדיקעס. דער דאָזיקער בריוו איז אינ טאָב גענומען געווען אן עסקין פון א סטאטוס פון דער פארטיי. אינ דעם בריוו האָט לענין גערופֿן צו פאַר- וואנדלען יעדן זאָוואָד אינ א פֿעסטונג פון דער ארבעטער-פארטיי.

לעניןס איינציעס, אָטוויזונגען, דירעקטיוו האָבן זיך באזירט אפֿ דעם, וואָס ער פֿעגט זיך ביז גאָר אופֿמערקזאם באקענען מיט דער לאַגע אפֿ די ערטער, האָט טיפֿ געקענט די פארטיי-קאדרען. לענין איז געווען געצוונגען צו לעבן אינ עמיגראציע, קיינער האָט אָבער גוט געוויסט אזוי גוט די לאַגע אינ רוסלאַנד, אינעם ארבעטער-קלאָס, אינ דער פארטיי, ווי ער.

„זייער-ווייניקע פון די, וואָס פֿלעגן פארבליבן אינ רוסלאַנד, — דערמאָנט זיך כאווער סטאַלין, — זענען געווען אזוי עגן פארבונדן מיט דער רוסישער ווירקלעכקייט, מיט דער ארבעטער-באוועגונג אינזויניק אינ לאַנד, ווי לענין, באַמיש ער האָט זיך אפֿילע געפונען לאַנג און אויסלאַנד. שטענדיק, וועג איך פֿלעג צו אייך קומען צו פֿאַרן קיין אויסלאַנד, — אינ די יאָרן 1907, 1908, 1912, פֿלעג איך באַ אייך זען בערג בריוו פון פראקטיקער פון רוסלאַנד, און שטענדיק פֿלעגט לענין וויסן מער, ווי לענין, וואָס פֿלעגן פארבליבן אינ רוסלאַנד“¹.

1 י. סטאַלין. וועגן לענינען, ז. 45. מעלכע-ארלאַג „דער עמעס“, 1944 י.

לענינען איז אָבער נישט גרינג געווען צו לעבן אין עמיגרציע, אָפגעריסן פון דירעקטן פארקער מיטן ארבעטער־קלאס, מיט די פּאָלקס־מאסן. „זינט געפינען זיך אין אויסלאנד האָט ער שטענדיק געהאלטן פאר א יאָב אפּ זיך¹ — האָט געזאָגט כאווער סטאלין. לענין האָט געזען זיך צו דערשלאָגן א דירעקטע פארבינדונג מיט די ארבעטער, ער פלעגט באשטיין דערויף, די ארבעטער אליין זאָלן שרעבן וועגן זיך, וועגן זייער לעבן, וועגן די פארטיי־איניאַניזם, פלעגט בעסן מיטוילן די מיינונגען פון די ארבעטער וועגן זינע ווערק. אינעם ברייטן צום מאַסקווער קאָמיטעט, וועלכער האָט אויסגעדריקט זיין סאָלידאריקעט מיטן אויפמאַך פון „וואָס דארף מען טאָן?“, האָט לענין געשריבן: „פאר אן אומלעגאלן שרעבער האָט עס נאָך א באזונדער ווערט, וועל אימ קומט אױס צו ארבעטן אין באדינגונגען פון נישט־געוויינלעכער אָפּגעפרעמדקייט בענעגניע דעם לײענער. יעשוידער מיינונג־אױס־טויש, יעשוידע מיטוילונג וועגן דעם איינדרוק, וועלכע עס מאכט דער אָדער יענער ארטיקל, די אָדער יענע בראַשור אפּ פארשיידענע שיכטן לײענער, האָט פאר אונדז א באזונדערס וויכטיקע באדישונג, און מיר וועלן זיין זייער דאנקבאר, אויב מע וועט אונדז שרעבן נישט בלויז וועגן די איניאַניזם אין ענג זיין פון וואָרט, נישט בלויז אפּ צו דרוקן, נאָר אויב צוליב דעם, אז דער שרעבער זאָל זיך נישט פילן אָפּגעריסן פונעם לײענער“².

אָנדערהאלבן יאָר האָט לענין פארבראכט אין מינבענ. פאר אלע דריי יאָר עקזיסטענץ פון דער „איסקרא“ איז דאָס געווען דער ריכטיגסטער פערזאָן אין לענינס ליטעראַרישער טעטיקייט. דאָ האָט ער אָנגעשריבן דעם גרעסטן טייל ארטיקלען פאר דער „איסקרא“, אזוינע ארבעטן, ווי „די פארפאָלגער פון דער זעמסמווע און די האגיאַבאל פונעם ליבעראליזם“, „די אגראר־פראגע און די „קריטיקע“ פון מארקס“, „די אגראר־פראגראם פון דער רוסישער סאָציאַל־דעמאָקראטיע“, דאָ איז אָפגעטאָן געוואָרן א גרויסע ארבעט איבער דער פארטיי־פראגראם, איז געשאפן געוואָרן דער היסטאָרישער בוך „וואָס דארף מען טאָן?“.

אין אָט דער צייט האָט וולאדימיר איליטש צום ערשטן מאל אָנגעהויבן אונטערשרעבן אייניקע פון זינע ארבעטן מיטן נאָמען לענין. אונטער אָט דעם נאָמען איז פארעפנטלעכט געוואָרן אין דעקאבער 1901 יאָר אינעם זשורנאל „זאריא“ דער אָנהייב פונעם ארטיקל „די אגראר־פראגע און די „קריטיקע“ פון מארקס“, און פרילינג 1902 יאָר דער בוך „וואָס דארף מען טאָן?“. דער נאָמען לענין איז געוואָרן די פאָן פון קאמפ פאר דער באפרינג פון דער גאנצער אר־בעטניקער מענטשהייט.

צום אָנהייב 1902 יאָר האָבן סײַ די דעמאָקראטן, סײַ די צארישע פאָליציי־שפיר־הינט דערשמעקט די „איסקרא“. וועטער פארבלעבן אין דעמאָקראטן איז געוואָרן אומעגלעכ.

1 י. סטאלין. וועגן לענינען, ז. 45, מ. לזכר־פארלאג. דער עמקס, 1944.
2 לענין. ווערק, ב. V, ז. 167.

מע האָט געדארפט באשליסן ווהיג אריבערצופראַגן די „איסקרא“ פלעכאנאָוו און אקסעלראַד זינגע געווען פאר זשענעווע, לענין — פאר לאַנדאָן. די לאגע אינווייניק איז דער רעדאקציע איז געוואָרן אלץ אָנגעשטרעמטער.

לענינגען איז קימאט די גאנצע צייט אויסגעקומען צו פירן א קאמפ קעגן די אָפּאָרטוניסטישע וואקלונגען אינווייניק איז דער רעדאקציע גופע פונ דער „איסקרא“. די צוזאמענשטויסן צווישן לענינגען און פלעכאנאָוו האָבן זיך אָנגעהויבן נאָך איז דעם מאָמענט, ווען די „איסקרא“ האָט געהאלטן איז אָרגאניזירט זיך. איז צוזאמענגעקומען מיט לענינס ארטיקל „די פארפאלגער פונ דער זעמסווע און די האגה באַלן פונעם ליבעראליזם“ האָבן זיך זומער 1901 יאָר ווידער אַנטפּלעקט (פונקט ווי איז 1895 יאָר, ביים לענינס געסענע קיינ „יויס“ לאַנד) ערנסטע מיינונגס-פארשיידנהייטן איז איינער פונ די גרונטיקע מאקסיק-פראגן — וועגן דער באצונג צו דער ליבעראלער בירזשוואזיע. איז דעם דאָזיקן ארטיקל איז לענין ענערניש ארויסגעפראַגט קעגן די ליבעראלן, האָט קריטיקירט זייער פאָליטישע „צעקאָנקעט און פאכראָנעס. פלעכאנאָוו, אונטערשיצט פונ די אנדערע מיטגלידער פונ דער גרופע „באפרינג פונ דער ארבעט“, איז ארויסגעפראַגט קעגן דער דאָזיקער אָפּשאצונג פונ די ליבעראלן, פאָרלייגנדיק „גוט רייצן איצט“ דעם ליבעראליזם.

איז דעקאבער 1901 יאָר האָט זיך לענינס ארטיקל באזויגן איז זשורנאַל „זאריא“. און איז יאנואר 1902 יאָר האָבן זיך אָנגעהויבן נאָך גרעסערע מיינונגס-פארשיידנהייטן איבער די פראגן פונ דער פארטיי-פראָגראם.

לענין האָט דער ערשטער אוועקגעשטעלט אינווייניק איז דער רע-דאקציע „איסקרא“ די פראגע וועגן דער פארטיי-פראָגראם. נאָך איז יול 1901 יאָר האָט ער געשריבן צו אקסעלראַד:

„פונ דוסלאַנד האָט מען אונדז געשריבן, אז מע שמועכט אלץ מער און מער וועגן א צוזאמענפאַר. דאָס צווינגט אונדז ווידער און ווידעראמאָל א טראכט צו מאַכן וועגן דער פראָגראם. פארענטלעכט דעם פראָיעקט פונ דער פראָגראם איז אויסערסט גייטיק, און דאָס וואָלט געהאט א קאָלאַסאלע באדעייטונג“.

נאָך אינעם פעמערבורגער, (פארבאנד פונ קאמפ), איז טורמע און פארשיקונג האָט לענין געארבעט איבערן צוגיפשמעלן די פארטיי-פראָגראם. די אנטשיידנדיקע ארטיקלען, די פראָגראם-ארטיקלען איז „איסקרא“ האָט אָנגעשריבן לענין. לענינס ארבעט זינגע געזען דער גרונט, דער פעסטער פונדאמענט אפ אויסצוארבעטן די פארטיי-פראָגראם. פארנומען אָבער ביז איבערן האלדן מיט אָרגאניזאציעלע אַגע-יאָניז און מיטן רעדאגירן די „איסקרא“, האָט זיך לענין גיט גע-קאָנט אליין געמען צום צוגיפשמעלן די פראָגראם. דעם פראָיעקט אירן האָט פאנאנדערגעארבעט פלעכאנאָוו.

1 לענין. ווערק, ב. XXVIII, ז. 238.

לענין האָט שאַרפּ קריטיקירט דעם דאָזיקן פּראָיעקט. לענינים גרונט: באַמערקונגען זינען באַשטאנען אַט אינ וואָס: דאָס איז אַ לערנבוב וועגן קאפיטאַליזם ביכלאָל, און נישט קיין פּראָגראַם פון דערקלערן אַ מילכאָמע דעם רוסישן קאפיטאַליזם; אויסערסט אומקלאָר, צעפּלאָסן ווערט געגעבן די כאַראַקטעריסטיק פון דעם פּאָקט, וואָס די גרויס-קאפיטאַליסטישע פּראָדוקציע שמויסט אַרויס און רונדירט די מיליאָ-ניקע מאַכן קליין-פּראָדוצירער; עס איז נישט די וויכטיקסטע אידע, די גרונט-אידע פון מאַרקסיזם — וועגן דער דיקטאַטור פונעם פּראָ-לעטאַריאַט; עס זינען נישט נאָך נישט אונטערגעשטראַכן די אָנפירנדיקע ראָליע פונעם אַרבעטער-קלאַס און דער פּראָלעטאַרישער כאַראַקטער פון דער פּאַרטיי, נאָך פאַרקערט, דער אַרבעטער-קלאַס ווערט צעפּלאָסן אין דער אַלגעמיינער מאַסע אַרבעטנדיקע. אינ זיין „רעצענזיע וועגן פּלעכאָוו'ס צווייטן פּראָיעקט“ האָט לענין געשריבן, אז באַ פּלעכאָ-נאָוו האָט דאָס „אַרט פון דער „דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט“ פאַרנומען די „רעוואָלוציע, וואָס מאַכן זי שטייט פאַר דעם פּראָלע-טאַריאַט, געשטיצט דורך אַנדערע שיכטן פון דער באַפֿעלקערונג, וועל-כע לייט פון דער קאפיטאַליסטישער עקספּלאַואַטאציע“, און אַפֿילע אָנשטאַט קלאַסנקאַמפּ פונעם פּראָלעטאַריאַט איז „אוועקגעשטעלט דער קאַמפּ פון דער אַרבעטנדיקער און עקספּלאַואַטירער מאַסע“¹.

די ערנסטע מיינונגס-פאַרשידנהייטן, וואָס זינען אַנטשטאנען באַם אויסאַרבעטן דעם פּראָיעקט אינווייניק אינ דער רעדאַקציע „איסקראַ“, האָבן שוין נישט געבראַכט צו אַ פּולשטענדיקן אַנדרנס צווישן לענינג און פּלעכאָוו. לענין האָט זיך דערשלאָגן דערצו, אז אינעם פּראָ-יעקט פון דער פּראָגראַם איז אַרעטנעמערקאָנג געוואָרן דער וויכטיקסטער פונקט — וועגן דער דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט און עס איז דייט-לעב אָנגעוויזן געוואָרן אַפּ דער אָנפירנדיקער ראָליע פונעם אַרבעטער-קלאַס אין דער רעוואָלוציע. לענין איז באַשטאנען דערופּ, אז אינעם פּראָיעקט זאָל פּינפֿטלעכ פּאַרמולירט ווערן די אוואַנגאַרד-ראָליע, די אָנפירנדיקע ראָליע פון דער פּאַרטיי אין דער אַרבעטער-באוועגונג. אדאנק לענינג איז די איסקרישע פּראָגראַם געווען אַ רעוואָלוציאָנע-רע פּראָגראַם פון דער פּאַרטיי פונעם אַרבעטער-קלאַס, וועלכע האָט זיך שאַרפּ אונטערשיידט פון די האַלב-אַפּאַרשניטלישע פּראָגראַמען פון די פאַרמיטעל פון II אינטערנאַציאָנאַל.

אינ ברעג פון די שטרעבן וועגן דער פּאַרטיי-פּראָגראַם איז באַ-שלאָסן געוואָרן די פּראָגע וועגן אַריבערפּאַרן קיין לאַנדאָן. אָנהייב אַפּרעל 1902 יאָר האָט זיך די רעדאַקציע פאַרזאַמלט אין ציריך, קע-דיי ענדגילטיק צו באַהאַנדלען דעם פּראָגראַם-פּראָיעקט. לענין האָט נישט גענומען קיין אָנטייל אין אַט דער באַראטונג. דעם 30 מאַרט 1902 יאָר איז ער אַרויסגעפּאַרן פון מינכען קיין לאַנדאָן.

לענין האָט אויפּמערקזאַם דערלערנט לאַנדאָן, — די דאָזיקע ציטא-דעל פון דעם היינטיקסטן קאפיטאַליזם. ער באַקענט זיך מיט דער ענגלישער אַרבעטער-באוועגונג, דערלערנט דאָס לעבן פונעם אַרבעטער,

1 לענין. וועק, ב. V, ז. 36.

זיין שטייגער, זיין פסיכאלאגיע, באזוכט די ארבעטער-ראיאָנען, פאר-
זאמלונגען, מיטינגען. גאנצע טעג פלעגט ער אָפּזיגן אין בריטישן
מוזיי, ווו עס האָט זינגערענע געארבעט אויב מארקס, שאפּטוויק זיין
געגנאל ווערק — דעם „קאפיטאל“.

דער קאמפּאניאָניק איז דער רעדאקציע, „איסקרא“ האָט איז די
ערשטע כאַראַקטיסטישע פונעם לאַנגדאָנער לעבן באקומען נאָכ אַ מער שארפּן
כאראַקטער, ער האָט צוגענומען באַ לענינגען אַ סאך קויכעס און ציט.
דאָס מאַל האָט זיך שוין געהאנדלט מיט וועגן פלעכאנאָווס פּראָגראַם-
פּראָיעקט, נאָר וועגן לענינס ארטיקל „די אגראר-פּראָגראַם פונ דער
רוסישער סאָציאַל-דעמאָקראַטיע“.

ארויסגייענדיק פונ מארקס' און ענגעלסעס אָנזיגונגען, האָט לענין,
דער ערשטער צווישן די מארקסיסטן, פאנאנדערגעארבעט און באגריף-
דעם די פאָליטיק פונעם פּראָלעטאריאט בעגעניע דעם פויערטומ. נאָכ
איז די 90-ער יאָרן האָט לענין צום ערשטן מאַל ארויסגערוקט די
אידיי וועגן רעוואָלוציאָנערן בונד פונ די ארבעטער און פויעריק אלס
הויפט-מיטל אַרעפּאָזיצירן דעם צאָרזומ, די פּריציפּ, די בורזשואַזיע.
אויב איצט, איז אויסלאַנד, האָט ער אָפּגעגעבן פיל אכט דער פאנאנ-
דערארבעטונג פונ די מעאַרעמישע אָנזיגונגען און דער פראקטישער
פאָליטיק פונ דער פארטיי איז דער פויעריק-פראגע. מיט דער פאר
איז כאראקטעריסטישער אָנזיגונגעליקייט און געוויסנהאפטיקייט האָט ער
אומפערקומט שטודירט אלץ דאָס וויפּל-ניט-איז באדענדיקע איז דער
וועלט-ליטעראטור אויב דער אגראר-פראגע.

לענין איז געווען דער אומאָר פונ דער אגראר-פּראָגראַם פונ דער
„איסקרא“. איז אפערל 1901 יאָר האָט זיך איז דער „איסקרא“ בא-
וויזן זיין ארטיקל „די ארבעטער-פארטיי און דאָס פויערטומ“. דער
אויסגאנג-פונקט פונ דעם דאָזיקן ארטיקל איז — דער פּראָלעטאריאט
דארף ארויסטרעטן אלס אוואנגארד-קעמפער פאר דער פרעהיט, ער
דארף צוציען אפ זיין זיט דאָס פויערטומ. איז דאָרפ קומען פאָר צוויי
סאָציאַלע מילכאָמעס: איינע צווישן די לאַנדווירטשאפטלעכע ארבע-
טער און דער לאַנדווירטשאפטלעכער בורזשואַזיע, די צווייטע — צווישן
דעם גאנצן פויערטומ און דעם פּריציפּ-שטאנד. מע דארף פאנאנדער-
פלאקערן איז דאָרפ דעם קלאַסנקאמפ, אויפהייבן דאָס פויערטומ קעגן די
רעשטלעכע ליבלינגטומ. צוליב דעם טאקע דארפן ארויסגעשטעלט זייער
די פאָדערונגען צו אָרגאניזירן פויעריק-קאָמיטעט און אויסקערן די
פויעריק די ערד, וועלכע די פּריציפּ האָבן באַ זיי צוגענומען, — די
„אָפּשניט“ („אָפּרעזיק“). די דאָזיקע אידיען לענינס זינגען געלייגט
געוואָרן איז גרונט פונעם אגרארן טייל פונעם איסקרישן פּראָגראַם-
פּראָיעקט.

לענין האָט געהאלטן, אז די פּראָפאגאנדע פונ דער מארקסיסטי-
שער פּראָגראַם צווישן די פויעריק-מאסן האָט אַ באזונדערס גרויסע
באדענונג. פריילינג 1903 יאָר האָט ער אָנגעשריבן די בראַשור „צו
דער האַרפּישער אַרעמשאפט“, איז וועלכער ער האָט די ברייטסטע
און ווייניק באוויסנדיקע שיכטן פונעם פויערטומ מיטטערהאפט דער-
פלעגט די פארטיי-פּראָגראַם.

גרענאָד איז צוזאמענהאַנג מיט לענינגס באגרינדן די אנראר-פראָ-
גראם האָט זיך צעפלאקערט א שארפע פאָלעמיק אינווייניק איז דער
רעדאקציע „איסקרא“. איז מארט 1902 יאָר האָט לענינג פארענדיקט
דעם ארטיקל „די אנראר-פראָגראם פונ דער רוסישער סאָציאל-דע-
מאָקראטיע“. דער דאָזיקער ארטיקל איז א קלאסישער קאָמענטאר צו
דער אנראר-פראָגראם פונ דער פארטיי, א גלענצנדיקע באגרינדונג פונ
דער באַלשעוויסשער פאָליטיק בענעגניע דעם פויערשום. לענינג האָט
איז איינע אָנגעוויזן, אז אויב די פויערשום-רעוואָלוציע וועט זיך פאנאנ-
דערוואקסן, דארפ מען זיך נישט באגרענעצן מיט דער פאָדערונג צוריק
אומצוקערן די פויערשום די „אָפּשניטן“, נאָר עס וועט גיטיק זיך אָפּ-
צונעמען בא די פרייזים די גאנצע ערד און ארויסשטעלן דעם קאָ-
זונג — גאנצאנאליזירן די גאנצע ערד.

קעגן דעם דאָזיקן ארטיקל, און באזונדערס קעגן לענינגישן קאָזונג
פונ גאנצאנאליזאציע, איז ארויסגעטרעטן פלעכאנאָו, אונטערשטייט
פונ די אנדערע מיטגלידער פונ דער גרופע „באפרטינג פונ דער אר-
בעט“. דער צוזאמענשטויב צווישן לענינג מיט פלעכאנאָו איז גע-
ווען אזוי שארף, אז עס האָט זיך גערוכט — א שפאלטונג איז דער
רעדאקציע „איסקרא“ איז אומפארמיידלעך. צו קיין אנדערס אָכער
איז נאָך אויב דעמלט נישט דערגאנגען.

איז קאָנדאָן איז לענינגען, באגלייבט מיטן רעדאגירן די „איסקרא“,
א סאך צייט אויסגעקומען אָפּצוגעבן דירעקט אפ צוגרייטן דעם II
פארטיי-צוזאמענפאָר. דאָס צוגרייטן דעם צוזאמענפאָר איז צוגעגאנגע-
גען איז באדינגונגען פונ אָנגעשטרענגטן אידיינשן קאמפ.

די פאָליטישע סיטואציע איז רוסלאנד האָט זיך דערוועלט פאר-
שארפט. אלע קלאסן האָבן זיך געגרייט צו דער זיך דערגענעמער-
דיקער רעוואָלוציע. אָנהייב 1902 יאָר האָט זיך אויסגעבילדעט די
קליינבירגערלעכע פארטיי עסערן. דאָס זעלבע יאָר האָט זיך אָרגאניז-
זירט די בורזשואזע גרופע „אָסוואָבאָזשדעניע“ („באפרטינג“), דער
קערן פונ דער צוקונפטיקער הויפט-פארטיי פונ דער בורזשואזיע —
פונ דער פארטיי קאדעטן. די לענינגישע „איסקרא“ האָט ענערגיש גע-
בויט די פארטיי פונעם ארבעטער-קלאס פונ רוסלאנד. זומער 1902
יאָר האָט לענינג געשריבן, אז „דער קאמפ, וועלכער איז איז דער ער-
שטער העלפט 90-ער יאָרן פאָריקן יאָרהונדערט געווען א קאמפ צווישן
קליינע קריזלעכע רעוואָלוציאָנערער יוגנט, הייבט זיך איצט פונדאָסן
אָן אלס אנטישטידענער קאמפ פונ ריפּע פאָליטישע ריכטונגען און
ווינקלעכע פאָליטישע פארטייען“¹. די קלאסן האָבן געשיידט זייער
אידיינש-פאָליטיש געווען פאר די קומענדיקע רעוואָלוציאָנערע שלאכטן.
לענינגס אָנגעשטרענגטע און אומדערמיטלעכע מעטיקט אָפּ-
בייט פונ בויען די פארטיי, דער אנטישטידענער און קאָנסעקווענטער
קאמפ קעגן די „עקאָנאָמיסטן“ ברענגען זייערע רעוואָלוציאָנערע שלאכטן-
גאָמיוז“ איז אידיינש צעקלאפט. זומער 1902 יאָר ענדיקט זיך דער
פערנאָר פונ „צעפאָררעכט, צעפאלונג, וואקלונגען“. איינע קאָמיטעט

¹ לענינג. ווערק, ב. V. ז. 165.

נאָכן צווייטן וואָנט זיך ארויס פאר דער פראַגראַם, טאקטיק איז אַר-
נאניואציאָנעל פלאַן פון דער „איסקרא“—איר זיג איז אַן שימ
צווייפֿל געזיכערט.

לענין שמעלט די פראגע וועגן דעם, אז ס'איז רעכטצטיק איז
נייטיק צונויפֿרופן א פארטיי צוזאמענפאַר. מיט דער גרעסטער זאָרג-
פעליקייט און פאַרזיכטיקייט האָט זיך לענין געגרייט צום צוזאמענ-
פאַר, וועלכער האָט געדארפט פארפעסטיקן די רעזולטאט פון דער
קימאט דרייַאָרקער טעטיקייט פון דער „איסקרא“, באקרוינענדיג איר
זיג מיטן שאפן די פארטיי. די גאנצע ארבעט פון דער דעראקציע
„איסקרא“ איז פראט פון צוגרייטן דעם II צוזאמענפאַר איז פאק-
טיש געלעגן אפ לענינען. בא זיגן דירעקטן אָנפירנדיקן אָנטייל איז
געשאפן געוואָרן דער אָרגאניזאציאָנעלער קאָמיטעט אפ צונויפֿרופן
דעם II צוזאמענפאַר. איז זינע בריוו צו די אָרגאניזאציעס און אגענטן
פון „איסקרא“ איז רוסלאנד האָט לענין געגרייט די איסקראָוועס
צו די שלאכטן, וואָס זינען פאַרגעשמאנען אפן צוזאמענפאַר, ער האָט
אָנגעוויזן אפ דער נייטיקייט צו שיקן אפן צוזאמענפאַר מענטשן זי-
כער, דורכגעקאָנטראָלירטע, פעסטע.

איז אפרעל 1903 יאָר איז לענין אריבערגעפאַרן פון לאַנדאָן קיין
זשענעווע, וווינע עס איז אריבערגעטראָגן געוואָרן דאָס דרוקן די „איס-
קרא“. איז זשענעווע איז לענין פארן צוזאמענפאַר ארויסגעטראָגן
מיט צוויי ארטיקלען: דער ערשטער— „אג, ענטפער אפ דער קריטיק
פון אונדזער פראַגראַם פראָיעקט“—איז געווען געווינדעט דער פאר-
טיידיקונג פון דער איסקרישער אגראַם פראַגראַם; דער צווייטער— „די
נאציאָנאַלע פראגע איז אונדזער פראַגראַם“—האָט געגעבן א באגריי-
פונג פונעם פראַגראַם לאַזונג—רעכט פון נאציעס אפ זעלבסטבא-
שטימונג. באגלייב מיטן רעדאגירן די „איסקרא“ איז לענין געווען
אינגאנצן פארנומען מיטן צוגרייטן דעם צוזאמענפאַר. אלע פראגן,
וואָס זינען געווען פארבונדן מיטן צוזאמענפאַר, האָט ער זאָרגפֿעליק
דורכגעטראכט. לענין האָט פאנאנדערגעארבעט דעם פראָיעקט פון
פארטיי־סטאמוט, האָט צוגעגרייט דעם רעגלאמענט, דעם מאָגליכער
און די באשלוסן איז א ריי פראגן, וואָס זינען אָנגעמערקט געווען
צום באהאנדלען אפן צוזאמענפאַר.

די דעלעגאטן האָבן זיך אָנגעהויבן צונויפֿצופאַרן קיין זשענעווע
מיט א כוידעש—צוויי פארן צוזאמענפאַר. לענין פלעגט אָפּט און אָפּ-
מערקזאם שמועסן מיט זיי, איבעראשנדיק אלעמען מיט זיגן פאָשעט-
קטם און באשיידנקייט. ער פלעגט זיך דערקונדיקן בא די דעלעגאטן
וועגן דער לאגע אפ די ערטער, פלעגט צוזאמען מיט זיי פאַר-
לויפן באהאנדלען א סאך צוזאמענפאַר פראגן. נאָך איידער דער צו-
זאמענפאַר האָט זיך געעפנט, האָט לענין געוויסט די פאָליטישע פאָ-
זיציע פון יעשווירטן דעלעגאטן, איז אימ קלאָר געווען, ווי יעדער איי-
נער פון זיי וועט זיך אופירן אפן צוזאמענפאַר.

דעם 17 יול 1903 יאָר האָט זיך געעפנט דער II צוזאמענפאַר
פון דער רוסלאַ. צוערשט זינען די זיצונגען זינען פאַרגעקומען איז
בריסעל, דערנאָך אָבער איז ער, איבער די פארפאלגונגען מיטאד דער

בעלגישער פאליציי, אריבערגעפאָרן קיין לאַנדאָן. פון דעם ערשטן מאָנאָ
אָן האָט זיך אפּן צוזאמענפאָר אָנגעהויבן א פארכיטערמען קאמפ
צווישן די רעוואָלוציאָנערע און אָפּאָרטוניסטישע עלעמענטן. הייסע
שלאכטן פלעגן זיך צעפלאקערן בא יעדער מינדסטער געלענהנט.

לענין האָט אוועקגעלייגט א סאך קויכעס אפ צו זיכערן דעם זיג
פון דער איסקרישער ריכטונג. ער איז אויסגעוויילט געוואָרן אינעם
ביראָ פונעם צוזאמענפאָר און איז געווען א מיטגליד פון די הויפט-
קאָמיטעס פונעם צוזאמענפאָר: פון דער פראַגראַם, סטאמאט, און
מאנדאט-קאָמיטע. לענין האָט געפירט א גענויעם מאַנאָב פון די זי-
צונגען פונעם צוזאמענפאָר, ער איז ארויסגעמיראָטן קימאט איבער אלע
פראגן פונעם מאָנאָסיידער. אינגאנצן האָט לענין געהאט אפן צוזא-
מענפאָר, וואָס האָט געדויערט איבער דריי וואָכן, מער ווי הונדערט
און צוואנציק ארויסטרעמונגען, באמערקונגען און רעפליקעס.

לענין און די פעסטע איסקראָוועס, וואָס זינגען געגאנגען מיט
אימ, האָבן פאנאנדערגעוויקלט אפן צוזאמענפאָר אן ענערגישן קאמפ
פארן זיג פון די אידיינשע, מאקטישע און אָרגאניזאציאָנעלע פרינציפן
פון דער „איסקרא“, קעגן די אָפּאָרטוניסטישן פון אלערליי קאָלירן און
שאמירונגען. לענין האָט אנמישיידן פארמיידיקט די פארטיי-פראַגראַם,
די אידיי פון דער דיקטאטור פונעם פראַלעטאריאט, די נייטיקייט און
טערצהאלטן די פאָדערונגען פון די פויעריג, דאָס רעכט פון נאצייעס
אפ זעלבסבאשטימונג. לענין האָט דערלאנגט די אָפּאָרטוניסטישן א צע-
שמעטערדיקן קלאס, האָט פארמיידיקט די רעוואָלוציאָנערע איסקרי-
שע פראַגראַם און האָט זיך דערשלאָגן, אז דער צוזאמענפאָר זאָל זי
באשמעטיקן.

שארפ און אומקאָמפראַמיסלעך איז לענין ארויסגעמיראָטן אפ צו
פארמיידיקן די רעוואָלוציאָנערע מארקסיסטישע פארטיי. זינע ארויס-
טרעמונגען זינגען געווען געווענדט קעגן די פרווון אָנשטאָט א מאַנאָ-
ליטער, שמרענג אָרגאניזירטער קאמפס-פארטיי צו שאפן א פארשיידן-
פארביקע צעשוואמענע פארטיי, קעגן דער טענדענצ צו שמעלן די איג-
טערעס פון אן איינצלענע קרעזל העכער פון די אינטערעסן פון דער
פארטיי, קעגן די פרווון צו צעטיילן די ארבעטער איג די פארטיי-אָר-
גאניזאציעס לויטן גאנצנאָלג סימען און אָפּצוואַנגן זיך פון איינהעלט-
לעכע טעריטאָריעלע קלאסן-אָרגאניזאציעס פונעם ארבעטער-קלאס.

וואָס ווילטער, וואָס מער איז אָנגעגלייט געוואָרן די אטמאָספער
אפן צוזאמענפאָר. אלע שארפער האָט זיך געלאָזט פילן, אז אויך צווישן
די איסקראָוועס זינגען פאראן וואקלדיקע עלעמענטן, זומפ-עלעמענטן.
דאָס האָט זיך באזונדערס שפארק ארויסגעוויזן באמ באהאנדלען דעם
פארטיי-סטאמאט, וועלכער האָט ארויסגערופן פארכיטערמע שטרייכונג.
די שארפטע מיינונגס-פארשיידנהייטן האָבן זיך פאנאנדערגעוויקלט
איבער דער פאָרמולירונג פונעם ערשטן פאראגראַם פונעם סטאמאט —
זענען מיטגלידעראפט איג דער פארטיי.

די אָפּאָרטוניסטישן, די זומפ-עלעמענטן האָבן זיך געפילט ניש פייגל-
דיק איג דער דאָזיקער פארשארפטער סיטואציע. „איך קאָן ניש ניש

דערמאנענ, — האָט געשריבן לעניג אינעם בוך „א טראַג פאַרויס, צוויי טריט צוריק“, — „איינעם א שמועס מיינעם אפן צוזאמענפאַר מיט איינעם א דעלעגאט פון „צענטער“. „ס'ארא שווערע אפמאכטער עס הערשט בא אונדז אפן צוזאמענפאַר!“ — האָט ער זיך באקלאָגט פאר מיר. — „אַט דער פארבימערטער קאמפ, אַט די אנטאציע פונ איינעם קעגן דעם אנדערן, אַט די שארפע פאַלעמיק, אַט די גיט כאווערישע באצונגן!“. „ס'ארא אויסגעצייכנטע זאך עס איז אונדזער צוזאמענפאַר!“ — האָב איך אים געענטפערט. — „אן אָפּענער, פרייער קאמפ. די מיינונגען זינען ארויסגעזאָגט. די שאמירונגען זינען קלאַר געוואָרן. די גרופעס האָבן זיך אָנגעמערקט. די הענט זינען אָפּגע- הויבן געוואָרן. א באשלוס איז אָנגענומען. אן עטאפ איז דורכגעמאכט. פאַרויס! — אַט דאָס פארשטיי איך. אַט דאָס הייסט לעבן. דאָס וויל גען גיט יענע אומגעדרעכט, גודנע אינטעליגענטישע אמפערנישן, וואָס ענדיקן ענדיקן זיי זיך גיט דערפאר, וויל מענטשן האָבן געלייזט א פראגע, נאָר פאַשעט דערפאר, וויל מע איז פארמאטערט: געוואָרן ריינדיק...“ דער כאווער פון „צענטער“ האָט געקוקט אפ מיר מיט שטוינענדיקע אויגן און געקוועטשט מיט די פלייצעס. מיר האָבן גע- רעדט אפ פארשיידענע שפראכן.¹

דעם פאַרטראַג וועגן סטאמוס האָט געמאכט לעניג. איז דעם סטא- שום-פראָיעקט, וועלכע ער האָט פאַרגעלייגט, האָבן באקומען א בוי- לעמן אויסדרוק די אָרגאניזאציאָנעלע פרינציפן פון א צענטראליזיר- טער, דיסציפלינירטער קאמפס-פארטיי פונעם פראָלעטאריאט. לעניגס פאַרמולירונג פונעם ערשטן סטאמוס-פאראגראף האָט געזאָגט, אז א מיטגליד פון דער פארטיי קאָן זיין יעדער איינער, ווער עס אָנערקענט די פראָגראם פון דער פארטיי, שטיצט די פארטיי אין מאטעריעלער הינזיכט און איז א מיטגליד פון איינער פון אירע אָרגאניזאציעס. לעניגס פאַרמולירונג האָט גערעדט וועגן דער פארטיי, ווי וועגן אן אָרגאניזירט גאנצעס, האָט גאראנטירט דעם אויסגעהאלטענעם פראָ- לעטארישן כאראקטער פון דער פארטיי און די אַניזערנע דיסציפלינ- איז אירע רייע. לעניגס פאַרמולירונג איז געווען אויסגערעכנט אפ אופהייבן די אקטיווקייט, דיסציפלינירטקייט און באוואוסטזינקייט פון יעדן פארטיי-מיטגליד, אפ אָפּהייבן די ריינקייט פון דער פארטיי און פארשוועריקן די גיט-פראָלעטארישע עלעמענטן דעם צוטריט צו איר. ואונדזער אופגאבע, — האָט געזאָגט לעניג אפן צוזאמענפאַר, — איז אָפּהייבן די פעסטקייט, אויסגעהאלטנקייט, ריינקייט פון אונדזער פאר- טיי. מיר האָרפן זיך סטארען אופהייבן דעם נאָמען און די באדיי- טונג פון א פארטיי-מיטגליד העכער, העכער און העכער.² לעניג האָט געוואָלט שאפן אונז פארטיי, אזוי אָרגאניזירט די א- גערעכטע אָרדענונג איז איר, אז זי זאָל גיט זיין ענלעך אפ די מיי-

¹ לעניג. וועק, ב. VI, ז. 274—275. (ו. א. י. לעניג. אויסגעווייטע וועק איז צוויי בענדער, ב. I, ערשטער טייל, ז. 460, מעלוכע-פארלאג „דער עמעס“ 1941 י.)

² לעניג. וועק, ב. VI, ז. 33.

רעו-איראפיישע ארבעטער-פארטייען, ווו עס האָבן פרידלעכ געהויזט רעוואָלוציאָנערן און אָפּאַרטוניסטן, ווו עס האָט זיך אַלץ מער און מער צעבלייבט די אָפּאַרטוניסטישע פראקטיק. לענינס ערשטער סמאל-טוט-פאראגראפ איז מיט זינג שארף געווען געווענדט קעגן די אָפּאַרטוניסטן. געשיצט פון אקסעלראָדנ, זאסוליש, טראַצקי, פון די נישט-שטאנדאהאפטיקע איסקראָוועס, פון דעם גאנצן אָפּאַרטוניסטישן טייל פונעם צוזאמענפאַך, איז מארטאָו ארויסגעטראָגן קעגן לענינס ליניע. אָנערקענענדיג פראָגראַם און מאטעריעל שטיצט די פארטיי — זינענ, לויט מארטאָו פאַרמולירונג, נויטווענדיקע באדינגונגען פאר פארטיי-מיטגלידערשאפט; די דאָזיקע פאַרמולירונג האָט אָבער נישט געהאלטן פאר אָבליגאטאָריש דאָס אָנטיילנעמען אין איינער פון די פארטיי-אָרגאניזאציעס, זי האָט געהאלטן פאר מעגליך, אז א פארטיי-מיטגליד קאָן זיין אפילו אזא, וואָס איז נישט קיין מיטגליד פון איינער פון די פארטיי-אָרגאניזאציעס. אָט אזוי אויסשטישט פארטיי-מיטגלידערשאפט האָט באשטימט, אז די פארטיי איז עפעס צעשווומענע און נישט-אויסגעפורעמט, אז יעטווידער איינער קאָן זיך אליין פארע-כענען אין דער פארטיי און איז נישט מעכועו זיך אונטערצווארפן דער פארטיי-דיסציפלין. די דאָזיקע פאַרמולירונג האָט ברייט געעפנט די טירן פון דער פארטיי פאר נישט-שטאנדאהאפטיקע נישט-פראָלעטארישע עלעמענטן. מיט אים אומבאדייטנדיקער מערהייט האָבן די אָפּאַרטוניסטן דורכגעפירט מארטאָו פאַרמולירונג.

די אָפּאַרטוניסטן האָבן טרוםפירט. זיי האָט זיך שוין געכאַלעמט דער פולשטענדיקער זיין אָפּ צוזאמענפאַך. די געפאר האָט פארצעג-פאכט לענינס קויכעס. קעגן די אָפּאַרטוניסטן, זינענ מיר געווען גע-צוונגען, — האָט שפעטער, נאָכן צוזאמענפאַך, אָנגעוויזן לענין, — אָנ-צולאָדן אונדזערע בוקסן מיט א דאָפלטער אָנלאָדונג¹.

באזונדערס שארף און אומבעשאַלעמדיק איז געווען דער קאמפ אפ די לעצטע זיצונגען פונעם צוזאמענפאַך, וואָס זינענ געווען געוויי-מעט די וואלן פון די פארטיי-צענטערס. די פראגע וועגן דעם בא-שטאנד פון די צענטראלע פארטיי-אויסטימוציעס איז פון סאמע אָנ-הייב אָן געשאנען איין צענטער פון לענינס אופמערקזאמקייט. לענין האָט געהאלטן פאר אומבאדינגט נייטיק דורכצופירן איין צענטראל-קאמיטעט פעסטע און אויסגעהאלטענע רעוואָלוציאָנערן.

די אָפּאַרטוניסטן האָבן אָנגעווענדט אַבסאָליוט אומדערהערטע און אומדערלאָזבארע מעטאָדן פון קאמפ. מארטאָו רעדע איז געווען פול מיט רעכילעסדיקע אָנפאל אפ לענינע. לענינס ענטפער-רעדע איז איינע פון זינע שטארקסטע רעדעס אָפּ צוזאמענפאַך.

„מיכ שרעקט לאכלאָס נישט די שרעקלעכע ווערטער וועגן „באלא-גערונג-צושטאנד אין דער פארטיי“, וועגן „אויסנאמ-געזעצן קעגן בא-זונדערע פערזאָנען און גרופעס“ אדגל, — האָט געענטפערט לענין. — בענעניע די נישט-שטאנדאהאפטיקע און וואקלדיקע עלעמענטן איז נישט

1 לענין. וועק, ב. VI, 97.

נאָר מיר קאָנען, מיר זענען מעכויעו צו שאפן א „באלאנערונג-צו-שמאנד“, און אנדער נאנצער פארטיי-סמאטוס, דער גאנצער צענט-ראליומ אנדערער, וואָס איז פון איצט אָן באשטעטיקט פונעם צע-זאמענפאָר, איז ניט קיין אנדער זאכ, ווי „באלאנערונג-צו-שמאנד“ פאר דעם שלאָל קוואַל פון פאָליטישער צעשווענקונג. מאַקע קעגן דער צעשווענקונג זענען גייטיק ספעציעלע געזעצן, זאָל זיין אפילע אויסנאם-געזעצן, און דער שריט, וועלכע דער צוזאמענפאָר האָט געמאכט, האָט ריכטיק אָנגעמערקט די פאָליטישע ריכטונג, האָבנדיק געשאפן א פעסטע באזיס פאר אזוינע געזעצן און אזוינע מאַסיטלע:”¹

בלויז אראַנק דער אנטשיידנקייט און הויכער פרינציפועלעקייט פון לענינען, וואָס האָט דעמאסירט און געקלאפט די אָפּאָרטוניסטי, בא-העפט די רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן, האָבן סאָפּקאלסאָפּ געזיגט די פעסטע איסקראָוועס, לענינס אָנהענגער. דער זיג האָט זיך אויסגע-דריקט דעריין, וואָס די מערהייט פונעם צוזאמענפאָר איז ביים די וואַל פון די פארטיי-צענטערס געאנגען מיט לענינען. די רעדאקציע פונעם צענטראַל-אָרגאן און דער צענטראַל-קאָמיטעט זענען אויסגעוויילט גע-וואָרן לויט די באָלשעוויסטישע ליסטעס.

לענינס אָנהענגער, וואָס האָבן באקומען די מערהייט שטימען ביים די וואַל, האָט מען גענומען רופן באָלשעוויקעס (פונעם רוסישן וואָרט „באָלשיניסמוואָ“ — מערהייט). לענינס קעגנער, וואָס זענען געבליבן אין דער מינדרעהייט, — מעגשעוויקעס (פונעם רוסישן וואָרט „מעגשיני-סמוואָ“ — מינדרעהייט).

נאָכן צוזאמענפאָר האָט זיך דער קאמפ אינווייניק אין דער פאר-טיי נאָך מער פארשארפט. די מעגשעוויקעס האָבן זיך מיט אלע קוי-כעס געסמארעט אראָפּצורייסן די באשלוסן פונעם II פארטיי-צוזאם-מענפאָר און צו פארקאפן אין זייערע הענט די פארטיי-צענטערס. לענינען איז געווען אבסאָליוט קלאָר, אז דאָס אָרט פון די אלטע, שוין צעקלאפטע אָפּאָרטוניסטי, דאָס אָרט פון די „עראָגאָמיסטי“ האָבן אין דער פארטיי אָנגעהויבן פארנעמען נייע אָפּאָרטוניסטי — די מעגשעוויקעס. ער האָט פארשטאנען, אז עס שטייט נאָך פאָר א פארביטערטער קאמפ קעגן זיי, אז איצט דארף מען פארענדיקן דאָס, וואָס עס האָט ניט געקאָנט טאָן דער II צוזאמענפאָר, — דעמאסירן און איזאָלירן די מעגשעוויקעס.

א שווערע לאגע האָט זיך געשאפן נאָכן II צוזאמענפאָר אין אויס-לאַנד. לענינען איז אויסגעקומען צו האָבן צו טאָן ניט בלויז מיט די מעגשעוויקעס, נאָר אויך מיט קאָלעראַליי שאַלעם-מאכערישע עלע-מענטן, וועלכע האָבן קאפיטולירט פאר דער צעווישעמער דעאָרגאניזא-טאָרישער מעטיקייט פון די מעגשעוויקעס. צונויפגעשמוקעוועט א מעד-הייט אין דער „אויסלענדישער ליגע“ פון די רוסישע סאָציאַל-דעמאָ-קראַטי, זענען די מעגשעוויקעס (מארטאָוו, טראָצקי, אקסעלראָד אא.)

¹ לענינ. וועק, ב. VI, ז. 33.

אפן II צוזאמענפאָר פון דער ליגע (אָקטאָבער 1903 יאָר) אַרויס-
געטראָטן קעגן לענינען מיט אַ ריי אומדערהערטע רעכילעדיקע אָנ-
פאלג. זיי האָבן פארוואנדלט די ליגע אין אַ געצטג פון זייערע אַנטי-
פארטייִשע מאכניאציעס, האָבן זיך אָפגעזאָגט אונטערווארפן די
באשלוסן פונעם II צוזאמענפאָר. לענינ, די באַלשעוויקעס זינגען אוועק
פונעם צוזאמענפאָר פון דער ליגע. דער פאַרשטייער פון צו האָט דער-
קלערט די וויטערדיקע זיצונגען פונעם צוזאמענפאָר פאר נישט-געזעצ-
לעכע.

צווישן די באַלשעוויקעס און מענשעוויקעס האָט זיך צעפלאקערט
אן אלץ מער פארביטערטער קאמפ. אין אָט דעם קאמפ האָט מען
געדארפט ביוז סאָפ אַרויסווייזן פעסטקייט און אומקאמפאָרטאָסלעכע
קייט. די דאָזיקע איינגשאפטן האָט אין דער פולער מאָס פארמאָגט
לענינ. עס האָט זיי אָבער נישט פארמאָגט דער צווייטער מיטגליד פון
דער רעדאקציע, „איסקרא“ — פלעכאנאָוו, וועלכע עס האָט געצויגן צו
די מענשעוויקעס די קאסט פון זינגע פריערדיקע אָפאָרטוניסטישע
פעלערן.

דעם 18 אָקטאָבער אינאָונם, דעם טאָג, ווען עס האָט זיך פאר-
ענדיקט דער צוזאמענפאָר פון דער ליגע, איז פאַרגעקומען אַ שמועס
פון צוויי מיטגלידער פון דער רעדאקציע, „איסקרא“ — לענינ און פלע-
כאנאָוו, אַ שמועס, וואָס איז געווען איינער פון די איבערבאַכט-פונקטן
אינעם קאמפ נאָכן צוזאמענפאָר. פלעכאנאָוו, וועלכער איז אפן II
צוזאמענפאָר געגאנגען צוזאמען מיט לענינען, האָט אַ קער געמאָגן צו
די מענשעוויקעס; ער האָט דערקלערט, אז ער איז נישט בעקווייב, „צו
שיסן אין אייגענע“, האָט אַרויסגעשטעלט די פאַדערונג אינצושוילסן
אין באשטאנד פון דער רעדאקציע, „איסקרא“ אלע אלטע רעדאק-
טאָרן — די מענשעוויקעס, וועלכע דער צוזאמענפאָר האָט געהאט אָפ-
געוואָרפן, אין קעגנפאל, האָט ער געדראָעט, וועט ער אוועקגיין פון
דער „איסקרא“. לענינ האָט נישט געקאָנט מאַסקיט זיין מיט אַזא
גראָבן ברעכן דעם ווילן פונעם צוזאמענפאָר, ער האָט נישט געקאָנט
נעמען אפ זיך די אכרעס פאר אַזא פאַלשן נאנג. האָט ער באשלאָסן
אוועקצוגיין פון דער „איסקרא“, קעריי זיך צו פארפעסטיקן אין צו
פון דער פארטיי און פון אָט דער פאָזיציע קלאפן די אָפאָרטוניסטיס.
פלעכאנאָוו האָט איינער אליין קאָאָפּמירט דאָס גאנצע מענשעוויסטי-
שע פירלינג (מארמאָוו, אַסעלראָד, זאסוליש, פאַררעסאָוו) אין דער
רעדאקציע פון „איסקרא“. פון דעם נומער 52 „איסקרא“ אָג איז
שוין לענינ מער נישט אין באשטאנד פון דער רעדאקציע פון דער
צייטונג. אָנשטאָט דער אלטער, לענינישער, באַלשעוויסטישער „איס-
קרא“, האָט זיך באוויזן די ניע, מענשעוויסטישע.

מער ווי אַ יאָר צייט האָט לענינ נישט געהאט אין זיין רעשום אַזא
מעכטיק געצטג פון פארבינדונג, פארקער, אינפלוס אפ דער פארטיי
און אפ די מאסן, ווי אַ צייטונג. דאָס הויפט-מיטל פון פארקער מיט
די פארטיי-אָרגאניזאציעס, פון דער פארבינדונג און אָנפירונג מיט זיי
איז פאר לענינען געוואָרן די פערזענלעכע קאָרעספאָנדענצ. אינגיכט אין

זי דערגאנגען ביז א ציפער, א קאָלאָסאלע בא די דעמלטיקע באדינ-
גונגען — דורכשניטלעך 300 בריוו א בוידעש. דורך די בריוו פלעגט
לעניג איבערגעבן די באַלשעוויקעס זינג אויסערגעוויינלעכע ענערגיע אין
קאמפ, זינג האס צו די דעזאָרגאניזאטאָרן פונ דער פארטיי, זינג פעס-
טע זיכערקייט איין זינג. די ענטפער-בריוו פונ די אַרטיקע טוער האָבן
זייער פיל געגעבן אויב לעניגען: זיי האָבן אים באקענט מיט דער
לאגע אפ די ערטער, מיט די שטימונגען פונ די פארטיי-מיטגלידער
און פונ די ארבעטער. אין זיי האָט לעניג געשעפט קרעפטן צום
הילפ.

א טיפן אינדרוק האָט געמאכט אפ לעניגען דער בריוו, וועלכע
ער האָט באקומען פונ סמאלינגען דורך זינגע פרענט. סמאלינגען האָט
פולשטענדיק אונטערגעהאלטן לעניגען, זעענדיק אין אים דעם גרינג-
דער און פירער פונ דער פארטיי. לעניג האָט געענטפערט סמאלינגען
מיט א בריוו.

„לענינגס בריוו, — דערמאָנט זיב כאווער סמאלינגען וועגן דעם בריוו,
וועלכע ער האָט באקומען אין דער סיבירער פאחשיקונג, — איז געווען
פארהעלטניסמעסיק גיט גרויס, נאָר עס האָט געגעבן א דרייטע;
שרעקלעזע קרויטיק פונ דער פראקטיק פונ אנדער פארטיי און האָט
מערקוויידיק קלאָר און געפרעסט פאַרמולירט דעם גאנצן פלאן פונ
דער ארבעט פונ דער פארטיי אפן נאָענטסטן פערזאָן. בלויז לעניג
האָט געקענט שרענג וועגן די סאמע פארפלאַנטערטע זאכן אזוי פא-
שעט און קלאָר, געפרעסט און דרייט — וועגן יעדע פראגע גיט זי
רעדט, נאָר זי שיסט. אָט דאָס פאַשעטע און דרייטע בריוו האָט
מיט נאָך מער פארפעסטיקט דערינג, אז אין לענינגס פערזאָן האָבן מיר
א בארג-אָדלער פונ אנדער פארטיי“¹.

אזוי איז אים דעם פאר דער פארטיי שווערן מאַמענט פאַרגעקומ-
מען די דערווייץ נאָכ הינטערוויקע באקאנטשאפט פונ די ציווי גרעס-
טע מענטשן פונ דער הינטערוויקע — לעניג און סמאלינג.
פארבאפט די „איסקרא“, האָבן די מענשעוויקעס אָנגעהויבן א
פרעכע קאמפאניע קעגן לעניגען, קעגן די באַלשעוויקעס. גלויבט נאָכ
דער „איסקרא“ איז פאקטיש געוואָרן א געצייג בא די מענשעוויקעס
אין די הענט אויב דער פארטיי-ראש. אייניקל האָבן זיב אויב אין צק
אָנגעהויבן אלץ שטארקער פילג שאַלעם-מאכערישע שטימונגען. די
דעזאָרגאניזאטאָרישע מעטיקעס פונ די מענשעוויקעס, זייער צעיושעטע
פראָפאגאנדע פונ אָרגאניזאצאָנעלער צעלאָונקעס, פונ אונטערשטן די
פארטיי-שקט און די פארטיי-דיסציפלין, זייער לויבן אין הימל ארטיג
דעם אינטעליגענטישן אינדוידוואליזם, דאָס בארעכטיקט אגאראכטישע
אומדריסציפלינרשקייט — דאָס אלץ האָט גענומען בארדאָנען די צעטל
עקזיסטענצ פונ דער פארטיי.

מע האָט זיב געמוזט אָפפארטיקן מיט די מענשעוויקעס לויט דער
גאנצער ליניע, דעמאָסטרירן דעם אָפפארמוניזם פונ די מענשעוויקעס
אין די אָרגאניזאצאָנעלע פראגן, געבן א פולע און אלזשטיקע פאַר-

¹ י. סטאלין. וועגן לעניגען, ז. 26, מעלכע-פארלאג „דע' עמעס“, 1944.

מולירונג און באגרינדונג פון די אָרגאניזאציענלע אידיענ פונעם באַלשעוויזם. אָט די אופגאבע האָבן נישט געקאנט אויסשעפן יענע בריוו, וועלכע לענין פלעגט שיקן די קאמיטעט און די פראקטיקער קיינ רוסלאנד נאָכן II צוזאמענפאָר. אין יאנואר 1904 יאָר אין לענין צוגעטרעטן צו דער ארבעט איבער זיין היסטאָרישן בוך: „א טראַט פאַרויס, צוויי טריט צוריק“. דעם 6טן מיי 1904 יאָר אין דער בוך דערשינען.

אין אָט דער ארבעט האָט לענין געגעבן א מנעסערהאפט אנהא ליז פונעם קאמפ אפן II צוזאמענפאָר און נאָך אימ. טראַט נאָך טראַט שפירט נאָך לענין נאָך דעם, ווי עס ווילקען זיך פאנאנדער די דעבאט און די אָפשימאונגען. לענין האָט באוויזן, אז דער קאמפ אפן II צוזאמענפאָר אין א פרינציפיעלער קאמפ, א קאמפ פון צוויי ריכטונגען: — פון דער רעוואָלוציאָנערער און פון דער אָפּאָרטוניסטישער, א קאמפ צווישן פראָלעטארישע רעוואָלוציאָנערער און קליינ-בורגערלעכע רעפאָרמיסטן.

לענין דעקט שארף אפ די גרונט-שמירכן פונעם אָרגאניזאציע-געלג אָפּאָרטוניזם פון די מענשעוויקעס: די סינע צום צענטראליזם, דעם האס צו דיסציפלין, דאָס פארטיידיקן די אָרגאניזאציענלע אָפּגעשטאנעקייט, דאָס עפענען ברייט די טירן פון דער ארבעטער-פארטיי פאר די קליינבורגערלעכע, אָפּאָרטוניסטישע עלעמענטן. לענין בא-ווויזט, אז דער אָרגאניזאציענלעך אָפּאָרטוניזם פון די מענשעוויקעס בארשט דאָס אָפלייקענען די קאָלאָסאלע ראָליע פון אָרגאניזאציע אי-נעם קאמפ פונעם ארבעטער-קלאס פאר דער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע און פאר דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

אין זיין בוך שמידט לענין אויס דאָס אָרגאניזאציענלע געווער פונעם פראָלעטאריאט, ארבעט פאנאנדער די אָרגאניזאציענלע יע-סוידעס פון דער מארקסיסטישער פארטיי. מארקס און ענגעלס האָבן געגעבן גרונט-עסקיצן וועגן דער פארטיי פונעם פראָלעטאריאט. ארויס-גייענדיק פון די דאָזיקע עסקיצן, האָט לענין פאנאנדערגעארבעט די פאראנצמע און פארענדליקטע לערע וועגן דער צענטראל-ליזירטער און דיסציפלינירטער רעוואָלוציאָנע-רער פארטיי פונעם ארבעטער-קלאס.

די מארקסיסטישע פארטיי, האָט געשריבן לענין, אין א טייל פון געם ארבעטער-קלאס, דער אוואנגארד, דער באוויסמאניקער אָטריאד זינער, וואָס אין באוואָפנט מיט וויסן די אנטוויקלונגס-געזעצן פונעם געזעלשאפטלעכן לעבן, מיט וויסן די געזעצן פונעם קלאסנאמפ און וואָס אין דעריבער אימשימאנד צו פירן דעם ארבעטער-קלאס, אָנצו-פירן מיט זיין קאמפ.

די פארטיי — דאָס אין באגלייב דערמיט אן אָרגאניזירטער אָט-ריאד, וואָס האָט זיין דיסציפלין, וועלכע אין אָבליגאטאָריש פאר זינע מיטגלידער. בלויז אזא פארטיי, וואָס אין אָרגאניזירט אין אן אייג-העלטעכע אלגעמיינעם אָטריאד, באהעפט דורכ דער איינהייט פון וויגן, דורכ דער איינהייט פון טאט, דורכ דער איינהייט פון דיסציפ-

לין, — בלויז אזא פארטיי וועט פראקטיש קאנען אָנפירן מיטן קאמפ פונעם ארבעטער-קלאס און ריכטן אים צו איין ציל.

די פארטיי — דאָס איז די העכסטע פאָרם פון אָרגאניזאציע צווישן אלע אנדערע אָרגאניזאציעס פונעם ארבעטער-קלאס, וועל זי איז באוואָקסן מיט א פאָרגעשריטענער טעאָריע, מיט דער דערפא- רונג פון דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג און איז בארופן אָנצופירן מיט אלע אנדערע אָרגאניזאציעס פונעם ארבעטער-קלאס.

די פארטיי — דאָס איז די פארקערפערונג פון דער פארבינדונג צווישן דעם אוואנגארד פונעם ארבעטער-קלאס מיט די מיליאָניקע מאסן פונעם ארבעטער-קלאס. וואָס פאר א גוטער אוואנגארד די פארטיי זאָל גיט זיין און ווי גוט זי זאָל גיט זיין אָרגאניזירט, קאָן זי דאָס גיט לעבן און אנטוויקלען זיך, גיט האַבנדיק קיין פארבינדונג פונעם מיט די אומפארטיי'שע מאסן, גיט פארברעסערנדיק און גיט פארפערטיקנדיק די דאָזיקע פארבינדונגען.

קערן ריכטיק צו פונקציאָנירן און פלאנמעסיק אָנצופירן מיט די מאסן, דארף די פארטיי זיין אָרגאניזירט אפ די יעסודים פון צענט- ראליזם, מיט אן איינהעטלעכע סטאטוס, מיט אן איינהעטלעכער דיסציפלין, מיט אן איינהעטלעכע אָנפירנדיקן אָרגאן אין דער שפיץ. דערנאָך דארף די מינדערהייט זיך אונטערווארפן דער מערהייט, די איינצילנע אָרגאניזאציעס — דעם צענטער, די גידעריקערע אָרגאניזאציע- עס — די העכערע.

אויב די פארטיי וויל איינהייטן די איינהייט פון אירע רייען, דארף זי אים איר פראקטיק דורכפירן אן איינהעטלעכע פראָלעטארישע דיס- ציפלין, וואָס איז אלצינס אַבליגאטאָריש פאר אלע פארטיי-מיטגליד- דער, ס'פאר די לידערס, ס'פאר די געוויינלעכע מיטגלידער. זיין בוך האָט לענגי פארענדיקט מיט די פאָלגנדיקע געוויינלעכע ווערטער:

„דער פראָלעטאריאט האָט גיט קיין אנדער געווער אינעם קאמפ פאר דער מאכט, כּוּצ אָרגאניזאציע. צעשפליטערט דורך דער הער- שאפט פון דער אנארכישער קאָנקורענץ איז דער בורזשואזער וועלט, צוגעדריקט דורך דער געצווינגענער ארבעט פארן קאפיטאל, אָפּגע- וואָרפן קעסיידער „אפן דעק“ פון פולשטענדיקן דאלעס, פארוואָל- דעוועטקייט און דעגענעריירונג, קאָן דער פראָלעטאריאט ווערן און וועט אומפארמערלעכ ווערן אן אומבאזיגבארע קראפט נאָר אדאנק דעם, וואָס די אידיי'שע פארייניקונג זינען דורך די פרינציפן פונעם מארק- סיזם ווערט פארפערטיקט דורך דער מאטעריעלער איינהייט פון אָר- גאניזאציע, וועלכע באהעפט די מיליאָנען ארבעטנדיקע אין אן ארמיי פונעם ארבעטער-קלאס. קעגן דער דאָזיקער ארמיי וועט גיט קאָנען ביישטיין גיט די זקייניש-אָפּגעשוואכטע מאכט פון דער רוסישער זעלבסטהערשונג, גיט די מאכט פונעם אינטערנאציאָנאַלן קאפיטאל, וואָס ווערט זקייניש אָפּגעשוואכט“¹.

¹ לענין. ווערק, ב. VI, ז. 328. (ו. א. י. לענין. אויסגעוויילטע ווערק אין צוויי בענדער, ב. I, ערשטער טייל, ז. 521—522, מעלכע-הארלאג. דער עמעס, 1941 י.)

די פארניכטנדיקע קריטיק פון דעם ארגאניזאציאָנעלן אָפּפּאַרטיי־
ניזם פון די מענשעוויקעס, וואָס איז געגעבן אין לענינס בוך, איז באַ-
גלעב דערמיט געווען די קריטיק פון די אָרגאניזאציאָנעלע אידיעע
פונעם II אינטערנאציאָנאַל. די אָרגאניזאציאָנעלע יעסודעס פון דער
באַלשעוויסטישער פארטיי, וועלכע עס האָט פאנאנדערגעארבעט לענין,
זינען געווען די אָרגאניזאציאָנעלע פּרינציפּ פון א פארטיי פון א
נייעם טיפּ, וואָס שייט זיך ראדיקאַל אונטער פון די פארטייען פון
נעם II אינטערנאציאָנאַל.

אויסערסט גרויס איז די היסטאָרישע באדעטונג פון לענינס בוך
„א טראַקט פאַרויס, צוויי טריט צוריק“.

„די באדעטונג פון דעם דאָזיקן בוך באשטייט פונער פאר אלע
דערין, וואָס ער האָט פארטיידיקט די פארטיי־שקניט קעגן דער קריזי-
לערע און די פארטיי קעגן די דעאָרגאניזאציאָנעלע, האָט צעשמערט
דעם מענשעוויסטישן אָפּפּאַרטייזם אין די אָרגאניזאציאָנעלע פראגן
און האָט געלייגט די אָרגאניזאציאָנעלע יעסודעס פון דער באַלשעוויס-
טישער פארטיי.“

דערמיט אָבער שעפט זיך גיט אויס זיין באדעטונג. זיין היסטאָרי-
שע באדעטונג באשטייט דערין, וואָס אין אים האָט לענין דער ערשטער
אין דער געשיכטע פונעם מארקסיזם פאנאנדערגעארבעט די לערע
וועגן דער פארטיי, אלס אָנפירנדיקער אָרגאניזאציע
פונעם פראַלעטאריאט, אלס גרונט־געווער אין דעם הענט פונעם
פראַלעטאריאט, וואָס אָן דעם דאָזיקן געווער איז גיט מעגלעך צו זיין
איינעם קאמפ פאר דער פראַלעטארישער דיקטאטור.¹

אין לענינס בוך האָבן די באַלשעוויקעס געפונען אן ענטפער אפ-
די פראגן, וואָס האָבן זיי באומרויקט, האָבן געפונען א געניאלע פאר-
אלגעמיינערונג פון זייער פראקטישער דערפארונג. באוואוסט מיט די
לענינישע אידיעע, זינען די באַלשעוויקעס דרייט געגאנגען פאַרויס
מיט די נייע וועג פון דער ארבעטער־באוועגונג.

זומער 1904 יאָר איז די לאנגע אינווייניק אין דער פארטיי גע-
ווען א שווערע. מיט דער הילף פון די שאַלעם־מאכער האָבן די מענ-
שעוויקעס פארקאפט אויך דעם צפ. איצט האָבן זיי געהאט אין זיי-
ערע הענט אלע פארטיי־צענטערס. די פארטיי איז געבליבן אָן אן
אייגענעם פרעסע־אָרגאן, אָן א צענטראל־קאָמיטעט.

בוצ דעם אלעם האָט די מענשעוויקעס אונטערגעהאלטן דער II
אינטערנאציאָנאַל. די אָנפירער פונעם II אינטערנאציאָנאַל איז פרעמד
געווען די ליניע פון לענינגע, וועלכער האָט דערציילט די פארטיי-
קאדענץ אין אנטשיידענעם און אומקאָמפּראַמיסלעכן קאמפ קעגן די
אָפּפּאַרטייזם. די אָפּפּאַרטייזם האָבן זיך ארופגעווארפן אפ די באַל-
שעוויקעס. אפילו די בעסטע מענטשן פון דער אינטערנאציאָנאַלער
ארבעטער־באוועגונג, אזוינע ווי ראָזע ליוקסעמבורג, האָבן גיט געקאָנט
פארשטיין דאָס נייע, וואָס לענין האָט געגעבן דעם ארבעטער־קלאס.

1 געשיכטע פון דער אלפ(ב), קורצער קורס, ז. 62, מעלכע־פארלאג
דער עמעס, 1940 י.

דער II אינטערנאציאנאל האָט גיט געוואָלט אָנערקענען די באָל-
שעוויקעס. לענינג האָט זיך אָבער דערשלאָגן דערצו, אז די באָלשע-
וויקעס האָבן באקומען אַן אייגענע פאַרשטייערשאפט אפּן אמסטער-
דאָמער קאָנגרעס פונעם II אינטערנאציאנאל, וועלכער איז פאַרגע-
קומען אין אוגוסט 1904 יאָר. צווישן די דעלעגאטן איז צעטיילט
געוואָרן דער פאַרטראָג פונ די באָלשעוויקעס, וואָס רעדאגירט האָט
אימ לענינג. אינעם פאַרטראָג איז דירעקט געווען געמאָלדן, אז פאר-
מיידיקנדיק זינג ערשטן סטאטוט=פאראגראפ, האָט לענינג געהאט אין
זינגען אויך די טרויעריקע דערפארונג פונ די דעטשישע סאָציאל=דע-
מאָקראַטן, ווייל „די דעזאָרגאניזירנדיקע עלעמענטן האָבן ברייט אויס-
גענוצט די פאַרמולע פונעם ערשטן פאראגראפ פונ דעם דעטשישן
סטאטוט, וועלכע האָט גיט געפאַרערט, אז די פארטיי=מיטגלידער זאָלן
געהערן צו דער אָדער יענער פארטיי=אָרגאניזאציע“.

די נייטיקייט וואָס גיכער צו ליקווידירן די דעזאָרגאניזאציע און
די צעוואלנערונג פונ דער פארטיי=ארבעט האָט זיך פארשטארקט אויך
מאכמעס דעם, וואָס די רוסיש=יאפאָנישע מיליטאַרע, וועלכע האָט זיך
אָנגעהויבן אין 1904 יאָר, האָט פארשארפט די סיטואציע אין לאנד.
די פארטיי האָט געדארפט אין פולער קאמפס=גרייטקייט באגעגענען
די זיך דערנענטערנדיקע רעוואָלוציע. מע האָט געדארפט אָרגאניזירן
א ניעם, דעם III פארטיי=צוזאמענפאַר, צעקלאפן די מענשעוויקעס.
פאר דער דאָזיקער ארבעט האָט זיך גענומען לענינג, האָבן זיך גע-
נומען די באָלשעוויקעס.

אנטישייט און ענערגיש זאמלט לענינג די קאדרען מענטשן, טרעט
דער פארטיי. אין די לעצטע טעג יול 1904 יאָר קומט פאַר אין דער
שווייצ אונטער זינג אָנפירונג א באראטונג פון 22 דעלעגאטן באָל-
שעוויקעס. די באראטונג האָט אָנגענומען א פלאַטיקע ווענדונג, „צו
דער פארטיי“, וואָס אָנגעשריבן האָט זי לענינג, — זי איז געוואָרן פאר
די באָלשעוויקעס א פראָגראם פון קאמפ פאר צונויפירונג דעם III
צוזאמענפאַר. די מערהייט פונ דער פארטיי איז ארויסגעטראָטן קעגן
די צענטערס, וועלכע עס האָבן פארכאפט די מענשעוויקעס, זי האָט
געשאפן נייע, ווירקלעך פארטיי=ישע צענטערס. אפ דרע געגנטלעכע
קאָנפערענצן (אפ דער דאָרעמדיקער, קאווקאזער וואן צאָפנדיקער)
ווערט אויסגעוויילט די ביוראָ פונ די קאָמיטעט פונ דער מערהייט.
אונטער לענינג אָנפירונג האָט די ביוראָ פאנאנדערגעוויקלט די פראק-
טישע צוגרייטונג צום III פארטיי=צוזאמענפאַר. א קאָלאָסאלע ראָליע
איז קאמפ פארן III צוזאמענפאַר האָט געשפילט דער טראנסקאווא-
קאזער אַטריאד באָלשעוויקעס, וואָס אָנגעפירט מיט אימ האָט כאוער
סטאלין, וועלכער איז אין יאנואר 1904 יאָר אנטלאָפן פונ פארשיקונג.
ביקומענדיק אלע שוועריקייטן, אָרגאניזירט לענינג א באָלשעוויס-
טישן פארלאן. א באזונדערע באדייטונג, האָט ער געהאלטן, האָט דאָס
שאפן א צייטונג. ער האָט געשריבן צו די באָלשעוויקעס אין רוס-
לאנד: „אויס אָט דעם אָרגאן איז איצט דער איקער“. און לענינג האָט
זיך זינגס דערשלאָגן — עס ווערט ארויסגעגעבן א באָלשעוויסטישע
צייטונג. פון סאָס דעקאבער 1904 יאָר האָט אונטער לענינגס רעדאק-
טאָר

ציע אָנגעהויבן דערשטענע די ציטונג „ווערלאָד“. דער באַלשעוויס-מישער „ווערלאָד“ האָט גערעדט אפּ דער שפּראַך פּונ דער אלטער, לענינישער „איסקרא“. לעניני שרעכט מיט פּרייַד צו די כאַוויירי-אין רוסלאַנד: „די גאנצע מערהייט טרומפּירט און אין דערמאנערט ווי נאָך קיינמאָל. ענדלעך האָבן מיר אַ סאָפּ געמאַכט צו אָס די מועסע ריטערנע און מירן אָנגהויבן ארבעטן סאָלידאריש צוזאַמען מיט די, וואָס ווילן ארבעטן, און גיט מאַכן קיין סקאנדאַלן!.. הורא! פאלט גיט אראָפּ באַ זיך, איצט לעבן מיר אלע אופּ און וועלן אופּ-לעבן“¹.

דער פּערלאָד II צוזאַמענפאַר אין געווען איינער פּונ די וויכטיקסטע און אנטשיידנדיקע פּערלאָדן אין דער געשיכטע פּונ דער באַלשעוויסמישער פּאַרטיי.

„לענינס גרעסטער פּאַרדינסט פאַרן רוסישן פּראָלעטאַריאט און פאַר זיין פּאַרטיי באַשטייט דערין, — האָט געשריבן כאַווער סטאַלין, — וואָס ער האָט אופּגעדעקט די גאנצע געזעלעכקייט פּונ דעם מענ-שעוויסמישן אָרגאַניזאַציאָנעלן „פּלאַן“ נאָך איין יענעם מאָמענט, ווען דער „פּלאַן“ אין נאָך געווען ערשט איין אַן עמבריאָנעלן צושטאַנד, ווען די אַוואַטאַרן גופּע פּונ דעם „פּלאַן“ האָבן זיך קוים פּאַרגעשטעלט קלאָר זינע קאָנטורן, און וואָס נאָך דעם, ווי ער, לענין, האָט איין אופּגעדעקט, האָט ער גענומען פירן אַ פאַרביטערטע אַמאַקע קעגן דער אָרגאַניזאַציאָנעלער צעלאָנקייט פּונ די מענשעוויקעס און האָט קאָנצענטרירט די גאנצע אַופּמערקזאַמקייט פּונ די פּראַקטיקער אפּ דער דאָזיקער פּראַגע. מאַכעם ס'האָט זיך געהאַנדלט וועגן דער עקזיסטענצ פּונ דער פּאַרטיי, וועגן לעבן און טויט פּונ דער פּאַרטיי“.

לענין האָט באַהעפּט די פּאַרטיי — פּונ דעם קאַמפּ אין ער אַרויס אלס זיגער. דער זיג פּונ לענינס פּלאַן „האָט פאַרלייגט דעם פּונדא-מענט פּונ יענער באַהעפּטער און פאַרהאַרטעוועטער קאָמוניסטישער פּאַרטיי, וואָס קיין גלעכע צו איר ווייכט גיט די וועלט“².

עס זינען פאַרגאַנגען יאָרן פּונ אקשאָנעסדיק און פאַרביטערטן קאַמפּ פאַר דער פּאַרטיי קעגן די „עקאָנאָמיסמ“ און מענשעוויקעס. איין פּיטער פּונ דעם דאָזיקן קאַמפּ האָט לענין אויסגעאַרבעט די אַ-דעאָלאָגישע און אָרגאַניזאַציאָנעלע יעסוידעס פּונ דער באַלשעוויס-מישער פּאַרטיי, האָט אויסגעכאַוועט אירע קאַדערע. לענין און די פּאַרטיי זינען דורכגעגאַנגען דורכ אַ פּערלאָד פּונ שאַרפּן קריזיס. „יעשווידער קריזיס אין איינע צעברעכט ער, אַנדערע פאַרהאַרטעוועט ער“, — האָט געזאָגט לענין. אינעם דאָזיקן קריזיס האָבן זיך די באַל-שעוויקעס פאַרהאַרטעוועט.

פאַרויס זינען געווען גייע שוועריקייטן, גייע גיסווינגעס, גייע קאַמפּ. באַם שוועל אין געשטאַנען דאָס יאָר 1905.

1 לענין. וועק, ב. XXVIII, ז. 389, 398.

2 י. סטאַלין. וועגן לענינע, ז. 10, מזלובע-פאַרלאַג „דער עמעס“, 1914 י.

V

דעם 9 יאנואר 1935 יאָר האָט זיך אין רוסלאנד אָנגעהויבן די רעוואָלוציע.

נאָך א סאך פרוער פאר די פעמערבורגער געשעענישן האָט לענין געזען, אז עס דערנענטערט זיך דער רעוואָלוציאָנערער שמורעם. נאָך אין 1904 יאָר, ווען עס האָט זיך געהאט אָנגעהויבן די רוסיש-יאפאנישע מיליטאַרע, האָט לענין אָנגעוויזן, אז די דאָזיקע מיליטאַרע האָט אויפגעדעקט די גאנצע צעפּוילטקייט פון דער זעלבסטהערשונג, האָט אונטערגעריכט די יעסידעס פון איר הערשאפט און וועט דערי-בער פארשנעלערן די רעוואָלוציע. ער האָט געהאלטן, אז א מאפאָלע פון דער צארישער רעגירונג אין דער דאָזיקער רויבערישער מיליטאַרע וועט אָפשוואכן דעם צאריזם און פארשטארקן די רעוואָלוציע. דער גאנג פון די ווינטערדיקע געשעענישן האָט אינגאנצן באשטעטיקט לענינס פאָרויסזאָגונגען. אינעם ארטיקל „ווינטערדיקע 22 דעקא-בראַטמאריאט“, אָפגעדרוקט אין נומ. 1, „ווינטערדיקע“ דעם 22 דעקא-בער 1904 יאָר, האָט לענין דירעקט גערעדט גיט בלוין וועגן דער פאָרשמייענדיקער רעוואָלוציע, נאָך אויך וועגן דער „רעוואָלוציע, וואָס האָט זיך אָנגעהויבן בא אונז אינ רוסלאנד“. באקומען די יעדנע וועגן דעם, אז די יאפאנער האָבן פארגנומען פאָרט-ארטור, האָט לענין געשריבן מיט עטלעכע טעג ערעו דעם „בלומיקן זונטיק“, „די קא-פיטוליאציע פון פאָרט-ארטור איז א פראָלאַן צו דער קאפיטוליאציע פונעם צאריזם“¹.

די רוסישע רעוואָלוציע, וואָס האָט זיך געהאט אָנגעהויבן, איז געווען די ערשטע רעוואָלוציע נאָך לאנגע יאָרן פאָלימישער רעאקציע, וועלכע האָט געהערשט אין אייראָפּע פון דעם מאָמענט אָן, זינט עס איז געפאלן די פאריזשער קאָמונע. דער אָנהייב פון דער דאָזיקער קער רעוואָלוציע איז געווען אן אָנזאָג אפ איר „גיטאנישן שוונג“, אפ איר עכט אפפאָלקישן כאראקטער. קיינער האָט גיט פארשטאנען אזוי טיפ, ווי לענין, אז די רעוואָלוציע לערנט און קלערט אפ מיט א קאָלאָסאלער שנעלקייט, אז איינ טאָג רעוואָלוציע קאָנצענטרירט אינ זיך פיל יאָרן „פרידלעכע“ אנטוויקלונג. לענין האָט גיט

¹ לענין. וועק, ב. VII, ז. 49.

אײנ מאל אָנגעװיזן, אז די רעוואָלוציע איז די גרעסטע שול, א שול
 נישט בלויז פאר די מאסן, נאָר אויך פאר דער פארטיי, פאר די אָנפירער.
 די אופגאבע אָבער, האָט געשריבן לענין, באשטייט נישט בלויז אינעם
 לערנען זיך בא דער רעוואָלוציע, נאָר אינעם דעם, צי וועלן מיר קענען
 עפעס-וואָס אויסלערנען די רעוואָלוציע, ארויפלייגן אפ איר א פראָ-
 לעטארישן שטעמפל, קעדיי צו זיכערן דעם ווירקלעכן זיג אירן?

די געשעענישן האָבן זיך פאנאנדערגעוויקלט מיט א קאָפשווינדל-
 דיקער שנעלקייט. לענין האָט שווער איבערגעלעבט דאָס, וואָס אינעם
 אזעלכע טעג געפינט ער זיך אינעם עמיגראציע. „פארשטענדלעך, — האָט
 געשריבן לענין אינעם אייגענעם פונ זינע אָפּרופּן אפ די געשעענישן פאר
 נעם 9 יאנואר, — אז אונדז דאָ, אינעם זשענעווע, פונ אונדזער פאר-
 שטאַלענער ווייט ווערט אומפארגעלעכט שווערער נאָכצופאָלגן נאָכ
 די געשעענישן. קאָלומאן אָבער מיר זינען פאָרווסיילט צו שטאכטן
 אינעם דער פארשטאַלענער ווייט, דארפן מיר זיך באמוגען נאָכצו-
 פאָלגן נאָכ זיי, אונטערציען סאכאקלען, מאכט אויספירן, שעפן פונ
 דער דערפארגונג פונ דער הינטיקער געשיכטע די לערע, וועלכע וועט
 צוניצן קומען מאָרגן, אינעם אנדער אָרט, וווּ היינט, „שטומם נאָכ
 דאָס פאָלק“ און וווּ אינעם דער נאָענטסטער צוקונפט וועט אינעם דער
 אָדער יעדער פאָרמ אויסברעכן די רעוואָלוציאָנערע סרייעפּע.“¹

און לענין גרייט זיך אקטיוו צו די צוקינפטיקע רעוואָלוציאָנערע
 שלאכטן. זשענע דערלערנט ער די היסטאָרישע שאפונג פונ די מאסן,
 די נעע פאָרמע פונ קאמפ און אָרגאניזאציע, וועלכע אנטשטייען אינעם
 מאסעווען רעוואָלוציאָנערן קאמפ. ווידער און ווידער אַמאָל „אייצעט“ ער
 זיך מיט מארקס און ענגעלסן, — לייענט נאָכאמאָל איבער זייערע אַר-
 טיקלען וועגן דער רעוואָלוציע פונ 1848 יאָר, באזונדערס וועגן בא-
 וואָפּטונג אופשטאנד, שטודירט ענגעלסעס ווערק וועגן קריג און די
 ליטעראטור וועגן גאסן-שלאכטן און באריקאדן-קאמפ, ביפראט אינעם
 נעם פערנאָד פונ דער פאריזשער קאָמונע. עס איז נישט געווען קיינעם
 איינ גרויסע ציטונג אפ רוסיש, ענגליש, דייטש און פראנצויזיש, וואָס
 לענין זאָל נישט האָבן נאָכגעפאָלגט נאָכ איר: אפילו פונ דער איינ-
 פאָרמאציע פונ די בורזשואזע ציטונגען האָט ער, ווי קיינער נישט,
 געקענט זיך שאפן א ריכטיקע פאָרשטעלונג וועגן דעם גאנג פונ דער
 רעוואָלוציע.

לענין שטעלט ארויס אלס גרונט-אופגאבע — באוואָפּענען דעם
 פראָלעטאריאט און דאָס פויערטומ, צוגרייטן און אָרגאניזירן א בא-
 וואָפּטונג אופשטאנד, אנטשטעלן אינעם לאנד די רעוואָלוציאָנער-דעמאָ-
 קראטישע דיקטאטור פונ די ארבעטער און פויערים.

לענין דינעט וועגן דעם, אז די פארטיי זאָל נישט אָפּשטיין פונ
 די רעוואָלוציאָנערע געשעענישן און זאָל זיך אימשיטאנד ארויפצו-
 כאפן מיט איר ווירקונג און אָנפירונג נעע שוכטן ארבעטער, האָבן
 דיק געזיכערט די פולע קלאסן-זעלבשטענדיקייט פונעם פראָלעטאריאט.

1 לענין, ווערק, ב. VII, ז. 82—83.

אין פעווראל 1906 יאָר דערשטנע זינ ארטיקל „נייע אופגאבן
און נייע קויכעס“, ווו עס ווערט צום ערשטן מאל באַרמולירט דער
ספראטעגישער גרונט-לאָזונג פונעם באַלשעוויזם אין דער בורזשואז-
דעמאָקראטישער רעוואָלוציע: רעוואָלוציאָנערע דעמאָקראטישע דיק-
טאטור פונעם פראָלעטאריאט און פויערטומ. לענינ קלערט אופ, אז
די רעוואָלוציע שאפט באדינגונגען פונעם פארטיי-לעבן און נייע מע-
טאָדן פון דערציען די מאסן. ער פארורטיילט שארף די אינערשקייט
און דעם קאנסערוואטיזם פון יענע פארטיי-טוער, וועלכע זינען פאר-
גליווערט געוואָרן אפ די אלטע קריזל-מעטאָדן פון ארבעט און ווילן
ניט אָדער קענען ניט אריבערגיין צו נייע פאָרמען פון אָרגאניזאציע.
ער רופט צום פאנאנדערוויקלען אלמעגלעכ די אָרגאניזאציאָנעלע אר-
בעט, צו רעוואָלוציאָנערע זעלבסטשטימקייט און איניציאטיוו, צום
דרייטן ארויסרוקן נייע יוגע קרעפטן, בא וועלכע די ענערגיע קאָן
קאמפּענסירן דעם מאנגל אין פאָליטישער דערפארונג. בלויז דעמאָ-
וועט די פארטיי קענען אויספילן איר ראָליע אלס אוואנגארד פון
פראָלעטאריאט. „די רעוואָלוציאָנערע עפאָכע איז פאר דער סאָציאל-
דעמאָקראטיע דאָס זעלבע, וואָס די מילכאָמע-צייט פאר דער ארמיי, —
האָט געשריבן לענינ. — מע דארף פארברייטערן די קאדערען פון אונ-
זער ארמיי, אריבערפירן זי פון פירלעכע קאָנטינגענטן אפ קיינעם
קאָנטינגענטן, מאָביליזירן די זאפאָס און רעזערוו-קאָנטינגענטן, רופן
אונטער די פאָנען די, וועלכע האָבן באקומען אורלויב, אינאָדערענע
נייע הילפס-קאָרפוסן, אָמריאדן און אמטן. מע דארף ניט פארנעכטן,
אז אפ מילכאָמע איז אומפארמיגלעכ און גויטוועגיק צו קאמפּלעק-
טירן די רייען מיט ווייניקער צוגעגרייטע רעקרוטן, צו פארבעסערן זיי.
ער האָט אָפּיצערן מיט פאָשעטע סאָלדאטן, פארשנעלערן און פארזיג-
פאכן דאָס באשטימען סאָלדאטן פאר אָפּיצערן“¹.

לענינ איילט צו מיטן צונויפרופן דעם III צוזאמענפאָר. אצינד
איז ער דאָפלט גייטיק. פרונער — ביז דער רעוואָלוציע — איז די
הויפט-אופגאבע פונעם צוזאמענפאָר געווען — מאכן א סאָפ צו דער
צעפאלונג און דעאָרגאניזאציע, וועלכע די מענשעוויקס האָבן ארבייט-
געטראָגן אין דער פארטיי-ארבעט, ליקווידירן דעם פארטיי-קריזיס.
איצט רוקט זיך ארויס אין פאָדערגרונט די אופגאבע אויסצוארבעטן
די טאקטיק פון דער פארטיי אין דער רעוואָלוציע. לענינ האָט ענער-
גיש געגרייט דעם צוזאמענפאָר: ער האָט אָנגעשריבן די פראָיעקטן
פון די וויכטיקסטע רעוואָלוציעס, האָט צוגעפגעשטעלט אן אלגעמיי-
נעם פלאן פון דער ארבעט פונעם צוזאמענפאָר און האָט אין א ריי
ארטיקלען („די סאָציאל-דעמאָקראטיע און די ציטוועליקע רעוואָלוציע-
ציאָנערע דעגירונג“, „די רעוואָלוציאָנערע דעמאָקראטישע דיקטאטור
פונעם פראָלעטאריאט און פויערטומ“ א.א.) פאנאנדערגעארבעט די
טאקטישע גרונט-פראָגן פונעם צוזאמענפאָר.

אין אפרעל 1906 יאָר האָט זיך אין לאָנדאָן געעפנט דער III
צוזאמענפאָר פון דער רעדאפ, פאקטיש א באַלשעוויסטישער צוזא-

1 לענינ. וועיק, VII, ז. 148.

מענשעוויקעס זינען אפן צוזאמענפאָר גיט געקומען, זיי האָבן אינגעפאָרדט אין זשענעווע זייערע און אייגענע קאָנפערענצן. לעניו פירט דירעקט אָן מיטל גאנצן גאנץ פון דער ארבעט פונעם צוזאמענפאָר. ער איז פאָרויצער פונעם צוזאמענפאָר, באמיליקט זיב אקטיוו אין די קאָמיסיעס (אין דער קאָמיסיע אפ אױסצוארבעטן די רעזאָלוציעס, אין דער מאַנראַט-קאָמיסיע, אין דער פּראָטאָקאָל-קאָמיסיע), פירט א גענויעם סאָנבוכ פון די זיצונגען. לעניו איז אַרויס געטראָטן קימאט איבער אלע פּראָג פונעם טאַג-סיידער: די אלגעמיינע צאָל פון לענינס פאָרשלאָג, אַרויסטערעמונגען, רעפּליקעס, פאָרשלאָגן מאכט אױס איבער הונדערט. אלע גרונט-רעזאָלוציעס, וואָס דער צוזאמענפאָר האָט אָנגענומען, — וועגן באוואַפּטונג אופשטאנד, וועגן דער ציטוועליקער רעזאָלוציאָנערער רעגירונג, וועגן דער בא-ציאָנג צו דער פּויערימ-באוועגונג — האָט אָנגעשריבן לעניו.

דער צוזאמענפאָר, אָנגעפירט פון לענינע, האָט באשטעטיקט דעם ערשטן סטאטוט-פאראגראף וועגן פארטיי-מיטגלידערשאפט אין דער לענינישער רעזאָלוציע, האָט אױסגעארבעט די טאקטישע ליניע פון די באַלשעוויקס, וועלכע איז געווען אױסגערעכנט אפן פולשטענדיקן זיג פון דער בורזשואז-דעמאָקראטישער רעזאָלוציע און אפ איר אריבער-וואקסן אין א סאָציאַליסטישער רעזאָלוציע. אין די לענינישע רעזאָלוציעס, וואָס דער צוזאמענפאָר האָט אָנגענומען, איז געווען אונזערע געשטראַכט, אז ס'איז גיטווענדיק, דער פּראָטעסטאריאט זאָל נעמען דעם אקטיווסטן אָנטייל אין דער רעזאָלוציע, ער זאָל דערקלערן די אָנפירנדיקע ראָליע אין דער רעזאָלוציע, עס זאָל אינגעשטעלט ווערן א בונד מיטן פּויערסומ, און די ליבעראלע בורזשואזיע זאָל אױפאָרירן ווערן. דער צוזאמענפאָר האָט אָנגעוויזן, אז די וויכטיקסטע אופגאבע פון דער פארטיי איז צוגרייטן, אָרגאניזירן און דורכפירן א באַוואַפּטונג אופשטאנד און אז אין דער ציטוועליקער רעזאָלוציאָנע-רער רעגירונג, וואָס וועט געשאפן ווערן אין רעזולטאט פון א זיג-ריכט אופשטאנד און וועט זיג אָרגאן, וועט די סאָציאַל-דעמאָקראטיע בא געוויסע באדינגונגען זיב באמיליקן, קעדיי צו שלאָגן די קאָנטרעוואָלוציע גיט גאָר „פון אונזן“, פון אױסן, גאָר אױב „פון אױבן“, פון אינווייניק פון דער רעגירונג. דער צוזאמענפאָר האָט דערקלערט, אז די אופגאבע פון דער פארטיי איז — אפן ענער גיטשטן אױפן שטיצן דאָס פּויערסומ, אינגעשלאָסן די קאָנפליקט-ציע פון דער פּריזשער ער, און האָט אַרויסגערופט דעם קאָונג — טייקעס אָרגאניזירן רעזאָלוציאָנערע פּויערימ-קאמיטעטן.

די ליניע פון דעם באַלשעוויסטישן צוזאמענפאָר וואָס פאָרגע-שטעלט מיט זיב א פולשטענדיקן קעגנזאצ צו דער מענשעוויסטישער טאקטיק פון שטיצן די ליבעראלע בורזשואזיע אלס פירער פון דער בורזשואזער רעזאָלוציע.

אין די טאקטישע באשלוסן פונעם צוזאמענפאָר האָט לעניו פאראלעמיינערט די רעזאָלוציאָנערע דערפארונג פון די מאסן. ער האָט זיב אופמערקזאם צוגעקוקט צום קאמפ פון די ארבעטער און פּויערימ, ביפראט אפ קאונקאז. דאָ האָט דער קאמפ פון די מאסן אונז

טער דער אָנפירונג פון די באַלשעוויקס באקומענ א באזונדערס ברייט מאכשאב.

דער צוזאמענפאָר האָט אָנגענומען א רעזאָלוציע, וואָס לענין האָט פאָרגעלייגט, „מיקויע די געשעענישן אפ קאווקאז“. דאָרט ווערט אָנגעוויזן, אז די באוועגונג אפ קאווקאז איז שוין דערגאנגען ביז צו אן אלפאָלקישן אופשטאנד קעגן דער זעלבסטהערשונג, און עס יוערט געגעבן א הויכע אָפּשאצונג די קאווקאזער פארטיי-אָרגאניזאציעס אלס די אמערסטן קעמפערישע אָרגאניזאציעס פון דער פארטיי. דער צו-זאמענפאָר האָט באאָפטרעגט דעם צק און די אַרטיקע קאָמיטעטן אָנגענומען די כאמע ענערגישע מאַסמיטלען אפן ברייטסטן אויפן צו פארשפרייטן די יעדועס וועגן דער לאגע אפ קאווקאז, און אויב רעכטמיס אונטערצוהאלטן קאווקאז מיט אלע מיטלען, וואָס זיי האָבן אין זייער רעשום.

דעמאָסטרירנדיק די דעמאָנאָגיע פון די מעגשעוויקס, וואָס האָבן פונקט ווי די „עקאָנאָמיסטן“ געפרוּווט ארויסרופן סינע און אומצוג-טרוי צווישן די פארטיי-מיטגלידער — צווישן די ארבעטער און איג-טעליגענטן, האָט לענין ארויסגערופט אין פאָדערברונט די וויכטיק-סטע אופגאבע: „פארעכטיקן מיט אלע קרעפטן די פארבינדונג פון דער פארטיי מיט דער מאסע פונעם ארבעטער-קלאס, אופהייבנדיק אלץ ברייטערע שיכטן פראָלעטאריער און האַלב-פראָלעטאריער צו פונ-לער סאָציאל-דעמאָקראטישער באוועגונג, אונזוויקלענדיק זייער רעוואָלוציאָנערע סאָציאל-דעמאָקראטישע זעלבסטשטיקייט, אָרגאניזירן וועגן דעם, אז די ארבעטער-מאסע זאָל אויסטיילן א ווי וועט מעג-לעב גרעסערע צאָל ארבעטער, פיילקע אָנצופירן מיט דער באוועגונג און מיט די פארטיי-אָרגאניזאציעס, אלס מיטגלידער פון די אַרטיקע צענטערס און פון דעם אלגעמיינ-פארטיישן צענטער“.¹

לענין איז מיט צאָרן ארויסגעטראָגן קעגן דער אינערשטיקייט, קעגן נישט וועלן ארענפירן ארבעטער אין די קאָמיטעטן. „אויב האָב נישט געקאָנט רויק זיצן, וועגן מע האָט געזאָגט, אז ס'זענען נישט קיין אר-בעטער, וואָס זאָלן שוין פאר מיטגלידער פון קאָמיטעט“². — האָט מיט אופגעבראכטקייט דערקלערט לענין. ער באשטייט דערופ, אז אין די קאָמיטעטן זאָלן זיגן וואָס מער ארבעטער. „ארענפירן ארבעטער אין די קאָמיטעטן, — האָט ער געזאָגט אפן צוזאמענפאָר, — איז נישט נאָר א פערזאָנלישע, נאָר אויב א פאָליטישע אופגאבע. בא די אר-בעטער איז פאראן א קלאס-אינסטיטוט, און בא נישט קיין גרויסער פאָליטישער דערפארונג ווערן די ארבעטער גאנצ שטעל אויסגעהאל-טענע סאָציאל-דעמאָקראטן. עס וואָלט מיר געווען זייער צום הארצן, וועגן אין באשטאנד פון אונזערע קאָמיטעטן זאָלן אפ יעדע צוויי אינסטליגענטן זיגן אכט ארבעטער“³. אָט די אָנזעצונגען זענען גע-לייגט געוואָרן אין יעסאָד פון דער אָרגאניזאציעלער פאָליטיק פון-נעם באַלשעוויזם.

1 לענין. ווערק, ב. VII, ז. 283.

2 ז. דאָרט, 284.

3 דאָרט, ז. 282.

דער צוזאמענפאָר האָט אויסגעוויילט א צענטראל-קאמיטעט בע-
ראַש מיט לענינע. גלייב אפּן ערשטן פּלענום פונעם צק איז לענין
באשטעטיקט געוואָרן אלס פאראנמוואָרטלעכער דעראמפּאָר פונעם
„פּראָלעטארי“ — דעם צענטראל פארטיי-אָרגאַן, וואָס דער ערשטער
נומער זינער, מיט לענינס ארטיקלען, געווירמעט דעם III צוזא-
מענפאָר, איז ארויס דעם 14 מיי 1905 יאָר.

נאָך דעם, ווי דער צוזאמענפאָר האָט געענדיקט זיין ארבעט,
האָבן לענין און די דעלעגאטן, פונקט ווי נאָכן II צוזאמענפאָר, בא-
זוכט מאַרקס' קיווער. גלייב נאָך דעם האָט מען זיך אָנגעהויבן
פאנאנדערפאָרן פון לאַנדאָן. לענין האָט זיך אומגעקערט קיין זשענעווע.

איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבן נאָכן צוזאמענפאָר, האָט לע-
נין געהאלטן, איז פּראָפאגאנדירן די טאקטישע ליניע פונעם צוזא-
מענפאָר און קריטיקירן די באשלוס פון דער זשענעווער קאָנפערענץ
פון די מענשעוויקעס. ער האָט אָנגעשריבן די „מיטיילונג וועגן דעם
III צוזאמענפאָר פון דער ריכטאפּ“, איז ארויסגעטראָגן מיט א ריי
ארטיקלען און פאָרטראָגן וועגן דעם צוזאמענפאָר. קעדיי די מנרעו-
איראָפּיישע ארבעטער זאָלן באקומען א ריכטיקע אינפאָרמאציע וועגן
דער טאקטיק פון די באַלשעוויקעס, האָט לענין אָרגאניזירט דעם
ארויסלאָז פון דער „מיטיילונג“ און דאָס ארויסגעבן די וויכטיקסטע
באשלוסן פונעם צוזאמענפאָר אפּ דריטש און פראנצויזיש.

א גענאלע באגרינדונג פון דער באַלשעוויסטישער טאקטיק און
א גלענצנדיקע קריטיק פון דער טאקטיק פון די מענשעוויקעס האָט
לענין געגעבן אין זיין היסטאָרישן בוך „צוויי טאקטיקעס פון דער
סאָציאַל-דעמאָקראטיע אין דער דעמאָקראטישער רעוואָלוציע“ (דער-
שינען אין יול 1905 יאָר). אין דעם דאָזיקן בוך האָט לענין באוויזן,
אז די באַלשעוויכטישע און די מענשעוויסטישע אָפּשאצונג פון דער
רעוואָלוציע — פון איר כאראקטער, פון אירע מרעכערעפטן, פון אי-
רע פערספעקטיוון, פון דער ראָליע און פון די אופגאבן פונעם פראָ-
לעטאריאט אין דער רעוואָלוציע — גייען זיך ראדיקאל פאנאנדער.
אין יעסאָך פון דער מענשעוויסטישער טאקטיק ליגט די מוירע פארן
מעגלעכע זיג פון דער רעוואָלוציע, די שמרעכונג אונטערצווארפן דעם
פּראָלעטאריאט אונטער דער אָנפירונג פון דער בורזשואזיע: דאָס
איז די טאקטיק פון פאראמן די רעוואָלוציע. „אז מיר גייען קעמפן, —
האָט געשריבן לענין, — מוזן מיר וועלן זיגן און קענען אָנווייזן
דעם ווירקלעכן וועג צום זיג“¹.

„לענינס גרעסטער פארדינסט פאר דער רוסישער רעוואָלוציע בא-
שטייט אין דעם, — זאָגט כאווער סטאלין, — וואָס ער האָט אופגע-
דעקט ביז די וואָרצלען די פוסטקליט פון די היסטאָרישע פאראלעל
פון די מענשעוויקעס און די גאנצע געפערלעכקייט פון דער מענ-
שעוויסטישער „סכעמע פון דער רעוואָלוציע“, וועלכע גיט אָפּ די אר-
בעטער-זאך דער בורזשואזיע צו פארצוקן“². די פארניכטנדיקע קרי-

1 לענין. ווערק, ב. VIII, ז. 63.

2 י. סטאלין. וועגן לענינע, ז. 13, מעלוכע-פארלאג „דער עקספּ“, 1944 י.

טיק פון דער טאקטיק פון די רוסישע מענשעוויקעס, וואָס איז גע-
געבן אין לענינס בוך, איז געווען באגלייבט דערמיט אויב א קריטיק
פון דער טאקטיק פונעם אינטערנאציאנאלן אָפּאָרטוניזם.

אלס דער עכטער אויסדרוקער פונעם שעפערנישן מארקסיזם ברעכט
לענין דרייט די אלטע, שאבלאָגע פאָרשטעלונגען וועגן דער בור-
זשואנער רעוואָלוציע און וועגן דער טאקטיק פונעם פראָלעטאריאט,
וועלכע האָבן געהערשט אין די פארטייען פונעם II אינטערנאציאָ-
נאל. ארויסגיינדיק פונעם טאָכ פונעם מארקסיזם, פאראלעמעניערט
דיק די דערפארונג פון דער אינטערנאציאנאלער ארבעטער-באוועגונג
און פון דער רוסישער רעוואָלוציע, האָט לענין אויסגעשמידט א ניע
טעאריע פון רעוואָלוציע, א ניע טאקטיק פונעם פראָלעטאריאט אין
דער רעוואָלוציע.

מאָרקס און ענגעלס האָבן געגעבן די גרונט-עסקיזן פון דער אי-
דיי וועגן דער העגעמאָניע פונעם פראָלעטאריאט. ארויסגיינדיק פון
די דאָזיקע עסקיזן, האָט לענין פאנאדערנעארבעט א האַרמאָנישע
לערע וועגן דער העגעמאָניע פונעם פראָלעטאריאט אין דער רעוואָ-
לוציע, האָט אנטוויקלט די טאקטישע גרונט-האָנדלעך וועגן פראָלע-
טאריאט אלס פירער פון דער בורזשואנע-דעמאָקראטישער רעוואָלוציע.
אין זיין בוך „צוויי טאקטיקעס“ האָט לענין אלזשיטיק באגרינדעט
די מעגלעכקייט פארן פראָלעטאריאט צו ווערן דער אָנפירער פון
דער בורזשואנע-דעמאָקראטישער רעוואָלוציע, ווייל דער פראָלעטאריאט
איז דער סאַמע פאָרגעשריטענער און דער איינציקער קאָנסעקווענט-
רעוואָלוציאָנערער קלאָס, האָט זיין אייגענע, פון דער בורזשואניע
ניט אָפּהענגיקע, פאָליטישע פארטיי און אין זיין קאמפ פארן סאָ-
ציאַליזם איז ער פארינטערעסירט צו דערפירן די דאָזיקע רעוואָלוציע-
ציע ביזן סאָפּ, ביזן אַראַפּוואָרפן דעם צאָרניזם. קעדיי דער פראָלע-
טאריאט זאָל פאָקטיש ווערן דער פירער אין דער רעוואָלוציע, דארף
ער געוויינען אפ זיין זיט דאָס פויערשום און אינזאָלירן די ליבעראלע
בורזשואניע. האָבנדיק ארויסגערופט און באגרינדעט די אידיי וועגן
דער העגעמאָניע פונעם פראָלעטאריאט אין דער בורזשואנע-דעמאָקרא-
טישער רעוואָלוציע, האָט לענין דערמיט גופע געגעבן א ניע מאָ-
טישע אינשטעלונג דער מארקסיסטישער פארטיי אין דער האָזיקער
רעוואָלוציע, אן אינשטעלונג, וואָס האָט זיך שוין אונטערשיידט פון
די אינשטעלונגען, וועלכע האָבן ביז דעמאלט עקזיסטירט אין דעם
מאָרקסיסטישן ארסענאל.

לענין האָט זאָרגפֿעליק פאנאדערנעארבעט די פראגע וועגן די
מיטלען, וואָס זיכערן דעם זיג פון דער רעוואָלוציע. ער האָט דער-
וויזן, אז דאָס וויכטיקסטע מיטל פארן אנטשיידענעם זיג פון דער
רעוואָלוציע איז א באוואָפנטער אופשטאנד פונעם פאָלק. ער האָט
געגעבן לאָזונגען, וואָס צעפענטען די רעוואָלוציאָנערע איניציאטיוו
פון די מאַסן, לאָזונגען, וואָס אָרגאניזירן די מאַסן צום אופשטאנד:
די לאָזונגען פון פאָליטישן מאַסן-שטריק, פון טייקעפדיקן פארווירק-
לעכט אפ א רעוואָלוציאָנערן אויפן דעם 8=שטאָנדן ארבעטס-טאָג אין
שטאָט און די דעמאָקראטישע איבערגעשטאלטונגען אין דאָרף, פון

טייקעפדיקן אָנהאַניזירן רעוואָלוציאָנערע פּויערימ־קאָמיטעטן, פון באַ-
וואָפענען די אַרבעטער. ער האָט באַגרינדעט די נויטווענדיקייט אַלס
צושטעלן אַין אַוואָלמאט פון אַ זיגרייכע אופשטאנד פונעם פּאָלק א
צייטווייליקע רעוואָלוציאָנערע רעגירונג און האָט אָנגעוויזן, אז קעדרי
די רעוואָלוציע זאָל אָפּהאַלטן אַן אַנטישײדענעם זיג איבערן צאָרונג,
דארף די דאָזיקע רעגירונג זיין גיט קיין אַנדער זאך, ווי די רעוואָ-
לוציאָנער־דעמאָקראטישע דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט און פּויער־
טומ. לענין האָט אויסגעשמידט אַ נײַ מאַקסיש געווער פונעם פּראָ-
לעטאַריאַט, נײַע מיטלען פֿון רעוואָלוציאָנערער מאָביליזאציע פֿון די
מאַסן, מיטלען, וואָס זינען פּויער געווען גיט באַוויסט די מאַרק־
סיסטעם פאַרטייען.

רופנדיק דעם פּראָלעטאַריאַט צום סאַמע אַנטישײדענעם און מע-
סירעסגעפערדיקן קאַמפּ פאַרן זיג פון דער דעמאָקראטישער רעוואָ-
לוציע, האָט לענין אונטערגעשמאַכט, אז דערמיט ווערן די אַופֿגאַבן
פונעם אַרבעטער־קלאַס גיט אויסגעשעפּט. ער האָט געגעבן אַ בילד
פון דעם מעכטיקן שווינג פון דער רוסישער רעוואָלוציע, האָט אָ-
נגעוויזן, אַז די דעמאָקראטישע און די סאָציאַליסטישע רעוואָלוציע
זינען צוויי רינגען פֿון איין קײַט; אַז גלײַכ נאָך דעם, ווי עס וועלן
אויסגעפילט ווערן די דעמאָקראטישע אַופֿגאַבן, וועט זיך דאַרפֿן אָ-
הייבן דער קאַמפּ שוין פאַר דער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע. לענין
האָט פאַנאָדערעגערעכט די לערע וועגן אַריבערוואַסן פון דער בור-
זשאַו־דעמאָקראטישער רעוואָלוציע אַין דער סאָציאַליסטישער רע-
וואָלוציע. ער האָט צוריק אַופֿגעשטעלט מאַרקס' גענאָלע געדאַנקען
וועגן דער קעטיידעריקער רעוואָלוציע און וועגן צונויפפאַרן די רע-
וואָלוציאָנערע פּויערימ־באַוועגונג מיט דער פּראָלעטאַרישער רעוואָ-
לוציע, — געדאַנקען, וועלכע די אָפּפֿאַרמוניסטן פונעם II אינטערנאַ-
ציאָנאַל האָבן געזען אויסצומעקן פֿון זיקאַרן. די דאָזיקע געדאַנקען
מאַרקס' האָט לענין אַנטוויקלט ווײַטער, — ער האָט געשאפֿן אַ נײַע
האַרמאָנישע טעאָריע פֿון דער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע. לײַט
אָט דער טעאָריע האָט די העגעמאָניע פונעם פּראָלעטאַריאַט אַין דער
בורזשאַו־רעוואָלוציע באַם בונד פונעם פּראָלעטאַריאַט מיטן פּויער-
ערטום געדאַרפֿט אַריבערוואַסן אַין דער העגעמאָניע פונעם פּראָלע-
טאַריאַט אַין דער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע באַם בונד פונעם
פּראָלעטאַריאַט מיט די איבעריקע אַרבעטנדיקע און עקספּלאַטירטע
מאַסן, און די דעמאָקראטישע דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט און
פּויערטום האָט געדאַרפֿט צוגרייטן דעם באָדן פאַר דער סאָציאַליס-
טישער דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט.

די נײַע רעוואָלוציע־טעאָריע, וועלכע לענין האָט געשאפֿן, האָט
שוין אַנטהאַלטן אַין זיך די גרונט־עלעמענטן פֿון דער לערע וועג
דער מעגלעכקייט פֿון דעם זיג פונעם סאָציאַליזם אַין איין, באַזונדער
גענומען, לאַנד.

די באַדעטונג פֿון די „צוויי מאַקסיקעס“ איז גיט אָפּצושאַצן.
„די היסטאָרישע באַדעטונג פֿון דעם דאָזיקן ווערק לענינס באַ-
שטייט פּויער פאַר אַלע דערין, וואָס עס האָט אַידײַלש אינגאַנצן

צוקלאפט די קליינבורגערלעכע מאקמישע איינשטעלונג פון די מענ-
שעוויקעס. עס האָט באוואָפנט דעם ארבעטער־קלאס פון רוסלאנד צום
ווייטערדיקן פאנאנדערוויקלעך די בורזשואז־דעמאָקראטישע רעוואָלוציו-
ציע, צו א נעמען אַנגריפ קעגן דעם צאָרזום און עס האָט געגעבן די
רוסישע סאָציאַל־דעמאָקראטן א קלאָרע פערספעקטיוו פון דער גיי-
טיקייט, אז די בורזשואזע רעוואָלוציע וואָל אריבערוואקסן אין א סאָ-
ציאַליסטישער רעוואָלוציע.

דאָס שעפּט אָבער נישט אויס די באדעטונג פון לענינס בוך. די
נוואלדיקע באדעטונג פון דעם דאָזיקן ווערק באשטייט דערין, וואָס
עס האָט בארעכערט דעם מאַרקסיזם מיט א נענער מעאָריע פון דע-
וואָלוציע און האָט געלייגט דעם פונדאמענט פאר יענער רע-
וואָלוציאָנערער מאַקסיס פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי, וואָס מיט
איר הילף האָט דער פּראָלעטאריאט פון אונדזער לאנד אין 1917 יאָר
אָפּגעהאלטן דעם זיג איבערן קאפיטאליזם.¹

אין אלע זינען ארויסברענגענע האָט לענין קאָנסעקווענט פאר-
טיידיקט און אופגעקלערט דעם באַלשעוויסטישן סטראטעגישן פלאן.
אינעם ארטיקל „די באצונג פון דער סאָציאַל־דעמאָקראטיע צו דער
פּויעריזם־באוועגונג“ האָט ער געשריבן: „פון דער דעמאָקראטישער
רעוואָלוציע וועלן מיר טייקען אָנהייבן אריבערגיין און פונקט לויט
אונדזערע קויכעס נאָך, לויט די קויכעס פונעם באוואוסטזינק און
אָרגאניזירטן פּראָלעטאריאט, וועלן מיר אָנהייבן אריבערגיין צו דער
סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע. מיר זינען פאר א קעטיידערהייט רע-
וואָלוציע, מיר וועלן זיך נישט אָפּשטעלן אפן האלב: וועג“.²

דער רעוואָלוציאָנערער קאמפ פון די ארבעטער האָט אלץ מער
אָנגענומען א שארפערן, א פאָליטישן כאראקטער. פון עקאָנאָמישע
שטרענג און סאָלידאריטעט־שטרענג האָבן די ארבעטער אָנגעהויבן
אריבערגיין צו פאָליטישע שטרענג, צו דעמאָנסטראציעס. עס זינען
פאָרגעקומען אלץ מער באוואָפנטע צוזאמענשטויסן צווישן דעם פאָלק
מיט דער פאָליציי און מיטן מיליטער. א באזונדערס אקשאָנעסדיקן
כאראקטער האָט געטראָגן דער שטרענג פון די אייוואנאָוואָ-וואָזעסעג-
סקער ארבעטער, וואָס איז פאָרגעקומען זומער־צייט און האָט גע-
ווערט קימאט דריטהאלבן כאדאָשימ. אינעם פערזאָר פון אָט דעם
שטרענג האָבן די אייוואנאָוואָ-וואָזעסעסענסקער ארבעטער געשאפן א ראט
פון באפולמעכטיקטע — פאקטיש איינעם פון די ערשטע ראטן (סאָ-
וועמ) פון ארבעטער־דעפוטאטן.

די פאָליטישע שטרענג פון די ארבעטער האָבן אופגערודערט דאָס
גאנצע לאנד. גלייך נאָך דער שטאָט האָט זיך גענומען אופהייבן דאָס
דאָרפ. פּרילינג־צייט האָבן זיך אָנגעהויבן פּויעריזם־אומרוען, וואָס האָבן
זיך ברייט פארשפרייט אין צענטער רוסלאנד, אין וואָלגער קאנט
אפ שראנסקאוואן, באזונדערס אין גרוזיע.

1 „געשיכטע פון דער אלפ(ב). קורצער קורס“, ז. 91—92, מעלכע-פארלאג
דער עמעס“, 1940 י. י.

2 לענין. ווערק, ב. VIII, 186.

די ארבעטער־ און פויערימ־באוועגונג און א ריי מאפאָלעס פון דעם רוסישן מיליטער אין דער רוסיש־יאפאָנישער מיליטאָרע האָבן געהאט זייער ווירקונג אפּ דער ארמיי. דער זיץ פונעם צארויזם האָט זיך א וואָסל געטאָגן. אין יוני 1905 יאָר איז אויסגעבראָכן דער אופֿ־שמאנד אין שוואַרציאמישן פּאָט, ואפּ דער פאנצער־שיף, „פּאָטיאָמ־קינ“. דאָס איז געווען די ערשטע רעוואָלוציאָנערע מאסנ־ארויסזעצ־טונג אין דער ארמיי און אין פּאָט, דער ערשטער אריבערגאנג פון א גרויסן טייל צארישן מיליטער אפּ דער זייט פון דער רעוואָלוציע. אונטער דער ווירקונג פון די רעוואָלוציאָנערע געשעענישן האָט זיך א ריר געמאָגן אויב די בורזשואזיע. זי האָט מוירע געהאט פארן רעוואָלוציאָנערן פּאָט, האָט געזוכט אן אויסגלײַכ מיטן קייסער קעניג דער רעוואָלוציע און האָט געפאָדערט קליינע רעפארמען, „פאָרן פּאָט“, קעדיי צו „בארוקנ“ דאָס פּאָט, צו צעשפאלטן די קויכעס פון דער רעוואָלוציע און זי אַלגעצויממען.

די צארישע רעגירונג האָט ניט אופגעהערט צו אונטערדריקן די ארבעטער און פויערימ מיט גרויזאמער אכזאריעס. צוגלײַכ מיט רעפֿ־רעסיעס האָט זי אָבער גענומען אָנזענדן די פּאָליטיק פון לאווינג: פון איינ זייט, האָט זי גענומען אָנהעצן איינס אפּ דאָס אנדערע די פעלקער פון רוסלאנד, פון דער צווייטער זייט — האָט זי צוגעזאָגט צונויפֿרופֿן א „פארטרעטונגס־אינכטימוציע“ אין דער פּאָרמ פון א זעמסקי סאָבאָר אָדער פון אַ מעלכוב־דומע.

אין לענינס ארטיקלען, וועלכע ווערן פארעפנטלעכט אין דער צייט־טונג „פראָלעטארי“, באקומט די פארטיי א וויסנשאפטלעכע מארק־סיסטישן אַנאַליז פונעם גאנג פון דער רעוואָלוציע, גלענצנדיקע פאָ־רויסזאָנגען פון איר וועטערדיקער אנטוויקלונג, פינקטלעכע און קלאָ־רע אָנזענונגען, אויסשעפנדיקע דירעקטיוון און אָנזענונגען. פון זיין „זשענעווער וועלט“ פאָלגט לענין אופֿמערקזאם נאָך, וואווי אַלע קלאַסן פירן זיך אופּ אין דער רעוואָלוציע.

לענין באווייזט די ניט־קאָנסעקווענטקייט, אַייגנצויקייט, פאכדאָ־נעם פון דער ליבעראלער בורזשואזיע, איר פארעטערשע האלטונג; קיין אייגן שריט פון די ליבעראלע בלעכט ניט פארהוילן אָפּן זיין שארפֿ אויג. לענינס ארטיקלען קענן די קאדעטן זענען א שארפֿער באשולדיקונגס־אורטייל קעגן די דאָזיקע קאָנסערוואַטיו־אָנזענ, זאָס פלעגן זיך פארמאסירן מיט פאלשן דעמאָקראטיזם. „דער פּראָלע־טאריאט קעמפט, די בורזשואזיע גאנוועט זיך צו דער מאכט“, — אזוי באראקטעריזירט ער די מאַסטיק פונעם ארבעטער־קלאַס און די מאַסטיק פון דער ליבעראלער בורזשואזיע אין דער רעוואָלוציע.

לענין שמעטפֿלט צאָרנדיק די מענשעוויקעס, וועלכע האָבן זיך דערשראָקן פארן אַשוונג פון דער רוסישער רעוואָלוציע און פארן זיג פונעם פּאָט. „אין עק בא דער מאָנארכיזשער בורזשואזיע אָדער בערגאָש פונעם רעוואָלוציאָנערן פּראָלעטאריאט און פויער־טומ?“ — אין דעם דאָזיקן קעפל פון זיין ארטיקל פאָרמולירט לענין דעם פּרינציפֿעלן גרונט־קעגנזאצ צווישן דער מענשעוויסטישער און באַלשעוויסטישער מאַסטיק. לענין פאָדערט פון די פארטיי־מעד אפּ

די ערמער פארשטארקן דעם קאמפ קעגן די מענשעוויקעס. די מרעם לעכע קלעפ, וואָס סטאלין דערלאנגט דעם 'מענשעוויזם', רופן ארויס בא לענינגע די גרעסטע באוועלונג. ער בעט וואָס גיכער צושיקן אים סטאלינס ברעשור, "דערעכ אנעוו וועגן די מיינונגס=פארשיידן=היטל איג דער פארטיי", וועלכע איז ארויס זומער 1905 יאָר אפ קאווקאז. ער מערקט אָפּ, "דאָס אויסגעצייכנטע אוועקשטעלן די פרא=גע וועגן דעם באדימטן, אריינשראָגן דעם 'באוועסטונג פון אויסן'" איג סטאלינס ארטיקל, "אג ענטפער דעם, סאָציאל=דעמאָקראט".

לענינג האָט געריכטעט די גאנצע מעסיקניט פון די באַלשעוויקעס. איג זינע קאָזונגען פון באוואַפנטן אויפשטאנד, פון שאפן א רעוואַ=לוציאָנערע ארמיי, א צענטוועליקע רעוואַלוציאָנערע רעגירונג האָט די פארטיי באקומען א געפרעסעטע און קלאָרע פאָרמולירונג פון די צילן און מיטלען פון קאמפ.

אקשאָנעסדיק און סיסטעמאטיש האָט לענינג געגרייט דעם בא=וואַפנטן אויפשטאנד: ער נעמט אַן ענערגישע מיטלען אפ אַלגעוויסן געווער און אַפצושיקן עס קייג דוילאנד, שיקט מענטשן אַלגעוויסעלע אַן ענגע פארבינדונג מיט דער אויפגעשטאנענער פאנעריש, "פאָ=טיאָמקין", לערנט די פארטיי צו מאכן אויספירן פון דעם דאָזיקן אויפשטאנד, אַנאָנעזדיק, אז דער אויפשטאנד האָט פראקטיש אוועק=געשטעלט די פראגע וועגן שאפן א רעוואַלוציאָנערע ארמיי. "א רע=וואַלוציאָנערע ארמיי" — האָט געשריבן לענינג, — איז גויטענדיק דערפאר, ווייל בלויז מיט דער הילף פון קראפט קאָנען געלייזט ווערן גרויסע היסטאָרישע פראגן, און די אָרגאניזאציע פון קראפט אינעם היינעמציטיקן קאמפ איז די מיליטערישע אָרגאני=זאציע".

לענינג האָט אקשאָנעסדיק געפאָדערט פון די פארטיי=מוער, זיי זאָלן ערנסט דערלערנען דאָס קריגס=וועגן, זיי זאָלן אפן ענערגישסטן אויפן זען אויסבילדן הונדערטער און טויזנטער קאמפס=אָטריאדן. איג זיגן בריוו צום קאמפס=קאָמיטעט באמ פעטערבורגער קאָמיטעט פון דער רסדראפ איג אַקטיוואַלער 1905 יאָר האָט ער שארפ קריטיקירט די ארבעט פונעם קאמפס=קאָמיטעט און אַנגעמערקט א קאָנקרעטן פלאן פון זיגן מעסיקניט. "גייט צו דער יונגס... — האָט געלערנט לע=נינג. — גרינדעט טיי קעפ קאמפ=דרושינעס, אומעטומ און איבעראל אי בא די סטודענטן, אי באזונדערס בא די ארבעטער, אאוו. אאוו. זאָלן טייקעפ אָרגאניזירט ווערן אָטריאדן פון 3 ביז 10, ביז 30 אאוו. מיגן. זאָלן זיי זיך טייקעפ אלייג באוואַפענען, ווי ווער עס קאָן, ווער מיט א רעוואַלוציער, ווער מיט א מעסער, ווער מיט א שמאמע מיט קערטאָס אפ אונטערצוצינדן אאוו. זאָלן די דאָזיקע אָטריאדן טייקעפ אויס=קלעבן זיך אַנפירער און זיך פארבינדן, ווי ווייט מעגלעכ, מיטן קאמפס=קאָמיטעט באמ פעטערבורגער קאָמיטעט... זאָלן 5—10 מאג איג א וואָכ צייט באזוכן הונדערטער קריזלעכ פון אר=בעטער און סטודענטן, זאָלן זיי אריינקריכן אומעטומ, ווהיגן עס וועט

זיכ נאָר קאָזנ, און זאָל איבעראל פאַרלייגן א קלאָרן, קורצן, גלעכ און פאַשעט פלאַן: בילדעט טייקעפּ אַן אַטריאד, באוואָפנט זיכ מיט וואָס איר קאָנט, ארבעט מיט אלע קויכעס, מיר וועלן איינע העלפּן, מיט וואָס מיר וועלן קאָנען, נאָר וואָרט נישט פונ אונדז, א— בעט אליין... די אַטריאדן דארפן גלעכ אָנהייבן די קרוינס-לער אינ טייקעפּדיקע אָפּעראציעס, גלעכ¹.

לענין האָט געזעלט מיט דער צוגרייטונג צום באוואָפנטן אופֿ-שמאנד, ווייל ער האָט געזען, אז דער אופֿשמאנד דערנענטערט זיכ מיט אן אלץ שטייגנדיקער שטעלעכט. ער האָט מיט אלע מיטלען געזען זיכ צו דערשלאָגן, אז דער אופֿשמאנד זאָל נישט זיין פאר דער פארטיי קיין אומגעריכטע זאכ.

מיט גענואלער ווייטזיכטיקייט האָט לענין פאַרויסגעזען דעם ווייט-טערדיקן אנטוויקלונגס-גאנג פונ דער רעוואָלוציע. מיט דרע טעג פאר דעם, ווי עס איז פארעפנטלעכט געוואָרן דער צארישער געזעץ פון 6 אויגוסט וועגן דער דומע, טרעט לענין ארויס מיט אן ארטיקל „דער באַיקאָט פון דער בולגארישער דומע און דער אופֿשמאנד“, ווי ער גיט א קלאָרן פלאַן פון דער פאַליטישער קאמפאניע: אקטיווער באַיקאָט פון דער מעלכע-דומע אונטערן קאָזנ פון באוואָפנטן אופֿ-שמאנד. די דאָזיקע קאָלאָסאלע פאַליטישע קאמפאניע, וועלכע די באַל-שעוויקעס האָבן דורכגעפירט אונטער לענינס אָנפירונג, האָט זיכ גע-ענדיקט מיט א היסטאָרישן זיג. דער רעוואָלוציאָנערער וויכער האָט אראָפגעטראָגן די בולגארישע דומע. אינ אַקטויאבער 1905 יאָר איז אויסגעבראָכן דער אלגעמיינער פאַליטישער שטריק, אַינ פערער יפון קאמפ זינען אפגעקומען די סאָוועטן. לענין האָט פאַרויסגעזען, אז דער צאריזם וועט גיין אפ האנאָכעס, וועט מאנעווערן, קעדיי צו יעדע שטיקן די רעוואָלוציע. מיט עטלעכע שאַ פאר דעם, ווי ס'איז בא-קומען געוואָרן אינ וועגעווע די יעדע וועגן צארישן מאניפעסט פון 17 אַקטויאבער, האָט לענין געשריבן: „דער צאריזם איז שוין נישט בעקוועכ, — די רעוואָלוציע איז גאָר נישט בעקוועכ צו זיגן“². דער צאריזם וועט זיכער איינגיין אפ א קאנסטיטוציע, קעדיי אָפצונארן דאָס פאָלק; די אפגאבע פונעם פראָלעטאריאט איז — דערשלאָגן זיכ, אז די רעוואָלוציע זאָל אריבערשפרינגען איבער דער דאָזיקער פונעם קייסער געשענקטער קאנסטיטוציע, זאָל זיכ אופהייבן אַפ א שטאפל העכער, — ביזן אראָפּווארפן די זעלסטעהערשונג מיט דער הילף פון א באוואָפנטן אופֿשמאנד.

די בואלעס פון דער רעוואָלוציע האָבן זיכ געהויבן אלץ הע-כער. אלץ קאמפליצירטער איז געוואָרן פונדערווייטן גאָרצופאָלגן גאָרן וויכער פון די געשעענישן, אָנצופירן מיט דער פארטיי. לענין האָט זיכ געריסן קיין רוסלאנד. גאָר פריילינג 1905 יאָר האָט ער אינ זינע ארטיקלען געטרוימט וועגן דער צייט, וועגן ער וועט קאָנען רייזן מיט די ארבעטער און פויערימ אפ ווייטקעפיקע פאָלקס-פארזאמ-

¹ לענין. וועק, בי. VIII, ז. 325, 326.

² דאָרטן, ז. 351.

לונגען. אינ ברענ פון דעם אלגעמיינעם אקטיאנער-שמירק האָט לע-
 ניד געשריבן: „א גוטע רעוואָלוציע איז בא אונדז אינ רוסלאנד,
 ערנוואָרט! מיר האָפּן אינגיכט זיב אומקערן — דערצו גייט עס מיט
 מערקווירדיקער שנעלקעט“¹. ער גרייט זיב ענעהניש אומצוקערן זיב
 אהיימ. בא דער מיטוויקונג פון גאַרקין אַרגאניזירט ער דעם ארויס-
 לאָז פון א לעגאלער באַלשעוויסטישער צייטונג „נאָוואיא זשיזנ“ אינ
 פעטערבורג. אונ, ענדלעכ, סאָפּ אַקטיאנער 1905 יאָר פאַרט ער אָפּ
 פון זשענעווע קיין רוסלאנד.

אינ שטאַקהאָלם, ווו עס איז אויסגעקומען זיב צו פארהאלטן
 אפּ עטלעכע מענ, האָט לענינ אָנגעשריבן דעם ארטיקל „אונדזערע
 אופגאבן אונ דער סאָוועט פון ארבעטער-דעפוטאטן“. דער דאָזיקער
 פראָגראם-ארטיקל לענינס איז זיגערצייט גיט דערשינען, מע האָט
 אימ געפונען אונ צום ערשטן מאל פארעפנטלעכט ערשט אינ 35
 יאָר ארום, אינ 1940 יאָר. אינ סאָוועט פון ארבעטער-דעפוטאטן,
 וואָס איז אנשטאנען אדאנק דער רעוואָלוציאָנערער שפּערישקייט
 פון די פראָלעטארישע מאסן, האָט לענינ טייקעפּ דערזען א שפּראַך-
 לינג פון די אַרגאניזאָנען פון א גיטער מאכט, פון די אַרגאניזאָנען פון דער
 דיקטאטור פון די רעוואָלוציאָנערער פאַלקס-עלעמענטן. ער האָט אָפּ-
 געשאצט די סאָוועטן, אלס עמבריאָן פון דער צייטוואָלירטער רעוואָ-
 לוציאָנערער רעגירונג, אלס אַרגאן פון דעם וואַסנדריק אונ ריפּ-
 ווערנדיקן אופשטאנד. קלאָר פאַרמולירט די קעגנזייטיקע פארהעלטע-
 נישט צווישן דער פארטיי אונ די סאָוועטן, צווישן די סאָוועטן פון
 ארבעטער-דעפוטאטן אונ די ברייטע פאַלקס-מאסן, האָט לענינ אוועק-
 געשטעלט די אופגאבע צו אַרגאניזירן געמיינזאמע סאָוועטן פון יאָר-
 בעטער אונ סאָלדאטן-דעפוטאטן, די אופגאבע צו באהעפטן דאָס
 גאנצע פאַלק ארום די סאָוועטן, אלס דעם פאַלימיש-אַנפירנדיקן דע-
 וואָלוציאָנערן צענטער. לענינ האָט גערופן טייקעפּ אויסצובירדן א
 צייטוואָלירטע רעוואָלוציאָנערער רעגירונג, וואָס איר פראָגראם דארף
 זיין: פולשטענדיק פארווירקלעכט אינ טאט די פאַלימישע פרייהייט,
 צוגיפירפון א ווירקלעכ אלפאַלקישע גרינדונגס-פאראומלונג, באוואָפּע-
 גען דאָס פאַלק, טייקעפּ געבן ווירקלעכע אונ פולע פרייהייט די אונ-
 טערדריקטע פעלקערשאפטן, זיכערן דעם אכטישאָנן ארבעטסמאָן, אי-
 בערגעבן די גאנצע ערד די פויערימ. די דאָזיקע רעגירונג דארף רופן
 דאָס פאַלק צו אונ אופשטאנד.

דאָס איז געווען א קאנקרעטע טאט-פראָגראם פון דער פראָלע-
 טארישער פארטיי, א פראָגראם, וואָס לענינ האָט פאנאנדערגעוויקלט
 ערעו זיג אָנקומען קיין רוסלאנד.

אַנהייב גיאיאכער 1905 יאָר האָט זיב לענינ נאָכ עטלעכע יאָר
 עמיגהאציע אומגעקערט קיין פעטערבורג. גיט געקוקט אפּ די „פריי-
 הייט“, וואָס דער קייסער האָט געשאַנקען, איז לענינ געצוונגען גע-
 ווען זיב אויסצובאדאלטן פון דער פאַליציי. לענינס פראו צו באזעצן
 זיב לעגאל האָט געבראכט דערצו, אז זיג דירע איז טייקעפּ ארום-

¹ לענינ, ווערק, ב. VIII, ז. 319.

גערונגלט געוואָרן פון אַ טשאַטע שפּאַָלענע. איז ער אַריבער אַז אַז אומלעגאלער לאַגע, האָט אָפּט געבויט די פעסער, די דירעס, איז אײַניקע מאָל אַריבערגעפּאַָרן פון פעטערבורג קײַן פּײַנלאַנד, וווּ עס איז געווען פאַרהעלטניסמעסיק זײַכערער.

מײַקעס נאָך זײַג אָנקומען קײַן פעטערבורג האָט לענין אָנמײַל־גענומען אײַן אַ זיצונג פון דעם באַלשעוויסמישן מײַל פון דער רע־דאקציע פון דער מעגלעכער לעגאלער צײַטונג „נאָוואַיאַ זשיונ“. אפּ אָט דער זיצונג איז באשטימט געוואָרן אַ גענער באשטאנד פון דער רעדאקציע און ס׳איז אויסגעארבעט געוואָרן אַן אַרבעטס־פּלאַן. באַלד נאָך דעם איז מיט לענינס אָנמײַל פּאַהגעקומען אַ זיצונג פונעם צענטראַל־קאָמיטעט פון דער פּאַרטיי, וווּ עס איז באשטעטיקט גע־וואָרן אַ ווענדונג צו די פּאַרטיי־אָרגאַניזאַציעס וועגן צונויפֿרוגן אַ פּאַרטיי־צוזאַמענפּאַָר. אײַן עמלעכע טעג ארום איז לענין אַרויסגע־טראָטן אפּ אַ זיצונג פונעם סאָוועט פון אַרבעטער־רעפּוטאַטן איבער דער פּראַגע וועגן דעם לאָקאוס, וועלכע עס האָבן געהאַט דערקלערט די קאפיטאַליסמ אַלס ענטפער דערפֿ, וואָס די אַרבעטער האָבן אפּ זייער אײַגענער אַכרעס אַנגעפירט אַן אַכטשטאַַק אַרבעטסמאַַן אײַן די פאַבריקן און זאָוואָרן. דער אויספיר־קאָמיטעט פונעם סאָוועט האָט אָנגענומען לענינס רעזאָלוציע.

עס זײַנען אוועק טעג פון אָנגעשטרענגטער אַרבעט אײַן דירעקטן טאַגטעגלעכע פאַרקער מיט די פּאַרטיי־אָרגאַניזאַציעס: באַמײַליקונגן אײַן די זיצונגען פונעם צענטראַל־קאָמיטעט און פונעם פעטערבורגער קאָ־מיטעט, אַרויסטרעטונגען אפּ פּאַרטיי־פּאַרזאַמלונגען און באַראטונגען, באַגעגענישן און שמועסן מיט די פּאַרטיי־מוער, וואָס פלעגן קומען צו פּאַָרן פון אַלע עקן רוסלאַנד. לענין האָט גענומען אַ דירעקטן אָנמײַל אײַן צוגרייפֿן דעם באַוואָפּנטן אופשטאַנד. סאָפּ נאָיאַבער איז פּאַהגעקומען אַ זיצונג פון צק, אפּ וועלכער עס איז געווען אַנגעלאדן גאָרקי. גאָרקי האָט אײַנפּאַרמירט וועגן די שטימונגען פון די מאַכקווער אַרבעטער. דאָס איז געווען לענינס ערשטע באַגעגעניש מיט גאָרקי. לענין האָט גלײַכ גענומען צו זיך אײַן די הענט די אָנפירונג מיט דער „נאָוואַיאַ זשיונ“. דעם 10 נאָיאַבער באַווזנט זיך זײַג ערשטער אַרמיקל — „וועגן דער רעאָרגאַניזאַציע פון דער פּאַרטיי“. לענין רופט צו אַן אַנטי־שײַדענער און דרײַסער אײַבערבונוג פון דער פּאַרטיי־אַרבעט אײַן צוזאַמענהאַנג מיט די געענדערטע באדינגונגען: אַלע היסטאָריק דעם קאָנספּיראַטיוון אפּאַראַט פון דער פּאַרטיי, אײַן גײַטיק אפּן ברייטסטן אויפן אויסנוצן די לעגאַלע מעגלעכקייטן, וועלכע דער אַרבעטער־קלאַס האָט דערקאַכערט. אײַן די באדינגונגען פון אונטער־ערד האָט מען נישט געהאַט געקאָנט בויען די פּאַרטיי־אָרגאַניזאַציעס אפּן גרונט פון געוויילטקייט, אײַצט דאָרפּ מען אַנפירן אײַן זײַ דעם פּרינציפּ פון געוויילטקייט, בויען זײַ אפּ די יעסוידעס פון דעמאָקראַ־טישן צענטראַליזם.

אײַן אַ טאָג ארום, דעם 12 נאָיאַבער, באַווזנט זיך אַ צווייטער אַרמיקל — „דער פּראָלעטאַריאַט און דאָס פּויערמוט“. אײַן דעם אַד־מיקל מערקט לענין אָן די אופגאַבן פונעם אַרבעטער־קלאַס און פּו־

נעם פויערשטאם איז דער רעוואָלוציע, די פארפֿעסטיקונג פֿון ווײַס קאמפס-בונד. דאָס פויערשטאם וויל ערד און פרעהנט. דער ארבעטער-קלאס דארף מיט אלע קויכעס שטיצן דאָס רעוואָלוציאָנערע פויער-טומ. דערפֿון וועט זיך אָבער דער קאמפֿ גיט פארענדיקן. מע דארף דירעקט זאָגן די פויערים, אז דער אריבערגאנג פֿון דער ערד צו זיי איז די הענט און די פאָליטישע פרעהנט וועלן גיט פארניכטן גיט די הערשאפט פֿון גאפּימאל, גיט דעם דאלעס פֿון די מאַסן „אזויארום, — האָט געשריבן לענין, — באדייט די רוימע פאָג פֿון די באוויסמייניקע ארבעטער, ערשטנס, אז מיר שטיצן מיט אלע קרעפטן דעם פויעריג-קאמפֿ פאר דער גאנצער פרעהנט און פאר דער גאנצער ערד; צווייטנס, באדייט זי, אז מיר שמעלן זיך גיט אָפּ דערפֿון, נאָר מיר גייען ווייטער. מיר פירן, כּוּצ דעם קאמפֿ פאר פרעהנט און פאר ערד, א קאמפֿ פארן סאָציאליזם“¹.

לעניןס „אריטיקלען איז „נאָוואיא זשונ“ האָבן געדינט אלס אָנ-וויזונגען איז דער סאָנמעגלעכער ארבעט פֿון דער פארטיי. די מעטיקעס פֿון די באָלשעוויסטישע אָרגאניזאציעס איז די אר-בעטער-מאסן האָט באַקומען אן אלץ ברייטערן, מאסשטאב. די באָל-שעוויקעס האָבן אָנגעהויבן אלץ מיטער ארעגירונגען איז דאָרפֿ ערנן, האָבן אָנגעהויבן שאפֿן שטיצ-פונקטן איז דער ארמיי און איז פֿאָקס-אָנהייב דעקאבער 1905 יאָר איז לענין ארויסגעפֿאָרן קיין מא-מערפֿאָרס (פּינלאַנד) אפֿ דער ערשטער קאָנפֿערענץ פֿון די באָלשע-וויקעס. דאָ האָבן זיך צום ערשטן מאל באַגעגנט לענין און סטאלין. זיי האָבן צוזאמען געארבעט איז דער קאָמיסיע, אפֿ אויסארבעטן די רעוואָלוציע וועגן דער מעלכע-דומע.

לענין איז ארויסגעפֿראָגט מיט צוויי פֿאָרשלאָגן — וועגן דעם לוי-פֿנדיקן מאָמענט און וועגן דער אגראר-פראגע. „דאָס זינען געווען באַגרייפֿערע רעדעס, וואָס האָבן ארויסגערופֿן שטורמישע אנציקונגן בא דער גאנצער קאָנפֿערענץ, — דערמאָנט זיך כאווער סטאלין. — די אויסערגעוויינלעכע איבערצייגונגס-קראפט, די פאָשעטקייט און קלאָר-קייט פֿון דער ארגומענטאציע, די קורצע און פאר אלעמען פאר-שמענדלעכע פראזעס, אָן פאָזע, אָן קאָפּשווינדלדיקע זשעסטן און עפעקטפולע פראזעס, וועלכע זינען אויסן צו מאכן אן איינדרוק, — דאָס אלץ האָט צום גוטן אונטערשיידט לעניןס רעדעס פֿון די רע-דעס פֿון געוויינלעכע „פארלאמענטישע“ רעדנער.

מיכ האָט אָבער דאן באַצויבערט גיט די דאָזיקע זיט פֿון לעניןס רעדעס. מיכ האָט באַצויבערט יענע אינזפעסמע קראפט פֿון דער לאָ-גיק איז לעניןס רעדעס, וואָס באַהערשט די אאדימאָדיע עשוואָס מרוקן, דערפאר אָבער גרינלעכ, וואָס עלעקטריזירט זי בעהאד-אָנע-דיק און נעמט זי דערנאָך איז געפאנגענשאפט, ווי מע זאָגט עס, ביזן סאָפּ“².

1 לענין. ווערק, ב. VIII. ז. 384.

2 י. סטאלין. וועגן לענינען, ז. 27—28, מעלכע-לארלאג „דער עמעס“.

די קאנפערענץ איז פארגעקומען אין דער צייט, ווען ס'האט זיך אנגעהויבן דער באוואקסןער אפשטאנד אין מאסקווע. לויט לענינס איינע האט זי אפגיבן פארענדיקט איר ארבעט, און די דעלעגאטן זינען זיך פאנאדערהעפארגן אפ די ערשער, קערן פערזענלעכ קאנפערענציעס אינעם אפשטאנד.

די ערשטע האבן אנגעהויבן דעם באוואקסן קאמף די מאסקווער ארבעטער, אנגעפירט פון מאסקווער סאָוועט פון ארבעטער-דעפוטאטן בעראַש מיט די באַלשעוויקעס. דעם זיבעטן דעקאבער האט זיך אין מאסקווע אנגעהויבן א פאליטישער שטריק, דעם נענט. האבן זיך באוויזן די ערשטע באריקאדן. אין מעשעכ פון 9 טעג האבן עס לעבע פויגל באוואקסן ארבעטער געפירט א העלדישן קאמף. ערשט נאָכן אריבערהווארפן פאָלקס פון פעטערבורג, פון שווער און פונעם מנרעו-קאנטאין דער צאריזם אימשימאנד געווען צו דערשטיקן דעם אפשטאנד. די אנפירנדיקע אָרגאניזאציעס פונעם אפשטאנד זינען סאמע ערעו דער שלאכט טיילוויז ארעסטירט געוואָרן, טיילוויז אינאָלירט געוואָרן. דער באוואקסןער אפשטאנד האט זיך פארוואנדלט אין אן אפשטאנד פון איינצלענע ראיאָנען, וואָס זינען געווען אָפגעריסן אויף גער פונעם אנדערן און האבן זיך באגרענעצט דעריקער מיט פאר-טיידיקן זיך.

באוואקסןער אפשטאנד זינען פארגעקומען אויך אין א ריי אן דערע שטעט און ראיאָנען. אפשטאנד זינען געווען אין קראסנאָ-יארסק, מאַטאָויליבא (פערמ), נאָוואָרזשיסק, סאַרמאָוואָ, סעוואסטאָפאָל, קראָנשטאדט. צום באוואקסן קאמף האבן זיך אופגעהויבן אויך די אונטערדיקטע פעלקער פון רוסלאנד. קימאט גאנץ גרוזיע איז געווען ארומגעכאפט מיט אן אפשטאנד. א גרויסער אפשטאנד איז פארגעקומען אין אוקראַינע — אין דאָנבאס, אן אקשאַנעסדיקן כאַראקטער האט געטראָגן דער קאמף אין לעטלאנד. פונקט ווי דער מאסקווער אפשטאנד, זינען אָבער אויך די דאָזיקע אלע אפשטאנדן דערשטיקט געוואָרן דורכן צאריזם מיט אומענטשלעכער אכזאָרישעס.

דער באוואקסןער דעקאבער-אפשטאנד האט געליטן א מאפאָלע. עס האט זיך אנגעהויבן א קער צו אן בעהאָרדאָנעדיקן צוריקטריט פון דער רעוואָלוציע.

דער קאמף צווישן די באַלשעוויקעס און מענשעוויקעס האט זיך צעפלאקערט מיט ניער קראפט. די מענשעוויקעס האבן אנגעהויבן רופן די ארבעטער, זיי זאָלן אופהערן דעם קאמף; וויבאלד עס איז דערשטיקט געוואָרן דער אפשטאנד — האבן זיי געמיינט, — האט זיך די רעוואָלוציע געענדיקט. גיין, האט זיי געענטפערט לענין, די רעוואָלוציע האט זיך געענדיקט, זי ווערט פארגעזעצט: גיט אָפּ זאָגן זיך דארפן מיר פון געווער, נאָר אנטישיידענער און ענערגישער זיך געמען צו דעם! מע דארף פירן אן אנטישיידענעם קאמף קעגן די „קאנסטיטוציאָנעלע אייליוועס“, וועלכע עס קולטיווירן די קאדעטן, עסערן און מענשעוויקעס. די באַלשעוויקעס האבן דערקלערט, אן אקטיווע באַקאמט דער I מעלכע-רומע.

נאָך דעם, ווי עס איז דערשטיקט געוואָרן דער אפשטאנד, האט

דער מעגשעוויק פלעכאנאָוו דערקלערט: „מע האָט זיך נישט געדארפט נעמען צום געווער.“ ער האָט פארגליבן זיך פאָלציע מיט דער פאָלציע זיציע פון מארקס אין 1871 יאָר. לענין איז אָנגעפאלן אפּ פלעכאנאָוו, ווי וואָל זיך טאקע פלעכאנאָוו נישט פארגליבן מיט מארקס, — האָט ער נאָרעניזירט. פלעכאנאָוו האָט דאָך קליינמוטיק און רענגאט מיט זיך אָפגעזאָגט פונעם העלדישן אופשטאנד פון די מאַסקווער ארבעטער, און מארקס האָט מיט היספּילעס באגרייסט די היסטאָריע שטע אינצואמיין פון די פארוישער ארבעטער, וואָס זינען גרייט געווען צו „שטורעמען דעם הימל“. פלעכאנאָוו האָט דאָך געווינדעמט דעם דעקאבער-אופשטאנד א „ווערק“, וואָס איז געוואָרן קימאט די עוואנגעליע פון די קאדעטן, און מארקס האָט אָנגעשריבן א ווערק, וואָס דינט ביזן היינטיקן טאָג אלס בעסטע ריכט-ליניע אין קאמפ פארן „הימל“. „דער ארבעטער-קלאס פון רוסלאנד, — האָט געשריבן לענין, — האָט שוין איין מאָל דערווייז און וועט דערווייז נאָך נישט איין מאָל, אז ער איז פייך צו „שטורעמען דעם הימל“¹.

לענין האָט ארויסגעדוקט פאר דער פארטיי די אפגאבע: אונזערע ציען די סאכאקלען פון דעם ערשטן יאָר רעוואָלוציע, דערלערנען די דערפארונג פון די אָקטיאבער- און דעקאבער-שלאכטן. מיט דער גרעסטער אופמערקזאמקייט און קאנצענטרירטקייט איז ער צוגעשריבן צום דערלערנען די דאָזיקע סאכאקלען. לענין האָט געשריבן אין פיל פון זינען ארטיקלען: דער פערטער אָקטיאבער-דעקאבער האָט בא-ווויזן, וואָסערע קאָלאַסאלע רעזערוון רעוואָלוציאָנערע ענערגיע עס זינען פארבראָנגן אינעם ארבעטער-קלאס; די לעקציעס פונעם דעקאבער-אופשטאנד האָבן גאָטאמאָל דערמאָנט וועגן דעם, אז אופשטאנד — דאָס איז קונסט, און דער הויפט-קלאל פון דער דאָזיקער קונסט איז — אומגעהייער דרייסטער, לאכלומן אנטשיידענער אָנגרייפן.

די דערפארונג פון די אָקטיאבער- און דעקאבער-שלאכטן האָט לענין פארהאלטענישערט אין זיין באוויסער ארבעט, „דער זיג פון די קאדעטן און די אפגאבע פון דער ארבעטער-פארטיי“ (אָנגעשריבן אין מארט 1906 יאָר). לענין האָט זיך שארפן קלאפ געווענדט קעגן די קאדעטן, די דאָזיקע „קייזער-ווערעם פון דער רעוואָלוציע“ און קעגן זייערע נאנטערבאמקער — די מעגשעוויקעס. פארטיידיקנדיק מארקס' אידיי וועגן דער דיקטאטור פונעם פּראָלעטאריאט, האָט לע-נין זי באריכערט מיט דער דערפארונג פון דער ערשטער רוסישער רעוואָלוציע. דער מעגשעוויסער אָפּאָרטוניסטישער אָפּשאצונג פון די סאָוועטן אלס אָרגאנען פון זעלבסטפארוואלטונג האָט ער קעגנע-שמעלט זיין אָפּשאצונג פון די סאָוועטן אלס אָרגאנען פון באוואָונג אופשטאנד, אלס עמברויאָנעלע אָרגאנען פון אַ נעווער, רעוואָלוציאָנע-נערער מאכט. אין 1920 יאָר האָט לענין אָנגעוויזן, אז „די שמרטיג-וועגן דער באדינונג פון די סאָוועטן זינען שוין דעמאלט געווען פאר-בונדן מיט דער פראגע וועגן דיקטאטור“².

1 לענין. ווערק, ב. X, ז. 367.

2 לענין. ווערק, ב. XXV, ז. 433.

אינעם בוך „דער זיג פון די קאדעטן און די אופגאבע פון דער ארבעטער-פארטיי“ האָט לענין געשריבן: „די רעוואָלוציאָנאַרע געשאַפן געוואָרן אויסשליסלעך דורך די רעוואָלוציאָנאַרע שיכט פון דער באַפֿעלקערונג, זיי זענען געשאַפן געוואָרן אויסער יעמערע געזעצן, און גאַרמערס אפּ אַ דורכאויס רעוואָלוציאָנערן אויפֿן, אלס פּראָדוקט פון אַריגינעלער פּאַלקס-שאַפּונג, אלס אַנטפּלעקונג פון דער זעלסטעטיקט פונעם פּאַלקס, וואָס האָט זיך באַפֿרעט אָדער וואָס באַפֿרעט זיך פון די אלטע פּאַליציי־ישע פענמעס. דאָס זענען, ענדלעך, געווען טאקע מאַכט-אַרגאָנען, ניט-אויסגעפֿורעמטקייט, צעשוויגערטע עמבראָנעלעקייט, סטיכישקייט, ניט-אויסגעפֿורעמטקייט, צעשוויגערטע אינעם באַשטאנד און אויך אינעם פונקציאָנירן... דאָס זענען אַן צווייטל געווען עמבראָנען פון אַ ניער, אַ פּאַליטישער, אָדער, אויב איר זיילט, אַ רעוואָלוציאָנערער רעגירונג. לויט איר סאָציאַל-פּאַליטישן כאַראַקטער, איז עס געווען, אין עמבראָנען, די דיקטאַטור פון די רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן פונעם פּאַלקס“.

די גייטיקייט אונטערצויגען די סאכאקלען פון דעם ערשטן יאָר רעוואָלוציע האָט דיקטירט אויך דער אומשטאנד, וואָס עס איז פאַר געשטאנען דער פארייניקונגס-צוזאמענפאַר מיט די מענשעוויקעס. געמעדיקט איז אכט די פאָדערונגען פון די ארבעטער וועגן אונטערזעלן אן איינהעלטלעכע אָנפירונג מיטן קאמף פון די מאסן, האָבן די באַלשעוויקעס נאָך אפּ דער טאמערפאָדער קאָנפערענץ אָנגענומען אַ באַשלוס וועגן אופשטעלן צוריק די איינהעלט פון דער פארטיי. די באַלשעוויקעס האָבן פאַרגעלייגט די מענשעוויקעס צונויפצורופן אַ פארייניקונגס-צוזאמענפאַר. אונטערן דרוק פון די מאסן זענען די מענשעוויקעס געצוונגען געווען אונטערגעבן דערום. פארטיידיקנדיק די גוים ווענדיקט פון אַ פארייניקונג, איז לענין אין דער זעלבער צייט געווען קעגן פארווישן די מיינונגס-פארשיידנהייטן, צווישן די באַלשעוויקעס און מענשעוויקעס. קריטיקירנדיק די שאַלעם-מאכער, האָט לענין נאָך אין אָקטאבער 1905 יאָר געשריבן צו די מיטגלידער פון צק: „מיר טאָרן ניט צונויפמישן די פּאַליטיק פון פארייניקן צוויי טיילן מיט צונויפפאלטערן ביי דעם טייל. פארייניקן צוויי טיילן — זענען מיר מאסן. צונויפפאלטערן די צוויי טיילן — קיינמאָל ניט.“ לענין האָט געפאָדערט, אז די באַלשעוויקעס זאָלן קומען אפּן צוזאם מענפאַר מיט זייער אייגענער פלאַטפאָרם איבער אלע פראגע פון דער רעוואָלוציע, קעדיי די ארבעטער זאָלן קלאָר זען דעם פרינציפּעל אונטערשייד צווישן די באַלשעוויקעס און די מענשעוויקעס און זאָלן קאָנען מאכט אַ באוויסזיגן אויסוואל צווישן זיי.

מיט דעם ציל האָט לענין פאנאנדערגעארבעט צום צוזאמענפאַר די טאקטישע פלאַטפאָרם פון די באַלשעוויקעס. אין פעברואַר — מארט 1906 יאָר איז אָט די פלאַטפאָרם באַהאנדלט געוואָרן אַ אַרטי פארטיי באַראטונגען אונטער לענינס אָנפירונג: צוערשט איז קאָנקלאַ (פיג.)

1 לענין. וועק, ב. IX, ז. 116, 117.

2 לענין. וועק, ב. VIII, ז. 247.

לאנד), אפ דער האמשע „וואזא“, וואהיג לעניג איז דעמלט געוועג גע-
צוונגעג אריבערצופאָרג יפונ פעטערבורג; דערנאָכ איג מאַסקווע, וווּ
לעניג האָט ביים איינער אזא באהאמונג רייג צופעליק אויסגעמיטג אג
ארעסט; אונ, לעסאָפ, איג פעטערבורג. לעניג האָט גענומעג א הייסג
אָנטייל איג דער שארפער פאָרצואמעגפאָר=דיסקוסיע, ארויסערעמדיק
קעגג די מעגשעוויסישע לידערס אפ א סאכ פארטיי=פארזאמלונגעג
איג פעטערבורג.

גרייפנדיק זיכ צומ צואמעגפאָר, האָט לעניג א באזוגדערע אופ-
מערקזאמקייט אָפגעגעבג דער אגראר=פראגע. ער האָט זיכ באטייליקט
איג דער ארבעט פונ דער אגראר=קאָמיסיע, האָט אָנגעשריבג די בראָ-
שור „דאָס איבערקוקג די אגראר=פראָגראם פונ דער ארבעט=פאר-
טיי“, ווו ער האָט פארטייליקט אונ באגרינדעט דעם באַלשעוויסישג
מעזיס וועג קאָנפסיקירג די פריצישע ערד אונ גאצאָנאַליזירג די
גאצע ערד איג פאל, וועג די רעוואָלוציע וועט זינג.

פארג אָפפאָרג קייג אויסלאנד אפג צואמעגפאָר האָט לעניג וויר-
געפירט איג פעטערבורג א באהאמונג פונ די דעלעגאטג באַלשעווי-
קעס. כאווער וואָרשאַו, וואָס איז געוועג דעלעגאט פונ דער לוגאג-
סקער אָרגאניזאציע אונ האָט דעמלט, צומ ערשטג, מאַל דערזעג לע-
גיגעג, דערמאָנט זיכ, וואָס פאר א טיפג איגנדרוק עס האָט געמאכט
אפ זי דער דאָזיקער שמועס לעגניס. נאָכ די פאָרטרעָנג פונ די אָג-
טיילגעמער פונ דער באהאמונג וועגג דער פארטיי=ארבעט אפ די ער-
טער האָט וואַדימיר אַיליטש קורצ פאָרמזירט די אָלגעמיינע לאגע
אונ גלעב נאָכ דעם גענומעג שמועסג מיט די דעלעגאטג.

„איג די שמועסג האָט וואַדימיר אַיליטש א סאכ געוויצט זיכ
אונ צווישג די שפאסג האָט ער געשטעלט דאָ אייגעם, דאָ א צווייטג
א שלאַ עארשיידענע, אָפמ אומגעריכטע פראגג. איג האָט אינטע-
רעסירט בוכשטעבלעכ אלצ. ער האָט מיט אג אַלצייגעם אינטערעס
אויסגעהערט אי וועגג דעם, ווי עס זינגעג דורכגעגאנגעג די וואָג צו
דער מעלכע=דומע, אי וועגג די איגטריגעס פונ די מעגשעוויקעס, אי
וועגג זי קאדעטג, אי וועגג אגדזערע קאמפס=דרוזשיגעס, וועגג זייער
לער אונ באוואָפגענוג, וועגג די קאזאקג פונ די סטאניצעס, וואָס בא
לוגאנסק, אונ וועגג די פויעריג, וואָס האָבג פארכאפט זי ערד בא
די פריציג, אאוו. אאוו.

איכ געדענק, ווי איצט, מיט וואָס פאר א באגיסטערונג וואַדי-
מיר אַיליטש ופלעגט אומערקאפג די אָדער יענע מיטיילונג, וואָס וואָט
אנטשפראָנג זינגעג געדאנקעג, האָט באשטעטיקט זינגעג האשפאָרעס... סא-
מע פארג אונזעקייג האָט וואַדימיר אַיליטש גענומעג ריידג וועגג דעם
צואמעגפאָר אונ וועגג אגדזערע (באַלשעוויסישע) פערספעקטיווג...
איצט האָבג מיר שויג מיט אגדזערע אייגענע אויגג געזעג אונ גע-
הערט דעם, וואָס איז געוועג דער ווירקלעכער בויער פונ דער פראָלע-
טארישער רעוואָלוציאָנערער פארטיי אונ איר אומערמיטלעכער בא-
וואכער אונ פירער.

מיר האָבג געפילט, אז אומדזער לעניג ווייסט גענוי די וועג אונ
מיטלעג צו פארטייליקג די רעוואָלוציע אונ די רעוואָלוציאָנערע סאָ-

צואל-דעמאקראטיע, וואָס אפּ איר גוירל איז אויסגעפאלן אָנצופירן מיט דער גרויסער באפרינונגס-באוועגונג אין רוסלאנד¹.

אין אפרעל 1906 יאָר איז אין שטאָקהאָלם (שוועדן) זיכ צוגיפּ-געקומען דער IV, דער „פאריינונגס“ צוזאמענפאָר פונ דער רסדאפּ. אפּן צוזאמענפאָר איז פאָרגעקומען בלוז א פאָרמעלע פאריינונג. אין פאָך גענומען זינען די באַלשעוויקעס און די מענשעוויקעס גע-בליבן בא זייערע אָנשויונגען, מיט זייערע אייגענע זעלבשטענדיקע אָרגאניזאציעס. אפּן צוזאמענפאָר האָט זיכ צווישן די באַלשעוויקעס און די מענשעוויקעס גאנצדערגעוויקלט א שארפער קאמפּ. לענין איז ארויסגעפראָגט איבער אלע גרונט-פראגן פונעם צוזאמענפאָר; וועגן דער אנדארג-פראָגראם, וועגן דער אָפּשאצונג פונעם מאַמענט און פון די קלאסן-אופגאבן פונעם פראָלעטאריאט, וועגן דעם באוואָפּנטן אופ-שטאנד, וועגן דער באצונג צו דער מעלכע-דומע, וועגן די אָרגאניזאציעלע פראגן. אונטער לענינס אָנפירונג האָבן אלס צוזאמענבא-העפטער אַטריאד געקעמפט זינע קאמפּס-כאווייריט און טרעע שילער: סמאלין, קאליני, וואָרשאַילאָו, פּרוזע, שאומיאן און אנדערע. די מענשעוויקעס האָבן געהאט אפּן צוזאמענפאָר אן אויטאדעטנדיקע קערפּטן-איבערוואָג. די באַלשעוויסטישע אָרגאניזאציעס זינען שטארק צעקלאפט געוואָרן נאָכן דעקאכער-אופשטאנד, און ניט אלע האָבן גע-קאָנט שיקן דעלעגאטן אפּן צוזאמענפאָר. די מענשעוויקעס האָבן דורכ-געפירט זייערע באשלוסן אין א ריי פראגן.

לענין איז אָבער נישט אראָפּגעפאלן בא זיכ; ער איז געווען עסס איבערציגט אין קינפטיקן זיג איבער די מענשעוויקעס. „איכ האָב דעמלט דאָס ערשטע מאָל געזען לענינען אין דער ראַליע פון א בא-זיגט, — דערמאָנט זיכ כאווער סמאלין, — ער איז אפּ קיין האָר נישט ענלעכ געווען אפּ יענע פירער, וואָס בניקען און פאלן אראָפּ בא זיכ נאָך א מאפּאָלע. פארקערט, די מאפּאָלע האָט פארוואנדלט לענינען אין א קנויל ענערגיע, וואָס דערמוטיקט זינע אָנהענגער צו נייע שקאכטן, צום קינפטיקן זיג. איכ רייז וועגן לענינס מאפּאָלע. וואָס איז דאָס אָבער געווען פאר א מאפּאָלע? ס'איז קערן געווען א קוק צו שאַן אפּ לענינס קעגנער, די זיגער אפּן שטאָקהאָלמער צוזאמענ-פאָר — אפּ פלעכאנאָווי, אקסעלאָרד, מארשאָווי און די אנדערע: זיי זינען זייער קנאפּ ענלעכ געווען אפּ ווירקלעכ זיגער, ווייל לענין האָט אין זיין אָנראכטמאָנעסדיקער קריטיק פונעם מענשעוויזם קיין גאנצע אייווער, ווי מע זאָגט עס, אין זיי נישט איבערגעלאָזט. איכ געדענק, ווי מיר, די דעלעגאטן באַלשעוויקעס, האָבן זיכ צוגויפּגענומען אין א ביגל און געקוקט אפּ לענינען, פרעגנדיק בא ואים אן איינע. אין די רייז פון אייניקע דעלעגאטן האָט זיכ געלאָזט פילן מידקייט, גע-פאלנקייט. עס געדענקט זיכ, ווי לענין האָט, ענטפערנדיק אפּ אוינע רייד, בייסיק דורכגעזיט צווישן די צייג: „בניקעט נישט, כאווייריט, מיר וועלן זיכער זיגן, ווייל מיר זינען גערעכט.“ האס צו בניקע-דיקע אינעמלעגענטן, גלויבן אין די אייגענע קויכעס, גלויבן אינעם

¹ ק. וואָרשאַילאָו. לענין, סטאלין און די רויטע ארמיי, 1934 י. ז. 103 — 104.

זיג — אָט וועג וואָס לעניג האָט מיט אונדז דאן גערעדט. ס'האָט זיך געפילט, אז די מאפאָלע פון די באַלשעוויקעס איז א ציטוונג קע, אז די באַלשעוויקעס מוזן זינג אינ דער גאַנצער צוקונפט. „ניט כניענ אינ פאל פון א מאפאָלע“ — דאָס איז יענע באַ זונדערקייט אינ לעניגס טעטיקייט, וואָס האָט אימ געהאָלפן צו באַ העפטן ארום זיך אן ארמיי, וואָס איז איבערגעגעבן ביזן סאָפּ אינ וואָס גלייבט אינ אירע קויכעס“¹.

לעניג האָט גערופן די באַלשעוויקעס צום אנטשיידענעם, אָפּענעט אונ אַנראכמאַנעסדיקן קאמפ קעגן די מענשעוויקעס, קעגן די אָפּאָרע טויטטישע באַשלוסן פונעם צוזאמענפאַר, קעגן דעם מענשעוויסטישן צק. מייקעט נאָכן צוזאמענפאַר האָט לעניג דורכגעפירט א באראמונג פון די באַלשעוויקעס — די דעלעגאטן פונעם צוזאמענפאַר. די באראַ פונג האָט אָנגענומען א ווענדונג צו דער פארטיי, וואָס לעניג האָט פאַרגעלייגט. אינ דער ווענדונג איז געגעבן געוואָרן א באַלשעוויסטישע אָפּשאצונג פון די טאקאקלענע פונעם צוזאמענפאַר, זענען אָפּגעדעקט געוואָרן זענע גרונט-טאַקעס (דאָס אָנעמען די מענשעוויסטישע פראָגאַ ראם פון מוניציפאליזירונג פון דער ערד, דאָס אָפּוואַנג זיך פונעם קאמפ קעגן די קאָנסטיטוציאָנעלע איליוועס און דאָס באראקטעריז זירן די מעלכע-דומע אלס דאָס בעסטע מיטל צו באַפֿרענען דאָס פאָלק פונעם צאריזם, דאָס פֿעלן פון אן אָפּשאצונג פון דער דער פארונג פון די אָקטיאָבער און דעקאָבער-שלאכטן פון 1905 יאָר).

נאָכן צוזאמענפאַר האָט זיך לעניג אימגעקערט קיין פעטערבורג. דאָ האָט ער געוויינט ביז יאנוואר 1907 יאָר, ווען ער האָט זיך ווי דער באַזעצט אינ קאָקאָלא אפ דער דאטשע „וואזא“, קערן זיך צו באהאָלטן פון די פאָליצייזשע שפירחינט. אינ אויסעריסט שווערע באַ דינגונגען, אינ אן אומלעגאלער לאַגע, אריבערגייענדיק פון איינ דירע אינ א צווייטער, געכטיקנדיק דאָ בא קרוויזם, דאָ בא פרענט און באקאנטע, האָט לעניג אומדערמיטלעכ געפירט א קאָלאָסאלע און אָנגע שטרענגטע ארבעט. ער פלעגט ארויסטרעטן אפ פארטיי-פארזאמלונגען און ארבעטער-פארזאמלונגען, האָט געשריבן ארטיקלען און בראַשורן, האָט דירעקט אָנגעפירט מיט דער פארטיי-פרעסע און מיט דער אר- בעט פון די באַלשעוויקעס צו אָרגאניזירן די מאסן. פאר אָט ווער צייט האָט לעניג אָנגעשריבן מער ווי הונדערט ארטיקלען און בראַשורן. ניט רעכענענדיק זיך מיט דער געפאר, איז לעניג דעם 9טן מי

1906 יאָר אונטער דער פאמיליע קארפאָו ארויסגעטראָטן אפ א קאָ- לאָסאלען מיטלינג אינ פאניגאס פאָלקס-הויז. דאָרט זענען געווען אר- בעטער פון אלע ראיאָנען פון פעטערבורג. עס זענען ארויסגעטראָטן פאַרשטייער פון אלע פארטייען. דער לעצטער האָט געזומען דאָס וואָרט לעניג. ער האָט דעמאָסטרירט די קאדעטישע פאָליטיק פון אן אויס- גלייב מיטן צאריזם אפן כעזשכ פון פאָלק. די אונטערזאנדלונגען, — האָט אָנגעוויזן לעניג, אינ זינגען האָבנדיק די אונטערהאנדלונגען, וואָס

1 י. י. סטאלין. וועג לענינג, ז. 28—29, מעלכע-פארלאג „דער עמעס“, 1914 י.

די קאדעטן האָבן געפירט מיט די צארישע מיניסטערן, — זינען אַ צוגריימונג צו אַן אויסגלייכ; אַן אויסגלייכ איז דער פראקטישער דע- זולטאט פון אונטערהאנדלונגען. דער קויעכ פון דער רעוואָלוציע איז אין דער אנטוויקלונג פון דעם קלאס-באוואוסטונג פונעם פראָלע- טאריאט, איז דער אנטוויקלונג פונעם פאָליטישן באוואוסטונג פונעם פוי- ערשט. ווען א סאָציאל-דעמאָקראט קריטיקירט די קאדעטישע פאָליטיק, אנטוויקלט ער דעם דאָזיקן באוואוסטונג, פארשטאקט ער די רעוואָ- לוציע. ווען א קאדעט דרייט דעם פאָלק דעם קאָפּ מיט זינע דראָ- שעס, פארטונקלט ער דעם דאָזיקן באוואוסטונג, שוואכט ער אָפּ די רעוואָלוציע. דעריבער איז אונזער אופגאבע, האָט לענין דערקלערט, דעמאָסטרירן די קאדעטן, צעשטערן זייער ווירקונג אפּ די מאַסן. מע דארף אָנווענדן אלע קויכעס, און דער פראָלעמאריאט זאָל אויך באַמ- ניעט אופשטעלן פון דער רעוואָלוציע שפילן די ראָליע פון א פירער פון דער זיגרייכער רעוואָלוציאָנערער אַרמיי.

לענינס רעדע האָט געמאכט אַן אומפארגעסלעכען איינדרוק. „נאָכן קאדעט אָנאַראַדניקאָוו, — דערמאָנט זיך קרופסקאיא, — האָט דער פאָרזיצער געזעכט דאָס וואָרט קארפאָוו. איך בין געשטאנען צווישן אוילעם. אייליטש איז געווען מוירערדיק אופגערעגט. א מינוט ציט איז ער געשטאנען שווינגנדיק, א שרעקלעכ בלאסער. דאָס גאנצע בלוט איז אימ אָפּ צום האַרצן. און ס'האָט זיך גלייכ געלאָזט פילן, ווי די אופרענונג פונעם רעדנער גיט זיך איבער דער אאודיטאָריע. און פלאַ- צעט איז דער זאל פארהילכט געוואָרן מיט א דונער אפלאַדיסענעם — דאָס האָבן די פארטייער דערקענט אייליטש. עס האָט זיך מיר פאַר- געדענקט דאָס שמויגענדיקע, אופגערודערטע פאָנעם פון אַן ארבע- טער, וואָס איז געשטאנען לעבן מיר. ער האָט געפרעגט: ווער, ווער איז עס? קיינער האָט אימ גיט געענטפערט. די אאודיטאָריע איז ווי פארגליווערט געוואָרן. אַן אויסערגעוויינלעכ ענטוואסטישע שטימונג האָט אַרומגעכאפט אלע אָנווענדנדיקע נאָך אייליטש'ס רעדע, איז דער דאָזיקער מינוט האָבן אלע געמראכט וועגן דעם פאָרשטייענדיקן קאמפ- בינג סאָפּ". אָנגענומען די רעוואָלוציע, וואָס לענין האָט פאָרגעלייגט, זינען די ארבעטער, זינגענדיק רעוואָלוציאָנערע לידער, ארויס איג- נאס.

די ארבעטער און די רעוואָלוציאָנערע פויעריג האָבן נאָכן דע- קאכער-אופשטאנד גענומען אָפּטרעטן לאנגזאם, מיט שלאכטן. דער רעוואָלוציאָנערער קאמפ האָט זיך זומער און הארבסט 1906 יאָר ווידער פארשטאקט. עס האָט זיך ווידער אופגעהויבן א כוואליע פאָ- ליטישע שטרעקן. עס האָט זיך צעפלאקערט דער קאמפ פונעם פויער- טומ קעגן די פרייזן. איז קראַנשטארט און איז סוועאבאָרג זינען אופגעשטאנען, די מאַרשאַנס.

די באַלשעוויקעס האָבן ווידער אָנגעהויבן ארויסלאָזן זייער לע- גאלע צייטונג (נאָך דעם, ווי די צארישע רעגירונג האָט איג דעקא- בער 1905 יאָר פארמאכט די „נאָוואיא זישנא"). זי איז דערשינען

אונטער פארשיידענע נעמען: „וואַלנא“, „ווערנאד“, „עכא“. לעניג
האָט רעדאגירט די דאָזיקע צענטונגען. אויסנוצנדיק די פאקטן פון דער
אַרבעט פון דער I מעלכע-דומע, האָט ער אינ זינע ארטיקלען דע-
מאסירט די צארישע דעגירונג און די קאדעטן, באוויזן די פויערטיג,
אז זיי האָבן גיט וואָס צו דערווארטן פון דער דומע גיט קיינ ערד,
גיט קיינ פרעזינענט. ער האָט פאַרויסגעוואָקסן, אז דער קייסער יעט צע-
טרעבן די מעלכע-דומע, האָט שארף קריטיקירט די מענשעוויקעס
פאר שטיצן די קאדעטן אין דער מעלכע-דומע. א שארפער קאמפ
איז אויסגעבראָכן ארום דעם קאדעטישן לאָזונג פון א „דומע-מיניס-
טעריום“ (דאָס הייסט, א מיניסטעריום, וואָס זאָל זיין פאראנטוואָרט-
לעך פאר דער דומע) — א לאָזונג, וואָס די מענשעוויקעס האָבן אימ
אונטערגעהאלטן. קעגן דעם מענשעוויסטישן צק איז ארויסגעטראָטן
דער באַלשעוויסטישער פעטערבורגער קאָמיטעט, וואָס אָנגעפירט מיט
אימ האָט לעניג. לעניג האָט שארף קריטיקירט די אָפּאָרטוניסטישע
לאָזונגען, וועלכע דער מענשעוויסטישער צק האָט ארויסגערוקט נאָך
דעם, ווי אינ יולי 1906 יאָר איז צעטריבן געוואָרן די I מעלכע-
דומע. אינ דער מענשעוויסטישער פאָליטיק פון וואַקלונגען און אומ-
אונטערשאַטענישט האָט לעניג אופגעדרעקט דעם עמבראָאָ פון דער צו-
קונפטורער ליקווידאציע, דאָס געמיינע אָפּוואַנג זיב פון דעם העל-
דישן אָקטאבער- און דעקאבער-קאמפ פון די ארבעטער.
די וואַלן צו דער II מעלכע-דומע האָבן ווידעראמאָל אוועקגע-
שטעלט די פראגע וועגן דער באצונג צו דער דומע. אלס עכטער
דיאלעקטיקער ליזט לעניג די דאָזיקע פראגע, ארויסצוגעבן גיט פון
קיינ אבסטרעקטע מאַטעריע, נאָר פונעם קאָנקרעטן אַנאַליז פון דער
סיטואציע. דער באַקאנט פון דער I דומע האָט, עמעס, היפש אונ-
טערגעריסן איר אומפאַרטיקעט, ער האָט אָבער גיט געקאנט אראָפּריסן
זי, ווייל ער איז דורכגעפירט געוואָרן שוין אינ א סיטואציע, וועג
די רעוואָלוציע איז געמאנגען בארג-אראָפּ. די וואַלן צו דער II דומע
זינען פאַרגעקומען אינ באדינגונגען פון דעם נאָך אלץ דויערנדיקן
אַפּפּאָסט פון דער רעוואָלוציע-אַגענדע כוואליע. אינ דער דאָזיקער סיי-
טואציע איז גוויסענדיק געווען אויסצוגעבן די מעלכע-דומע און די
וואַלן צו איר פאר רעוואָלוציע-אַגענדע פראָפאגאנדע. אינ 1906 יאָר
האָט לעניג געלערנט די פארטיי די קונסט פון רעוואָלוציע-אַגענד אָנ-
גרייט, ואיזט לערנט ער די פארטיי, וואווי ריכטיק און אָרגאניזירט
טערהייט אָפּטרעטן, אָפּטרעטן די לעצטע, קעדיי אָנזאמלען קויכעס
און ווידער אריבערגיין אין א נאָך מעכטיקערן אָנגרייט קעגן סויגע.
די מענשעוויקעס זינען ארויסגעטראָטן פאר א וואַל-פארשטענדע-
קונג מיט די קאדעטן, פאר שטיצן די קאדעטן אין דער דומע. די
באַלשעוויקעס האָבן פארטיידיקט די פולע זעלבשטענדיקייט פון דער
פארטיי אין דער וואַל-קאמפאניע און די טאקטיק פון א „לינג-באָקל“
ביים די וואַלן און אינ דער דומע גופע, דאָס הייסט די טאקטיק פון
א פארשטענדיקונג מיט די אויגערופענע ארבעטס-פארטייען אלס פאַר-
שטייער פון דער דעמאָקראטישער קליינ-בורזשואזיע פון שטאָט און
דאָרף.

א באזונדערס שארפן טארקאטער האָט באקומען דער קאמפ קעגן די מענשעוויקעס אינעם פעטערבורג. די קאמפערענצ פון דער פעטער-בורגער אָרגאניזאציע פון דער רסהאפּ האָט אינעם יאָר 1907 יאָר לויט לענינס פאָרטראָג אָנגענומען זינע פאָרשלאָגן. געלייגט דאָ א גרויסע מאפּאָלע, האָבן די מענשעוויקעס, אונטערשטיצט פון צק, וווּ די מענשעוויקעס האָבן געהאט אן איבערזאָג, גענומען זיך פאר דעוואָגא-ניזאטאָרישע, שפאלטערישע מיטלייט. לענין האָט באוויזן, וואווי די מענשעוויקעס פארקויפן די קאדעטן הינטערן רוקן פון די ארבעטער-מאסן די שטימע פון די ארבעטער. לענינס בראָשור, „די וואלן אינעם פעטערבורג און די צווייטע פון די 31 מענשעוויקעס“ און אנדערע זינע ארויסגעגעבן האָבן פולשטענדיק דעמאָסטרייט די מענשעוויקעס. דער מענשעוויטישער צק האָט צוגעצויגן לענינע צום פארטיי-גע-ריכט. דער דאָזיקער באשלוס פונעם צק האָט ארויסגערופן א גוואל-דיקע אויפגענוג און די פארטיי-אָרגאניזאציעס. לענין איז ארויסגע-פראָגט אפן געריכט מיט א שארפער דעמאָסטרייט-רעדע: דעם גע-ריכט איבער זיך האָט לענין פארוואנדלט אינעם א געריכט איבער די מענשעוויקעס, איבער דעם מענשעוויטישן צק. לענין האָט קלאָר און אָפן דערקלערט, אז מיט זינע שארפע ארויסטרייטע קעגן די מענ-שעוויקעס האָט ער געשמערבט, „ארויסצורופן אינעם דער מאסע האס, עקל, פאראכטונג צו די דאָזיקע מונשטן, וועלכע האָבן אויפגעהערט צו זיך מיטגלידער פון אן אייגנעמלעכער פארטיי, וועלכע זינע גע-וואָרן פאָליטישע סאָניט, וואָס שמעלן אונטער א פיסל „אונדזער ס.ד. אָרגאניזאציע“ און איר וואל-קאמפאניע. בענגיע אזוינע פאָליטי-שע סאָניט האָבן איך געפירט דעמאלט — און אויב עס וועט זיך איבער-כאזערן און אנטוויקלען די שפאלטונג, וועל איך שטענדיק פירן — א קאמפ א פארניכטנדיקן“¹. פאָרויספולנדיק זינע פולע מאפּאָלע, האָט דער מענשעוויטישער צק ליקווידירט דעם „איניענ-דער אָנגרייפ פון דער רעאקציע האָט זיך אלץ פארשטארקט. לע-נין פארפערטיקט ענערגיש דעם אומלעגאלן פארטיי-אפאראט. עס ווערט אלץ שווערער רעוואָלוציאָנאָר און לעגאלע ציטונג. אין יולי 1906 יאָר האָט די צארישע רעגירונג פארמאכט די לעגאלע באָל-שעוויטישע ציטונג „עכאָ“; פון אויגוסט אָן האָבן די באָלשעוויקעס ווידער אָנגעהויבן ארויסלעגן דעם אומלעגאלן „פראָלעטארי“ אונטער לענינס רעדאקציע. אינעם יעדן נומער פלעגן דערשיינען זינע ארטיקלען. אין פעברואַר 1907 יאָר האָט זיך געעפנט די II מעלכע-דומע. אָפערירנדיק מיט קאָנקרעטע פאקטן פון איר טעטיקייט, פלעגן לענין אפ די שפאלט פון „פראָלעטארי“ און פונעם פאָפולערן אָרגאן „וועס-דאָ“, ווי אויב פון די באָלשעוויטישע לעגאלע ציטונגען, „נאָווי לומש“ און „נאשע עכאָ“ דעמאָסטרייט די מאגעוורע פון דער צארי-שער רעגירונג; ער האָט באוויזן, וואווי די קאדעטן גייען אפ אן אויסגלייך מיט דער מאָנארכיע, וואווי זיי פאראמט און פארקויפן די אינטערעסן פונעם פאָלק. לענין האָט פאָרויסגעזאָגט, אז די וועלכע

1 לענין. וועק, ב. XI, ז. 221.

הערשונג וועט איינזיכט צעטרעבן אויך די II מעלכע-רומע, אז די שווארצמייניקעס גרייט א מעלכע-איבערקערעניש. דער אַפּאַרמאניס-מישער מאקטיק פון די מענשעוויקעס, וועלכע האָבן איבערגעקאזערט די קאָרעמישע לאָזונגען, האָט לענין קעגנשטעלט די באַלשעוויסטישע מאקטיק, וואָס איז געווען אויסגערעכנט אפּ אַפּרעיסן פון די קא-דעמא די קליינבורגערלעכ-דעמאָקראטישע, איז דער ערשטער ריי — די פויערשע, עלעמענטן. געדולדיק און צעניט האָט לענין געלערנט מיט די דעפוטאטן די ארבעטער די קונסט פון רעוואָלוציאָנאַרע אויס-נוצן די צארישע רומע.

דערשלאָנג זיך אין אקטאָבערדיקן קאמפ די באהעפטונג פון דער מערהייט פארטיי-אָרגאַניזאציעס ארום די באַלשעוויקעס, זעט לענין זיך צו דערשלאָנג, אז ס'זאָל צונויפגערופן ווערן א פארטיי-צוזאַמענ-פאַר. ער הייבט זיך אָן אקטיוו גרייטן צו אים. ער דעמאָסטירט און ווארפט אָפּ דעם מענשעוויסטישן לאָזונג פון אים, „ארבעטער-צוזאַמענ-פאַר“ אלס פרוו צו ליטוידירן די פארטיי און לאָזן זי צעשוואמען ווערן אין דער קליינבורגערלעכער מאסע.

אין אפרעל—מיי 1907 יאָר קומט פאַר אין לאַנדאָן דער V צו-זאַמענפאַר פון דער רסדאפ. לענין האָט צוזאַמען מיט אנדערע לעני-צום געפירט אפּן צוזאַמענפאַר און אומקאָמפּראַמיסלעכע קאמפ קעגן די מענשעוויקעס און קעגן טראַצקי, וועלכער האָט געפירט ציניזם-שטוקעווען און אייגענע צענטריסטישע גרופע. אין דער רעוואָלוציע איבער לענינס פאַרטראַג וועגן דער באצונג צו די בורזשאזע פאר-טייען האָט דער צוזאַמענפאַר געגעבן א באַלשעוויסטישע אַפּשאצונג אָפּ די אלע פארטייען און האָט פאַרמולירט די באַלשעוויסטישע טאק-טיק בענעניע זיי: „פירן אן אָנראכמאַנעסדיקן קאמפ קעגן די שווארצ-מייניקעס און אַקטיוואַריסטיש; אנטשיידן דעמאָסטירן די קאדעטן און פירן א קאמפ קעגן זייערע פרווונ צו שטעלן זיך בעראַש פונעם פויערשטן; דעמאָסטירן די פרווונ פון די אויזגערופענע פאָלקסישע אָדער ארבעטס-פארטייען (פאָלקס-סאָציאַליסטן, ארבעטס-גרופע, עסערס) צוזיידעקן זיך מיט א סאָציאַליסטישער מאסע, האלטן באר דער-לאָזבאר צו שליסן מיט זיי באזונדערע פארשטענדליקע און קאמפ קעגן דעם צאריזם און קעגן די קאדעטן, אפּ וויפּל די רעוואָלוציע פאר-טייען האָבן דעמאלט אויסגעדריקט די אינטערעסן פון דער קליינ-בור-זשאזע איין שטאַט און טראַפּ.

דער V צוזאַמענפאַר האָט באשטימט א גרויסן זיג פון די באַל-שעוויקעס אין דער ארבעטער-באוועגונג. דער זיג האָט אָבער נישט ארויסגערופן בא לענינען קיינ קאָפּשווינדל. „איך האָב דאן דאָס ער-שטע מאל געזען לענינען אין דער רעאָליע פון א זיגער, — דערמאָנט זיך באווערן ספּאַליג. — אנדערע פירער קרייגן געוויינלעך קאָפּשווינדל פון א ניצאָבן, זיי פארשטן די נאָז און בלאָזן פון זיך. אָפטער פון אלץ הייבט מען אָן אין אַזעלכע פאלן טרומופירן, רוען אפּ די קאָר-בער-קענען. נאָר לענין איז אפּ קיינ האָר נישט ענלעך געווען אפּ אַזעל-כע פירער. פארקערט, דאפּקע נאָך א ניצאָבן פלעגט ער ווערן בא-זונדערט לאזבאר און פאַרויכטיק. עס געדענקט זיך, ווי לענין האָט

דאג אקשאנעסדיק אינגעשטעלט מיט די דעלעגאטן: „צום אלעמערשט — ניט פארבליבענע ווערן פונעם זיג און ניט איבערנעמען זיך; צווייטנס — פארשטימקט פאר זיך דעם זיג; דריטנס — צעקלאפט ביזן סאָפּ דעם קעגנער, ווייל ער האָט בלויז געכאפט קלעפּ, ער איז נאָך אָבער ווייט ניט צעקלאפט ביזן סאָפּ.“ ער האָט ביינאָך אויסגעלאכט יענע דעלעגאטן, וואָס האָבן לעכטיגן פארזיכערט, אז „פונעם הינט אָן איז א סאָפּ צו די מענשעוויקעס.“ ס'איז איינמאל שווער געווען צו דערווייזן, אז די מענשעוויקעס האָבן נאָך אלץ וואָרצלעך אינעם דער ארבעטער-באוועגונג, אז מע דארף קעגן זיי קעמפן געניט, אויסמיידנדיק מיט אלע מיטלען דאָס איבערשאצן די אייגענע קרעפטן און, דערהויפּט, דאָס ניט-דערשאצן די קרעפטן פונעם קעגנער. „ניט איבערנעמען זיך מיטן זיג“ — דאָס איז יענע באזונדערקייט אינעם לענינס באראקטער, וואָס פלעגט איינמאל העלפן נישטער אָפּצוהענגן דעם קעגנערס קרעפטן און סטראכירן די פארטיי פונעם מעגלעכע אומגעריכטקייטן.¹

לענינס פארויסזאגונגען זענען מעקוועט געוואָרן: די צארישע רעגירונג האָט צעטריבן די II מעלכע-דומע, ארעסטירט די סאָציאל-דעמאָקראטישע דומע-פראקציע און געענדערט דעם וואל-געזעץ, — דאָס איז געווען די אויפגערופענע איבערקערעניש פונעם דריטן יוג. דער צא-רום האָט פאָרגעזעצט זיין אָנגריפ. די רעוואָלוציע האָט זיך געענעט דיקט מיט א מאפאָלע.

לענין מערקט אָן די נייע אופגאבן פונעם דער פארטיי אינעם צווא-מענהאנד מיט דער נייער סיטואציע. ער מאכט טייל-טעל פונעם מענשעוויקעס, וועלכע האָבן זיך אָפגעזאָגט פונעם יעשוידער רעוואָלוציאָנער געזעץ און האָבן גערופן די פארטיי צום אָרגאניזשן אָנטייל אינעם דער דומע אינעם בלאָק מיט די קאדעטן. גלעכצטיק ווענדט ער דעם שארפן שווערד פונעם זיין קריטיק קעגן די באַיקאָמיטש (קאממע-ניעו, באַהאנדלונג אא), וועלכע האָבן פאָרגעלייגט צו באַיקאָטירן די דומע און האָבן זיך קעגנעשטעלט קעגן דעם, אז די פארטיי זאָל אפ א רעוואָלוציאָנערן אויפן אויסנוצן די דומע-טריבונע.

אינעם יולי 1907 יאָר איז לענין ארויסגעטראָגן אפ דער קאָנפערענץ פונעם דער פערטערבונדער אָרגאניזאציע פונעם דער רוסלאַנד, „כ'לוי געווען אינעם טערוואָקי אפ דער פיטערער קאָנפערענץ, ווי עס האָט זיך גע-לייזט די פראגע וועגן דער באצולונג צו דער מעלכע-דומע, — האָט געשריבן אויפן א דעלעגאטע צו אירע באווייזן. — כ'האָט געהערט לענינע און בינע אנציקט געוואָרן. לענין איז פאר אָנטיילגעמען אינעם די וואל... הערן די לידערס איז אונדז אויסגעקומען אינעם שיינער לעכע באדינגונגען: צוערשט האָט מען זיך פארזאמלט בא א שטע-קער אינעם דורע, — איז ווי נאָר לענין האָט אָנגעהויבן, איז געקומען דער באלעבאָס און האָט געזאָגט, אז די פאָליציי סטראשט איינ-פארמאכט די שטעק. איז מען אוועק אינעם וואלד. פונעם קאָנספיראציע וועגן איז מען געגאנגען איינציקווייז, און א רעגן האָט געפאלן יוי

1 י. סטאלין. וועגן לענינע, ז. 29, מעלכע-פאלאג „דער ענטעס“, 1914.

פון א צעכער, ער האט אפילע גיט געלאָזט א רעוואָלוציע אָנעמען¹. אפ דער פעטערבורגער קאָנפערענץ האָט לענין אין רעזולטאט פון אן אקשאָנסדיקן קאמפ געזיגט. גלויב נאָך דעם האָט לענין אויך אפ דער III און אפ דער IV קאָנפערענץ פון דער רוסלאַנד אין יול און אין נאָיאבער 1907 יאָר זיך דערשלאָגן דערצו, אז עס האָט גע- זיגט זיין ליניע.

אין אויגוסט 1907 יאָר אין לענין ארויסגעפאָרן קיין שטומגארט צום אינטערנאציאָנאַלן סאָציאליסטישן קאָנגרעס. דאָ באשליסט ער זיך אקטיוו אינעם קאמפ, וואָס האָט זיך פאנאנדערגעוויקלט צווישן די רעוואָלוציאָנערע און אָפּאָרטוניסטישע עלטמענטן. צוזאמען מיט ראָזע ליוסקעמבורג האָט לענין ארעסטירט די היסטאָרישע „אויס- בעסערונגען“ אין דער רעוואָלוציע וועגן דעם קאמפ קעגן מיליאַ- ריום, ווו ער האָט קלאָר און בויילעם אָנגעוויזן, אז די אופגאבע פון די ארבעטער-פארטייען אין גיט בלויז קעמפן קעגן דער אנטישטייג- פון מיליטאַרע, נאָר אויך אויסנוצן פאַר דער סאָציאליסטישער רעוואָ- לוציע דעם קריזיס, וואָס די מיליטאַרע שאפט.

בייטן קאָנגרעס האָט לענין צוגעפירט א באראטונג פון די לינקע, קעדיי צו באהעפטן זיי אין קאמפ קעגן די אָפּאָרטוניסטישן און צענטריסטישן פונעם II אינטערנאציאָנאַל.

פון שטומגארט האָט זיך לענין אומגעקערט קיין פינלאַנד. נאָר זיין דאָ אין געוואָרן אלץ געפערלעכער. לענין פאָרט אריבער פון קאָקאלא קיין אַנליבו (א קליינע סטאנציע בא העלסינגפאָרס), ווו מע האָט אויך גיט געקאָנט לאנג בלייבן. די צארישע שפּאָניע האָבן געזוכט לענינען; דער צאריזם האָט זיך געוואָלט אָפּרעכענען מיטן פירער פון דער רעוואָלוציע. דער באַלשעוויסטישער צענטער האָט ארויסגעפאָרן א באשלוס, אז לענין זאָל אריבערפאָרן קיין אויס- לאַנד.

ארויסקלעבן זיך פון פינלאַנד אין געווען גיט בלייבן. וועגן זיך איז פאָרט אפ א דאמפער אין געווען ריוויקאליזש: מע האָט אים געקאָנט ארעסטירן. האָט זיך דאן לענין אוועקגעלאָזט באנאכט אין בערג אין צו איינעם פון די אינדולגענ, קעדיי דאָרטן זיך וועגן אפן דאמפער. דער איין איז געווען גיט קיין פעסטער, אין איין אָרט האָט ער אָנגעהויבן פארשווינדן פון אונזער די פיס. שפעטער בלעגט לענין זיך דערמאָנען, אז אין דעם מאָמענט האָט ער א טראכט גע- טאָן: „עב, ווי נאריש עס קומט אויס אומצוקומען.“ אָט אזוי האָט זיך לענינען אין דעקאבער 1907 יאָר מיט גרויס געפאַר פארגן לעבן אונטערגעבן אריבערקלעבן זיך קיין אויטלאַנד.

עס האָט זיך אָנגעהויבן לענינס צווייטע, לענגערע עמיגראציע.

¹ „רייטער ארכיוו“, 1934, ב. I, (62), זי 209—210.

VI

דעם 25 דעקאבער 1907 יאָר איז לעניג געקומען צו פאָרן קיין זשענעווע. שווער איז געווען ווידער אומצוקערן זיך פון רוסלאנד צו-
ריק אין דער דאָזיקער פארשלאָפּענער קליינבירגערלעכער שטאָט. „בא
מיר איז אזא געפיל, פונקט ווי איך וואָלט געקומען אהערצו זיך
לייגן אין קייווער ארעט“, — האָט געזאָגט לעניג שוין דעם ערשטן
טאָג פון זיין קומען קיין זשענעווע. — „ס'איז פרויעריק, דער שטוול
זאָל עס געמען, ווידער זיך אומצוקערן צוריק אין דער פארשלאָמטע-
נער זשענעווע, — האָט ער געשריבן אין יאנוואר 1908 יאָר, — נאָר
נישט צו מאכן!“¹

די צווייטע עמיגראציע איז געווען פיל שווערער פון דער ערשטער.
דעמאלט, אָנהייב XX יאָרהונדערט, איז אויסגעקומען צו לעבן אונ-
ארבעטן אין א יסוואציע, ווען די רעוואָלוציע האָט זיך געהאלטן
אין דערנענטערן. די יעדעס פון רוסלאנד פלעגן רייזן וועגן דעם
וויסן פון דער ארבעטער-באוועגונג, וועגן דער דערפאלגרייכער בויונג
פון דער מארקסיסטישער פארטיי, וועגן דעם זיג פון דער „איסקרא“
אין קאמפ פאר דער פארטיי. נאָר אן אנדערע איז געווען די סימא-
ציע איג די ערשטע יאָרן פון דער צווייטער עמיגראציע. די רעוואָ-
לוציע האָט געליטן א מאפאָלע, די רעאקציע האָט זיך גענומען ברוטאל
אָפּרעכענען זיך מיט די רעוואָלוציאָנערן, די פאָליציי גראַמירט די
פארטיי-אָרגאניזאציעס, אין די מאסן האָט זיך געלאָזט פילן א מיד-
קייט, בא די מיטלויפער פון דער רעוואָלוציע, באזונדערס צווישן דער
אויגמעליגענצ, זינען געווען א סאך פאלן פון פאראם, רענעגאטיש-
קייט, גידערטרעכטיק אָפּזאָגן זיך פון דער רעוואָלוציע, פון דער
פארטיי.

די יאָרן פון רעאקציע האָבן אָבער נישט נאָר נישט איינגעבראַכן
לעניגען, נאָר פארקערט, נאָך פעסטער איז געוואָרן זיין ווילן, נאָך
אקשענעסדיקער אונט אומקאמפּראַמיסלעכער איז געוואָרן זיין קאמפ-
קעגן די סאָנין פון דער פארטיי. לעניג איז געווען פול מיט גלויבן
אין די קרעפטן פונעם ארבעטער-קלאס, אין דער אומפארמינדלעכע-
קייט פון א גייער רעוואָלוציע. שוין אין זיין ערשטן ארטיקל נאָכן
קומען קיין זשענעווע האָט לעניג געשריבן: „מיר האָבן געקענט לאַנג

¹ לעניג-זאמלונג, XXVI, ז. 34.

נע יאָרן אַרבעטן בײַ דער רעוואָלוציע. גיט אומזיסט האָט מען אונדז אָנגערופן מויערעסעסע. די סאָציאַל־דעמאָקראַטן האָבן אויסגעבויט א פּראָלעטאַרישע פּאַרטיי, וועלכע וועט גיט פאַרלירן די מוט דערפון, וואָס עס האָט זיך גיט אַנגעגעבן דער ערשטער קריגס־אַנגריף, וועט גיט פאַרלירן דעם קאַפּ, וועט זיך גיט אַרענלאָזן אין קיינ אַוואַנטיאָרעס. די דאָזיקע פּאַרטיי גייט צום סאָציאַליזם, גיט פאַרבינדנדיק זיך און דעם אייגענעם גוירל מיטן רעוואָלוציאָנאַרן דעם אָדער יענעם פערנאָד פון בורזשואזע רעוואָלוציעס. מאַקע דעריבער איז זי פּרע אױך פון די שוואַכע זיטן פון די בורזשואזע רעוואָלוציעס. און די דאָזיקע פּראָלעטאַרישע פּאַרטיי גייט צום זיג.¹

לעגן האָט זיך מייקעפּ גענומען צום אָרגאַניזירן דאָס אַרױס־לאָזן אין אױסלאַנד דעם באַלשעוויסמישן פּאַרטיי־אַהאַנג, „פּראָלעטאַר־רױ“. אין די באַדינגונגען פון גרױסאַמער רעאַקציע האָט לעגן גע־האַלטן די ציטונג פאַרן װײכטיקסטן מיטל צו זאַמלען, באַהעפּטן און דערצױען די באַלשעוויסמישע קאַדרען, ער האָט דערזען אין אײַד דאָס װײכטיקסטע געזעץ אידיאָלוגיש און אָרגאַניזאַציאָנעל צוצוגרײפּן די פּאַרטיי צו אַ גענעם אױפֿשטעלן פון דער רעוואָלוציע. שױן איז אַ כװידעש אַרום האָט זיך אַנגעגעבן אַרױסצולאָזן דעם „פּראָלעטאַרױ“. אָבער גאָר אינאײנעם האָבן זיך אין דער רעאַקציע, וואָס איז אױך זענען אַרעב לעגן, דובאַװינסקי און באַגדאַנאָוו, צעפלאַקערט ערנסטע מײַגונגס־פאַרשײרגהעלטן.

אין די באַדינגונגען פונעם זיג פון דער רעאַקציע האָבן זיך פאַר־שטאַרקט די פּרוּווז פון די „קריטיקער“ פונעם מאַרקסיזם צו פאַר־קריפלען, פאַרדרייען די רעוואָלוציאָנערע טעאָריע. די קאָנטרעוואָר־ליציע האָט אָנגעגריפן אױך אפּן אידעאָלאָגישן פּראָגנאָס פון די שפּאַלטן פון דער בורזשואזער פרעסע האָבן זיך געגאָסן מוטנע שטראָמען מיסמיציזם, פּאַרנאָגראַפיע, יערידע־שמימונגען, רעליגיע. אַ שלאָל בורזשואזע שרעכערלעך האָבן אָנגעהויבן אַ מאַדש קעגן דעם מאַרקסיזם. די אַגענטור פון דער בורזשואזיע איז דער אַרבעטער־באַװעגונג האָט זיך אַנגעשלאָסן אין דעם דאָזיקן מאַדש פון דער רעאַקציע.

אייניקע ליטעראַטור, וועלכע האָבן זיך פרוער געהאַט אָנגע־שלאָסן אָן די באַלשעוויקעס (באַגדאַנאָוו א.א.), און אױך אַ רײ מענ־שעוויסמישע שרעכער האָבן פאַנאנדערגעװיקלט א „קריטיק“ פון מאַרק־סיזם, פון זענען פילאָסאָפיש־טעאָרעטישע און װיסנשאַפֿטלעכ־היסטאָ־רישע יעסװידעס. אָנשטאָט דעם מאַרקסיסטישן פילאָסאָפישן מאַטעריאַל־ליזם האָבן זיי געוואָלט אונטערזוכן אַ ראַפּיגירטן אידעאָליזם, אייניקע פון זיי (די אַװיערופּענע „גאַמזוכער“ און „גאַמבויער“) האָבן אָנגעהויבן פריידיקן די גײַטיקט פון אַ גענער רעליגיע, פאַרטונקלענדיק דעם באַװוסטזיין פון די אַרבעטער־מאַסן מיטן רעליגיעזן נאַרשאַץ. זייער פאַװאַט בענעגייט דעם מאַרקסיזם האָבן זיי צוװעסדיק צונע־דעקט מיטן פלאַג פון „פאַרטיידיקן“ דעם מאַרקסיזם. זייער „קרי־

מיק"ה האט זיך צונויפגעשלאסן מיטן מארש פון דער רעאקציע קעגן דער פארטיי, קעגן דער רעוואלוציע, מיטן אָנגרייפן פון די מירעווא-איינזאצן רעוואלוציאניסטן קעגן דעם מארקסיזם. איין אָרט די באדינגונגען איז די גייטיקייט צו דעמאנסטרירן און צו צעקלאפן די סאָניזם פון מארקסיזם געוואָרן באזונדערס אקטועל. דער קאמפ פון דער פארטיי אפן טעאָרעטישן פראָגראַם איז געוואָרן די גרונט-אופטאקע. די רעוואלוציע האָט אופגעוועקט, אופגעהויבן צום פאָליטישן לעבן נעם פלאַכטן, איז דער פארטיי זינען געקומען א באַכ נעם מוער. קיינ וויסנעהאלטענע מארקסיסטישע וועלט-אָנשווינג האָבן זיי גיט געקאמט, און ביכלאל האָט זיי זיך באַ זיי גיט געקאמט מיטאמאל אויסברייטן. לענין האָט אין 1908 יאָר געשריבן: „וועגן די מאסן האלטן אין איבערקאָכן די נעם און אומגעהייער ריכטע דער-פארונג פון אומיטלכאר-רעוואלוציאָנערן קאמפ, דעמלט ווערט דער טעאָרעטישער קאמפ פאר א רעוואלוציאָנערער וועלט-אָנשווינג, דאָס הייסט, פארן רעוואלוציאָנערן מארקסיזם דער לעזונג פון פאָגא-אָנהייב 1908 יאָר איז ארויס א זאמלבוך פון די מאכטיגן (אָנ-הענגער פונעם עסטרייכישן פיזיקער און פילאָסאָפ אידעאליסט מאַכ) אונטערן נאָמען „עטיודן וועגן דער פילאָסאָפיע פון מארקסיזם“. אין דעם זאמלבוך זינען געווען צונויפגעקליבן אייניגעם אלע פארנריי-זונגען און פארקריפולונגען פונעם מארקסיזם, וועלכע די מאכטיגן האָבן אונטערגעמערקט אונטערן פלאַג פון „פארטיידיקן“ דעם מארק-סיזם. לענין האָט באשלאָסן, אז ס'איז געקומען דער מאַמענט אָנ-צוהייבן אן אָפגענעם קאמפ אפ צו צעקלאפן ביזן סאָפ די דאָזיקע אנטמימארקסיסטישע שטרעמונג.

„איצט זינען ארויס, „עטיודן וועגן דער פילאָסאָפיע פונעם מארק-סיזם“, — האָט ער געשריבן צו גאָרקי דעם 25 פערוארל 1908 יאָר. — איך האָב איבערגעלייענט אלע ארטיקלען אכוצ סוואדאָווס (איך לייגן איך), און וואָס אן ארטיקל מער, ביז איך געוואָרן פאָשעט אויסער זיך פון צאָרג. גיי, דאָס איז גיט מארקסיזם! און קריכן עס אונ-דערע עמפיראָקריטיקער, עמפיראָמאָניסטן און עמפיראָסימבאָליסטן איך בלאָסע ארעב. וועגן די ארבעטער, דעם ליינער, אז „גלויבן“ איז דער רע-אָקט פון דער אויסערלעכער וועלט איז „מיסטיק“ (באזאראָוו), צונויפפלאַנערן אפן סאמע מועסטן אויפן דעם מאטעריאליזם מיט דער קאנטראַנערן (באזאראָוו און באַגדאָנאָוו), פריידיקן א ווארלאַנט פון אַנגאָסטיציזם (עמפיראָקריטיציזם) און פון אידעאליזם (עמפיר-רואַמאָניזם), — לערנען די ארבעטער „רעליגיעזן אפענזם“ און „פאר-געטערונג“ פון די העכסטע מענטשלעכע פאָטענצן (לונאטשארסקי), — דערקלערן אלס מיסטיק ענגעלסעס לערע וועגן דער דואלעטיק (בעד-מאן). — שפעט פון דעם איפערדיקן קוואל פון עפעס פראנצויזישע „פאָזיטיוויסטיזם“ — אַנגאָסטיקער אָדער מעטאפיזיקער, דער רוען ווייסט זיך, מיט דער „סימבאָלישער טעאָריע פון דערקעמערש“ (יושקע-וויש!) גיי, דאָס איז שוין צופיל פארשטייט זיך, מיר, פאָשעטע

מארקסיזם, זינען אינ פילאָסאָפיע ניט קיין באלעזענע, וואָס זשע
אָבער דארפ מען אונדז "שוין אזוי באלידיקן, אז מע זאָל אזא זאכ
אונדז דערלאנגען אלס פילאָסאָפיע פון מארקסיזם! איכ וועל זיכ
גיכער לאָזן צערניכט, אפ שטיקער, איידער איכ וועל מאסקים זיגן אָג
מייל צו נעמען אינ אג אָדנאג אָדער אינ א קאָלעגיע, וואָס פריידיקט
אזוינע זאכנ".¹

אינ צוזאמענהאנג מיט מארקס' פינף-אונ-צוואנציקסטן יאָרצייט
איז אינ אפרעל 1908 יאָר דערשינען לענינס ארטיקל, "מארקסיזם
אונ רעוויזאָניזם". אינ דעם ארטיקל האָט לעניג באוויזן, וואזוי די
סאָניס פונעם מארקסיזם האָבן נאָכ זיג פונעם מארקסיזם אינ דער
ארבעטער-באוועגונג געענדערט זייערע קאמפס-מעטאָדן אונ האָבן אונ-
טערדן של"יער פון, "אויסכעסערונגען" צו מארקס, פון, "איבערקוקן"
מארקס, פון, "רעוויזירן" דעם מארקסיזם אָנגעהויבן אונטערצורייסן
דעם מארקסיזם. לעניג האָט אופגעדעקט דעם אידיי'ישן אינהאלט
פונעם רעוויזאָניזם אינ געביט פון פילאָסאָפיע, פאָליטישער עקאָנאָ-
מיע, פאָליטיק, האָט אנטבלויזט זינע קלאסן-וואַרעלען, האָט באוויזן,
אז דער קאמפ קעגן רעוויזאָניזם איז א קאמפ פארן סאָציאַליזם.
"דאָס, וואָס איצט לעבן מיר איבער אָפּטמאָל בלויז אידיי'יש: —
האָט געוויש געשריבן לעניג אינ דעם דאָזיקן ארטיקל — די שטרעבונג
קעגן די מעדערמישע אויסכעסערונגען צו מארקס, — דאָס, וואָס
איצט רייסט זיכ עס דורכ אינ דער פראקטיק בלויז אינ איינצלע
פראט-פראגן פון דער ארבעטער-באוועגונג, אלס פראקטישע מיינונגס-
פארשיידנהייטן מיט די רעוויזאָניסטן אונ שפאלטונגען אפ דעם דאָ-
זיקן באָדן, — דאָס וועט גאָכ זיכער אויסקומען איבערצולעבן דעם
ארבעטער-קלאס אינ אומפארגלעכע גרעסערע מאסשטאבן, ווען די
פראָלעטארישע רעוואָלוציע וועט פארשארפן אלע שטרעב-פראגן, וועט
קאָנצענטרירן אלע מיינונגס-פארשיידנהייטן אפ די פונקטן, וואָס האָבן
די כאמע אומפילבארע באדעטונג באמ באשטימען די אופירונג פון
די מאכט, וועט צווינגען אינ ברען פון קאמפ אָפּטיילן די סאָניס פון
די פרעגט, וארויסווארפן די שלעכטע פארבינדעמע, קערדי צו דער-
לאנגע אנטשיידענע קלעפ דעם סוינע.

דער אידיי'ישער קאמפ פונעם רעוואָלוציאָנערן מארקסיזם קעגן
דעם רעוויזאָניזם סאָפ XIX יאָרהונדערט איז בלויז א פאָרשטוב
צו די גרויסע רעוואָלוציאָנערע שלאכטן פונעם פראָלעטאריאט, וואָס
גייט פאָרויס צום פולן גיצאכט פון זינ זאכ שראץ אלע וואקלונגען
אונ שוואכסטן פונעם קליינבירגערשטוב".²

דער ארטיקל האָט באשטימט, אז ס'איז אָפּן דערקלערט געוואָרן
מילכאמע דעם רעוויזאָניזם, אלע אונ אלערליי איבערגעבוירענע לייט
אפן געביט פון דער מעאָריע פונעם מארקסיזם. לענינע: האָט טיפ אונ-
געבראכט די פאָזיציע, וועלכע קאומסקי האָט פארנומען בעגעניע דעם
פילאָסאָפישן רעוויזאָניזם, — א פאָזיציע פון, "ניט ארענמיש: זיכ",

1 לענינ. וועק, ב. XXVIII, ז. 528—529.

2 לענינ. וועק, ב. XII, ז. 189.

און אינ שטאָכ גענומען — פון געבן א העכשער, אימ האָט מיט אים געבראכט אויב דאָס, וואָס אויב פלעכאנאָו האָט זיך אָפגעפאטערט מיט עטלעכע אומבאדעמדיקע ארטיקלען קעגן דעם מאכזומ. לענינג האָט געשריבן, אז פלעכאנאָו וויל גיט אָדער קעגן גיט ארויסטרעפן: פעסט און אנטשיידן קעגן באַגראַנאַווס פילאָסאָפיע און אז ער, לענינג, וועט, „אומ יעדן פרייז“ זאָגן עס, „אפ זיגן שט יגער“.

לענינג האָט זיך מיט דער גרעסער ענערגיע גענומען צום שטודירן די ווערק פון די רוסישע מאכיסמ. עס איז אימ אויסגעקומען אפילו דעם, „פראָלעמארי“ אָפגעבן ווייניק אופמערקזאמקייט. „די ציטונג פארווארפ איך, ווייל איך בין ביז איבערן קאָפ אריינגעמאָג אין פילאָסאָפיע“¹. — האָט ער געשריבן צו גאָרקין אימ מאַרט 1908 יאָר. ער שטודירט די שרייבערענע פון די פילאָסאָפישע לערער פון די רוסישע מאכיסמ — מאַכ, אווענארוס, יום, בערקלי און פון זייערע נאָכפאלג. גער. לענינג באנוגט זיך אָבער גיט דערמיט, — ער שטודירט זאָרג פעליק די נאטור־וויסנשאפטלעכע ליטעראטור, באזונדערס איבער די פראגן פון טעאָרעטישער פיזיק. אינ דער צווייטער העלפט מע פאָרמ ער ארויס קייט: לאַנדאָן, ווו ער ארבעט בא א כוידעש ציט און ברייט שישן מוזי.

סאָפ יונ האָט לענינג געשריבן צו די קרויווימ: „די קרענק מלנע האָט שטארק פארהאלטן מלנע ארבעט איבער פילאָסאָפיע. איצט אָבער בין איך קימאט אינגאנצן געזונט און כוועל דעם בוך אָנשריבן אומבאדינגט. איך האָב א סאך געארבעט איבער די מאכיסמ און איך מיינ, אז איך האָב אלע זייערע אומבאשרייבלעכע באגאָלעט (פונעם „עמפיריאָמאָניזם“ אויב) צעקליט“². צוגעמאָגט צו דער ארבעט איז בערג בוך אינ פעווראל, האָט אימ לענינג אינ אָקטאָבער 1908 יאָר פארענדיקט.

האָט מען אָנגעהויבן ענערגיש זוכן א פארלענער, וואָס זאָל מאַכ קימ זיגן לענאל ארויסלאָזן דעם בוך אינ רוסלאַנד. ענדלעך איז שוין א פארלענער פאראן. דער בוך איז אינ זאצ. „וועגן איינס און בלוין וועגן איינס טרוים איך איצט און בעט, — האָט ער געשריבן צו דער שוועסטער אינ פעווראל 1909 יאָר: — וועגן פארשנעלערג ארויס: לאָזן דעם בוך“³. אינ א כוידעש ארומ, אינ מאַרט, האָט ער ווידער אָנגעהויבן: „און פאר מיר איז בעמעס גוואלדיק וויכטיק, אז דער בוך זאָל ארויסגיין גיכער. מיט זיגן דערשינענע זינגע בא מיר פאר: בוגדן גיט בלוין ליטערארישע, גאָר אויב ערנסטע פאָליטישע היס: כוועסט“⁴.

לענינג האָט געלייט מיטן ארויסלאָזן דעם בוך דערפאר, ווייל אינ יונ 1909 יאָר איז פאָרגעשטאנען א באהאטונג פון דער פארברייטערטער רעדאקציע פון „פראָלעמארי“ (פאקטיש — פון דעם באָל)

1 לענינג. ווערק. ב. XXVIII, ז. 534.
2 לענינג. ברוי צו די קרויווימ, ז. 315.
3 דאָרט, ז. 336.
4 דאָרט, ז. 342.

שעוויסטישע צענטער), ווי עס האָט געזאָלט פאַרקומענע אונזשיידענע
שלאכט מיט באַגראַנאַוו און זינע אָנהענגער.

אין מ'1909 יאָר איז דער בוך אַרויס פֿון דרוק. דאָס איז גע-
ווען לענינס גענאָל ווערק, „מאטעריאַליזם און עמפיריאָקריטיציזם“.

אין זינע בוך האָט לענינס אַלגעמיין קריטיקירט די געשטע קונצ-
שטיק פֿון דער בורזשואַזער אידעאָליסטישער פֿילאָסאָפֿיע, האָט גע-
געבן אַ מערקווירדיק טיפֿע פאַרמולירונג פֿון דער דערקענטעניש-מע-
רע פֿונעם דאָלעקטישע מאטעריאַליזם, האָט פֿילאָסאָפֿיש פֿאַראַלגע-
מיינערט פֿונעם שטאַנדפּונקט פֿון דאָלעקטישע מאטעריאַליזם די גנע
דערשיינונגען אין דער נאַטור־וויסנשאַפט, באַזונדערס אין פיזיק.

די מאכטיגן האָבן געפרוּווט „אַפֿלייקענען“ דעם מאטעריאַליזם,
פֿאַרפֿונדירט זיך אפֿן „געשטע פֿאַזיטיויזם“, אפֿ דער „פֿילאָסאָפֿיע פֿון
דער מאָדערנער נאַטור־וויסנשאַפט“ אַזוי. באַטראַכטנדיק די וועלט, די
זאכן אַלס „עמפֿינדונגס־קאָמפּלעקט“, האָבן זיי אין טאָך גענומען
איבערגעכאָזערט די אַלטע סוביעקטיו־אידעאָליסטישע אָנשטיוונגען.

לענינס האָט באַוווּן, אז אונזער דער מאַסע פֿון דער „פֿילאָסאָ-
פֿיע פֿון דער נאַטור־וויסנשאַפט פֿון XX יאָרהונדערט“ שמעלן אפֿ
באַגראַנאַוו און די אנדערע דעם סוביעקטיו־אידעאָליזם פֿונעם ענג-
לישן פֿילאָסאָפֿ פֿון XVIII יאָרהונדערט בערקלי. וויסנשאַפטלעכ לייוו
די פֿראַגע פֿון דער דערקענטעניש, האָט אָנגעוויזן לענינס, איז מעגלעכ
נאָך פֿון מאטעריאַליסטישע פֿאַזיציזם. די וועלט — דאָס איז זיך באַ-
וועגנדיקע מאַטעריע. די נאַטור האָט עקזיסטירט פֿונער פֿאַרן מענטש.
דעם מענטשנס באַוויסזונג — דאָס איז אַ פֿאַרדוקט פֿון הויכ־אַרגאָ-
ניזירטער מאַטעריע. די זאכן עקזיסטירן אויסער אונדזער באַוויסזונג
און אומאַפֿהענגיק פֿון אים. „אונדזערע אפֿאָסונגען און פֿאַרשטעלונג-
גען — זינען זייער בילד. קאָנטראַלירן די דאָזיקע בילדער, אָפֿטיילן די
ווירקלעכע פֿון די פֿאַלשע גיט אַ מעגלעכקייט די פֿראַקטיק“¹ — דאָס
איז, לויט לענינס מיינונג, דער טאָך פֿון דער מאטעריאַליסטישער
דערקענטעניש-מעטאָדע.

לענינס האָט אַרויסגערופֿט דריי גרונט־האַנטאָכעס פֿון דער מאַרק-
סיסטישער דערקענטעניש-מעטאָדע:

1, די זאכן עקזיסטירן אומאַפֿהענגיק פֿון אונדזער באַוויסזונג,
אומאַפֿהענגיק פֿון אונדזער עמפֿינדונג, אויסער אונדז...

2) אבסאָלויט קיינ שום פֿרינציפּלעלער אונזערשייד צווישן דער
דערשיינונג און דער זאך איז זיך אין גיט און קאָן גיט זינע. און
אונזערשייד איז בלויז פֿאַראַן צווישן דעם, וואָס איז שוין דערקענט,
און דעם, וואָס איז נאָך גיט דערקענט...

3) אין דער דערקענטעניש-מעטאָדע, פֿונקט ווי אין אַלע אנדערע
וויסנשאַפט־געביטן, דאַרף מען דענקען דאָלעקטיש. דאָ גיט האַלטן
פֿאַר פֿאַרטיק און אומפֿאַרענדערלעכ אונדזער דערקענטעניש, נאָך אַזאָ-

1 לענינס. ווערק, ב. XIII, ז. 89.

לויזיר, וואלדזי פון נישט וויסן קומט ארויס וויסן, וואלדזי דאס נישט
 פולע, נישט פינגטלעכע וויסן ווערט פולער און פינגטלעכער¹.
 אפשפייגלענדיק די אויסערלעכע וועלט, קאָגן נישט די מענטשלעכע
 דערקענטעניש מיטאמאָל ארומכאפן גאָר די אומענדלעכע פילארמיקע
 פון די דערשטונגענע פון דער נאטור און פונעם געזעלשאפטלעכע
 לעבן. די דערקענטעניש איז א פראצעס, וואָס בילדעט זיך אויס פון
 פיל זיטן און שטופעס, וואָס יעדע פון זיי באזונדער גענומען
 האָט א רעלאטיווע כאראקטער, אָבער אנגעהאָלט איז זיך אויך
 א קערנדל אבסאָליוטע עמעס. „דאָס מענטשלעכע דענקען איז לויט
 דער נאטור זינער פייזיק צו געבן און נישט אומגלויבליכע דעם אבסאָליוט
 עמעס, וועלכער ווערט צוגעפוגעשטעלט פון א סומע רעלאטיווע עמעסן.
 יעדע שטופע איז דער דאָזיקער סומע אבסאָליוטע עמעס, אָבער די גרע-
 קערנדלעכ צו דער דאָזיקער סומע אבסאָליוטע עמעס, אָבער די גרע-
 געצט פונעם עמעס פון יעדעוועלכער וויסנשאפטלעכער האַנדלעכע זינענ
 רעלאטיווע, וועל זיי ווערן אַט פארברייטערט, אַט פארשטעלערט דורכן
 וועטערדיקן וואָס פונעם וויסן². אזוי, אשטייגער, האָט די מערהייט
 געלערנטע ביזן XX יאָרהונדערט געהאלטן דעם אטאָם פארג קלענסטן
 אומטיילבארן טיילכל שטאָפּ. די מאָדערנע וויסנשאפט האָט באַוויזן,
 אז אויך דער אטאָם באשטייט פון א ריי טיילעכלעך און האָט א
 קאָמפליצירטע סטרוקטור. „די גרענעצן פון יעדער דערנענטערונג
 פון אונדזער וויסן צום אָביעקטיווע, אבסאָליוטע עמעס זינענ היסטאָ-
 ריש באדינגלעכ, אומבאדינגט איז אָבער די עקזיסטענצ פון
 דעם דאָזיקן עמעס, אומבאדינגט איז דאָס, אז מיר דערנענטערן
 זיך צו אים³.”

די דערקענטעניש אנטוויקלט זיך איז דער ענגסטער פארבינדונג
 מיט דער פראקטישער מעטיקע פון די מענטשן. די פראגע וועגן
 דעם, צי איז די אָפשפייגלונג פון די אָביעקטיווע פאקטן און געזעצן
 איז די מענטשלעכע באגריפן א ריכטיקע, ווערט אויך געלייזט דורכ
 דער פראקטיק.

די גרעסטע אנטדעקונג פון סאָפּ XIX יאָרהונדערט — דאָס אַנט-
 דעקן די ראדיאָאָקטיוועיט, דעם עלעקטראָן, די פארענדערלעכקייט פון
 זיין מאסע אא. — האָבן געמאכט א רעוואָלוציע איז דער נאטור-
 וויסנשאפט, האָבן ארויסגערופן א ראדיקאלן איבערבאָרשט פון די אל-
 טע, אָלגעמיינע אָנערקענטע באגריפן איז דער וויסנשאפט. א סאך נא-
 שופּאָרשער זינענ נישט אימשטאנד געווען אריבערצוגיין פון דעם
 אלטן מעטאפיזישן מאטעריאליזם צום דאלעקטישן און האָבן זיך
 אראָפגעקליקט צו רעאקציונערער פילאָסאָפיע, צו אידעאליסטישע
 אויספירן וועגן דער פארשווינדונג פון מאטעריע, וועגן דער סוביעק-
 טיווקייט פון רוימ, צייט אדג. האָבנדיק טיפ דורכאנאלאזירט די רע-
 וואָלוציע איז דער נאטורוויסנשאפט און באזונדערס איז דער פיזיק,

1 זעניב. ווערק, ב. XIII, ז. 84.

2 דאָרטן, ז. 110.

3 דאָרטן, ז. 111.

הָאָסֶט לַעֲנִיג בִּאוּיוֹנ, אַז דִּי דאָזיקע ווײַסנשאַפֿטלעכע אַנטדעקונגען לױלען גען נישט אָפּ די ריכטיקייט פונעם דאָלעקטישן מאטעריאליזם, נאָר, פארקערט, זײ באשטעטיקן זײ. לעניג האָט אַרױסגעשטעלט די האַנטלעכע וועגן דעם, אַז „דער עלעקטראָן איז פונקט אזוי אומדערשטעלעכע, ווי דער אטאָם“¹. לעניג האָט אַנגעזען, אַז די נאטורוויסנשאַפֿט, באזונדערס די פיזיק, האָט אײַנ אויסוועג פונ קריזיס, דער דאָזיקער אויסוועג איז — אַריבערגיין „צום אײַנציק ריכטיקן מעטאָד און צו דער אײַנציק ריכטיקער פילאָסאָפיע“ — צום דאָלעקטישן מאַטעריאליזם. „די מאָדערנע פיזיק ליגט אײַן קימפעט. זי געבױרט דעם דאָלעקטישן מאטעריאליזם“².

לעניג האָט דעמאָסטרירט אויב דעם פרוו פון די פילאָסאָפישע רעוויזאָניסטישן צו אידענטיפיצירן דאָס געזעלשאַפֿטלעכע זינן מיטן געזעלשאַפֿטלעכע באוועסזונג. „דער מאטעריאליזם ביכלאָל, — האָט געשריבן לעניג, — אָנערקענט, אַז דאָס אָביעקטיוו רעאלע זינן (די מאַטעריע) איז אומאָפּהענגיק פונעם באוועסזונג, פון דער עמפונדונג, פון דער דערפארונג אאוו. פון דער מענטשהײַט. דער היסטאָרישער מאטעריאליזם אָנערקענט, אַז דאָס געזעלשאַפֿטלעכע זינן איז אומאָפּהענגיק פון דעם געזעלשאַפֿטלעכע באוועסזונג פון דער מענטשהײַט. סײַ דאָ סײַ דאָרט איז דאָס באוועסזונג בלויז אַן אָפּשפּיגלונג פון דעם זינן, אײַן בעסטיג פאל אַ בערעכדיק ריכטיקע (אדעקוואטע, אידעאל־פּינקטלעכע) אָפּשפּיגלונג זײַנע. אײַן אָס דער פילאָסאָפיע פון געמ מארקסיזם, וועלכע איז אויסגעגאָסן פון אײַן שטיק שמאָל, קאָן מען נישט אַרױסנעמען קײַן אײַן גרונט־האַנטלעכע, קײַן אײַן וועזנטלעכע טײַל, נישט אָפּהײַבדיק פונעם אָביעקטיוו עמעס, נישט פאלנדיק אײַן די אָרעמס פונעם בורזשואז־רעאקציאָנערן שטערן“³.

לעניג האָט בײַז סאָפּ אופגעדעקט דעם אידעאליסטישן, צום פראָלעמאריאט פונטלעכע מעהום פון דער פילאָסאָפיע פון באַגדאנאָוו, באַזאָרעוון און די אנדערע אויבערגעבוירענע לײַט און האָט באוויזן איר קלאַסיסטיקע. די נישטע פילאָסאָפיע איז פונקט אזוי פארמישט, ווי מיט צוויי טײַלן יאָר צוריק. הינטער דער גאָסעללאַגישער סכאָל לאסיטיק שטעקט דער קאמפ און די אידעאָלאָגיע פון די קלאסי. די אָביעקטיווע דאָלע פון די מאכיסטן איז — זיין לאקיינע בא דער רעאקציע און בא דער מיסטיק. די אופגאבע פון די מארקסיסטיס, האָט לעניג אָנגעוויזן, איז — אָנזענען און קריטישן איבערארבעטן די דעאָבערונגען פון דער וויסנשאַפֿט, דערונטער אויב די מאטעריאלן פון די געלערנטע מעשארסימ פון דער בורזשואזיע, ווי אשמינער, די בורזשואזע עקאָנאָמיסטיס, „און קענען באזעטיקן זייער רעאקציע“ גערעטענדענצ, קענען פירן אַן אײַגענע ליניע און קעמפן קעגן דער גאנצער ליניע פון די אונדז פונטלעכע קרעפטן און קלאסיס. אָס דאָס זינען עס נישט מעסאָל געווען אונדזערע מאכיסטן,

1 לעניג. ווערק, ב. XIII, ז. 215.

2 דאָרט, ז. 266.

3 דאָרט, ז. 266—267.

וואס גייען קענען טיש נאך נאך דער רעאקציאנערער פראפעסאָר רישער פילאָסאָפיע¹.

לענינס בוכ האָט געשפילט אן אָנגעזעענע ראָליע אין באהעפּטן די באַלשעוויסטישע רייע אין די יאָרן, ווען עס האָט טרונמפירט די רעאקציע. כאווער סטאלין האָט שוין דעמלט, אין 1909 יאָר, ווי נאָך ער האָט זיך באקענט מיט „מאטערוואליזם און עמפיראָקריטיציזם“, געשריבן, אז „איליטשס בוכ איז דער איינציקער אין זיין מינ רע-זומע פון די האנאָכעס פון דער מארקסיסטישער פילאָסאָפיע (גנאָ-סעאָלאָגיע)“, אז „איליטשס מאטערוואליזם אונטערשיידט זיך אין א סאך פראָטימ פון פלעכאנאָווס מאטערוואליזם“.

לענינס בוכ האָט באטיט די פולשטענדיקע צעשמעטערונג פונעם פילאָסאָפישן רעוויזאָניזם. באגלייב דערמיט איז דער בוך געווען א קאָלאָסאלער פראָט פאָרויס אין דער וויטערהייער אנטוויקלונג פון די פילאָסאָפישע יעסוידעס פונעם מארקסיזם, א נײַער עטאָפּ אין דער אנטוויקלונג פונעם דאָלעקטישן מאַטעריאליזם. „ניט קיין אנדערער, נאָך גראָד לענינ, האָט זיך גע-נומען אויספילן די ביז נאָך ערנסטע אופגאבע צו פארלאנגעמיינערן אפן געכייט פון מאטערוואליסטישער פילאָסאָפיע דאָס וויכטיקסטע פון דעם, וואָס די וויסנשאפט האָט געגעבן אין דעם פערנאָך פון ענ-געכט ביז לענינע, ווי אויך אלזשטיק צו קריטיקירן די אַנטימאטע-רוואליסטישע שטרעמונגען צווישן די מארקסיסטן. ענגעלס האָט גע-זאָגט, אז „דעם מאטערוואליזם קומט אויס אָנצונעמען א נעעם אויס-זען מיט יעדער נײַער גרויסער אנדערקונג“. עס איז באוויסן, אז די דאָזיקע אופגאבע האָט פאר זיין צייט אַוויסגעפילט ניט קיין אַנ-דערער, נאָך גראָד לענינ, אין זיין אויסגעצייכנט בוך „מאטערוואליזם און עמפיראָקריטיציזם“². דער דאָזיקער בוך איז געווען א מעאָרע-טישע צוגרײטונג פון דער מארקסיסטישער פארטיי פון נעעם טיפ. לענינ האָט געהאלטן, אז איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבע פון דער פארטיי איז אונטערציען די סאכאקלען פון דער ערשטער רע-וואָלוציע, שטודירן און פראָפאגאנדירן אינעם ארבעטער-קלאָס און אויך די פאָלקס-מאכט אירע לעקציעס. דער דאָזיקער אופגאבע האָט לענינ אָפגעגעבן אויסשליסלעך פיל אכט און האָט איר געווירמעט א באדייטנדיקע צאָל פון זינע ארבעטן. ער האלט מיכאָמע קעגן די קאָנטרעוואָלוציאָנערע ליבעראלע און מענשעוויסטישע רענעגאטן, וועלכע באמנען זיך אויסוואַרצלען פונעם באוויסזונג פון פאָלק די רעוואָלוציאָנערע טראדיציעס. ער שמעמפלעט די ליבעראלע רעזילעס אפ דער רעוואָלוציע, דאָס מענשעוויסטישע פאָרקריפאלע איר געשיכ-טע. פעסט און קאָנסעקווענט פארטיידיקט ער די הערלישע טראדיציע פון דעם אומיטלכער רעוואָלוציאָנער קאמפ פון די מאסן, די ביז נאָך ריכטע דערפארונג פון דעם דאָזיקן קאמפ.

1 לענינ. ווערק, ב. XIII, ז. 283.

2 י. סטאלין. פראגן פון לעניניזם, ז. 15, מעלכע-פארלאג „דער עמעס“,

„די פראגע וועגן אפשטאם אונדזער רעוואָלוציע, — האָט געשריבן לענין אין 1908 יאָר, — האָט קלאַר גיט קיין שטאַרעמישע בלוז, נאָך אייביק די סאמע דירעקטע, פראקטיש-אקטועלע באדייטונג. אונדזער גאנצע ארבעט פון פראָפאגאנדע, אגיאציע און אָרגאניזאציע איז באהנטיקט מיט אַפּענע אַפּענע ענגסטן אויפן פארבונדן מיטן פראָצעס פון אָניגענען מיטאד די סאמע ברייטע מאסן ארבעטער-קלאס, און האלט פראָלעטארישער באפעלקערונג די לעקציעס פון די גרויסע דריי יאָר... אָפּע און הויב אפּ אַ קאָל, אלס מוסער פאר די, וואָס קווענקלענע זיב און פאלן בא זיב ארעפּ, צו וואנדן די, וואָס רענעגירן און גייען אָפּ פון סאָציאליזם, דארפן לירן דערקלערן, אז אינעם אומיטלכער-וואָלוציאָנערן קאמפ פון די מאסן, אינעם אָקטואלער-און דעקאדער-קאמפ פון 1905 יאָר זעט די ארבעטער-פארטיי די גרעסטע באוועגונג פונעם פראָלעטאריאט נאָך דער קאָמונע, אז נאָך איז דער אנט-וויקלונג פון אוינע קאמפס-פאַרמען ליגט די גאראנטיע פון די צו-קינפטיקע דערפאלג פון דער רעוואָלוציע, אז די דאָזיקע מוסטערן פון קאמפ דארפן אונזן דינען אלס לעבט-טורעם באמ דערצויען נייע דויערעס קעמפער“¹.

לענין באווייזט, אז מיט זײַנ העלדישן קאמפ איז מעשעכ פון די דריי יאָר רעוואָלוציע האָט דער רוסישער פראָלעטאריאט דערקאכערט דאָס, אפּ וואָס אנדערע פעלקער האָבן געפאטערט צענדליקער יאָרן. דער איקער איז דאָס, וואָס די ארבעטער-מאסן האָבן זיב באפרייט פון דעם אינפאלס פונעם פארעמערשן און פאכדאָנישן ליבעראליזם, דער פראָלעטאריאט האָט זיב אויסגעקעמפט די ראַליע פונעם הענע-מאָן איז דער דעמאָקראטישער רעוואָלוציע, די אונטערדריקטע מאסן האָבן זיב אויסגעלערנט צו פירן א רעוואָלוציאָנערן מאסן-קאמפ. לענין קלערט אפּ יעדן באוויסנדיקן ארבעטער די דריי וויכטיקסטע לעקציעס פון דער רעוואָלוציע, נעמלעכ: דערשלאָגן זיב אן ערנסטע פארבעסערונג פון זייער לאגע קאָנען די פאָלקס-מאסן נאָך איז אס-שלאָסנדיקן און שטאנדהאפטיקן רעוואָלוציאָנערן קאמפ; עס איז גיט גענוג בלוז אונטערגראָבן די צארישע מאכט, מע דארפן זי ארויס-רייסן מיטן וואָרצל, פאָרניכטן; די מאסן האָבן דערזען, ווי עס זי-נעט טעטיק איז ווער רעוואָלוציע די פארשיידענע קלאסן — וואָס זי-נעט זייערע ווירקלעכע שמרעמונגען, פאר וואָס זיי קעמפן, אפּ וויפל שטארק, אקשאָנעסדיק, ענערגיש זיי קאָנען קעמפן.

לענין האָט אונטערגעקט די הויפט-סיבעס פון דער מאפאָלע פון דער ערשטער רוסישער רעוואָלוציע. איינע פון די גרונט-סיבעס האָט ער געזען דערין, וואָס איז דער רעוואָלוציע איז נאָך גיט געווען קיין פעסטער בונד פון די ארבעטער און פויערימ, וואָס די פויערימ זי-נעט ארויסגעפראָגט „צו צעשטויבן, גיט אָרגאניזירט, גיט גענוג אָנ-גריפעריש“. ער האָט אָנגעוויזן, אז דער אָנגריפ פונעם ארבעטער-קלאס קעגן צארימ האָט זיב ארויסגעוויזן פאר גיט גענוג שטארק, ווייל דער ארבעטער-קלאס האָט נאָך גיט געהאט קיין איינהעט פון

זינע אייגענע רייענ און האָט נאָך נישט געקאָנט ווערן דער ווירקלעכער פירער פון דער רעוואָלוציע. לענין האָט געהאלטן, אז די פארטיי דארף אָנעמען אלע מיטלען, אז איז דער צוקינפטיקער רעוואָלוציע זאָל דער פראָלעטאריאט קאָנען שפילן זיין היסטאָרישע ראָלע פון א ווירקלעכן פירער פון דער רעוואָלוציע און זאָל קאָנען פירן נאָך זיך צענדליקער מיליאָנען ארבעטגדיקע.

לענין דערלערנט אויפמערקזאם דעם קאמפ פונעם ארבעטער-קלאס אין דער רעוואָלוציע, אנהאלזירט זאָרגפֿעליק דעם גאנצן פון דער שטרעק-באוועגונג. ער דערהויזט, אז די קראפט פון דער ארבעטער-באוועגונג באשטייט אין, דער פארייניקונג פונעם עקאָנאָמישן און פאָליטישן שטריק, אז דער אלגעמיינער שטריק דארף אריבערוואקסן אין אן אופשטאנד. ער באווייזט, וואָס פארא גיגאנטישע רעזערוון רעוואָלוציאָנערע ענערגיע עס האָט אנטפלעקט דער קאמפ פון די ארבעטער אין דער רעוואָלוציע. „מיט פינף יאָר צוריק, — האָט געשריבן לענין אין 1910 יאָר אינעם ארטיקל „די לעקציעס פון דער רעוואָלוציע“, — האָט דער פראָלעטאריאט געגעבן דעם ערשטן קלאפ דער צארישער זעלבסטהערשונג. פארן רוסישן פאָלק האָבן א שניי געטאָן די ערשטע שטראלן פון פרייהייט. איצט איז ווידער אופגע-גירן די לעבלינגטימער, ווידער קומען פאָר אומעטום גוואלדטאטן אין בער די ארבעטער און פויערטיג, ואומעטום הערשט דער אזאמישער ווידער ווילקיר פון די מאכטהאָבער, דאָס גידערטרעכטיקע אידיע-קעווען זיך איבערן פאָלק. די שווערע לעקציעס וועלן אָבער נישט גיין לענבער. דאָס רוסישע פאָלק איז נישט דאָס, וואָס עס איז געווען ביזן 1905 יאָר. דער פראָלעטאריאט האָט דאָס פאָלק אויסגעלערנט צו קעמפן. דער פראָלעטאריאט וועט דאָס פאָלק ברענגען צום גיצאָכן.“¹ באזונדערס פיל אכט נישט לענין אָפ דעם דערלערנען די אגראר-פראגע אין דער רעוואָלוציע. אין זינע ארבעטן איז געגעבן א מארק-סיסטישע כאראקטעריסטיק פון דער רוסישער בורזשואז-דעמאָקראטישער רעוואָלוציע, איז אופגעדעקט איר עקאָנאָמישער יעסאָר: די נאציאָנאלע באזונדערקייט פון אונדזער רעוואָלוציע, איר צענטראלער פונקט איז די אגראר-פראגע. לענין האָט געגעבן אן אויסשעפנדיקע קריטיק פון די אגראר-פראָגראמען פון אלע קלאסן און פארטייען אין רוסלאנד; אָפערירנדיק מיט קאָנקרעטע פאקטן פון דער געשיכטע פון דער רעוואָלוציע, ביפראט — מיט פאקטן וועגן דער טעטיקייט פון דער I און II מעלובע-דומע, האָט ער דעמאָסטרירט די פֿיננלעכקייט פון די קאדעמנ צום פויערטיג. שטיצנדיק זיך אפ דער ביז נאָר ריט-בער דערפארונג פון דער רעוואָלוציע, האָט לענין אלזשיטיק באלויבטן די באָלשעוויסטישע אגראר-פראָגראם — די פראָגראם פון פארניכטן ואפ א רעוואָלוציאָנערן אויפן דאָס לעבלינגטום אין אָפרייניקן אין דאָרפ דעם ווען פארן קאמפ פאר דעם סאָציאליזם.

ווינט נישט אלץ, וואָס לעניג האָט געהאט אָנגעשריבן איבער דער אגראר-פראגע, איז דעמלט דערשינען. זינע גרונט-אויספירן האָט ער פאַרמולירט אין עטלעכע קליינע, נאָר אויסשליסלעכ טיפע ארטיקלעך, וועלכע זינען געווען גערעכט אין אומלעגאלע אויסגאבעס (דער איז טאָרעפערט, „די אגראר-פראגראם פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע אין דער רוסישער רעוואָלוציע“ א.א.). זינע גרעסערע ארבעטן האָבן ביים דער זעלבסטטהערשונג נישט געקאָנט ארויסגענעבן ווערן: דאָס קאָ-פיטאלע ווערק, „די אגראר-פראגראם פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע אין דער ערשטער רוסישער רעוואָלוציע פון די יאָרן 1905—1907“ האָט די צארישע פאָליציי קאָרניכטעט נאָך אין דער דרוקערן, דער ארטיקל, „די אגראר-פראגע אין רוסלאַנד צום סוף XIX יאָרהונדערט“ דערט“ האָט אויך נישט געקאָנט פארעפנטלעכט ווערן אין דער פרעסע. ערשט נאָך דעם, ווי די זעלבסטטהערשונג איז אראָפגעוואָרפן געוואָרן, זינען די דאָזיקע ארבעטן געוואָרן דאָס אייגנס פון מיליאָנען.

א בעמעס גינאנטישע ארבעט האָט לעניג דורכגעפירט אפ טעג-רעטיש צו פאראלעגמיינערן און אפ צו פראָפאגאנדירן די דערפארונג פון דער ערשטער רוסישער רעוואָלוציע. די אָנפירער פון די פאר-טייען פונעם II אינטערנאציאָנאַל האָבן נישט געוואָלט און נישט גע-קאָנט אָפשיאצן די גאנצע באדייטונג פון דער רוסישער רעוואָלוציע פון די יאָרן 1905—1907 אלס ערשטע רעוואָלוציע אין דער עפאָכע פון אימפעריאליזם, זיי האָבן נישט געוואָלט און נישט געקאָנט מאכן פון איר די גייטיקע אויספירן. זיי אלע האָבן „ארויסגעוויזן די אבסאָ-ליוטע אומפייקט צו פארשטיין די באדייטונג פון דער דאָזיקער דערפארונג און אויספירן זייער כוין אלס רעוואָלוציאָנערן, ד.ה. געמען זיך אייז דערלערנען און פראָפאגאנדירן די לעצטיגע פון אָט דער דערפארונג“¹. לעניג האָט פארטיידיקט די העלדישע טראַ-דיציעס פון דער רוסישער רעוואָלוציע, ער האָט נישט געלאָזט אויס-וואַרצלען זיי פונעם באוויסזשט פון די מאסן. האָבנדיק גענאל פאר-אלגעמיינערט די דערפארונג פון דער רעוואָלוציע, האָט ער זי גע-מאכט פארן אייגנס פונעם אינטערנאציאָנאַלן פראָלעמאריאט. אין דער צייט פון אידיאָש-פאָליטישער צעפאָרענט און שווערן קריזיס, וואָס די פארטיי האָט איבערגעלעבט, האָט אן אנטישיידנדיקע באדייטונג פארן גוירל פון דער ארבעטער-באוועגונג און פון דער פארטיי געהאט — ריכטיק צו באשטימען דעם וועג, מיט וועלכע עס דארף גיין די פארטיי. לענינס גרעסטער פארדינסט באשטייט דערין, וואָס ער האָט אין דעם דאָזיקן אויסשליסלעכ שווערן, קריטישן פּע-ריוואָל אינעם לעבן פון דער פארטיי מיט גענאלער ווייטזיכטיקייט אָנגעוויזן איר דעם וועג פון דער ווייטערדיקער באוועגונג און האָט גענומען פירן א פארבייטערטן קאמפ קעגן די, וואָס האָבן געפרוהט צווינגען זי אָפקערעווען פון דעם דאָזיקן וועג, ארויסרופן א פאניק אין אירע רייען אָדער שטויסן זי צו א פאָליטישער אוואַנטורע.

לענין האָט זיך באזירט אפּן סאַמע פינקטלעכע, אַלזשטיק, שטרענג וויסנשאַפֿטלעכע אַנאַליז פּון רוסלאַנדס אַנטוויקלונגס־וועג, אפּן אַנאַליז פּון דער סיטואַציע 'אונ פּון די פּאָליטיקס פּון פאַרשיידענע קלאַסעס, פּון זייערע קעגנזעטיקע באַצונגען, פּון זייער פּאָליטיק. די אַבזעקט פּווע אופּגאַב פּון דער בורזשואַז־דעמאָקראַטישער רעוואָלוציע איז רוסלאַנד, האָט געזאָגט לענין, זינענ גיט געלייזט; עס זינענ גיט באַזעטיקט די טיפּע סיבעס, וואָס האָבן אַרויסגערופּן די ערשטע רעוואָלוציע אונ וואָס שטויסן די מאַסן ווידערמאַל צום רעוואָלוציאַנערנ קאַמפּ; — אַ נייע רעוואָלוציע איז אומפאַרמינדלעך. עס וואָלט אָבער געווען גיט ריכטיק, האָט ער ווייטער פּאַרגעזעצט, וועג מע זאָל צומאַכן די אויגן אפּ דאָס נייע, וואָס האָט זיך באַוווּזן נאָך דער רעוואָלוציע אונ איז איינער פּון אירע רעזולטאַטן. דאָס נייע — דאָס איז די סמאָליפּינישטיגע.

אכזאַרעסדיק אָפּרעכענענדיק זיך מיט דער רעוואָלוציאַנערער באַוועגונג פּון די אַרבעטער אונ פּויערימ, האָט די צאָרישע רעגירונג נאָכצזעטיק אָנגעווענדט אַ גרויסן מאַנעווער. דעם 9 נאָיאַבער 1906 יאָר האָט דער צאָרישער מיניסטער סמאָליפּיני אַרויסגעגעבן אַ נייעם אַגראַרן געזעץ וועגן אויסטיילן די פּויערימ פּון דער געמיינדע אפּ כּומאַרן. דער דאָזיקער געזעץ האָט אפּ אַ צוואַנג־אויפּן צעשטערט דעם געמיינדישן ערד־באַנוצ. יעדן פּויער איז פּאַרגעלייגט געוואָרן צו געמען זיין ערד־ביילעק איז פּערזענלעכע באַזיצ, אויסטיילן זיך פּון דער געמיינדע; ער האָט באַקומען דאָס רעכט צו פאַרקויפּן זיין ערד־ביילעק. פאַר די פּויערימ, וואָס גייען אַרויס פּון דער געמיינדע, איז די דאָרפ־געמיינדע מעכויעו געווען אויסצוטיילן ערד איז איינ אָרט (א כּומאַר, אַן אָטרוב). די רעכט פּויערימ — די באַלעגופּים האָבן באַקומען אַ מעגלעכקייט פאַר אַ ביליקן פּרייז אופּצוקויפּן באַ די ווירטשאַפֿטלעכ שוואַכע פּויערימ וויער ערד. איז מעשעכ פּון עמלעכע יאָר נאָך דעם, ווי דער דאָזיקער געזעץ איז אַרויסגעגעבן געוואָרן, איז מער ווי אַ מיליאָן ווירטשאַפֿטלעכ שוואַכע פּויערימ געבליבן אינאָנצן אָן ערד אונ און רונגירט געוואָרן. אפּ וויער כּעזשכּן איז אויסגעוואַקסן די צאָל באַלעגופּישע כּומאַרן אונ אָטרובן. די צאָרישע רעגירונג פלעגט צווינגען די פּויערימ אויסצוטיילן פּון דער געמיינדע פאַר די באַלעגופּים די בעסטע ערד, פלעגט די באַלעגופּים אַרויסגעבן באַדענדיקע האַלואַעס. פּון די באַלעגופּים האָט סמאָליפּיני געוואָלט מאַכן קלייניקע גוטבאַזירטע, שרייע פאַרטיידיקער פּון דער צאָרישער זעלבסט־הערשונג.

מע האָט זיך געדאַרפֿט פאַנאָדערקלעבן, וואָס כאַטשט די סמאָליפּינישטיגע, קעדיי צו פאַרשטיין, ווי עס בילדן זיך אויס די פּער־ספעקטיוו פּון דער רעוואָלוציע. לענין קריטיקירט שאַרפּ דעם דאָס־פּריערעיש, שאַבליאַנעם צוגאַנג צו דער סמאָליפּינישטיגע מיטצאָל די ליקווידאַטאָרן אונ אָטרווויסמ. ער פאַרדרייט שאַרפּ דעם וואָקס צוגאַנג אלס אבסאָליוטן אַנגריס מיט די פּאַדערונגען פונעם מאַרק־סיסטעם מעטאָד. איז אַ ריי ארטיקלעך אונ פאַרשפּאַנגן פאַרמולירט

לענין און פארמידיקט די באַלשעוויסטישע אַפּשאַצונג פֿון דער סאַטאָ-
ליפֿישטישונג.

לענינס באַראַקטעריסטיק פֿון דער סאַטאָליפֿישטישונג איז אַ קלאַ-
סישער מוסטער פֿון אַנווענדונג דעם מאַרקסיסטישן דיאַלעקטישן מע-
טאָד צום אַנאַליז פֿון געזעלשאַפֿטלעכע דערשיינונגען. מיט פֿאַלש איז
די באַהויפֿטונג פֿון די ליטווידיאָמאַרג, אז עס איז מער נישט וואָס
אויסצורעכענען אַפּ אַ נעער רעוואָלוציע. גייט! — דערקלערט לענין,
די סאַטאָליפֿישטישונג — דאָס איז אַ טראַגיק פֿאַרויס אַפּן וועג צום
פֿאַרוואַנדלען די לעבניגנטימערשע זעלבסטטהערשונג אין אַ בורזשואַ-
זער מאָנאַרכיע, דאָס איז אַ פֿרוו פֿאַר די לעבניגנטימער די גוט-
באזיצער צו לייזן פֿון אויפֿן, מיט זייערע אייגענע מעטאָדן די אַר-
גאנג פֿון דער בורזשואַזער אַנמיוויקלונג פֿון רוסלאַנד, די דאָזיקע
פֿאַליטיק איז אָבער פֿאַררומטילט צו אַ פֿולשטענדיקן דורכפֿאַל און
באַגראַד. מיט זיין אַנאַרד-פֿאַליטיק, מיט דער פֿאַליטיק פֿון קול-
טיווירן און שטיצן דעם באַלעג פֿאַרשאַרפט סאַטאָליפֿיש די לאַגע אין
דאָרט, פֿאַרשאַרפט די קלאַס-ווידערשפּרוכ אַינעם פֿויערשטומ. אַ
רעוואָלוציאָנערער אָפּרעס איז ווידער אומבאַרמערלעך, מיר גייען
אָבער צו אים אַפּ אַ געזעם אויפֿן. לענין ווענדט דעם שאַרפֿ פֿון
זיין קריטיק קעגן די אַטאָמאָוויסטישן, וועלכע זעען נישט אָס דאָס געט,
וועלכע לייקענען אָפּ דאָס געט. „דאָס איז, — האָט לענין געשריבן
וועגן דער סאַטאָליפֿישטישונג, — אַן איבערלעב-ווידערשפּערעלעכער,
אומגעלעכער פֿרוו, דורכ וועלכע די זעלבסטטהערשונג גייט ווידעראַמאַל,
גייט אומבאַרמערלעך צום קראַכ, פֿירט אונדז ווידעראַמאַל צו דער
איבערקאָזערונג פֿון דער רומפֿולער עפֿאָכע און פֿון די רומפֿולע
שלאַכטן פֿון 1905 יאָר. זי גייט אָבער נישט אזוי, ווי זי איז
געגאנגען אין די יאָרן 1897—1903, זי פֿירט דאָס פֿאַלץ צו דע-
וואָלוציע נישט אזוי, ווי זי האָט געפֿירט ביזן 1905 יאָר, אָס
דאָס דאָזיקע „נישט אזוי“ דארף מען קענען פֿאַרשטיין; מע דארף
קענען ענדערן די אייגענע טאַקטיק“¹.

פֿון די באַזונדערקייטן פֿונעם געגעבענעם מאָמענט זינען אַרויס-
געדרינגען אויך די באַזונדערקייטן פֿון דער טאַקטיק, וואָס לענין האָט
אָנגעמערקט, — זי איז געווען אויסגעדעכנט אַפּ אַקשאָנעסדיק און
סיסטעמאַטיש צוגרייט די מאַסן צו אַ נעער רעוואָלוציע, אַזוי אָס
וואָזוי: מע דארף קאָמבינירן די אומלעגאַלע אַרבעט מיט דער לע-
גאַלער, די אומלעגאַלע פֿאַרטיי דארף מיט אלע מיטלען און אַפּ אַ
רעוואָלוציאָנערן אויפֿן אויסגאנג די לעגאַלע שטיצ-באַוועס — די סאַ-
ציאַל-דעמאָקראַטישע פֿראַקציע פֿון דער מעלכע-דומע, די פֿראַפּאַרטיי
נען, די קראַנק-קאָסעס, די אַרבעטער-קלובן אדג. „וואָס שטאַרקע
עס איז די מעכאַנישע קראַפט פֿון דער רעאַקציע, — האָט געשריבן
לענין, — און וואָס מער עס איז אָפּגעשוואַכט די פֿאַרבינדונג מיט
די מאַסן, אלץ מער רוקט זיך אַרויס אַפּן טאַג-סיידער די אַפּגאַבע
פֿון צוגרייטן דעם באַוואָסזשן פֿון די מאַסן (און נישט די אַפּגאַבע

1 לענין. ווערק, ב. XIV, ז. 147.

פון דירעקטע אקציעס), אלץ מער רוקט זיך ארויס אפן מאָג-סיידער דאָס אויסנוצן די פּראָפּאגאנדע־ און אינזאציע־וועג, וועלכע די אַלמלע מאכט האָט געשאפן (און נישט דער אומיטלכארער אָנגרייפֿ פון די מאסן קעגן דער דאָזיקער אַלסער מאכט גופע) ¹. קעדי צו לייזן די דאָזיקע אופגאבן, האָט מען געמוזט פאנאנ-דערוויקלענע דעם סאמע אַגראכמאָגעסדיקן קאמפ קעגן די, וואָס האָבן געפרווט ליקווידירן די פארטיי: אָפּן און דירעקט, ווי די ליקווידא-טאָרן, אָדער דורכ אָפּאָגן זיך פון אויסנוצן די לעגאלע מעגלעכ-קייטן, ווי עס האָבן פאָרגעלייגט די אָטאָוויסטן. מע האָט געמוזט אָנעמען אלע מיטלען אפּ אינצוהייט און פארפעסטיקן די אומלע-נאלע רעוואָלוציאָנערע פארטיי פונעם ארבעטער־קלאס.

אָס אזוי האָט לענין פאָרמולירט די אָרגאניזאציע־אָנלע פאָליטיק און טאקטיק פון דער פארטיי אינעם פערנאָד פון דער סטאליניז-שטייגער.

שוין איז די ערשטע ארויסטרעטונגען לענין איז אויסלאנד זיג-גען פאָרמולירט געוואָרן די דאָזיקע אופגאבן. איז מארט 1908 יאָר האָט לענין געשריבן איז „פּראָלעטארי“ „דער קרויז איז אפּן גרונט פון די נישט פארווירקלעכטע אָביעקטיווע אופגאבן פון דער בורזשוא-זער רעוואָלוציע איז רוסלאנד אומפארמעדלעכ. די רייזע־עקאָנאָמישע, ספעציעל־פּינאנציעלע אינערלעכע פאָליטישע און אויסערלעכע גע-שעענישן, אומשטענד און פערפעמיעס קאָנען איז מאכט פאר א שארפן קרויז. און די פארטיי פונעם פּראָלעטאריאט, — זייענדיק ארופגעפראָטן אפּן גלויבן זעגן פון שאפן א פעסטע אומלעגאלע ס.ד. אָרגאניזאציע, וועלכע פארמאָגט מער צאָלרייכע און מער פארשיידן-ארטיקע געצייג פון לעגאלער און האלב לעגאלער ווירקונג, איידער פרוער, — וועט קאָנען באגעגענען דעם דאָזיקן קרויז מער צוגע-גרייט צום אנשטייענעם קאמפ, איידער איז אָקטיאבער און דעקא-בער 1905 יאָר“ ².

מע האָט געדארפט אָרגאניזירן אן אַגראכמאָגעסדיקן ווידערשטאנד די קאָלעקטיווי ליקווידאטאָרישע מענדענצן. מיט דעם ציל האָבן די באַלשעוויקעס אפּן פלענום פון צק איז אויגוסט 1908 יאָר דורכגע-פירט א באשלוס וועגן צוגויפּרופּן א קאָנפערענצ.

פירנדיק די צוגרייטונג צו דער קאָנפערענצ, איז לענין איז דע-קאכער 1908 יאָר אריבערגעפאָרן קיין פאריז — דעם דעמלטיקן צענטער פון דער רוסישער פאָליטישער עמיגראציע.

איז פאריז האָט לענין, ווי שטענדיק, איינגעפירט א שטרענג רעזשימ: אופשטייג פלעגט ער 8 אזייגער אינדערפרי, אפּ א וועלכע-סיפער אוועקפאָרן פון עק שטאָט, ווו ער האָט געווינט, צום צעג-טער, צו דער נאציאָנאלער ביבליאָטעק, פון דאָרטן פלעגט ער זיך אומקערן 2 אזייגער און איז דער הייב פאָרזעצן די ארבעט זינע. איינ-מאָל, איינגערוועגט פון זשווויזי (א קליין שטעטל לעבן פאריז, וווּ

1 לענין. וועק, ב. XIV, ז. 144.

2 לענין. וועק, ב. XII, ז. 172.

היג ער פלעגט פאָרן זעג, וואווי עס פלעגט אַרעאָפלאַנען) איז א פארביפאָרנדליכער אומאָמאָכיל ארופגעפאָרן אפ לענינס וועלכסיפער. וואלדימיר אייליש האָט קוים באוויזן אַרעאָפאָפאָרענינגען. דער וועלכסיפער איז אינגאנצען צעבראָכן געוואָרן.

איז פארויזש נעמט לעניג אן אקטיוון אָנטייל איז דער ארבעט פון דער אָרטיקער באַלשעוויסטישער גרופע, ליינעט רעפערעטן איז קלוב פון „פראָלעטארי“, טרעט ארויס אפ א מיטינג פון די עמיגראנטן.

אינגיניג נאָך דעם, ווי לעניג איז געקומען צו פאָרן קיין פארויזש, איז דאָרט פאָרגעקומען די V קאָנפערענצ פון דער רסדאפ. זי איז געווען, לויט לענינס אויסדרוק, „א קערפונקט“ איז דער געשיכטע פון דער פארטיי איז די יאָרן פון דער אָמאָליפנישער רעאקציע. לעניג איז געווען דער גרונטפאָרטרעגער אפ דער קאָנפערענצ. ער פירט אן ענערגישן קאמפ אפ צוויי פראָנטן: קעגן די ליקווידאטאָרן און קעגן די אָטאָוויסמאן. די קאָנפערענצ האָט אָנגענומען די לעניגישע רעזאָלוציע, וואָס האָט אַנמאָלמאן א קלאָרן אָנאָליז פונעם מאָמענט, האָט פאָרמולירט די מאַקסיק פון דער פארטיי און פאָרדערט ציילט די ליקווידאטאָרן און דעם אָטאָוויזם.

די קאָנפערענצ האָט באַשטימט לענינס א גרויסן זיג אינעם קאמפ פאר דער פארטיי. אירע באַשלוסן האָבן נאָך מער שאַרפטיקערט די סאָניג פון דער פארטיי, די סאָניג פונעם באַלשעוויזם. די ליקווידאטאָרן, די דירעקטע קעגנער פון דער פארטיי און די ליקווידאטאָרן טאָרשע דיפלאָמאטן, וועלכע האָבן זיי געשימט, — „די גאָלדאָו צעם“ (די אָנהענגער פונעם מענשעוויסטישן אָרגאן „שאַלעם דעמאָקראַטאָ“ — מאַרשאָו אא.), די טראַצקיסטן, וואָס האָבן מאַס קירט זייער ליקווידאטאָרישן מעהוס מיט קאָלערי הויכע, „שאַלעם מאַכערישע“ פראָזן, די „ליקווידאטאָרן אפ דער לינקער זייט“ — די אָטאָוויסמאן, די שאַלעם-מאָכער פון אלע שאַמירונגען, טראַצקיס באַהאַלטענע פארבינדעטע, — זיי אלע האָבן מיט קאָלעריי מעטאָדן און מיטלען געפרווט שטערן דער קאָנסאָלידאציע פון דער פארטיי, געפרווט צו צעשטערן די פראָלעטארישע פארטיי־שקט, ליקווידירן די רסדאפ.

פירנדיק אן אומקאָמפּראַמיסלעכן קאמפ קעגן די מענשעוויסטישע ליקווידאטאָרן פון דער פארטיי, האָלט לעניג, אז קוידעמקאָל איז נייטיק די באַלשעוויסטישע אָרגאניזאציע אָפּרייניקן פון די קליינ-בירגערלעכע מיטלויפער, באַפרייען זי פון די יעניקע, וועלכע האָבן זיך געפלאַנטערט אונטער די פיס, „שטערנדיק די באַלשעוויקס פירן דעם קאמפ פאר דער פארטיי, אונטערשטודירן זייערע פארבינדונגען מיט די טאָסן. ער ווענדט זינע קלעפ קעגן די אָטאָוויסמאן. איז יונג 1909 יאָר איז פאָרגעקומען א באַראטונג פון דער פארברייטערטער רע-דאקציע „פראָלעטארי“, וואו לעניג איז אנגשיידן ארויסגעטראָסן קעגן די אָטאָוויסמאן די גאָטבויער. לעניג האָט געזיגט אפ דער באַראטונג, זי האָט פאָרורטיילט די אָטאָוויסמאן און אויסגעשלאָסן זיי פון דער באַלשעוויסטישער אָרגאניזאציע.

לענינים קאמפ קעגנ די אטאָוויסמנ, אולטימאטיסמנ, מאכיסמנ און גאָטבויער געפינט א הייסע שטיצע אין רוסלאנד. לענינס מיט קעמפער סמאלין, וואָס איז יונ 1909 יאָר איז ער אנמלאָפֿט פֿון דער סאָלויטשענאָדסקער פארשיקונג און האָט זיך אומגעקערט קיין קאוו־קאז, באהעפט די קרעפטן פֿון די באַלשעוויקעס. דער באַקווער קאָמיטעט, וואָס אָנגעפירט מיט אימ האָט כאַווער סמאלין, האָט אין אַזוי נוסט 1909 יאָר אין דער רעזאָלוציע זינער גערופֿט צום אָנראַכ־מאַנעסדיקן אידײַטשן קאמפ קעגנ באַגדאנאָוון און די אָנהענגער זינע און האָט דערקלערט, אז דער דאָזיקער קאמפ איז איינע פֿון די אָרנטלעכע אופֿגאבן פֿון דער פֿארטיי־ארבעט.

שפעטער האָט לענינ געשריבן, אז „פֿון אלע צעקלאַפֿטע אָפּאָזיציע־אָנעלע און רעוואָלוציאָנערע פֿארטייען זינען די באַלשעוויקעס אָפּ־געטראָטן אין דער גרעסטער אָרדענונג, מיט די קלענסטע פֿארלוסטן פֿון זייער „ארמיי“, מיטן גרעסטן איינהייטן דעם קערן אירן, מיט די קלענסטע (לויט דער טיפֿ און אומהיילבארקייט) שפּאַלטונגען, מיט דער קלענסטער דעמאָראַליזאציע, מיט דער גרעסטער פֿיינקייט צו נאָנענען די ארבעט אמערסטן ברייט, ריכטיק און ענערגיש. און דער־גרייכט האָבן עס די באַלשעוויקעס בלויז דערפֿאר, ווייל זיי האָבן אָן ראכמאַנעס דעמאָסקירט און אַרויסגעטריבן די פֿראַנצ־רעוואָלוציאָנערן, וועלכע האָבן נישט געוואָלט פֿארשטיין, אז מע דארף אָפּטרעטן, אז מע דארף קעגען אָפּטרעטן, אז מע מוז זיך אומבאדינגט אויסלערנען צו ארבעטן לעגאל אין די סאכע רעאקציאָנערע פֿאַפּעס־אָנעלע, קאָאָפּעראַטיווע אָרגאניזאציע, עס, סטראכיר־אָרגאניזאציעס און ענלעכע אָרגאניזאציעס“¹.

אינעם קאמפ קעגנ די ליקווידאטאָרן האָט לענינ גיט געוויסע פֿון קיין ראכמאַנעס. די ליקווידאטאָרן האָט מיט אלע קויכעס פֿארטיי־דיקט טראַצקי. זיין ליקווידאטאָרישן מעהום האָט טראַצקי געפרוּווט פֿארמאסקירן מיט שאַלעם־מאכערן, מיט צענטריזם.

טראַצקי און זינע באהאלטענע אגענטן — קאמעניעו, זינגאוועו, ריקאָוואַ. — האָבן קעגנ לענינס ווילן צונויפֿגערופֿן אין יאנוואַר 1910 יאָר א פֿלענום פֿון צי.ק. מיט קאָלאָקאָלער מי האָט זיך לענינ דערשלאָגן, ואז אפֿן פֿלענום זאָגן באַשטעטיקט ווערן די באַשלוסן פֿון דער דעמאָכראַטישער־פֿלענע פֿון 1908 יאָר. עס איז אָנגענומען גע־וואָרן אַ רעזאָלוציע, וואָס פֿארורטיילט די ליקווידאטאָרן און אַטאָאָ־וויסמנ, אַלס דורכפירער פֿונעם בורזשואַזן איינפֿלוס אפֿן פֿראַלעמאָ־ריאָט. אין דער זעלבער צייט האָבן טראַצקי און זינע באהאלטענע אגענטן דורכגעפירט אפֿן פֿלענום אַ ריי אנטלענינישע באַשימונגען: פֿארמאכט די באַלשעוויטשישע צייטונג „פֿראַלעמאָרי“, געבן געל־שטיצע דעם טראַצקיסטישן בלעטל, וואָס איז אַרויסגעגאנגען אין ווין. לענינ האָט שפעטער געזאָגט וועגן די באַשלוסן פֿונעם פֿלענום, אז דאָס זינען געווען „אידאָאָטישע“ שאַלעם־מאכערישע באַשלוסן, וואָס האָבן פֿארטראַמאָזירט אפֿ א גאנצן יאָר די אנטוויקלונג פֿון דער פֿארטיי־ארבעט.

1 לענינ. ווערק, ב. XXV, ז. 177.

נאָכט פֿלעגט פונעם זיך דער קאמפ נאָך מער פאַר-
 שארפט. די ליקווידאַטאָרן, מאַטאָוועס, טראַנזאַקטן, ווערן אַדאָ-
 צעט, שטאַלעם-מאַכער האָבן זיך אַרופגעוואָרפן אפֿ לענינען, האָבן פאַר-
 צענפאַכט זייערע אָנפאלן אפֿ דער פאַרטיי. פֿון דעם דאָזיקן גאַנצן
 פֿרינציפֿלעזן ערעוואָרן האָט יודישקע טראַנזאַקטן גענומען צוגעווישענע
 קענען דעם אַנטיפאַרטייִשן אַוואָגאָסטיס-בלאָק קעגן די באַלשעוויקעס,
 קעגן לענינען. דער II אינטערנאַציאָנאַל איז געקומען צו הילף די
 מענשעוויקעס. די שפּאַלטן פֿון דער אייראָפּיִישער סאָציאַליסטישער
 פרעסע זענען געווען גאָספֿרעגטלעך אָפֿן פֿאַר קאָלעראַלי רעכילעס-
 דיקע אָנפאלן אפֿ די באַלשעוויקעס. איז דער רעדאַקציע פֿון „סאָ-
 ציאַל-דעמאָקראַט“ האָבן זינאָוועטן אָנ קאמעניעטן געפֿלעכט א געזע-
 אינפֿרוגעס, הינטער לענינס רוקן ריידן זיי זיך צוגעווישן מיט זענע
 קעגנער.

איז דער דאָזיקער אָנגעשרענגטער סיטואַציע וויקלט לענין פאַ-
 נאָדער א שטורמישע טעטיקייט איז קאמפֿ פֿאַר דער פאַרטיי. זענע
 קרעפטן, זענע ענערגיע זענען אומערשעפֿלעך, דער גלויבן אינעם זיג
 פֿון די באַלשעוויקעס איבער אלע סאָנזן פֿון דער פאַרטיי — גרענעצ-
 לאַן. לענין באַהעפט די ריינע פֿון די באַלשעוויקעס, שאפט א בלאָק
 פֿון די באַלשעוויקעס מיט די מענשעוויקעס די פאַרטייער (פֿלעכט-
 נאָוועס), א בלאָק פֿון די אָנהענגער פֿון אַינזייטן און פֿאַרפֿעסטיקן
 די אומלעגאַלע פאַרטיי.

לענין שטעמפֿט טראַנזאַקטן פֿראַו צוגעווישענע א פֿרינציפֿ-
 לאַזן אַנטיפאַרטייִשן בלאָק פֿון אלע סאָנזן פונעם באַלשעוויזם. מיט
 פֿאַלגנדיקע ווערטער אַנטבלייזט ער ביז די וואָרצלען דעם אַנטיפאַר-
 טייִשן מעהוס פֿונעם טראַנזאַקטן: „טראַנזאַקטן פאַרטייער די אלע, ווע-
 מען עס איז טייער און ליב די אידייִשע צעפֿאלונג; די אלע, וועמען
 עס גייט גוט אָן די פאַרטייערונג פֿונעם מאַרקסיזם; אלע קליינביר-
 גער, וואָס פאַרשטייען גוט אומ וואָס עס גייט דער קאמפֿ און וואָס
 ווילן זיך ציט לערנען, טראַכטן, דערגרונטעווען זיך צו די אידייִשע
 וואָרצלען פֿון די מיינונגס-פאַרשיידנהייטן“.

לענין האָט טראַנזאַקטן אוועקגעשטעלט צום שאַנד-סלופֿ. אינעם אר-
 טיקל „וועגן דער שאַנד-פאַרב בא יודישקע טראַנזאַקטן“ האָט לענין אַר-
 געריסן די מאַסע פֿון דעם דאָזיקן צווייאַק און היפּאָקריט און באוויזן,
 וואָזוי טראַנזאַקטן, האָט זיך עס אָפֿן פֿלעגט געלייגט איז דער לענין
 און איז דער ברייט קעגן דער ליקווידאַטאָר און קעגן דעם אָטאָ-
 וויזם, וואָזוי „ער האָט זיך געהאַלטן איז אייגן שווער, אז ער איז
 פאַרטייִש“, און נאָכט פֿלעגט האָט ער אָנגעהויבן קריכן אפֿ אלע
 פיר פאַר די ליקווידאַטאָר און אָטאָוויזם און צוזאַמען מיט זיי
 אַרגאָניזירן א פאַרשווערונג קעגן דער פאַרטיי.

לענין האָט צוגעשטעלט געמאַכט אלע פֿלעגער פֿון די סאָנזן פֿון
 דער פאַרטיי, האָט אָפּגעדעקט זייערע שוויגלערישע מאַכונגעס,
 וואָס זייער ציל איז געווען — צעוואַלגערן די פאַרטיי. „די פאַרשווע-
 רונג קעגן דער פאַרטיי איז אָפּגעדעקט, — האָט געשריבן לענין. —

אלע, וועמען עס איז מ'זעט, די עקזיסטענץ פון דער רבדאפ, שמעלט זיך צום פארטיידיקן די פארטיי!¹

אינ זיין קאמפ קעגן די ליקווידאטאָרן האָט זיך לענין געשטיצט אפ די פארטיי-אָרגאניזאציעס אין רוסלאנד. אין קאמפ קעגן דער ליקווידאטאָרן האָט אים פולשטענדיק געשטיצט סטאלין. באמ ווילדנ ווידערשטאנד מיטאד די מארטאָוצעס באוועג זיך אינעם צענטראל פארטיי-אָרגאן „סאָציאַל-דעמאָקראט“ סטאליןס בארימטע „בריוו פון קאווקאז“, ווו עס איז געגעבן געוואָרן א פארניכטנדיקע קריטיק פון די ליקווידאטאָרן און עס איז שארף פארדרייט געוואָרן די פארע-טערישע אופירונג פון די מיטהעלפער פונעם טראַצקיסט. א'י די דאָ-זיקע ארטיקלען און אויב אינ דעם בריוו צו לענינג פון דער סאָל-ווימשענגאָדסקער פארשיקונג (סאָפּ 1910 יאָר) האָט כאווער סטאלין ארויסגערופט א פלאן וואווי צו אָרגאניזירן די פארטיי-ארבעט אין רוסלאנד: צווייפּרופּ אן אלגעמיינ-פארטיי'ישע קאָנפערענץ, ארויס-געבן א לענאלע פארטיי'ישע צענטונג, שאפן אן אומלעגאלע פראק-טיש פארטיי-צענטער. דער דאָזיקער פלאן איז שפעטער פארוורק-לעכט געוואָרן אפ דער פראַקער פארטיי-קאָנפערענץ.

לענין האָט אָן ראכטמאָנעס געפירט א מיליטאַרע קעגן די אָפּאָר-טוניסטן, און צענטריסטן פונעם II אינטערנאציאָנאַל. ער פאָלגט אופמערקזאם נאָך נאָך די פראַצעסן, וואָס קומען פאָר אינווייניק אין דער אינטערנאציאָנאַלער ארבעטער-באוועגונג. אינ זינע ארטיקלען בא-ווייזט ער, וואווי עס וואקסט אָן און עס פארשטאקט זיך דער אָפּאָרטוניזם אינעם II אינטערנאציאָנאַל. ער דעקט אופ די גרונט-קוואלן זינע — דאָס זינע די קליינבירגערלעכע מיטלויפער פון דער ארבעטער-באוועגונג און דער אויבערשיכט פונעם ארבעטער-קלאס — די „ארבעטער-אריסטאָקראטיע“, וואָס איז אונטערגעקויפט דורכ דער בורזשואזיע. ער שמעלט פעסט, אז די הויפט-טרעגער פונעם אָפּאָר-טוניזם זינע די פראַפארטיי'ישע ביוראָקראטיע און די פאָרלאמענט-פראקציעס. לענין באווייזט, וואווי אינ אלע לענדער וואקסט אָן די אומפארמירלעכע אינשטיטוציעס פאנאדערגעגעצונג מיט די אָפּאָרטו-ניסטן, און קריטיקירט שארף די צענטריסטישע אָנפירונג פון די פארטייע פונעם II אינטערנאציאָנאַל. ער שטיצט אינ זינע ארויס-טרעמונגען די לינקע עלעמענטן, קריטיקירנדיק גלייכצייטיק זייערע פעלער, זייער ניט-קאָנסעקוענטקייט אינעם קאמפ קעגן דעם אָפּאָר-טוניזם. אפ די זיצונגען פון דער אינטערנאציאָנאַלער סאָציאַליסט-שער ביוראָ (אינ די יאָרן 1908, 1909 און 1911), וואָס א מיט-גליד אירער איז לענין געווען פון הארבסט 1905 יאָר אָן, פארטיי-דיקט ער די קאָנסעקוענט-רעוואָלוציאָנערע ליניע, קריטיקירט קאוט-סקיס צענטריזם, שטיצט די לינקע האָלענדישע סאָציאַל-דעמאָקראטן, טרעט ארויס מיט א פארטיידיקונג פון ראָזע ליוקסעמבורג, ווען אפ איר איז אָנגעפאלן די אָנפירונג פון דער דייטשישער סאָציאַל-דע-מאָקראטיע.

1 לענין, ווערק, ב. XIV, ז. 262.

אינא אוונגסט 1910 יאָר נעמט לעניג אַן אַקטיוון אַנטייל אין דער אַרבעט פון דעם קאָפּענהאַגנער קאָנגרעס פונעם II אינטערנאַציאָנאַל, וווּ ער טרעט אַרויס קעגן די אָפּאָרטוניסטישע בייסן קאָנגרעס רופט לעניג ציוניזם אַ באַראַמונג פון די לינקע, קעדדי וואָ אָרגאַניזירט אונד באַהעפטט די רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן אין דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער-באַוועגונג.

סאַפּ 1910 יאָר האָבן זיך אָנגעהויבן באַוועגונגן אין די מאַסן די ערשטע סימפּאָניע פון אַפּלעבונג, פונעם אַריבערגאַנג פון אַפּאָסטיע אונד מידקייט צום וואָקס פון די רעוואָלוציאָנערע שטימונגען. מיט ענער-נישע מיטלען דערשלאָגט זיך לעניג, און אין אויסלאַנד זאָל אָנהייבן דערשטיינען אַ גייער באַלשעוויסטישער אָרגאַן — „ראַבאָטשאַיאַ גאַזעט“ און אין רוסלאַנד — די „זענאַלע צייטונג“, „וועזדא“ און דער „מייסל“, „נעכטל“, „האַט געשריבן לעניג צו יעליזאַראָו ושרנאַל, 20 דעקאַבער 1910 יאָר, — האָבן איך באַקומען פון רוסלאַנד דעם נומ. 1 „זענאַלע“, אונד היינט דעם נומ. 1 „מייסל“. אַט וואָס עס זייט! איך האָב, און אויך איר האָט געזען. אַט דאָס איז אַ דערפרייגונג!!“ לעניג גיט אַפּ פיל אַופּמערקזאַמקייט דער „זענאַלע“ און „מייסל“. אין זיי דערשטיינען אַפּש זינע אַרטיקלען. לעניג האַלט אונד טער אַן ענע פאַרבינדונג מיט די פעטערבורגער באַלשעוויקעס. עס שמעלט זיך אונד אַ קאָרעספּאָנדענט מיט סווערדלאָוואָ, וועלכער האָט דעמאָלט געאַרבעט אין פעטערבורג אַלס אַגענט פון צק.

מיט גרויס פרייד פלעגט לעניג אָפּמערקן דאָס באַוועגן זיך פון נייע פאַרמיטלער פון צווישן די אַרבעטער. ער האָט ענערניש גע-שמירט פון זיי קאַדרען, איבערגעגעבען דער פאַרמיטל. די אַרבעטער, וואָס פלעגן קומען קיין אויסלאַנד, פלעגט לעניג זאָרגעוואָרן אינאָר דענען, זיך אינטערעסירן, ווי ס'זייען באַ זיי די לימודים, קאָנטראָל-לירג זייערע קענטענישן. אויסנוצנדיק דעם דראַנג פון די אַרבעטער צו לערנען זיך, האָבן די אָטאָמאָניזשט געשאַפן אַפּ קאַפּרי און איי-גענע שול. לעניג האָט גלייב דעמאָסטרירט איר פראַקציאָנעלן כאַראַקטער. ער האָט זיך דערשלאָגן, און די צוהערער פון אַט דער שול זאָלן קומען צו פאָרן קייג פאַרזיט, און אין גאַנצער — דעקאַבער 1909 יאָר האָט ער געלייענט פאַר זיי לעקציעס וועגן לויפנדיקן מאָ-מענט און וועגן סטאַליניזם אַגראַד-פּאַליטיק. זומער 1911 יאָר האָט לעניג אָרגאַניזירט אַ פאַרמיטל-שול אין לאַנזשימאָ, היינטער פאַרזיט. דאָ האָט ער געלייענט פאַר אַרבעטער באַלשעוויקעס לעקציעס אַפּ פאָליטישער עקאָנאָמיע, טעאָריע און פראַקטיק פון סאָציאַליזם, וועגן דער אַגראַד-פראַגע.

די ערשטע סימפּאָניע פון דעם זיך דערנענטערנדיקן אַופשטייג, וועלכע לעניג האָט געהאַט פאַרויסגעזאָגט, דיקטירט מיט דער גאַנצער שאַרפּקייט די גויטווענדיקייט ענדגילטיק צו צעקלאַפן די ליקווידאַטאָר און צוריק אַופשטעלן די פאַרמיטל. אין זינע אַרטיקלען שטרייבט לעניג אונטער, און עס איז גיט דערלאָזבאַר, די באַלשעוויקעס זאָלן

זיב אפ ווייטער געפינענ אין א"י פארט"י מיט די מענשעוויקעס, אז די גרונט-אופגאבע פון די באַלשעוויקעס איז פולשטענדיק אנטרייסט מיט די מענשעוויקעס, ארויסטרייבן זיי פון דער פארט"י, אַפּרײַנק זי פון די אַפּאַרטױסטן.

לענין אטאקירט ענערגיש די ליקווידאטאָרן און די וואַסלענדישע ביוראָ פון צק, וועלכע שטיצט זיי. ער דערשלאָגט זיב, אז אינ יונ 1911 יאָר וואָל אַרגאַניזירט ווערן א באראטונג פון די צק-מיטגלידער און אז אפ דער דאָזיקער באראטונג וואָל אָנגענומען ווערן א באשלוס וועגן צונויפֿרופֿן א פארט"י-קאָנפערענצ.

לענין האָט באַמאָגדערגעוויקלט א קאָאָסאלע ארבעט אפ צוגרייפֿן די קאָנפערענצ. דער קאמפ קעגן די ליקווידאטאָרן האָט זיב זייערענע ענטערט צום אנטשיידנדיקן פינאַל, און זיי האָבן געשאפֿן קאָלעראַיי מענועס די באַלשעוויקעס. א באַזונדערס שערלעכע ראַליע האָבן אין אַט דעם מאָמענט געשפּילט די שאַלעם-מאכער, וועלכע האָבן גע-פרוּווט אראָפֿרעיסן דאָס צונויפֿרופֿן די קאָנפערענצ און דאָס אָפֿ-רייניקן די פּראָלעמארישע פארט"י פון די רענעגאטן. לענין דעמאָס-קירט זיי שארפֿ אלס מיטהעלפֿער פון די ליקווידאטאָרן. אינ זיבן ארטיקל, וועגן דער גאנצער פראקציע שאַלעם-מאכער אָדער צאדיקים" שרעכט ער: „די ראַליע פון די שאַלעם-מאכער אינ דער עפֿאָכע פון קאָנטרעוואָלוציע קאָן באהאקטעריזירט ווערן מיט אזא בילד. די באַלשעוויקעס שלעפֿן מיט גרויס מי אונדזער פארט"י-וואָגן בארג-ארום איבער א שטייג בארג. די ליקווידאטאָרן די גאָלדאַסאַוועס שלעפֿן איינ מיט אלע קויכעס צוריק, בארג-אראָפֿ. אפֿן וואָגן זיצט א שאַלעם-מאכער. דער אויסזען איז בא אימ — הוילע לאקצע; דאָס פּאָנעם — א זיסניקס, א זיסניקס, גאָר ווי בא יעזוס קריסטוס. די גאנצע פיגור — די צידקעס אליינ. און באשיידן אראָפֿגעלאָזט די אויגן אפֿ אראָפֿ, אופֿגעהויבן די הענט צום הימל, רופֿט אויס דער שאַלעם-מאכער: „א דאנק דיר, ריבוינעשעלאַלעם, וואָס איבן בינ גיט ענלעכ אפֿ אַט די — א ווונק אפֿ דער זיט פון די באַלשעוויקעס און מענשעוויקעס — בייזוויליקע פראקצאָנערן, וואָס שמערן יעטווידער בא-וועגונג פאָרויס.“ און דער וואָגן באַוועגט זיב צוביסלעכ פאָרויס, און אפֿן וואָגן זיצט דער שאַלעם-מאכער”¹.

עס צעפלאקערט זיב דער קאמפ אראָמ דער פראגע פון צונויפֿ-רופֿן די קאָנפערענצ. לענין און די לענינצעס טרעטן שארפֿ ארויס קעגן דער אויסלענדישער אָרגאַניזאַצאָנעלער און מעכנישער קאָמיסיעס, וואָס די יונג-באראטונג פון די צעקיסטן האָט זיי געשאפֿן אפֿ צונויפֿרופֿן די קאָנפערענצ, נאָר פאקטיש האָבן זיי געזען אראָפֿצו-רייסן די קאָנפערענצ די ליקווידאטאָרן צוליב.

דער קאמפ, וועלכע באווער סטאלין פירט אינטענסיוו קעגן דער ליקווידאטאָרן אינ רוסלאנד, באקומט לענינס פולע באויליקונג. ער פארעפנטלעכט סטאלינס, ארטיקל — „פונעם קאנער פון דער סמא-ליפנישער „ארבעטער“ פארט"י“ און גיט אימ אזא אָפּשאצונג: „די

1 לענין. וועק, ב. XV, ז. 242.

קאַרעספּאָנדענצ פון כאווער ק. (סטאלין. — ר. ע. ד.) פארדינט די גרעס-
סטע אופמערקזאמקייט מיטאד די אלע, וועמען עס איז שטער אונ-
דער פארטיי. א בעסערע דעמאסקירונג פון דער „נאַלעס“ פּאָליטיק
(און פון דער נאַלעס-דיפּלאמאטיע), א בעסערע אָפּלייטעניג פון די
אַנשיינונגען און האַפּענונגען פון אונדזערע „שטאַלעם-מאכער און פּשא-
רע-מאכער“ איז שווער זיך פאַרצושטעלן.¹

לענין 'שיקט קיין רוסלאנד דעם כ' אָרדזשאַניקידזע צו שאפן די
דוסלענדישע אָרגאניזאציאָנעלע קאָמיסיע אפּ צונויפּרופּן די קאָנפּע-
רענצ. כ' אָרדזשאַניקידזעס ענערנישע ארבעט גיט אירע רעזולטאַטן.
די קאָמיסיע פירט דורך אירע באראשונגען, ווענדט זיך צו דער פאר-
טיי מיט אן אופּרופּ מיקויעכ צונויפּרופּן די קאָנפּערענצ. מיט אנציי-
קונג רופט זיך לענין אָפּ וועגן דער ארבעט פון דער דאָזיקער קאָ-
מיסיע. „עס וואָלט, נאטירלעך, געווען אומפאַרצייַלעכ נאוו, — האָט
געשריבן לענין, — אַררענצולאָזן זיך און לעבטמגלויביקן אָפּטימיזם;
שוועריקייטן שטייען נאָך פאַר גיגאַנטישע; די פּאָליציי־שע העצע האָט
זיך פאַרצענפאַכט נאָכן פאַרעפנטלעכן דאָס ערשטע רוסישע פּלאַן
בלעטל פונעם 8. דעצעמבער; עס איז מעגלעך פאַרויסצוזען לאנגע
און שווערע כאראַקטערן, נישט דורכפאלן, נישט איבערשטן אין דער אר-
בעט. דאָס וויכטיקסטע איז שוין אָבער אָפּגעטאָן. די פּאָן איז אופּ-
געהויבן; די ארבעטער-קריזלעכ איז גאנץ רוסלאנד וואָס זיך א צי-
געטאָן צו איר. און קיין שום קאָנטרעוואָליאָנענערע אטאקע איז נישט
בעקויעכ זי איצט אומצווארפן!“²

קעדיי צוגרייטן די קאָנפּערענצ, באזוכט לענין אין הארבסט די
באַלשעוויסטישע גרופּעס אין פאריזש, ציריך, בערן, זשענעווע, בריי-
סעל, אנטווערפּען, לאַנדאָן, פּרעט דאָרט ארויס רעפּעראַטן. אין
דעקאבער 1911 יאָר פירט לענין דורך אין פאריזש א באראטונג
פון די אויסלענדישע באַלשעוויסטישע גרופּעס, פּרעט ארויס מיט א
פאַרטראָג וועגן דער לאַגע אין דער פארטיי.

בינקומענדיק אלע שטערונגען, מאכנדיק טיף-טעל פון אלע סאַגן,
אָפּשליכטערנדיק פון וועג אלע זיך קעגנשטעלנדיקע, דערשלאָגט זיך לענין
דעם צונויפּרופּ פון דער פּאַרטיי-קאָנפּערענצ. אין יאנואר 1912 יאָר
איז פאַרגעקומען די אלרוסלענדישע VI („פּראָגער“) קאָנפּערענצ.
לענין האָט אומטילבאר אָנגעפירט מיט דער גאנצער ארבעט פון דער
קאָנפּערענצ: ער האָט געהאלטן די גרונט-פאַרטראָג, איז אַרויסגע-
טראָגן מיט רעדעס, האָט אָנגעשריבן די וויכטיקסטע רעזאָליציעס.
אין זינע ארויספירענישען האָט לענין אָנגעוויזן, אז דער גאנצ-
ער גאנג פון די געשעענישן האָט פולשטענדיק באשטעטיקט די בא-
שלוסן פון דער פאַריקער, דער V קאָנפּערענצ וועגן דעם רעזשימ
פון דרייטן יוג און וועגן די אופגאבן פון דער פארטיי. די סטאַלי-
פינשטישע האָט באגראַפירט, אין די פּאָלקס-מאסן, אין דער ער-
שטער ריי צווישן דעם פּראָלעטאַריאט, מערקט זיך דער אָנהייב פון

1 לענין. וועק, ב. XV, ז. 217.

2 דאָרטן, ז. 293.

א פאָלטישער אופלעבונג, וואָסס אָן רעוואָלוציאָנערע שטימונגען. אפּן טאָג-סיידער שטייט, פונקט ווי פרוער, קוידעמקאָל, די ארבעט פון רעוואָלוציאָנערן דערציען, אָרגאניזירן און באהעפטן די שאָרגעשריט מענע מאסן פון פראָלעטאריאט; מע מוז פאנאנדערוויקלען די פאָליטישע אַנימאציע, אַלזשטיק שמויזן די זיכ אָנהייבנדיקע באוועגונג פון די מאסן, פארברייטערן זי אונטער דער פאָג פון די רעוואָלוציאָנערע לאָזונגען פון דער פארטיי.

קער"י צו לייזן די דאָזיקע אופגאבן, האָט לענין געזאָגט, איז נייטיק א פעסטע און צוזאמענבאהעפטע אומלעגאלע פארטיי, וועלכע זאָל נאָך ברייטער, איידער ביז איצט, אויסנוצן אלע לעגאלע מעגלעכקייטן. די אופגאבן פונעם מאָמענט רוקט ארויס נייע פאָרמען פון דער אָרגאניזאציעלער ארבעט פון דער פארטיי. דאָס שאפן ביי געוויקע, באוועגלעכע, קליינע לויטן באשטאנד אומלעגאלע פארטיי קעמערלעך, ארומגערינגלט מיט א געזע לעגאלע אָרגאניזאציעס, וועט זיכערן די דורכפירונג פון דער פארטיי-ליינע אפ יעדן געבויט פון דער לעגאלער ארבעט. דערייז באשטייט טאקע קוידעמקאָל דער אנטשיידענער קאמפ קעגן דער ליקווידאטאָר.

א גרויסן אינטערעס שמעלט מיט זיכ פאָר לענינס פאָרטראָג וועגן דער ארבעט פון דער אינטערנאציאָנאלער סאָציאליסטישער בונד. אינעם פאָרטראָג ווערט געגעבן א כאראקטעריסטיק פונעם צו-שטאנד פון דער אינטערנאציאָנאלער ארבעטער-באוועגונג. לענין האָט אָנגעוויזן, אז איין די פארטייען פונעם II אינטערנאציאָנאַל, און איין דער ערשטער ריי איין דער אויסערלעכ, „איינהעלטלעכער" דעמאָנשטראציע סאָציאל-דעמאָקראטיע, פארשארפט זיכ אלץ מער דער קאמפ צווישן די רעוואָלוציאָנערע און רעפאָרמיסטישע עלעמענטן. די סאָציאל-דעמאָקראטישע פארטייען קומען צו צו א גייער עפאָכע, — צו דער עפאָכע פון דער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע, פון אנטשיידנדיקע שלאכטן פונעם פראָלעטאריאט קעגן דער בורזשואזיע. דער עקאָנאָמישער קרויז, דער מילכאָמע-קרויז — דאָס זייענע וואָלץ סימפּטאָמען פון דעם, אז די דאָזיקע נייע היסטאָרישע עפאָכע דערנענטערט זיכ. די פראָגער קאָנפערענץ האָט אונטערגעצויגן דעם סאכאקל פון לענינס גאנצן פרוערדיקן קאמפ פאר א רעוואָלוציאָנערע פראָלעטאָרישער פארטיי, דעם סאכאקל פונעם קאמפ פון די באַלשעוויקעס קעגן דעם אָפּאָרטוניזם.

די קאָנפערענץ האָט ארויסגעטריבן פון דער פארטיי די מענשעוויקעס און האָט געלייגט דעם גרונט-שטיין פון דער פארטיי פון גייערע שטייט, פון דער פארטיי פון לעניניזם, פון דער באַלשעוויקע-טישער פארטיי.

די באַלשעוויקעס האָבן געגרייט אזא פארטיי שוין פון די צייטן פון דער אלטער „איסקרא". זיי האָבן זי געגרייט אקשענעסדיק, ענערגיש, גיט געקוקט אפ קיין זאך, די גאנצע געשיכטע פונעם קאמפ קעגן די „עקאָנאָמיסטן", מענשעוויקעס, טראָצקיסטן, אָטאָוויסטן, און דעאליסטן פון אלע קאָלירן, די עמפיראָקריטיקער איינגעשלאָסן, איז

געווען א געשיכטע פון צוגרייטן גראָד אזא פארטיי. „א גרונטיקע און אנמשיידנדיקע ראָליע אינאָם דער צוגרייטונגס-ארבעט האָבן גע- שפילט אזעלכע ווערק לענינס, ווי „וואָס דארף מען טאָן?“, „צוויי טאקטיקעס“ אאוו. לענינס בוכ, „וואָס דארף מען טאָן?“ איז געווען די אידעאָלאָגישע צוגרייטונג פון אזא פארטיי. לענינס בוכ „א טראַקט פאַרויס, צוויי טריט צוריק“ איז געווען די אָרגאַניזאַ- ציאָנעלע צוגרייטונג פון אזא פארטיי. לענינס בוכ, „צוויי טאק- טיקעס פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע אינאָם דער דעמאָקראטישער רע- וואָלוציע“ איז געווען די פאָליטישע צוגרייטונג פון אזא פאר- טיי. ענדלעכ, לענינס בוכ, „מאטעריאַליזם און עמפיריאָקריטיציזם“ איז געווען די מערסטע צוגרייטונג פון אזא פארטיי“¹.

לענינ איז אַרויס אלס זיגער קוידעמקאַל דערפאַר, ווייל ער האָט פּעסעט און זיכער געפירט א פּרינציפּועלע פּאָליטיק, און „די פּרינ- ציפּועלע פּאָליטיק, — האָט ער געלערנט די פארטיי, — איז די איינ- ציק ריכטיקע פּאָליטיק“.

1 „געשיכטע פון דער אַקספּאָזיט“, קורצער קורס, ז. 166—167. מעלוכע-פארלאג
 „דער עמעס“, 1940 י.

VII

די פראגער קאנפערענצ האט געשלאסן מיט זיך א גרויסן פערזאן
 אינ לענינס לעבן און טעטיקייט. לאנגע יארן האט לענינס אקשטאנעם
 דיק געקעמפט קעגן פילצאליקע סאָנימ פאר שאפן די באַלשעוויסטי
 שע פארטיי, די פארטיי פון געזעמ טיפ, און איז ארויס פון דעם
 דאָזיקן קאמפ אלס זיגער. דאָס איז געווען דער גרעסטער יאָמטעו,
 דער גרעסטער טרומפ אינ לענינס לעבן. „ענדלעכ האט זיך אינ
 געגעבן, — האט ער געשריבן צו גאָרקינ אָנהייב 1912 יאָר, — טראַץ
 די ליקווידאטאָרישע אויסוואַרפן ווידער אופצושטעלן די פארטיי און איר
 צענטראַל־קאָמיטעט. איינ גלייב, איר וועט זיך פרייען דערמיט צוזאָ
 מעג מיט אונדז“¹.

„די ליקווידאטאָרישע אויסוואַרפן“ האָבן אופגעהויבן א ווילדן טומל
 אינ אויסלאנד. „צווישן די אונדזערקע, — האט געשריבן לענינס צו די
 קרויווימ, — גייט דאָ אזא ריזשערע און אזא מינ באגיסטן איינער דעם
 אנדערן מיט פאָמוניצעס, ווי עס איז שוין לאנג ציט געווען, און
 כ'צווייפל, צי ס'איז נאָך אמאָל אזוינס געווען. אלע גרופעס, סוב־
 גרופעס האָבן זיך אָנגעגורט קעגן דער לעצטער קאנפערענצ און אירע
 אָרגאניזאטאָרן אזוי, אז אפ'די היגע פארזאמלונגען איז דערגאנגען
 בוכשטעבלעך בון פעטש“². די אויסלענדישע גרופעס האָבן זיך גע-
 ווענדט נאָך הילף צום II אינטערנאציאָנאל. טראַציקי האט אָפגעדרוקט
 אינ דער דליטשישער סאָציאל־דעמאָקראטישער צייטונג, „פאָרווערטס“
 אן אנאָנימע פאסקוויל אפ דער פראַגער קאנפערענצ. לענינס גיט אן
 אנטשיידענעם ווידערשטאנד די דאָזיקע אלע שמוציקע אינטריגעס.
 ער ווענדט זיך מיט א בריוו צו דער אינטערנאציאָנאלער סאָציאליס-
 טישער ביוראָ, טרעט ארויס מיט אן ארטיקל, „דער אנאָנימ פון „פאָר-
 ווערטס“ און די זאכלאגע אינ דער רעדאפ“, דעמאסטרירנדיק די דע-
 זאָרגאניזאטאָרישע טעטיקייט פון די אויסלענדישע גרופעס, וועלכע
 זיינען אבסאָליט גיט פארכונדן געווען מיט די פארטיי־אָרגאניזאציעס
 אינ רוסלאנד. דער „פאָרווערטס“ האט זיך אָפגעזאָגט אָפצודרוקן
 דעם דאָזיקן ארטיקל. דעמלט האט לענינס אימ ארויסגעגעבן אלס בא-
 זונדערע בראַשור אפ דליטש און האט זי אוועקגעשיקט אפ 600 אד-
 רעסן (צו די רעדאקציעס, פונקציאָנערן, אָרטיקע קאָמיטעטן, ביבליאָ-

¹ לענינס. ווערק, ב. XXIX, ז. 19.

² לענינס. בריוו צו די קרויווימ, ז. 377.

מעקס און אנדערע אָרגאניזאציעס פון דער ריטשישער סאָציאל־דע־מאָקראטישער פארטיי).

אינ אלגעמיין גענומען האָט אָבער לענינען ווייניק באומרוקט דער דאָזיקער שיידימ־טאנצ פון די עמיגראנטישע „געגראַלֶנ אָנ אַר־מיי“: די פארטיי־אָרגאניזאציעס אינ רוסלאַנד זינען פעסט דערקאכערט געוואָרן דורך די באַלשעוויקעס, און די פראָגער קאָנפערענצ האָט זיי נאָך מער באהערשט. לענינס געדאנקען זינען געווען קאָנצענטרירט אפּ עפעס אנדערש. אַ ריי יאָרן זינען די באַלשעוויקעס אונטער לענינס אָנפירונג אלץ אָפּגעטראַטן, אָפּגעטראַטן אָרגאניזירטערהייט, אינ פּוֹלער אָרדענונג, שמעטערנדיק די אלע, וואָס האָבן געפרוּווט פארוואַנדלען אַט דאָס אָפּטרעטן אינ א פאנישער פלייטע און קאפיטולאציע אָדער שטויסן די פארטיי צו א פאליטישער אוואַנטורע. איצט האָבן זיך גענומען באווייזן אלץ מער און מער סיימאָנים פון א נעעם וואָס פון רעוואָלוציאָנערע שיימונגען אינ די ארבעטער־מאסן, פון דער נאָענטקייט פון א נעעם רעוואָלוציאָנערן אופשטעלן, וועלכע לענינ האָט געהאט פאַרויסגעזען, אינ וועלכע ער איז געווען אזוי שטארק זיכער. מע האָט געדארפט באגעגענען אַט דעם אופשטעלן אינ פולער קאמפּס־גרויטקייט, פארפעסטיקן די רעזולטאטן פון דער פראָגער קאָנפערענצ, אפּן גרונט פון אירע באשלוסן פאנאנדערוויקלען די פארטיי־ארבעט. דערצו האָט מען קוידעמקאַל באדארפט אָרגאניזירן די ארבעט פון דער רוסישער ביוראָ פון צק און שנעל אָרגאניזירן דאָס אַרױס־לאָזן א לעגאלע מעגלעכע באַלשעוויסטישע צייטונג. לויט לענינס אופ־טראָג פאָרמ קיין אויסלאַנד דער כ' אָרדזשאַניקידוע. ער לאָזט זיך אוועק קיין וואָלאָדע, ווו עס האָט זיך געפונען אינ פארשיקונג סטאלין, וועלכע די פראָגער קאָנפערענצ האָט אונטער די אויגן אויס־געוויילט אינ באשטאנד פון צק און וועלכער איז, לויט לענינס פאָר־שלאָג, געשטאנען בעראַש פון דער רוסישער ביוראָ פון צק; ער איז פאָרמירט סטאלינען וועגן די באשלוסן פון דער קאָנפערענצ. אינעם בריוו צו לענינען טיילט כ' אָרדזשאַניקידוע מיט: „איך בין געווען באַ אוואַנצווייטש. ענדגילטיק זיך מיט אימ צוגיפערעדט. ער איז געבליבן צופרידן מיט די רעזולטאטן. די מיטלינג האָט געמאכט אַן אויסגעצייכנטן אַנדרוק“.

דעם 29 פעברואַר 1912 יאָר אנטלויפט סטאלין פון פארשיקונג און נעמט זיך ענערגיש צום רעאליזירן די באשלוסן פון דער קאָנ־פערענצ. אינ העסקעם מיט לענינס אָנווייזונג ווערט לויט דער אייג־צוגאטוו פון סטאלינען אָרגאניזירט א מעגלעכע לעגאלע באַלשעוויס־טישע צייטונג „פראוודא“. שוין דעם 22 אפרעל (דעם 5 מיי לויטן נעעם סטיל) איז אינ פעטערבורג דערשינען דער ערשטער נומער „פראוודא“, וואָס איז צוגעגרייט געוואָרן אונטער באווער סטאלינס אָנפירונג. אינ א טאָג אַרום איז סטאלין ארעסטירט געוואָרן.

1 - פון דער עפאָכע פון „וועזדא“ און „פראוודא“ (די יאָרן 1911—1914).

„פראוואדא“ האָט גענומען דערשטיגען אין א סימאציע, ווען ס'האָט זיך אָנגעהויבן אַן אָפּשטעלן. דעם 4 אפרעל האָט זיך אָפּגעשפּילט די בלומיקע דראַמע אין דער וועלטער סיבירער טעאָטער — די צעשיסונג פון די ארבעטער אפּ די לענער גאַלד-גרוכט, „די לענער צעשיסונג האָט געגעבן א שטויס דערצו, אז די רעוואָלוציאָנערע שטימונג פון די מאַסן זאָל אריבער אים א. רעוואָלוציאָנערע אָפּשטעלן פון די מאַסן“¹, — האָט געשריבן לענין. די פּראָטעסט-שטרעקע קעגן דער דאָזיקער צעשיסונג האָבן אַרומגעכאַפּט ביז 300 מייזנט אַרבעטער, אים די ערשטע שטרעקע שטרעקע האָבן זיך באַטייליקט ביז 400 מייזנט. עס האָט זיך אָנגעהויבן דער פּערזאָן פונעם אָפּשטעלן פון דער אַרבעטער-באַוועגונג. לענינס פּאַרטיסאַנאָנג איז מעקוועט געוואָרן.

פון פאַרזיך איז געוואָרן אלץ שווערער אָנצופירן מיט דער „פראוואדא“, מיט דער זיך פאַנאנדערוויקלענדיקער פאַרטיי-אַרבעט, מיט דער וואַסאנדיריקער אַרבעטער-באַוועגונג. מע האָט געדאַרפט אַריבערפאַרן גע-ענטער צו דער רוסישער גרענעצ. לענין האָט זיך אָפּגעשטעלט אפּ קראָקע. „איר פרעגט, ווי קומ איך קיין עסטרייך, — האָט לענין גע-ענטפערט אפּ גאָר קיין אַנטפראַגע, — דער צענטראַל-קאָמיטעט האָט דאָ אוועקגעשטעלט אַ ביראָ (צווישן אונדז זאָל עס בלעבן): עס איז נאָ-ענט די גרענעצ, מיר וועלן זי אויסנוצן, עס איז גענוגער צו פירערן אפּן דרום. טאָג באַקומען מיר פון דאָרט צעטונגען, שרעבן אים די דאָרטיקע צעטונגען איז געוואָרן פיל ליכטער. די מיטאַרבעט לאָזט זיך בעסער אָרגאַניזירן“².

דעם 19 יוני 1912 יאָר פאַרט לענין אַריבער קיין קראָקע. דאָ וווינט ער מער ווי צוויי יאָר, סאַמע ביז דער אימפּעריאַליסטישער וועלט-מיליטאַרע פון 1914 יאָר, וווינער-צייט — איז קראָקע גופע, זי-מער-צייט — אינעם דערפאל פאַראַנינג. מיט זיין אַריבערפאַרן קיין קראָקע איז לענין געווען זייער צופרידן. „מיר לעבן דאָ בעסער, איי-דער אים פאַרזיך, — האָט ער געשריבן צו די קרוויימי, — עס ווען אָפּ די גערוי, מער ליטעראַרישע אַרבעט, — ווייניקער רעסערענץ“³. און דעריבער — עס האָט זיך איינגעגעבן איינצושטעלן אַן ענגערע פאַרבינדונג מיט רוסיאַנער, שנעלער צו רעאגירן אפּ אַלץ, וואָס דאָרט קומט פאַר, סיסטעמאַטישער צו פאַרווירקלעכן די טאַגטעגלעכע אָנפירונג מיט דער פאַרטיי. „די קראָקע באַזע האָט זיך אַרויסגעוויזן פאַר נוצלעכ: עס האָט זיך איינגעגעבן „באַצאָלע“ (פון שטאַנדפונקט פון דער אַרבעט) אונדזער אַריבערפאַרן קיין קראָקע“⁴, — האָט לענין געשריבן צו גאָרקיין אין יאנואַר 1913 יאָר.

ווען לענין איז זומער 1913 יאָר, איז צוזאַמענהאַנג מיט קרופּ-סקאַיאַס קראַנקייט, געווען געצוונגען צו באַזעצן זיך אינעם דערפאל פאַראַנינג, האָט ער מיט אַנמעסנעפּעש געשריבן צו זינע קרוויימי:

1 לענין. וועק, ב. XV, ז. 534.

2 לענין. וועק, ב. XXIX, ז. 26.

3 לענין. ברויז צו די קרוויימי, ז. 381.

4 לענין. וועק, ב. XVI, ז. 220.

„די טעג זענען מיר אריבערגעפאָרן... אפּ זומער איז די בערג, איז נעם דערפֿל פֿאַרשניטן, 7 קילאָמעטער פֿון זאקאָפּאנע. דאָס איז לעבן די בערג טאטערע, 6—8 שטע מיט דער אַלזנבאן דאָרעם צו פֿון קראָקע — די פֿאַרבינדונג איז מיט רוסלאַנד, איז מיט אייראָפּע דורכ קראָקע. אַ ביסל ווײַטער פֿון רוסלאַנד — נאָר וואָס זאָל מען שטאַן? זענען כאָטש מיט עטלעכע צענדליק קילאָמעטער געענטער צו רוסלאַנד, מיט צוויי—דריי שטע פֿרוער באקומען יעדעס פֿון דאָרט — דאָס אלץ האָט געהאט אַ קאָלאָסאלע באדעטונג פֿאַר לענינגען; אזוי שאַרפֿ איז איז אימ געווען די באדערפענישע וואָס גיכער צו רעאגירן אפּ אלץ, וואָס ס'קומט פֿאַר איז היימלאַנד.

דער כּיסאַרג פֿון קראָקע איז געווען דאָס, וואָס דאָרט זענען גיט געווען קיינ גוטע ביבליאָטעקע. „רעסערענען איז דאָ ווײַניקער, דאָס איז אַ פֿלויס. קיינ גוטע ביבליאָטעקע איז נישט, דאָס איז אַ מינוס. אָן ביכער איז שווער“,¹ — האָט לענינגען געשריבן צו גאָרדין.

לענינגען פֿלעגט אָפּגעבן דער „פֿראוודאַ“ זייער פֿיל אופֿמערקזאמקייט און קויכעס. צווישן לענינגען און דער רעדאקציע „פֿראוודאַ“, וואָס איז סעקרעטאַר איז געווען כאווער מאָלאָטאָו, האָט זיך אַנגעשטעלט אַנע ענגע פֿאַרבינדונג, האָט זיך געפֿירט אַ לעבהאפטע קאָרעספּאָנדענץ. לענינגען האָט געפֿאָדערט, אז די „פֿראוודאַ“ זאָל איימ צוגעשטעלט ווערן רעכטצייטיק און פינקטלעך, און אימ פֿלעגט באמרוקן אַ פֿאַרשפּעט וויקונג אפֿילע אפּ עטלעכע שטע (די פֿאַסט פֿלעגט קומען צוויי מאָל אַ טאָג). „איך דאַנק אונט זייער פֿאַרן צושיקן צוויי מאָל די צייט מונג צו דער צייט, זעה גלײַכצײַטיק מיט אלע בורזשואזע צייטונגען, — האָט ער געשריבן צו דער רעדאקציע. — אָבער כּוץ די דאָזיקע צוויי מאָל, קומט די צייטונג „זא פֿראוודאַ“ אלעמאָל אָן מיט אַ ½ טאָג שפעטער פֿון די בורזשואזע צייטונגען. צי קאָן מען דאָס נישט איבערמאכט און שיקן אלעמאָל צו דער צייט, אז זי זאָל אָנקומען גלײַכצײַטיק מיט די בורזשואזע צייטונגען“.

לענינגען פֿירט טאָגענעלעך אָן מיט דער „פֿראוודאַ“, שפֿירט אפּ מערקזאם נאָך נאָך איר טעטיקייט, ווייזט אפּ די טאָעס, זעט, אז זיי זאָלן אויסגעבעסערט ווערן, מערקט אָפּ מיט באגלייטערונג די דערפֿאַלג. לענינגען זאמלט ארום דער צייטונג די ליטערארישע קרעפטן פֿון דער פֿאַרטיי, גלײַכצייטיק שפֿירט ער אָבער וואכזאם נאָך נאָכן באשטאנד פֿון אירע מיטארבעטער. ער זעט מיט אלע מיטלען, אז עס זאָל פֿאַרגרעסערט ווערן דער טיחאזש פֿון דער „פֿראוודאַ“. „מע דארפֿ דירעקט איז די זאָלונג פֿירן דעם קאמפֿ פֿאַר דער „פֿראוודאַ“, פֿאַדערנדיק, אז מע זאָל מער אויסשרייבן, אז מע זאָל אָפּגעמען באַמ, „לומש“ יעדן זאָלונג, אז עס זאָל זענען צווישן די זאָלונג אַ געוועט אפּ דער צאָל אבאָגענטן פֿון דער „פֿראוודאַ“. דער זיג פֿון דער פֿאַרטיי־שקייט איז דער זיג פֿון דער „פֿראוודאַ“ און פֿאַרקערט. מע

1 לענינג. ברייף צו די קרווייז, ז. 392.

2 לענינג. ווערק, ב. XIX, ז. 26.

3 דאָרטן, ז. 103.

דארפ אופהייבן אזא קאמפאניע: דערפירן די „פראוודא“ פון 30.000 ביז 60.000—50, און די צאל אבאָגענטן פון 5.000 ביז 20.000, און גיין אין דער דאָזיקער ריכטונג קעסירער. דעמלט וועלן מיר פאר-ברייטערן און פארבעסערן די „פראוודא“¹.

לענין לאדט איין אין דער „פראוודא“ גאָרקי. לענין האָט אימ הויב געשעצט אלס גרעסטן וואָרט=מיטשער, אלס גרויסן פראָלעמא=רישן שרעכער. נאָך איין דער אלטער „איסקרא“ איז ער ארויסגע=טראָטן מיט א הייסער פארטיידיקונג פון גאָרקי, וועלכן די צארישע פאָליציי האָט געהאט ארויסגעשיקט פון ניושני=נאָוואָרָד. איין די יאָרן פון רעאקציע האָט ער נישט געשאנעוועט קיין קויכעס אפ ארויסצו=רעסן גאָרקי פון די ריינע זונען פון די מאכסיטישע פרעגט זינען, העלפן אימ שטעלן זיך אפ פעסטע מארקסיסטישע פאָזיציעס. לענינס ברויז צו גאָרקי — דאָס זינען מערקווירדיקע דאָקומענטן, איין וועלכע עס ווייזט זיך דער לעבעדיקער לענין אינעם גאנצן גלאנצ פון זיין געני, אויסערגעוויינלעכער אינטעלעקטועלער קראפט און רעוואָלוציאָנערער למידנשאפטלעכקייט. לענין און גאָרקי זינען געווען פארבונדן מיט א גרויסער פרענטשאפט. לענין האָט צערמלעכ געוואָרנט וועגן גאָרקי, וועגן זיין געזונט, וועגן די באדינגונגען פון זיין ליטערארישער ארבעט. און ווען לענין האָט זיך דערווייט, אז גאָרקי מאכסיטישע סימפאטיעס גייען פארבלייבן, האָט ער מיט קאָלאָסאלער פרייד גענומען אימ אינלאדן אקטיוו מיטצוארבעטן אין די באַלשעוויסטישע אויס=גאבן.

לענין האָט קימאט יעדן טאָג געשריבן אין דער „פראוודא“. זיין געאָגראַפֿישע האַבן געשפילט א קאָלאָסאלע ראָלע אין דער אָנפירונג מיט דער פארטיי און מיט דער ארבעטער=באוועגונג, אין אופהייבן די סאָציאליסטישע באוועגונגסניקייט און די קלאסן=אָרגאניזירטקייט פון די ארבעטער. לענינס ארטיקלען זינען פארשטענדלעך יעדן ארבעטער: די סאמע קאָמפליצירטע פראגן ווערן אין זיי דערקלערט פאָשעט און קלאָר. לענין דעמאָסטראַט שארפ און טרעפליך די קאפיטאליסטישע אָרעגונג, וואָס פענטעט דעם אופבלי פון טעכניק און קולטור, וואָס עקספּלאַטירט אַכזאָריעסדיק דעם ארבעטער=קלאס און דאָס ארבעטער=דיקע פויערטומ. ער באווייזט, ווי עס פארשאַרפט זיך אלץ דער קאמפ פון די פראָלעטאריע קעגן דעם קאפיטאליזם, ווי עס פלאקערט זיך פאנאדער דער קאמפ צווישן די רעוואָלוציאָנערע און אָפּאָרטוניסטישע עלעמענטן אין דער ארבעטער=באוועגונג גופע. ער פאָלגט נאָך די דעם דאָזיקן קאמפ אין פארשיידענע לענדער. ער דעמאָסטראַט די בורזשואזיע פון די גרויסע מעלכעס, וועלכע איז אומעטומ און איבערהאל א פאָרשטייער פון דער רעאקציע, דער דערשיקער פון דער באַפֿרייגונג=באוועגונג פון די אונטערדריקטע פעלקער. ער טרעט ארויס מיט א הייסער פארטיידיקונג פון דער כינעזישער רעוואָלוציע און פון די באַלסטישע פעלקער, וואָס זינען געוואָרפן געוואָרן אין קעסלגורב פון מיכאָמאט. לענין באווייזט, ווי עס מערן זיך די סימפ=

1 לעניןזאמלונג XXV, זי 333.

מאמען דערפון, אז עס דערנענטערט זיך אן אימפעראליסטישע מיל-
כאמע.

א גרויסער פאטרונאט פון זיין היימלאנד, שטעמפלט לענין די אפ-
געשטאנענקייט פונעם צאדישן רוסלאנד, וועקט דעם צאָרן און קאם
פון די פאָלקס-מאסן קעגן דעם שולדיקן אין דער דאָזיקער אָפגע-
שטאנענקייט — קעגן דער לעביונגימערשער זעלבסטהערשונג. א בא-
דייטנדיקע צאָל ארטיקלען לענינס פון אַט דעם דאָזיקן פערזאָל זי-
נען געווינדעט דעם פויערשום; איז זיי ווערט באוויזן די שווערע לא-
גע פון די פארשקלאפטע פויעריג-מאסן און עס ווערט אָנגעוויזן דער
וועג, וואווי צו באפרייען זיך פון יאָך און נויט, — געמיינזאם מיטן
ארבעטער-קלאס און אונטער זיין אָנפירונג פירן א קאמף קעגן דעם
קייסער, קעגן די פריצים, קעגן דער בורזשואזיע. לענין איז געווען
טיפ איבערצייגט אינעם קומענדיקן זיג פון דער רעוואָלוציע, און אַט
די איבערצייגטקייט און זיכערקייט האָט ער איבערגעגעבן דער פאר-
טיי און דעם ארבעטער-קלאס.

„מיר קעמפן בעסער, איידער אונדזערע פאָמערס. אונדזערע קינדער
וועלן קעמפן נאָך בעסער, און זיי וועלן זיגן.“

דער ארבעטער-קלאס קומט גיט אומ, נאָר ער וואקסט, ווערט
קרעפטיקער, ריכער, באהעפט זיך, ווערט אפגעקלערט און פארהאר-
טעוועט זיך אין קאמף. מיר זינען פעסימיסטן בענעגלייך דעם לעביונג-
מום, דעם אפטיטאליזם און דער קליינ-פראָדוקציע, מיר זינען אָבער
הייסע אָפטימיסטן בענעגלייך דער ארבעטער-באוועגונג און אירע צילן.
מיר פארלייגן שוין דעם פונדאמענט פון דעם נעמע ביניען, און אונ-
דזערע קינדער וועלן אייז ענדיקן „בויענ“, — אזוי האָט געשריבן לענין
אין דער „פראוודא“.

לענין האָט צוזאמען מיט סטאלינען געשאפן די „פראוודא“ — די
מערקווירדיקע באַלשעוויסטישע צייטונג, וואָס האָט דערצויגן הונדערט-
טער טויזנטער פאָרגעשריטענע און מעסירענסעפעשידיקע קעמפער פאר
דער רעוואָלוציע, פאר דער זאך פונעם ארבעטער-קלאס, פאר די איי-
געוועסענע פונעם פאָלק.

באגלייב מיטן פארפעסטיקן מיט אלע מעגלעכקייטן די „פראוודא“
האָט לענין געהאלטן פאר נויטווענדיק באדייטנדיק צו פארגרעסערן
דעם פאנעם פון דער גאנצער לענאלער פארלאג-ארבעט פון די באַל-
שעוויקס. ער אָרגאניזירט דעם לענאלן באַלשעוויסטישן בוידעש-זשור-
נאל „פראָסוועשטשעגוע“ („אופקלערונג“), וואָס דער ערשטער נומער
זינער אין ארויס אין פעטערבורג נאָך איז דעקאכער 1911 יאָר; ער
באטייליקט זיך אקטיוו אין דער ארבעט פון דער רעוואָלוציע, שרייבט
קימאט אין יעדן נומער ארטיקלען, זוכט אויס מיטלען פארן זשורנאל.
נאָך דעם, ווי די „פראוודא“ איז אוועקגעשטעלט געוואָרן אפּ פעסטע
רעלסן, רוקט לענין ארויס די אופגאבע ארויסצוגעבן א לענאלע באַל-
שעוויסטישע צייטונג אויך אין מאַסקווע. „יעדער באוויססזיגיקער אר-
בעטער פארשטייט, — האָט לענין געשריבן אין דער „פראוודא“, —

אז פעטערבורג אָן מאַכקווע אין אלציינס ווי איינ האנט אָן דער צווייטער... מאַסקווע וועט, פארשטייט זיך, דארפן שאפן נאָ זיך אן אייגענע מעלעכע ארבעטער-צייטונג.¹ נאָך דעם, ווי עס זינגט: בייגעקומענע געוואָרן אָן א "יוד שטערונגען, האָט זיך אינ אַוואַנסט 1913 יאָר איינגעגעבן אַרויסצולאָזן אינ מאַסקווע די באַלשעוויסטישע צייטונג, "נאש פוט" (,אונדזער וועג"). לענינ האָט אָפּגעדריקט אינ דער דאָזיקער צייטונג א ריי ארטיקלען זינגע.

אין 1912 יאָר האָבן זיך געזאָלט ענדיקן די פּולמאכטן פון דער III מעלכע-דומע, און עס האָבן געדארפט פאַרקומען די וואָלן צו דער IV דומע. באַגלייב מיט דער, "פראוודא" איז די סאָציאַל-דע-מאָראַטישע פראקציע אין דער דומע געווען דער גרונטיקער לעגא-לער שטיצפונקט פאר די באַלשעוויקעס אפּ דורכצופירן רעוואָלוציאָ-נער ארבעט אין די מאסן. לענינ האָט געהאַלטן, אז די וואָלן האָבן א גרויסע באַדעטונג. ער שטעלט צוגויפּ די וואָל-פלאַטפאָרם פון דער פאַרטיי, מערקט אָן די אופירונג-ליניע פון די באַלשעוויקעס אין דער דאָזיקער קאמפאניע, שרעכט א סאך ארטיקלען אין דער, "פראוודא", וווּ ער גיט א בוילעטע כאַראַקטעריסטיק פון דער III מעלכע-דומע, פון די שוואַרצמיידיקע און בורזשואזע פאַרטייען אין איר, דעמאָס-קירט די טעטיקייט פון די קאדעטן און ליקווידאַטאָרן אין דער וואָל-קאמפאניע צו דער IV דומע. אין ברייז צו דער רעדאקציע פון "פראוודא" וווייזט ער אָן אפּ דער גייטיקייט סיסטעמאטיש צו בא-לויבטן אין דער צייטונג דעם גאַנצן פון די וואָלן, פאַדערט פאַר-שטארקט דעם קאמפּ קעגן די ליקווידאַטאָרן. וואָס מער עס דערנע-ענטערט זיך די וואָלן, אלץ מער צייט גיט לענינ אָפּ דער צוגרייטונג צו זי. אין סענטיאבער 1912 יאָר שרעכט ער צו (נאָרקין): "מיר, זיצט" איצט, "איבערן האַלדז" אין די וואָלן... פונעם אויסגאנג פון די וואָלן הענגט אָפּ זייער א סאך פאר דער בוינוג פון דער פאַרטיי".² אין ברעג פון דער וואָל-קאמפאניע קאָמאנדירט דער צענטראַל-קאָמיטעט פון דער פאַרטיי קיין פעטערבורג דעם כאווער סמאלין, וואָס איז געווען אַנטלאָפּן פון דער נאָרימער פאַרשיקונג. ער נעמט אין זינגע הענט די אומיטלכארע אָנפירונג מיט דער, "פראוודא" און מיט דער וואָל-קאמפאניע פון די באַלשעוויקעס. וועגן סמאלינס אַר-בעט האָט כאווער מאַלצאָוו מיט פרייט מיטגעטיילט לענינגען: "ווי עס איז איינע געוויסן באַוואוסט, זינגען אין דער רעדאקציע פאַרנעקט-מעג אייניקע ענדערונגען, וואָס וועלן איינע זינג צום האַרצן". צווישן לענינגען און סמאלינגען שטעלט זיך אַינע אַן ענגע פאַרבינדונג. סמא-לינס טעטיקייט, זינגע אַרויסדערשטונגען, די ארטיקלען רופן אַרויס לע-נינס פולשטענדיקע באווייליקונג. "איך קאָן איינע גיט גיט באַגרייבן מיטן לייטאָרטיק אינעם נומ. 146"³ — טיילט ער מיט דער רעדאק-ציע זינג מיינונג וועגן סמאלינס ארטיקל, ווער האָט געזונגט?, וואָס גיט

1 דעניב. וועק, ב. XVI, ז. 50.

2 דעניב. וועק, ב. XXIX, ז. 27.

3 דעניב. וועק, ב. XXIX, ז. 76.

די סאכאקלענ פון די וואלג איז דער פעטערבורגער ארבעטער-קוריע. כאקומענ דעם „אָנזאָג פון די פעטערבורגער אַרבעטער צו זייער אַר- בעטער-דעפוטאט“, וואָס אָנגעשריבן האָט אים סטאלין, האָט לענין, באַמ איבערשיקן אים איז דרוקער, געשריבן: „אומבאדינגט אומ- קערן!! נים אַנפאטשקענ. עס איז אויסערסט וויכטיק צו פאַרהיטן דעם דאָזיקן דאָקומענט“. איז א בריוו צו דער רעדאקציע „פראוורא“ האָט לענין אָנגעוויזן: „אומבאדינגט דרוקט אָפּ דעם דאָ- זיקן אָנזאָג צום פעטערבורגער דעפוטאט נאָך אַן אָנגעזעענ אָרט מיט גרויסע אויסזעס“¹. די וואל-קאמפאניע האָט זיך פאַרענדיקט מיט א קאַלאַסאַלע זיג פון די באַלשעוויקעס: איז דער ארבעטער-קוריע זענען פון אלע גרונטיקע אינדוסטריעלע גובערניעס אויסגעוויילט געוואָרן איז דער מעלכע-דומע באַלשעוויקעס.

מע האָט געדארפט אונטערציען די סאכאקלענ פון קימאט א יאָר ארבעט פון דער פאַרטיי נאָך דער פראַגער קאָנפערענץ, באשטי- מענ די אָרדנעלעכע אויפגאבן איז צוזאמענהאנגן מיטן אופשטייג פון דער ארבעטער-באוועגונג, צוזאמען מיט די דעפוטאטן באַלשעוויקעס אויסארבעטן די ליניע פון זייער אופירונג איז דער מעלכע-דומע. לענין האָט זיך צוגעפונדעט מיט סטאלינען וועגן צוגעפונדעט א בא- האטונג פונעם צק מיט די פאַרטיי-מער סאָפּ 1912 יאָר, ווען עס וועט זיין אַן איבערשט איז דער ארבעט פון דער דומע און די דע- פוטאטן וועלן האָבן די מעגלעכקייט צו קומען קיין קראָקע.

די באראמונג האָט זיך געעפנט אין קראָקע דעם 28 דעקאבער 1912 יאָר. לענין פירט אָן מיט דער באראמונג, מרעט ארויס מיט פאַרטרעגן איבער די גרונט-פראגן („דער רעוואָלוציאָנערער אופ- שטייג, די שטרעק און די אופגאבן פון דער פאַרטיי“, „די באציונג צו דער ליקווידאטאָר און די פראַגע וועגן איינהייט“), שמעלט צו- נוים און דערנאָך די רעוואָלוציעס, רעדט זיך צוגויפּ מיט סטאלינען וועגן דערנאָנצוירגן די אָנפירונג מיט דער „פראוורא“. לענין האָט פאנאדערגעארבעט די מאקסיק פון דער פאַרטיי איז די באדינגונגען פון רעוואָלוציאָנערע אופשטייג. עס איז נייטיק קעסיידער און קאָ- סעקווענט פאַרטיידיקן די רעוואָלוציאָנערע גרונט-אַנזעענ פון דער פאַרטיי, די אויגערופענע „דרג גרונט-זילנ“ — („три Кита“) — דעמאָקראטישע רעפּובליק, קאָנפּיסקאציע פון דער גאנצער פריזישער ערד, אכטשטיקער ארבעטסמאָג. די פאַרטיי דארף אלזעמיט שטיצן, אנטוויקלען און אָרגאניזירן די רעוואָלוציאָנערע ארויסטרעטונגען פון די מאסן — רעוואָלוציאָנערע שטרעקן, רעוואָלוציאָנערע גאסן- דעמאָנסטראציעס, רעוואָלוציאָנערע מיטינגען אהן. די וויכטיקסטע אופגאבע איז ארענציען דאָס פויערשום איז ווי ווייט מעגלעכ מער סאָלידארע, גלעכצטיקע און ברייטע רעוואָלוציאָנערע ארויסטרעטונג- גען. די באַלשעוויקעס דארפן איז די פאבריקן און זאוואָרגן מאָג- מעגלעכ דורכפירן איז לעבן די איינהייט פון די פאַרגעשריטענע אר- בעטער פון אונטן. מיט דער באראמונג איז לענין געבליבן צופירדן.

1 לענין. וועק, ב. XXIX, ז. 78.

ער האָט געשריבן צו גאַרקין, אז זי „האַט זיך זייער אינגעגעבן און וועט שפּילן אַ ראָליע“¹.

די באראמונג האָט באוויזן, ווי אויסגעוואקסן און פארשטארקט עס האָט זיך די באַלשעוויסטישע פארטיי, וואָס האָט אָפּגעהאלטן אַ ריי גרויסע זינגן איבער די ליקווידאַטאָרן און שטויסט זיי קעסיידער ארויס פון אלע פּאָזיציעס אין דער ארכעטער=באוועגונג. לענין האָט זיך אָבער נישט בארוקט אפּן דערגרייכט; מיט גרויס אַקשאָנעס זעט ער זיך צו דערשלאָגן, אז די אומלעגאלע באַלשעוויסטישע אָרגאַניזאַציעס זאָלן זיך נאָך מער פארפעסטיקן, אז זייער לעגאלע ארכעט זאָל זיי ווייט מעגלעך פאנאנדרעגערעוויקלט ווערן. „ווען מע שאפט איצט אַ גוטע פּראָלעטארישע אָרגאַניזאַציע, אָן מענועס מיצאד די פארעטער די ליקווידאַטאָרן, — אין דער שטויל ווייסט וואָס פארא זינג מע קאָן דעמלט אָפּהאלטן כאטש וואָס פון דער באוועגונג פון אונז...“ — האָט געשריבן לענין צו גאַרקין אין יאנואר 1913 יאָר און דאָ גלייב מיט אַגמעטעפּעש צוגעגעבן: „עכ, קיינ געלט איז נישט, אַניש וואָלטן מיר פון דער היגער באזע דער שטויל ווייסט וואָס אָפּגעשלאָגן!“².

אינזיכט נאָך דער באראמונג האָט די פארטיי באקומען אַ שווערן קלאפּ. דעם 10 פעברואַר 1913 איז ארעסטירט געוואָרן סווערדלאָוו, דעם 23 פעברואַר — סמאלין. באקומען די יעדע וועגן סמאלינס ארעסט, האָט קרופּסקאָיאַ לויט לענינס אָפּטראָג געשריבן קיינ פּע=טערבורג: „גאָר וואָס באקומען דעם בריוו מיט דער טרויעריקער נע=דע. די לאַגע איז אַזא, אז עס פאַדערט זיך אַ גרויסע פּעסמקטש און נאָך אַ גרעסערע סאָלידאַרקייט“³.

באלגלייב מיט דער „פראוודאַ“ האָט לענין אָפּגעגעבן פיל אָפּ=מערקזאַמקייט דער סאָציאַל=דעמאָקראַטישער דומע=פראקציע. ער האָט אָפּמערקזאַם געמאכט פירט גאָט איר טעטיקייט, האָט אָנגעפירט מיט דער ארכעט פון די דעפוטאַטן די באַלשעוויקעס. לענין האָט אַויס=געארבעט דירעקטיוון, וואָס האָבן באשטימט די דעקלאַראַציע פון דער דומע=פראקציע, האָט אָנגעשריבן פאר די דעפוטאַטן פראָיעקטן פון די רעדעס וועגן דער פאָליטיק פונעם מיניסטעריום פאר פאָלקס=ביל=דונג, וועגן ברויזשעס פון דער צארישער רעגירונג, וועגן דער אַגרא=רער און גאַנצאַלער פראגע, האָט צוגעפגעשטעלט דעם געזעצ=פראָיעקט וועגן גאַנצאַלער גלייכבאַרעכטיקונג אפּ אריינצושטראָנגן אים אין דער IV דומע. צווישן לענינע און די דעפוטאַטן די באַלשעווי=קעס האָט זיך אינגעשטעלט אַן ענגע פאַרבינדונג. אָפּמערקזאַם און מיט ליבע האָט ער זיי געלערנט, וואָזוי אפּ אַ רעוואָלוציאָנערן אויפן אויסצוגעבן די דימע=טריבונע.

די דעפוטאַטן האָבן נישט איין מאָל באזוכט לענינע און אין לאנגע שמועסן מיט אים פלעגן זיי אויסקלאָרן די ליניע פון זייער

1 לענין, ווערק, ב. XVI, ז. 278.

2 דאָרטן, ז. 220, 222.

3 „פון דער עפאָכע פון „וועדא“ און „פראוודאַ“ (די יאָרן 1911--1914)“, III

העפט, ז. 219.

אופירונג איז דער דומע. איז זינע דערינערונגען שרעכט באדאָעו, אז פונקט ווי די אנדערע ארבעטער-דעפוטאטן, האָט ער זיך גיט איז גאנצן פאָרגעשטעלט זינע אופגאבע איז דער דומע. לענינג האָט אים געזאָגט: „קײַן שום געזעצן, וואָס זאָלן פארלעבטערן די לאַנע פון די ארבעטער, וועט די שוואַרצמיידיקע דומע קיינמאָל גיט אָנעמען. די אופגאבע פונעם ארבעטער-דעפוטאט איז — טאָג-אונט טאָג-אויס דערמאָנען (פון דער דומע-טריבונע די שוואַרצמייניקעס, אז דער אר- בעטער-קלאַס איז שטארק און מעכטיק, אז עס איז גיט וועט דער טאָג, ווען עס וועט זיך ווידער אופהייבן די רעוואָלוציע, וואָס וועט צוגישט מאַכן די גאנצע שוואַרצע מיינע אינאיינעם מיט אירע מיינים- טאָגן און מיט איר רעגירונג. מע קאָן, גאָטירלעך, אַרויסטרעטן אונט מיט אויסבעסערונגען און אפילע מיט אַוועלכע-גיט-איז געזעצן, אָט די אלע אַרויסטרעטונגען דארפן אָבער אויסן זיין איינס: שטעמפלען די צאָרשע אָרדענונג, באַווייזן דעם גאנצן שוידערלעכע ווילקיר פון דער רעגירונג, רייַדן וועגן דער רעכטלִאָזיקע און וועגן דער אכזאָרישע-דיקטער עקספּלאַטאציע, וואָס דער ארבעטער-קלאַס האָט אויסצו- שטייגן. אָט דאָס וועט ווירקלעך זיין דאָס, וואָס די ארבעטער דארפן הערן פון זייער דעפוטאט.“ און אָנגעפירט פון לענינגען, האָבן די באַלשעוויסטישע דעפוטאטן הויב געהאלטן איז דער שוואַרצמיידיקער דומע די פאָן פון דער ארבעטער-פארטיי.

די דומע-פראַקציע איז געווען א פאַרייניקטע: איז איר זינען אריין אי די באַלשעוויקעס אי די מענשעוויקעס. באַנוצנדיק זיך דער- מיט, וואָס זיי האָבן געהאט א מערהייט פון איינ שטימ, פלעגן די מענשעוויקעס דורכפירן איז דער פראַקציע זייערע באשלוסן. איז רע- זולטאט האָט זיך געשאפן אן אבסאָליוט אומגאָרמאלע לאַגע: די מענ- שעוויסטישע דעפוטאטן, וואָס אויסגעוויילט זיי האָבן די קליינבירגער- לעכע שייכטן, האָבן אפ אַלערליי אויפאנימ גענומען אָפּשטופן די באַלשעוויקעס, וואָס געשיקט זיי איז דער דומע האָבן די ארבעטער- מאַסן. לענינג האָט דורכגעפירט א גרויסע קאמפאניע אונטערן לאָזונג — גלייכבאָרעכטיקונג אינאיינאנעם איז דער דומע-פראַקציע; ער האָט גע- פאָדערט פון דער רעדאקציע, „פראוודא“, „פארשטארקן די קאמפאניע פאר העלפן דעם זעקסלינג ארבעטער-דעפוטאטן.“ לענינג אדמיטלען איז דער „פראוודא“ האָבן אראָפּגעריסן די מאַסקע פון דעם ליקוויד- דאמאָרישן „זיבלינג“ און האָבן מאָביליזירט די ארבעטער-מאסן ארום די דעפוטאטן די באַלשעוויקעס. דער דאָזיקער קאמפ האָט זיך פאַר- ענדיקט מיט א פולשטענדיקן זיג: געשטיצט דורך דער מערהייט אר- בעטער, האָבן די דעפוטאטן די באַלשעוויקעס געבילדעט א זעלבשטענ- דיגע פראַקציע איז דער דומע און האָבן לויט לענינג איינע אָנגע- נומען דעם נאָמען: „רוסלענדישע סאָציאַל-דעמאָקראטישע ארבעטער- פראַקציע“.

1 א. באדאיעוו. די באַלשעוויקעס איז דער מזלעכע-דורג, 1929, ז. 188—189.

2 לענינג-אמלונג XXV, ז. 333.

אינ לענינים פילזומטיקער טעטיקייט האָט אינ דעם דאָזיקן פערזאָן א באזונדערס באדעטנדיק קאָרט פארנומען די נאציאָנאַלע פראגע. אפּ אלע געביטן פון געזעלשאפטלעכע לעבן און פאָליטיק האָט געווילדעט וועט דער שווארצמיינדיקער גרויסרוסישער שאָוויניזם, צווישן דער בורזשאזיע און קליין-בורזשאזיע פון די אונטערדריקטע נאציעס האָט זיך פארשטארקט דער נאציאָנאַליזם. די ליקווידאטאָרן זענען ארויס-געטרעטן מיטן נאציאָנאַליסטישן לאָזונג פון „קולטור-נאציאָנאַלער אוטאָנאָמיע“, אינ מערעווא-אייראָפּע איז אָנגענאָמען א ווילדע פראָ-פאנאנדע פון שאָוויניזם, — דאָס אלץ האָט געשטעלט פאר די באָל-שעוויקעס אינ דער גאנצער גרויס די אופגאבע — צעקלאַפּן דעם נאציאָנאַליזם אינ אלע זענע אנטפּרעקונגען און אויסארבעטן די מאַרק-סיסטעם פראָגראַם אינ דער נאציאָנאַלער פראגע.

לענין און סטאַלין טרעטן צו צו לייוו די דאָזיקע וויכטיקסטע בארטיי-אופגאבע. נאָכ אפּ דער קראַנקער באראטונג פון די באָלשעווי-קעס האָט לענין געהאט געשמעקט אפּ דער דאָזיקער טעמע מיט סטאַלינען. דעמלט טאקע האָט כאווער סטאַלין אָנגעשריבן זען בא-רימט ווערן „דער מאַרקסיזם און די נאציאָנאַלע פראגע“, וווּ ער האָט פאנאנדערגעארבעט און באגרינדעט די מאַרקסיסטישע פראָגראַם אינ דער נאציאָנאַלער פראגע. אָנהייב 1913 יאָר האָט לענין מיט געטײַלט גאָרקינ: „בא אונז האָט איינער א וונדערבארער גרויזן זיך אוועקגעזעצט און שרייבט פאר דער „פראַסוועטשענע“ א גרויסן ארטיקל, האָבנדיק צוגעפונעמען אלע עסטרעכישע און איבעריקע מאטעריאַלן“¹. פאָרערנדיק, אז כאווער סטאַלינס ארטיקל זאָל וואָס גיכער פארעפנטלעכט ווערן אינעם זשורנאַל „פראַסוועטשענע“, האָט לענין אָנגעוויזן: „דער ארטיקל איז זייער א גוטער. די פראגע איז א קאמפּלעס-פראגע, און מיר וועלן אפּ קיין האָר נישט אָפּגעבן די פריי-צופעלע פאָלוציע קעגן דער בולגישער פאסקודסטווע“. כאווער סטאַלינס ארבעט האָט לענין זייער הויך געשאצט. ער האָט געשריבן וועגן איר: „אינ דער טעאָרעטישער מאַרקסיסטישער ליטעראטור... זענען די יעסודים פון דער נאציאָנאַלער פראָגראַם פון דער ס.ד. לעצטנס שוין באליבט געוואָרן (אינ דער ערשטער ריי רוקט זיך דאָ ארויס סטאַלינס ארטיקל)“².

פון מיטן 1913 יאָר אָן ארבעט לענין אינמענסיוו איבערן בא-רינדן די באָלשעוויסטישע פראָגראַם אינ דער נאציאָנאַלער פראגע. ער האָט אָנגעשריבן א סאך ארטיקלען, דערונטער אזוינע פראָגראַם-ארבעטן, ווי „קרימישע נאָטיצן איבער דער נאציאָנאַלער פראגע“ (אינ 1913 יאָר) און „וועגן דעם רעכט פון נאציעס אפּ זעלבסט-באַשטימונג“ (אינ פעברואַר 1914 יאָר). ער איז ארויסגעטרעטן מיט פאָרמאָנג אפּ דער דאָזיקער טעמע אינ קראַנקע, פארויזש, ליעזש, לעפּ-ציג און אינ שטעט פון דער שווייץ (ציריך, זשענעווע, בערן).

1 לענין. וועק, ב. XVI, ז. 328.

2 לענין. וועק, ב. XVII, ז. 116.

לענין פאלט צאָרנדיק אָן אפֿן שוואַרצמייַדליקן גרויסרוסישן שטאַ-
וויניזם, שמעמפלט די צאָרישע פאָליטיק פֿון נאַציאָנאַלער אָנשטער-
דריקונג, די קאַדעטן, וואָס קריכן אפֿ אַלע פיר פּאַרטי צאָריזם. ער
קריטיקירט טרעפֿלעכ די פּוילישע סאָציאַל-דעמאָקראַטן די ליוקסעם-
בורגואנער, וועלכע האָבן געלייקנט אינעם רעכט פֿון נאַציעס אפֿ
זעלבסטבאַשטימונג. ער פירט אַ קאַמפֿ אָן ראַכמאַנעס קעגן די גו-
דאָוועס, קעגן די אוקראַנישע סאָציאַל-דעמאָקראַטן און ענלעכע צו
זיי נאַציאָנאַליסטישע קליינבירגער, וועלכע האָבן געפרוּווט פאַרסאַמען
דעם אַרבעטער-קלאַס מיטן סאַמ פֿון כורזשואַן נאַציאָנאַליזם און
צעשפּליטערן די איינהייט פֿון דער אַרבעטער-באַוועגונג, „ג. י. ג., די
מ. ע. ס. ק. פֿ., וואָס, אינעם עסטרעכ, וועט באַוואַנדן גיט
זי. ג. מיר וועלן גיט לאָזן!“¹ — האָט מיט צאָרן דערקלערט לענין,
האָבנדיק אַיג זינען די צעשפּליטערטקייט פֿון דער עסטרעכישער אַר-
בעטער-באַוועגונג אפֿ אָפּגעזונדערטע נאַציאָנאַלע אָרגאַניזאַציעס. פֿעסט
און קאָנסעקווענט שמירט ער אויס און פאַרטיידיקט דעם פּראָלעטאַט-
רישן אינטערנאַציאָנאַליזם: זינע אַרטיקלען — דאָס איז אַ פּלאַמיקע
פּרייַדריקונג פֿון דעם, אז די נאַציעס זאָלן זיך דערנענטערן צווישן
זיך, אז די אַרבעטער פֿון אַלע נאַציאָנאַליטעטן איז דער געגעבענער
מעלוכע זאָלן זיך צונויפֿניסן אינעם איינהייטלעכע פּראָלעטאַרישע קלאַסע-
אָרגאַניזאַציעס. אָפּמערקזאַם דערלערנט לענין די דערפֿאַרונג פֿון דער
אַרבעט פֿון די טראַנסקאוואַנער פאַרטיי-אָרגאַניזאַציעס, וואָס געשאַפֿן
זיי און אָנגעפירט מיט זיי האָט סטאַלין. ער שמעלט זיי אַרויס אַלס
בנישפּיל און מוסטער פֿון פּראָלעטאַרישן אינטערנאַציאָנאַליזם. „די
אינטערעסן און די אָפּטאַכט פֿון דער אַרבעטער-באַוועגונג, — האָט גע-
שריבן לענין אין „פּראַוודאַ“ אין מיי 1913 יאָר, — אַנטשפּרעכט בלויז
יענע פֿולע איינהייט (אפֿ די ערטער, פֿון אונטן ביז אויבן) פֿון די
אַרבעטער פֿון אַלע נאַציעס, וועלכע מע האָט אינעם מעשעכ פֿון אזא
לאַנגער צייט און מיט אזא דערפֿאַלג פאַרווירקלעכט אַיג קאוואַזי“².
איז זינע אַרבעטן קלערט לענין אָפֿ דעם קאָנקרעט-היסטאָרישן
אינהאַלט פֿון דעם לאָזונג — רעכט פֿון נאַציעס אפֿ זעלבסטבאַשטי-
מונג אַלס רעכט אָפּצוטיילן זיך און צו בילדן אַ זעלבשטענדיקע מע-
לוכע, ער פּאַרמולירט די פּראַקטישע פּלאַנפֿאַרם פֿון דער פאַרטיי
איז דער נאַציאָנאַלער פּראַגע: פֿולע גלײַכבאַרעכטיקונג פֿון אַלע נאַ-
ציעס און שפּראַכן, ברייטע געגנט-אָוטאָנאָמיע, זיכערונג פֿון די רעכט
פֿון די נאַציאָנאַלע מינדערהייטן.

אזוי האָט לענין אַלזשיטיק פּאַנאַנדערהעאַרבעט און באַגרינדעט
די מאַרקסיסטישע פּראָגראַם איז דער נאַציאָנאַלער פּראַגע.
די רעוואָלוציאָנערע באַוועגונג איז רוסלאַנד האָט זיך געהויבן
אַלץ העכער. לויט די אָפיציעלע אָנגאַבן, האָבן אין 1912 יאָר סאַ-
כאַקל געשטרעקט 725 מיליאָן מאַן, און לויט אַנדערע מער פֿולע
אָנגאַבן — מער ווי אַ מיליאָן אַרבעטער, אין 1913 יאָר לויט די אָפּפֿי-

1 לענין. ווערק, ב. XVI, י. 328.

2 דאָרט, י. 386.

צ'ערלע באריכטן — 861 מייזנט, און לויט מער פולע אָנגאבן — 1272 מייזנט. אין דער ערשטער העלפט 1914 יאָר האָבן זיך שוין אין די שטרעקן באטייליקט בא אָנדערהאלבן מיליאָן ארבעטער. די שטרעקן גייען דורך אלע מער אקשענעסדיק.

אין לענינגס באשיידענעם קראָקער דירעלע איז געווען אן עכטער שטאב פון דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג. עס איז געפירט געוואָרן א לעבאפטע קאַרעספּאָנדענצ מיט רוסלאַנד, פארטייטלעך פון רוסלאַנד און עמיגראַנטן, וואָס פלעגן זיך אומקערן אהיים, פלעגן אָפט קומען צו פאָרן נאָך אינסטרוקציעס קיין קראָקע, צו וולאדימיר איליטש.

אָפט פלעגן פאָרקומען באראטונגען פונעם צו מיט פארטייטלעך. אין מעשעכ פון די יאָרן 1913—1914 זינגען פאָרגעקומען עטלעכע אזוינע באראטונגען. גאָר א גרויסע בארעטונג האָט געהאט די פאָר-ראַגניער באראטונג אין סענטיאבער 1913 יאָר. לענינג האָט אָנגעפירט מיט דער דאָזיקער באראטונג, איז ארויסגעטראָגן מיט א באריכט וועגן דער טעטיקייט פונעם צו און מיט א פאָרשלאָג איבער דער גאנצנאלער פראגע, האָט זאָרגפֿעליק אויסערדאגירט אלע רעזאָלי-ציעס.

לענינג האָט אומדערמידלעך געפירט אן ענערגישן קאמפ קעגן די ליקווידאַטאָרן, וופעריאָדאָוועס און עסערן, האָט אופגעדעקט די בורזשואזע מעכטן פון זייער קאמפ קעגן דעם ארבעטער-קלאס און זינג פארטיי. באזונדערס פיל אופמערקזאמקייט גיט ער אָפּ אָפּ צו דעמאָסטרירן און צעקלאָפּן דעם אנטיפארטייטשן אוונגוסט-בלאָק. אין א ריי ארטיקלען („וועגן ברעכט די איינהייט, פארשטעלט מיט גע-שרייען וועגן איינהייט“ א.א.) שטעמפלט ער טראַצקיס ליקווידאַטאָר-רשע אידיעלעך, דעם פאָליטישן אוואַנטורירזם זינגעט.

לענינג נעמט אין יענער צייט אן אקטיווע אָנטייל אין דער לע-מישער ארבעטער-באוועגונג, שרעכט אָן דעם „פראַקעט פון דער פלאַטפאָרם צום IV צוזאמענפאָר פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע פון לעטישן קאנט“, טרעט ארויס אין יאנואר 1914 יאָר אין ברויסעל אפן צוזאמענפאָר גופע, דערשלאָגט זיך, אז די לעטישע סאָציאַל-דעמאָקראטיע זאָל ארויסגיין פון דעם אוונגוסט-בלאָק.

דערוועג, אז די באַלשעוויקעס האָבן צעקלאָפּט אלע אָפּאָרטוניטע-מישע גרופעס אין דער רוסלענדישער ארבעטער-באוועגונג, איז דער II אינטערנאַציאָנאַל גלייך געקומען צו הילפ די דאָזיקע גרופעס. לענינג איז אנטשיידן ארויסגעטראָגן קעגן די פרווון פון די אָפּאָר-טוניסטן פונעם II אינטערנאַציאָנאַל — אונטערן פלאג פון „שאַלעם מאכט“ און „איינהייט“ — פאקטיש צו ליקווידירן די זעלבשטענדיקע באַלשעוויסישע פארטיי.

צוויי יאָר האָט לענינג פארבראכט אין קראָקע. דאָס זינגען געווען יאָרן פון א מעכטיקן אופשטויג פון דער ארבעטער-באוועגונג, פון שנעלע וואקס פון דער פארטיי באַלשעוויקעס, וואָס האָט דעראַבערמט אלע גרונט-פאָזיציעס אינעם ארבעטער-קלאס. אין די דאָזיקע יאָרן איז פארלייגט געוואָרן דער פעסטער פונדאמענט פון דער מאסעווער

באַלשעוויסמישער פארטיי, וואָס קיין שום פארפאָלגונגען מיטאָד דעם
 צאָרניזם האָבן אים נישט געקאָנט צעשטערן.
 אין יוני 1914 יאָר איז פאָרגעקומען א באַדאָונג פונעם צק פון
 די באַלשעוויקעס איבער דער פראַנצ וועג צוגרייטן אונ צוגיפּרופּן
 דעם אָרדנאָלעכע פארטיי-צוזאמענפאָר. צוגיפּרופּן דעם צוזאמענפאָר
 איז אָבער נישט אויסגעקומען.
 אין אויגוסט 1914 יאָר האָט זיך אָנגעהויבן די ערשטע אימפע-
 דאליסמישע וועלט-מיליטאַרע.

VIII

ווען די מילכקאמע האָט זיך אָנגעהויבן, איז לענין געווען אין גאליציע (פּאָדאָליניאַ). דעם 26 יולי (8 אויגוסט) 1914 יאָר האָט אים די עסטרעכישע פּאָליציי אַרעסטירט לויט אַ פּאָלשער מעסירע און פאַרשפּאַרט אין טורמע אין נאַווי סאַרג. דעם 6 (19) אויגוסט איז מען געצוואנגען געווען אַרויסלאָזן אים פון טורמע, מאכמעס די מעסייע איז געווען אַ בעפּיירעשער אבסורד. בלעטנב אָבער וויעלער איז עסטרייך, איז אַ לאַנד, וואָס פירט מילכקאמע קעגן רוסלאַנד, איז געווען אומגעלעבט, כּוּז דעם וואָלט עס געשאפן אומגעהייערע שוועריקייטן פאר דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעט. לענין האָט זיך דערשלאָגן אַ דערלויבעניש אַרויסצופאַרן אין דער נייטראַלער שווייץ. דאָ האָט ער פאַרבראַכט אלע מילכקאמע־יאָרן, ביז אפריל 1917, — צוערשט איז בערג און דערנאָך איז צוריק.

די צארישע אַבראָנע האָט געהאַפּט, אז אַדאנק דער מילכאַמע וועט זיך איר איינגעבן צו פאקן לענינען. דער פּאָליציי־דעפּאַרטאַ- מענט האָט פּאַרעלייגט דעם קאָמאַנדיר פונעם דאָרעם־מערעווידקן פּראָטאָטיוקעס, ווי נאָך דאָס רוסישע מיליטער וועט איינגעמען קראָקע, ארעסטירן לענינען און ברענגען אים קיינ פּעטערבורג. דער דאָזיקער פּלאַן פונעם דער פּאָליציי איז אָבער דורכגעפאַלן, און פונעם דער קלייניג- קער שווייץ, וואָס איז געלעגן פאַרלוירן אין צענטער פונעם דער פּלאַ- קערנדיקער אייראָפּיי־שער סרייע, האָט דורכגעהילכט אפּ דער גאנ- צער וועלט לענינעם פּלאַנקער רופּ צו די פּאָלקס־מאַסן — דערקלערן א מילכאַמע דער מילכאַמע.

די ערשטע וועלט־מיליטאָר האָבן אַרויסגעוואָרפֿן די אימפעראַליסטישע ווידערשפּרוכ, דער קאמפּ פאַר איבערפאַרטיילן די וועלט און די אַננפֿולס־ספּערען, דער קאמפּ פאַר פאַרשקלאַפֿן פרעמדע פעלקער און ראבעווען די קאָלאָניעס, — אַ קאמפּ צווישן צוויי גרופּעס גרעססע אימפעראַליסטישע מעלכעס — די משאַנאָד און עסמאַנ־אונגאַרן, פֿון איינ זײַט, און ענגלאַנד, פראַנקרײַכ און רוסלאַנד, פֿון דער אנדערער זײַט. דאָס איז געווען אַן אימפעראַליסטישע, פאַראַכאפֿערישע, רויבע־רישע מיליטאַרע פֿון ביידע צדאָרמ.

די מילכאָמע איז געווען אַ האַרבער עקזאָמענ פאַר אלע שטער-
מונגען אין דער אַרבעטער-באַוועגונג. די מיטלענדיקע אַרבעטער-סאַציע

א"ל-דעמאָקראַטישע פארטייען, וואָס נאָכ א צײַט פאר דער מילכקאמפ
האָט זיי שוין גענומען פרעסן דער זשאוער פון אָפּאָרטוניזם, האָבן
פאראטן דעם ארבעטער-קלאס און האָבן אָנגעהויבן העלפן דער בור-
זשאוע אָנצוהעצן די ארבעטער און די פויעריק פון די קריגספירג-
דיקע לענדער איינע אפ די צווייטע, לעשעם „פארטיידיקן דאָס פאָ-
טערלאנד“, דאָס בורזשאוע פאָטערלאנד. דער II אינטערנאציאָנאַל
איז זיכ צעפאלן. די פירער און אָנפירער פונעם II אינטערנאציאָנאַל
און פון דער מערהייט סאָציאליסטישע פארטייען האָבן זיכ געשמעלט
אפ די פאָזיציעס פון פארטיידיקן און שטיצן זייערע אימפערוואַליס-
טישע רעגירונגען.

אינעם דאָזיקן שווערן היסטאָרישן מאָמענט, איז דער סיטואציע
פון א טיפן קריזיס פון די סאָציאליסטישע פארטייען, פון פאראט
און רענעגאטישקייט פון די לידערס פון דער ארבעטער-באוועגונג,
האָבן בלויז לענין און די באַלשעוויסטישע פארטיי, וואָס ער האָט גע-
שאפן און אויסגעכאָוועט, אָן שום וואַקלונגען אופגעהויבן די פאָן
פון קאמפ קעגן דער אימפערוואַליסטישער מילכקאמפ. לענין איז גלײַכ
ארויסגעטרעטן מיט א דײַטלעכער און קלאָרער אָפּשאצונג פון דער
מילכקאמפ, ער האָט אָנגעוויזן די ארבעטער און פויעריק דעם אייג-
ציקן אויסוועג פון דער וועלט-שכײַטע—דעם וועג פון קאמפ פאר
אראָפּוואַרפן זייערע אימפערוואַליסטישע רעגירונגען.

דעם 23 אויגוסט (5 סענטיאבער) 1914 יאָר איז לענין געקומען
צו פאָרן קיין בערן. גלײַכ אפ מאָרגן איז ער הינטער דער שטאָט,
איז וואַלד, ארויסגעטרעטן אפ א פארזאמלונג פון דער אָרטיקער
גרופע באַלשעוויקס מיט א פאָרטרעָן וועגן דער באַצונג צו דער
מילכקאמפ. די פארזאמלונג האָט אָנגענומען זינע היסטאָרישע „טעזיס
וועגן דער מילכקאמפ“.

איז אָט דער ארויסטרעטונג, דער ערשטער פראָגראם-ארויסטרע-
טונג פונעם באַלשעוויזם איז דער צײַט פון דער מילכקאמפ, האָט לענין
געגעבן א גענאלע ענטפער אפ אלע גרונט-פראגן, וואָס די עפאָכע
האָט געשמעלט, — וועגן דעם כאראקטער פון דער געגעבענער מיל-
כקאמפ און וועגן די אופגאבן פונעם ארבעטער-קלאס. די דאָזיקע מיל-
כקאמפ האָט לענין קוואליפיצירט אלס בורזשאוע, אימפערוואַליסטישע,
רויבערישע מילכקאמפ. לענין האָט שארפ פאררטיילט דעם פאראט פון
די פירער פונעם II אינטערנאציאָנאַל קעגן פראָלעטאריאט. דער קראכ
פונעם II אינטערנאציאָנאַל, האָט ער געזאָגט, איז נישט קיין צופעלי-
קייט; די גרונט-סייב פונעם דאָזיקן קראכ איז — די פרעוואלירונג
פונעם אָפּאָרטוניזם אינעם II אינטערנאציאָנאַל. די וויכטיקסטע אופ-
גאבע פון די ווירקלעכע אינטערנאציאָנאַליסטן, האָט ער אָנגעוויזן, איז
פראָפאגאנדירן די סאָציאליסטישע רעוואָלוציע און די גויטווענדיקייט
צו ווענדן דאָס געווער נישט קעגן די אייגענע בירדער, די ארבעטער
און פויעריק פון די אנדערע לענדער, נאָר קעגן די אימפערוואַליס-
טישע רעגירונגען און קעגן דער בורזשאוע פון די אייגענע לענ-
דער; לענין האָט פראָקלאמירט א קאמפ אָן ראכטאָנעס קעגן דעם
שאָוויניזם און לענין די טרעגער פונעם שאָוויניזם — די פירער פונעם

II אינטערנאציאנאל, וואָס האָבן פאַראטן דעם סאָציאַליזם. די טע-
זיסן האָבן אינטערנעשטראָכט, אז פונעם שטאַנדפונקט פונעם ארבע-
טער-קלאַס און פֿון די ארבעטמדיקע מאַסן פון רוסלאַנדס אלע פעלקער
וואָלט דאָס קלענסטע ביזן געווען — די מאַפּאַלע פון דער צאָרישער
מאָנאַרכיע. אין די לענינישע טעזיסן איז געגעבן געוואָרן אַ קאָנ-
קרעטע רעוואָלוציאָנערע האַנדלונגס-פּראָגראַם פונעם אינטערנאציאָנאַל
פּראָלעטאַריאט.

לענין שיקט טייקעס אוועק זינע, „טעזיסן וועגן דער מילכקאָמע“
קיינ רוסלאַנד און פארשפרייט זיי אין די באַלשעוויסטישע סעקציעס
אין אויסלאַנד. די טעזיסן זינען באַוויליקט געוואָרן דורך די אַל-
פירנדיקע פארטיי-אָרגאַניזאַציע אין רוסלאַנד, וועלכע האָבן אין דער פרא-
גע וועגן דער מילכקאָמע גלייכ פאַרנומען אַ פעסטע אינטערנאציאָנאַל-
ליסטישע פּאָליציע.

די „טעזיסן וועגן דער מילכקאָמע“ זינען געלייגט געוואָרן אין
גרונט פונעם מאַניפעסט פונעם צו וועגן דער אימפּערוואַליסטישער
מילכקאָמע: „די מילכקאָמע און די רוסלענדישע סאָציאַל-דעמאָקראַטיע“.
דעם מאַניפעסט האָט אָנגעשריבן לענין סאָפּ סענטיאַבער 1914 יאָר.
אין דעם דאָזיקן היסטאָרישן דאָקומענט האָט לענין געגעבן דעם רופּ:
פאַרוואַנדלען די אימפּערוואַליסטישע מילכקאָמע אין אַ בירגערקריג, אין
אַ מילכקאָמע קעגן דער בורשואַזיע און קעגן די פּריציפּ. אָנשטאָט
דער סאָציאַל-שאַוויניסטישער פּאָליטיק פון פאַרמיירדיקן דאָס בורשואַ-
אזע פאַטערלאַנד האָט לענין אַרויסגעשטעלט דעם לאָזונג פון אַ מאַ-
פּאַלע פון די אייגענע אימפּערוואַליסטישע רעגירונגען. אָנשטאָט דעם
צעפּוילטן II אינטערנאציאָנאַל, האָט לענין אָנגעוויזן, האָרפּ מען
שאַפּן אַ נײַעם, אַ III אינטערנאציאָנאַל. דער מאַניפעסט ענדיקט
זיך מיט די פּאָלגנדיקע ווערטער:

„פאַרוואַנדלען די איצטיקע אימפּערוואַליסטישע מילכקאָמע אין אַ
בירגערקריג — דאָס איז דער איינציק ריכטיקער פּראָלעטאַרישער לאָז-
זונג, אפּ וועלכע עס ווײַזט אָן די דערפאַרונג פון דער קאָמונע,
וועלכע עס האָט אָנגעמערקט די באַזעלער (1912 יאָר) רעוואָלוציע
און וועלכער ריינגט אַרויס פון אלע באַדינגונגען פון דער אימפּערוואַ-
ליסטישער מילכקאָמע צווישן די הויכ-אַנטישויקלע בורשואַזע לענדער.
ווי גרויס די שוועריקייטן פון אזאַ פאַרוואַנדלען זאָלן זיך נישט אויס-
ווייזן. אין דער אָדער יענער מינוט, וועלכע זיך די סאָציאַליסמען קיינ-
מאָל נישט אָפּזאָגן פון סיסטעמאטישער, אקשאָנעסדיקער, קעסיידערד-
קער צוגרייטונגס-אַרבעט אין דער דאָזיקער ריכטונג, וויבאַלד די מיל-
כקאָמע איז געוואָרן אַ פאַקט.

בלויז אפּ דעם דאָזיקן וועג וועט זיך דער פּראָלעטאַריאט קאָנען
אַרויסרײַסן פון זיין אָפּהענגיקייט פון דער שאַוויניסטישער בורשואַ-
אזיע און, אין דער אָדער יענער פאַרמ, מער אָדער ווייניקער גיב
מאכט אַנטיידענע מירט אַפּן וועג צו דער ווירקלעכער פרעהייט פון
די פעלקער און אַפּן וועג צום סאָציאַליזם“¹.

לענין האָט מיט קאַלאָסאַלער ענערגיע אָנגעהויבן זאמלען די באַל-
שעוויסטישע פארטיי-קרעפטן. זייער שווער איז געווען צו פירן א רע-
וואָלוציאָנערע ארבעט אין די מילכאָמע-באדינגונגען. פילצאָליקע
פראָנטן האָבן געהאט אָפגעשניטן לענינג פון רוסלאנד. בריוו פון
רוסלאנד קיין שווייץ פלעגן צומאָל גיין מער ווי א כוידעש. רוסישע
ציטונגען און זשורנאלן פלעגן אָנקומען אויסערסט גוט רעגלמעסיק,
מיט א גרויסער פארשפּעטיקונג. די צארישע פאָליציי האָט די גאנצע
ציט געהאלטן אין איין גראַמירן די פארטיי-ארגאניזאציעס. א סאך
אָנפירנדיקע טוער — סטאלין, מאַלעטאָוו, סווערדלאָוו, ספאנדאריאנ,
וואַראַשילאָוו, אַרדזשאַנקירדזע און אנדערע — האָבן זיך געפונען אין
טורמע אָדער אין פארשיקונג. אין די מילכאָמע-באדינגונגען האָט מען
געמוזט אויסגעפינגען ספעציעלע מאַסמיטלען אפילו אין דער „דע-
מאָקראַטישער“ שווייץ, קעדי צו פירן א רעוואָלוציאָנערע ארבעט
מראַצ דער פארשמאדקער אופזיכט פון דער פאָליציי-שער און מי-
ליטערישער מאכט. כּוּצ דעם אלעם איז די פארטיי געבליבן אָן געלט
מיטלען; הארבסט 1914 יאָר, ווען עס האָט זיך דער אָנגעהויבן דער-
שטענען דער „סאָציאַל-דעמאָקראַט“, איז אין דער פארטיי-קאסע גע-
ווען סאכאקל 160 פראנק (בא 60 רובל). „ניטאָ קיין געלט, ניטאָ
קיין געלט!! די הויפט-צאָרע שטעקט אין דעם!“¹ — האָט לענין
געשריבן.

אין אויסשליסלעכ שווערע מאטעריעלע באדינגונגען האָט געלעבט
לענין גופע. ער האָט שטענדיק געלעבט זייער באשיידן. און גאנצ
אָפט אין גרויס דאכקעס, באזונדערס אין די יאָרן פון עמיגראציע.
נאָך קיינמאָל האָט ער זיך אזוי שטארק גוט גענייטיקט, ווי ביים דער
מילכאָמע. אין איינעם א בריוו העלפט 1916 יאָר האָט ער
זיך געמוזט מוידע זיגן: „וועגן זיך פערזענלעכ וועל איך זאָגן, אז
א פארדינסט איז גייטיק. אגוט איז — כאַטש לייג זיך און שטאַרב,
ערנוואַרט!! דער יאקדעס איז א ווילדער, און לעבן איז נישטאָ פון
וואָס.“ לענין בעט מיטהעלפן, אז די פארלעגער זאָלן באצאָלן פאר
זינע מאגוסקריפטן. „אויב דאָס וועט זיך גוט אנטדעקלירן, וועל איך,
ערנוואַרט, לאָנג גוט קאָנען ציען, דאָס איז פולקום ערנסט, פולקום,
פולקום“².

גוט געקוקט אפ די אלע שוועריקייטן און געפארן פון מילכאָמע-
ציט האָט לענין אפ קיין איין רעגע גוט איבערגעריסן די קאָלאָ-
סאַל פארטיי-ארבעט, ער האָט זי געפירט ווייטער מיט דער גרעס-
טער ענערגיע און אומגעהייערער מוט. ער באהעפט די קליינע גרופּ-
פּעס באַלשעוויקעס, וועלכע האָבן זיך געפונען אין אויסלאַנד, מרעט
ארויס אין לאַזאנע, זשענעווע, קלאראנ, ציריך און בערן מיט רעפּע-
ראטן וועגן דער באצוונג פון דער פארטיי צו דער אימפעריאַליסטי-
שער מילכאָמע. זיך דערווייט, אז פלעכאנאָוו האלט אין לאַזאנע א
רעפּעראט וועגן דער באצוונג פון די סאָציאַליסטן צו דער מילכאָמע,

1 לענין. ווערק, ב. XXIX, ז. 195.

2 לענין-זאמלונג II, ז. 279.

קומט לעניג צו פאָרן אהיג און טרעט ארויס איג די דעכאטנ, צע-
שמעטערנדיק פלעכאנאָוס סאַציאַל-שאַוויניסטישע פּאָזיציע.
איג דער שווייץ האָט זיכ לעניג פאָרנומעג מיט אָרגאניזירג דאָס
דרוקן און באַרשפרייט די באַלשעוויסטישע אויסגאבן. דורך ברוי
און פערזענלעכע שמועסן האָט ער געזעג אויסצוקלאָרן, וואָס פאר א
פארלאג-מעגלעכקייט עס זינעג פאראג איג זשענעווע, די פארטיי-
טוער פלעגט ער געבן פינקטלעכע, קאָנקרעטע אָנווייזונגען, ווי צו
ארבעטן, אָנעמענדיק די גייטיקע פאָרויס-מוטלעג. לעניגע איג גע-
וועג קלאָר, אז איג די מילכאַמע-באדינגונגען איז אפילע איג דער
„גייטראלער“ שווייץ און אפילע אפ רויש געוועג זייער א קאָמפלי-
צירטע זאכ אָפּדרוקן א דאָקומענט קעגן דער אימפּערוואליסטישער מיל-
כאַמע. זינענדיק עקאָנאָמיש אינגאנצען אָפּהענגיק פונ דער בורזשואזיע
פונ די „גרויסע“ אימפּערוואליסטישע מעלכעס און קריכנדיק אפ אלע
פיר פאר דער אייראָפּיזשער רעאַקציע, האָט די שווייץער בורזשואזע
רעגירונג לייכט געקאָנט אָנהייבן צו פארפאָלגן פאר דעמאָסטריק די
ווינקלעכע ציגן פונ דער מילכאַמע, איר אימפּערוואליסטישען מעהוס.
„עס זינעג פאראג אלע גרונטן צו דערווארטן, — האָט לעניג גע-
שריבן איג סענטיאבער 1914 יאָר, — אז די שווייץער פאָליציי און
מיליטער-מאכט וועלן (נאָכן ערשטן וואַנק פונ דעם רוסישן אָדער
פראנצויזישן אדג. געוואנדט) איבערגעבן איג קריגס-געריכט אָדער
וועלן ארויסשיקן פאר כרעכ די גייטראליסטישע“¹. דעריבער האָט לעניג
רעקאָמענדירט אָפּצוהויבן קאָנספּיראציע, זיג זייער פאָרויכטיק, פירג
די סאָדעפאָנדענצ אומבאדינגט מיט דער הילף פונ „בימיע“, אלע
קסאווירדן פארניכטן, די עקזעמפליארן פונ די געדרוקטע פלוג-בלעט-
לעכ, ציטונגען אדג. האלטן בא אג אינפּלורסירענ שווייץער בירגער.
לעניג האָט פערזענלעכ אָנגעפירט מיטן ארויסגעבן די ציטונגען, בנ-
קומענדיק אלע מענעס פונ פאָליצייזשן און מאטעריעלן כאראקטער,
פלעגט געבן אָנווייזונגען וועגן דרוק-טעכניק, שריפט און פאָרמאט.
אדאנק לעניגס אומדערמיטלעכער ענערגיע האָט ווידער אָנגעהויבן
דערשינענ דער „סאַציאַל-דעמאָקראט“, זינעג ארויסגעלאָזן געוואָרן דער
זשורנאַל „קאָמוניסט“ (1915), צוויי „זאמלביכער פונעם סאַציאַל-
דעמאָקראט“ (1916), פלוגבלעטלעכ און בראַשורן.

דעם 19 אָקטאבער (1 נאָיאבער) 1914 יאָר איז גאָכ א יאָר
איבערעס דערשינעג דער נומער 33 „סאַציאַל-דעמאָקראט“ מיטן לע-
גיונישן מאניפעסט פונעם צפ. דער דאָזיקער נומער, וואָס איז אומלע-
גאל אָפּגעשיקט געוואָרן קייג רוסלאנד און איז פאנאנדערגעשיקט גע-
וואָרן די באַלשעוויסטישע אויסלענדישע סעקציעס, האָט געהאט גע-
שפילט א קאָלאָסאַלע ראָליע. די באַלשעוויסטישע פארטיי און די איג-
טענאציאָנאַלע ארבעטער-באוועגונג האָבן באקומעג א ביז גאָר שארפ
געווער פונ יאמפ קעגן דער אימפּערוואליסטישער מילכאַמע, קעגן דעם
צאריזם און דער בורזשואזיע, פאר דער סאַציאַליסטישער רעוואָלוציע-
ציע. דורך אלע פארצוימונגען, דורכן פלאם און שטער פונ די פראָנטן

פון דער אימפעריאליסטישער מיליטאריזם איז דאס לענינישע יוארש
דערמאנט צו די מאסן.

די ארבעט פון די באַלשעוויקעס איז רוסלאנד איז געפירט גע-
וואָרן, נישט געקוקט אפּ אלע רעפּרעסיעס פון דער צארישער רעגירונג.
אין נאָיאַבער 1914 יאָר איז ארעסטירט געוואָרן די באַלשעוויסטישע
פראקציע פון דער מעלובע-דומע, וועלכע האָט געפירט איר טעמקונט
אין גיסט פון לענינס דירעקטיוו. אין פעברואַר 1915 יאָר איז פאַר-
געקומען דער געריכט איבער די פינף דעפוטאטן, מע האָט זיי פאַר-
מישפּעט אין פארשיקט קיין סיביר. דעם פראָצעס האָבן זיי אויס-
גענוצט אלס טריבונע, פון וועלכער עס האָט זיך ברייט צעטראַגן דער
לענינישער רופּ צו פראָלעטארישן אינטערנאַציאָנאַליזם און רעוואָלוציאָ-
ציאָנערן קאמפ קעגן דער אימפעריאליסטישער מיליטאריזם.

דער באַלשעוויסטישער פארטיי איז אויסגעקומען צו ארבעטן אין
טיפּ אונטערערד, אין דעם האָט זי געהאט א גרויסע דערפארונג,
אָננעמאלט אונטער לענינס אָנפירונג. אין מעשעכ פון די יאָרן
1912—1914 זינגען אדאנק דער לענינישער „פראוודא“ אויסגעוואקסן
נייע פראָלעטארישע פארטיי-קאָדערע. דורכפאלן, ארעסטן פון באַל-
שעוויקעס זינגען פאַרגעקומען, נאָר די ארבעט איז פאַרגעזעצט גע-
וואָרן. באקומען די יעדע וועגן דעם ארעסט פון די דעפוטאטן די
באַלשעוויקעס, האָט לענין געשריבן: „די ארבעט פון אונדזער פאַר-
טיי איז איצט געוואָרן 100 מאל שווערער. און דאָס וועלן מיר זי
פירן! די „פראוודא“ האָט דערצויגט מיליאנער באוויסטיגיקע ארבע-
טער, פון וועלכע עס וועט טראָצ אלע שוועריקייטן ווידערמאָל צוגע-
קליבן ווערן א קאָלעקטיוו אָנפירער — דער רוסישער צק פון דער
פארטיי“¹. אין שוועדן, אין דעם צו רוסלאנד נאָענטסטן גייטראַל
לאנד, איז אָרגאניזירט געוואָרן די אויסלענדישע ביוראָ פונעם צק,
וואָס האָט, לויט לענינס אָנווייזונגען אין אונטער זינג אָנפירונג, אונ-
טערגעהאלטן רעגולערע פארבינדונג מיט די טוער אין רוסלאנד, לענין
האָט אָנגעוויזן, אז עס איז נייטיק אין צוויי-דרע וויכטיקסטע צענ-
טערס פון רוסלאנד באהעפּטן די אָנפירנדיקע גרופּעס, אופשטעלן אין
רוסלאנד די ביוראָ פון צק און דעם צק גופע, אָרגאניזירן דאָס קאָ-
מעג פון איינעם-צוויי מענטשן פון רוסלאנד קיין שוועדן אפּ אָנ-
צוהאלטן פארבינדונג מיטן אויסלענדישן צענטער. „דאָס וויכטיקסטע
איז, — האָט געשריבן לענין, — פעסטע, באשטענדיקע פארבינדונגען“².
טראָצ אלע שוועריקייטן האָט זיך לענינגען איינגעגעבן אופצושטעלן
די פארבינדונג מיט די פארטיי-אָרגאניזאציעס אין רוסלאנד. עס איז
געפירט געוואָרן א קאָרעספּאָנענצ מיט דער ביוראָ פון צענטראַל-
קאָמיטעט, וועלכע האָט זיך געפונען אין פעטראָגראַד; אין דער ביוראָ
דאָ האָט, לויט לענינס פאַרשלאָג, געארבעט כאווער מאָלאָטאָו, וועלכער
איז געווען אנמלאָפּן פון אירקוטסקער פארשיקונג. עס האָט זיך איינגע-
געגעבן צו פארבינדן זיך אויך מיט סמאלינע, סווערלאָוו, ספאָנ-
טאָוו.

1. לענין. ווערק, ב. XXIX, ז. 154.

2. דאָרטן, ז. 187.

דאדיאנענ, וועלכע זינען דעמאלט געווען פארשיקט אין די סאמע פאר-
ווארפענע ערטער פון סיביר, צו שיקן זיי די „טעזיסן וועגן דער
מיליטאריע“. אין פעברואר 1915 יאָר האָט סטאלין פון דער פארשי-
קונג געשריבן צו לענינע: „מלג גרוס אינעם שטערער איליטש, מלג
הייסער-הייסער גרוס!.. ווי לעבט זיכ אינעם וואָס מאכט איר אין גע-
זונט? איכ לעב ווי פרוער, כ'בינ שוין באלד אָפגעקומען א האלב
טערמינ. אומעטיקלעכ, נאָר וואָס וואָל מען טאָג. און ווי גייען אייערע
געשעפטן? בא אינעם און, געוויס, פריילעכער... כ'האָב געלייענט ניט
לאנג קראַפּטאָמקיס ארטיקלען, — אג אלטער נאר, אינגאנצן אויווער-
באָמל. כ'האָב אויכ געלייענט פלעכאנאָווס ארטיקלען אין „רעטש“, —
אג אלטער, אייביקער פלוידערוואק! עכ=מא... און די ליטוויטאטאָרג
מיט זייערע דעפוטאטן די אגענטן פון דער פריי-עקאָנאָמישער גע-
זעלשאפט? ס'איז נישט ווער עס וואָל זיי שלאָגן, דער שוולד וואָל
דאָס זעמע! שוין-זשע וועלן זיי מאַקע אזוי בלעבן אומבאשראָפּט!
דערפרייט אונדז אונט פילט מיט, אז אינגיכט וועט זיכ באווייזן אג
אַרטאָנ, ווו מע וועט זיי פראסקען איבערן פארצעפ, און מאַקע זיי
געהערק, און מאַקע אָן אויפהער“¹.

אין פעברואר 1915 יאָר האָט לענין דורכגעפירט אין בערן א קאָג-
פערענצ פון די אויסלענדישע באַלשעוויסטישע סעקציעס. ער איז גע-
ווען דער פאָרטרעגער איבער דער צענטראַלער פראגע — „די מיל-
כאָמע און די אופגאבן פון דער פארטיי“. קעגן דער לענינשער רע-
וואָליוציאָנערער טאקטיק פון פארוואנדלען די אימפעריאליסטישע מיל-
כאָמע אין א בירגערקריג און קעגן דעם לאָזונג פון א מאפאָלע פון
דער צארישער רעגירונג איז ארויסגעטרעטן בוסארינ. שוין דעמאלט
איז אים אויסגעקומען צו דערפילן די גאנצע פארניכטנדיקע טראַפּט
פון לענינס קריטיק. די קאָנפערענצ האָט אָנגענומען די רעוואָליוציעס,
וואָס לענין האָט פאָרגעלייגט און אין וועלכע עס זינען פאָרמולירט
געוואָרן די באַלשעוויסטישע גרונט-לאָזונגען אין די מילכאָמע-יאָרג.
אפג גרונט פונעם מאניפעסט פון צק און פון די באַשלוסן פון דער
בערגער קאָנפערענצ האָבן זיכ אלץ מער באהעפט די רייען פון די
באַלשעוויקעס.

די רעוואָליוציאָנערע ארבעט אין די אומשטענדן פון מילכאָמע
האָט ארויסגערופט פאר די פארטיי-קאָדירען נייע טאָג-פראגן. א
פונקטלעכע און קלאָרע ענטפער אפ אָט די פראגן האָט געגעבן לענין
אינעם ארטיקל „אייניקע טעזיסן“, פארעפנטלעכט אין „סאָציאל-דע-
מאָקראַט“ הארבסט 1915 יאָר. אין 11 טעזיסן זינען געווען פאָר-
מולירט די אופגאבן פון דער פארטיי, זינען געווען באשטימט די
טאקטיק און די לאָזונגען אין קאמפ פאר דער בורזשוא-דעמאָקראטישער
רעוואָליוציע אין רוסלאנד און פאר איר אריבערוואקסן אין א סאָציא-
ליסטישער רעוואָליוציע. מיט אָנגעהאלבן יאָר פאר דער רעוואָליוציע
אין רוסלאנד האָט לענין אָנגעוויזן, וואָס פאר א פאָליציע די פארטיי
דארף פארנעמען אין דער אָנקומענדיקער רעוואָליוציע. די רעוואָלי-
ציע

1 „פאָלעטארקסאיא רעוואָליוציא“, 1935, נומ. 7, ז. 167.

ציע פון 1917 יאָר האָט מערקווירדיק פונקטלעך באשטעטיקט די לענינישע שטויסן.

די לענינישע קאָזונגען האָבן געפונען אַ דאנקבארן באָרן אין די ארבעטער-מאסן פֿון רוסלאַנד. לענינס ארבעט און די ארבעט פֿון די פארטיי-אָרגאניזאציעס, מיט וועלכע ער האָט אָנגעפירט, האָבן געגעבן מאַכשעסדיקע רעזולטאטן. דער ארבעטער-קלאס אין זיין מאסע איז נישט אוועק גאָב די סאָצאל-פארמיאָנען, האָט זיך נישט אונטערגעגעבן דעם שטאר פונעם בורזשואזן שאָוויניזם, איז געבליבן טרען דער פאָן פֿון אינטערנאציאָנאליזם. אַ גרויסע רעוואָלוציאָנערע ארבעט האָט זיך פאנגאנדערנעווילקט אין פֿלאַט און אין דער ארמיי, באזונדערס אין די ארמיען פונעם צאָפֿן-פראַנט, אין האַיאָן פֿון דער באלטיק.

אזוי האָט לענין געגרייט די פארטיי צו די גרויסע שלאכטן, וואָס זייער דערגענטערונג האָט ער קלאָר געזען.

די באַלשעוויסמישע פארטיי, אָנגעפירט פֿון לענינען, איז געווען די גרונטיקע אָרגאניזירנדיקע קראפט פֿון דער אַנטוואקסנדיקער רעוואָלוציע. נישט בלויז אין רוסלאַנד, נאָר אויך אין מיטעוואָל. לענין, די באַלשעוויקס זינען געווען די איינציקע קאָנסעקוענטע אינטערנאציאָנאליסטישע און ביזן סאָפֿ רעוואָלוציאָנערע קראפט אין דער צווייטן פעלקערלעכער ארבעטער-באוועגונג. ביז די באַלשעוויקס אין נישט געווען ווער עס זאָל געמען אפֿ זיך די איניציאטיוו צו שאפֿן אַ נעמען, א III אינטערנאציאָנאל. און לענין האָט מיט דער ענערגיע און אַקשאָנעס, וואָס זינען פֿאַר אים כאראקטעריסטיש, גלייב פֿון די ערשטע טעג מילכאָמע אָנגעהויבן פארלייגן דעם פונדאמענט פֿון אַ נעמען אינטערנאציאָנאל.

„דאָס איז געווען אַ פערזאָן, — זאָגט באווער סמאלין, — ווען דער II אינטערנאציאָנאל האָט פארגייגט זינען פאָנען פֿאַרן קאפיטאַל, ווען קעגן דער שאָוויניסטישער בורזשואיע זינען נישט בלינעשטאנען אפֿי לע אַזעלכע מענטשן, ווי פלעכאנאָוו, קאוסטסקי, געד און אנדערע. לענין איז דאָ געווען דער איינציקער, אָדער קימאט דער איינציקער, וואָס האָט אָפֿגעהויבן אַן אַנטישיידענעם קאמפֿ קעגן דעם סאָצאל-שאָוויניזם און סאָצאל-פאציפֿיזם, האָט דעמאנסטירט דעם פאראט פֿון די געדס און די קאוסטסקים און האָט געשטעמפלט די האַלביקע פֿון די נישט-דערבאקענע „רעוואָלוציאָנערן“. לענין האָט פארשטאנען, אַז נאָך אים גייט אַן אומבאדייטנדיקע מינדערהייט, דאָס האָט אָבער פֿאַר אים נישט געהאט קיין אַנטישיידנדיקע באדייטונג, ווייל ער האָט געוואוסט, אַז די איינציק ריכטיקע פּאָליטיק, וואָס האָט פֿאַר זיך די צו-קונפט, איז די פּאָליטיק פֿון קאָנסעקוענטע אינטערנאציאָנאליזם, ווייל ער האָט געוואוסט, אַז די פּרינציפּעלע פּאָליטיק איז די איינציק ריכטיקע פּאָליטיק.

ס'איז באוואוסט, אַז אויך אין אַזעלכע שטרייט פֿאַר אַ נעמען אינטערנאציאָנאל איז לענין ארויס אלס זיגער.¹

1 י. סטאלין. וועגן לענינען, ז. 31, מעלכע-פארלאג, דער עמעס, 1944 י.

לענינים רופ צו פארוואנדלענ די אימפעראליסטישע מילכאָמע אינ
א בירגער־קרוג איז לעכאטכילע געבליבן איינזאם אינ דער אינטערנא-
ציאָנאלער ארבעטער־באוועגונג. לענינ איז אָבער דרייט געאנגענ
קעגן שטראָם, אופדעקנדיק די ווירקלעכע צילן פון דער מילכאָמע,
דעם לינג פון די אימפעראליסטישע רעגירונגען, די סאָפּיומען פון
די „סאָציאליסטישע“ לאַקיינע פון דער בורזשואויע. פאר באזונדערס
שערלעכ און פאר באזונדערס געמיינ האָט לענינ געהאלטן די בא-
האלטענע סאָציאליש־שטויניסמן, די צענטריסמן (קאוסקי, טראַצקי אא.),
וואָס מיטן מויל האָבן זיי געשווינגן טרענהייט מאַרקס' געבאָטן, און
אינ דער פראַקטיק נידערטרעכטיק זיי פאראטן. „קאוסקינ האט איב
און פאראכט איצט מער פון אלעמען, — האָט געשריבן לענינ: — א
מיט עקלהאפטע, פאסקודנע און זעלבסטצופרידענע צוועס. ... גיטאָ
איצט אפ דער וועלט קיינ זאכ, וואָס זאָל זיין מער שערלעכ און
געפערלעכ פאר דער איד'ישער זעלבסטענדיקייט פונעם פראַלע-
טאריאט, ווי די דאָזיקע פאסקודנע זעלבסטצופרידנקייט און עקל-
האפטע צוועס פון קאוסקינ, וועלכער וויל אלץ פארשוירן און פאר-
שמירן, בארוינגן מיט סאָפּיומען און קלוימערשט-וויסנשאפטלעכער
פלוידערנ דעם אופגעוועקטן געוויסן פון די ארבעטער.“¹ לענינ האָט
אָנגעוויזן, אז יודא טראַצקיס צענטריזם, דאָס, וואָס ער שטעקט אינ
דער בלאָטע פון דער קאוסקיאנערנ, איז גיט קיין צופעליקער פאקט.
„טראַצקינ האָט גאָט אליין געהייסן: אָנכאפן זיכ איצט אָן קאוסקיס
און בערגשטיינס פאלדנ“, — האָט לענינ געשריבן אינעם ארטיקל
„וועגן דער לאנע אינ דער רוסלענדישער סאָציאלי־דעמאָקראטיע“.²
לענינ האָט גיט געוואָלט האָבן קיין שום מאנעמאסע מיט די
אָפּאָרטוניסמן. ער האָט פאָרגעלייגט ארויסשטעלן זיי אן אולטימא-
טום: „אָט דאָס איר איב דעם מאניפעסט... פון אונדזער צו וועגן
דער מילכאָמע: איר ווילט איב אָפּדרוקן אפ אינער שפראכ?? ניין?
נו, איז זיט איב געזונט, אונדזערע וועגן גייע זיכ פאנאנדער!“³
לענינ האָט גערופן צו א פולן איינרטיג מיט די אָפּאָרטוניסמן.
אינעם ארטיקל „דער קראכ פונעם II אינטערנאציאָנאל“ האָט ער
באוויזן, וואווי דער אָפּאָרטוניזם האָט בעהאדראָגעדיק, אינ מעשע
פון צענדליקער יאָרן, גערעכט אינ די סאָציאלי־דעמאָקראטישע פאר-
טייען, טאָטשענדיק זיי פון אינווייניג. לענינ האָט דעמאָסטרירט אלע
געבעדיקע דריידלעכ פון די געלערנטע מעשארטיג פון דער בור-
זשואויע — פון קאוסקי און זיין גלעכנ. „דער קריזיס, וועלכע עס
האָט געשאפן די גרויסע מילכאָמע, — האָט ער געשריבן אינ דעם
דאָזיקן ארטיקל, — האָט אראָפּגעריסן דעם שלייער, האָט אָפּגעשליגן
דערט די באדינגלעכקייט, האָט געעפנט דעם געשוויר, וואָס האָט שוין
לאנג גענומען אָנרעיסן, און האָט באוויזן דעם אָפּאָרטוניזם אינ זיין
ווירקלעכער ראָליע, אלס פארבינדעטן פון דער בורזשואויע. פולקום,

1 לענינ. וועק, ב. XXIX, ז. 143—144.

2 לענינ. וועק, ב. XVIII, ז. 177.

3 לענינ. וועק, ב. XXIX, ז. 141.

אָרגאַניזאַציע, אָפּטייל פֿון די אַרבעטער-פּאַרטייענ דעם דאָזיקן
עלעמענט איז געוואָרן "אומבאַדינגט נייטיק".¹

באָ אָס די אלע פאַרעטער פונעם סאָציאַליזם און רענעגאַט פון
נעם אַרבעטער-קלאָס איז נישט געווען קיין מער גרויזאמער און אָנ-
ראכטאָנעסדיקער סינע, ווי לענין. זינע אַרויסטערטונגען האָבן די
דאָזיקע הערן באַגעגנט מיט אַן אופֿרעם פֿון ווילדער סינע און האָס.
לענין האָט זיך אָבער דערפֿאַר נישט דערשראָקן, איז נישט אָפּגעטראָטן.
אין דעקאַבער 1916 יאָר האָט לענין געשריבן צו אינעכא אַרמאַנד:
„אָס אזא איז ער, דער גוירל מלנער. איין קאַמפּס-קאַמפּאַניע נאָכ
דער צווייטער — קעגן פּאָליטישע נאַרשיקטש, באַטאַלעטש, אָפּאַר-
טוניזם אאוו. אָס אזוי — פֿון 1893 יאָר אָנ. און איבער דעם — די
סינע פֿון די געמיינע ליבט, נון, און פֿונדעסטוועגן וואָלט איך נישט גע-
בויט אָס דעם גוירל אָפּ א „שאַלעם“ מיט געמיינע ליבט.“

אומדערמיטלעכ און אַקשאָנעסדיק האָט לענין געזאַמלט די אינ-
טערנאַציאָנאַליסטישע עלעמענטן אין דער צווישנפֿעלקערלעכער אַר-
בעטער-באַוועגונג. עס איז נישט געווען קיין איין אופֿריכטיק לינקע גרופֿע
און אָרגאַניזאַציע, עס איז נישט געווען קיין איין אופֿריכטיק לינקער
סאָציאַליסטישער טוער, מיט וועלכע ער זאָל נישט האָבן אינגעשטעלט
קיין פאַרבינדונג, אפּ וועלכע ער זאָל נישט האָבן געפרוּווט אופֿוירן
אירויש, באַוועגדיק זיי צו פאַרנעמען אַ מער קאָנסעקווענטע און
אנשטייערענע פּאָליציע קעגן דער מיליטאַרע, קעגן דעם אָפּאַרטוניזם.
שוין פֿון די ערשטע טעג אָנ, ווי נאָך ער האָט זיך באַזעצט אין
דער שווייץ, נעמט זיך לענין ענערגיש צו פאַרטייניקן די רעוואָלוציאָנ-
נערע קרעפטן אין דער אַרבעטער-באַוועגונג פֿון אייראָפּע און אמע-
ריקע. ער אָרגאַניזירט די איבערזעצונג פונעם מאַניפֿעסט פֿון צק און
פֿון אנדערע באַלשעוויסטישע דאָקומענטן אפּ אויסלעגנדישע שפּראַכן,
נוצט אויס אלע מעגלעכקייטן אפּ צו באַקענען די אייראָפּיזשע אַר-
בעטער מיט דער באַלשעוויסטישער פּאָליציע. דעם 14 (27) סענטואַ-
בער 1914 יאָר איז אַן אַנגאַ (שווייץ) לויט זיין איניציאַטיוו פֿאַר-
געקומען די איטאַליעניש-שווייטער סאָציאַליסטישע קאָנפֿערענץ. דאָרט
זינען באַהאַנדלט געוואָרן לענינס „מעזיס וועגן דער מיליטאַרע“,
וועלכע האָבן געהאַט אַ געוויסע ווירקונג אפּ אירע באַשלוסן.

אין פעברואַר 1915 יאָר איז צוגעטרעפֿן געוואָרן אַ קאָנפֿערענץ
פֿון די „סאָציאַליסטן“ פֿון די אַנטאַנטע-לענדער. לענין האָט אויס-
גענוצט די דאָזיקע קאָנפֿערענץ אפּ צו שטעמפלען איין אַ ספּעציעל-
לעך דעקלאַראַציע דעם סאָציאַל-שאַוויניזם פֿון די ליידערס פֿון דער
צווישנפֿעלקערלעכער סאָציאַל-דעמאָקראַטיע, אפּ צו פאַרמולירן די
פּרינציפּיעלע פּאָליציע פֿון די באַלשעוויקס און צו באַוועגן, פאַרוואָס
זיי קאָנען נישט אָנטייל נעמען אין דער קאָנפֿערענץ פֿון די „סאָציאַל-
ליסטן“, וואָס האָבן פאַראַמט דעם סאָציאַליזם.

לויט דער איניציאַטיוו פֿון די באַלשעוויקס האָט זיך אין מאַרט
1915 יאָר פאַרזאַמלט אַן אינטערנאַציאָנאַלע סאָציאַליסטישע פּרוענע-

קאנפערענצ. נישט געקוקט אפ די קליינבירגערלעך-פאציפיסטישע שטיי-
מונגען פון דער מערהייט דעלעגאטקעס, האָט די קאנפערענצ געהאט
א געוויסע באדייטונג אלס ערשטער אינטערנאציאנאלער צוזאמענפאָר
פון סאָציאליסמ אין דער צייט פון דער מילכאָמע. די באַלשעוויסטישע
דעלעגאציע, וואָס איז בלגעווען אפ דער קאנפערענצ, האָט ארענגעמאָגל
איר רעזאָלוציע, צוגעפוגעשטעלט לויט לענינס דירעקטיוון. אין דער
רעזאָלוציע איז אָנגעוויזן געוואָרן, אז די מערהייט סאָציאליסטישע
פארטייען זענען אויפער געווען אפ די דירעקטע באשלוסן פונעם
שטומגארטער (1907), קאָנפערענצ (1910) און באזעלער (1912)
קאָנפערעס פונעם II אינטערנאציאנאל. שטעמפלענדיק דעם פאראט
קעגן סאָציאליזם, האָט די רעזאָלוציע גערופן צו „ברעכן דעם ביר-
גער-פרידן“.

אינגיכט איז אין בערג פאָרנעקומען אן אינטערנאציאנאלע יוגנט-
קאנפערענצ. אָנפירנדיק מיט דער באַלשעוויסטישער דעלעגאציע, האָט
לענין אָנגעשטעלט דירעקטע פארבינדונגען מיט אָנגעזעענע סווער פון
דער יוגנט-באוועגונג.

די אינטערנאציאנאלע ארבעטער-באוועגונג האָט זיך אלץ מער און
מער אנטוויקלט, אין איר האָט בעהאדראָגנדיק גענומען רעפ ווערן
דער רעזאָלוציאָנערער פראָטעסט קעגן דער מילכאָמע און קעגן דעם
סאָציאליש-שאַוויניזם. צו זומער 1915 יאָר, נאָכן ערשטן יאָר מילכאָמע,
האָבן די פאָלקס-מאָסן אלץ שמארקער גענומען פילן אירע פאָלגן, —
דעם אומקום פון מיליאָנען מענטשן, די רעזאָגאניזאציע פונעם אינ-
דוסטרויעלן לעבן, דעם וווקס פונעם יאקערס אאוו., — און דער שאַ-
וויניסטישער טשאד האָט זיך אָנגעהויבן ביסלעכווייז אויסוועפן. די
ריכטיקייט פון דער לענינישער ליניע איז געוואָרן אלץ מער באשטע-
פערלעך, די אומצופרידנקייט מיט דער מילכאָמע איז געוואקסן. עס
איז צייטיק געוואָרן די באדערפעניש צוגעפצורופן א קאנפערענצ פון
די לינקע סאָציאליסטישע סווער פון אלע לענדער.

לענין האָט דורכגעפירט א זאָרגפֿעליקע צוגריימונגס-ארבעט צו
דער דאָזיקער קאנפערענצ. די איניציאטאָרן פון דער קאנפערענצ —
די אימאליענישע און שווייצער סאָציאליסמ — זענען בעדייע געווען
צו פארוואנדלען זי אין א באַהאטונג פון קאָלערליי קליינבירגערלעכע
פאציפיסטישע און צענטריסטישע אָרגאניזאציעס. לענין האָט אָנגע-
נומען אלע מיטלען נישט צו דערלאָזן עס. ער האָט זיך דערשלאָגן,
אז די באַלשעוויקס זאָלן באקומען א פאָרשטייערשאפט אפ דער פאָר-
באראטונג אין יול 1915 יאָר. ער האָט פאנאנדערגעשיקט בריוו צו
די לינקע סווער, שטרעבנדיק צו זיכערן דעם אָנטייל פון די אינטערנא-
ציאנאליסטישע עלטמענטן אין דער קאנפערענצ. ער האָט מיט אלע
מיטלען געזען זיך צו דערשלאָגן די באהעפטונג פון די לינקע אפן
יעסאָר פון דער פרינציפיעלער דעקלאראציע, וואָס דער צענטראלער
פונקט אירער איז געווען — שפאלטונג מיטן אָפאָרטוניזם, מיטן סאָ-
ציאליש-שאַוויניזם. צו דער עפענונג פון דער קאנפערענצ האָט לענין
אָרגאניזירט א לינקע גרופע. אָבער אין דער דאָזיקער גרופע, וועלכע

וואָס באַקומען דעם נאָמען צימערוואַלדער לינקע, האָט די איינציק ריכטיקע, ביזן סאָפּ קאָנסעקווענטע פּאָזיציע אין דער פראגע וועגן מילכקאָמע און רעוואָלוציע פארגומען בלויז די פארשיי באַלשעוויקעס בעראָש מיט לענינע.

שמרעבנדיק צו באקענען די אייראָפּיישע ארבעטער מיט דער באצונג פון די באַלשעוויקעס צו דער מילכקאָמע, האָט לענין צו דער קאָנפערענץ ארויסגעגעבן אפּ דעם דין בראָשור „סאָציעליזם און מילכקאָמע“ און אפּ פראנצויזיש — די רעוואָלוציע פון דער בערנער קאָנפערענץ פון די באַלשעוויקעס. אין דער בראָשור זענען אין א קלאָרער און פאָפּולערער פאָרם פאָרמולירט געוואָרן לענינס אָנשווינגען וועגן מילכקאָמע און די אופגאבן פונעם ארבעטער-קלאָס.

דעם 23 אויגוסט (5 סענטיאבער) 1915 יאָר אין אינעם קליינעם שווייטער דערפאל צימערוואַלד פאָרגעקומען די קאָנפערענץ, אפּ וועלכער עס האָבן זיך פארוואַמלט די פאָרשטייער פון דער מינערע-הייט פון די סאָציעאליסטישע פארטייען פון דעםשלאנד, פראנקרייך, נאָרוועג, שוועדן, האַלאַנד, און אויך די סאָציעאלי-דעמאָקראטן פון איטאליע, שווייץ, פּוילן, לעטלאַנד און די רוסישע באַלשעוויקעס. אָנפירנדיק מיטן לינקן פּוילן, האָט לענין געגעבן אַ שלאַכט דער קאָנסעקווענץ פון דער קאָנפערענץ און האָט זיך דערשלאָגן, אז אין אירע רעוואָלוציעס זאָלן אַנגעשאַסן ווערן אַ ריי פאָרשלאָגן זענען.

דער מאניפעסט, וואָס די קאָנפערענץ האָט אָנגענומען, איז געווען נישט קאָנסעקווענט און נישט אלץ אין דאָ דערעדט געוואָרן ביזן סאָפּ. נישט געקוקט אפּ די דאָזיקע בעסערוינעס, האָבן לענין און די לינקע, מיט וועלכע ער האָט אָנגעפירט, געשטימט פאר דעם דאָזיקן מאניפעסט, וואָס ער האָט באשטימט „א שריט צום אידיאָשן און פראַקטישן אַנטרעס מיטן אָפּפאָרשטונג און מיטן סאָציעאלי-שווייניזם“. לענין האָט געהאלטן, אז אָפּוואָגן זיך צו מאכן דעם דאָזיקן טראַט פאָרויס צוזאמען מיט די נישט-קאָנסעקווענטע און וואקסנדיקע עלעמענטן, וואָלט געווען סעקסאנאליזם. אין דער זעלבער צייט האָט ער אָבער אינגעווייזט די פולע פרייהייט צו קריטיקירן די נישט-קאָנסעקווענטקייט פון דער צימערוואַלדער קאָנפערענץ. בעראָש מיט לענינען איז די צימער-וואַלדער לינקע גרופע ארויסגעטרעטן מיט איר פרינציפּיעלער דעקלאַראַציע „די וועלט-מילכקאָמע און די אופגאבן פון דער סאָציעאלי-דעמאָקראטיע“ און מיט איר פראָיעקט פון „מאניפעסט“. אלץ, וואָס ס'איז פארשווינגן געוואָרן אין דעם צימערוואַלדער מאניפעסט, איז ארויסגעוואָרן געוואָרן אין די דאָקומענטן פון דעם לינקן טייל קאָנפערענץ. לענין האָט געהאלטן, אז די זעלבשטענדיקע ארויסטרעטונג פון דער צימערוואַלדער לינקער האָט אַ קאָלאָסאלע בארעטונג. ער האָט געשריבן, אז דאָס איז „די ערשטע ארויסטרעטונג פון דעם קערן לינקע סאָציעאלי-דעמאָקראטן פון אלע לענדער, וועלכע

האָבן אַ קלאָרן, פינקטלעכן, פֿולן ענטפער אפֿ דער פראגע, וואָס דארף מען טאָן און ווהיני דארף מען גיין?

לעניני האָט אפֿ דער צימערוואַלדער קאָנפערענץ אָנשויעב באַ ווייז, וואָס איז אזוינס עכטע רעוואָלוציאָנערע טאקטיק, פאר וועלכער עס זינען אינ דער זעלבער מאָס פרעמד אי אידיוישע קאָמפראַמיסן מיט די אָפּאָרטוניסטן, אי סעקטאנטישקייט.

די רוסישע באַלשעוויקעס און די לינקע, וואָס זינען גאָב זיי געגאנגען, זינען געווען אַן אומבאדעמדיקע מינדרהייט אינ דער ארבעטער-באוועגונג פון יענעם פערנאָד. וואָס האָט אָבער נישט אריינגעבראכט לענינען אינ פארלעגנהייט. נישט קיין בייז, וואָס מיר זינען יעכידים, האָט ער געזאָגט, מיט אונדז וועלכ זיין מיליאָנען, וועל די פאָלציע פון די באַלשעוויקעס איז די איינציק ריכטיקע פאָלציע. לעג נישט ארבעט, זינען לאָזונגען האָבן באהעפט מיליאָנען קומענדיקע קעמפער, געגרייט זיי צו שטורעמען דעם קאפיטאליזם.

באגלייב מיט דער קאָלאָסאלער פראקטישער טעטיקייט אפֿן געגנט פון אָרגאניזירן און באהעפטן די קרעפטן פונעם רעוואָלוציאָנערן פראָלעטאריאט פון די אייראָפּעישע לענדער האָט לעניני אָנגעשטרענגט געארבעט אפֿן געביט פון מעאָריע.

אינ די ערשטע כאדאָשימ פון דער מילכאָמע האָט לעניני אָנגעשריבן פארן ענציקלאָפּעדישן ווערטערבוך גראנאט אַן ארטיקל „קארל מארקס“. אינ דעם ארטיקל האָט לעניני געזעבן אַ געפרעסעטע און באגלייב דערמיט פארענדיקטע כאדאקטעריסטיק און פאָרמולירונג פון מארקס' לערע.

לעניני האָט זיך דעמאלט ווידער גענומען צום שטודירן העגעלס ווערק. און אינ די יאָרן 1914—1915, בעשאַס ער האָט געוויינט אינ בערן, האָט ער געמאכט אַ סאך אויסצוגן פון העגעלס ארבעטן („די לאָגיק“, „די פּילאָסאָפיע פון דער געשיכטע“, „די געשיכטע פון דער פּילאָסאָפיע“) און פון די ארבעטן פון אנדערע פּילאָסאָפן (אריסטאָטעלעס, פּייערבראך). פון די דאָזיקע אויסצוגן און נאָמינע צו זיי באַשטייען לענינים באוואוסטע „פּילאָסאָפישע העפטן“.

די „פּילאָסאָפישע העפטן“ זינען אַ מוסטער פון לענינס וויסנשאפטלעכער טעאָרעטישער ארבעט. זאָרגפֿעליק אָפּקלייבנדיק אלדראָס ווערטפולע, וואָס עס האָט געגעבן אינ זינע ווערק העגעל, דעקט לעניני קאָנסעקווענט אפֿ די פאלישקייט פון העגעלס אידעאליסטישער פאָלציע. לעניני האָט פאָרגעזעצט מארקס' און ענגעלסעס ארבעט אַזגועביט פון שאפן און באגרינדן די מאטעריאליסטישע דאָלעקטיק. בעדייע אָבננדיק אָנצושרייבן אַ קורצע פאָרמולירונג פון די עסידענס פונעם מארקסיסטישן דאָלעקטישן מעטאָד, האָט לעניני אינ זינע „פּילאָסאָפישע העפטן“ געגעבן אַ כאדאקטעריסטיק פון אלע עלעמענטן פונעם דאָלעקטישן מעטאָד, האָט ווילטער אנשוויקלט דעם דאָלעקטישן מאטעריאליזם.

און דער זעלבער צייט האָט לענין גיט אָפּגעהערט אינעם נאָמען זיך צו פארנעמען מיט דער אגרא-פראגע, מיטן דערלערנען די לאנד-ווירטשאפט און די לאנד פונעם פויערטום אין די קאפיטאליסטישע לענדער. צוליב דעם האָט ער זארגפעליק שטודירט די מאטעריאלן פון די לאנדווירטשאפטלעכע ציילונגען אין די פארייניקטע שטאטן און אין אנדערע לענדער. א רעזולטאט פון אַז דער ארבעט איז געווען דער בוך, וועלכע ער האָט אָנגעשריבן אין די יאָרן 1914—1915, וועגן דעם קאפיטאליזם און וועגן דער לאנדווירטשאפט פון די פאריי-ניקטע שטאטן פון אמעריקע (ער איז ארויסגעגעבן געוואָרן ערשט אין 1917 יאָר). דאָס איז געווען דער ערשטער טייל פון דער אר-בעט, וואָס לענין האָט געהאט פארטראכט, — „נייע אָנגאבן וועגן די געזעצן פון דער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם אין דער ערדאר-בעט“. פארענדיקט די ארבעט האָט זיך אים גיט אָנגעגעבן.

א באזונדערע אופמערקזאמקייט גיט לענין אָפּ דער פאנאנדער-ארבעטונג פון די מארקסיסטישע אָנשויונגען וועגן מילכקאמ. ער שטודירט און ארבעט איבער אפ א מאטעריאליסטישן אויפן אלדאס בעסטע, וואָס עס האָט געהאט געשאפן די בורזשואזע קריגס-וויסנ-שאפט. לענין שאצט הויב אָפּ די ווערק פון דעם אָנגעזעענעם קריגס-דענקער פון XIX יאָרהונדערט קלאזעוויץ. זיין האנטאָל: „מילכקאמ איז די פאָרוועצונג פון דער פאָליטיק מיט אנדערע מיטלען“ (געמלעב: גוואלד-מיטלען) — האָט לענין געהאלטן פאר זייער וויכטיק אפ צו פארשטיין דעם כאראקטער פון יעדער געגעבענער מילכקאמ. מע קאָן גיט פארשטיין דעם סאָך פון מילכקאמ, אויב מע דערלערנט גיט די פאָליטיק, וואָס האָט געבראכט צו דער מילכקאמ, וואָס האָט זי צו-געגרייט. מאכנדיק אויסצוגן פון קלאזעוויצעס אָפּהאנדלונגען וועגן דער קעגנזעטיקער באצונג צווישן פארטיידיקונג און אָנגריף, בא-מערקט לענין: „עס פארשווינדט דער אונטערשייד צווישן פארטיידי-קונג און אָנגריף“, „אפ פרעמדער ערד פארטיידיקט די אייגענע ערד.“ די דאָזיקע אָנשויונגען לענינס האָבן א קאָלאָסאלע באדעטונג. לענינס גענאָלער געדאנק האָט אָנגעשטרענגט געארבעט איבערן גאנצן קאָמפלעקס אויסערסט קאָמפליצירטע פראגן פון דער נייער היסטאָרישער עפאָכע — פונעם אימפעריאליזם. די דאָזיקע גיטאנטישע ארבעט איז געווען בעקויעב אָפּצושטאָן כלויז אזא שיטאן פון רעוואָ-ליוציאָנערן געדאנק און ווילג, ווי לענין.

פון די ערשטע טעג מילכקאמ אָן האָט זיך לענין גענומען צום דעמאלט און טיפן שטודירן די וועלט-ליטעראטור אפן געביט פון עקא-נאָמיק, טעכניק, געשיכטע, געאגראפיע, פאָליטיק, דיפלאָמאטיע, א-בעטער-באוועגונג, קאָלאָניאלער פראגע און אנדערע געביטן פונעם געזעלשאפטלעכע לעבן פון פארשיידענע לענדער אין דער עפאָכע פון נעם אימפעריאליזם. די אויסצוג, קאָנספּעקטן, נאָטיצן, טאבלעס, וועלכע לענין האָט געמאכט אפן גרונט פון דער דורכגעלייטעטער ליטעראטור און פון די קוועלן, וועלכע ער האָט אָפּגעזאמלט אין 20 העפטן, — דאָס אלע מאכט אויס א גרויסן בוך פון מער ווי 40 דרוק-בויגן; די דאָזיקע מאטעריאלן זינען שפעטער ארויסגעגעבן גע-

וואָרן אַלס באַזונדערע זאַמלונג אונטערן נאָמען „העפטן איבער אימפּעריאַליזם“ יעדע האַנדלעכע און פאַרהאַלגעמיינערונג, יעדער אויספיר און יעדע אָפּשאצונג, האָט לענין געבויט אפּן פעסטן גרונט פון א קאָלאָסאַלן קאָנקרעטן מאטעריאַל. די וועלט האָט געגעבן ווייניק אזוינע אומדערמיטלעכע פאָרשער, קרוישטאַל־ריינע מענטשן אין דער וויסנשאַפּט, ווי עס איז געווען לענין.

אין רעזולטאַט פון אַז דער קאָלאָסאַלער פאָרשונגס־אַרבעט איז געשאַפּן געוואָרן לענינס באַרימטער בוך „אימפּעריאַליזם אלס העכ־סטע סטאַדיע פונעם קאָפיטאַליזם“. דער בוך איז פאַרענדיקט געוואָרן אין יוני 1916 יאָר. דער האָזיקער בוך איז איינס פון די גרעסטע ווערק פון מאַרקסיזם—לעניניזם.

מאַרקס האָט געגעבן אין „קאַפיטאַל“ אַן אַנאַליז פון די יעסוי־דעס פונעם קאָפיטאַליזם. לענין האָט גענואַל פאָרגעזעצט דעם „קאַפיטאַל“. מייסטערהאַפּט באַהערשנדיק דעם דואלעקטישן מעטאָד, האָט לענין דער ערשטער צווישן די מאַרקסיסטן געגעבן אין זיין אַרבעט אַן אַלזשימיקן און אויסשעפּנדיקן מאַרקסיסטישן אַנאַליז פונעם אימפּעריאַליזם אלס העכסטע און אין דער זעלבער צייט לעצטע סטאַדיע אין דער אַנטוויקלונג פונעם קאָפיטאַליזם, האָט אָפּגעדעקט זינע מאַקעס און די באַדינגונגען פון זיין אומפאַרמיטלעכע אָומקום, האָט דערווייזט, אַז דער אימפּעריאַליזם—דאָס איז דער שטאַרבנדיקער קאַפיטאַליזם, אַז „דער אימפּעריאַליזם איז דער ערעו פון דער סאָציאַל־לער רעוואָלוציע פונעם פראָלעטאַריאַט“¹.

לענין האָט געגעבן אַ קלאַסישע דעפּיניציע פונעם אימפּעריאַליזם: „אימפּעריאַליזם—דאָס איז דער קאָפיטאַליזם אַפּ יענער אַנמלוּק־לונגס־סטאַדיע, ווען ס'האָט זיך אויסגעבילדעט די הערשאַפּט פון די מאָנאָפּאָליעס און פונעם פינאַנצ־קאַפיטאַל, ווען ס'האָט באַקומען אַ נאָר גרויסע באַדיטונג דער עקספּאָרט פון קאַפיטאַל, ווען די צווישנ־פעלקערלעכע טרעסטן האָבן אָנגעהויבן די צעטיילונג פון דער וועלט און ווען די גרעסטע קאַפיטאַליסטישע לענדער האָבן פאַרענדיקט די צעטיילונג פון דער גאַנצער וועלט־טעריטאָריע“².

אין פאָליטישן געביט, האָט אָנגעוויזן לענין, איז פאַרן קאַפיטאַל־יזם באַראַקטעריסטיש דער קער פון דעמאָקראַטיע צו פאָליטישער דעאָקציע. די קאָלאָסאַלע מעכטיקייט פונעם פינאַנצ־קאַפיטאַל, דאָס באַהערשן דעם פאָליטישן אפאָראַט פון די בורזשאַזע מעלוכעס מיט צאָר דעם פינאַנצ־קאַפיטאַל, די סיסטעם פון ליגנס און פאָליטישן אָפּבאַרן די מאַסן, די „אַלגעמיינע“ באַגריפּטערונג מיט די פערספּעקטיוו פון די אימפּעריאַליסטישע אַנעקסיעס רופן אַרויס „אַ מאַסן־ווייז אַריבערגאַנג פון אלע פאַרמעגלעכע קלאַסן אפּ דער זייט פון נעם אימפּעריאַליזם“. די אימפּעריאַליסטישע אידעאָלאָגיע דרינגט אַרבעטן אויב „אינעם אַרבעטער־קלאַס, — זי צעלייגט דעם אויבערשיכט

1 לענין. ווערק, ב. XIX, ז. 77.

2 דאָרטן, ז. 143.

פון דער ארבעטער-אריסטאקראטיע, פארוואנדלט אים אין „ארבעטער-
מעשקארטימ“ פון דער בורשואזיע.

לעניג האָט ביזן סאָפּ דעמאָסטרירט די קאָנסקוואַנטישע אַנטי-
מאַרקסיסטישע טעאָריע פֿון „אָלמראַ-אימפּערוואַליזם“, וועלכע האָט
באהויבט, אז באַמ אימפּערוואַליזם איז קלוימערשט מעגלעך א פֿריד-
לעכע פֿאַרשטענדיקונג צווישן די קאָפימאָליסטישע מעלכעס, וואָס
וועט באַזימיקן די מילכקאָמעס און וועט מאַכן דעם אָנהייב פֿון אַן
אָרגאַניזירטער וועלט-ווירטשאַפֿט. די דאָזיקע „טעאָריע“ האָט גע-
האַלט, אז ס'איז מעגלעך צו לייוו אלע ווירערשפּרוכט פֿונעם קאָפי-
מאַליזם מיט פֿירדלעכע מיטלען, מיט דער הילף פֿון רעפּאַרמעס, אָג
דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע. לעניג האָט געזאָגט, אז די דאָזי-
קע „טעאָריע“ קאָנסקיס איז „מיינע אַבסטראַקציע“, א „נאַרישע
באַבע-מיינע“, „א רעאַקצאַנערער פֿרוו פֿון אַן אָנגעשאַקענעם קליינ-
בירגער צו באַהאַלטן זיך פֿון דער גרויזאַמער ווירקלעכקייט“.¹ דע-
מאָסטרירט די ליגנס פֿון קאָנסקיס, וועלכער האָט באַהויבט, אז
דער אָפּקום פֿון צווישנפֿעלקערלעכע קאַרטעלן פֿירט צו שטאַלעם צווישן
פֿעלקער, האָט לעניג דערווייז, אז פֿאַקטיש פֿירט זיי, אָט די קאַרטעלן,
צו אַן אויסערקעמער פֿאַרשאַרפֿונג פֿון די ווירערשפּרוכט צווישן די
קאָפימאָליסטישע לענדער, אז באַמ אימפּערוואַליזם זענען מילכקאָמעס
אומפֿאַרמערלעך.

לעניג באַראַקטערירט דעם אימפּערוואַליזם אלס באַזונדערע הויט-
טאָרישע סטאַדיע פֿונעם קאָפימאַליזם, וועלכע איז געזעצמעסיק צו-
געגרייט געוואָרן דורך דעם גאַנצן פֿרעוודיקן אַנטוויקלונגס-גאַנג. די
באַזונדערקייט פֿון דער דאָזיקער סטאַדיע באַשטייט, לויט לענינגען,
דעריין, וואָס דער אימפּערוואַליזם איז: (1) אַ קאָנפֿאַפֿאַליסטישער קאָ-
פימאַליזם, (2) אַ פֿאַראַזיטישער, אָדער אַ פּויגנדיקער, קאָפימאַליזם
און (3) דער שטאַנדנדיקער קאָפימאַליזם. דאָס באַשטייט, פֿאַרשטייט
זיך, גיט, אז דער קאָפימאַליזם וועט פֿון זיך אליין פֿאַרשווינדן, אָג
דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע.

לעניג האָט אים זיג בוכ באַוויזן, אז אים דער עפֿאַכע פֿון אים-
פֿערוואַליזם פֿאַרשאַהפֿט זיך אלע ווירערשפּרוכט פֿונעם קאָפימאַליזם
ביז דער העכסטער מאַדרייגע. דעריבער טאַקע האָט לעניג געהאַלטן,
אז דער אימפּערוואַליזם איז דער ערעו פֿון דער סאָציאַליסטישער
רעוואָלוציע. עס פֿאַרשטאַרקט זיך די רויבערישע קאָפימאָליסטישע
עקספּלואַטאַציע פֿון די מאַסן און באַגלעב דערמיט וואַקסן דער צאָהן
פֿונעם פּראָלעטאַריאַט קעגן דעם קאָפימאַליזם, עס וואַקסן אָג די
עלעמענטן פֿון אַ רעוואָלוצאַנערן אָפּרעס אינווייניק אים די קאָפי-
מאָליסטישע לענדער. עס פֿאַרשטאַרקט זיך די סאַמע פֿרעכע עקספּלואַ-
טאַציע און די סאַמע אומענטשלעכע אונטערדריקונג פֿון הונדערטער
מיליאָנען באַפֿעלקערונג אים די קאָלאָניאַלע און אָפּהענגיקע לענדער

1 לענינג. וועק, ב. XIX, ז. 149.

און באגלייב דערמיט וואקסן און איז די דאָזיקע לענדער די עלעמענטן פון א באפרענונגס-מילכקאמע קעגן דעם אימפעריאליזם.

לענינס ווערן וועגן אימפעריאליזם האָט א וועלט־היסטאָרישע באדעטונג. זי איז געווען א געזעצטער שטופע און דער אנטוויקלונג פון מארקס' עקאנאמישער טעאָריע. זי האָט א רוק געטאן פארויס די מארקסיסטישע טעאָריע, בארעכערט זי מיט גענעם אינהאלט, האָט געהאָלפן איבערקוקן און אפ א גענעם אויפן ליניע די פראקטישע פראגן פון דער פראַלעטארישער רעוואָלוציע.

דערלערנענדיק דעם אימפעריאליזם, האָט לענינס אנדעקט דעם געזעצ פון דער געזעצטערמייסטישער פון דער פאָליטישער און עקאָנאמישער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם. ער האָט אָנגעוויזן, אז די געזעצטערמייסטישער פון דער אנטוויקלונג און די ווידערשפּרינג פונעם קאפיטאליזם פארשאַרפן זיך אין די באדינגונגען פונעם אימפעריאליזם. די אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם באקומט א העכסט געזעצטערמייסטישן שפּראַנגאָרטיקן באראקטער, א קאָנפליקט־באראקטער. עס פארשטארקט זיך דער ווילדער קאמף צווישן די אימפעריאליסטישע רויבער פאר מערק אפ אָפּזעצן די סכורעס און ארויספירן קאפיטאָל, דער קאמף פאר קאָלאָניעס, פאר רויואַרנ־קוואַל, און דאָס ברענגט דערצו, אז פערנאָדישע אימפעריאליסטישע מילכקאמעס פאר א גענעם איבערפארטיילונג פון דער וועלט ווערן אומפארמינלעך. די אימפעריאליסטישע מילכקאמעס שוואכן אָפּ די קויכעס פון דעם אימפעריאליזם, מאכן פאר מעגלעך א דורכרייס פונעם פראַגט פונעם אימפעריאליזם דאָרט, ווו ער וועט זיך ארויסווייזן אמשוואכסטן. דער פון איז לענינס געקומען צום אויספיר, אז מארקס' און ענגעלסעס אלטע פאָרמולע וועגן דעם, אז עס איז אומעגלעך, דער סאָציאליזם זאָל זיגן אין איין לאנד, און וועגן דעם, אז דער סאָציאליזם קאָן זיגן בלויז לאנד גלעכצייטיק זיגן פון דער פראַלעטארישער רעוואָלוציע איז אלע פאָרגעשריטענע קאפיטאליסטישע לענדער, — אז אָס די פאָרמולע אנטשפּרעכט זיין געזעצטערמייסטישער סיימאָל ציע, אז זי דארף פארבייגן ווערן מיט א גענעם פאָרמולע וועגן דער מעגלעכקייט פונעם זיג פונעם סאָציאליזם אין איין, באזונדער גענעם מען, לאנד און דער אומעגלעכקייט פון דעם גלעכצייטיקן זיג פונעם סאָציאליזם אין אלע לענדער.

דאָס איז געווען די גרעסטע אנטדעקונג פון אונדזער עפאָכע. זי איז געווען דער אָנפירנדיקער פרינציפ פון דער גאנצער וויסנשאַפֿטלעכער לענינס, פון דער גאנצער וויסנשאַפֿטלעכער מעטיאָד פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי.

„דאָס איז געווען א געזעצ, א פארענדליכע טעאָריע פון דער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע, א טעאָריע וועגן דער מעגלעכקייט פון גענעם זיג פונעם סאָציאליזם אין איינצלע לענדער, וועגן די באדינגונגען פון זיג זיג, וועגן די פערשפּעקטיוון פון זיג זיג, א טעאָריע, וואָס די יעסידעס אירע האָט לענינס אָנגעמערקט נאָך אין 1905 יאָר

באדינגונגען פונעם פאָר-אימפערוואַליסטישן קאפיטאַליזם, ווען דער קאפיטאַליזם איז געגאנגען בארג-ארום, — אז קאָסט די פאָרמוקע אנט- שפּרעכט שוין נישט די גנע באדינגונגען, די באדינגונגען פונעם אימ- פערוואַליסטישן קאפיטאַליזם, ווען דער קאפיטאַליזם האָט זיך אָנגע- געהויבן אנטוויקלען בארג-אראָפּ, האָבנדיק זיך פארוואנדלט אין א שטאַרבנדיקן קאפיטאַליזם. מע האָט געדארפט געפינען א גנע פאָר- מוקע, און נישט קלאמערן זיך אָן דער אלטער און פארוואנדלענע זי- איז א האָנמע. די דאָזיקע גנע פאָרמולע האָט אנטדעקט לענין. גראַד לענין איז געווען דער ווירקלעכער מאַרקסיסט, וואָס האָט דרייט אנט- וויקלט די מאַרקסיסטישע טעאָריע אפּן גרונט פון טיפּן דערלערנען די ווירקלעכקייט. אָן אזא אנטוויקלונג פון דער רעוואָלוציאָנערער טעאָריע וואָלט דער פראָלעטאַריאט נישט געקאָנט זינגן און וואָלט נאָך אקצ פארבליבן אין דער יכורזשואזער קנעכטשאפט. לענינס טעאָריע זענען דער מעגלעכקייט פונעם זיג פונעם סאָציאַליזם אַינ איינ לאנד האָט געגעבן דעם פראָלעטאַריאט א פערספעקטיוו פון קאמף, האָט צעבונדן די ענערגיע און די איניציאַטיוו פונעם פראָלעטאַריאט פון איינצילע לענדער פאר אן אָנגרייפ קעגן זיין גאנצאָנאלער בורזשואזיע, האָט געגעבן א וויסנשאפטלעכ באגרידעטע זיכערקייט אין זיין לענין האָט מיט א קאָלעקטאָלער ענערגיע געארבעט אפּ צו בא- העפטן די לינקע עלעמענטן פון די סאָציאַליסטישע פארטייען, ווערנדיג דיק זייער ארבעט אין דער רעוואָלוציאָנערער ריכטונג. אינעם ערשטן יאָר מילכאָמע האָט לענין געווענדט זיין אויפמערקזאמקייט דעריקער אפּ איוואָסצוגעפינען די לינקע עלעמענטן אין דער אינטערנאַציאָנאַלער ארבעטער-באַוועגונג, אפּ אינשטעלן א פארבינדונג מיט זיי, אפּ אָנגאניזירן אַז פארטייניקן זיי. נאָך דעם, ווי עס איז געשאפן געוואָרן די צימערוואלדער פארטייניקונג און ס'איז אָרגאַניזירט געוואָרן די צימערוואלדער לינקע גרופע, טראָגט לענין אריבער דעם שווערפונקט אפּן קאמף אינווייניק אין צימערוואלד, קעגן די צענטריסטישע, קליינ- בירגערלעכע, פאַציפּיסטישע עלעמענטן, פאר דער רעוואָלוציאָנערער ליניע. און דער דאָזיקער קאמף האָט געגעבן באשטימטע רעזולטאטן. דאָס לעבן גופע האָט באשטעטיקט, ואו לענין איז גערעכט. דער יאָך פון דער מילכאָמע, וועלכע האָט זיך געצויגן שוין דאָס צווייטע יאָר, האָט זיך געלאָזט פילן אלע מאַטאַשעסדיקער. איז רעזולטאט דערפון זענען די צימערוואלדער רעכטע אונטערן אינפלוס פון דעם, וואָס די מאַסן זענען פיל לינקער געוואָרן, געווען געצווינגען אפּ דער 11. צימערוואלדער קאָנפערענץ, וואָס האָט זיך געהאט פארוואלט אין אפרעל 1916 אינעם שווייצער דערפֿל קינמאל, צו שטימען פאר מער לינקע רעוואָלוציעס. די לינקע זענען אין קינמאל געווען שטאַרקער, איידער אפּ דער ערשטער קאָנפערענץ, און האָבן געהאט א גרעסערע ווירקונג אפּ די באשלוסן. לענין האָט זיך דערשלאָגן דעצו, אז ס'איז אָנגענומען געוואָרן א רעוואָלוציע, ווו ס'ווערט קריטיקירט דער פאַציפּיזם, ווו ס'ווערט שארף קריטיקירט די אינטערנאַציאָנאַלע סאָ- ציאַליסטישע ביוראָ. אָפּשאצנדיק די רעזולטאטן פון דער קאָנפערענץ, האָט לענין אין מיי 1916 יאָר געשריבן: „איז אלגעמיינ גענומען

איז עס דאָך, נישט געקוקט אפּן שלאָל בעסרוינעס, א טראַט אפּ אונז
צוריסטן מיט די סאָציאַל-פּאַטרוואַטנ¹.

נאָך פאַר דער קאָנפּערענצ האָט לענין געהאט אָנגעוויזן, אז רי
פּראַגע וועגן דער שפּאַלטינג מיט די אָפּאַרמאָניסטן, מיט די סאָציאַל-
שטאַליניסטן איז די גרונט-פּראַגע. „אלע, וואָס קווענקלעך זיך, איז
דעם פּראַט, — האָט לענין געשריבן איז מאַרט 1916 יאָר, — זענען
סאָנימ פונעם פּראָלעטאַריאַט, בענעניע זיי פאַר נישט דערלאָזט
ווערן קיין שום נאָכגיכטיג²“.

נאָך דער קאָנפּערענצ העלפט לענין נאָך מער די לינקע עלעמענטן
איז דער ארכעטער-באוועגונג פון מיטעל-איראָפּע און אמעריקע
אויסצולעבן זייערע קליינבירגערלעכע אָנשווינגען און אָפּאַרמאָניסטי-
שע פּעלערן. ער נעמט אן אקטיווע אָנשטיל איז דער לינק-סאָציאַליס-
טישער פּרעסע, ביפּראַט איז דעם טעאָרעטישן אָרגאַן פון דער צי-
מערואַלדער לינקער „Vorbote“ („דער אָנזאָגער“). באַזונדערס פיל
אומפּערקומענע נישט ער אָפּ דער יוגנט, דערציילנדיק זי איז רעוואַ-
לוציאָנערן גיט. לענין האָט געוואָלט אפּ זיין זיט די בעסטע עלע-
מענטן פון דער פּראָלעטאַרישער יוגנט.

די פּעלערן, די פאַרריפּלונגען, דער טעאָרעטישער פּלאַנמער,
וואָס אייניקע לינקע פלעגן דערלאָזן איז די לייכטיקסטע פּראַג פון
מילכאָמע, שטאַלעם און רעוואַלוציע, זענען האַרב פאַרמיטל און
קריטיקירט געוואָרן איז א ריי ארטיקלעך לענינס.

באַזונדערס שאַרף האָט לענין קריטיקירט די פּאַציפּיסטישע אי-
ליוויזיעס פון אייניקע לינקע, דעם לאָזונג פון „אנטוואָפּענונג“, וועלכע
זיי האָבן ארויסגערוקט. קעמפּנדיק קעגן די פּאַציפּיסטן, האָט לענין
פאַגאנדירט געארבעט זיין לערע וועגן גערעכטיקע און אומגערעכטיקע
מילכאָמעס. ער האָט אָנגעוויזן, אז די באַלשעוויקעס, די פּראָלעטאַ-
רישע רעוואַלוציאָנערן, דאַרפן קעמפּן נישט קעגן יעמאָדער מילכאָמע,
נאָר בלויז קעגן א פאַרכאפּערטער, רויבערישער, אומגערעכטיקער
מילכאָמע, וואָס דער ציל אירער אַין פאַרכאפּן און פאַרשקלאפּן
פּרעמדע לענדער, פּרעמדע פּעלקער. וואָס איז שטעק א באַפּרייטונג-
מילכאָמע: פאַרטיידיקן דאָס פּאָלק קעגן די פּרווון צו פאַרשקלאפּן
עס, באַפּרייטן דאָס פּאָלק פון אונזערן יאָב פון קאַפיטאַליזם, בא-
פּרייטן די קאָלאָניעס און די אָפּהענגיקע לענדער פון אונזער דער
פאַרשקלאפּונג מיטאָר די אימפּעריאַליסטן — אזא מילכאָמע אַלס א
גערעכטיקע מילכאָמע דאַרפן די באַלשעוויקעס שטיצן.

עס איז גיטאָ קיין שערלעכערע זאכן, האָט געזאָגט לענין, ווי די
נאַטאַלישע, קליינבירגערלעכע, פּאַציפּיסטישע דראַשעס וועגן דער מעג-
לעכקייט אָפּצושטאפּן מילכאָמעס באַט קאַפיטאַליזם. דער אימפּעריאַ-
ליזם — דאָס איז פאַרבייטערטער קאַמפּ פון די קאַפיטאַליסטישע מע-
לכעס פאַר פאַרטיילן און איבערפאַרטיילן די וועלט. דעריבער זענען
מילכאָמעס באַט קאַפיטאַליזם אומפאַרמינדלעך. בלויז נאָך דעם, ווי

1 לענין. וועק, ב. XXIX, ז. 251.

2 דאָרטן, ז. 228.

דער קאפיטאליזם וועט ארצפגעוואָרפן ווערן און דער סאָציאליזם וועט זינג אין דער גאנצער וועלט, וועלן מילכאָמעס ווערן אומעגלעכ. לענין האָט מיט פאראכטונג געשטעמפלט די יעניקע, וואָס האָבן פאָרגעלייגט דעם פראָלעטאריאט צו אנטוואָפּענען זיך, אָפּזאָגן זיך פון געווער. „און אונטערדריקטער קלאַס, — האָט געשריבן לענין, — וואָס שמרעכט נישט אויסצולערנען זיך באַגייג זיך מיט געווער, צו האָבן געווער, אזא אונטערדריקטער קלאַס וואָלט פארדינט בלויז דאָס, אז מע זאָל זיך מיט אים באַגייג ווי מיט קנעכט“. אינ יעמאָוירער קלאַסע געזעלשאַפט איז דער אונטערדריקטער קלאַס באוואָפנט. ווער עס וויל זיך באַפֿרענען פון אונטערן יאָך פון עקספּלואַטאציע, דארף זיך באוואָפּענען צו א פארבימערטן קאמפ קעגן די עקספּלואַטאָרן. „אונדזער לאָזונג, — האָט דערקלערט לענין, — דארף זיין: באוואָפּענען גען דעם פראָלעטאריאט, קעדי צו באַזיגן, עקספּראָפּרירן און אנטוואָפּענען די בורזשואזיע“¹.

לענין האָט אָן ראַמאָנעס קריטיקירט די פרווונ אָפּצולייקענען די באַדעטונג פונעם קאמפ פון פראָלעטאריאט פאר דעמאָקראטישע פאָדערונגען אין דער עפאָכע פון אימפעריאליזם, — פרווונ, וואָס זיך גען געווען צוגעדעקט מיט „לינקער“ פראזע און וואָס איז טאָך גענומען זינען זיי געווען טיף אָפּאַרטוניסטיש. בוכארין, פיאמאקאוו, ראדקע האָבן געפרוּווט דורכשלאָפּן די דעם מאַרקסיזם פֿינטלעכע „אידיעלעכ“ פון אָפּזאָגן זיך פון קאמפ פאר דעמאָקראטישע פאָדערונגען, פאר א דעמאָקראטישער רעפּובליק, פֿון אָפּזאָגן זיך פונעם לאָזונג — רעכט פון נאציעס אפ זעלבסטבאַשטימונג. לענין האָט אָנגערופֿן אזוינע „אידיעלעכ“, „קאריקאטור אפן מאַרקסיזם“, „אימפעריאליסטישער עקאָנאָמיזם“. ער האָט דערווייזן זייער גאנצע אימפּיניקט און שערלעכקייט.

לענינען איז אויסגעקומען נישט ווייניק מילכאָמע צו האלטן קעגן די דאָזיקע אָפּאַרטוניסטישע, פּלאַנטערער און אינטריגאנען, וואָס האָבן זיך שפעטער ארויסגעוויזן אלס גידערטרעכטיקסטע פארעטער און באַנדיטן. עס האָט זיך געפאָדערט גרויס וואכזאמקייט, גרויס וועלטזיכטיקייט, קעדי צו לאָזן אזוינע עלעמענטן שערדיקן דער זאך פון סאָציאליזם.

לענין האָט געלערנט, אז די סאָציאליסטישע רעוואָלוציע — דאָס איז נישט איינע אקט, נישט איינע שלאכט, נאָך א גאנצע עפאָכע פון פאראַשארפטע קלאַסע-קאָנפליקטן, א לאנגע ריי שלאכטן אפ אלע פראָנטן, דא. אינ אלע פראנטן פון עקאָנאָמיק און פאָליטיק. קעדי צוצוגרײַטן זיך צום זיג איבער דער בורזשואזיע, קעדי אימשימאנד צו זיג געווינען די שלאכט, דארף דער פראָלעטאריאט פירן אן אלווייטיקן קאָנסעקווענטן און רעוואָלוציאָנערן קאמפ פאר דעמאָקראטיע.

שוין דעמלט האָט זיך לענין קלאָר פאָרגעשטעלט דאָס ווירקלעכע בילד פון דער צוקונפטיקער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע, וועלכע האָט זיך אינגיכט אָנגעהויבן אין רוסלאנד. „די סאָציאליסטישע רעוואָלוציע

ציע אינ אייראָפּע, — האָט לעניג געשריבן הארבסט 1916 יאָר, — קאָנ גיט זיג עפעס אנדערש, ווי אג אופרעס פונ מאסנ-קאמפ פונ אלע אונ אלערליי אונטערדריקטע אונ אומוצופירדענע. טייל פונ דער קלייג-בורזשואזיע אונ פונ די אָפּגעשטאנענע ארבעטער וועלן אומפארמנדלעכ אָנטייל נעמען אין איי — אָן אזא אָנטייל איז גיט מעגלעכ קיין מאסנ-קאמפ, איז גיט מעגלעכ קיין שוים רעוואָלוציע — אונ פונקט אזוי אומפארמנדלעכ וועלן זיי ארענטראָגן איי דער באוועגונג זייערע פאָרומיילן, זייערע רעאקצאָנערע פאנמאזע, עס, זייערע שוואכקייט אונ פעלער. אָביעקטיוו אָבער וועלן זיי אָנפאלן אפן אפויטאל, אונ דער באוויסטיגער אוואנגארד פונ דער רעוואָלוציע, דער פאָרגעשריטענער פראָלעטאריאט וועט קאָנען, אויסדריקנדיק דעם דאָזיקן אָביעקטיוו עמעס פונ דעם פארשיידנאָגן ליריק אונ פארשיידנשימיקן, בונט אונ אויסערלעכ-צעשפליטעדע מאסנ-קאמפ, פארייניקן אונ ריכטן איי, דערפאָרען די מאכט, פאראכאפן די בענק, עקספראָדירן די בא אלעמען (האנאם צוליב פאר-שיידענע סיבעס!) פארהאסטע טרעסט אונ פארווירקלעכן אנדערע דיקטאטאָרישע מאַסמיטלען, דער סאכאקל פונ וועלכע עס איז — דאָ אראָפּווארפן די בורזשואזיע אונ דער זיג פונעם סאָציאליזם, א זיג, וואָס וועט זיך וועט גיט מיטאמאָל „אָפרייניקן“ פונ די קלייגנדיג-גערלעכע שלאקן“¹.

לעניג, הערט גיט אויפ זיך צו פארגעמען מיטן ווייטערדיקן פאנאג-דערארבעטן די נאציאנאלע פראגע, טרעט ארויס קעגן די אנטימאָר-סיסטישע אָנשויונגען פונ פיל לינקע סאָציאל-דעמאָקראטן. קעדיי צו פארשטיין די גאנצע באדעטונג פונעם באַלשעוויסטישן לאָזונג וועגן דעכט פונ נאציעס אפ זעלבסטבאשטימונג, דארפ מען זיך, האָט גע-זאָגט לעניג, אבסאָליוט קלאָר פאָרשטעלן, אז איז דער עפאָכע פונעם אימפעריאליזם טיילט זיך איין די גאנצע באפעלקערונג פונעם ערד-קוגלעכ אפ צוויי אומגלעכע טיילן: פונ איין זייט, א קליינע גרופע אונטערדריקענדישע נאציעס, פונ דער אנדער זייט — די קאָלאָניאלע מאסן אונטערדריקטע פעלקער איז די קאָלאָניעס, האלב-קאָלאָניעס אונ אָפּהענגיקע לענדער.

לעניג האָט אפגעשטעלט מאַרקס' אונ ענגעלסעס לאָזונג, וועלכע די פארטייען פונ II אינטערנאציאנאל האָבן געהאט פארגעסן: „עס קאָנ גיט זיג פאר א פאָלק, וואָס אונטערדריקט אנדערע פעלקער.“ איז די אינטערעסן פונ זיג אייגענער באפרינונג דארפ דער פראָלע-טאריאט פאָדערן, די קאָלאָניעס זאָלן באפרינט ווערן פונ אונטער-יאָכ פונ די אימפעריאליסטישע מעלכעס, פונקט אזוי דער ענגלישער פראָלעטאריאט דארפ פאָדערן, לויט מאַרקס' איינע, די פולע זעלבסט-באשטימונג פאר אירלאנד. די פאָדערונג צו באפרינט די קאָלאָניעס, צו באפרינט די אָפּהענגיקע נאציאנאליטעטן דארפ דער פראָלעטא-ריאט ארויסשטעלן קודעמאָל זיג אימפעריאליסטישער רעגירונג, זיג אימפעריאליסטישער בורזשואזיע.

אין לענינים מעזיסן, "די סאצאלאגישע רעוואלוציע און די רעב" פון נאציעס אפ זעלבסטבאשטימונג" (אָנגעשריבן אין מארט 1916 יאָר) און אין זיין ארטיקל „סאכאקלען פון דער דיסקוסיע וועגן זעלבסטבאשטימונג" (אָנגעשריבן הארבסט 1916 יאָר) ווערט געגעבן אן אויסשפאנדוק קריטיק פון דער אנטי-מארקסיסטישער פאָליציע פון די פוילישע און לינקע האַלענדישע סאָציאל-דעמאָקראטן. אין די דאָ-זיקע היסטאָרישע פראָגראַם אין דער נאציאָנאַלער פראגע. פון א בא-שטאנדטייל פון דער בורזשוא-דעמאָקראטישער רעוואלוציע, האָט אָנגעוויזן לענין, האָט זיך די נאציאָנאַלע פראגע שוין פארוואנדלט אין א באשטאנדטייל פון דער סאָציאליסטישער רעוואלוציע. די נאציאָנאַל-קאָלאָנאַלע פראגע איז אַרגאניש פאַרבונדן מיט דער פראגע וועגן אראָפּוואַרפן דעם אימפעריאליזם, די פראָלעמארישע רעוואָלי-ציע דארף ווי ווייט מעגלעך אונטערהאלטן דעם קאמפ פון די האַ-לאַניעס קעגן אימפעריאליסטישן יאָכ. לענין האָט פאנאנדערנעארבעט א הארמאנישע סיסטעם אָנשויונגען וועגן דער נאציאָנאַל-קאָלאָנאַלער פראגע אין דער עפאכע פון אימ-פעריאליזם.

וויינענדיק אין דער שווייץ, געמט לענין אן אקטיוון אַנטייל אויך אין דער שווייזער ארבעטער-באוועגונג. די באפעלקערונג פון דער גייטראלער שווייץ איז באשטאנען פון דייטשן, פראנצויזן און איטא-ליענער, וואָס דאָס האָט געשאפן צוואַב-קאנפליקט פאר דער אופויר-קונג אפ דער ארבעטער-באוועגונג פון דייטשלאנד, פראנקרייך און איטאליע. לענין האָט פלעסיק שטודירט די געשיכטע פון שווייץ ער פלעגט ארויסטרעטן אפ פארוואנדלונגען און מיטונגען, האָט אונטער-געהאלטן אן ענגע פארבינדונג מיט די לינקע סעקט פון דער שוויי-צער סאָציאל-דעמאָקראטיע. אין נאָיאַבער 1916 יאָר איז לענין ארויס-געטרעטן אפן צוואמענפאָר פון דער שווייזער סאָציאל-דעמאָקראטיע, אין דעקאבער האָט ער אָנגעשריבן מעזיסן וועגן די אופגאבן פון די לינקע צימערוואלדיסמן אין דער שווייזער סאָציאל-דעמאָקראטישער פארטיי.

דער קאמפ צווישן די רעכטע און די לינקע אין דער צימער-וואלדער פארייניקונג האָט זיך אלץ מער צעפלאקערט. די צימער-וואלדער רעכטע האָבן זיך אָפן אָנגעשלאָסן אָן די שאָוויניסמן אי אין פראנקרייך, אי אין דייטשלאנד, אי אין איטאליע. אין דער שווייץ האָט דער צענטריסט גרין, דער פאָרויצער פון דער צימערוואלדער פארייניקונג, אָנגעהויבן מאכן יאדאכעס מיט די אָפּאָרטוניסמן. לענין איז מיט דער גאנצער ענערגיע ארויסגעטרעטן אָנגען די סאָציאל-פאציפיקטן און צענטריסטן קאמפסקי, גרין, מערהיימ און אנדערע, קעגן די וועלכע האָבן געדאָט אונטערגעשריבן דעם מאני-פעסט אין צימערוואלד און אין קינפאל און דערנאָך זיך א קער-געמאָן צו שאַלעם-מאכערט, און א בונד מיט די אָפּאָרטוניסמן. „צימערוואלד" האָט בעפירערט באנקראטירט, — האָט לענין גע-שריבן, — און א גוט וואָרט דינט ווייטער אפ צוצודעקן צעפולא-

קנט! די צימערואלדער מערהנט — טוראטי און קאמפ, קאומסקי מיט לעדעבורג, מערהייט — דאָס אלץ איז אַרביטערגעגאנגען אפּ דער פּאָליציע פונעם סאַציאַל-פּאַציפּיזם, וואָס איז אַזוי פּערלעכ (און אזוי רעזולטאַטפּלאַן!) פּאַרורטיילט געוואָרן אין קינגקאָל... און דער צימער-וואַלדער „צענטער“ — ר. גרימ, וועלכער האָט דעם 7/I 1917 גע-שלאָסן אַ בונד מיט די סאַציאַל-פּאַרטיאַס פונעם דער שווייץ אפּ צו קעמפּן קעגן די לינקע!! גרימ, וועלכער זיכט די סאַציאַל-פּאַרטיאַס פונעם אלע לענדער, אַכוצ די שווייצער, וועלכע ער דעקט צו! דאָס איז עקלהאפּט! איך בין מאַלע רעזיכע אפּ די דאָזיקע נידער-טרעכטיקע לייט; עס עקלט צו הערבן זיי און וועגן זיי; עס עקלט נאָך מער צו טראכטן וועגן אַרבעטן צוזאַמען מיט זיי“¹.

נאָכן קראכ פונעם „צימערואַלד“ האָט מען דעם קאמפ פאר אַ נעמע אינטערנאַציאָנאַל געדארפט אַריבערטראָגן אפּ אַן אנדער באַדן. לעגן רופט צו שאפּן אַ נעמע, אַ ווירקלעכ סאַציאַליסטישן אינטער-נאַציאָנאַל, צו אָרגאַניזירן אין אלע לענדער פּראָלעטאַרישע פּאַרטייעס פונעם אַ נעמע טיפּ, וואָס זאָלן פּולשענדיק אַנטרעסן מיט די צילע באַנקראַטירטע פּאַרטייעס, זאָלן זיין פּייזיק אָנצופירן מיטן רעוואָלוציאָנאַלערן קאמפ פונעם די מאַסן פארן סאַציאַליזם.

איך זע נאָך און איך ווילן ביזן גאָר פּעסעס, — האָט ער גע-זאָגט, — אז די פראַגע וועגן דער פּראָגראַם און מאַסטיק פונעם דעם נעמע סאַציאַליזם, פונעם ווירקלעכ רעוואָלוציאָנערן מאַרססיזם, און נישט פונעם דעם פאַסקודנעם קאומסקיזם, שט״ט אפּן טאַג-סיי-דער אומעטומ“².

לעגן איז אַרויסגעטראָגן אלס עכטער פירער פונעם דער אינטערנאַ-ציאָנאַלער אַרבעטער-באַוועגונג, פאַרלייגנדיק די יעסידעס פונעם דעם נעמע, קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל.

אָנהייב 1917 יאָר האָט לעגן אָנגעוויזן, אז אין דער וועלט-פּאַ-ליטיק באַמערקט זיך אַ קער — פונעם דער אימפּעריאַליסטישער מיל-באָמע צו אַן אימפּעריאַליסטישן שטאַלעם. די מילבאָמע האָט אַרויס-גערופּן אַ שטאַרקע, אויסגעשעפּטקייט באַ ביידע קריגספירנדיקע לאַג-אַ-ליציעס. די רעסורסן און די קריגס-מעגלעכקייטן פונעם יעדערער פונעם זיי זינען אין גאנג פונעם דער מילבאָמע אין אַ גענוער מאַס געווען פּעסטיגעשטעלט, די קרעפטן פונעם די אַרמיעס און פונעם די פּלאַטן זיי-גען געווען אויסגעפּראָווט און אויסגעמאַכט. אלע עאָרפער איז גע-וואָרן דער מאַנגל אין רויזאָרג און דערגערונג. וועטער אָנלעבן זיך אפּן בעזשע פונעם דער דאָזיקער מילבאָמע האָט די בורזשאַויע שוין נישט געקאָנט. דער וואָס פונעם צאָרג און פונעם דער אומצופרידנקייט פונעם די מאַסן, דער אַופשטעל פונעם רעוואָלוציאָנערן קאמפ פונעם די אַרבעטער, די ווירונג צווישן די סאַלדאטן אפּן פּראָגראַם האָבן באַ-וויזן, אז אין אַייראָפּע איז פאַראַן אַ רעוואָלוציאָנערע סיטואַציע. מוירע האָבנדיק פאר דער אָנקומענדיקער רעוואָלוציע, האָבן די לאַ-

1 לעגן. וועק, ב. XIX, 401.

2 דאָרט, ז. 402.

פֿימאליסטן זיב גענילט צו שליסן און אימפערנאליסטישן שטאלעמ. די פראזן פון די סאציאל-פאציפיקטן וועגן דער מעטלעכקייט פון א קלוימערשט דעמאקראטישן שטאלעמ קאן א סאציאליסטישער רעוואָלוציע זענען געווען א באקוועמע שירמע פאר די אימפערנאליסטן אפ געמען צוגרייטן דאָס שליסן א רויבערישן שטאלעמ. פון דעם פראָלעטאריאט און פון זיין פארטיי האָט זיך געפאָדערט גרייטקייט און אנטשלאָסנקייט צו גיין אפ רעוואָלוציאָנערע אקציעס.

לענינס האט געזען טעטיקייט אין טאקע געווען געווענדט אפ איריניזם, פאליטיש און ארגאניזאציאָנעל צוגרייטן דעם ארבעטער-קלאס און זיין פארטיי צו די שלאכטן פאר דער סאציאליסטישער רעוואָלוציע. א קאָלעסאלע באדעטונג האָט זיין דער הינזיכט געהאט זיין ארבעט איז אָט דעם פערנאָד איבער דער פראגע וועגן מעלכע.

די פראגע וועגן דער דיכטאמור פונעם פראָלעטאריאט, די דאָ-זיקע גרונט-פראגע פון דער מארקסיסטישער טעאָריע, איז באאליכטן געוואָרן נאָך איין לענינס פרונקע ארבעטן. די אימפערנאליסטישע מיל-באָמע האָט געשאפן א רעוואָלוציאָנערע סיטואציע; די פראגע וועגן דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע, וועגן דעם, אז דער פראָלעטאריאט זאָל פארבאפן די מאכט, האָט זיך געשטעלט אפן סאָנסיידער. איין לענינס האָט זיך ווידער אָנגעהויבן פארגעמען מיט דער דאָזיקער פראגע. די פארעמער פונעם סאציאליזם — די אָפאָרטוניסטן (סאציאל-שאַוויניסטן, קאמסקאנער) האָבן געזען מיט אלע מיטלען צו פאָר-פלאַנערען די דאָזיקע פראגע, צו פארהוילן מארקס ווירקלעכע אָנט-שווינגען. זיי האָבן אפ א געמיינעם אויפן פארקריפלט און פאָר-דרייט דעם מארקסיזם, ארויסגעוואָרפן פון אים זיין רעוואָלוציאָנערע אינהאלט און האָבן אפ אזא אויפן געפרוּווט צודעקן זייער אָפּוואַגן זיב פון דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע, פון דער דיכטאמור פונעם פראָלעטאריאט.

לענינס איז געווען אפגעבראכט און דערצאָרנט, זעענדיק ווי גע-וויסנלאָז די אָפאָרטוניסטן פארקריפלען דעם מארקסיזם. פאר דער ריינקייט פונעם רעוואָלוציאָנערע מארקסיזם איז ער אלעמאָל גרייט געווען צו שטאָנגן זיך ביזן לעצט. איין די דאָזיקע טעג פון אינזענ-גיווער ארבעט איבער דער פראגע וועגן מעלכע האָט לענינס גע-שריבן צו אינעם ארמאנר:

„איב ביז נאָך אלץ „פארליבט“ אין מארקס און ענגעלס, איז קיין שום לעסטערן זיי קאָן איב רונק גיט אריבערשטאָנג. גיין, דאָס זענען — עמעסע מענטשן! בא זיי הארץ מען זיך לערנען. פון דעם דאָזיקן באָרדן פאָרן מיר גיט אַראָפּגיין. פון דעם דאָזיקן באָרדן זענען אראָפּ סיי די סאציאל-שאַוויניסטן סיי די קאמסקאנער.“

לענינס האָט זאָרגפוליק צונויפגעזאמלט און צוריק אָפגעשטעלט אלץ, וואָס מארקס און ענגעלס האָבן געשריבן איבער דער פראגע וועגן מעלכע. די לערע פונעם מארקסיזם וועגן מעלכע האָט ער אָפגערייניקט פון די אָפאָרטוניסטישע פארקריפונגען און האָט זי אנטוויקלט וועמער, באדיכערט זי מיט דער גייער דערפארונג איין די גייע באדינגונגען פונעם קלאסנאמפ פון פראָלעטאריאט. דער

רעזולטאט פון אַז דער אַרבעט לענינס איז געווען זיין גענעראל וואָרק „מעלכע און רעוואָלוציע“, וואָס די צוגרייטונגס-מאטעריאלן צו דעם האָט ער אין די מילכקאָמפּאַניאַן געהאט צוגויפגעזאמלט איבער „העפטל אין בלויען איינבונד“, וואָס איז באוויסט אונטערן נאָמען „דער מאדקסיזם וועג מעלכע“.

אופגעשטעלט מאדקס' און ענגעלסעס אָנשוויטגען וועגן דער 'רונט-פואנע פון דער רעוואָלוציע, ציט לענין אונטער די סאכאקלען פון דער נוצער היסטאָרישער דערפארונג. ער מערקט אָפּ, אז די רוסישע רעוואָלוציע פון 1905 יאָר האָט ארענגעטראָגן פיל נישט אין דער פראגע וועגן מעלכע. לענין גיט אַ קורצע פאַרמילירונג, וואָס דריקט אַויס דעם פאָל פונעם איינעם: „די אלטע („פארטיקע“) מעלכע מאשינ און די פאַרלאמענטן פאַרבייטן מיט סאָוועטן פאָר אַרבעטער-דעפוטאטן און 'זייערע אָנגעטרויע פערזאָנען“. אפּ דער פראגע: און ווי זשע וועט זיין מיט דער גיט-ארבעטער-דיקטער באפעלקערונג? ענטפערט לענין: „ווער עס ארבעט גיט, דארף גיט עסן (שוין אָפּגערעדט פון אָנפירן מיט דער מעלכע)!!“¹ אזוי מערקט לענין דאָ אַן די לערע פונעם מאדקסיזם וועגן דער דיקטאטור פונעם פּראָלעטאריאט און די מעאָרע פון דער סאָוועטישער מעלכע, וועלכע ער האָט שפעטער באַמאנדרעהגעארבעט אפּן גרונט פון דער דערפארונג פון די דריי רוסישע רעוואָלוציעס.

לענין האָט קלאָר געזען, אז די אימפעריאליסטישע מילכקאָמפּע דער-געענטערט מיט קאָלאָסאלער שנעלקייט די רעוואָלוציע.

דעם 9 (22) יאנואר 1917 יאָר איז לענין ארויסגעטראָגן אין ציריך אפּ א פארזאמלונג פון דער ארבעטער-יונגט מיט אַ פאַרטרעג וועגן דער רוסישער רעוואָלוציע פון 1905 יאָר. ער האָט געזאָגט: „אונז דארף גיט אָפּמאכן די איצטיקע בעסוילעם-שטילקייט אין אייראָפּע. אייראָפּע איז שוואנגער מיט רעוואָלוציע. די אומגעהייערע גרוילן פון דער אימפעריאליסטישער מילכקאָמפּע, די ליידיג פון יאקערס רופּן אומעמום ארויס א רעוואָלוציאָנערע שטימונג, און די הערשג-דיקע קלאסן — די בורזשואזיע, און וויערע מעשאַרסימ — די דעג-רונגען, גייען ארעט אַלץ מער און מער אין א העק, פון וועלכע זיי קאָנען ביכלאל גיט געפינען קיין אויסוועג אָן די גרעסטע דערשייטערונגען“².

עס איז אוועק עטוואָס מער פון אַ כוידעש, און ס'האָט זיך אָנגעהויבן די רעוואָלוציע אין רוסלאַנד — אין דעם שוואכסטן רינג פון דער אימפעריאליסטישער ווייט.

די יעדע וועגן דעם זיג פונעם אופשטאנד אין פעטראָגראד איז דערגאנגען צו לענינען אָנהייב מארט. פון דעם מאָמענט אָן זייען אַלע געראנקען לענינס געווען קאָנצענטרירט אפּן דערלערנען און אָפּשאצן די דאָזיקע קאָלאָסאלע געשעעניש און אפּ דעם, וואווי ווי ווייט מעגלעך שנעלער זיך אומקערן קיין רוסלאַנד.

1 לענין-זאמלונג XIV, ז. 314, 315.

2 לענין, ווערק, ב. XIX, ז. 357.

אין די עסקינע פון די מעזינס פון 4 (17) מארט 1917 יאר, און דערנאך אין די „בריוו פון דער ווייט“ האָט לענינ געגעבן אַן אנאליז פון די רעוואָלוציאָנערע געשעענישן אין רוסלאנד. לענינ האָט אָפגעשאצט די צענטוונליקע רעגירונג אלס אַ בורשואזע רעגירונג, אַן אימפעריאליסטישע, וואָס האָט פאר זיך אוועקגעשטעלט דעם ציל צו פירן די רויבערישע מיליטאַרע ביזנעס. דעם סאָלעט פון די צייטן בעסער. און סאָלדאטן-דעפוטאטן האָט לענינ כאַראַקטעריזירט אלס „עמברואַן פון אַן אַרבעטער-רעגירונג, פאַרשטייער פון די אינטערעסן פון אלע אָרעמסטע מאַסן באַפעלקערונג, ד.ה. פון נישט צענטל באַפעלקערונג, וועלכער זעט זיך צו דערשלאָגן שטאַלעם, ברויט, פרייהייט“¹. דאָס אַראָפּוואַרפן די זעלבסטערהערשונג, האָט געטריבן לענינ, אין בלוין דער ערשטער עטאַפּ פון דער רעוואָלוציע, די זעכט נאכע פון דער פארטיי אין — גרייטן דעם זיג פונעם פראָלעטאריאט אפן צווייטן עטאַפּ פון דער רעוואָלוציע, פאַרלעבטערן און פאַרשטעלערן דאָס אַרבעטערוואַקסן פון דער בורשואז-דעמאָקראַטישער רעוואָלוציע אין אַ סאָציאליסטישער רעוואָלוציע. ער האָט געהאלטן אין איינע אָנווייזונג, אז דער איקער אין — די אָרגאַניזירונג פון די מאַסן, די פאַרפּעסטיקונג פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי, איר פּאָליטישענדיקע זעלבשטענדיקייט. ער האָט געשריבן אין יענע טעג: „זעלבשטענדיקייט און באַזונדערקייט פון אונזער פארטיי, קיינ שום דערנענטערונג מיט אַנדערע פארטייען — דאָס איז פאַר מיר אַלטימאטיוו. אָן דעם קאָנ מען דעם פראָלעטאט-ריאט נישט העלפן גיין דורך דער דעמאָקראַטישער איבערקע-רעניש צו דער קאָמונע, און דיגען אַנדערע צילן וואָלט איך נישט“². לענינ האָט זיך געצויגן קיינ רוסלאנד, קעדיי דירעקט צו באַטייליקן אין די רעוואָלוציאָנערע געשעענישן. לענינ האָט זיך קיינ אָרט נישט געקאָנט געפינען, ער האָט זיך געפילט, ווי אַ לייב אין אַן ענגער שטייג. „וואָס פאַר אַ פּינגעס איז פאַר אונדז אַלעמען צו זיצן דאָ אין אַזאַ צייט“³, — האָט ער געשריבן. אַרויסרעיסן זיך פון דער שווייצ אין אַבער געווען נישט ליכט. דורכקלייבן זיך דורך די אַנמאַנטע-לענדער אין געווען אומגעלעבט. אַלע פרויזן אין דער דאָזיקער רייכמונג זענען דורכגעפאלן. עס איז קלאָר געווען, אז ענדלאַנד וועט בעשומיפן נישט אַרויסלאָזן פון דער שווייצ אַזאַ אומקאָמפּראַ-מיסלעכע סווינע פון דער אימפעריאליסטישער מיליטאַרע, ווי ס'איז גע-ווען לענינ.

בא לענינען אין קאָפּ זענען אַנשטאַנען פאַרשיידענע פלענער וואָזוי אומצוקערן זיך אהיימ, נאָר פראַקטיש האָט מען זיי נישט גע-קאָנט פאַרווירקלעכן אָדער זיי זענען געווען זייער ריזיקאַליש. לענינ האָט באַשלאָסן אויסצוגיין די ווידערשפּרוכן אינעם לאַנד פונעם אימ-פעריאליזם און דורכרייסן זיך קיינ רוסלאנד דורך דעםשלאַנד. אין

1 לענינ. ווערק, ב. XX, ז. 18.

2 לענינ-זאַמלונג XXVI, ז. 40.

3 לענינ-זאַמלונג II, ז. 369.

רעזולטאט פון אונטערזאנדונגען בא דער פארמיטלונג פון טוער פון דער שווייצער ארכעטער-באוועגונג אין דערלויבט געוואָרן דורכצופאָרן דורך דעם שלאגד. לויט די באדינגונגען, וואָס זענען געווען פארשריבן אין א ספעציעלן פראָטאָקאָל, אין דעם וואנאָן, אין וועלכן עס איז געפאָרן לעניג מיט נאָך פאָליטישע עמיגראנטן, גאראנטירט געוואָרן עקסטרעמיזאָרעלענט; די פעסער און דעם באנאזש האָט מען נישט געמאָרט קאָנטראָלירן; קיינער האָט נישט געקאָנט ארעסט אין וואנאָן אָן דער דערלויבעניש פון די פאסאזשירן, וועלכע זענען אין אים געפאָרן; די עמיגראנטן האָבן זיך פארפליכט נאָכן קומען אחיים אהיים פאר דעם, אז עס זאָל אָפגעלאָזט ווערן פונקט אזא צאָל עסטרעכער און דעטשן, אינעמערניטע אין רוסלאנד.

פארלאָנדירן שווייץ, האָט לעניג אָנגעשריבן א „געזעענונגס-בריוו צו די שווייצער ארכעטער“, וואָס איז באשטעטיקט געוואָרן אפ פארזאמלונג פון די עמיגראנטן באַלשעוויקעס, וועלכע האָבן זיך געקליבן אומצוקערן זיך קיין רוסלאנד. אין דעם בריוו האָט לעניג גערעדט וועגן די פאָרשטייענדיקע אפגאבן פון דעם פראָלעמאריאט אין רוסלאנד, וועגן דעם, אז די באַלשעוויסטישע פארטיי וועט מיינען קעפ פאָרלייגן שטאַלעם, וועט מיינען פאָרלייגן באַפרייען אלע קאָלעס געס און אלע אונטערדריקטע פעלקער, וועט מיינען אָנהייבן און וועט דערפירן ביזן סוף די באַפרייען פון די פעלקער, וואָס די רוסישע פריצים און קאפיטאליסטן אונטערדריקן זיי.

„די פארוואנדלונג פון דער אימפעריאליסטישער מיליטאַרע אין א בירגער-קריג ווערט א פאקט.

זאָל לעבן די זיבן אָנהייבנדיקע פראָלעמארישע רעוואָלוציע אין „איראָפּע!“¹ — אזוי האָט לעניג פארענדליקט זיין בריוו.

דעם 27 מארט (9 אפרעל) 1917 יאָר איז לעניג מיט א גרופע עמיגראנטן ארויסגעפאָרן פון בערן. דעם 1 (14) אפרעל אינדערפרי איז לעניג אָנגעקומען קיין שטאָקהאָלם און דעם זעלבן טאָג איז אָוונט, נישט פארהאלטנדיק זיך אפ קיין איין איבעריקער שטאָ, איז ער ארויסגעפאָרן קיין רוסלאנד.

IX

ענדלעכ, איז לעגן ווידער איג דער היים — איג רוסלאנד, ווו ס'פלא קערט די רעוואלוציע. איג צוג, אפג וועג פונ פינלאנד קיין רוסלאנד, שמועסט לעגן מיט סאלדאטן, פרעגט זיי זשעדנע אויס וועגן אלץ. דאָ גופע, איג וואָגן מאַקע, מאַכט טר זיי א קורצע מיטלונג, וועגן ערד, וועגן פרעהנט אונ וועגן פארענדיקט די מילכאָמע, — ווי עס דערמאָנט זיכ איינער פונ די סאלדאטן.

די ערשטע רירנדיקע באַנענעניש לעגנס מיט די ארבעטער איג פאָרגעקומענ פארנאכט דעם 3 (16) אפרעל אפ דער סטאניצע 'בע' לאָאָסטראָוו. דאָ האָבן לעגנענ באַנענענ די סעסטראַרעצקער ארבעטער אונ א דעלעגאציע פונ די פעטראָגראַדער ארבעטער צוזאמענ מיטן באווער סטאלין.

איינער פונ די ארבעטער, וואָס האָבן געהאט באַנענענ לעגנענ, דערמאָנט זיכ:

„ווי נאָר אייליש האָט געוואָלט נעמענ גיין, האָב איכ גענומענ שרענע: „נעמט אימ אפ די הענט!“ איכ האָב אימ אָנגעכאפט פאר א פוס, נאָר אזוי, 'אז ער האָט פארלוירן דאָס גלעכגעוויכט אונ האָט מיכ ארומגעכאפט פארן האַלדז. ארומ מיר זענענ געשטאנענ אַז דערע באוויירן — האָבן מיר אונטערגעכאפט איילישנ, אונ ער טוט געט: „שטילער, כעוורע, וואָס טוט איר...“ — אונ מיר האָבן אימ אוועקגעטראָגן. די, וואָס זענענ געקומענ אימ באַנענענענ, האָבן געמאכט א ווארע (כוצ אונדז איז אפ דער פלאַטפארמע געווענ א גרויסער פארשיידענער אוילעם). האָבן מיר אריינגעטראָגן איילישנ איג וואָקזאל, אוועקגעשטעלט אימ, שטייט ער, אונ קיינער קאָן קיין וואָרט נישט אויסרירן... פונ פרייד — עפעס נאָר ווי געליימטע... איג ליטש שטייט אונ קוקט; אלע ארבעטער ארומ אימ. איכ געדענק עס ווי הענט — דאָס איז נישט איג כאַלעם: וואלדימיר אייליש איג א גרוינק אָנצוג אפן ברעטערנעם דיל פונ בעלאָאָסטראָווער וואָקזאל. עס איז געווענ עפעס אזוינס, מאמעש נישט צו דערקלערן. איכ האָב געזענ, 'אז אייליש איז אויב שטארק געריט. דאָס האָט אָבער געוירערט נאָר אייג מאַמענט: ער איז טייקעפ, ווי מע זאָגט עס, „געקוק מענ צו זיכ“ — געכאפט אונדז, צעקושט זיכ מיט אייגענ, מיט א צווייט, מיט א דריטן. עמעצער פונ אונדזערע באוויירן האָט אָנגעהויבן א באַגריסונגס־רעדע איג נאָמענ פונ די סעסטראַרעצקער ארבעטער“¹.

¹ וועגן איילישנ, סאָצעקניז, 1934. ז. 13.

דעם 3 (16) אפרעל, 11 אויגער מיט 10 מינוט אינגאנצן, איז לעניג אָנגעקומען קיין פערטאָגראד. דער פינלענדישער וואָקזאל, דער וואָקזאל-פלאַץ און די דערנעבנדיקע גאסן זענען געווען פול געפאקט מיט טויזנטער ארבעטער, סאָלדאטן און מאטראָסן מיט רויטע 'לאַ' גען. ווען לעניג איז אַרויס פון וואַנגן, האָט די מאסן באהערשט אן אומבאשרייבליכע באַנעסערונג. מיט אַ לאַנג-דויערנדיקן „הורא“ האָט דער פּראָלעטאריאט באַנעגט זיין פירער. לעניג איז געווען טיפ גערייט. די ארבעטער האָבן אים אונטערגעכאפט אפּ די הענט און אַרעסטירט אים גרויסן זאָל פונעם וואָקזאל. דאָ האָבן די לידערס פון די מענשעוויקעס שוין געוועזן גענומען האלטן „באגריסונגס-רעדעס“, לעניג האָט אָבער אפּ זי קיין אכט גיט געלייגט, ער איז אַרויס אפּן פלאַץ, וון עס האָבן אפּ אים געווארט די ארבעטער, סאָלדאטן און מאטראָסן. אופגעהויבן זיכ אפּ א פאנצער-אונטאַמאָביל, האָט לעניג געהאלטן זיין בארימטע רעדע, איז וועלכער ער האָט גערופן די מאסן צום קאמף פאַרן זיג פון דער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע. „זאָל לעבן די סאָציאליסטישע רעוואָלוציע!“ — אזוי האָט לעניג פאַרענדיקט די דאָזיקע אַרויסטרעטונג זינע פאַר די פעמ-ראָגראדער פּראָלעטאריער און סאָלדאטן, — די ערשטע אַרויסטרעטונג נאָך אזויפיל לאַנגע יאָרן גאָלעס.

פון וואָקזאל איז לעניג אפּן פאנצער-אונטאַמאָביל אוועקגעפאַרן צום צענטראַל-קאָמיטעט פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי. טויזנט קעפיקע קאָלאָנעס ארבעטנדיקע האָבן באַגלייט לעניגען. פּראָזשעקטאָרס האָבן מיט העלע פאסן ליכט באַלויכטן דעם וועג, וואָס איז געווען באַוואַכט פון אַ קייט ארבעטער און ארבעטערס.

לעניגס קומען האָט געהאט אַ קאָלאָסאלע באַדעטונג פאַר דער באַלשעוויסטישער פארטיי, פאַר דער רעוואָלוציע. דער רעוואָלוציע איז גייטיק געווען אַ קאָפּ פון אַן אויסערגעוויינלעכער קראפט, קעדיי שנעל פאנאנדערקלעבן זיכ איז דער אויסערסט קאָמפליצירטער סיי טשאַציע און ריכטיק אָנוועזן די ארבעטנדיקע מאסן זייער גאָנצשטע גיל. עס איז גייטיק געווען אַן אויסערגעוויינלעכער אפּעסער ווילן, קעדיי צו פירן די מאסן מיטן ריכטיקן וועג צו דעם דאָזיקן ציל און צו זיגן. אזא גיגאַנט פון געדאַנק און ווילן איז געווען לעניג, וואָס האָט געהאט אַנגעזאפט אים זיכ די דערפאַרונג פונעם רעוואָלוציאָנאַרן גערן קאמף פון די אַרבעטנדיקע פון אלע לענדער, וואָס איז געשטאַנען אפּ דער הייב פון וויסנשאפטלעכע פארשטיין די אופגאבן פונעם פּראָלעטאריאט. דער פירער פון דער רעוואָלוציע האָט פאַרגומען זיין אָרם.

לעניג האָט טייקעם פאנאנדערגעוויקלט א טיטאנישע רעוואָלוציאָנאַר געדע ארבעט. שוין איז דער זעלבער נאכט האָט לעניג פאַרמאָרט זינע אָנשוונגען פאַר זינע פריינט און גאָנצשטע מיטקעמפער.

אינדערפרי דעם 4 (17) אפרעל איז לעניג יארויסגעטראָסן אין טאווירדער פלאַץ אפּ א פאַרזאַמלונג פון אָנפירנדיקע פארשטיי-מיער מיט אַ פאַרטראָג וועגן מיליטאַרע און רעוואָלוציע. די מעזיסן פון זיין פאַרטראָג האָט ער דערנאָך איבערגעכאזערט אפּ א פאַרזאַמלונג.

פון באַלשעוויקעס לאַנד מענשעוויקעס — די דעלעגאטן פון דער אײ-רוסלענדישער באַרהאַלטונג פון די סאַוועטן.

דאָס זעלבע געווען די באַרימטע אַפּרעל-מעזיסן, וואָס האָבן גע-געבן דער פּאַרטיי אַ נעװע אָרענטירונג. אין זיי האָט לענין סומירט די קאכעס-דערפאַרונג פון דער פּאַרטיי לאַנד האָט געגעבן אַ גענאָלג פּלאַן פון אַמאָ פאַרן אַריבערגאַנג פון דער בורזשואַני-דעמאָקראַטי-שער רעוואָלוציע צו דער סאַציאַליסטישער רעוואָלוציע.

לענין האָט אָנגעוויזן, אז די באַדאַקטעריסטישע אייגנשאַפטעכע פון דעם געגעבענעם מאָמענט באַשטייט אין דער צווייטאַכט: זײַט באַ זײַט מיט דער צענטראַליקער רעגירונג עקזיסטירט פאַקטיש אַ צווייטע רעגירונג — די סאַוועטן. די צענטראַליקע רעגירונג איז אַ אָרגאַן פון דער דיקטאַטור פון דער בורזשואַניע, די סאַוועטן — אַ אָרגאַן פון דער רעוואָלוציאַנער-דעמאָקראַטישער דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט און פּויערס. די צווייטאַכט דריקט אויס בלויז דעם איבערגאַנגס-מאָמענט אין דער אַנטוויקלונג פון דער רעוואָלוציע, לאַנג האָלט זיך קאָן זי צײַט, וועל קיינ צווייט מאַכט אין אַ מעלכע זײַט עס גיט. „די אייגנאַרטיקע פונעם לויפּנדיקן מאָמענט אין דעם לאַנד, — האָט געזאָגט לענין, — באַשטייט אינעם אַריבערגאַנג פונעם יערשטן עטאַפּ פון דער רעוואָלוציע, וועלכער האָט געגעבן די מאַכט דער בורזשואַניע מאַכעט דער זײַט לענגנדיקער באַוועגונג קעגן און אָרגאַניזירטקייט פונעם פּראָלעטאַריאַט, — צו זיין פּעטאַפּ איר, וועלכער דאַרף געבן די מאַכט אין די הענט פונעם פּראָ-לעטאַריאַט און פון די אָרעמסטע שיכטן פונעם פּויערס.“¹

די גרונט-פּאַדערונג פון די מעזיסן איז — די גאַנצע מעלכע-מאַכט דאַרף אַריבערגיין צו די סאַוועטן, עס דאַרף אַנגעשטעלט ווערן אַ רעפּובליק פון סאַוועטן. ביז אַהער האָבן די מאַרקסיסטן געהאַלטן, אז די פאַרלאַמענטאַרישע דעמאָקראַטישע רעפּובליק איז די אַמערסטע צוועקמעיסיקע פּאַרם פון דער פּאַליטישער אָרגאַניזאַציע פון דער געזעלשאַפּט באַם אַריבערגיין פונעם קאַפיטאַליזם צום סאַ-ציאַליזם. האָבנדיק דערלערנט און קריטיש איבערגעאַרבעט די דער-פאַרונג פון דער פאַריזשער קאָמונע, דיסקאַנטירנדיק די דערפאַרונג פון די צוויי רוסישע רעוואָלוציעס — פון די יאָרן 1905 און 1917, — איז לענין געקומען צום אויספיר, אז די נעע און העכערע פּאַרם זײַט דער פּאַליטישער אָרגאַניזאַציע פון דער געזעלשאַפּט באַם אַריבער-גיין צום סאַציאַליזם איז אַ רעפּובליק פון סאַוועטן.

אין די סאַוועטן האָט לענין אַנטדעקט די מעלכע-פּאַרם פון דער דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט. דאָס איז געווען אַ גענאָלע יאָנט-דעקונג אין דער מאַרקסיסטישער וויסנשאַפּט. וועג לענין וואָלט די אלטע מאַרקסיסטישע האַנאָכע וועגן דער פאַרלאַמענטאַרישער רעמאָ-קראַטישער רעפּובליק אלס פּאַליטישער פּאַרם פון דער געזעלשאַפּט אינעם איבערגאַנגס-פּעריאָד פונעם קאַפיטאַליזם צום סאַציאַליזם גיט פאַרבייטן מיט דער נעיער האַנאָכע וועגן אַ רעפּובליק פון סאַוועטן.

1 לענין, ווערק, ב. XX, ז. 88.

וואָלט די פארטיי געבליקעקט אין דער פינצטער, די סאָוועטן וואָלטן דעוואָנאָזירט געוואָרן, מיר וואָלטן גיט געהאט קיין סאָוועטןמאכט, די מארקסיסטישע מעטאָדע וואָלט געלייגט אן ערנסטן שטראָם פאר שפילט וואָלט דער פראָלעטאריאט, געווענע וואָלטן די סאָניק פונעם פראָלעטאריאט.

אויב בא דער צענטוואַליקער רעגירונג, איז געוואָלט געוואָרן אין די מעזיסן, פארבלייבט די מילכאָמע און אימפּערוואַליסטישע מאכטעס דעם בורזשואזן כאַראַקטער פון דער רעגירונג. דער פראָלעטאריאט וועט געמען פירן א רעוואָלוציאָנערע מילכאָמע בלויז בא דעם מונט, און די מעלכע-מאכט וועט אריבערגיין אין זינע הענט. די אופגאבע פון דער פארטיי באשטייט אין אקשאָנעסדיקן און געדולדיקן אופ-קלערן די מאסן, און ענדיקן די מילכאָמע מיט א דעמאָקראטישן שטאַלעם איז אומעגלעכ, אויב מע זאָל גיט אראָפּוואַרפן די הערשאפט פון דער בורזשואזיע.

בעגעניען דער רעגירונג האָט לענין ארויסגערוקט דעם לאָזונג: „קיינ שום שטיצע דער צענטוואַליקער רעגירונג!“ לענין האָט אָבער געוואָרנט, און איצט קאָג מען די רעגירונג גיט אראָפּוואַרפן, וועל זי ווערט געשטיצט מיטאד די סאָוועטן. פרוער פון אלץ דארף מען איבערצייגן די מאסן דעריין, און די סאָוועטן זענען די איינציק מען לעכע פאָרן פון א רעוואָלוציאָנערער רעגירונג, און צו די סאָוועטן דארף אריבערגיין די גאנצע מעלכע-מאכט און אן אָנשטאַט דער צענטוואַליקער רעגירונג פון דער בורזשואזיע דארף געשאפן ווערן א סאָוועטן-רעגירונג.

ארויסגייענדיק פון דעם פאקט, און אין די סאָוועטן האָבן די אויפ-בערהאנט געהאט די מענשעוויקעס און עסערן, האָט לענין אוועק-געשטעלט פאר די באַלשעוויקעס די אופגאבע: אופקלערן די מאסן דעם פארעטערשן טאָג פון דער פאָליטיק פון די פּשאַרעמאכערישע פארטייען, אינזאָלירן די מענשעוויקעס און עסערן פון די מאסן און דעראַבערן די מערהייט אין די סאָוועטן, קעריי דורכ די סאָוועטן ענדערן דעם באשטאנד און די פאָליטיק פון דער רעגירונג.

דאָס איז געווען אן איינשטעלונג אפ א פרידלעכער אנטוויקלונג פון דער רעוואָלוציע.

די מעזיסן האָבן אָנגעמערקט קאָנקרעטע עקאָנאָמישע מאַסמיטלען אפ אריבערצוגיין צום סאָציאַליזם: קאָנפּיסקירן די פּריזישע ערד און גאָנאָליזירן די גאנצע ערד אינעם לאַנד, צוגויפּניסן אלע בענק אין איינע גאָנאָנאלן באַנק און איינשטעלן א קאָנטראָל איבער אים מיטאד די סאָוועטן, איינפירן אן אַרבעטער-קאָנטראָל איבער דער געזעלשאַפט לעכער פראָדוקציע און איבער דער פארטיילונג פון די פראָדוקטן.

אפן פארטיילונג געבויט האָט לענין אוועקגעשטעלט די אופגאבע — ענדערן די פראָגראַם און בלייבן דעם נאָמען פון דער פארטיי. ער

1 „געשיכטע פון דער אלפ(ב). קורצער קורס“, ז. 418, מעלכע-פאולאג „דער ערשטער“, 1946.

האָט געפֿאָרערט אָפּוואַנג זיך פֿון דעם נאָמען סאָציאַל־דעמאָקראַטישע פארטיי, וויל דעם דאָזיקן נאָמען האָבן פארשמוצט די פארטייען פֿון נעם II אינערנאציאָנאַל און די רוסישע מענשעוויקס, וואָס האָבן נידערטרעטיק פאראכט דעם סאָציאַליזם. ער האָט פאָרגעלייגט אָנצורופֿן די באַלשעוויכטישע פארטיי — קאָמוניסטישע, ווי עס האָבן אָנגערופֿן זייער פארטיי מאַרקס און ענגעלס, וויל דער ענדציל פֿון דער באַלשעוויכטישער פארטיי איז אָפּבויען דעם קאָמוניזם. ענדלעכ, האָט לענין באַרגעלייגט צו יאָהאן א דריטן, א קאָמוניסטישן אינערנאציאָנאַל.

לעניןס מעזיס האָבן געעפֿנט גראַנדעזע פערספעקטיווען. אינ זיי ער יענאָך איז געלעבט די לערע וועג דער מעגלעכקייט אָפּצובויען דעם סאָציאַליזם אין איינ, באַזונדער גענומען, לאַנד. זיי האָבן געוועקט די ארבעטער צום קאמפ פאר ארעפּוואַרטן די הערשאפט פֿון דער בורזשואַזיע, פאר דער דיקטאַטור פֿונעם פּראָלעטאַריאַט. די יאָהאן צע פארטיי, כּוּז עמלעכע יעכידים פֿונעם טיפ קאמעניעוו, ריקאָוו און אנדערע מענשעוויכטישע אָנשטערבאָמקער, האָט מיט קאָלעסאַלער באַפֿרידונג אָנגענומען די מעזיס.

די וועלט־היסטאָרישע באַדעטונג פֿון לעניןס מעזיס באַשטייט דערין, וואָס זיי האָבן באַוואַפֿנט די פארטיי מיט א טעאָרעטיש באַגרינדעטן, קאָנקרעטן פּלאַן וואַזוי אָנצוהייבן אריבערגיין פֿון דער בורזשואַזער רעוואָלוציע צו דער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע. אונזער דער אָנפֿירונג פֿון איר פירער — לענין האָט די פארטיי גענומען פֿירן א קאמפ פאר דורכפֿירן אין לעבן דעם דאָזיקן פּלאַן.

די אפּרעל־מעזיס באַוועגונג בויילעט לענינען אלס קאָנסעקווענטן רעוואָלוציאָנער און גענאָלן געלערנט, וואָס לייגט דרייַסט דורכ גנע וועגן אין דער מאַרקסיסטישער וויסנשאַפט.

קאווער סטאַלין האָט אין זיין רעדע ביים אָפּנעמען טוער פֿון דער הויכשול אין מי 1938 יאָר געזאָגט: „איך וואָלט געוואָלט אָפּשטעלן זיך אפּ איינעם פֿון אזעלכע קאָריפּיען פֿון דער וויסנשאַפט, וועלכער איז באַגלעבט דערמיט דער גרעסטער מענטש פֿון דער היינטיגער צייטקייט. איך האָב אין זינען לענינען, אונדזער לערער, אונדזער דער צייער. דערמאָנט זיך דאָס יאָר 1917. אפֿן גרונט פֿון א וויסנשאַפט־לעבן אַנאַליז פֿון דער געזעלשאַפֿטלעכער אַנטוויקלונג פֿון רוסלאַנד, אפֿן גרונט פֿון א וויסנשאַפֿטלעכע אַנאַליז פֿון דער צווישנפֿעלקער־לעבן לאַגע אין לענין דאָן געקומען צום אויספֿיר, יא דער איינציקער אויסוועג פֿון דער לאַגע איז דער זיג פֿונעם סאָציאַליזם אין רוסלאַנד. דאָס איז געווען א מער ווי אַן אומגעריכטער אויספֿיר פאר פֿיל וויסנשאַפֿט־לעבן פֿון יענער צייט. פֿלעכאָנאָו, איינער פֿון די אָנגעזעענסטע וויסנשאַפֿט־לעבן, האָט מיט פאראכטונג גערעדט דאן וועגן לענינען, באַהויפֿטדיק, אז לענין „רעדט פֿון הייז“. אנדערע, גיט ווייניקער באַוואַסע וויסנשאַפֿט־לעבן, האָבן באַהויפֿט, אז „לענין איז אַרײַם פֿון זינען“, יאָן מע וואָלט אים געדארפֿט פארשטעקן וואָס ווייטער. קעגן לענינען האָבן דאן געוואָקעט אַלע און אַלערליי מענטשן פֿון דער וויסנשאַפֿט, ווי קעגן א מענטשן, וואָס צעשטערט די הויכע

שאפט. לעניג אָבער האָט גיט מוידע געהאט צו גיט קעגן שטראָם,
קעגן איבערטקוט. און לעניג האָט געזיגט.¹

די ברוזשואזיע, די מעגשעוויקעס און די עסטער האָבן באגעגנט
די אפרעל-מעזיס מיט א ווילדן געהויל. עס האָט זיך אָנגעהויבן א
ווילדע העצע, קעגן לעניגע. עס האָבן זיך אפ אים געשטאטן קאלערליי
דראָנגע. די ברוזשואזע פרעסע האָט גערופן פויזש אָפצורעכענען
זיך מיט לעניגע.

לעניג האָט זיך אָבער גיט דערשראָקן פאר די דראָנגע פון דער
ברוזשואזיע און פון אירע לאקויע. ער האָט פעסט געוואסן, אז די
צוקונפט געהערט צו די באַלשעוויקעס. די מאסן האָבן זיך דערוואסן
פון די לעניגישע מעזיס, אז די באַלשעוויקעס זענען פאר אַ מייקעפּ-
דיקן דעמאָקראטישן שטאַט, פאר אַ מייקעפּדיקן אָפּגעמען די פרי-
צישע ערד, פאר אַן אַנטשיידענעם קאמפ קעגן הונגער און כורבן.
און דאָס איז געווען גראָד דאָס, וואָס עס האָבן געוואָלט אלע אר-
בעטנדיקע פון רוסלאנד.

דעריג טאקע איז באשטאנען לעניגס אומגעהייערע קראפט, וואָס
ער פלעגט געבן פאָשעטע, קרישטאָל-קלאָרע לאָזונגען, פארשטענד-
לעכע יעדן אייגעם, אפילו דעם ווייניק אנטוויקלטן ארבעטס-מאן. איז
די דאָזיקע לאָזונגען זענען געווען אויסגעדריקט די דויערעסדיקע פאר-
לאנגע און האָפּענונגען פון די ארבעטנדיקע, און דעריבער פלעגן
זיי באגלייטערן און אופהייבן צום קאמפ קעגן קלאסן-סויען.

גלייכ נאָכן קומען האָט לעניג גענומען אקטיוו זיך באטייליקן
אינעם לעבן און איז דער ארבעט פון דער פעטראָגראדער אָרגאני-
זאציע פון דער באַלשעוויכטישער פארטיי. אונטער זיין דירעקטער
אָנפירונג איז אים אפערל דורכגעגאנגען די פעטראָגראדער אלשטאָ-
טישע פארטיי-קאָנפערענצ. די קאָנפערענצ פון די פעטראָגראדער באַל-
שעוויקעס איז געגאנגען מיט לעניגע, זי האָט זיך באהעפט אפ דער
באזע פון די אפרעל-מעזיס.

ביים דער קאָנפערענצ איז אויסגעבראָכן א מעכטיקע פראָטעסט-
באוועגונג פון די פעטראָגראדער ארבעטער און סאָלדאטן קעגן דער
אימפעריאליסטישער פאָליטיק פון דער צענטוועליקער רעגירונג. די
דאָזיקע באוועגונג האָט געבראכט צום ערשטן קרויז פון דער מאכט
פון דער ברוזשואזיע. איז האָט די מעג — דעם 20, 21 און 22 אפ-
רעל (8—5 מנ) — האָט דער צענטראל-קאָמיטעט פון די באַלשעווי-
קעס אָפּגעהאלטן זינע זיצונגען יעדן טאָג. לעניג האָט געזעבן אַ
אנטשיידענעם ווידערשטאנד די אַוואנטוריוריטישע רופן פון א העפּל
איבערבייגלער, מיטגלידער פון דער פעטראָגראדער אָרגאניזאציע, מיט
קעפ אראָפּצווארפן די צענטוועליקע רעגירונג, — די באדינגונגען דער-
צו זינען נאָך גיט געווען ריפּ. גלייכצייטיק האָט ער אָנגענומען אלע
מוסלען, אז די מאסן זאָלן מאכן אַן אויספיר פון די געשענישן
פון האָט די מעג, — געשענישן, וואָס האָבן דעמאָסטרירט די אימפע-
ריאליסטישע פאָליטיק פון דער צענטוועליקער רעגירונג.

1. סטאָלין. ווייז אַזיגע, ז 55, יעדער-פארלאַג "דער עמעס", 1944 י.

אם צו באהעפטן די פארטיי האָט מען געמוזט צונויפֿרופן א קאָג-
פערענצ. לעניג האָט זיך זאָרגפֿעליק צו איר גענויט. דעם 24 אפריל
(7 מנ) האָט זיך איג פֿעטראָגראד געעפֿנט די VII קאָנפֿערענצ
(„אפרעל“ קאָנפֿערענצ) פֿון די באַלשעוויקעס. די קאָנפֿערענצ האָט
אויסגעוויילט לענינע פֿאַרן פֿאַרויצער אירג. ער האָט געהאלטן די
דריט וויכטיקסטע פֿאַרמאָגן, און ארויסגעמאָנט איבער אלע פֿראגן.
איז זינע ארויסמערעטונגען האָט לעניג געגעבן אַ ענטפֿער אַם
אלע גרונט־פֿראגן פֿון דער רעוואָלוציע און האָט אָנגעמערקט די
טאקטיק פֿון דער פֿארטיי. ער האָט אָנגעוויזן, אז דער קורס אַם א
סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע מיינט אַ נעט פֿאַנאָדערשטעלונג פֿון
די קלאַסן־קרעפטן, און צו דער נעט רעוואָלוציע וועט דער פֿראַ-
לעטאריאַט גיין איז ענג בונד מיט דער דאָרפֿישער אָרעמשאפט, גייט
ראַליזירנדיק דאָס מיטלפֿויערמאָן און אַנטישירנדיק קעמפֿנדיק קעגן
דער בורזשואַזיע, דערנאָכט אַויב קעגן דעם באַלעגונפֿטומ. אלס נאָ-
ענטסטע אָפּגאבע פֿון דער פֿארטיי האָט לעניג ארויסגעשטעלט דעם
לאָזונג: „די גאנצע מאכט די סאָוועטן!“

לעניג האָט דעמאָסטרירט די אַנטי־פֿארטיי־שע פֿאָזיציע פֿון קאמפֿ-
גיווען, ריקאָווע, פֿיאמאקאָווע, בוכאַרינע און דער קלייניקער גרופֿע
אָנהענגער זייערע; נאָכזאָגנדיק די מענשעוויקעס, האָבן זיי געהאלטן
איז אַיינ טינגען, אז רוסלאַנד איז נאָך גיט ריפֿ פֿאַר אַ סאָציאַל-
ליסטישער רעוואָלוציע. די קאָנפֿערענצ האָט אַיינמאָל אָנגענומען
לענינס ליניע, אָנצילנדיק די פֿארטיי צום קאמפֿ פֿאַר דעם, און די
בורזשואַז־דעמאָקראַטישע רעוואָלוציע זאָל אַריבערוואַקסן אין אַ סאָ-
ציאַליסטישער רעוואָלוציע.

אַפֿן גרונט פֿון די באַשלוסן פֿון דער אפרעל־קאָנפֿערענצ האָט די
פֿארטיי באַלשעוויקעס פֿאַנאָדערשטעוויקלט אַ קאָלאַסאַלע אַרבעט אַם
פֿאָליטיש צו דערציען יאָן אָרגאַניזירן די מאַסן. איז צענטער פֿון
דער דאָזיקער אַרבעט איז געשטאַנען לעניג מיט זינע טרייע מיט-
קעמפֿער — סטאַלין, סווערדלאָו, מאַקאָטאָו, אָרדזשאַניקידזע, דזער-
זשינסקי און אנדערע.

לענינס ענערגיע איז געווען בעמערקט אומדערשעפֿלעכ. קימאט יעדן
טאָג פֿלעגן זיך אין דער „פֿראַוודאַ“ באַוועגן זינע אַרטיקלען, אָפֿט —
עטלעכע אין אַיינ נומער. אפֿילע אין די טעג, ווען לענינע איז אויס-
געקומען צו פֿירן אַ קאָלאַסאַלע אַרבעט אַם אָנצופֿירן מיט דער אַפֿ-
דעל־קאָנפֿערענצ, — אפֿילע דעמאָלט פֿלעגט די „פֿראַוודאַ“ אַרויסגיין מיט
זינע אַרטיקלען. זינט ער איז געקומען קיין רוסלאַנד און ביז די
יול־טעג האָט לעניג געהאַט אָנגעשריבן מער ווי 150 אַרטיקלען און
עטלעכע בראַשורן.

לעניג פֿלעגט אָפֿט אַרויסמערעטן פֿאַר די מאַסן, אַם אַרבעטער-
און סאָלאַט־מיטינגען. עס האָבן אים געזען באַ זיך די פּוטיאָווע-
צעס און די אַבוכאָוועס, די סעמיאַניקאָוועס און די אַרבעטער פֿון
געטאָ וואָוואָד „טרעוואָלניק“, די אַרבעטער פֿון אָבטער פּוילענע־וואָוואָד
און דערנאָכט, פֿונעם אַלעקסאַנדראָווער מעכאַנישן וואָוואָד און פֿונעם

זאוואָד, „אזוואז“, די ארבעטער פון דער פאבריק „סקאַדאָבאָד“ און פונעם זאוואָד פאר וואנאַג-בוי, פון די הויפט-וואנאַג-ווארשטאטן פון דער ניקאָלעווער אינזבאג (איצט אַקטיאבער-אינזבאג) און פון אנדערע פעטראָגראדער אינדוסטריעלע גיגאנטן. ער איז ארויסגעטראָגן אפן I אלרוסלענדישן צוזאמענפאַר פון די פויעריג-דעפוטאטן, אפ דער פעטראָגראדער קאָנפערענץ פון די פאבריק-זאוואָדישע קאָמיטעטן, אפן I אלרוסלענדישן סאָוועטן-צוזאמענפאַר.

אומגעהייער גרויס איז געווען די ווירקונג פון לענינס רעדנער-קראפט אפ די מאסן. די קראפט פון זינע רעדעס איז איג דער אינזערנער לאַגיק און אינעם אבסאָליוטן גלויבן איג דער גערעכטיקייט פון זיין זאך, איג דער פאַשעמקייט, קלאַרקייט, עמעס-דיקייט. ווי נאָרקי האָט געזאָגט וועגן לענינגע, „זינע רייד פלעגן שטענדיק ארויסרופן דעם פיזישן געפיל פון אומבאשרייבליכער עמעס“¹.

איינער אג ארבעטער דערמאָנט זיך וועגן לענינס ארויסערשטונג איג פומיליאָנער (איצט קיראָווער) זאוואָד:

„עפעס ווי אומגערעכט, פונעם אוילעם ארויס, פון דער פערציק-טויזנטיקער מאסע האָט ער זיך אופגעהויבן אפ דער פריבונע... איב ווייס נישט, צי וועלן זיך געפינען אזעלכע ווערטער, וואָס זאָלן קענען איבערגעבן יענעם גרויסן מיטרייס, יענע באַזונדערע קראפט, מיט וועלכער ער האָט באהערשט אלע, וואָס האָבן איג געהערט... דאָס, וואָס עס האָט גערעדט אילויטש, האָט מיטגערעכט און אָנגעצונדן. עס ווערט אויס שרעק, עס גייט אוועק די מידקייט. און עס האָט זיך געדוכט, אז עס רעדט נישט אייג אילויטש, נאָר עס ריידט אלע פערציק טויזנט ארבעטער, ויצנדיק, שטייענדיק, הענגענדיק איג דער לופט, זאָגן זיי ארויס זייערע פארבאָרגענע געדאנקע. עס האָט זיך געדוכט, אז דאָס אלץ, וואָס ס'איז געווען אינעם ארבעטער, האָט אָנגעהויבן ריידן מיט דער איינער שטייג אילויטש. דאָס אלץ, וואָס יעדער איינער האָט געטראכט, איבערגעלעבט פאר זיך, נאָר האָט נישט געפונען די געלעגנהייט און די ווערטער פול און קלאַר איבערגעבן דאָס דעם באווער, — דאָס אלץ האָט מיטאמאָל באקומען א פאָרמ און האָט אָנגעהויבן ריידן.

עס האָט זיך געדוכט, אז אָט די גאנצע מאסע האָט געוואָלט עפעס א געשריי טאָג מיטן נאָמען קויעב“².

דאָס פאַשעמט און עמעסדיקע לענינישע וואָרט פלעגט ארענדירן: נען טיפ אינעם באוויסמונג פון די פאָלקס-מאסן.

איג לענינס ארמייאָלע, פאַרטראָגן, רעדעס פלעגט די פארטיי באַלשעוויקעס באקומען קלאַרע און דעמילעכע דירעקטיוון פאר איר רעוואָלוציאָנערער ארבעט. די ארבעטער און סאָלאַרמאסן האָבן געפונען איג זיי א קלאַרע און פארשטענדלעכע דערקלערונג פון דער באַלשעוויקשישער ליניע, א דעמאָסטרירונג פון דער אנטיפאָלקישער

1 מ. גאָרקי. וי. אי. לענין, 1932, ז. 29.

2 „דערצייגונגען פון ארבעטער וועגן לענינער“, 1934, ז. 37.

פאליטיק פון דער צייטשוויקער רעגירונג און פון דעם מענשעווים-
מיש-עסערישן בלאק.

די מענשעוויקס און עסטערן זענען שטאל-און-איזנא-געשטאנען
פאר דער בורזשואזער מאכט. אפן I ארוםלענדישן סאָוועט-צווא-
מענפאר (יולי 1917 יאר) האָט דער פירער פון די מענשעוויקס צו-
רעטעלי דערקלערט, אז אָן דער בורזשואזער מאכט און אָן א בונד
מיט דער בורזשואזיע וועט די רעוואָלוציע אומקומען. ער האָט אָפ-
שטעלענדיק געמיינט, אז אין רוסלאנד איז נישט אזא פארטיי, וואָס
זאל מאַסקים זיין צו נעמען די מאכט אינגאנצן. דעמלט האָט לענין
פון אָרט א נעשריי געמאָן: „פאראן אזא פארטיי!“ די דאָזיקע ווער-
טער האָבן א הילכ געמאָן, ווי א דוגער איגמיט העלן מאָן. די
פארטיי באַלשעוויקס, האָט לענין דערקלערט, איז יעדע מינוט „גרייט
צו נעמען די מאכט אינגאנצן... וועט אונדז אַרויס צופירן, און מיר
וועלן אים נעבן אונדזער פראָגראַם“¹.

לענין האָט דערקלערט פארן צוזאמענפאר די פלאטפארם פון די
באַלשעוויקס אין די גרונט-פראגן פון דער רעוואָלוציע.
דער אינפלוס פון די באַלשעוויקס אפ די מאכט איז געוואקסן
וואָס פון מאָן. די באַלשעוויקס האָבן אָנגעהויבן גרייט א דעמאָ-
סטראציע פון זייערע קויכעס, צופאסנדיק זי צו דער צייט פונעם
צוזאמענפאר פון די סאָוועט. די דעמאָסטראציע איז געווען בא-
שטימט אפן 10 (23) יולי. אלץ איז געווען גרייט. אָבער דעם 9 (22)
יולי האט דער סאָוועט-צוזאמענפאר, וואָס האָט זיך געפונען אונטער
אינפלוס פון די מענשעוויקס און עסטערן, פארווערט די דעמאנסטרא-
ציע. גיין קעגן דעם דאָזיקן באשלוס האט באשטימט אוועקשטעלן די
אייגענע קאדענץ אין געפאר פון צענדאמירט ווערן. אין דער נאכט
אפן 10 יולי נעמט דער צק פון די באַלשעוויקס אן א באשלוס וועגן
אפשטאפן די דעמאנסטראציע. דער דאָזיקער באשלוס ווערט שיקעפ
און ארגאניזירטערהייט דורכגעפירט אין לעבן; אזוי גרויס איז געווען
די ביינעוויקס און אָרגאניזירטקייט פון דער פארטיי, וואָס לענין
האָט דערציגן.

די מענשעווים-עסערישע אָנפירונג פונעם סאָוועט-צוזאמענפאר
און דער אויספירקאם פונעם פעטראָגראדער סאָוועט זענען אונטערן
דרוק פון די מאכט געווען געווענען אליין צו באשטימען א דעמאָ-
סטראציע אפן 18 יולי (1 יולי). אין דעם מאָן איז א האַלבמיליאָניקע
מאסע פעטראָגראדער ארבעטער און סאַלדאטן ארויס אפ די גאסן,
אָבער נישט אונטער די מענשעווים-עסערישע, נאָר אונטער די באַל-
שעווים-עסערישע פאָגען.

פון אלע עקן לאנד, פון די פאבריק און זאוואַרן, פון די שאב-
טעס און ארצנרובן, פון די דערפער און שווערגאסן, זענען צו
לענינגען געגאנגען ווערטער פון סימפאטיע, ישמיע און הייסער לייב.
צו אים פלעגט מען זיך ווענדן מיט די פראגעס: „וואזוי זשע ענ-
דיקט מען די מילכקאכע“, מע פלעגט אים בעסן מיטליין זיין „מיי-“

1 לענין. ווערק, ב. XX, ז. 482.

גונג וועגן דער אנגראד-פראגע און וועגן דער לאגע אפן פראגמט,
צושיקן „די פראגראם מיט דערקלערונגען“ אאוו. א גרופע סאָלדאטן
האָט געשריבן צו לענינען: „די גאנצע צייט האלט מען אים איין
פלינגע אונדז, אז איר זינט א סוינע פון פאלק און פון רוסלאנד אאוו.
אבער די סאָלדאטן גלייבן נישט אים דעם אלעם און סימפאטיזירן
אונז.“ און אָט איז א צווייטער בריוו פון פראַנצאָוויקעס: „כאטער,
פרענט לענין. געדענק, אז מיר סאָלדאטן (פון דעם און דעם פאלק)
זינגען אלע, ווי איינער, גרייט צו גיין נאָך דיר אומעטומ און אז
דעם אידיי דריקט ווירקלעך אויס דעם ווילן פון די פויעריג און
ארבעטער“!

לענין האָט אקשאנעסדיק און אומדערמיטלעך געשמידט די פאָ-
ליטישע ארמיי פון דער רעוואָלוציע, זארגנפֿעליק גרייטנדיק זי צו די
פאַרשטייענדיקע שלאכטן, גענום אויסמינדדיק א פריצעטיקן צווא-
מעשמוים. ווען די ארבעטער און סאָלדאטן זינגען אים פערטאָגראד
דעם 3—4 (16—17) יול ארויסגעטראָטן מיט דער פאַדערונג, די
גאנצע מאכט זאָל אריבערגיין צו די סאָוועטן, האָבן די באַלשעווי-
קעס אָנגענומען אלע מיטלען, מעדיי צוצוגעבן דער באוועגונג א פיר-
לעכע און אָרגאניזירטן כאראקטער. דאָס האָט זיך די באַלשעוויקעס
אויסגעגעבן. מיטסמעהאפט מאנעוורירנדיק, האָבן לענין און סטאלין
נישט דערלאָזן צו קיין פריצעטיקער שלאכט אים אומגינסטיקע בא-
דינגונגען, זיי האָבן נישט געלאָזט די בורזשואויע דערטרינקען אין
בלוט די באוועגונג פון די ארבעטער און פויעריג.

אויסגענוצט די יולער געשעענישן, איז די קאָנטרעוואָלוציע ארי-
בער אים אָנגריפֿן. די פארטיי באַלשעוויקעס האָט מען אָנגעהויבן גראָ-
מירן, אירע אקטיוועס טוער — ארעסטירן. אפן געווקסן פראָספעקט האָבן
די יונקערס דערהארגעט דעם ארבעטער דעם באַלשעוויק וואָנאָוו,
וואָס האָט פארשפרייט דעם „ליסטאָק פראוודי“. אים דער גאכט אפן
5 (18) יול האָבן די יונקערס צעגראָמירט די רעדאקציע פון דער
„פראוודא“. בלויז צופעליק איז לענין געבליבן גאנץ: ער האָט פאר-
לאָזן די רעדאקציע מיט א האלבער שאַ פארן באנדיטישן אָנפֿלי.

קעגן דער פארטיי באַלשעוויקעס און אירע אָנפירער האָט זיך
אופגעהויבן א ווילדע העצע. קעגן לענינען האָט מען ארויסגעשמועלט
א רעכילעסדיקע באשולדיקונג אים שפּיאָנאזש לעטוויזשעס דיטשלאנד,
צוגויפגעשמוקעוועט אפן גרונט פון „באוועגונג“ פון פראוואַקאטאָריע.
אין דעם דאָזיקן געהויל פון די סאָנימ פון דער רעוואָלוציע האָט
אבער לענין געזען בלויז א באוועג פון דעם, אז ער איז געדעכט.
ער האָט ליב געהאט איבערצוכאזערן געקראסאָוים ווערמער:

אונדז טוט דערפרייען און באַלוינען

נישט זיסער רויש פון לויב-געזאנג,

נאָר ווילדער האס-געשריי פון סוינע!

די ציטמחוליקע דענירונג האָט ארויסגעגעבן א באפעל וועגן ארעס-
טירן לענינען. פאר לענינס קאָפּ האָט מען צוגעזאָגט גרויסע געלט.

1 ד. אי. און מ. אי. ארזיאנאוו ס. וועגן לענינען, 1934, ז. 81, 82.

נאָכ אינ יוג האָט די בורזשואזע „ליגע פֿון קאמפֿ קעגן באַלשעוויזם“ אַרױסגעטרױנג אַ באַשטימונג: דערהאַרגענע לענינע. אונ איצט האָבן יונקערס, אָפּיצערן, שפּיקן אונ פֿראַוואַקאַטאָרן אומעטום גענישמערפֿ, זוכנדיק לענינע.

די פֿאַרטיי אָבער, אָאָס אַזױ אַלײַן אַרײַבער אַינ אונטערערד, האָט באַהאַלטן אױכ איר פירער לענינ אינ טיפּער אונטערערד. אינ אַנטיהיטן לענינס לעבן איז באַזונדערס גרויס דער פאַרדינסט פֿון סטאַלינע אונ כווערדלאָוו. ווען די יונקערס האָבן זיכ דעם 7 (20) יול אַרענגערױסן אַינ דער דירע, אַז עס האָט געווינט לענינ, אַינ ער שױנ דאָרט גיט געווען. דעם 5 (18) יול האָט אים סווערדלאָוו געוואָרנט וועגן דער דראַקענדיקער געפאַר. דעם זעלבן פֿרימאָרגן איז לענינ פאַרשווונדן. אַינ מעשעכ פֿון צוויי טעל פֿלעגט ער קען סײַדער אַרײַבערױנג פֿון אַינ דירע אַינ אַ צווייטער. דעם 6 (19) יול האָט ער זיכ באַטייליקט אַינ דער זיצונג פֿונעם פּעטראָגראַדער פאַרטיי־קאָמיטעט, וואָס איז פֿאַרגעקומען אַינ דעם וועכטער־בײַדל פֿון זאוואָרד דענאָ.

דעם 7 (20) יול איז שױנ לענינ געווען אַינ אַ מער זיכערן אָרט — אַינ דער דירע פֿון דעם אַלטן באַלשעוויק דעם אַרבעטער־אַליאָנע. לענינע האָט מען באַזעצט אַינ דעם זעלבן צימער, אַז עס האָט שפּעטער, פֿון אונגוסט ביז אָקטאָבער 1917 יאָר, געווינט סטאַלינ.

אָבער דאָ איז אױכ געווען גיט קײַן זיכער אָרט. אַינ דער נאכט פֿון 11 (24) אָפּן 12 (25) יול האָט כאַווער סטאַלינ אַרײַבערגעשיקט לענינע אַפּ דער סטאַנציע ראַזליוו צו אַ צווייטן אַרבעטער. פֿאַרן אַרײַבערפֿאַרן האָט לענינ אַינגאַנצן אָפּגענאָלט די באָרד, אונטערנען שוירג די וואַנצעס אונ די האָר, אַזױ אַז מע האט אים גיט געקאָנט דערקענען. אַפּ דער סטאַנציע ראַזליוו האָט זיכ לענינ צוערשט אױס־באַהאַלטן אַפּ אַ בײַדעם פֿון אַ שטאַל. אַינ עטלעכע טעג אַרומ האָט ער זיכ באַזעצט אַינ אַ בײַדל הינטער דער אַזערע ראַזליוו. סאָפּ אונגוסט, ווען ס'איז געוואָרן קאַלט, האָט כאַווער סטאַלינ אָרגאַניזירט, אַז לענינ זאָל אַרײַבערפֿאַרן קײַן פּינלאַנד. אַינ אַ פֿאַריק, מײַס אַ דאָקומענט אָפּן גאָמען פֿון אַן אַרבעטער, איז לענינ, פֿאַרשטעלט פֿאַר אַ הײַזער, אַרײַבערנעפֿאַרן אַפּ אַ לאָקאַמאָטיוו די פּינלענדישע גרענעצ אונ האָט זיכ באַזעצט צוערשט אַינעם דערפֿל יאַקאַלאַ אונ דערנאָכ אַינ העלסינגפֿאַרס. באַוואַכט זיכ לעבן איז אָנגעטרויט געוואָרן די פּינישע באַלשעוויקעס.

נאָכ די יולער געשעענישן איז די רעוואָלוציע אַרײַבער אַינ אַ גענער פּאָזע. דער פֿרידלעכער פּערזאָן פֿון דער רעוואָלוציע האָט זיכ געענדיקט. אָפּן פּאַל־סײַדער איז געשטעלט געוואָרן דער באַגעט. די פּאָליטישע סײַטאַציע אַינעם לאַנד האָט זיכ שאַרפּ געענדערט. די צוויימאַכט האָט זיכ געענדיקט. די גאַנצע מאַכט אַיז אַרײַבער צו דער קאָנטרעוואָלוציאָנערער ציטוונליקער רעגירונג אַינ די הענט. די סאָל־וועג זינען געוואָרן אַ צוגאָב צו דער דאָזיקער רעגירונג. די מענשע־וויקעס אונ די עסערן, וואָס באַ זײַ אַינ די הענט האָבן זיכ געפֿונען

די סאָוועטן, האָבן זיך ענדגילטיק פארוואנדלט אין אָפּגעניגטע מיטגלידער פון דער קאָנטראָרעוואָליציע.

דער גרויסער מיטגליד פון רעוואָליוציאָנערער טאקטיק — לענין האָט פאַרגעלייגט צענטוועלליק אראָפּנעמען דעם לאָזונג „די גאנצע מאכט — די סאָוועטן!“ נאָכן 3—4 יולי, האָט ער געזאָגט, וואָלט דער דאָזיקער לאָזונג אַביעקטיוו באשטימט — אָפּמאָרן דאָס פּאַלק, אַנטהאַלטן אים איליוזיעס, און די מענשעוויסמישע ערשע סאָוועטן קאָנען קלויז מערשט נאָך איצט אויך נעמען די מאכט. לענין האָט אָנגעוויזן, און נאָך דער דערפארונג פון יולי 1917 יאָר „דארפֿ“ דער רעוואָליוציאָנע דער פּראָלעטאריאט, וועלכע שטענדיק נעמען איז זינע הענט די מע לוכע-מאכט — און דעם קאָנטיינענט פון דער רעוואָליציע.¹

פאַרלייגנדיק צענטוועלליק אראָפּנעמען דעם לאָזונג „די גאנצע מאכט — די סאָוועטן!“, האָט לענין געוואָרנט, און דאָס באשטימט קלאַר גיט אָפּזאָגן זיך פון קאמפ פאר דער מאכט פון די סאָוועטן. „סאָוועטן, — האָט געשריבן לענין, — קאָנען און וועלן מוזן אויפֿקומען אינאָם דער געזעצער רעוואָליציע, אָבער גיט די איצטיקע סאָוועטן, גיט די אָרגאָנען פון פּשאָרעמאכערן מיט דער בורזשואזיע, נאָך אָרגאָנען פון רעוואָליוציאָנערן קאמפ קעגן איר, און מיר וועלן אויך דעמאלט זיין פאר אפבויען די גאנצע מעלכע קלייבן מיט פון סאָוועטן, דאָס איז אַזוי. דאָס איז גיט קיינ פראגע וועגן סאָוועטן ביכלאָל, נאָך א פראגע וועגן קאמפ קעגן דער געזעצער רעוואָליציע און קעגן דער פארשטערק פון די געזעצער סאָוועטן.“²

קעדיי אויסצוארבעטן א געזעצטע טאקטיק און געזעצטע לאָזונגען, איז אין פעטראָגראד זיך צוגעפונען דער VI צוזאמענפאָר פון דער פארטיי באַלשעוויקס, ער האָט זיך געפונען דעם 26 יולי (8 אויגוסט). לענינען, וואָס האָט זיך געפונען אין אונטערערד, האָט דער צוזאמענפאָר אויסגעוויילט פאר זיך ערנפאָרזיער. לענין האָט פון אונטער ער אָנגעפירט מיטן צוזאמענפאָר דורכ זינע מיטגעמער — סמאלין, סווערלאָוו, מאַלעטשקאָו, אַרדזשאַניקידזע. ער האָט אָנגעמערקט די מע זיסן איבער די גרונטפראגע פונעם צוזאמענפאָר. דירעקט אָנגעפירט מיטן צוזאמענפאָר האָט דער כאווער סמאלין. כאווער סמאלין האָט אין זינע פאָרמירונג קלאָר, אפ א לענינישן אויפן פאָרמירט די אפגאבן און די טאקטיק פונעם קאמפ, וואָס די פארטיי דארף פירן אפן געזעצטע פון דער רעוואָליציע.

דער צוזאמענפאָר האָט אראָפּגענומען דעם לאָזונג „די גאנצע מאכט — די סאָוועטן!“ און האָט ארויסגעשטעלט דעם לאָזונג — צו גרייטן א באוואָפנטן אפשמאנד, דעם לאָזונג — דער פּראָלעטאריאט איז בונד מיטן אָרעמסטן פוערמאן דארפ נעמען די מאכט מיט גוואלט.

1 לענין. ווערק, ב. XXI, ז. 38.

2 דאָרט.

דער צוזאמענפאָר האָט געגעבן אַן אַנטשיידענעם ווידערשטאַנד די טראַצקיסטישע אַרױסטרעטונגען פֿון די אָפּאָרטוניסטן. זײ זײַנען אַרױסגעטראָטן קעגן דעם קורס פֿון דער פֿאַרטיי אַפּ אַ באַוואַפֿנטן אױפֿשטאַנד, קעגן דער דיקטאַטור פֿונעם פּראָלעטאַריאַט און קעגן דער לענינישער לערע וועגן דער מעגלעכקײט פֿונעם זיג פֿונעם סאַ- ציאַליזם באַ אונדז אינעם לאַנד.

דער צוזאמענפאָר האָט אױסגעפֿילט די אָנוועזענע פֿון זײַנע פֿי- רער, — ער האָט אָנגעצילט די פֿאַרטיי אַפּ אַ באַוואַפֿנטן אױפֿשטאַנד, אַפּ אַ סאַציאַליסטישער רעוואַלוציע.

אַפֿן סמאכ פֿון באַוועזן פֿון שפּאַניע און פּראָוואַקאטאָרן איז נישט לאַנג פֿאַרג VI פֿאַרטיי-צוזאמענפאָר מיטאַד דער קאָנטרעוואַ- לוציאָנערער צענטראַליקער רעגירונג פֿאַבריצירט געוואָרן קעגן וואַ- דימיר איליטש און אומגעלומפערטע פּראָוואַקאטאָרישע באַשולדיקונג אינעם „מעלכע-פֿאַרטיי“. די רעגירונג האָט אָנגענומען אַ באַשלוס אַרעסטירן לענינע און איבערגעבן אים צום געריכט. דער דאָזיקער שריט פֿון דער צענטראַליקער רעגירונג האָט אַרױסגערופֿן אַ כּוואַ- ליע פֿון אַפֿאַרן און פּראָטעסט מיטאַד די ברייטע מאַסן אַרבעטער און רעוואַלוציאָנערע כּאָלאַרמ.

קאָמעניעו, טראַצקי, דיקאָו און אנדערע האָבן נאָכ פֿאַרג צו- זאַמענפאָר געהאַלטן, אז לענינע האָרט זיך שטעלן צום געריכט, האַ- גאט עס אַז געווען קלאָר, אז דער דאָזיקער „געריכט“ וועט ברענג- גען די דראַג, אז מע וועט זיך פיזיש אָפּרעכענען מיטן פֿירער פֿון דער רעוואַלוציע. כאַטעווער סמאלין האָט קאָמענאַריש דערווידערט קעגן דעם, אז לענינע זאָל זיך שטעלן צום געריכט.

דער VI פֿאַרטיי-צוזאמענפאָר, וואָס האָט ספּעציעל באַהאַנדלט די דאָזיקע פֿראַגע, האָט זיך אַרױסגעזאָגט קעגן דעם, אז לענינע זאָל זיך שטעלן צום געריכט, ווייל ער האָט געהאַלטן, אז דאָס וועט זײַנע נישט קײן געריכט, נאָר אַ מאָרד. דער צוזאמענפאָר האָט דער- קלערט אַ פּראָטעסט קעגן דער בורזשואַ-פּאָליצייזשער העצע, וואָס האָט זיך געפֿירט קעגן די פֿירער פֿונעם רעוואַלוציאָנערן פּראָלעטאַ- ריאַט, און האָט געשיקט אַ באַגריסונג לענינע.

אינעם אונטערערד האָט לענינע אַפּ קײן אײַנ מינוט נישט איבער- געריסן זײַנע קאָמפּעסעטיקט. ער האָט אונטערגעהאַלטן אַן ענינע פֿאַרבינדונג מיטן צוק פֿון דער פֿאַרטיי. ער האָט געשריבן אַ סאַב אַרטיקלען, וועלכע זײַנען געדרוקט געוואָרן אינעם צענטראַל-אָרגאַן פֿון דער פֿאַרטיי. אינעם מעשעכ פֿון דער צײַט, וואָס ער איז דאָס לעצ- טע מאָל געווען אינעם אונטערערד — פֿון יול ביז אָקטאָבער — האָט לענינע אָנגעשריבן מער ווי 60 אַרטיקלען, ברעשורן און בריוו. דער פּראָלעטאַריאַט האָט געהערט די שטיימ פֿון זײַנע פֿירער, האָט געפֿילט זײַנע אָנפֿירונג.

לענינע איז געווען אינעם פֿאַרטיי איבערעצונג אינעם זיג פֿון דער סאַציאַליסטישער רעוואַלוציע, אינעם דעם, אז די מאַכט וועט אינגיכט אַריבערגיין צום פּראָלעטאַריאַט אינעם די הענט. אַרדזשאַניקידזע, וואָס האָט באַזוכט לענינע, וועג ער האָט זיך אױסבאַהאַלטן אינעם בידל,

דערמאנט זיך, וואָס פֿאַר אַן אומפֿאַרגעסלעכען אינדרוק עס האָבן אַפֿ אימ געמאַכט לענינס ווערמער, אַז נישט שפעטער פֿונעם סענטיאָבער—אָקטאָבער וועט זיין אַן אופשטאנד. „נאָך מער האָט מיט אים געראשט דאָס, —דערציילט סערנאָ, —וואָס, ווען איב האָב איבערגעזען די ווערמער פֿונעם אייגענעם אַ באַוועזענע, אַז נישט שפעטער פֿונעם אונטערס—סענטיאָבער וועט די מאַכט אַריבערגיין צו די באַלשעוויקעס און אַז דער פֿאַרזיצער פֿונעם דער רעגירונג וועט זיין לענין, האָט אַילויט מיט אַבסאָלוציער ערנסטקייט געענטפֿערט: „נאָ, אַזוי וועט עס זיין“¹.

אין אונטערערד, געפינענדיק זיך אין שטענדיקער געפֿאַר, אַז עס וועלן אימ פֿאַקט די שפּיר־הינט פֿונעם דער צענטוועליקער רעגירונג, האָט לענין מיט דורכגעפֿראַכט און אַלזשימיק פֿאַנגענעמענע אַרבעט די פֿראַגע וועג מעלכע, וועג די יעסוידעס פֿונעם דער פֿאַלימיק פֿונעם דער דוק־מאַטור פֿונעם פֿראַלעמאַריאַט און פֿונעם די ערשטע פֿראַקטישע מאַכע מיטלען. דער רעזולטאַט פֿונעם לענינס ניגאָמישער מעאַרעמישער אַרבעט זינענע געווען זינע ווערק: „מעלכע און רעוואָלוציע“, „די דאָס־ענדיקע קאָמאַסטראַפֿע און וואַזוי מע דאַרף קעמפֿן קעגן איר“, „צו וועלן די באַלשעוויקעס אַננהאַלטן די מעלכע־מאַכע?“.

אינעם גענאַלן בוך „מעלכע און רעוואָלוציע“ האָט לענין פֿירט ער פֿונעם אַלץ אופגעשטעלט די עמעסע לערע פֿונעם מאַרקס און ענגעלס וועגן מעלכע. לענין האָט זיך אָבער דערמיט נישט באַגרענעצט. שטיי צנדריק זיך אַפֿ דער דערפֿאַרונג פֿונעם די רוסישע רעוואָלוציעס פֿונעם די יאָרן 1905 און 1917, האָט ער אין אַם דער אַרבעט און אין אַם דערע אַרבעטן וועטער אַנטוויקלט דעם מאַרקסיזם אין די פֿראַגע פֿונעם מעלכע און די קאָמאַטור פֿונעם פֿראַלעמאַריאַט. לענין האָט אַנטוויקלט געווען, אַז די קאָמאַטור פֿונעם פֿראַלעמאַריאַט קאָנן נישט זיין די דעמאָקראַטיע פֿאַר אַלעמען, אַי פֿאַר די ריכטע, אַי פֿאַר די אַרעמע. די קאָמאַטור פֿונעם פֿראַלעמאַריאַט דאַרף זיין אַ „מעלכע אַפֿ אַ געזעמ אַויפֿן אַ דעמאָקראַטישע (פֿאַר די פֿראַלעמאַריע און פֿאַר די אומפֿאַרמעגלעכע ביכלאַל) און אַפֿ אַ געזעמ אַויפֿן אַ דיק־מאַטאָרישע (סעני דער בורזשואַזע)“². וועטער האָט לענין באַוועגט, אַז די קאָמאַטור פֿונעם פֿראַלעמאַריאַט קאָנן נישט אַנטשטיין אַלס רעזולטאַט פֿונעם פֿרידלעכער אַנטוויקלונג פֿונעם דער בורזשואַזער געזעלשאַפֿט — זי קאָנן אַנטשטיין נאָר אַלס רעזולטאַט פֿונעם אַ געוואָלטהעם־רעוואָלוציע פֿונעם פֿראַלעמאַריאַט, אין דעזולטאַט פֿונעם צעברעכן די בורזשואַזע מעלכע־מאַשינע. ער האָט פֿאַרמולירט די אופֿגאַבע פֿונעם אַרבעטער־קלאַס אַפֿן געבויט פֿונעם שאַפֿן זיין מעלכע־אפֿאַראַט. האָט פֿעסטיגעשטעלט די עקאָנאָמישע יעסוידעס פֿונעם אַפֿשטאַרבן פֿונעם דער מעלכע, האָט אַפֿווערדעט די גרונט־שטריכן פֿונעם די צוויי פֿאַזעס אין דער אַנטוויקלונג פֿונעם דער קאָמוניסטישער געזעלשאַפֿט.

לענין האָט געדאַכט, אַז זיין אַרבעט וועט מעלכע האָט אַ האַס־אַלע באַדעוונג, האָט ער אָנגענומען מיטלען אַפֿ אַנטוויקלונג פֿאַר

1 ג. ק. אַרדזשאַניקידזע, אַיסגעוויילטע אַרטיקלען און רעדעס, 1939, ז. 214.

2 לענין, ווערק, ב. XXI, ז. 393.

דער פארטיי די דאָזיקע ארבעט. ער האָט געשריבן צו דער פארטיי: אָנפירונג, אז אויב די אגענט פון דער צענטוואָליקער רעגירונג וועלן אימ דערהארגענען, דארף מען אָנעמען אלע מיטלען צו פארעפנטלעכען דאָס העפט „מארקסיזם וועגן מעלוכע“, וואָס איז געווען איבערגעלאָזן אין שטאַק האַלט. ווען לענין איז אומלעגאל אריבערגעפאָרן קיינ פּינלאַנד, האָט ער דעם מאַנסקריפּט פונעם בוך „מעלוכע און רעוואָלוציע“ איבערגעגעבן דעם כאַווער, וואָס האָט אימ באַגלייט, און אין פאָל, אויב לענין וועט ארעסטירט ווערן, איז אַט דער כאַווער מעכניש געווען איבערגעגעבן דעם דאָזיקן מאַנסקריפּט סטאלינע.

לענין האָט זיך געקליבן אָנצושרעבן דעם צווייטן טייל פון זיין בוך, ווי ער האָט בעדייט געהאט אונטערצויענען די הויפט-סאכאקלען פון דער דערפארונג פון די רוסישע רעוואָלוציעס אין די יאָרן 1905 און 1917, פאראלעמיינערן די דערפארונג פון דער סאָוועטנמאכט. דער פלאַן פון אַט דער ארבעט איז שוין געווען צונויפגעשטעלט „אַבער בוצ דעם קעפל“ — האָט לענין געשריבן אינעם נאָכוואָרט צו דער ערשטער אופלאגע פונעם בוך, — האָב איך נישט באוויזן אָנצושרעבן קיין איין שורע פון דעם דאָזיקן קאפיטל: „געשמערט“ האָט דער פאליטישער קרויס, דער ערעו פון דער אַקטיאבער-רעוואָלוציע פון 1917 יאָר. מיט אזא „שמערונג“ קאָן מען זיך נאָך פרייען. אָבער דאָס צווייטע העפט פון דער בראַשור (געווינדעט דער „דער-פארונג פון די רוסישע רעוואָלוציעס פון די יאָרן 1905 און 1917“) וועט, ווייט אַויס, אַויסקומען אָפלייגן אפּ לאַנג; ס'איז אָנגענומען און געלעכער דורכצומאכט „די דערפארונג פון א רעוואָלוציע“, איידער צו שרעבן וועגן איר.“ דער טויט האָט לענינען נישט גענוגן די מעגלעכקייט צו פארענדיקן די אָנגענומענע ארבעט.

לענין האָט פאנאנדערגעארבעט די עקאָנאָמישע פּלאַטפאָרם פון דער דיקטאטור פונעם פּראָלעטאריאט אפּן ערשטן פּערנאָד פון איר עקזיסטענץ. ער האָט זי פּאַרמולירט אין דער בראַשור: „די דראַגט-דיקע קאמאסטראַפּע און וואַזוי מע דארף קעמפן קעגן איר.“ די זעלבסטהערשונג און די בורזשואזיע, האָט לענין געשריבן, האָבן געבראכט דאָס לאַנד צום ראַנד פון אָפּגרויט. דאָס ראטעווען ס'לאַנד פונעם אומקום, די פארפעסטיקונג פון זיין שוועפּיוקעט, די בוינג פונעם סאָציאַליזם — דאָס אלע איז ענן און אַרגאניש פארויבונג צווישן זיך. ראטעווען דאָס לאַנד קאָן מען נאָך מיט רעוואָלוציאָנערע מיטלען, און אוינע זינען: אַנפירן ארבעטער-קאָנטראָל איבער דער פּראָדוקציע און אריבער דער פארטיילונג פון די פּראָדוקטן, נאציאָנאַליזירן די בענק און פארייניקן זיי אין איין מעלוכע-באַנק, נאציאָנאַליזירן די סינדיקאטן און אפּ א צוואנגס-אויפן סינדיקירן די אינדוסטריעלע אונטערגעמונגען, אָפּשאפן די קאָמערציעלע סידעס, פארייניקן די באַפעלקערונג אין געברויך-געזעלשאפטן. דאָס זינען די ערשטע שריט

אפן ווען פון סאציאליסטישער ביוונג. מע קאן נישט גיין פארויס, אייב
מע האט מוירע צו גיין צום סאציאליזם.

די דאזיקע מאסמיטלען, האט געזאגט לענין, וועלן ווירטשאפטלעכ
באנומען, ראדיקאל ענדערן רוסלאנד, וועלן שאפן די מאטעריעלע בא-
זע פארן מאסן-הערצאום פונעם פאלק. און דעם גרעסטן הערצאום
פונעם פאלק, וואָס פארוורקלעכט דרייסיג און אנטשיידט די גרויסע
עקאנאמישע איבערגעשטאלטונגען, קאן מען נישט מאכן דאָס לאנד
שוצפייניק. מע קאן אָבער נישט ארויסרופן קיין הערצאום אין די מאסן,
אויב מע רייסט נישט אַזוי מיטן אימפערוואַליזם, מיט דער אימפע-
רוואַליסטישער פאָליטיק, מיט דער אימפערוואַליסטישער מיליטאַרמע.
בלויז אזא אנטשיידענער איבערנעם איז אימשטאנד צו ראטעווען די
רעוואָלוציע און דאָס לאנד, וואָס איז פארקלעמט אין די אַנזערנע
צוואנגען פונעם אימפערוואַליזם. אפּ אזוינע רעוואָלוציאָנערע מאַסן-
מיטלען איז פייניק בלויז דער סאמע רעוואָלוציאָנערער קלאס — דער
פּראָלעטאריאט, וואָס שטייט נאָך דער מאכט. און לענין ווארפט דרייסיג
דעם לאָזונג:

„די רעוואָלוציע האט אָפגעטאן דאָס, אז אין מעשעכ פון עטלעכע
כאדאָשימ האט רוסלאנד לויט זיין פאָליטישער אָרדענונג דעריאָנט
די פאָרגעשריטענע לענדער.

דאָס איז אָבער ווייניק. די מיליטאַרמע איז אומדערבארעמדיק, זי
שטעלט די פראגע מיט אַנראכטמאַנעסדיקער שארפקייט: אָדער אומקום
מען, אָדער דעריאָנט די פאָרגעשריטענע לענדער און אריבעריאָנג זיי
אויב עקאנאמיש...“

אומקומען, אָדער מיטן גאנצן אימפעט זיך לאָזן פאָרויס. אזוי
איז די פראגע געשטעלט דורך דער געשיכטע“¹.

דאָס איז געווען א פראָגראם וואָזוי צו ראטעווען דאָס לאנד אין
די רעוואָלוציע פון אומקום, א פראָגראם פון אַנטשטעלן די דיק-
טאטור פונעם פּראָלעטאריאט און בויען דעם סאציאליזם בא אינדרן
אין לאנד.

אינעם ארטיקל „צי וועלן די באַלשעוויקעס אַננהאלטן די מעלד-
כע-מאכט?“ האט לענין פאנאנדערגעארבעט א פלאן פון די ער-
שטע מאַסמיטלען פון דער דיקטאטור פונעם פּראָלעטאריאט אפן גע-
בויט פון בויען און פארפעסטיקן די סאָוועטישע מעלכע. ער האט
געמאכט מיליטערל פון אלע סאָגים פון דער רעוואָלוציע, וואָס האָבן
געוואָלט אָנשרעקן דאָס פאלק דערמיט, אז די באַלשעוויקעס וועלן
זיך נישט אַננהאלטן בא דער מאכט אפילע קיין צוויי וואָכן. לענין
האט אויסגעדריקט זיין אבסאָלויטע זיכערקייט אין דעם, אז „עס
וועט זיך נישט געפֿינען יענע קראפט אפּ דער ערד, וואָס וואָלט גע-
קאָנט שמערן די באַלשעוויקעס אַננהאלטן די מאכט ביזן זיג פון
דער אַלגעמיינעכער סאציאליסטישער רעוואָלוציע, אויב זיי וועלן
זיך נישט לאָזן אָנשרעקן און וועלן קענען געמען די מאכט“².

1 לענין, ווערק, ב. XXI, ז. 191.

2 דאָרטן ז. 279.

לענין האָט וואכזאמ נאָכגעשפירט נאָכ דער אנטוויקלונג פונ דער רעוואָלוציע, ער האָט געוואָרנט די מאסן, אז עס גרייט זיך א קאָנטראַ רעוואָלוציאָנערע פארשווערונג. ער האָט גערופן די אַרבעטער אונ פויעריג צו אויסגעהאלטנקייט, וואכזאמקייט אונ מאַכיליזירטגרייטקייט. לענין האָט אָנגעוויזן, אז די מאכט איז אריבער צו א מיליטערישער באנדע, אז די בורזשואזיע זוכט אינטענסיוו א מיליטערישן דיקטאַטאָר, צו ראטעווען רוסלאנד, ד.ה. צו ראטעווען איר מאכט, איר אייגנטום און אירע פריוילעגיעס.

לויט דער אָנעוויזונג פונ די רוסלענדישע און אויסלענדישע אימפּעריאליסטן האָט דער גענעראל קאָרנילאָו אופגעהויבן דעם 25 אויגוסט א בונד, קעדיי צו דערשטיקן די רעוואָלוציע אונ אופצושטעלן אינ לאנד דעם צאריזם. דער צק פונ דער באַלשעוויטשער פארטיי, מיט וועלכן עס האָט אינ דעם דאָזיקן פערנאָד אומיטלעכאר אָנגעפירט באווער סמאלין, האָט זיך געווענדט צו די ארבעטער, סאָלאַמאן אונ מאַטראַנס מיט א רוב צו פארטיידיקן די רעוואָלוציע. קאָרנילאָו איז צעקלאפּט געוואָרן.

די ארבעטנדיקע האָבן זיך נאָכ מער איבערצעגט, אז די פארטיי באַלשעוויקעס איז די איינציקע פארטיי, וואָס שטייט אפ דער וואכ פונ די אינטערעסן פונעם פאָלק. די פאָלקס-מאסן האָבן שארף א קער געמאָן צו די באַלשעוויקעס. דאָס מיטל-פּויערמאט, וואָס אינעם פערנאָד פונ אפרעל ביז אויגוסט האָט זיך עס נאָכ געוואקלט, האָט גענומען אַנשליסן זיך צו דער דאָרפישער אָרעמשאפט. די מענשעוויקעס אונ עסערן האָבן אָנגעוואָרן זייער איינפלוס אפ די מאסן. עס האָט זיך אָנגעהויבן די באַלשעוויזירונג פונ די סאָוועטן. אזוינע אנט-שיידנדיקע סאָוועטן, ווי דער פעטראָגראדער אונ דער מאַסקווער, זענען אָנהייב סענטיאבער שוין געווען אינ די הענט בא די באַלשעוויקעס. מיט דער צענטראַמירונג פונ דער קאָרנילאָו-שטיינע האָט זיך אָנגעהויבן א נייער פערנאָד אינ דער אנטוויקלונג פונ דער רעוואָלוציע. ציע — דער פערנאָד פונ אָרגאניזירן דעם שטורעם.

די געשעענישן האָבן זיך אנטוויקלט פונקט אזוי, ווי עס האָט פאָרויסגעזען לענין.

לענין האָט קלאָר געזען דעם גאנצן גאנג פונ דער רעוואָלוציע, ציע, די באוועגונג פונ די קלאסן, די קאוואָנעס פונ די סאָנימ, וואָס האָבן געהייט געגרייט א צווייטע קאָרנילאָווישע פארשווערונג. ער האָט פארשטאנען, אז די רעוואָלוציע איז אינ איר אנטוויקלונג צו געקומען הארט צום באוואָפּנעטן אפשטאנד.

צווישן דעם 12—14 (25—27) סענטיאבער שרעכט לענין די היסטאָרישע בריוו צום צענטראַל-קאָמיטעט, צום פעטראָגראדער אונ צום מאַסקווער קאָמיטעט פונ די באַלשעוויקעס: „די באַלשעוויקעס דארפן נעמען די מאכט“ אונ „מאָרקסויז אונ אפשטאנד“. אינ זיי ליינט ער פאָר דעם צק „שמעלן אינ טאָג-סיידער דעם באוואָפּנטן אפשטאנד“. ער ווייזט אָן, אז די מאסן האָבן זיך אפ זייער אייגענער דערפארונג איבערצעגט אינ דער ריכטיקייט פונ די באַלשעוויטשע אָנעוויזונג. איצט, זאָגט ער, „איז אפ אונדזער זינט די

מער רהעט פונעם פאלק. איצט איז גאר אנמירט א „זיכערער
ניצט" ער הייבט אן, „האנדליק באקומען די מערהייט אינ די
סאָלעט פון ארבעטער" און סאָלדאטן-דעפוטאטן אינ די בירע הויפט-
שטעט, קאָנע און הארפן די באַלשעוויקעס נעמען די מעלכע-מאכט
אינ זייערע הענט".¹

לענין לערנט באצונען זיכ צום אופשטאנד, ווי צו א קונסט, נישט
צוגרייט אימ קאָנאניזאצאָנעל און טעכניש, קענען אויסנוצן די רע-
וואָליזאָנעס סוטאציע, צווישנאמלעך די אנטשיידנדיקע קרעפטן
אינעם אנטשיידנדיקן קאָרס און ריכטיק אויסקלעבן דעם מאַכענדיג
אפ צו דערלאנגען א צעשמעטערדיקן קלאפ, קעדי אפ זיכער צו צע-
קלאפן דעם סויגע און זינג.

דעם 15 (28) סעפטאבער האָט באווער סטאלין אוועקגעשטעלט
לענינס בריוו אפ באהאנדלונג פונעם צק פון דער באַלשעוויקסטישער
פארטיי און האָט פאָרגעלייגט פאנאנדערצושיקן זיי די קאָרטיק פאר-
טיי-קאָנאניזאציעס אלס דירעקטיוון. דער בירעטריכטיקער פארעמער
קאמעניעו האָט אריינגעטראָגן א פאָרשלאָג צו פארברענגען לענינס
בריוו. דער צענטראל-קאָמיטעט האָט מיט אויפגענוגן אָפגעוואָרפן
דעם דאָזיקן פאָרשלאָג און אָנגענומען באווער סטאלינס פאָרשלאָג.
קאמעניעו און זינגווייז האָבן אקשענעסדיק געפאָדערט, אן די
פארטיי באַלשעוויקעס זאָל אָנטייל נעמען אינעם מעגשעוויסטיש-
עסעריש-קאדעמישן פאָרפארלאמענט, דעם דאָזיקן „מאפעלע פון דער
קאָנאניזאציעס", ווי עס האָט אים אָנגערופן באווער סטאלין. זיי
האָבן געשטרעבט אָפצונועמען דערמיט די פארטיי פון צוגרייט דעם
באוואָפנטן אופשטאנד.

לענין און סטאלין זענען געווען אנטשיידענע קעגנער אפילו פון
א קורצוועליכן אָנטייל פון די באַלשעוויקעס אינעם פאָרפארלאמענט,
קעדי דערמיט גיט צו פארשפרייטן אינ די מאסן קיין אילוזיעס
בענעניע דעם פאָרפארלאמענט און גיט פארדעקן זינג קאָנטרעווא-
ליזאָנערע ארבעט. די באַלשעוויקטישע פראקציע פונעם פאָרפאר-
לאמענט, אינ וועלכער עס זענען געזעסן אזוינע מענטשן, ווי קא-
מעניעו, מעאָדאָרעוויטש, האָט גיט געוואָלט פארלאָזן דעם פאָרפאר-
לאמענט. דער צק פון דער פארטיי באַלשעוויקעס האָט אויסגעבעטערט
די ליניע פון דער באַלשעוויקטישער פראקציע, האָט אָנגענומען א
באשלוס וועגן באַקאמירן דעם פאָרפארלאמענט און געצווינגען די
פראקציע אוועקצוגיין פון פאָרפארלאמענט. אינ דער זעלבער צייט
האָבן די באַלשעוויקעס געערגיש געגרייט דעם צווייטן פונעם II
קאָנענס-צוואממענפאָר, ווו זיי האָבן גערעכנט צו באקומען די מערהייט.
לויט לענינס אָנווייזונג האָט די פארטיי קאָנצענטרירט איר גאנצע
אופמערקזאמקייט אפ צוגרייט דעם באוואָפנטן אופשטאנד.

די באַלשעוויקעס האָבן פונדאָסניג ארויסגעשטעלט דעם לאָזונג
„די גאנצע מאכט — די כאָועמני!" איצט האָט דער דאָזיקער לאָ-
זונג באשטעט — די רעוואָליוציע גייט צו דירעקט צו דער דיקטאטור.

1 לענין. העיק, ב. XXI, י. 194, 196, 197, 198.

פונעם פראקטעמאריאט מיט דער הילף פון אן אופשטאנד, ער האָט באמערקט — אָרגאניזירט און מעלכיש אַויספֿורעמען די דיקטאַטור פֿון נעם פֿראַקטעמאריאט, ער האָט באמערקט, אז די מאַכט דארף דורכ אן אופשטאנד אַרױבערגיין צו די באַלשעוויקער סאָוועטן.

לעגן שטרעבט צו זיין וואָס געענטער צו פֿעטראָגראַד, וווּ די באַלשעוויקער גרייטן ענערניש דעם באַוואַפֿנטן אופשטאנד לויט זיין געדרעקטן. ער וויל אָנהאַלטן אן ענגערע פֿאַרבינדונג מיטן צק פֿון דער פֿאַרטייל. מיט דעם ציל פֿאַרט לעגן אַרױבער דעם 17 (30) סענטיאַבער פֿון העלסינגפֿאָרס קיין ווילנאַ. ער ווילט אָן דערפֿ, אז די צענטראַליקע רעגירונג האָט אַרעגערט קאָנטרעוואָלוציאָנען רע מיליטערישע אַינ די אַנטישטינדוקע אַינדוסטריעלע צענטערס, אז זי פֿרוואַט אַרױספירן פֿון דער הויפּטשטאָט און פֿון אַנדערע גרױסע שטעט די רעוואָלוציאָנערע פֿאַלקס יאונ שיקן זיי אַפֿן פֿראַנט און דערמיט גופּע אַפֿשוואַכן די קרעכטן פֿון דער רעוואָלוציע. דערפֿער אַלץ לעגן צו די פֿאַרטייל מיטן צוגרייטן דעם אופשטאנד. ער ווילט אָן דערפֿ, אז די בורזשאַזיע אָרגאניזירט אַינ די אַנטישטינדוקע פֿונקטן פֿונעם לאַנד שטאַבן פֿון דער קאָנטרעוואָלוציע, אז זי גרייט זיך אָפּגעבן פֿעטראָגראַד די דעמאָנסטראַציע, אז זי פֿרוואַט צוגיפֿצורירן זיך מיט די דעמאָנסטראַציע, אַימפֿערנאַליסטיש, קעדיי מיט געמיינזאַמע קרעכטן, האַבנדיק אַראָפּגענומען דאָס מיליטער פֿון פֿראַנט, דערשטיקן די רעוואָלוציע.

אַינ מעשעב פֿון פֿיל כאַראַקטיסטישע לעגן געפֿירט א אָרגאַנאמע און פֿאַרזיכטיקע צוגרייטונג צו דער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע. מאַגאַני, מאַגאַניס האָט ער געדולדיק אַפּגעקלערט די מאַסן די לעקציעס פֿון דער רעוואָלוציע, די אַפּפֿירונג פֿון דער בורזשאַזיע און פֿונעם מענשעוויסטישע ערשטן בלאָק, דעם זיג פֿון דער באַלשעוויסטישער פֿאַליטיק. ער האָט אַנטשיידן געקעמפט קעגן די מענטשן, וואָס האָבן פֿרילינג 1917 יאָר אַוואַנטירירט גערופן טייקעס אַראָפּ וואַרפֿן די צענטראַליקע רעגירונג און זייענע דערמיט באַנאָגען א פֿעלער א פֿאַטאַלן פֿאַר פֿאַליטישע אַנפֿירער — פֿאַרלויפֿן פֿאַרויס, אַפֿרעסן פֿון די מאַסן דעם אַוואַנטאַרד. אַינצ, ווען דער מאַמענט איז געקומען, האָט לעגן מיט א קאַלפֿאַסאַלער קראַפט געפֿאַדערט אַנטשיידן, ענער גיט און גיט צוגרייטן דעם באַוואַפֿנטן אופשטאנד.

דעם 29 סענטיאַבער (12 אָקטאָבער) האָט לעגן אינעם בריוו צום צק פֿון דער פֿאַרטייל באַלשעוויקער געשריבן: „דער קריזיס איז צעטיק געוואָרן. עס שטייט אַינ קאָן די גאַנצע צוקונפט פֿון דער רוסישער רעוואָלוציע. עס שטייט אונזער א פֿראַגע די גאַנצע ערע פֿון דער פֿאַרטייל באַלשעוויקער. עס שטייט אַינ קאָן די גאַנצע צוקונפט פֿון דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער־רעוואָלוציע פֿאַרן סאָציאַליזם“.

אַנהייב אָקטאָבער האָט לעגן אינעם בריוו צום צענטראַל־קאָמיטעט, צום מאַסקווער, צום פֿעטראָגראַדער קאָמיטעט און צו די באַלשעוויקער.

שעוויקעס די מיטגלידער פון די סאָוועטן פון פעטערבורג און מאָס-
קווע ווידעראמאָל אָנגעוויזן: „די באַלשעוויקעס האָבן קיין רעכט נישט
צו וואַרטן אפּן סאָוועטן-צוזאמענפאַר, זיי דארפן נעמען די
מאָסטן קעגן“, „וואַרטן — איז א פארברעכען לעגאנבע דער דע-
וואָליוציע“.¹

אָנהייב אָקטיאבער פירט אָן לענין פון אונטערערד מיט דער
פערזאָנלעכער קאָנפערענץ פון די באַלשעוויקעס. ער שרייבט אָן פאר
איר טעזיסן, און אָנזאָג די דעלעגאטן צום פארטיי-צוזאמענפאַר און
א בריוו דעם 7 (20) אָקטיאבער דערקלערט ער נאָכאמאָל: „מע דארפן
אָנערקענען, אז די רעוואָלוציע איז פארפאלן, אויב איז דער נאָענט-
סטער צוקונפט וועלן די פראָלעטאריער און סאָלדאטן נישט אראָפּ-
וואַרפן קערענעסן רעגירונג. די פראַגע וועגן אופשטאנד ווערט גע-
שטעלט אין טאָג-סיידער“.²

אפ מאַרגן דעם 8 אָקטיאבער אינעם בריוו צו די באַלשעוויקעס
די דעלעגאטן פונעם סאָוועטן-צוזאמענפאַר פון דער צאָפּגעגאנגענע ווייז
לענין ווידעראמאָל אָן מיט דער גאנצער קראפט: „פארזאמען הייסט
א שוויט“.

לענין דערמאָנט דער פארטיי מאַרקס' און ענגעלסעס אָנצווייזונג,
אז און אופשטאנד איז א קונסט, פונקט ווי מילכאָמע. לענין האלט, אז
די טעכנישע זיט פון אופשטאנד, זיין טיפ דורכגעטראכטע אָרגאניז-
זירונג, א זאָרגפוליק פאנאנדערגעארבעטער פלאן האָבן אן אנט-
שיידנדיקע באדעטונג. מאַרקס' און ענגעלסעס גענואלע ארויסזאָגונגען
וועגן אופשטאנד אלס קונסט פאראלגעמיינערט לענין אין א האר-
מאָנישער סיסטעם. ער ארבעט קריטיש איבער די יבורשוואזע טעאָ-
ריע פון קריגס-קונסט, נעמט פון איר אלץ, וואָס האָט א ווערט און
טויג פארן פראָלעטאריאט, און בויט זיין אייגענע לערע וועגן בא-
וואָפנט אופשטאנד. די קונסט פון באוואָפנט אופשטאנד האָט ער
פאָרמלירט אין קאָנקרעטע, דיטאלעכע קלאָלימ, וואָס זינען א קאָ-
צענטרירטער אויסדרוק פון דער דערפארונג פון אלע באוואָפנטע אוי-
טשאַהג, וואָס זינען נאָר באוויכט אין דער געשיכטע.

לענין גיט דער פארטיי פאָלגנדיקע פינף הויפט-קלאָלימ פון דער
קונסט פון אופשטאנד:

1, קיינמאָל נישט ישרפילן זיכ מיט קיין אופשטאנד, און
הייבט מעג אימ אָן, דארפ מעג וויסן פעסט, אז מע מוז גיין ביזן
סוף.

2) מע מוז צונויפזאמלען א גרויסן איבער וואָג פון
קויכעס אינעם אנטישטידנדיקן אָרט, אינעם אנטישטידנדיקן מאָ-
מענט, וועל אינאין וועט דער סויגע, וועלכער פארמאָגט א בעסערע
צוגרייטונג און אָרגאניזאציע, פארניכטן די אופשטענדלעך.

1 לענין, ווערק, ב. XXI, ז. 293, 294.

2 דאָרט, ז. 290.

3) איז שוין דער אופשטאנד אָנגעהויבן, דארף מען האנדלען מיט דער גרעסטער אנטשלאסןקייט און דורכויס, אומבאדינגט אריבערגיין אינאָנדרים. „פארטיידיקונג איז א טויט פאר א באוואָפנט אופשטאנד“.

4) מע הארף זיך באַמוענן צו פארכאפן דעם סוינע אומגעריכט, כאפן דעם מאָמענט, ווען זיין מיליטער איז צעוואָרפן.

5) מע הארף זען דערשלאָגן זיך יעדן מיט אַן אַלגעמיינע קליינע דערפאַלג (מע קאָנ זאָגן: יעדע שאַ, אויב עס רעדט זיך וועגן איין שטאַט), אונטערהאלטנדיק אומ יעדן פרעז די „מאָר אַלישע איינער“.

דעם סאכאָל פון די לעקציעס פון אלע רעוואָלוציעס באַנענדיק א באוואָפנט אופשטאנד האָט מארקס אונטערגעצויגן מיט די ווערטער פונעם „גרעסטע אינאָנדרע געשיכטע מיטטער פון רעוואָלוציע“ ציאָנערער פאליטיק — פון דאנאָן: דרייטשטיק, דרייטשטיק און נאָכאמאָל דרייטשטיק“¹.

לענין גיט א פלאן פון אופשטאנד: „אדומינגלען און אָפּשניידן פיסער, אונטעמען אימ דורכ א קאָמבינירטער אטאקע פונעם פלאָט, פון די ארבעטער און פונעם מיליטער“, קאָמבינירן די דאָזיקע דריי הויפט־קערעפטן אזוי, „אז עס זאָל אומבאדינגט פארנומען ווערן און, וועלכע פאראַלס פון דאָס זאָל גיט קאָסטן, אונטערהאלטן ווערן: א) דער טעלעפאָן, ב) דער טעלעגראַף, ג) די אינזאנע־סמאנציעס, ד) די בריק; אינאָנדרע ערשטער ריי“. אפּ אָנטייל צו נעמען אינאָלע וויכטיקע אָפּעראציעס הארפן פאר די קאמפס־אָטריאדן אויסגעטיילט ווערן, „די סאמע אנטשלאסענע עלעמענטן“ — די בעסטע ארבעטער, די ארבעטער־יונגט, די בעסטע מאטראָסן, דרייטשע מענטשן, וואָס זאָלן גיין מיטן לאָזונג „אומקומען אלע, אָבער גיט דורכלאָזן דעם סוינע“. קעדרי דער אופשטאנד זאָל האָבן דערפאַלג, איז גייטיק קונסט און דרעפאכע דרייטשטיק. „דער דערפאַלג סיי פון דער רוסישער סיי פון דער אלגעמיינע לעבן רעוואָלוציע הענגט אָפּ פון צוויי־דריי טעג קאמפ“².

לויט אָט דעם לענינישן פלאן איז מאקע געגאנגען דער באַוואָפנטער אָקטאבער־אופשטאנד.

דעם 7 (20) אָקטאבער איז לענין, לויט א באשלוס פונעם צוק, אומלעגאל אריבערגעפאָרן פון וויבאָרג קיין פעטראָגראד. אפּ מאָרגן האָט ער זיך באַאן ארבעטער פון זאָואָד „אשוואד“ אינאָנדרע היים באַגעגנט מיטן באווער סמאלין. עטלעכע שאַ האָט געדויערט די דאָזיקע באגעגעניש. באווער סמאלין האָט פאָרמולירט דעם קאָנקרעטן פלאן פונעם באוואָפנט אופשטאנד, וועלכע ער האָט פאנאנדערגעארבעט אפּן גרונט פון לענינס אָנצוגעבן. לענין האָט דעם דאָזיקן פלאן באוואָפנט.

1 לענין. וועק, ב. XXI, ז. 319—320.

2 דאָרט, ז. 320.

דעם 10 אקטיאבער איז פארגעקומען די היסטארישע זיצונג פון נעם צענטראל-קאמיטעט פון דער פארטיי באַלשעוויקעס. מיט א פאָר-טראָג וועגן דער נויטווענדיקייט פונעם אופשטאנד אין ארויסגעטראָגן לענין. נאָכ זיין פאָרטראָג האָט דער צק אָנגענומען די בארימטע רעזאָלוציע, וואָס לענין האָט פאָרגעלייגט און איז וועלכער עס איז געשטעלט געוואָרן „אינ סאַג-סיידער דער באַוואָפנטער אַופ-שטאַנד“. דער דאָזיקער באשלוס וועגן אופשטאנד איז באשטע-מיקט געוואָרן אפ דער פארברייטערטער זיצונג פונעם צק דעם 16 אקטיאבער, ווו לענין איז ארויסגעטראָגן מיט א צווייטשטאָק פאָר-טראָג. לויט לענינס פאָרשלאָג איז אפ אָט דער זיצונג אפ אָנצופירן מיטן אופשטאנד אויסגעוויילט געוואָרן א פארטיי-צענטער בעראַש מיטן באווער סטאלין. אָט דער פארטיי-צענטער איז געווען דער אָנ-פירדיקער קערן פון קריגסרעוואָלוציאָנערן קאָמיטעט באמ פעטראָ-גראדער סאָוועט און האָט פראָקטיש אָנגעפירט מיטן גאנצן אָפ-שטאַנד.

מע האָט געדארפט האָבן לענינס געוואַלע ווינטזויכטיקייט, זיין מערקווירדיקע רעוואָלוציאָנערע מוסטערשאפט, זיין קאָלאַסאַלע מו-טיקייט, קעדיי באשליסן זיך צו גיין אפ אן אופשטאנד. לענין האָט געוואוסט, אז אפהייבן די מאסן צום אופשטאנד איז דער דעמאליקער סיטואציע—היינט שטעלן אלץ איין קאָן „לענין האָט אָבער נישט מוירע געהאט צו ריזיקירן, וועל ער האָט געוואוסט, ער האָט געזען מיט זיין געווישן קוק, אז אן אופשטאנד איז אומפארמיטלעך, אז דער אָפ-שטאַנד וועט זיין, אז אן אופשטאנד איז רוסלאַנד וועט צוגרייטן דעם סאָפ פון דער אימפעריאליסטישער מיליטאַר, אז אן אופשטאנד איז רוסלאַנד וועט אפהייבן די אויסגעמאטערטע מאסן פון מירערן, אז אן אופשטאנד איז רוסלאַנד וועט פארוואנדלען די אימפעריאליסטישע מיליטאַר אין א בירגערקריג, אז דער אופשטאנד וועט געבן א סאָוועט-רעפובליק, אז די סאָוועט-רעפובליק וועט דינען אלס פעס-טונג פאר דער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג אין דער גאנצער וועלט. עס איז באוואוסט, אז אָט דאָס רעוואָלוציאָנערע פאָרויסזען לע-נינס איז נאָכדעם מעקוועט געוואָרן מיט אומגעזעענער פונקטלעך-קייט“¹.

קעגן דעם באשלוס וועגן אופשטאנד האָבן אפ ביידע זיצונגען פונעם צק געשטימט די פארעמער פון דער רעוואָלוציע קאמעניעוו און זינאָויעוו. באקומען אן אנמשיידענעם ווידערשטאנד, זינגען די דאָזיקע פארעמער דעם 18 אקטיאבער ארויסגעטראָגן און דער מען-שעוויסטישער ציטונג „נאָוואיא זשיזנ“ מיט א מעלדונג, אז די באַל-שעוויקעס גרייטן אן אופשטאנד. דערמיט האָבן זיי דעם סיונע ארויסגעגעבן די גרעסטע געהיימעניש פון דער פארטיי—דעם בא-שלוס פונעם צק וועגן אָרגאניזירן אין דער גאָעטסער ציט אן אופשטאנד. לענינס סאָגן, די סאָגן פון דער פראַלעטארישער רע-

1 י. סטאלין. וועגן לענינען, ז. 33—34, מעלדע-פארלאג „דער עמקס“.

וואָליוציע — קאמעניעו, זינאָויעו, טראַצקי און דאָס הויפּל אָנהענגער זייערע האָבן מיט אלע מיטלען געזען אראָפּצוריסן דעם אופשטאנד. טראַצקי האָט פאַרגעלייגט נישט אָנהייבן דעם אופשטאנד פאר דער עפענונג פונעם II סאָוועטן-צוזאמענפאַר. לענין האָט זיי אָנגערופן פאָרעמער. ער האָט געשריבן, אז ווארמא אפן סאָוועטן-צוזאמענפאַר, „איז פולשטענדיקער אידלאָטיזם אָדער פולשטענדיקער פאראט“¹.

מיט דער גרעסטער אופגעבראכטקייט און פאראכטונג האָט לענין געשטעמפלט קאמעניעוון און זינאָויעוון אלס פארעמער פון דער רע-וואָליוציע. לענין, וואָס האָט נישט געוואלט פון קיין ראכטמאנעס צו אלע סאָנז פון דער סאָציאליסטישער רעוואָליוציע, האָט געפאָדערט אויסשליסן פון דער פארטיי די דאָזיקע נידערמערעכטיקע מיטדעלעכע פון דער קאנטרעוואָליוציע.

די פארעמער האָט זיך נישט איינגעגעבן אראָפּצוריסן דעם אופשטאנד. די פארטיי האָט זיך אינגעניסן געגרייט צו „אי.מ. מיט דער גאנצער ארבעט פון צוגריימן דעם אופשטאנד האָט אָנגעפירט אומי-טלכאר דער פארטיי-צענטער, וואָס האָט קאנצענטרירט איין זענע הענט אלע פערעם פונעם אופשטאנד.

לענין האָט דעמלט געוויינט אומלעגאל. איין וויכטיגער ראיאָן; פון דאָרט האָט ער קעסידער אָנגעפירט מיט דער ארבעט פונעם צק. איינמאל איז ער „שיר נישט ארעטונגעפאלן איין די הענט פון דער צייט-וועליקער רעגירונג. כאנאכט, ווען ער איז ארויס אפ שפאציר, האָט ער באגענוט א פאטרול. דורכקאנטראָלירט לענינס דאָקומענטן, האָט דער פאטרול אים אָפּגעלאָזט.

די צייטוועליקע רעגירונג האָט געפרוהט פארלויען דעם ווען די באַלשעוויקעס, זי האָט פלאנירט דעם 24 אָקטאבער (6 נאָיאבער) אטאקירן סמאָלני, ווו עס האָט זיך געפונען דער שטאב פונעם אופשטאנד, און דערלאנגען א שוים-קלאפ דער רעוואָליוציע. דעם 24 אָקטאבער באניען האָט די צייטוועליקע רעגירונג פארמאכט דעם צענט-ראל-אָרגאן פון דער פארטיי, „ראבאָטשי פוט“. כאטש לאַקאל פון דער רעדאקציע און פון דער דרוקערע זענען אוועקגעשטעלט געוואָרן סאָל-דאטן מיט פאנצער-אומאָמאָבילן. כאווער סמאָלני האָט אָפּגעגעבן א פאררעדענונג — אָפערעכט די פאנצער-אומאָמאָבילן און זיכערן דאָס דערשטענע פון דער צייטונג. די רויטגווארדייער און די סאָלדאטן האָבן אויסגעפילט די דאָזיקע פאררעדענונג. צו 11 אויגער אינדערפרי איז „ראבאָטשי פוט“ ארויס פון דרוק. דער לייטאדאטקל „וואָס דאָסן מיר?“, וואָס אָנגעשריבן האָט אים סמאָלני, האָט גערופן די מאסן אראָפּצווארפן די צייטוועליקע רעגירונג. גלעכצייטיק זענען לויט דער אָנווייזונג פונעם פארטיי-צענטער דרינגענד צוגעפונען געוואָרן צו סמאָלני אַטריאדן רויטגווארדייער און רעוואָליוציאָנערע סאָלדאטן. דער אופשטאנד האָט זיך אָנגעהויבן.

לענין, וואָס האָט זיך געפונען איין א קאנספיראטיווער דירע, האָט

1 לענין. ווערק, ב. XXI, ז. 240.

זיב געריכט צו סמאלני. אן דער האסקאמע פונעם צק האָט ער אָבער
ניט געוואָלט פארלאָזן זיין באהעלטעניש. אינ אַוונט האָט קרופסקאיא
איבערגעגעבן דעם צק זיין „בריוו צו די מיטגלידער פון צק“. לענין
האָט אינ דעם בריוו געשריבן:

„די לאגע איז לוי גאָר א קריטישע... איצט הענגט אלץ אפ א
האָר... אינ קיין פאל ניט איבערלאָזן די מאכט בא קערענסקינ און
קאָמפאניע אינ די הענט ביזן 25-טן, בעשמויפג ניט; אנשטיין די
זאכ הינט אומבאדינגט אינ אַוונט אָדער באמאכט.

די געשיכטע וועט ניט מויכל זיין קיין פארזאמלונג די רעוואָלוציא
ציאָנערן, וואָס האָבן געקאָנט זינג הינט (און וועלן זיכער זינג
הינט), ריוויקירנדיק צו פארלירן א סאכ מאָרגן, ריוויקירנדיק צו פאר-
לירן אלץ...

פארזאמעל מיט דער ארויסערשטונג איז געגליבן צו שוים.¹
לענין האָט געעלט דעם צק פון דער פארטיי, וועל ער האָט מו-
רע געהאט, אז טראָצקי און זינע אָנהענגער קאָנען פאָרמירן
דעם אופשטאנד.

כוצ דעם האָט לענין געזען, אז קערענסקי רעגירונג גרייט זיב
צו דערטרינקען די רעוואָלוציע אינ בלוט, האָט ער געוואָלט צעשטערן
קערענסקי פלאן. אינ אַוונט און באמאכט דעם 24 אָקטאבער האָט
קערענסקי געווארט אפן מיליטער, וואָס ער האָט ארויסגערופן פון
פראָנט קיין פעטערבורג.

לויט סמאלניס ענערגישער פאָדערונג האָט דער צענטראל-קאָמי-
טעט שפעט אינ אַוונט ארויסגערופן לענינע קיין סמאלני, ער זאָל
פארווירקלעכן די אלגעמיינע אָנפירונג מיטן אופשטאנד. וועג לענין
איז געקומען אינ סמאלני, האָט כאווער סמאלני אימ אויספירלעכ
מיטגעטיילט וועגן די אָנגענומענע מאָסמיטלען און וועגן דעם גאנג
פון דעם אופשטאנד, וואָס האָט זיכ אָנגעהויבן. גלייכ אפן אָרט איז
באשטעטיקט געוואָרן דער פלאן, וויאזוי צו פארכאפן דעם ווינטער-
פאלאצ. דער פירער פון דער רעוואָלוציע האָט גענומען די אומי-
טלכארע אָנפירונג מיטן אופשטאנד אינ זינע הענט.

דעם 25 אָקטאבער (7 נאָיאבער) אינדערפרי איז די טעלעפאן-
סטאנציע, דער טעלעגראף, די ראדיוסטאנציע, די ברוק, איבער דער
ניעווא, די וואָקאלע, די וויכטיקסטע אינשטאלמען — גאנץ פעמאָנראד
געווען אינ די הענט באמ אופגעשטאנענעם פראָלעטאריאט. דער אופ-
שטאנד האָט געזיגט.

10 אזיגער אינדערפרי האָט דער קריגס-רעוואָלוציאָנערער קאָמי-
טעט ארויסגעלאָזן די היסטאָרישע ווענדונג „צו די לירגער פון רוס-
לאנד“, וואָס אָנגעשריבן האָט זי לענין. די דאָזיקע ווענדונג האָט
געגעבן צו וויסן די פאָלקס-מאסן, אז די ציטווענליקע רעגירונג איז
אראָפגעוואָרפן און די מעלכע-מאכט איז אריבער אינ די הענט צו
די סאָוועטן.

באמאָגן איז לענין ארויסקעמראָטן אפ דער אויסעראָרדנטלעכער

1 לענין. ווערק ב. XXI, ז. 362, 363.

זיצונג פונעם פעטראגראדער סאָוועט. לענינ איז באגעגנט געוואָרן מיט א שטורעם אַוואַציעס און באגריסונגס-אויסרופן. לענינ האָט גע- האלטן א רעדע, איז וועלכער ער האָט מיטגעטיילט וועגן דעם זיג פון דער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע און האָט אויסגערדיקט די אבסאָליוטע זיכערהייט אינ דעם, אז דער סאָציאליזם איז רוס- לאַנד וועט זיגן. „זאָל לעבן די אַלגעמלעכע סאָציאליסטישע רעוואָ- לוציע!“ — אזוי האָט לענינ פאַרענדיקט זיין רעדע.

דעם 25 אָקטאָבער 10 אויגער מיט 45 מינוט איז אָונט האָט זיך אַין סמאָלני געעפנט דער II אַלרוסלענדישער סאָוועט-צוזאמען- פאַר, וואָס האָט פראָקלאַמירט דעם אריבערגאנג פון דער גאנצער מעלכע-מאכט אַין צענטער און אפ'די ערשטער אַין די הענט פון די סאָוועטן.

די גאנצע נאכט און דעם גאנצן טאָג דעם 25 אָקטאָבער האָט לענינ פארבראכט אַין סמאָלני. צוזאמען מיט סמאָלנינע האָט ער אָנגעפירט מיטן אופשטאנד, אָרגאניזירט די קרעפטן, דורכגעפירט די ערשטע דרייגונדע מאַסמילען פון דער סאָוועטנמאכט. קימאט צוויי מעלכעס האָט לענינ נישט צוגעמאכט קיין אויג. ערשט שפעט איז דער נאכט פון 25 אפן 26 אָקטאָבער, נאָך דעם, ווי דער ווינטער-פא- לאַז איז געשטורעמט און אַענגענומען געוואָרן און די צענטוועליקע רעגירונג איז ארעסטירט געוואָרן, איז לענינ אַוועק אפ' מעלכע שוין זיך אַפּרוען צו אַייגעם א פארטיי-סוער, וואָס זיין דירע האָט זיך געעפנט לעבן סמאָלני. עס האָט זיך אים אָבער נישט געשלאָפן. שטיי- לינקערהייט, קיינעם נישט אַופצוועקן, האָט ער זיך געזעצט צום טיש און האָט אָנגעשריבן דעם דעקרעט וועגן ער.

דער גאנצער טאָג דעם 26 אָקטאָבער איז דורכגעגאנגען פונקט אזוי אָנגעשטורעמט, ווי דער פאַריקער טאָג. מע האָט געדארפט דריי- גענד אָרגאניזירן די פארטיידיקונג און באזאָרגן די באַפעלקערונג פון פעטראַגראד מיט ברויט. כּוּצ דעם איז לענינ געווען פאַרזיצער אפ' דער זיצונג פונעם צו פון דער פארטיי באַלשעוויקעס, וועלכע האָט באהאנדלט די פראגע וועגן דעם באשטאנד פון דער סאָוועט-רעגירונג, דערנאָך האָט ער זיך באטייליקט אַין דער באראטונג יענעם שאפן אן ארבעטער-קאָנטראָל.

דעם 26 אָקטאָבער איז אָונט האָט זיך געעפנט די צווייטע זיצונג פונעם סאָוועט-צוזאמענפאַר. אפן צוזאמענפאַר האָט זיך בא- וויזן לענינ. מיט דער גרעסטער באגליסטערונג האָט דער צוזאמען- פאַר באגעגנט דעם גרויסן פירער פון דער סאָציאליסטישער רעוואָ- לוציע. א מעכטיקער, לאנגדויערנדיקער, „הורא“ האָט פארהילכט דעם דונער אפלאַדיקעמענט. מע האָט א לאנגע צייט נישט געגעבן לענינען די מעגלעכקייט אָנצוהייבן זיין רעדע. ערשט נאָך דעם, ווי לענינ האָט עמלעכע מאָל ענערגיש געגעבן צו פארשטיין מיט זשעסטן, אז ער בעט פארענדיקן מיט די באגריסונגען, האָט דער שטורעם אָוואַ- ציעס ענדלעכ אופגעהערט. און דעמלט האָט זיך איבער דער גאנצער וועלט געלאָזט הערן די שטיי פונעם פירער פון די פראַלעמאריער און אונטערדריקטע פון אַלע לענדער, וואָס האָט געגעבן צו וויסן,

אז עס האָט זיך אָנגעהויבן אַ נײַע ערע אינ דער געשיכטע פֿון
 דער מענטשהײַט — די ערע פֿון פֿראָלעמאַרישע רעוואָלוציעס און פֿין
 דער דיקטאַטור פֿונעם פֿראָלעמאַריאַט.
 דער II סאָוועטן-צוזאַמענפֿאַר האָט אָנגענומען די ערשטע דע-
 קרעטן פֿון דער סאָוועטןמאַכט, וואָס לענין האָט זיי פֿאַרגעלייגט, —
 וועגן שאַלעם און וועגן עהר. די דאָזיקע דעקרעטן פֿון וועלט-היסטאָ-
 רישער באַדייטונג האָבן געשפּילט אַ קאָלאָסאַלע ראָלע אינ פֿאַר-
 פֿעסטיקן די דיקטאַטור פֿונעם פֿראָלעמאַריאַט און אינ דער בויונג
 פֿונעם סאָציאַליזם. אפֿן II סאָוועטן-צוזאַמענפֿאַר איז צום ערשטן
 מאל אינ דער געשיכטע פֿון דער מענטשהײַט געשאפֿן געוואָרן אַ
 אַרבעטער-פֿויערשע, אַ סאָוועטישע רעגירונג: — דער ראַט פֿון די
 פֿאַקס-קאָמיסאַרן. פֿאַרן פֿאַרזיצער פֿונעם ראַטפֿאַלקאָם איז אויס-
 געוויילט געוואָרן לענין.

X

זיב געשטעלט איז דער שפיץ פון דער סאָוועטישער רעגירונג, האָט זיב לענין מיט דער גאנצער ענערגיע גענומען צום בוישן און באַרעכטיקן די סאָוועטישע מעלכע, צום בוישן דעם סאָוועטיזם.

עס האָבן זיב אַנטפלעקט גייע זימל פון לענינס אַניווערסאַלן געני. דער גרינדער און אָנפירער פון דער פארטיי באַלשעוויקעס, דער פאָליטישער פירער פונעם פראָלעמאָראַט, דער מיסטער פון רעוואָלוציאָנערער סטראַטעגיע און טאַקטיק, דער אָנגעזעענער טעאָרעטיקער — אלס אַזא האָט מען געקענט לענינען ביז דער גרויסער סאָוועטישער אָקטאָבער-רעוואָלוציע. נאָך אָקטאָבער האָט זיב מיט אַויסערנעוויינלעכער בילעטקעט אַנטפלעקט זיבן מעלכע-געני. די וועלט האָט נאָך נישט געוואָסט פון אַזא מעלכע-אָנפירער, באַ וועלכע טעאָרעטישע מעכטיקעט, פאָליטישע כאַכמע און וויטזויכטיקעט, אַזא זערנער ווילן און אומגעהייערע מוטיקעט זאָלן זיב אַזוי פאַרדיינען מיט טיפן קענען דאָס פאָלק, דאָס לעבן, די טיפסטע פאַרלאַנגע און דרינגענדע נויט פונעם פאָלק. קיינ איינ מעלכע-טוער ביז לענינען אַזא נישט געווען אַזוי ענג פאַרבונדן מיטן פאָלק און האָט אַזוי טיפ נישט געלייבט אינעם פאָלק, ווי לענין. דאָס פאָלק ווידער האָט גרע געצאָלן געגלייבט לענינען. ער איז געווען דער עמעסער פירער פון די טיפסטע, „אונטערשיטע שיכטן“ פונעם פאָלק, וואָס די גרויסע רעוואָלוציע האָט זי אָפּגעהויבן צו זעלבשטענדיקער היסטאָרישער שאַפונג.

עס איז קימאט איבערגעלעבן זיב פאַרצושטעלן די גאנצטישע אָנ-שטרענגונג פון די ערשטע טעג רעוואָלוציע, די שוועריקייטן, מיט וועלכע עס האָט זיב פון דער ערשטער מינוט באַגעגנט די סאָוועטן-מאַכט. מע האָט געדאַרפט פאַרשטיקן דעם זיג, דערשיקן דעם ווילדן ווידערשטאַנד פון די אַראָפּגעוואָרפענע עקספּלאַטאַנטאַרישע קלאַסן, צעשטערן דעם אלטן, בורזשאַזן מעלכע-אפאָראַט, אַלעברעכט דעם פאַרביסענעם סאַבאַמאַזש פון די באַאממע און אָנגעשטעלטע. מע האָט געדאַרפט אָרגאַניזירן די באַזאָרגונג פון די שטעט מיט דערנערגונג, די נאָרמאַלע אַרבעט פון די אונטערנעמונגען, שאַפן אַ ניי לעבן, אַ גייע מעלכע — די מעלכע פון אַרבעטער און פויעריס. לענינען האָבן אָבער אָט די אלע שוועריקייטן נישט געשראָקן. ער האָט געוואָלט, אַז מיט די באַלשעוויקעס גייען טרע און איבערגעגעבן די אַר-

בעמער, אז די ארבעטער וועט היים שטיצן דאָס פּאַלק — די אָרעמ־שאפט אין די שמעט, די סאָלאַרמאָנ אין די שווערגראַבנס, די פויערימ אין די דערפער. ער האָט געזאָגט: „נאָר יענער וועט זינג אונ וועט אונגהאלטן די מאכט, ווער עס גלייבט אין פּאַלק, ווער עס וועט זיב אונטונקען אינעם קוואַל פון לעבעדיקער פּאַלקס=שאפונג“¹.

אין סמאָלני האָט אין יענע טעג געקאָכט אונ גערודערט. באַשאַן אונ באַנאכט האָט אפ קיין איין מינוט נישט אפגעהערט צו בריוו אין זינע וועגט אַן אָנגעשטרענגט רעוואָליוציאָנער לעבן. אינגאנצן פארשאַן אין דער גוגאנטישער פילזשטיקער מעלכוישער אַרבעט, האָט זיב לענין באַזעצט אין סמאָלני. מע האָט געדארפט לייזן די פאר=שיידנארטיקסטע פראגן — פאָליטישע, ווירטשאפטלעכע, מיליטערישע, אָרגאניזאציאָנעלע, אדמיניסטראַטיווע, פּעדאָגאָגישע, קולטור=אופקלערע=רישע, אַנימאציאָנעלע. קיין דערפארונג פון מעלכע=ארבעט האָבן די פארטיי, די ארבעטער אונ פויערימ נישט געהאט. אונ פונוואָנען האָבן זיי זי געזאָלט האָבן. די דאָזיקע דערפארונג האָט מען געדארפט דערווערבן.

לענין האָט זיב פארנומען מיט אלץ, נאָכגעשפירט נאָכ אלץ, אלץ געגעבן א ריכטונג, קיין זאכ נישט ארויסגעלאָזט פון אויג. ער אַרבעט פאנאנדער די יעסידעס פון דער סאָוועטישער פּאַליטיק אין אלע פראגן פונעם פּאַלקס=לעבן. ער שמעלט צונויפ דערקעמט אונ בא=שטימונגען, שרעכט אופרופט אונ ארטיקלען. ער פירט אָן מיטן ראַטפּאַלקאָם, וואָס האָט פון סאָפּ נאָיאַכער אָן אָנגעהויבן אָפּהאלטן זינע זיצונגען יעדן טאָג, אונ אין דער זעלבער צייט האָט ער אוימיטלכאָרן פארקער מיט די מאסן. אין מעשעכ פון די ערשטע צוויי כאַדאַשימ סאָוועטגמאכט אין אימ אויסגעקומען מער ווי 20 מאָל ארויסצומערעכט אפ מיטונגען אונ מאסן=פארזאמלונגען. ער נעמט אן אקטיוו אָנטייל אין די פילצאָליקע צוזאמענפאָרן, וועלכע זינגען אונ יענע אָנגעשטרענגטע טעג פאָרנעקומען אין פעטראָגראַד; ער מאכט פאָרטראָגן, האלט רעדעס, שרעכט רעוואָליוציעס אונ ווענדונגען.

אָן א שיר ארבעטער=דעלעגאציעס פון פאבריקן אונ זאוואָרן, פאָר=שטייער פון דער סאָלאַרמישער פראָנט=מאסע, פויערימ=כאָדאָקעס פלעגן זיב לאָזן קיין סמאָלני, צו לענינען, מיט זייערע צווייפלען, פראגן, פאָרשלאָגן, פאָדערונגען, נויטן. ארומגעשמעלט זיב ארומ לע=נינען פון אלע זיטן, פלעגן זיי זיב זשענע צוהערן צו זינע רייד אונ פלעגן דערנאָכ פאנאנדערטראָגן איבערן גאנצן לאנד לענינס רופ צו די מאסן: נעמען אין זייערע אייגענע הענט די בויונג פון י א נעמע לעבן.

די סימאציע אין די ערשטע טעג אָקטיאבער=רעוואָליוציע אין גע=וועט אן אומרוקע. לענינס אופמערקזאמקייט אין געווען צוגעשמידט צו די מיליטערישע פראגן. קערענסקי מיט די קאזאקן האָט זיב גע=רוקט אלץ געענטער צו פעטראָגראַד. אין שטאָט גופע אין געווען אומרוק — דעם 29 אָקטיאבער (11 נאָיאַכער) האָבן איפגעהויבן א

1 לענין, ווערק, ב. XXII, ז. 48.

ביינז די יונקערס. אינ מ'ס'קווע איז נאָכ געגאנגען א באוואָפֿנטער קאמפּ. „די פּאָליטישע פראגע גייט איצט הארט צו צו דער מיליטע-רישער“, — האָט לענינ געזאָגט אפ דער באראטונג פונ די פּאָליטישע פאָרשטייער פונעם פערטאָגראדער גארניזאָן אינעם טאָג פונעם בונט פונ די יונקערס. און ער האָט גענומען אינ זינע הענט די אָנפירונג מיט ליקווידירן די ערשטע פריוון פונ די אראָפּגעוואָרפענע עקספּלואַטאטאָרישע קלאסס צו שטעלן א ווידערשטאנד. אינ דער נאכט פונ 27 אפּ 28 אָקטאבער זינען לענינ און סטאלין געקומען אינ שטאט פונעם מיליטערישן קרייז. לענינ האָט געפאָדערט פונ די טוער, וואָס האָבן אָנגעפירט מיט די קריגס-אָפּעראציעס, זיי זאָלן אָפּגעבן א בא-ריכט וועגן דער זאכ-לאגע. כאוון. פאָדוואָיסקי דערציילט: „אפ מיינ פראגע, וואָס באשטייט דער דאָזיקער באזוכ — אומצוטרוי צו אונדז צו עפעס אנדערש, האָט וואַדימיר איליש פאָשעט, אָבער פעסט גע-ענטפערט:

— גיט קיין אומצוטרוי, נאָר פאָשעט, די רעגירונג פונ די אר-בעטער און פויערטי וויל וויסן, וואַזוי עס ארבעט אירע מיליטערי-שע מאכט-אָרגאנען.

אינ אָט דעם מאָמענט האָב איב צום ערשטן מאל דערש'לט, אז בא אונדז איז דיקטאטור, אז בא אונדז איז א שטארקע, פעסטע אר-בעטער-מאכט.“

עמלעכע טעג נאָכאנאנד האָט זיב לענינ קימאט אָן אופהער גע-פונען אינ שטאט, פנוואנען ער האָט פערזענלעכ אָנגעפירט מיטן צע-קלאפן קערענסקיס — קראסנאָווס מיליטער. צוליב דעם האָט ער מ'א-ביליזירט און אָרגאניזירט אלע קויכעס. זינ אַזערנע פעסטקייט און רווקע זיכערקייט אינ זיג האָבן באגריסערט און באהעפט די מאסן. דער סוינע איז צעקלאפּט געוואָרן.

לענינען איז גלייכצייטיק אויסגעקומען צו קעמפן קעגן די, וואָס האָבן פונ די ערשטע טעג רעוואָלוציע געפרוואו ארויסרופן צווייפל און וואקלונגען אינ די מאסן. קאמעניעוו, זינאָויעוו, ריקאָוו און אנ-דערע פארעמער האָבן גענומען פאָדערן, מע זאָל שאפן א „איינאר-טיק-סאָציאליסטישע רעגירונג“ מיטן אָנטייל פונ די מענשעוויקעס און עסערן, וואָס די אָקטאבער-רעוואָלוציע האָט זיי נאָרוואָס געהאט אראָפּגעוואָרפן. דער צק פונ דער פארטיי באַלשעוויקעס האָט אָנגע-נומען לענינ'ס רעוואָלוציע, וואָס האָט געשטעמפלט זייער אויסירונג אלס, „פאראט בעגעגייע דעם לאָזונג סאָוועטנמאכט“. קאמעניעוו, די קאָוו און אנדערע זינען ארויסגעטראָטן פונעם צק און פונעם ראט-פאָלקאָם. דאָס, וואָס א נישטיק הייפל פאכראָנימ האָט געמאכט פליי-טע פונעם צק און ראטפאָלקאָם, האָט גיט אָפּגעשראָקן לענינען. די פארעמער און רענעגאטן זינען אָפּגעשלידערט געוואָרן פונ וועג. אינ דער ווענדונג צו אלע פארטיי-מיטגלידער און צו אלע ארבעטמדיקע האָט לענינ געשריבן: „זאָלן אלע ארבעטמדיקע זיגן רווק און עסס! אונדזער פארטיי, די פארטיי פונ דער סאָוועטישער מערהייט, שטייט סאָלידאר און באהעפט אפ דער וואכ פונ זייערע אינטערעסן, און אפ דער זיג פונ אונדזער פארטיי שטייען ווי פרייער מיליאנען ארבע-

מער איז די שטעט, סאָלדאט איז די שוועגראַכנס, פויעריג איז די דערפער, וואָס זינען גרייט אומ יעדן פרעז פארזיכערענע דעם זיג פונעם שאלעם און דעם זיג פונעם סאָציאליזם! ¹

פון די ערשטע טעג, ווי ס'האָט געזיגט די סאָציאליסטישע אַר-
מיאכער-רעוואָלוציע, שמעלט לענין ארויס אין פאָדערגרונט די אופ-
גאבע פון פארמיידיקן דאָס סאָוועט-לאַנד. „עס איז נישט וואָס צו
טראכטן, אז עס וועט גיט זיין פארמיידיקונגס-מילכאָמע, וועלכ
מע קאָן אונדז אָנבינדן“ ² — וואָרנט לענין די פארמייד איז די
בעטנדיקע מאסן. ער שמעלט ארויס דעם קאמפס-לאָזונג — פארמייד-
דיקן דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאַנד. „נאָכן 25-טן אָקטאָבער“
1917 יאָר זינען מיר באשיצלעך, — זאָגט לענין, — מיר האָבן די-
ראַבערט דאָס רעכט אפ צו פארמיידיקן דאָס פאָטערלאַנד... מיר זי-
נען באשיצלעך פונעם סאָציאליסטישן פאָטערלאַנד“ ³. לענין דער-
קלערט אינעם נאָמען פון די פעלקער פונעם סאָוועט-לאַנד, אז אויב
עס וועט פאָרקומען א קריגס-אָנפאל אפ אונדזער היימלאַנד, וועלכ
אלע ארבעטנדיקע זיב אופהייבן צו הייליקער פארמיידיקונגס-מילכאָמע.
„מיר, ארבעטער און פויעריג, זאָגן זיב און דער גאנצער וועלט, און
מיר וועלען עס קענען דערווייזן, אז מיר וועלען ווי איינ מענטש-זיב
שמעלן אפ צו פארמיידיקן די סאָוועט-רעפובליק“ ⁴.

די ערשטע וואָכן רעוואָלוציע איז לענין געווען אינגאנצן פאר-
נומען מיט בויען די נאָוואָס אופגעקומענע, סאָוועטישע מעלכע, א
נייע מעלכע, וואָס איז נאָך קיינמאל אין דער געשיכטע גיט
געווען. אונזער זיב אָנפירונג האָבן די פאָלקס-מאסן אָפגערייניקט
דעם באַדן פאר דער בויען פון דעם פראכטפולן ביניען פונעם סאָ-
ציאליזם. עס איז צעשמערט געוואָרן דער גאנצער אפאראט פון דער
אלטער בורזשואזער מאכט, עס איז אינגעבראָכן געוואָרן דער סאבאָ-
טאזש פון די באאמטע, עס איז צעטריבן געוואָרן די קאָנטרעוואָלי-
צאָנערע גרינדונגס-פאָרזאמלונג. עס זינען פולשטענדיק פארניכטעט
געוואָרן די רעשטלעכ לייב-אייגנטומ אפ אלע געביטן פונעם געזעל-
שאפטלעכן לעבן: דער פריזישער ערד-באזיז, די שטאנדן, די גיט-
גלייכבארעכטיקונג פון די פרויען, די גאציאָנאלע אונטערדריקונג, די
פריוילעגירטע לאגע פון דער קירכ. דעמלט טאקע זינען אויב פאר-
לייגט געוואָרן די ערשטע ווינקל-שטיינער פונעם סאָציאליזם: עס איז
אינגעפירט געוואָרן אן ארבעטער-קאָנטראָל איבער דער געזעלשאפט-
לעכער פראָדוקציע און דער פארמיילונג פון די פראָדוקטן, עס זי-
נען גאציאָנאליזירט געוואָרן די בענק, מע איז צוגעטראָסן צו גאציאָ-
נאליזירן די אייגנטומ און די גרויס-אינדוסטריע.

לענין איז דער איינציגמאל פון אלע גרונט-דעקערעם פון דער
סאָוועט-מאכט, דער אויטאָר פון א בארטיגנדיקן טייל זייערן. צע-

1 לענין, ווערק, ב. XXII ז. 61

2 לענין, ווערק, ב. XXIII ז. 34

3 דאָרטן, ז. 13—14

4 דאָרטן, ז. 16

שטערנדיק ביזן גרונט דאָס אלטע, האָבן איינע פון די דאָזיקע דעם-
רעטן דורכגעלייגט א ברייטן וועג אינ דער ליכטיקער צוקונפט ארענ;
די אנדערע ווידער האָבן אָנגעמערקט די קאָנטורן פון דער דאָזיקער
צוקונפט. „אונדזער דעקערט, — האָט געזאָגט לענין, — איז א רופ,
אַבער נישט קיין רופ אינ פרוערדיקן געסט: „ארבעטער, הייבט זיך
אפ, ווארפט אראָפּ די בורזשואזיע!“ ניי, דאָס איז א רופ צו די
מאסן, א רופ צו פראקטישער ארבעט. די דעקערט — דאָס
זינגען אינסטרומענטן, וואָס רופן צו פראקטי-
שער מאסנ-ארבעט. אָט דאָס איז וויכטיק“¹.

אלע אָרגאניזע פון דער סאָוועטן-מעלכע, אלע פאָלקאמאטן זינ-
נען געשאפן געוואָרן אונטער לענינס דירעקטער אָנפירונג. לויט זינ
איניציאטיוו איז געשאפן געוואָרן די אַרלוסלענדישע אויסערקאָרדנא-
לעכע קאָמיסיע אפ צו קעמפן קעגן דער קאָנטרעוואָלוציע (ווע-
טשעקא²) — דער שארפער שווער פון דער פראַלעטארישער דיקטא-
טור. בעראָש פון אָט דער קאָמיסיע איז אוועקגעשטעלט געוואָרן
דערשינסקי. לענינען געהערט די אידיי צו שאפן דעם העכסטן ראט
פאר פאָלקסווירטשאפט — דעם ערשטן פראַלעטארישן אָרגאן צו פירן
און פלאנירן די סאָציאליסטישע פאָלקסווירטשאפט.

לויט לענינס פאָרשלאָג האָט דער II אַרלוסלענדישער סאָוועטן-
צואאמענפאָר געשאפן אן אָרגאן פון נאציאָנאלער פאָליטיק, אן אָר-
גאן, וואָס איז נישט בענימצע אינ דער קאפיטאליסטישער וועלט, —
דעם פאָלקס-קאמיטאריאט פאר אָנגעלעגנהייטן פון די נאציאָנאל-
טעטן (פאָלקאָמנאצ). בעראָש פונעם פאָלקאָמנאצ איז געשטעלט גע-
וואָרן לענינס בעסטער מיטקעמפער — כאווער סטאלין. דעם 3 (16)
נאָיאבער 1917 יאָר איז מיט לענינס און סטאלינס אונטערשריפט
פארענטלעכט געוואָרן די „דעקלאַרציע פון די רעכט פון די פעלקער
פון רוסלאנד“, אינ וועלכער עס זינגען מיט אויסשעפנדיקער קלאָר-
קייט פאָרמולירט געוואָרן די פרינציפן פון דער נאציאָנאלער פאָלי-
טיק פון דער סאָוועטמאכט. די דעקלאַרציע האָט אופגעהויבן צי-
א נעמע לעבן די פילמיליאָניקע מאסן פון די פרויער אונטערדריקטע
פעלקער, האָט פארלייגט א פעסטן פונדאמענט פון דער איינפֿעסטער
פרינציפשאפט פון די סאָוועטישע פעלקער.

אזוי האָט זיך געבויט די מעלכע פון נייעם טיפ, א מעלכע,
וועלכע איז בלוטיק פארבונדן מיטן פאָלק, וועלכע אנטשפערט אינ-
גאנצן די אינטערעסן פונעם פאָלק, א מעלכע, וואָס דאָס פאָלק אליין
שאפט זי. די ערשטע טריט פון דער סאָציאליסטישער ביווג, דער
אָנהייב פון דער סאָוועטישער אָרגאניזירונג פון דער פאָליטישער אינ-
ווירטשאפטלעכער פארוואלטונג האָבן, נאטירלעך, געפאָדערט פון לע-
נינען — דעם גרינדער פון דער סאָוועטישער מעלכע — אן אָנגע-

1 לענין. וועק, ב. XXIV, י. 166.

2 Всероссийская чрезвычайная комиссия по борьбе с контррево-
люцией (ВЧК).
רעד. פֿון דער איבערזעצונג.

שפערנאנטע טעאָרעטישע און אָרגאניזאציאָנעלע ארבעט, האָט געפֿאַ-
דערט צו זוכן, און פֿיל מאָל איבערמאכט, אויספרוונג און דורכקאָג-
טראָלירט פארשיידענע פֿארמען און אינסטיטוציעס, פארשיידענע מע-
טאָדן און אויפאנאמ פון אָרגאניזירן די מאסן. לענין האָט אופמערק-
זאם דערלערנט און וויסנשאפטלעכ פאראלגעמיינערט די פראקטישע
דערפארונג פון מיליאָנען ארבעטגנדיקע אפן געביט פון בויען דאָס
נייע לעבן. ער האָט געשמרעכט אינצופלאנצן אין די פֿאַלקס-מאסן
דאָס געפֿיל פון זיכערקייט אין די אייגענע קרעפטן, געבן זיי צו פאר-
שטיין, אז מע קאָג זיכ באנייג אָן די אלטע באלעבאטימ פונעם לעבן,
אז ייצט איז באלעבאָס דאָס פֿאַלק זעלבסט. ווענדט די איניציאטיוו
פון די מאסן אפ צו בויען דאָס נייע לעבן — דאָס איז די אידיי,
וואָס גייט דורכ ווי א רויטער פֿאָדעם אין לענינס גאנצער מעלוכע-
טעטיקייט, אין זינע דעקלערעטן, אופרופן, ארטיקלען, רעדעס און פֿאָר-
טראָגן, „סאָציאליזם, — האָט געזאָגט לענין אפ דער זיצונג פון
נעם וויצק דעם 4 (17) נאָיאבער 1917 יאָר, — ווערט נישט געשאפן
לויט אוקאז פון אויבן. דעם גייסט פון סאָציאליזם איז פרעמד דער
קאזיאָנער-ביוראָקראטישער אוטאָמאטיזם; דער לעבעדיקער סאָציאליזם,
דער שעפערזשער, איז א שאפונג פון די פֿאַלקס-מאסן גאנצ." ¹

לענין איז געווען איבערצוגעט, אז די איניציאטיוו פון די מאסן,
די שעפערזשקייט פון די ארבעטער און פויערימ וועט ארויסרוקן פאר-
שיידנארטיקע פֿארמען און מעטאָדן, וואָס זינען גייטיק אפ אָנצופירן
מיט דער מעלוכע, אפ אופצוהייבן די ארבעטס-פראָדוקטיווקייט, אפ
צו דערציגען פֿאַליטיש און קולטורעל דאָס פֿאַלק. אין דער ווענדונג
„צו דער באפעלקערונג“ דעם 5 (18) נאָיאבער האָט לענין גערופֿן:
„כאוויירימ ארבעטגנדיקע! געדענקט, אז איר אליין פירט איצט אָן
מיט דער מעלוכע. קיינער וועט אייב נישט העלפן, אויב איר אליין
וועט זיכ נישט פארייניקן און וועט נישט געמען אלע איניציאטיוו פון
דער מעלוכע אין אייערע הענט. אייערע סאָוועטן זינען פון הענט
אָן אָרגאניזירט פון דער מעלוכע-מאכט, פולמעכטיקע, אנטשיידנדיקע אָר-
גאנענ" ².

לענין האָט געפֿאָדערט פון די אָרטיקע סאָוועטן, זיי זאָלן זעלב-
שטענדיק לייזן די אָרטיקע פראגן, ער האָט געוועקט אין זיי איני-
ציאטיוו, האָט זיכ געזען צו דערשלאָגן, אז זיי זאָלן זיכ פירן ווי
פֿאָרשטייער פון דער מעלוכע-מאכט.

סאָפ דעקאבער 1917 יאָר האָט לענין גערופֿט עטלעכע טעג אין
פינאָאָד, נישט ווייט פון פעטראָגראד. אין די טעג פון דעם קורצ-
וועליקן „אורלווי“ האָט ער א סאכ געטראכט וועגן די וועגן פון
דער סאָציאליסטישער בויגונג, ער האָט אָנגעשריבן דעם באוויססן
ארטיקל „וואווי דארף מען אָרגאניזירן דעם געוועסט“.

די סאָציאליסטישע מאַסמיטלען פון דער סאָוועטישער רעגירונג
האָבן אריינגעבראכט אין א ווילדן צאָרן די ברוזשואויע אין אירע

1 לענין. ווערק, ב. XXII, ז. 45.

2 דאָרטן, ז. 55.

לאקיינע — די מענשעוויקעס און עסערן. אלע סאָנימ פונעם פאָלץ, דערמוטיקט און געשטיצט פון די רעגירונגען פון די אימפעראליסטישע מעלכעס, האָבן אָנגעהויבן פירן א פארצווייפלטן קאמפ קעגן דער סאָוועטמאכט. עס האָבן זיך אָנגעהויבן קאנטרעוואָלוציאָנערע פארשווערונגען און מערצאָריסטישע אקטן קעגן די אָנפירער פון דער פארטיי און פון דער רעגירונג, אין דער ערשטער ריי קעגן לענינע. דעם 1 (14) יאנואר 1918 יאָר אין אפ לענינען געמאכט געוואָרן אַן אטענמאט: די מערצאָריסטן האָבן באשטאָן דעם אווטאָמאָביל, אינ וועלכן ער איז געפאָרן. דער אווטאָמאָביל איז אין עטלעכע ערשער דורכגעלעכערט געוואָרן, אָבער לענין איז געבליבן גאנצ.

אפ אראָפּצוואַרפן די סאָוועטמאכט האָט די קאנטרעוואָלוציע געוואָלט אויסנוצן די גרינדונגס-פארזאמלונג. די באַלשעוויקעס האָבן זי צונויפגערופן מיט אזא ציל: אָדער זי וועט זיך לאָזן שטעלן צו דינאסטיע אינטערעסן פונעם פאָלק, אָדער, אויב זי וועט דערום נישט אַנגיין, באווייזן די פאָלקס-מאכט, אז דאָס איז אַן אינסטיטוציע, וואָס גייט קעגן פאָלק. די גרינדונגס-פארזאמלונג — זי איז געפֿענט געוואָרן דעם 5 (18) יאנואר 1918 יאָר — האָט זיך אָפּגעזאָגט צו אָנערקענען די סאָוועטמאכט און צו באשטעטיקן די סאָוועטישע דעקלעראַציע אויפֿן אַרומ האָבן זי מאַסן מיט די אייגענע אויגן דערוועגן איר קאָנטראַרעוואָלוציאָנערן פארצעפֿט און האָבן זיך איבערצעצט דערין, אז מע דארף זי צעטרעבן. דאָס צעטרעבן די גרינדונגס-פארזאמלונג איז, לויט לענינס אויסדרוק, געווען א קלאפֿ איבער די פעטישן פון דער בורזשואַזער דעמאָקראַטיע, דער דעמאָקראַטיע פאר די רייכע — א קלאפֿ, וואָס האָט זיך געלאָזט פֿילן אין דער גאנצער וועלט.

דעם 10 (23) יאנואר 1918 יאָר האָט זיך געעפֿנט דער III אַרומלענדישער סאָוועטן-צוזאמענפאָר. די יונגע סאָוועטמאכט איז דעמאָלט אלט געווען 2 באַדאָשימ מיט 15 מעג. לענין איז אַרויסגע-טרעטן אפֿן צוזאמענפאָר מיט א פאָרטראַג וועגן דער טעטיקייט פֿון נעם ראטפֿאָלקאָם; ער האָט אָנגעמאָלט א קלאָר בילד פֿון דעם, ווי ס'ווערט געשאפֿן א ניער טיפֿ מעלכע-מאכט — די סאָציאַליסטישע סאָוועטן-רעפּובליק. „אינדער סאָציאַליסטישע סאָוועטן-רעפּובליק, — האָט געזאָגט לענין, — וועט שטיין פעסט, ווי א פאקעל פונעם אינטערנאַציאָנאַלן סאָציאַליזם און ווי א בושפֿיל פאר אלע אַרבעטנדיקע מאַסן“¹. דער סאָוועטן-צוזאמענפאָר האָט באשטעטיקט די „דעקלאַראַציע פֿון די רעכט פונעם אַרבעטנדיקן און עקספּלאַטירטן פאָלק“, וועלכע לענין האָט פאָרגעלייגט. אָט די היסטאָרישע דעקלאַראַציע — דער עסקין פֿון דער ערשטער סאָוועטישער קאָנסטיטוציע — האָט אפֿ א געזעצגעבערישן אויפֿן פארפעסטיקט די ערשטע טריט פֿון דער סאָוועטישער אָרדענונג.

לענין האָט פארשטאנען, אז קאָזמאן רוסלאַנד געפינט זיך אין א צושטאנד פֿון מילכאָמע מיט דעטשאַלאַנד, קאָן מען נישט האלטן די לאַגע פֿון דער סאָוועטמאכט פאר פֿולשטענדיק פארפעסטיקט, קעדיי

צו פארפעסטיקן די סאָוועטנמאכט האָט מען געדארפט מאכן א סאָפּ צו דער מיליטאַרע. האָט לענין מאַקע פֿון די ערשטע מעג אָן, ווי נאָר עס האָט געזיגט די אָקטיאבער־רעוואָלוציע, פאנאנדערגעוויקלט א קאמפ פאר שטאַלעם. אינעם היסטאָרישן דעקערט וועגן שטאַלעם האָט לענין דעם 26 אָקטיאבער (8 נאָיאבער) 1917 יאָר אין נאָמען פֿון דער סאָוועט־רעגירונג פאָרגעלייגט „אלע מיליטאַרע־האלטנדיקע פעלקער און זייערע רעגירונגען טייקעפֿ אָנהייבן אונטערהאנדלונגען וועגן א געוועכטיקן דעמאָקראטישן שטאַלעם“¹.

די בורזשואזיע און אירע אנגעמנ — די מענשעוויקעס און עסערן האָבן געפרוּווט אראָפֿרעסן די שטאַלעם־אונטערהאנדלונגען מיט דעמאָקראַטיזירן און פֿראַוואַצירן און אָנגרייפֿן פֿון די דעמאָקראַטישעלע די סאָוועטנמאכט, וואָס האָט זיך נאָך גוט געהאט פֿארפֿעסטיקט, און מער די קלעפֿ פֿון דער דעמאָקראַטישער קריגס־מאָשין. פֿונקט אזא פּאָליטישע האָט פֿארגומען אויב די אויבער־קאָמאנדשאפט, דער גענעראל־ליסטע פֿון דער אלטער ארמיי, וועלכע האָט כאַטשירט די פֿאַר־אַרדענונגען פֿון דער סאָוועטישער רעגירונג. דעם 9 (22) נאָיאבער באַנאכט האָבן לענין און סטאלין געפֿירט מעלעפֿאָגיש אינטערהאנדלונגען מיטן הויפט־קאָמאנדיר גענעראל דובאָנין. זיי האָבן איי פֿאַר־געלייגט אָפֿשטעלן די קריגס־אָפּעראציעס און אָנהייבן אונטערהאנדלונגען מיט די דעמאָקראַטישע וואָפֿנשטילשטאנד. „א מינוט אין דאָס געווען א שוידערהאפטע, — דערציילט כאַווער סטאלין, — דובאָנין און די הויפט־קווארטיר האָבן זיך קאמפּענאָריש אָפּגעזאָגט אויספֿירן דעם באַפעל פֿונעם האַפּט־אָפּעראציעס. דער קאָמאנדיר־באשטאנד פֿון דער אר־מיי האָט זיך געפֿונען אינגאנצן אין די הענט פֿון דער הויפט־קוואַרטיר. וואָס איז שטעק די סאָלדאטן, איז געווען אומבאוויס, וואָס וועט זאָגן די 12־מיליאָניקע ארמיי, וואָס איז אונטערגעוואָרפֿן די אויגערופֿענע ארמיי־שע אָרגאניזאציעס, וועלכע זענען געשטימט קעגן דער סאָוועטנמאכט. איז פֿיטער גופֿע האָט דאן, ווי באַוויסט, גע־האַלטן באַ אויסברעכן און אָפּשטאנד פֿון די יונקערס... ס'געדענקט זיך, ווי נאָך א געוויסער פּאָזע, באַם דראָט, האָט לענין פּאָנעם אָפּגעחלצט מיט עפעס און אויסערגעוויינלעכער שטייג. ס'איז קאָנטיק געווען, אז ער האָט שוין אָנגענומען א באַשלוס“².

לענין האָט פֿאָרגעלייגט טייקעפֿ, באַנאכט, גיי צו דער ראדיאָ־סטאנציע, דורך א ספּעציעלע באַפעל אראָפּזעצן דעם גענעראל דובאָנין און זיך ווענדן צו די סאָלדאטן אריבער די קעפֿ פֿון דעם קאָמאנדיר־באשטאנד מיט א רופֿ — „ארוםגינגלען די גענעראלען, אָפּ־שטעלן די קריגס־אָפּעראציעס, פֿאַרבינדן זיך מיט די עסערנישע־דעמאָקראַטישע סאָלדאטן און געמען די זאכ פֿון שטאַלעם איז די אייגענע הענט“.

„דאָס איז געווען א „שפּרונג אין דער אומבאוויססענשאַפֿט“ לענין האָט אָבער גוט מוירע געהאט פֿאַר אָס דעם „שפּרונג“, פֿאַרקערט,

1 לענין. ווערק, ב. XXII, ז. 13.

2 י. סטאלין. וועגן לענינעם, ז. 34, מעלכע־פֿאַרלאַג „דער עמעס“, 1944.

ער איז אים געקאנטענט אנטקעגן, וועל ער האט געוואלט, אז די ארץ
מיי וויל שאלעם, און זי וועט דערקעגן דעם שאלעם, אפראמענדיק
פונעם וועג צום שאלעם אלע און אלערליי שמערונגען, וועל ער האט
געוואלט, אז אוא אויפן פון אינשטעלע דעם שאלעם וועט נישט דורכ-
גיין אומזיסט פאר די עכטעכיש-דיטשישע סאלאט, אז ער וועט
צעבינדן דעם דראג צו שאלעם אפ אלע פראגמאט און אויסגאט.

ס'איז באוואוסט, אז דאס דאזיקע רעוואלוציאנערע פארוויסונג לע-
ניגס איז נאכדעם אויב מעקויעט געווארן מיט דער גאנצער פינקט-
לעכקייט.¹

לענין האט פארשטאנען, אז א מילכאמע פון דער יונגער סאָ-
וועטישער רעפובליק, וואָס האט נאָך קיין ארמיי נישט, קעגן דעם פון
קאָפּ ביז די פיס באוואָפנט דיטשישע אימפעראליסטישע רויבער
קאָפּ ברענגען צום אומקום פון דער סאָוועטמאכט. ער האט געוואלט,
אז פאר דער סאָוועטישער רעפובליק איז א שאלעם מעגלעך, וועל
איז איר פאָליטיק שטיצט זי זיך אפ די טיפסטע ווידערשפרוכן, וואָס
צעפליקן דעם וועלט-אימפעראליזם, ווידערשפרוכן, וואָס האבן די
צוויי אימפעראליסטישע גרונט-גרופעס — די ענגליש-פראנצויזישע און
די דייטשישע געוואָרפן איז א טויט-געדאנגע. אינעם קאמפ פאר שאל-
לעם האט לענין אויסגעארבעט די גרונט-פרינציפן פון דער אויסערנ-
פאָליטיק פונעם סאָוועט-לאנד, וואָס געפינט זיך איז א קאפיטא-
ליסטישער ארומרינגלונג. דאָס שליסט שאלעם, האט אָנגעוויזן לענין,
וועט נישט אָפשוואכן, נאָר, פארקערט, וועט נאָך מער פארשטארקן
די אינטערנאציאנאלע באדעמונג פון אונדזער רעוואלוציע. „דער בוך
שפיל פון דער סאָציאליסטישער סאָוועטישער רעפובליק איז רוסלאנד
וועט זיין א לעבעדיקער מוסטער פאר די פעלקער פון אלע לענדער,
און די פראפאגאנדיסטישע, רעוואלוציאנאליזירנדיקע ווירקונג פון דעם
דאָזיקן מוסטער וועט זיין א גיגאנטישע. דאָ — בורזשואזע אָרדענונג
און די ביזנעס סאָפּ אנטבאָוויזע פארבאפערשע מילכאמע פון צוויי
גרופעס רויבער. דאָרט — שאלעם און סאָציאליסטישע סאָוועט-
רעפובליק“.²

לענין האט טיפ געגלייבט איז די אומדערשעפלעכע קרעפטן פון
אונדזער רעוואלוציע, איז איר קאָלאָכאלער אינטערנאציאנאלער בא-
דייטונג. איז דער סאָוועטישער רעפובליק. האט לענין געזען די פעס-
טונג און די באזע פון דער אַלגעמיינעכער סאָציאליסטישער רעוואָ-
לוציע און האט אים יעדן פרייז געשטרעבט אינאיינעם איר עקזיס-
טענצ. ווי שווער עס זינגען נישט געווען די שאלעם-באדייגונגען, „קאָפּ
נישט אומקומענע א פאָלק, וואָס האט געקענט שאפן סאָוועט-מאכט“.³
אזא פאָלק וועט פון אלע ניסיונעס ארויס אלס זיגער.

1 י. סטאלין. וועגן לענינען, ז. 34 — 35, מעדיכע-פארלאג „דער עמעס“.

1944.

2 לענין. ווערק, ב. XXII, ז. 198.

3 דאָרט, ז. 401.

וועגן יעדן טראָם אין קאמפּ פאר שאלעם האָט זיך לעניג אן איינע געהאלטן מיט סטאלינען. לעניג און סטאלין האָבן איינגעמ אויסגעארבעט די דירעקטיוון פאר דער סאָוועטישער שאלעם-דעלעגאציע אין בריסק. ווען די דעלעגאציע האָט געבעטן בא לעניגען וועג טערדיקע דירעקטיוון, האָט ער געענטפערט: „סטאלין איז נישט און איך האָב אים נאָך נישט געקאָנט ווייזן... פרוער, איידער איך וועל ענטפערן אפ אבער פראגע, וואָלט זיך מיר וועלן באראמט זיך מיט סטאלינען.“ אין א שטיקל צייט ארום האָט לעניג מיטגעטיילט דער דעלעגאציע: „אָס איז געקומען צו פאָרן סטאלין, וועלן מיר אַז א באמראכטן און איך באלד געבן א געמיינזאמען ענטפער“, די דירעקטיוון אונטערצושטרעבן שאלעם איז געשיקט געוואָרן קיין בריסק מיט לעניג און סטאלין אונטערשריפט.

צוזאמען מיט דער ברוזשאווע, מיט די עסערן און מעגשעוויי קעם האָבן זיך קעגן שליסן שאלעם מיט דעמאלט פארביסן קעגן געשמעלט אויך טראַצקי און זיין מיטהעלפער בוכארין. אונטער דער מאסקע פון לינקע פראזעס האָבן די טראַצקיסטן און בוכארינציעס געפירט א פראָוואָקאטאָרישע פאָליטיק, — זיי האָבן געפאָדערט פאָר-זעצן די מילכקאמע, קעדיי פאקטיש צו שטעלן די סאָוועטישע דע-פובליק אונטער די קלעפ פונעם דעמאָקראטיזם. דעם 28 יאנואר (10 פעוואַר) 1918 יאָר האָט טראַצקי, וואָס איז געווען פאָרויזער פון דער סאָוועטישער שאלעם-דעלעגאציע אין בריסק, זיך אָפגעזאָגט אונטערצושטרעבן שאלעם מיט דעמאלט און האָט אזוי ארום פארעמערט געבראָכן די בעפירעשע דירעקטיוון פון דער באל-שעוויסטישער פארטיי. דעם 18 פעוואַר איז די דעמאָקראטישע א-מיי אריבער אין אַנגריי. א גרויזאמע געפאר האָט זיך אָנגערוקט אפן סאָוועט-לאַנד.

דעם 18 פעוואַר אינדערפרי האָט זיך פארוואלט דער צי פון דער באלשעוויסטישער פארטיי. לעניג האָט ענערגיש געפאָדערט זיין קעפ צו שיקן די דעמאָקראטיע וועגן שליסן שאלעם. טראַצקי און בוכארין האָבן אקשענעס דורך פאָרגעזעצט זייער פראָוואָקאציע. לעניג פון מילכקאמע-אונטערצינדער, זיי האָבן געמיינט, אז „דער דעמאָקראטיע גיט וואגן אָנגרעפן.“ מיט דער מערהייט פון איינ שטיין איז לעניגס פאָרשלאָג וועגן שאלעם אָפגעוואָרפן געוואָרן. עמלעכע שאַ וועגן אוועק, און דאָס לעבן האָט אפ פיצ-פיצלעכ צע-קלאפט די לינגערישע טונעס פון די פארעמער: דאָס דעמאָקראטישע מיי-ליטער איז אפן גאנצן פראָנט אריבער אין אַנגריי, די רעשמלעכ פון דער אלטער ארמיי האָבן נישט געקאָנט ביישטיין די פון קאפ ביז די פיס באוואָפנטע דעמאָקראטיע. די ארמיי פון די דעמאָקראטישע אימפעריאליסטן האָט נישט באזעצט קיין ערנסטן ווידערשטאנד און האָט שנעל מאַרשירט פאָרויס. אין געפאר איז געשמאנעט פערמא-גראד. מער האָט מען נישט געמאָרט זאמען קיין איינ רעגע.

דעם זעלבן טאָג איז אָונט האָט זיך א צווייט מאל פארוואלט דער צי פון די באלשעוויקס. לעניג און סטאלין וועגן אנטשיידן ארויסגעמאָרטן קעגן טראַצקי און בוכארינען. זיי האָבן אפגעקומט

רעם פארעמערשטן באראקטער פון זייער ליניע. פאר לענינס פאָל
שלאָג — מיטלייג דער דעמשישער רעגירונג וועגן דער האסקאמע פיי-
קעפ צו שליסן שאלעם — האָט זיך ארויסגעזאָגט די מערהייט מיט
גלייכער פון צי.

אינ דער נאכט פון 18 אפן 19 פעווראל האָט לעניג אינ גאָמע
פונעם ראטפאלקאם געשיקט א ראדיאגראמע דער דעמשישער רעג-
רונג וועגן דער האסקאמע אונטערצושרייבן שאלעם. די דעמשישע
אימפעראליסטן האָבן זיך אָבער נישט געוילט צו געבן אן ענטפער און
האָבן פאָרגעזעצט דעם אָנגריפ. ערשט דעם 22 פעווראל האָבן זיי
געגעבן זייער האסקאמע אונטערצושרייבן שאלעם, דערנאָך האָבן זיי
אָבער ארויסגעשטעלט גאָב שווערערע באדינגונגען, איידער די פרי-
ערדיקע.

די דאָזיקע טעג זענען פול מיט לענינס אומדערמידלעכע קאמפ
פאר שאלעם. דעם 19 פעווראל טרעט ער צוויי מאל ארויס מיט רע-
דעס וועגן מיליטאָר און שאלעם, צוערשט אפ דער זיצונג פונעם
ראטפאלקאם, דערנאָך אפ דער פארייניקטער באראמונג פון די באָל-
שעוויקעס און „לינקע“ עסערן — מיטגלידער פון וויציק, פון די דע-
לעגאטן פון דער פעטראָגראדער קאָנפערענץ פון די באָלשעוויקעס און
פונעם אַרוסלענדישן צוזאמענפאָר פון די פויעריג-דעפוטאטן. צוויי
מאל טרעט לעניג ארויס אויך אפ מאָרגן אינ אָונט — אפ דער פא-
רייניקטער זיצונג פון די פראקציעס באָלשעוויקעס און „לינקע“
עסערן — מיטגלידער פון וויציק. דעם 21 פעווראל באווייזט זיך אינ
דער „פראווא“ זען ערשטער ארטיקל קעגן די טראַצקיסטיש-בוכא-
ריגישע מיליטאָר-אונטערציגער — וועגן דער רעוואָלוציאָנערער
פראווע“, אפ מאָרגן באווייזט זיך א צווייטער ארטיקל — „וועגן קרעצ“.
אריינגעדייט זיך אינ באָוועט-לאנד, האָט זיך דער דעמשישער
אימפעראליזם געשטעלט פאר א ציל אראפוארפן די סאָוועטנמאכט
און פארוואנדלען אונדזער היימלאנד אינ זענער א קאָלאָניע. מע
האָט געדארפט פארמידיקן דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאנד קעגן
די דעמשישע אינטערעסעס. לעניג אָרגאניזירט דרינגענד די פארמי-
דיקונג פונעם לאנד. זיי גאָענטסטער געהילף איז געווען כאווער
סטאלין. ווען לעניג און סטאלין האָבן באקומען די ערשטע יעדנעס
וועגן דעם, אז עס גרייט זיך אן אָנגריפ פונעם דעמשישן מיליטער,
האָבן זיי גלייב אָנגענומען עקסטער מיטלען. דעם 18 פעווראל אינ-
דערפרי האָבן זיי געהאט א שמועס דורכן דירעקטן קאבעל מיט
די מיטגלידער פונעם דוינסקער סאָוועט און האָבן געגעבן פונקט-
לעבע און קלאָרע דירעקטיוון, וואָס צו טאָן, קעדיי צו פארשוועריקן
די דעמשישן זייער מארש פאָרויס און נישט קאָנן זיי פארבאפן די קא-
אָסאלע רעזערוון קריגס-פארמעגן.

דעם 21 פעווראל 1918 יאָר האָט זיך לעניג אינ גאָמע פונעם
ראט פון די פאָלקס-קאמיסאָרן געווענדט מיט א דעקרט — אן אופ-
רופ: „דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאנד איז אינ געפאָר“. יעדע שו-
רע פון דעם דאָזיקן מערקווירדיקן דאָקומענט איז דורכגעדרונגען מיט
טיפסטן געפיל פון סאָוועטישן פארמאָנטיזם.

„דער הייליקער כוון פון די ארבעטער און פויערטיג זיין לויט לאנד, — האָט גערופן לענין, — איז מעסירעסנעפעשידיק פארטיידיקן די סאָוועטן-רעפובליק קעגן די כאַיאָלעס פון דעם בורזשואַ-אימפע-רואליסטישן דייטשלאנד.“ דער רעוואָלוציאָנערער פארטיידיקונג דארפן אינגאנצן אָפגעגעבן ווערן אלע קרעפטן און מיטלען זונעם לאנד. אלע אָרטיקע סאָוועטן, אלע ארבעטער און פויערייך האָט לענין גע-רופט, „פארטיידיקן יעדע פאָזיציע ביזן לעצטן טראָפּן בלוט“, מיט אלע קויכעס שטערן דעם סוינע אויסצוגען אונדזער גוטס; באַמ אָפּ-טרעטן פארניכטן די וועגן, אופרניכטן און פארברענען די אייזנבאָן-געבידעס; דעם גאנצן אייזנבאָן-פארק — די וואַגאָנען און קאָקאָס-טיוון — טייקעס אוועקשיקן אפּ מיזערעכ טיפּ אין לאנד. אלע זאָנען זאפאסן און ביכלאל די דערנערונגס-זאפאסן, איראָס ווערטפולע האָב-אויס-גוטס, וואָס זיי דראָעט די געפאר ארענצופאלן צום סוינע אין די הענט און זיי קאָנען נישט ארויסגעפירט ווערן, דארפן מען פארניכטן. די ארבעטער און פויערייך פון פעטראָגראד און קעוון, פון אלע שמעט, שטעמלעך און דערפער באַ דער ליניע פונעם נעמע פראָנט האָט לענין גערופן צו שאפן באַמאליאָנען אפּ צו גראָבן שווערגראָבנס אונטער דער אָנפירונג פון מיליטערישע ספעציאליסטן.

„דעם סוינעס אגענטן, ספעקוליאַנטן, פאָגראַמשישקעס, בוליאַ-נעס, קאָנטרעוואָלוציאָנערע אגיאמאטאָרן, דייטשישע שפאָנען ווערן דערשטאָסן אפּן אָרט פון פארברעכנ.

דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאַנד איז אין געפאר! זאָל לעבן דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאַנד!“¹

אונטער לענינס פערזענלעכער אָנפירונג און באַמ גאָנעטסמאָ-טייל פונעם כאַווער סבאלין איז געשאפן געוואָרן דער אויסערדאָרנט-לעכער שטאב באַמ פעטראָגראדער מיליטערישן קרייז. זיין אופגאבע איז געווען דירעקט און אָפּעראטיוו אָנפירן מיט דער פארטיידיקונג פון פעטראָגראד, וווּ ס'איז דערקלערט געוואָרן באַלאַגערונגס-צושטאנד לענינס רופּ צו פארטיידיקן דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאַנד קעגן דער באַוואָנטער איגמערונענצ פון די דייטשישע אימפעריא-ליסטיג האָט ארויסגערופן א מעכטיקן רעוואָלוציאָנערן אופשטעלן אין לאנד. אומעטום האָבן זיך אָנגעהויבן שאפן אַטריאדן פון דער ניי-ער ארמיי פונעם רעוואָלוציאָנערן פאָלק — פון דער רויטער ארמיי. די יונגע רויטע ארמיי האָט העלדיש אָפגעשלאָגן דעם אָנגרייב פונעם דייטשישן רויטער. דעם 23 פעברואַל 1918 יאָר האָט די סאָוועטישע ארמיי דערלאנגט א צעשמעטערנדיקן קלאפּ די דייטשישע אָקופאַנטן אונטער פּסקאָו און נארווע. דער מאַרש פון די דייטשן צו פעטראָ-גראד איז אָפגעשטעלט געוואָרן, „דער טאָג, ווען עס איז געגעבן געוואָרן א ווידערשטאנד דעם מיליטער פונעם דייטשישן אימפעריא-ליזם — דער 23 פעברואַל — איז געוואָרן דער געבורטס-טאָג פון דער יונגער רויטער ארמיי“².

1 „איזוועסטיא וואיק“, נומ. 31 פון 22 פעברואַל 1918 י.

2 „געשיכטע פון דער אלפּ(ב). קורצער קורס“, ז. 256, מעלנע פארלאַג. דער

עמעס, 1940 י.

דעם 23 פעווראל אינדערפרי זינען באקומען געווארן די נייע דעמאָנשטראציעס באדינגונגען. צו געבן אן ענטפער אין פאקטיש געבליבן בלויז דער איינציגער מאָג — דער 23 פעווראל. דאָס איז געווען אַ מאָג פון לענינס סאַמע שאַרפּן און אָנגעשטרענגטן קאַמפּ פאַר שטאַלעם. אפּ דער היסטאָרישער זיצונג פונעם צו האָט לענין אַ אַ שאַרפּער און אולטימאַטיווער פאַרמ געפאָדערט אָנגענומען די דע-מאָנשטראציע באדינגונגען, דערקלערנדיק, אז „די פאָליטיק פון רעוואָלוציע צוואַנגערט פראָזע איז געענדיקט“. לענינס ליניע האָבן פולקום מיט דער גאַנצער קראַפּט פאַרטיידיקט סטאַלין און סווערדלאָוו. „אָדער אַ אָטעם-אייבערכאַפּ, אָדער דער אומקום פון דער רעוואָלוציע — קיינאָדער אַויסוועג איז נישט“, — האָט געזאָגט סטאַלין. די טראַגיקע קיסטן און בוכאַרינצעס האָבן געשטעלט אַ פאַרביטערטן ווידער-שטאַנד. לענינס ליניע האָט אָבער געזיגט. מיט אַ מערהייט שטימען האָט דער צו אָנגענומען לענינס פאַרשלאָג וועגן דער נייטיקייט אונז-צוגיין אפּ די דעמאָנשטראציעס באדינגונגען.

וועגן זיין פאָזיציע האָט לענין מייקעט געגעבן צו וויסן דער פאַרטיי און דעם לאַנד. יעדער פאַרטיי-מיטגליד, יעדער אַרבעטער האָט מיט רעגונג געלייענט לענינס צאָרגדיקע ווערטער אין אָוונטיקן נומער, „פראָוודאַ“ פון 23 פעווראל:

„באַ אַזוינע באדינגונגען, אינעם געגעבענעם מאָמענט קאָן בלויז גרענעצלאָזע פראָוודאַ-פּרטייבערע שטויסן רוסלאַנד צו מילכקאַמע, און אים פערזענלעכ וואָלט, גאַמירלעכ, אפּ קיינאָדער איינציג מינוט נישט פאַרבליבן נישט איין דער רעגירונג נישט אינעם צ.ק. פון אונדזער פאַרטיי, אויב די פאָליטיק פון פראָוודאַ וואָלט באקומען די אויבערהאַנט...“

זאָל וויסן יעדער איינער: ווער עס איז קעגן מייקעפּדיקן, זאָל זיין אפּווער אַרביטשווערן שטאַלעם, דער ברענגט אומ די סאָוועט-מאַכט“.

דעם 23 פעווראל איז אָוונט אין נאַכ דער זיצונג פון צו פאַר-געקומען אַ פאַרטייניקטע פאַרזאַמלונג פון דער פראַקציע באַלשעוויקעס מיט דער פראַקציע „לינקע“ עסערן — מיטגלידער פון וויציק. לענין האָט געהאַלטן אַ רעדע צו פאַרטיידיקן דעם שטאַלעם. קעגן זיך האָט ער געהאַט אַן איינהעפּלעכען פראָנט פון די טראַצקיסטן, ביכאַרינצעס און „לינקע“ עסערן. גלויב נאָכדעם איז פאַרגעקומען אַ באַזונדערע זיצונג פון דער באַלשעוויקשישער פראַקציע פון וויציק, וועלכע האָט נאָך לענינס אַרויסגערעכט מיט אַ מערהייט שטימען באווייליקט זיין פאַרשלאָג. ענדלעכ, 3 אַזויגער איז דער נאַכט (פון 23 אפּ 24 פעוור-אל) האָט זיך געעפּנט די זיצונג פון וויציק. לענין האָט געגעבן אַ באַריכט וועגן די דעמאָנשטראציעס באדינגונגען. נאָך אַ פאַרביטערטן קאַמפּ האָט דער וויציק 4½ אַזויגער אינדערפרי מיט אַ מערהייט שטימען באַשלאָסן אָנגענומען לענינס רעוואָלוציע.

די וואָך פון גרעסעם נישטוועג פון 18 ביז 24 פעווראל — זינט עס האָט זיך אָנגעהויבן דער אָנגריפּ פון די דעמאָנשטראציעס און ביז עס זינט

גען אָנגענומען געוואָרן די דעמשישע שאַלעם-באדינגונגען — האָט זיך געענדיקט. לענינג האָט דעמלט געשריבן, אז זי „זעה ארענגייג אלס איינער פון די גרעסטע היסטאָרישע איבער-בראָכן איז דער געשיכטע פון דער רוסישער — און אינטערנאַציאָנאַלער — רעוואָלוציע“¹. טראַצקיס און בוכארינס פראָוואָקאציע האָט געשמעלט אין געפאר די עצעם עקזיסטענץ פון דער סאָוועטישער רעפובליק. דער דירעקטער רעזולטאט פון טראַצקיס פאראם איז בריסק איז געווען דאָס, וואָס מע האָט געמוזט אענגייג אפ א נאָכ שווערערן שאַלעם, און מע האָט פארלאָרן קאָלאָסאלע רעזערוון קריגס-מאטעריאַלן, וועלכע די דעמשי האָבן פארכאפט ביים אָנגריפ. די טראַצקיסטן און די בוכארינזעס, „האָבן פאקטיש געהאַלטן די דעמשישע אימפעריאליסטן און געשטערט דעם וועג און דער אנטוויקלונג פון דער רעוואָלוציע אין דעמשילאנד“². מיט זייער פעם-מער און קאנסעקווענטער שאַלעם-פאָליטיק האָבן לענינג, סטאלין און סווערדלאָו אינגעהויט די עקזיסטענץ פון דער סאָוועטן-רעפובליק.

נאָכן באשלוס פונעם צק און פונעם ווציק וועגן אונטערשריבן שאַלעם האָט דער קאמפ אָנגענומען נאָכ א שארפערע, נאָכ א מער פארביטערטע פאָרם. די טראַצקיסטן און בוכארינזעס האָבן אָפן גע-פירט א צעיוושישע קאמפאניע קעגן לענינגען, קעגן דער פארטיי, קעגן דער סאָוועטישער רעגירונג. און איז דער זעלבער ציט האָבן זיי צוזאמען מיט די „לינקע“ עסערן אין טיפן אונטערערד געגרייט א קאנטררעוואָלוציאָנערע פארשווערונג קעגן דער סאָוועטישער רעגירונג. די דאָזיקע אויסווארפן האָבן זיך געשמעלט א ציל — אראָפּרייסן דעם בריסקער שאַלעם, אראָפּווארפן די סאָוועטישע רעגירונג, ארעסטירן און דערהארגענען לענינגען, סטאלינען און סווערדלאָו. ערשט אין 20 יאָר ארום זינען באוואוסט געוואָרן די נידערטרעטיקע פלענער פון אָט דעם מענטשלעכן אָפפאל.

מיט אומגעהויערער קראפט האָט זיך איבערגן גאנצן לאנד צע-טראָגן לענינגס וואָרש. אין דער „פראוודא“ פלעגן זיך קימאט טאָג-מענלעך באווייזן לענינגס פלאמיקע ארטיקלען; זיי פלעגן דערלאנגען שווערע קלעפ איבער די מילכאָמע-פראָוואָקאציע, וואָס האָבן גע-שטויסן די סאָוועטנמאכט אין אָפּגרוגט ארעג. דאָס לעבן האָט מיט אייסערגעוויינלעכער שנעלקייט איבערציגט די מאסן, ווי ווייט נאָר רעכט עס איז לענינג; דאָס לעבן האָט באווייזן, אז ראטעווען קאָג נאָר אייג זאכן: ציווילפאמלעך דעם גאנצן ווילן און די גאנצע אנטשלאָסן-קייט און אונטערשריבן דעם שווערן שאַלעם, קעדיי טייקעס ווי ס'גע-הער צי זיין געמען זיך צום גרייטן די פארטיידיקונג פונעם סאָציאַ-ליסטישן פאָטערלאנד. די פארטיי, דער ארבעטער-קלאס, די פאָלקס-מאסן האָבן זיך אלץ ענגער באהעפט ארום לענינגען.

דעם 6 מארט 1918 יאָר האָט זיך אין פעטראָגראד געעפנט דער עקסמראָדירער VII פארטיי-צוזאמענפאָר. דעם פאָרטראָג וועגן

1 לענינג. ווערק, II, XXII, ז. 290.

2 דאָרטן, ז. 307.

בריסקער שאלעם האָט געהאלטן לעניו. אין מעשעכ פון אַנדערהאלב טעג איז געגאנגען אַן אנשטיידענער און אקשאָנעסדיקער קאמפ לענג די מראַצקיסטן און בוכארניצעס. דער צוזאמענפאַר האָט באשטעטיקט די ריכטיקייט פון לענינס ליניע אין דער פראגע וועגן שאלעם.

אינעם פאַרטראָג און אין דער רעזאָלוציע וועגן מילכקאמע און שאלעם, וועלכע איז פאַרגעלייגט געוואָרן דעם צוזאמענפאַר, האָט לענין מיט א באזונדער קראפט אונטערגעשריבן, אז אויב אין דער צוקונפט זענען קריגס-ארויסטריטונגען פון די אימפעריאליסטישע מע-לוכעס קעגן דעם סאָוועטן-לאַנד אומפארמיידלעך. דעריבער, זאָגט לענין, איז די גרונט-אופטאכע פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי און פון דער סאָוועטישער מאכט, דער הייליקער כוון פון אלע ארבעטן-דיקע — אלמעגלעך פארפעסטיקן די שוועפייזיקייט פון אונדזער היימי-לאַנד. לענין פאַדערט, עס זאָלן אָנגענומען ווערן די אנשטיידעסטע מאָסמיטלען אפּ אינצופירן רעזאָלוציאָנערע אָרדענונג און אונזערע דיציפלין, אפּ צוגרייכט די מאסן צום מעסירעסעפעשדיקן פארטיי-דיקן דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאַנד, אפּ צו פארפעסטיקן מיט אלע מיטלען די רויטע ארמיי. לענין שטעלט אוועק די קאמפס-אופטאכע — „אלינטיק סיסטעמאטיש לערנען די גאנצע דערוואקסענע באפעלקער-רונג, אָן אונטערשייד פון געשלעכט, קריגס-קענטעניש און קריגס-אַפּעראציעס“. מע דארף זיך דערשלאָגן, וויזט ער אָן, אז די אר-בעטער און פויעריק זאָלן יעדן מאָג „זיך לערנען שלאָגן“. אפּ צו פארטיידיקן דאָס לאַנד איז גייטיק א שטארקע ארמיי און א פעסט הינטערלאַנד.

„אונדזער לאָזונג דארף זיין איינער, — דערקלערט לענין — לער-נען דאָס קריגס-וועזן ווי עס געהער צו זיין“¹.

בוצ דעם האָט דער צוזאמענפאַר באהאנדלט די פראגע וועגן ענ-דערן די פראָגראם פון דער פארטיי און וועגן בעטן דעם נאָמען פון דער פארטיי. דעם פאַרטראָג איבער דער דאָזיקער פראגע דאָס אייב נעהאלטן לענין. לויט זיין פאַרשלאָג האָט די פארטיי באקומען דעם נאָמען — רוסלענדישע קאמוניסטישע פארטיי (באַלשעוויקעס). אלס גרונט פאר דער פראָגראם האָט דער צוזאמענפאַר אָנגענומען דעם פראָיעקט, וועלכע עס האָט פאנאנדערגעארבעט לענין, און האָט אפּ צוגיפצושטעלן די נײַע פראָגראם אויסגעוויילט א קאמיסיע, אין וועל-כער עס זענען ארעבן לענין, סטאלין און אנדערע.

דעם 15 מארט האָט דער IV אויסעראָרדנעלעכער אַלרוסלענדי-שער סאָוועטן-צוזאמענפאַר לויט לענינס פאַרטראָג באשטעטיקט דעם בריסקער שאלעם-אַפמאכ.

„אינאומיט פארורטיילט די רויבערישע מילכקאמעס, אָנערקענט פון איצט אָן די רוסלענדישע סאָוועטישע פעדעראטיווע רעפובליק, — ווערט געזאָגט אין דער רעזאָלוציע פונעם צוזאמענפאַר, — איר רעכט און איר כוון צו פארטיידיקן דאָס סאָציאליסטישע פאָטערלאַנד קעגן אלע

1 לענין. ווערק, ב, XXII, 339, 330.

מעגלעכע אָנפאלג מיטאד יעמלידער איינער אימפערואליסטישער מע-
לובע.

דער צוזאמענפאלג אָנערקענט דעריבער, אז עס איז אן אומבא-
דינגטער כוון פון אלע ארבעטנדיקע מאסן אָנצושטרענגען אלע קוי-
כעס אפ אויפצושטעלן און העכערן די שוועפיינקייט פון אונדזער לאנד,
אפ אויפצושטעלן זיין קריגס-מעכטיקייט.¹

איז יענע טעג איז געלייזט געוואָרן די פראגע וועגן דעם, אז די
סאָוועטישע רעגירונג פאַרשט אריבער פון פעטראָגראד קיין מאָסקווע.
מע האָט געדארפט באוואַרענען די סאָוועטישע הויפטשטאָט פון אינ-
טערווענציעניסטישע פרווון, מע האָט געדארפט שאפן רוקערע אר-
בעטס-באדינגונגען פארן צענטראַל אפאראט פון דער מעלובע-מאכט,
שאפן בעסערע באדינגונגען פאר זיין פארבינדונג מיטן לאנד.

קאָנטרעוואָרסליצאָנערע עסערישע פארשווערער האָבן בעדייע גע-
האט אויפצוריסן דעם צוג, איז וועלכע עס זינען געפאָרן לענין, דער
צק פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי און די רעגירונג. די סאָווע-
טישע אויסשפירונגס-אָרגאנען און די וואכזאמקייט פון די פעטראָ-
גראדער ארבעטער האָבן אָבער צעשטערט די פלענער פון די מער-
ריסטן.

דעם 10 מארט 1918 יאָר האָט לענין פארלאָזן פעטראָגראד. דעם
11 מארט איז ער אָנגעקומען קיין מאָסקווע. מאָסקווע איז געוואָרן
די הויפטשטאָט פון דער סאָציאליסטישער מעלובע. דער קרעמל איז
געוואָרן דער מארכ און דאָס הארץ פונעם באפרייט פאָלק און דער
וועגווייזנדיקער שמערן פאר די אונטערדריקטע מאסן פון גאָר דע-
וועלט.

עס איז דערנאָכערט געוואָרן די מעגלעכקייט איבערצוכאפן דעם
אָטעם. אין קאמפ פאר אָט דער מעגלעכקייט, אין קאמפ פארן שו-
לעם האָט זיך מיט דער גאנצער קראפט אנשפּעקט די געוואלדקייט
פון לענינס סטראטעגיע, וואָס איר ציל איז געווען — געווינען ציט,
דעמאָקראטיזירן דעם קעגנער און אָנזאמלען קויכעס אפ אריבערצו-
גיין אין אָנגרייפ.

„אויב ס'איז פאָרויס באוואוסט, אז קויכעס איז פאראן ווייניק,
איז דאָס וויכטיקסטע מיטל פון פארטיידיקונג — אָפּטערעטן מיט
אין לאנד ארײַנ²“, — די דאָזיקע באַכטע-שיפע אָנווייזונג לענינס
האָט אינעם פערנאָד פונעם בריסקער שאלעם געהאָלפן ביז גאָר אָר-
גאניזירט פארוויקלעכט דעם צוריקטריט און צוגויפזאמלען אינעם
קירצסטן טערמינ די קויכעס, קעדיי צו געבן אן אנטיידענעם ווי-
דערשמאנד די דימטישע פארכאפער און די אנדערע סאָנימ פונעם
סאָוועט-לאנד.

„אינעם פערנאָד פון דער אָקטיאבער-רעוואָלוציע האָט לענין גע-
לערנט די באַלשעוויסטישע פארטיי, וואזוי מע דארף שרעקלאָז און
אנטישיידן אָנגרייפן, ווען עס זינען פאראן דערצו די נייטיקע בא-

1 לענין. וועק, ב. XXII, ז. 410—411.

2 דערטן, ז. 511.

דינגונגען. אינעם פערנאך פונעם בריסקער שאלעם האָט לעניג גע-
לערנט די פארטיי, וואווי מע דארף אין אָרענונג אָפערעטן אין
א מאַמענט, ווען דעם סויעס קרעפטן שטייגט בעפֿירערש אריבער
אונדזערע קרעפטן, קענדי מיט דער גרעסטער ענערגיע גרייט א נעמע
אָנגרייפֿ קעגן די סאָניס.

די געשיכטע האָט באוויזן די גאנצע ריכטיקייט פון דער לעניג-
נישער ליניע.¹

לעניג האָט געהאלטן פאר נייטיק מאַקסימאל אויסנוצן דעם אָטעם-
איבערכאפֿ אפֿ צו פארפעסטיקן די סאָוועטנמאכט, פאנאדערצוויקלענע
די סאָציאליסטישע בויונג, צו שאפֿן די רויטע ארמיי.
אינזיכט נאָכן שליסן דעם שאלעם האָט לעניג אָנגעשריבן אן
ארטיקל, „די הויפט-אופגאבע פון אונדזער צייט.“ דאָס איז געווען א
פלאַטיקער רופֿ צום פאָלק אומדערמידלעכ צו שמירן די עקאנאָמישע
און מיליטערישע מעכטיקייט פונעם סאָוועט-לאַנד. „מע דארף זיך
אליין נישט נארן, — האָט געשריבן לעניג. — מע דארף האָבן מיט צו
קוקן גלויב אין פאָנעם דעם נישט-צוגעפֿוצטן ביטערן עמעס. מע דארף
אויסמעסלן אינגאנצן, ביזן גרונט, דעם גאנצן סטאַק פון מאַפֿאַלע,
צעגלידערונג, פארשקלאפֿונג, דערנידעריקונג, אין וועלכע מע האָט
אונדז איצט ארענגעשלידערט. וואָס קלאָרער מיר וועלן דאָס פאר-
שטיין, אלץ פעסטער, פארהארטעוועטער, שטאַלענער וועט ווערן אונז
דער ווילן צו באַפֿרונגן, אונדזער שמרעכונג אפֿצוהייבן זיך ווירער
פון פארשקלאפֿונג צו זעלבשמענדיקייט, אונדזער אינזעפֿעסע אנט-
שלאָסנקייט צו דערשלאָגן זיך אומ יעדן פרעז, אן רוסלאַנד זאָל אונז
הערן צו זיין אָרעם און שוואַכ, אן רוסלאַנד זאָל ווערן אין פֿולן זיין
פון וואָרט מעכטיק און שעפע-רייכ.

רוסלאַנד קאָן ווערן אזא, וויל באַ אונדז אין פאָרט געבליבן גע-
נוג האכוועס און נאטור-ריכטימער, קענדי צו באַזאָרגן אלעמען און
יעטווירן איינעם אויב נישט מיט קיין שעפע, איז מיט א גענוג סכום
לעבנס-מיטלען. אי אין נאטור-ריכטימער, אי אין רעזערוו מענטש-
לעכע קרעפטן, אי אינעם הערלעכע שווינג, וועלכע די גרויסע רעוואָ-
לוציע האָט געגעבן דער אַלקס-שאפֿונג, — האָבן מיר מאטעריאל צו
שאפֿן א ווירקלעך מעכטיק רוסלאַנד, פול מיט שעפע.“²

לעניג צייכנט אָן דעם יועג וואווי צו פארוואנדלען דאָס אָרעמע
און מאכטלאָזע רוסלאַנד אין א מעכטיקער און ריכטער סאָוועטישער
סאָציאליסטישער מעלכע. ער ארבעט פאנאנדער א פלאן פון צוטרעטן
צו דער סאָציאליסטישער בויונג. „מיר, די פארטיי באַלשעוויקעס,
האָבן רוסלאַנד איבערצוגעבן. מיר האָבן רוסלאַנד אויסגע-
קעמפט — באַ די ריכטע פאר די אָרעמע, באַ די עקספּלאַטאָירט
פאר די ארבעטנדיקע. מיר דארפֿן איצט מיט רוסלאַנד פא-
וואַלטן.“³

1 „געשיכטע פון דער אַלקס (ב). קירצער קורס“, ז. 258—259, מעלכע-פאר-
דאג „דער עמעס“, 1940 י.

2 לעניג. ווערק, ב. XXII, ז. 376.

3 דאָרטן, ז. 441.

דעם גרונט-רינג אינעם אָרגאניזירן דאָס פארוואלטן מיטן לאנד.
האָט לעניג געזען אינעם שטרענגסטן אלפאָלקישן דיסטאַנט אונ קאַנג-
טראָל איבער דער פראָדוקציע און איבער דער פארטיילונג פון די
פראָדוקטן. מע דארף מיט אלע מיטלען זען צו העכערן די ארבעט-
פראָדוקטיווקייט, שאפן א נײַע, א סאָוועטישע, סאָציאליסטישע אר-
בעטס-דיסציפלינ. דערמיט איז, פון איין זייט, פארבונדן די אופגאבע
צו אָרגאניזירן דעם סאָציאליסטישן געוועט, און, פון דער צווייטער
זייט — אן אנטישירדנער, אָנראכטמאַנענדיקער קאמפ קעגן דער קליינ-
בירגערלעכער צעקראַכנקייט, קעגן פּויליאקעס, ליידיקייטער, ספּעקול-
יאנטן. באמ קאפיטאליזם, האָט געזאָגט לענין, פלעגט די דיסציפלינ
געשאפן ווערן דורך הונגער, געוואלט, מושטרירונג. גאָר אנדערש איז
בא דער סאָוועטישער אָרדענונג. די נײַע דיסציפלינ — די סאָציאליס-
טישע דיסציפלינ, די דיסציפלינ פון כאווערישער פארבינדונג, די סאָ-
וועטישע דיסציפלינ — ארבעטן אויס מיליאָנען ארבעטנדיקע אין דער
מאָגלעכער פראקטישער ארבעט.

לעניג האָט באוויזן, אז די פראגן פון ווירטשאפטלעכע לעבן שטעלן
זיך איצט אפ א נײַעם אויפן „פיר אקוראט און געוויסנהאפט א
כעזשכ פונעם געלט, — האָט געשריבן לענין, — באלעבאטעווע שפּאַר-
זאמ, פוסמעפאסעווע ניט, גאנווע ניט, היט אָפּ די שטרענגסטע דיס-
ציפלינ אין דער ארבעט, — גראַד אזוינע לאָזונגען, וואָס די רעוואָ-
לוציאָנערע פראָלעטאריע פלעגט מיט רעכט אויסלאכטן דעמלט, וועג
די בורזשואזיע פלעגט מיט אועלכע רייד מאכקירן איר הערשאפט,
אלס הערשאפט פון א קלאס עקספּלאטאטאָרן, אזוינע לאָזונגען ווערן
איצט, נאָך דעם, ווי די בורזשואזיע איז אראָפּגעוואָרפן, די אָרדנע-
לעכע און צענטראלע לאָזונגען פונעם מאָמענט“¹.

לעניג האָט געזאָגט, אז די פראקטישע רעאליזירונג פון די דאָ-
זיקע לאָזונגען דורך דער סאָוועטישער מאכט, מיט אירע מע-
טאָדן, אפן גרונט פון אירע געזעצן, איז נויטווענדיק און גענוג
פארן זיג פונעם סאָציאליזם.

אָנמערקנדיק דעם פלאן פון צופרעטן צו דער סאָציאליסטישער
ביוונג, האָט לעניג באמאָנט די אנטישירדנדיקע באדייטונג פון דער
גרויסער מאשינ-אינדוסטריע בא דער סאָציאליסטישער איבערנעשטאל-
טונג פון דער גאנצער פאָלקסווירטשאפט. לעניג האָט שוין דעמלט
געשטעלט פאר די וויסנשאפטלעכע קרעפטן פונעם לאנד די אופגאבע
„ווי ווייט מעגלעך גיכער צונויפשמעלן א פלאן פון דער רעאָרגאני-
זאציע פון דער אינדוסטריע און פונעם עקאָנאָמישן אופשטאנד פון
רוסלאנד“. דער גרונט-פרינציפ איז אויסארבעטן אָט דעם פלאן דארף
זיין די פאָדערונג „זעלבשטענדיק באזאָרגן זיך מיט אלע
וויכטיקסטע מינים רויוארג און אינדוסטריע“², זען זיך דערשלאָגן די
מעכניש-עקאָנאָמישע אומאָפּהענגיקייט פון אונזער לאנד. די סאָצואל-
ליסטישע פאָלקסווירטשאפט, האָט אָנגעוויזן לענין, דארף זיך בויען

1 לענין. ווערק, ב. XXII, ז. 443.

2 דאָרטן, ז. 434.

אפ דער פאָרגעשריטענער מעכנישער באזע פונג עלעקטריפיקאציע. לעב-
ניגס אָנוועזונגען וועגן אינדוסטריאליזירן און עלעקטריפיקירן דאָס
לאנד זענען געוואָרן דער גרונט-פרינציפ אין דער גאנצער בוי-ארבעט
און איבערגעשטאלטונגס-מעסיקע פונג דער סאָציאליסטישער מעלכע.
שוין אין די ערשטע טעג נאָך דעם, ווי עס איז געשאפן געוואָרן
די סאָוועטישע סאָציאליסטישע מעלכע, האָט לענין ארויסגערוקט די
איריי פונג און איינהעלטעכע מעלכישע ווירטשאפטלעכע פלאן. לייגנדיק
די ערשטע שטייגער פונג דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט, האָט לע-
נין קעסירדער אונטערגעשטרעכט, אז קעריי די סאָציאליסטישע ביווג
זאָל האָבן דערפאָלג, איז אונדז, „גייטיק און איינהעלטעכער ווילג, און
יעדער פראקטישער פראגע איז גייטיק, אז אלע זאָלן האנדלען ווי
איינער“¹. לענין האָט נישט איין מאָל אָנגעוויזן, אז „נישט די איינע-
באנע, נישט דער טראנספארט, נישט די גרויסע מאשינעס און אונטער-
געמונגען קאָנען ביכלאל נישט פונקציאנירן ריכטיק, אויב עס איז נישט
קיינ איינהעלט פונג ווילג, וועלכע בינדט צונויפ דעם גאנצן באשטאנד
ארבעטנדיקע און איין ווירטשאפטלעכע אָרגאן, וואָס ארבעט מיט דער
פונקטלעכקייט פונג א זייער-מעכאניזם“². אָט די איינהעלט פונעם ווילג
און פונג דער ארבעט פונג מיליאָנען בויער פונעם סאָציאליזם דארף זיכער
דער סאָציאליסטישער מעלכע-פלאן, „פארוואנדלען דעם גאנצן מעל-
כישע עקאָנאָמישע מעכאניזם אין און איינהעלטעכער גרויסער מאשינע,
און א ווירטשאפטלעכע אָרגאניזם, וואָס זאָל ארבעטן אזוי, אז מיט
הונדערטער מיליאָנען מענטשן זאָל אָנפירן איין פלאן, — אָט דאָס
איז די גאנצטישע אָרגאניזאצונגעלע אופגאבע, וואָס האָט זיכ גע-
לייגט אפ אומדערער אקסלענ“³, — האָט געזאָגט לענין אפן VII
פארטיי-צוזאמענפאָר אין מארט 1918 יאָר.

אָט דאָס זענען די איריינע, וועלכע לענין האָט אנטוויקלט פרי-
לינג 1918 יאָר אין דער פראגע וועגן די אָרדנטלעכע אופגאבן פונג
דער סאָוועטן-מאכט. דעם 26 אפרעל טרעט ער ארויס וועגן דער
דאָזיקער פראגע אין צק, וואָס באוויליקט זענע טעזיסן. דעם 28 אפ-
רעל באוויליגט זיכ אין „איוועסטוא“ לענינס בארימטע ארבעט „די
אָרדנטלעכע אופגאבן פונג דער סאָוועטן-מאכט“. אפ מאָהנ האלט ער
א פאָרטרעט וועגן דער זעלבער פראגע אפ א זיצונג פונג וויציק.
לענינס טעזיס זענען געלייגט געוואָרן אין יעסאָד פונג דער גאנ-
צער פארטיי'ישער און מעלכישער ארבעט. עס האָט זיכ אָנגעהויבן
פאנאנדערוויקלען די סאָציאליסטישע ביווג. עס האָט גענומען
פארווירקלעכט ווערן דער אריבערגאנג פונג ארבעטער-קאָנפראָל צו אר-
בעטער-פארוואלטונג. דעם 28 יונג האָט לענין אונטערגעשריבן דעם
דעקרט וועגן נאציאָנאליזירן די גאנצע גרויס-אינדוסטריע.
אומדערמידלעכ שמידט לענין די שוץ פונעם סאָוועטן-לאנד. ער
רופט די מאכט אין דער פולער מאָס אויסנוצן דעם אָפערע-איבערכאפ
אפ צו שאפן א שטארקע רוטע ארמיי.

1 לענין. וועק, ב. XXV. ז. 143.

2 לענין. וועק, ב. XXII. ז. 420.

3 דאָרטן, ז. 316.

ניט געקוקט דערופ, וואָס צווישן סאַוועטנ-רוסלאַנד און דעמטשלאַנד האָט עקזיסטירט א שטאַלעם-אַפּמאַכ, האָבן זיך די דעמטישע אימפע-ריאַליסטן מיט אלע מיטלען געשטאַרעט אָפּשוואַכן און אומברענגען דאָס סאַוועטנ-לאַנד, און אזויארום געבראַכט דעם ראַזיקע אָפּמאַכ. די דעמטישע כאַיאָלעס האָבן פאַרכאַפט אוקראַנע, וועסרוסלאַנד און אנדערע ראַיאָנען, האָבן אָפּגעשטעלט אינ די אָקופירטע ראַיאָנען די בורזשאַז-פּריציפּע אָרדענונג, האָבן גענומען ראַבעווען און אונטער-דריקן דאָס אוקראַינישע און וועסרוסישע פּאָלק, פאַרניכטן די דער-פער, צעשייבן מיינומען אַרבעטער און פּויערימ.

לענין האָט אָן ראַכמאַנעס געשטעמפלט די דעמטישע אָקופאַנטן אלס רויבער און באַנדירט, „די דעמטישע ראַצזים האָבן געשלאָגן א רעקאָרד אין פראַם פון בעסטיאלישקייט פון זייערע מיליטערישע שכימעס“¹, — האָט לענין געשריבן אינעם „בריוו צו די אמעריקא-נער אַרבעטער“. דאָס אוקראַינישע און וועסרוסישע פּאָלק האָבן זיך אָפּגעוויבן צו א פאַטערלענדישער באַפֿרענונגס-מיליטאַרע קעגן די אויסלענדישע פאַרכאַפער. אינ די אָקופירטע ראַיאָנען האָט זיך צע-פלאַקערט דער פאַרטייאָנער-קריג, אלץ עפּטער פלעגן אויסברעכן בא-וואָפנטע אָפּשטאַנדן פון אַרבעטער און פּויערימ. די ארמיי פון די אינטערווענטן האָט זיך נישט געקאָנט קיין איינע געבן מיט דער זיך פאַנגאנדערוואַקסנדיקער פאַטערלענדישער מיליטאַרע. די דאָזיקע מיליטאַרע מע האָט אָפּגעשוואַכט די דעמטישע קריגס-מאַשין און האָט פאַר-גיכערט די דעמאָראַליזאַציע אינ דער דעמטישער ארמיי. די ארמיי פון די דעמטישע אָקופאַנטן, האָט געזאָגט לענין, האָט זיך פאַר-וואַנדלט, „אינ א באַנדע רויבער, מענטשן, וואָס באַנייען גוואַלדמאַסן איבער פרעמדע פעלקער“².

ווען די פרעכ געוואָרענע דעמטישע ראַצזים און אוקראַינישע וועסגוואַרדייער האָבן געפרוּווט אריבערשפאַנען די גרענעצן פון אוק-ראַינע און זיך א רוק פאָן וועטער, האָט לענין געגעבן דעם פּאָלקס-קאָמיסאַריאַט פאַר קריגס-אַנגעלעגנהייט א פאַראָרדענונג, „מייקעט אָנעמען אלע פון אינ אָפּגענוקע מיטלען אָפּ צו באַשיצן די מיוזעכ-גרענעצן פון כאַראַקטער גובערניע“. די קאָנקרעטע אָנזעצונגען האָט פאַנגאנדערגעאַרבעט כאַווער סמאלין, „וועגן די דעמאלט רעדט זיך דורכ מיט סמאלינע“, — האָט אָנגעוויזן לענין אינ זיין פאַראָרדענונג דעם קריגס-קאָמיסאַריאַט.

דיסקאָנטרינדיק די דערפאַרונג פונעם קאמפ קעגן די דעמטישע אָקופאַנטן אינ אוקראַינע, האָט זיך לענין דעם 2 יון 1918 יאָר גע-ווענדט צו אלע אַרטיקע אָרגאַנען פון דער סאַוועטנ-מאַכט מיט א בעטער דירעקטיוו — פירן אַן אָנזאכמאַנעסדיקע אויסראַטונגס-מילי-טאַרע קעגן די אינטערווענטן און וועסגוואַרדייער, וואָס האָבן זיך פאַרמאָסטן אָפּ סאַוועטנ-לאַנד.

1 לענין. וועיק, ב. XXIII, ז. 180.

2 דאָרטן, ז. 80.

„אינ אוקראַנע האָט פאסירט נישט איין מאָל, אז די פויערים און ארבעטער האָבן זיך קעגנשטעלט קעגן ארויספירן אָדער פארניכטן דאָס פארמעגן, האָפנדיק אינצוהייבן עס פאר זיך. זינען זיי הארב באשטראַפֿט געוואָרן. די אָנגעקומענע האָבן פארבאפֿט אלץ: די שווע, דאָס פֿי, די קוילן, מעטאלן, מאשינעס און האָבן אוועקגעפירט צו זיך. דער ביישפיל פון אוקראַנע דארף דינען אלס א שרעקלעכע לערע פאר גאנצ רוסלאַנד“¹.

לענין האָט גערופן די גאנצע באפעלקערונג פון די באדראַעטע ראיאָנען נישט איבערלאָזן דעם סוינע קיין דערנערוג, באצייטנס ארויספירן אין הינטערלאַנד די שווע, אוועקפירן דאָס פֿי. אין דער ערשטער ריי ארויספירן די קריגס־רעזערוו, די מאשינעס, די אויסשטאָמונג, אוועקפירן די לאָקאָמאָטיוו און וואַגאָנעס, צענעמען די רעלטן, אויפרייסן די בריקן, פארברענען אלץ, וואָס מע קען נישט ארויספירן, פארניכטן די וועלדער און די פארזייען, פארגראַבן אין דער ערד די נישט־ארויסגעפירטע מעטאלן.

„מיט אלע קויכעס און מיטלען פארשוועריקע דעם סוינע גיין פאָרויס. אינאָדערנעם לויפֿערונגען. קעמפֿן מיט פייער־געווער און קאלט געווער.“

זיכערנ זיך דאָס הינטערלאַנד. און מיט דעם ציל אויסטראַשן אלע ביז איינעם שפּאָנענע, פראַוואַקאטאָרן, וויסגווארדייער, קאָנטרעוואָליע צוואַנערע פארעטער, וואָס העלפֿן דעם סוינע דירעקט אָדער אומדירעקט“².

לענינס דירעקטיוו האָבן אופגעהויבן די מאָביליזיר־גרייטקייט פון די ארבעטנדיקע. אויספילנדיק לענינס אָנאָנאָזענע, האָבן די ארבעטער און פויערים געשאפֿן אין די אָקופירטע ראיאָנען אומדערמירטע לעבע באדינגונגען פאר די סאָנימ. דאָס באוואַפֿנטע פּאָלק האָט אינגיכט פארטריבן פון דער טעריטאָריע פונעם סאָוועטנפארבאנד די דייטשישע ארמיי פון רויבער און פארנוואלדיקער.

א סאך קויכעס נישט לענין אָפֿ דער דענערונגס־פראגע. אין מעי — יוני 1918 יאָר האָט זי זיך געשמעלט אפֿן ערשטן אָרמ. אפֿן לאַנד האָט זיך אָנגערוקט די געפֿאר פון הונגער. די באַלעגופֿים און ספּעקוליאַנטן האָבן באהאלטן די שווע, דורכ הונגער האָבן זיי געהאָפֿט דערשטיקן די רעוואָלוציע. אין דאָרפֿ האָט געפלאַקערט דער קאמפֿ פון דער אָרעמשאפט קעגן באַלעגופֿטומ.

לענין ווענדט זיך מיט א הייסן רופֿ צום ארבעטער־קלאַס, אין דער ערשטער ריי צו די פעטראָגראדער ארבעטער. קעדיי צו אָרגאניזירן די אָרעמשאפט און דערפֿאָלגרייכ פירן א קאמפֿ קעגן באַלעגופֿטומ, דערקלערט ער א מארש פון די ארבעטער אין דאָרפֿ אריין.

„כאוויירי ארבעטער! — האָט געשריבן לענין. — געדענקט, אז די לאגע פון דער רעוואָלוציע איז א קריטישע. געדענקט, אז ראמעווען די רעוואָלוציע קאָנט איר נאָך — מער קיינער.“

1 „פראוורא“ נומ. 54, 23 פעברואר 1942 י.

2 דאָרטנ.

צענדליקער טויזנטער אָפּגעקליבענע, פּאָדגעשריטענע, דעם סאַציאַל־
ליזם איבערגעגעבענע ארבעטער, וואָס זינגען ניט פייוק אונגלייך אפּ
כאבאר און גנייווע, וואָס זינגען פייוק צו שאפּן אן אונזערגע קראפט
קעגן די באלעגופים, ספעקוליאנטן, מאדאָדאָרן, כאבארניקס, דעז־
אָרגאניזאטאָרן, — אַט וואָס עס איז גיימיק".¹

לענין האָט געפּאָדערט א קאמפּ אָג ראכמאַנעס קעגן דעם באלע־
גופנטומ. „די באלעגופים — דאָס איז א צעיושעטער סויגע פונ דער
סאָוועטמאכט", — האָט ער געשריבן. „אג אָגראכמאַנעסדיקע מילכאָ־
מע קעגן די דאָזיקע באלעגופים! א טויט זיי!".² לענין האָט דער־
קלערט פאר סאָנימ פונ פּאָלק די אייגנטימער פונ טווע, וואָס האָבן
מויסרעם און גיבן זיי גיט אָפּ דער מעלכע צו פעסמע פרעזן. לויט
זינג פאָרשלאָג ווערט אינגעפירט די הארבסמע דערנערונג־דיקטאטור,
וואָס פארווירקלעכט האָט זי דער אפּהאט פונ א ספעציעלע פּאָלקאָ־
מאט — דער פּאָלקס־קאמיסאריאט פאר דערנערונג (נארקאמפּראָד).
מיט לענינס און סווערדלאָווס אונטערשריפט איז דעם 11 יוני
פארעפנטלעכט געוואָרן דער דעקרט וועגן די אָרעמשאפט־קאמיטעט
(קאמבעדן).

דער גוירל פונ דער רעוואָלוציע איז געווען אָפּהענגיק פונ דער
לייזונג פונ דער פראגע וועגן ברויט. „דער קאמפּ פאר ברויט איז א
קאמפּ פארן סאַציאַליזם", — האָט געזאָגט לענין. דער אויסגאנג פונ
דעם דאָזיקן קאמפּ האָט זיך איז דער ערשטער ריי געלייזט אפּ די
רעכע טווע־פעלדער פונ דאָרעם־רוסלאנד. די פארטיי און די רעגירונג
שיקן אהין דעם כאווער סטאלין. דעם 29 מיי 1918 יאָר ווערט
כאווער סטאלין באשטימט פארן אָנפירער פונעם דערנערונג־וועג
אין דאָרעם־רוסלאנד, ער באקומט ספעציעלע פולמאכטן. דעם 6 יוני
קומט ער צו פאָרן קיין צאריצין. לענין האלט פאר גיימיק מוידנע
צו זינג די ארבעטער און פויערים וועגן די רעזולטאטן פונ סטאלינס
ענערגישער ארבעט. איז דער וועגדונג פונעם ראטפּאָלקאָם צו אלע
ארבעטנדיקע האָט לענין דעם 10 יוני געשריבן: „די רוישישע, פראנצ־
צויזישע און משעכאָסלאָוואקישע אימפעריאליסטן וועט זיך ניט אונז־
געבן געמעגן די רעוואָלוציע מיט הונגער. צוהילפּ דעם הונגערנדיקן
צאָפּן קומט דער דאָרעם־מיזרעכ. דער פּאָלקס־קאמיסאָר סטאלין, וואָס
געפינט זיך אין צאריצין און פירט אָג פונ דאָרט מיט דער דער־
נערונגס־ארבעט אפּן דאָג און איז קובאן, מעלעגראפירט אונדז וועגן
קאָלאָסאלע ברויט־רעזערוון, וועלכע ער האָפט אין די נאָענטסטע וואָכן
אריבערשיקן קיין צאָפּן".³

כאווער סטאלין שיקט פונ דאָרעם צוגג מיט טווע, פלייש, פיש
פאר די הונגערנדיקע ארבעטער פונ פעטראָגראד, מאָסקווע און אנ־
דערע אינדוסטריעלע צענטערס.

1 לענין, וועק, ב. XXIII, ה. 25.

2 דאָרטן, ז. 206, 207.

3 „פראוורא" נומ. 116, 11 יוני 1918 י.

י"ער מאַרש פון די ארבעטער אין דאָרפ אַרײַן און די אָרגאַניזאַציע
 רונג פון די אָרעמשאפט־קאָמיטעט האָבן פארפּעסטיקט די סאָוועטן־
 מאכט אין דאָרפ און האָבן געהאַלטן די מיטל־פּויערימ זיכ געמען
 פארטיידיקן די דאָזיקע מאכט קעגן די באַלעגופּים, וועטנוואַרדער
 און אינטערווענטן.

פארן באַלעגופּנטום האָבן זיכ אָנגענומען די „לינקע“ עסערן.
 זיי האָבן פאנאנדערגעוויקלט א פארביטערטן קאמפ קעגן לענינגע און
 קעגן דער באַלשעוויסטישער פארטיי, קעגן דער סאָוועטישער רעגירונג.
 דעם 4 יולי 1918 יאָר האָט זיכ געעפנט דער V סאָוועט־צואַ
 מענטש.

געשטיצט פון די „לינקע קאָמוניסטן“, האָבן די „לינקע“ עסערן
 אפן צוזאמענפאַר געפאָדערט דערקלערן דעמאָקראַטיע מיטל־באַמער. זיי
 האָבן געפרווט אָנשרעקן די באַלשעוויקס דערמיט, אז אויב דער
 בריסקער שטאַט וועט טייקעם גיט צעריסן ווערן, וועט אים דאָס
 „פאָלק“ אַליין צערעסן. זיי האָבן געפאָדערט אופהערן דעם קאמפ
 קעגן דעם באַלעגופּנטום און אָפּזאָגן זיכ פון שיקן די דערנערונג
 אַמריאָן פון ארבעטער אין דאָרפ אַרײַן. לענינג האָט זיי געענטפערט,
 אז זיי האָבן קיינ שום באַדן גיט אין פאָלק, „זייער זאכ איז אין
 פאָלק האַפּענונגסלאָז!“, דער בונד פון די ארבעטער און פּויערימ
 ווערט וואָס א טאָג פעסטער און, „קיינ שום היסטערישע קוילעס קעגן
 אונדזער פארטיי“ וועלן גיט צערעסן דעם דאָזיקן בונד.¹

איבערצוגיט זיכ אין זייער פּוילישענדיקן דורכפאַל אפן צוזאמען־
 פאַר, האָבן די „לינקע“ עסערן דעם 6 יולי אופגעהויבן א בונט קעגן
 דער סאָוועט־מאכט. זיי האָבן געפרווט פּראָוואַצירן א מיטל־באַמער פון
 דעמאָקראַטיע קעגן סאָוועט־רוסלאַנד און האָבן דעריבער אים מאַסקווע
 דערהאנגעט דעם דעמאָקראַטישן געזאנדטן מירבאכ. אין דער פארשווערונג
 קעגן דער סאָוועטישער רעגירונג האָבן צוזאמען מיט די „לינקע“
 עסערן זיכ באטייליקט די בוכאַרינצערס און טראַצקיסטן. זיי האָבן גע־
 וואָלט אראָפּרייסן דעם זיג פון דער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע,
 אויב־ברענגען די סאָוועט־מאכט. לענינג נעמט טייקעם אָן די סאַמע
 ענערגישע מיטלען אפ צו ליקווידירן דעם בונט. צו אלע ראַיאָנע
 פארטיי־קאָמיטעטן, צו אלע ראַיאָנע סאָוועטן, צו אלע שטאַבן פון
 דער רויטער ארמיי שיקט ער פאנאנדער א טעלעפאָן־אָרעמער. לענינג
 פאָדערט „מאָביליזירן אלע קרעפטן, אופהייבן טייקעם אפ די פיס
 אלץ אפ צו פאקן די פארברעכער“.² דער בונט איז דערשימקט גע־
 וואָרן בוכשטעבלעך אין מעשעכ פון עמלעכע שאַ.

אין דער זעלבער צייט שפירט לענינג וואכזאם גאָס גאָס די איג־
 טריגעס פון די דעמאָקראַטישע אימפעריאַליסטן, וואָס האָבן געפרווט אויס־
 נוצן דעם אינצידענט מיט מירבאכ אפ מאכן אן אינטערווענציע. די
 סאָוועטישע רעגירונג האָט דעם דעמאָקראַטישן רויבער געגעבן אן אנט־

1 זעניג. וועק, ב. XXIII, ז. 116, 130.

2 זעניג. וועק, ב. XXIX, ז. 435.

שיידענעם ווידערשטאנד. אפ'דער פאָדערונג פֿון דער דעמאָנסטראַציע גירונג דורכפֿאָרן קיין מאַסקווע א באטאליאָן דעמאָנסטראַציע קלוי מערשט אפ צו באוואכט די געזאגטשאפט, האָט לענין געענטפערט, אז ארענפירט דעמאָנסטראַציע קיין מאַסקווע וואָלט געהייסן, „אָן הייבן אָקופירט רוסלאנד דורכ פרעמדלענדישע מיליטער“, און ער האָט געוואָרנט די פרעם געוואָרענע דעמאָנסטראַציע אימפּערואליסטן, אז אפ אַזא טריט וועט די סאָוועטישע רעגירונג ענטפערט מיט אַן „אינענטווער מאַביליזאציע, מיט רופן אלע בין איינעם דערוואקסענע ארבעטער און פויעריס צום באוואָפּנט ווידערשטאנד... די ארבעטער און פויעריס פֿון רוסלאנד וועלן האנט בא האנט מיט דער סאָוועטן-מאכט פירט די דאָזיקע רעוואָלוציאָנערע מיליטאַרע ביזן לעצטן אָטעם-צוג“¹. וועגן דעם בונט פֿון די „לינקע“ עסערס אינפּאַרמירט לענין גלעב סטאלינען, וועלכער האָט זיך געפונען אין צאריצין. „מיר ליקווירירט נאָך הינט באנאכט אַן ראכטמאַנעס און וועלן זאָגן דעם פאָלק דעם גאנצן עמעס: מיר זענען אפ א האָר פֿון מיליטאַרע... אומעטום מוז מען אַן ראכטמאַנעס דערשיקן די דאָזיקע געבענדיקע און היסטערישע אוואַנטוריריסטן, וואָס זענען געוואָרן א געצטן אין די הענט פֿון די קאָמערעוואָלוציאָנערן“. דערפֿון האָט כאַווער סטאלין געענטפערט: „וואָס איז שטעק די היסטערישע — זיט זיכער, די האנט בא אונדז וועט קיין ציטער גיט טאָן. מיט די סאָבני וועלן מיר האנדלען ווי סאָבני“².

דער V סאָוועטן-צוזאמענפאָר האָט פארענדיקט זיין ארבעט. אפן צוזאמענפאָר איז אָנגענומען געוואָרן די קאָנסטיטוציע פֿון רעפּערט — די ערשטע סאָוועטישע קאָנסטיטוציע. אין פאנאנדערארבעטן זי האָבן דעם סאמע אקטיוון אָנמייל גענומען לענין, סטאלין און סווערדלאָוו. מיטן אָנעמען די קאָנסטיטוציע האָט זיך פארענדיקט א גאנצער היסטאָרישער עטאפּ אין דער ביווג פֿון דער סאָוועטישער מעלכע. מיט דער גרעסער פרייד און שטאַלץ האָט לענין געשריבן צו קלארא צעמקין אין יול 1918 יאָר: „מע האָט מיר גאָרוואָס געבראכט דעם נייעם מעלכע-שטעמפל. אָט איז אַן אַפּערדוק. די אופשריפט איז אזא: רוסלענדישע סאָציאַליסטישע פּעדעראטיווע סאָוועטישע רעפּובליק. פּראָ-לעטאריע פֿון אלע לענדער, פארייניקט זיכ!“³.

דערוועיל האָט זיך אָנגעהויבן אַנדוקן די באוואָפּנטע אינטערווענציע פֿון די אימפּעריאַליסטישע מעלכעס קעגן דעם סאָוועטן-לאַנד. פֿון סאָפּ מיט — אָנהייב יונג האָבן זיך אלץ שארפּער געלעבט מערקט די סימאָני דערפֿון, אז דער אָטעם-איבערכאפּ ווערט ארעפּערסיסן. אין דעם זעלבן בריוו צו קלארא צעמקין ווערט לענין אָן: „מיר לעבן דאָ איצט, מעלכע, איבער די שווערסטע וואָכן פֿון דער גאנצער צייט פֿון דער רעוואָלוציע. דער קלאַסנאכט און דער בירגערקריג זענען אריבערגענוען אין דער טייט פֿון דער באפעלקערונג: אומעטום אין

1 לענין. וועק, ב. XXIII, ז. 143.

2 „באַלשעוויק“, 1935, נומ. 2, ז. 74.

3 לענין-זאמלונג, XXI, ז. 249.

די דערפער איז א שפאלטונג — די אָרעמשאפט איז פאר אונדז, די באלעגופים ווילד קעגן אונדז. די אנמאנטע האָט געקויפט די משעכאַ-סלאָוואקן, עס בוישעוועט א קאָנטרערעוואָליזאָנערער אופשמאגל, די גאנצע בורזשואזיע ווענדט אָן אלע קויכעס אונדז אראָפצווארפן. אונ פונדעסטוועג גלייבן מיר פעסט, אז מיר וועלן אויסמיידן דעם דאָזיקן „געוויינלעכע“ (ווי איז די יאָרן 1794 און 1849) גאנג פונ דער רע-וואָליציע און מיר וועלן באזיגן די בורזשואזיע.

די סאָוועטישע רעוואָליציע איז רוסלאנד האָט ניט געהאט דעם „געוויינלעכע“ גוירל פון די אייראָפּיישע רעוואָליציעס פון XVIII און XIX יאָרהונדערט. די רעוואָליציע האָט עס איז דער ערשטער ריי צו פארדאנקען דעם פאקט, וואָס מיט איר האָט מיט א פעסטער האנט אָנגעפירט די אויסגעפרוּטע און איז שלאכטן פארהארמעווע-מע מארקסיסטישע פארטיי באַלשעוויקעס בעראַש מיט אזא פירער, ווי לענין.

XI

לענין האָט קלאָר געזען, אז דער פֿירדלעכער אָטעם־איבערכאפּ האָט זיך געענדיקט. אפּ דער פֿאַרײניקטער זיצונג פֿון וויציק, מאַס־קווער סאָוועט, די פֿאַבריק־זאוואָדישע קאָמיטעט און פֿראַפּעסאָנעלע פֿאַרײניגט פֿון מאַס־קווער אין ער דעם 29 יולי 1918 יאָר אַרויסגע־טראָטן מיט אַ רעדע, געווידמעט דער צווישנפֿעלקערלעכער און אַ גערלעכער לאַגע פֿון דער רעפּובליק. ער האָט געזאָגט: „אלס הויפּט־פֿראַגע, אלס גרונט־פֿראַגע פֿון דער רעוואָלוציע האָט זיך ווידער אַרויסגערוקט אפּ דער סצענע די קריגס־פֿראַגע, די פֿראַגע וועגן די קריגס־געשעענישן... די גאַנצע פֿראַגע וועגן דער עקזיסטענצ פֿון דער רוסישער סאָציאַליסטישער פֿעדעראַטיווער סאָוועטישער רעפּובליק, די גאַנצע פֿראַגע פֿון דער רוסלענדישער רעוואָלוציע ליגט איצט אין דער קריגס־פֿראַגע... מיר האלטן מילכאַמע, אין דער אויסגאנג פֿון דער דאָזיקער מילכאַמע וועט לייזן דעם גוירל פֿון דער רעוואָלוציע. דאָס דארף ווערן דאָס ערשטע און לעצטע וואָרט פֿון אונדזער אַגאַ־טאציע, פֿון אונדזער גאַנצער פּאָליטישער, רעוואָלוציאָנערער און אַ־בערגעשטאַלטערשער טעטיקייט... מיר מוזן אָנשימערענגען אלע אונז־דזערע קויכעס און רופן אלעמען צום געווער“.

זומער 1918 יאָר אין די לאַגע פֿון דער סאָוועטישער רעפּובליק געווען אַן אויסערגעוויינלעכ שווערע. די אויסלענדישע און אינערלעכע קאָנטרעוואָלוציע האָבן זיך פֿאַרײניקט אין קאמפּ ענגן דער סאָוועט־מאַכט. די אויסלענדישע אינטערווענטן — ענגלאַנד, פֿראַנקרייך, יאַפּאָ־ניע, די פֿאַרײניקטע שטאַטן פֿון אמעריקע האָט זיך דעמלט אַנגע־געבן צו פֿאַרכאַפּן דרין פֿערטל פֿון אונדזער לאַנד. ציטווייליק האָבן מיר געהאַט פֿאַרלאָרן אַקראָנע און קאווקאַז, סיביר און דעם וועסטן מיזרעכ, אוראַל און מיטל־אַזיע. אין לעצטער פֿונעם לאַנד האָבן גע־נומען אויסברעכן באַלעגנדישע בונטן. אַ פֿינערהייטער רונג האָט אַרומ־גערינגלט סאָוועט־רוסלאַנד. אָפּגעשניטן פֿון זיינע גרונט־ראַיאָנען פֿיג דערנערגט, רויזווארג און הייצווארג האָט רוסלאַנד איבערגעלעבט אַ שווערן הונגער און אַ קאָלאָסאַלן אינדוסטריעלן כורבן. עס אין דער־קלערט געוואָרן, אז דאָס סאָציאַליסטישע פּאָטענציאַל אין אַגאַטאָנען ער־לענין געמט זיך ענערגיש צום אָרגאַניזירן די לאַנד־שוץ. ער ווענדט די אַפּמערקזאַמקייט פֿון דער פֿאַרטײ, פֿונעם ארכעטער־קלאַס,

1 לענין. ווערק, ב. XXIII, ז 160, 161 — 162.

פון די פאלקס-מאסן אפ די פראג פון מילכאָמע. אין ארטיקלען, ווענדונגען, פאָרטראַגן, רעדעס שמעלט ער ארויס דעם לאַזונג: „אלץ פארן פראַנט!“ און ער רופט די מאסן אָנשטרענגען אלע קרעפטן אין קאמף קעגן די ענגליש-פראנצויזישע אינטערווענטן און קעגן די וויסנאווארדייער. ער דערמיטיקט די ארבעטער צו העלדנמאסן אין קאמף פארן סאָציאליסטישן היימלאנד. ער באזוכט אָפט די זאוואָדן, עס מרעפט, אז אין מעשעכ פון טאָג מרעט ער ארויס אפ דרע — פיר מיטונגען. און דאָס אלץ — כוצ די קימאט טאָגמעגלעכע זיצונגען פון נעם ראטפאלקאָם און א ריי זיצונגען פונעם צק, כוצ דער קאָלאָ-סאלער טאָגמעגלעכער ארבעט פון אָנפירן מיט דער פארמי און מיט דער מעלכע.

מיט אבסאָליוטער ריכטיקייט האָט לענין אלעמאָל געקענט בא-שטימען די הויפט-געפאר, וואָס האָט געדראָעט דער פראָלעטארישער מעלכע, דעם הויפט-פראַנט, ווו עס ווערט געלייזט דער גיורל פונעם לאַנד, און רעכטצייטיק מאָביליזירן אלע מענטשן-רעזערוון און מא-טעריעלע מיטלען צו ליקווידירן די געפאר, צו באזיגן דעם סוינע.

די שעפער פון דער רויטער ארמיי, אירע דער-צו-ער זינגען געווען לענין און סטאלין, פרוגזע און וואָרשאַווי לאָוו. לענין און סטאלין, פרוגזע און וואָרשאַווי האָבן אומיטלעכאר אָנגעפירט מיט דער לאַנדשוץ צוזאמען מיט די בעסטע כוער פון דער באַלשעוויסטישער פארמי. אומעטום, ווו עס פלעגט זיך אפ די פראַנטן לייזן דער גיורל פון דער רעוואָלוציע, פלעגן לענין, די פארמי שיקן די כאווייריזם סטאלין, פרוגזע, וואָרשאַווי לאָוו — די אָר-גאנצאמאָל פון די וויכטיקסטע זינג פון דער רויטער ארמיי.

דעם 15 (28) יאנואר 1918 יאָר האָט לענין אונטערגעשריבן דעם דעקלעט וועגן שאפן די ארבעטער-פוערשע רויטע ארמיי לויטן פרינ-ציפ פון פרעווייליקייט. אצינד ווערט, לויט לענינס אָנוועזונג, די רויטע ארמיי איבערגעבויט אין א רעגולערער ארמיי מיט א פעסטער מילי-טערישער דיסציפלין, עס ווערט דערקלערט אַבליגאטאָרישע מיליטער-פליכט, עס ווערט אָפגעשאפט די געוויילטקייט פונעם קאָמאנדינג-בא-שטאנד, עס ווערט צוגעצויגן אלע מיליטערישע ספעציאליסטן, עס ווערט געעפנט די ערשטע קורסן פאר רויטע קאָמאנדירן פון צווישן די ארבעטער און פוערימ, עס ווערט אָנגעפירט דער אינסטיטוט פון מיליטערישע קאָמיסארן.

לענין האָט געגרייט דאָס לאַנד צו א דויערנדיקן און ערנסטן ביר-גערקייט קעגן די אויסערלעכע און אינערלעכע סאָגן פון דער סאָ-וועט-מאכט. אין אָקטאבער 1918 יאָר האָט ער געשטעלט אן אוב-גאבע: צו פריילינג 1919 יאָר האָבן אן ארמיי פון 3 מיליאָן מאַן אין די דאָזיקע אופגאבע אין דערפאלגרייכ געלייזט געוואָרן אין 1919 יאָר האָט זיך אונטער דער ביקס געפונען ביז דרע מיליאָן רויט-ארמייער.

אלע קויכעס און מיטלען זינגען געווען קאָנצענטרירט אפ דער אופגאבע צו אָרגאניזירן א זיגריכע מילכאָמע. „וויבאלד מילכאָמע, איז

זאל זיין ווי ס'פאסט אפ מילכאמע, — די דאזיקע פאָדערונג לעניגס ווערט פעקט און קאָנסעקווענט דורכגעפירט אפ אלע געביטן פונעם יעבן. דאָס לאַנד איז דערקלערט געוואָרן פאר א קריגס־לאַגער, דאָס גאנצע ווירטשאפטלעכע און קולטור־פאָליטישע לעבן איז איבערגע־בויט געוואָרן אנטשפּרעכיק צו די מילכאמע־באדערפענישן. כּוּצ דעם האַנטראָל איבער דער גרויס־אינדוסטריע איז אינגעפירט געוואָרן א האַנטראָל איבער דער מיטעלער און קליינער אינדוסטריע, עס איז אינגעפירט געוואָרן ברויט־מאַנאַפאַקטור, עס איז פאַרבאָטן געוואָרן דער פּרווואט־האַנדל מיט ברויט, עס איז אינגעשטעלט געוואָרן די „פּראָד־דאזוויאָרספּעקט“, עס איז אינגעפירט געוואָרן אלגעמיינע ארבעטס־פליכט לויטן פּרינציפּ, „ווער עס ארבעט ניט, דער עסט ניט.“ צו מאָביליזירן אלע רעסורסן פאר דער לאַנדשוץ איז געשאפן געוואָרן דער ראט פאר ארבעטער־ און פויערונג־שוצ. בעראַש פונעם ראט איז געשטאנען לעניג. זיין פאקטישער פארטרעטער איז געווען סטאלין.

לענינס אבסאָליוטע זיכערקייט איז זיג, זיין אינזערנער ווילן און נייגאנטישע ענערגיע האָבן באהעפט די מאסן אין אן אומבאזונדערט און אלץ־צעשטעמערנדיקער קראפט. אָנגעפירט פון לענינען, האָט די פארטיי באַלשעוויקעס אופגעהויבן דאָס פאָלק צו א פאַסטער לעבן־דישער מילכאמע קעגן די אויסלענדישע אינטערעסעס און קעגן די בורזשואז־פּרוצישע ווייטגווארדיקער „אונזער מילכאמע איז א גע־רעכטע, א געזעצלעכע, אן אומפארמערלעכע פארטיי־דיקונג“, — האָט לעניג געזאָגט.

אלע זינע קויכעס ניט לעניג אָפּ דער ארבעט פון אָרגאניזירן די לאַנדשוץ. ער זעט אַינ, אז באגלייב מיטן באוואָסענען די ארמיי אין נייטיק איז דער ערשטער דיי „אָרגאניזירן ווי געהעריק דאָס דערנע־דונגס־וועג“. דער דערנעגונגס־פּראָגע ניט לעניג אָפּ קאָלאָסאל פיל אופמערקזאמקייט.

די גאנצע ארבעט פונעם פאָלקס־קאָמיסאריאט פאר דערנערונג, אָנגעהויבן פון אויסארבעטן די אלגעמיינע פּרינציפּן און ביזן געבן האַנקערעטע און דעמאלע אָנווייזונגען פאר באזונדערע ראיאָנען און באזונדערע סטער, האָט זיך געפונען אינעם לענינס שטרענגער אָפּ־וויכט, ער האָט אומיטלעכאר מיט איה אָנגעפירט.

די לאַנע מיט דער דערנערונג איז געווען אן אויסשליסלעכ אָנגע־שטרענגטע. דער הונגער האָט געפלינקט די ארבעטער־איין א שמועס דורכן דירעקטן קאבל מיט סטאלינען, וואָס האָט זיך געפונען אין צאריצין, האָט לעניג דעם 24 יולי געזאָגט: „וועגן דערנערונג דארפן אייך זאָגן, אז היינט ניט מען ביכלאָל ניט ארויס גיט איין פעטראָ־גאד, ניט איין מאַסקווע. די לאַנע איז גאָר א פּיטערע. טיילט מיט, צי קאָנט איר אָנעמען עקסטרע מיטלען, וועל כּוּצ פונעם אַלט איז גיט אַ פּיטערע צו באקומען.“ דעם זעלבן טאָג שיקט ער סטאלינען א מע־לעגראמע: „שיקט פיש, פלייש, גרינס, בוכלאָל אלע פראָדוקטן, וואָס

1 לעניג. וועק, ב. XXIV, ה. 221.

מע קאָן גאָר, און וואָס מער" ¹. און אַז זינען קיין צאָפּן — קיין מאַסקווע, פעטראָגראַד, איזאנאָוואָ-וואָזנעסענסק און איז אנדערע אר- בעטער-צענטערס אוועק צענדליקער מאַרשרוט-צוגן מיט דערנערונג, אָרגאַניזירט פונעם כאווער סמאלין.

לענין האָט אָנגעשטרענגט זיך צוגעקוקט צו דער לאַגע אין צא- ריציג. אויב די וויסע וואָלטן גענומען צאריציג, וואָלט עס אָפגעשניטן די רעפּובליק פון די לעצטע ברויט-רעסורסן און פונעם באקוער נאפט, די דאָנער קאָנטרעוואָלוציע וואָלט זיך פאַרלייניקט מיט דער משעכאַ- סלאָוואקישער, קעדיי אין איינעמינזאמען פראָנט צו גיין אפּ מאַס- קווע. באגלייבט מיטן אָרגאַניזירן די באַזאָרגונג פון די הונגערידיקע הויפט-שטעט מיט דערנערונג, האָט זיך כאווער סמאלין באשעפטיקט מיט דער פאַרמיידיקונג פון צאריציג. דעם 31 אויגוסט 1918 יאָר האָט כאווער סמאלין געשיקט צו לענינגע פאָלגנדיקן בריוו:

„פערדער כאווער לענין! עס גייט א קאמפ פארן דאָרעם און פארן קאספישן יאם. קעדיי דער דאָזיקער גאנצער ראַיאָן זאָל בלעבן בא אונדז (און ער קאָן בלעבן בא אונדז!), מוז מען האָבן עט- לעכע לייכטע מינענערענער און א צוויי אונטערוואסער-שיפן. איך בעט אייך זייער צוגיט מאכן אלע שטערונגען און דערמיט פאַר- לייכטערן — א רוק טאָן פאָרויס די פראגע וועגן באקומען טייקעפ דאָס, וואָס מיר פאָדערן. באקו, טורקעסמאן, צאָפּן-קאווקאז וועלן זיין (אומבאדינגט!) אונדזערע, אויב די פאָדערונגען וועלן טייקעפ באפרי- דיקט ווערן. אונדזערע געשעפטן אפן פראָנט גייען גוט. איך צווייפל נישט, אז זיי וועלן גיין נאָך בעסער (דאָס קאזאקסטאן ווערט ענדגילט- טיך דעמאָראליזירט). איך דרוק די האנט מיין פערדן און ליבן אייליש. איינער סמאלין" ².

באקומען כאווער סמאלינס בריוו, האָט וואלאדימיר אייליש אויס- געשטראָכן די ווענדונג און די לעצטע שורע, וואָס האָבן א שניכעס צו איינע פערזענלעך, האָט איבערגעמאכט דעם אדרעס, האָט אוועק- געשטעלט אונטער דעם דאָזיקן בריוו זיין אונטערשריפט און האָט איינ- טייקעפ אָפגעשיקט אלס באפעל וועגן איבערגעבן דער שטאָט צאריציג מינענערענער און אונטערוואסער-שיפן. דערמאנטערט, אָרגאַניזירט און אָנגעפירט פונעם כאווער סמאלין, האָבן די ארבעטער און פויעריג- אינגעהאלטן דעם רויטן צאריציג, וואָס טראָגט איצט מיט רעכט דעם נאָמען — סמאלינגראד.

ווען לענין האָט באקומען כאווער סמאלינס בריוו, איז ער געלעבן א שווער פארוואנדעלטער. דער גאנצער האס און די גאנצע סינע פון די אימפעריאליסטן און פון די עקספּלאַטאטאָרישע קלאסן, וועלכע די רעוואָלוציע האָט אראָפגעוואָרפן, האָט זיך קאָנצענטרירט אפּ לענינגע. די קאָנטרעוואָלוציאָנערן האָבן געגרייט א גרויסע פאַר- שווערונג, וואָס איר צענטראלער פונקט איז געווען — דערמאָרדן לע- ניע. די צעיושעמע מערדער די טעראריסטן האָבן אומעטומט נאָך-

¹ לענין-זאמלונג XVIII, ז. 193, 196.

² „באָלעוויק“, 1938, נומ. 2, ז. 70.

געשפירט, געשאטעוועט אפ לעניגענ. דעם 50 אויגוסט 1918 יאָר
 איז לעניג ארויסגעטראָסן פאר די ארבעטער פונעם באסמאנער ראיאָן,
 און דערנאָך איז ער אוועקגעפאָרן צו מיכעלסאָנס זאוואָד (איצט
 זאוואָד אפ וואָלדימיר אילימישם נאָמען) אין זאמאָסוואָרעטשיער ראיאָן.
 ווען לעניג איז גאָנג ארויסטראַפן אפן מיטינג צוגעגאנגען צו זיין
 אויטאָמאָביל, האָט די עסערקע — די טערראָריסטקע קאפלאַן אויסגע-
 שטאָסן אין אים. לעניג האָט באקומען צוויי שווערע ווונדן, די קוילן
 זינען געווען אינגעקארבט און אָפגעסאמט. ווי עס איז קלאָר גע-
 וואָרן שפעטער, אפ די געריכט־פראָצעסס איבער דער רעכט־טראָצקיס-
 מישער באַנדע סאָנימ פון פאָלקס, האָבן זיך צוזאמען מיט די עסערן
 אין דעם דאָזיקן ראַצקישן אטענטאט אפ לעניגען באַמיליקט טראָצקי,
 בוכארינ און זייערע נאָכמענצער. אין מעשעכ פון עטלעכע טעג איז
 לעניגס לעבן געווען אין גרויס געפאָר. יעדן טאָג האָבן זיך אין די
 ציטונגען געדרוקט ביילעמענען וועגן זיין געזונט־צושטאנד. די אר-
 בעטער און פויערימ פון סאָוועט־רוסלאַנד, די ארבעטנדיקע פון דער
 גאנצער וועלט האָבן מיט גרויס אומרו נאָכגעשפירט נאָך דער קראַנט-
 קייט פון זייער פירער. אין די פאבריקן און זאוואָדן, אין די דער-
 פער, אפן פראָנט און אין הינטערלאַנד — אומעטומ זינען ארויסגע-
 טראָגן געוואָרן צאָרנדיקע רעוואָלוציעס מיט דער פאָדערונג אָן ראכ-
 מאַנעס אָפצורעכענען זיך מיט די טערראָריסטן, מיט די קאָנטרעוואָ-
 ליוציאָנערן, מיט דער ברוזשואווע. „אפן וועסן טערראָר ענטפערט מיט
 רויטן טערראָר!“ — דאָס איז געווען די פאָדערונג און דער ווילן פון
 געמ פאָלק.

דעם 2 סענטיאבער האָט דער ווציק לויט סווערדלאָוו פאָרטראָג
 וועגן דעם אטענטאט אפ לעניגען אָנגענומען א באשלוס וועגן רויטן
 טערראָר קעגן דער קאָנטרעוואָלוציאָנערער ברוזשואווע און אירע
 אגענטן. די קאָנטרעוואָלוציאָנערע אָרגאניזאציעס זינען צעשטע-
 מערט געוואָרן.

גרויס איז געווען די ליבע פונעם פאָלק צו לעניגען. ביים לעניג
 איז געווען קראַנט, האָבן זיך די ארבעטער, פויערימ, רויטארמייער
 באומרויטן, צי האָט ער אלץ, וואָס ער דארף, צי הונגערט ער נישט
 און האָבן אים צוגעשיקט פראָדוקטן פון זייער אָרעמען ראַציאָן. פיל
 האָבן פאָרגעלייגט זייער בלוט אפ איבערצוגיסן דעם קראַנטן לעניג.
 אין זייערע רירנדיקע בריוו האָבן די ארבעטנדיקע געבעטן באַ לעניג
 גען, אז ער זאָל וואָס גיכער געזונט ווערן די סאָנימ צו דערצאָרענען,
 אלע ארבעטנדיקע צו דערקוויקן.

אין די טעג, ווען לעניג איז געלעבט קראַנט, אנטוויקלט זיך דער-
 פאָלגרייכ דער אָנגריפ פון דער יונגער רויטער ארמיי אין מינדעכ.
 די שלאכט־לעבט, וואָס האָבן פארנומען סימבירסק, האָבן געשיקט לע-
 בינען א טעלעגראמע:

„טוערער אילימיש! דאָס איינעמען דיין היימ־שטאָט סימבירסק
 איז אַן ענטפער פאר איין ווונד רענער, און פאר דער צווייטער זאָגן
 מיר צו סאמאדע.“

לענין האָט זיי געענטפערט:

„דאָס איינעמען סימבירסק — מיט היימי־שמאַט — איז די טייער־
כמע, די בעסטע רעפּע פאר מינע ווונד. איך פיל אַן אויסערגעוויינ־
קעכע צופילס פונע מונטערקייט און פונע קויעב. איך באגרייב די רויט־
ארמיייער מיט זיך און איך נאָמען פונע אלע ארבעטנדיקע דאנק איך
זיי פאר אלע זייערע קאַרבאַנעס.“

איך דרײַ וואָכע ארום איז איינגענומען געוואָרן אויך סאַמאַרע.
פראַץ די שווערע ווונד, האָט לענינס מעכטיקער אָרגאַניזם שנעל,
איך מעשעכ פונע צוויי וואָכע, גיווער געווען די קראנקייט. דעם 16
סענטיאבער האָט שוין לענין אָנטייל גענומען אין דער ויצונג פונעם
צוק פונע דער פארטיי, דעם 17 סענטיאבער איז ער געווען פאַרויצער
אפּ דער ויצונג פונע ראטפאָלקאָם.

גרויס איז געווען די סימכע פונע פאָלק, ווען לענין איז געווען גע־
וואָרן. שויןמער באגריינגען פונע ארבעטער, פויעריי, הויטארמיייער
האָט לענין באקומען פונע אלע עקע לאנד.

דער פירער איז ווידער באמ רודער פונע דער פראָלעטארישער
רעוואָלוציע. ער פירט אָן מיט דער לאנדשוץ, צוזאַמען מיט סמאלינע
ארבעטער פונע פאנאדער די פלענער פונע די קריגס־אָפּעראציעס, שיקט
דירעקטיוו אפּ פראַנט, קאָנטראָלירט, ווי עס ווערט אויסגעפילט די
באשלוסן פונע דעם שוץ־ראט. ער שפירט נאָך נאָך דעם, ווי עס גייעט
די צונג מיט דערנערג, ריווארג, הייזווארג, ווי עס ווערט באוואָרנט
די ארמיי און די אינדוסטריעלע צענטערען, ווי עס ארבעט די אינ־
דוסטריע און דער מעלובע־אפאראט.

אָנפירנדיק מיט דער סאָוועטישער מעלובע, פאראלגעמיינערט לענין
מעאַרעטיש איר גיגאַנטישע פראקטישע דעפאָרונג. איך אָקטאבער —
נאָיאבער 1918 יאָר שרײַבט ער דעם בוך „די פראָלעטארישע רעוואָלוציע
לייזט איר דער רענעגאט קאזיבסקי“. די פארגיכטנדיקע קראפט פונע
זינג צאָרן און פאראכטיגט ווענדט לענין קעגן דעם „ראפּינירמנט לאקיי“
פונע דער בורזשוזיע — קאזיבסקי און קעגן די אנדערע לידערס פונעם
II אינטערנאַציאָנאַל — די טרעט הינט פונעם אימפעריאַליזם. ער באַ־
רייכערט דעם מאדעסזיזם מיט דער לערע וועג דער סאָוועטישער מע־
לובע, גיט אַ מיינסטערהאפט אַנאַליז פונע דער קלאס־נאטור פונע דער
פראָלעטארישער דיקטאַטור, באווייזט דעם גרונט־אונטערשייד צווישן
דער פראָלעטארישער דעמאָקראטיע און דער בורזשוזאזער דעמאָקראַט־
יע, באווייזט, אז די „סאָוועט־מאַכט איז איך אַ מיליאָן מאָל דע־
מאָקראטישער פונע דער סאַמע דעמאָקראטישער בורזשוזאזער רעפּוב־
ליק“. לענינס בוך איז אַ העכסט ווערפילער ביימראַג אינעם אויצער
פונעם מאדעסזיזם.

דעם ערשטן יאָרמאָך פונע דער אָקטאבער־רעוואָלוציע האָבן די
ארבעטנדיקע געפיערט איך שווערע באדינגונגען. דרײַ פערטל פונע אונ־
דער לאנד האָט זיך דעמלט געפונען איך די הענט באַ די אויב־

לענדישע אינטערוויענטן. די אויסלענדישע אימפעראליסטן און ווייז-
נווארדינער האָבן אפ קיין איין רעגע גוט געלאָזט צורו די סאָוועטן-
רעפּובליק. זי האָט געקעמפט קעגן די סאָנימ אפ א סאכ פראָנטן,
גוט האָבנדיק קיין פארבינדעטע. די רויטע ארמיי האָט ערשט גע-
האלטן אין געשאפן ווערן, עס האָט געפעלט כרויט, רויזווארג, הייז-
ווארג, באוואָפּענונג, אמוניציע. אָבער די פארטיי באַלשעוויקעס האָבן
דער ארבעטער-קלאַס, מיט וועלכן זי האָט אָנגעפירט, זינגע גוט אראָפּ-
געפאלן בא זיכ. לענין האָט דערמונטערט די מאַסן צום קאמפ קעגן
די אינטערוויענטן.

צום ערשטן יאָרמאָנ פונ דער אָקטיאבער-רעוואָלוציע ציט לענין
אונטער די כאַכאקלען פונ דער דורכגעמאכטער ארבעט. פונעם אר-
בעטער-קאָנטראָל צו דער ארבעטער-פארוואלטונג מיט דער אינדוסטריע.
פונ דעם אלגעמיינ-פיוערשן קאמפ פאר ערד צו דער אויסמיילונג פונ
דער דאָרפֿישער אָרעמשאפט און צו דער באהעפטונג אירער אינ קאמפ
קעגן די באלעגופים. פונ דער זיכ צעפאלנדיקער אלטער ארמיי און
איינציגנע רויטווארדינישע אָמריאדן צו דער רעגולערער רויטער אר-
מיי, וואָס האָט שוין אָפּגעהאלטן די ערשטע זיגן אפ די פראָנטן.
פונ די ערשטע טריט פונ סאָוועטישער אָרגאניזירונג צו דער פאר-
פעסטיקונג פונ דער סאָוועטנמאכט אינעם גאנצן לאַנד, צו דער ער-
שטער סאָוועטישער קאָנסטיטוציע. אזוינע זינגע די דאָזיקע סאכאק-
לען, וואָס זינגע דערנערייכט געוואָרן אין רעזולטאט פונ דער העל-
דישער און מעסירעסענפעשידקער ארבעט פונ די באַלשעוויקעס, אין
רעזולטאט פונ דער אָנגעשמערענגטער פעטיקונג פונ לענינגע און פונ
זינגע גאָעטססטע מיטקעמפער. מיט רעכט שפאָלצירט דאָס סאָוועטן-
לאַנד מיט די דאָזיקע סאכאקלען, וואָס גיבן נייע מונטערקייט און
זיכערקייט אינעם ענרגייליכן זיג.

אינעם אָקטיאבער-יאָרמאָנ האָט לענין דערמאָנט דעם ארבעטער-
קלאַס, אז קעדיי צו צעשמעטערן די סאָנימ, וואָס זינגע אָנגעפאלן
אפן סאָוועטן-לאַנד, פאָדערט זיכ מעסירעסענפעש, געוואונקעלט און
העלדישקייט; מוסטערן פונ אָט די אייגנשאפטן האָבן באוויזן די קעמ-
פער פונ אָקטיאבער, די אָנטיילגעמער פונעם באוואָפּנטן אופשטאנד.
דעם 7 נאָיאבער 1918 יאָר אין דער רעדע בא דער עפענונג פונ
דער מעמאָריאל-ברעט פונ די אָקטיאבער-קעמפער האָט לענין געזאָגט:
„...כאוויירי! לאַמיר באערן דעם אָנדענק פונ די אָקטיאבער-קעמפער
דערמיט, וואָס מיר וועלן בא זייער דענקמאָל נעכן זיכ א שווע צו
גיינ אין זייערע וועגן, נאָכמאָנ זיי אין זייער שרעקלאָזיקייט, אין זייער
העלדישקייט. זאָל זייער לאָזונג ווערן אונדזער לאָזונג, דער לאָזונג פונ
די אופגעשטאנענע ארבעטער פונ אלע לענדער. דער דאָזיקער לאָזונג
איז „ניצאָכנ אָדער טויט“¹.

סאָפּ 1918 יאָר האָט זיכ געשאפן א קאטאסטראָפאלע לאַגע אפן
פערמער פראָנט. שטרעבנדיק צו פארייניקן זיכ מיט די אינטערוויענטן,

1 לענין. ווערק, ב. XXIII, ז. 275.

וואָס זינען געאנגען פון צאָפן, קענן צו דערלאנגען א געמיינזאמען קלאפ איבער מאַסן, האָט קאָלמאָשקא געצוונגען אַפּטערעס אונדזערע טיילן אפּן לינקן פלאנן פונעם מיזערע-פּראָגנא. דעם 24 דעקאבער איז געפאלן פערם, דער סיינע האָט זיך גערוקט צו וויאטנעם.

לענין געמט אָן ענערגישע מיטלען צו געבן הילף דעם מיזערע-פּראָגנא. דעם 25 און 29 דעקאבער שטעלט לענין אין שוועראס די פראגע וועגן שיקן טייקעס מיליטער צוהילף דעם מיזערע-פּראָגנא. לויט לענינס פאָרשלאָג קאָמאנדירט דער צענטראל-קאָמיטעט פון דער פאר-טיי אפּ פערמער פּראָגנא סטאלינען, — דעם אָרגאניזאטאָר פון די זינג איבער די וועסנאָווארדיער בא צאריצין, — און דערזינסקי. זיי האָבן געדארפט אויספאָרשן די סיכעס פון דער קאפיטאליאציע פון פערם און אָנעמען אלע נייטיקע מיטלען אפּ אפצושטעלן דעם גאנצן מיי-זערע-פּראָגנא.

אפּ סטאלינס און דערזינסקיס מיטלינג וועגן די מיטלען, וואָס זיי געמען אָן, האָט לענין געענטפערט: „כאָב באקומען און איבער-געלייגעט די ערשטע שיפדורמע דעפעט. איך בעט אונך זייער ביי-דן פערזענלעכ אָנפירן מיטן אויספילן די אָנגעמערקטע מאַסמיטלען אפּן אָרט, וועל אנדערש איז נישט קיין גארנאטיע פון דערפאָלג.“¹ כאַווער סטאלין האָט צוזאמען מיט דערזינסקי אפגעשטעלט די שלאכט-פיינקייט פון דער III ארמיי, און זי איז אריבער אין אָנגריפ קעגן קאָלמאָשקא.

אָנפירנדיק מיט דער לאַנדשוץ, קוקט זיך לענין אין דער זעלבער צייט וואכזאם צו צו צווישנפעלקערלעכער סיטואציע, דערלערנט אפּמערקזאם די אנטוויקלונג פון דער אינמערנאציאנאלער ארבעטער-באוועגונג.

אָנהייב צווייטע העלפט 1918 יאָר איז אינעם גאנצן פון דער א״מ-פערואליסטישער וועלט-מיליטאַרע פאָרגעקומען און אויבערבראָך לעטוי-וועס דער אנטאנעט. די קרעפטן פונעם דייטשישן אימפּעריאליזם האָבן זיך גענומען אויסשעפּן. אין דער דייטשישער ארמיי האָט זיך אָנגע-הויבן א דעמאָרעליזאציע. אינעם הינטערלאנד פון דייטשלאנד האָט געקאָכט דער פאָלקס-צאָרג קעגן די מיליטאַרע-שוועריקייטן. אָנהייב נאָיאַבער 1918 יאָר האָט זיך אין דייטשלאנד אָנגעהויבן א רעוואָ-לוציע. דייטשלאנד איז געווען געצוונגען צו אָנערקענען, אז זי איז באזיגט און בעסן שטעלט בא דער אנטאנעט.

דיינדיק וועגן דייטשלאנדישן קריגס-מאפאָלע, האָט לענין אין זיין דעדע אפּן VI סאָוועט-צוזאמענפאָר דעם 8 נאָיאַבער 1918 יאָר גע-זאָגט וועגן דעם דייטשישן אימפּעריאליזם: „צווערשט האָט ער זיך אומגעהייער פאנאנדערגעבליאָן אפּ דריי פערטל אייראָפּע, איז פאר-לאָפּט מיט פעטס און דערנאָך גלייב געפלאצט, איבערלאָזנדיק א שרעק-לעכען אייפּעש.“ די דייטשישע אימפּעריאליסטישן האָט דערשטיקט די קריגס-מאשינן, וואָס זיי אליין האָבן געשאפּן. „זיי זינען פארזונקען,

1 ארכיו פון „אימעל“

זיי האָבן זיך ארויסגעוויזן אין א לאגע פון א מענטשן, וואָס האָט זיך איבערגעפרעסן און גייט אזויארומ צו זיין אייגענעם אומקום".¹ דיסקאנטירנדיק די פארענדערטע סיטואציע, האָט לענין געשטעלט די פראגע וועגן אנולירן דעם רויבערישן בריסקער אָפּמאכ. דעם 13 נאָיאַבער 1918 יאָר האָט דער וויציק אנולירט דעם בריסקער אָפּמאכ. אין דער ווענדונג, „צו אלע פעלקער פון רוסלאנד, צו דער באפעלקערונג פון אלע אָקופירטע געגנטן און טעריטאָריעס“, וואָס אונטער געשריבן האָט זי לענין און סווערדלאָוו, איז געזאָגט געווען, אז דער נואלדעמטיקער און רויבערישער שאַלעם איז געפאלן, „אונטער די פארייניקטע קלעפ פון די דעמשישע און רוסישע פראָלעטאָריע — די רעוואָלוציאָנערן“. די רוישע ארמיי האָט אָנגעהויבן אָפּרייניקן פון דעם דעמשישן מיליטער די טעריטאָריעס, וואָס האָבן געהערט צום טאַוועסן-רוסלאנד און זינען פארכאפט געוואָרן דורך דעמסלאנד. און טערנ דרוק פון די רעגולערע טייל פון דער רויטער ארמיי און פון די פארמיואנישע אַטראַדן זינען די צעקלאפטע און צו שאנד געמאכטע דעמשישע כאיאָלעס מיט כארפע געלאָפן פון אוקראַינע, וויטרוסלאנד און באלטיק.

דער רעוואָלוציאָנערער אופשטאַט אין אייראָפּע, די רעוואָלוציע אין דעמסלאנד, עסטרייך, אונגארן האָבן געבראכט צו דער אויס-בילדונג פון קאָמוניסטישע פארטייען אין אייראָפּע. עס האָט זיך געשאפן א רעאלער באָדן צו פארייניקן זיי אינעם קאָמוניסטישן אינ-טערנאַציאָנאַל, וואָס צו אָרגאַניזירן אימ האָט אזוי פיל און אזוי אק-שאַנעסדיק געארבעט לענין. לויט לענינס איניציאַטיוו איז נאָך אין יאנוואר 1918 יאָר צוגעפוגעווען געוואָרן א באראטונג, אפ וועלכער עס זינען בליגעווען די פאָרשטייער פון די לינקע גרופעס פון די סאָ-ציאַליסטישע פארטייען פון א דיי לענדער. די האַזיקע באראטונג האָט באשלאָסן צוגעפוגעווען דעם ערשטן קאָנגרעס פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל. אין יאנוואר 1919 יאָר האָט זיך לענין געווענדט צו די ארבעטער פון אייראָפּע און אמעריקע מיט א בריוו — א צורופ צו גרינג דעם III אינטערנאַציאָנאַל.

דעם 2 מארט 1919 יאָר האָט זיך אין קרעמל געעפנט דער I קאָנגרעס פון קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל, אפ וועלכן עס זינען בליגעווען דעלעגאטן פון די וויכטיקסטע לענדער פון אייראָפּע און אמעריקע. אָנגעפירט מיטן קאָנגרעס האָט לענין.

ער האָט געמאכט דעם גרונטיקן פראָגראַם פאָרטראָג וועגן דער כורזשאווער דעמאָקראטיע און דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט. אין דעם האַזיקן פאָרטראָג האָט לענין אָנגעוויזן אפ דעם „גרונט-אונטערשייד צווישן דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און דער דיקטאטור פון די עקספּלואאַטאָרישע קלאסן. דער ציל פון דער דיק-טאטור פון די עקספּלואאַטאָרישע קלאסן איז מיט נואלד דערשטיקן דעם ווידערשטאנד פון די אהבעמדיקע צוליב די אינטערעסן פון א

1 לענין, וועק, ב. XXIII, ז. 265, 266.

נישטיקער מיגדעההנט. דער ציל פון דער דיקטאטור פונעם פראַלע-
מאריאט אין מיט גוואלד דערשטיקן דעם ווידערשטאנד פון די עקס-
פלאטאטאָרן צוליב די אינטערעסן פון דער גיגאנטישער מערהייט
פונעם פאַלק, צוליב אופבויען דעם קאָמוניזם. די דיקטאטור פונעם
פראַלעמאריאט אין אבסאָליוט נויטווענדיק פאר דער גאנצער מאסע
ארבעטנדיקע, וועל גאָר דורכ איר וועט די מענטשהייט קומען צום
קאָמוניזם. די פאַליטישע פאָרם פון דער דיקטאטור פונעם פראַלעמא-
ריאט זינען די סאָוועטן. די סאָוועטנמאכט — דאָס איז די ווירקלעכע
דעמאָקראטיע פאר די ארבעטנדיקע. אָט די לענינישע האנטאָכעס זי-
נען געלייגט געוואָרן אינעם יעסאָר פון דער פראַגראם פונעם קאָמיניטערן.
אזוי איז לויט לענינס איניציאטיוו געשאפן געוואָרן די אינטערנא-
ציאָנאלע רעוואָלוציאָנערע פראַלעמארישע אָרגאניזאציע פון א נעעם
טיפ — דער מארקסיסטיש-לענינישער אינטערנאציאָנאַל.

אינגיכט גאָבן קאָנגרעס פונעם קאָמינטערן האָט זיך אין מארט
1919 יאָר אין מאַסקווע פארזאמלט דער VIII צוזאמענפאָר פון דער
באַלשעוויסטישער פארטיי. דעם צוזאמענפאָר האָט געעפנט לענין, וואָס
איז באגעגנט געוואָרן מיט שטורמישע אויסרויפן: „וואָל לעבן איליטש!“
זיין ערשט וואָרט האָט לענין געווירמעט דעם אָנדרעק פון סווערד-
לאָו — איינעם פון די בעסטע אָרגאניזאטאָרן פון דער באַלשעוויס-
טישער פארטיי, וואָס איז געשטאָרבן ערעו דער עפענונג פונעם צו-
זאמענפאָר.

לענין איז ארויסגעטראָגן מיט פאָדערטאָגן איבער אלע גרונט-
פראגן: באריכט פון צק, וועגן דער פארטיי-פראַגראם, וועגן דער
ארבעט אין דאָרפ.

אין דעם פאָדערטאָג וועגן דער פאַליטישער טעטיקייט פונעם צענט-
ראַל-קאָמיטעט האָט לענין געווענדט די באזונדערע אופמערקזאמקייט
פון דער פארטיי אפ דער קאפיטאליסטישער ארומדינגלונג פון דער
סאָוועטן-רעפובליק און האָט אונטערגעשטראָכט די נויטווענדיקייט קע-
סיידער צו פארפעסטיקן די קריגס-קרעפטן פון דער פראַלעמארישע
מעלוכע. „...מיר לעבן נישט בלויז אין א מעלוכע, גאָר אויך אין א
סיסטעם מעלוכעס, — האָט געזאָגט לענין, — און די סאָוועטן-
רעפובליק זאָל א דויערהאפטע צייט עקזיסטירן בישיינעם מיט די
אימפעריאליסטישע מעלוכעס אין אומעגלעכ. סאָפאָקלעסאָפ וועט אָדער
איינס, אָדער דאָס צווייטע זינג. און ביז דער דאָזיקער סאָפ וועט קו-
מען, איז אומפארמירלעך א ריי אומגעהייער שרעקלעכע צוזאמענ-
שטויסן צווישן דער סאָוועטן-רעפובליק און די בורזשואזע מעלוכעס.
דאָס הייסט, אז דער הערשנדיקער קלאס, דער פראַלעמאריאט, אויב
גאָר ער וויל און ער וועט הערשן, ווארפ דאָס דערווייזן אויב מיט
זיין מיליטער-אָרגאניזאציע...“

דער צוזאמענפאָר האָט אָנגענומען א נייע פארטיי-פראַגראם, וואָס
פאנאנדערנארבעט האָט זי א ספעציעלע פראַגראם-קאָמיטע פון:

דער פארמי פארש מיט לענינגע. כאט באהאנדלענ די פראגראם
האט לענינג שארפ פארורטיילט די אנטיבאקטעריעלע אנשטעלונגען פון
בוכארענע, וועלכער האט פארגעלייגט אויסצושליסן פון דער פראג-
ראם די פונקטן וועגן קאפיטאליזם, וועגן דער קליינער סבוירע-ווירט-
שאפט, וועגן דער ווירטשאפט פונעם מיטלפויער. בוכארענע האט געזען
צו פארשמירן דעם פאקט, אז די באלענופישע עלעמענטן אנטשטייען
און וואקסן פון דער קליינ-סבוירישער פויערימ-ווירטשאפט. בוכארענע
אנשטעלונגען האבן באשטימט — מענטשעוויסטיש-טראצקיסטישע אפלייטענונג
פון דער ראליע פונעם מיטלפויער אין דער סאָוועטישער ביווג. לענינג
האט אויב געגעבן א ווידערשטאנד די ביז נאָר שערלעכע, גרויסמע-
טישע, שאַוויניסטישע אנשטעלונגען פון בוכארענע און פיאטאקאוו,
וועלכע זענען ארויסגעטראָגן קעגן דעם רעכט פון נאציאנעס אפ זעלב-
סטבאשטימונג און קעגן דער גלעככארעכטיקונג פון די נאציאנעס.

דעם פאָרטראַג וועגן דער ארבעט אין דאָרפ האָט לענינג געוויד-
מעט דער פראגע וועגן דעם מיטלפויערטום. פון הארבסט 1918 יאָר
האָט דער מיטלפויער אָנגעהויבן זיך אויסקערעווען צו דער סאָוועט-
מאכט, און לענינג האָט געגעבן דעם לייטנדיקן לאָזונג, אין וועלכע ער
האָט פארלייגט אין איינ אלגעמיינער פאָרמול די „דרײַ-אײַגיקע
אופטאכע פון דער פארמי-ארבעט אין דאָרפ“ (סטאלין), און נעמלעכ:
„קענען דערגרייכן א פארשמענדיקונג מיטן מיטלפויערטום — אפ קיין
איינ מינוט נישט אָפּזאָנדיק זיך פונעם קאמפ קעגן דעם באלענופ און
פעסט אָנשפארנדיק זיך בלויז אפ דער אָרעמטשאפט“¹.

מיט אַט דער פאָרמול האָט לענינג בארעכערט דעם ארסענאל פון
דער פאָליטיק פון דער פארמי אין דאָרפ, ער האָט בארעכערט די
לערע פון מארקסיזם אין דער פויערימ-פראגע מיט א געזעמלאָזונג
אפן גרויס פון דער נעער דערפארונג פונעם קלאסנקאמפ.

אפן VIII פארמי-צוזאמענפאָר האָט לענינג אָנגעווויזן, אז מע
דארף „בענענייע דעם מיטלפויער זיך שטעלן אפן באַדן פון
א פּעסימ באַדן“, אז דאָס אינאָהדענע לאנדווירטשאפטלעכע אד-
טעלן אין קאָמונעס דארף דורכגעפירט ווערן אפן גרונט פון איבער-
ציעגן, נאָר בעשומייפן נישט ביהוואלד. „עס איז נישט קיין גא-
רשערע זאכ, — האָט ער געזאָגט, — ווי דער עצעמ גע-
דאנק וועגן גוואלד אינגעבייט פון ווירטשאפטלעכע
באצונגען פונעם מיטלפויער“². די פארמי און די דע-
גירונג, האָט געזאָגט לענינג, דארפן ווענדן זייער אופמערקזאמקייט אפ
אינאָהדענע דאָס לעבן פונעם מיטלפויער, אפ באצונגען דאָס דאָרפ
מיט לאנדווירטשאפטלעכע מאשנעס, „אויב מיר וואַלטן מאָרנ גע-
קאָנט געבן 100 טויזנט ערשטקלאסיקע טראקטאָרן, באצונגען זיי מיט
בענזין, באצונגען זיי מיט מאשיניסטן (איר-ווייסט אויסגעצייכנט, אז

1 לענינג. וועק, ב. XXIII, ז. 294.

2 לענינג. וועק, ב. XXIV, ז. 114, 168.

דער וועלט איז עס א פאנטאזיע), וואָלט דער מיטלפויער געזאָגט: „איך בין פאר דער קאָמוניע“ (ד. ה. פארן קאָמוניזם)¹.

איבער לענינס פאָרמירט דער צוזאמענפאַר ארויסגעטראָגן א באשלוס וועגן דורכפירן די פאָליטיק פון א פעסטן בונד מיטן מיטל-פויער בא אונזשיטן אין דעם דאָזיקן בונד די אָנפירנדיקע ראָלע פונעם פראָלעטאראט. דאָס איז געווען א קער אין דער פאָליטיק פון דער באַלשעוויטשישער פארטיי בענעגניע צום מיטלפויער, אן אריבערגאנג פון דער פאָליטיק פון נייטראליזירן דעם מיטלפויער צו א פעסטן בונד מיט אים, — א קער, וואָס האָט געשפילט אן אנשיידנדיקע ראָלע אין דעם דערפאָלגרייכע אונזשיטן פון דעם בירגערקריג קעגן די אינטער-וועלט און וויסנשאפטלער, אין דער ביווג פונעם סאָציאליזם בא אונדז אין לאנד.

לענינג און סטאלין האָבן דעמאָנסטרירט אפן צוזאמענפאַר טראָצקיס אנטפארטייטשע מיטלער-פאָליטיק און די אַזויגעווענע „מיליטערישע אָפּאָזיציע“, וועלכע האָט געקעמפט קעגן שאפן א דיסציפלינירטע-רע-ווערע רויטע ארמיי. לענינס רעדע, אין וועלכער ער האָט פארטיידיקט די „מיליטער-פאָליטיק פון דער פארטיי“, האָט געמאכט אפ די דעלע-נאטן אן אומפארגעסלעכע אַנדרוק. נאָך לענינס אַרויסטרעטונג האָט דער צוזאמענפאַר אַינמיטליק אָנגענומען דעם באשלוס וועגן דער מי-ליטער-פראגע, וועלכע עס האָט פאָרגעלייגט דער צענטראל-קאָמיטעט. אין זיין רעדע כאט פארמאכט דעם VIII פארטיי-צוזאמענפאַר האָט לענינג נאָכאמאל דערמאָנט דער פארטיי וועגן דער קריגס-סיטוא-ציע און וועגן אירע שוועריקייטן און אָנגעוויזן אפן אומדערשעפלעכע קוואל פון די קרעפטן פון דער סאָוועט-רעפובליק אין איר קאמפ קעגן די אימפעריאליסטישע רויכער. מיר ווייסן אלע, האָט געזאָגט לענינג, ווי שווער עס איז די דאָזיקע מילכאָמע, ווי זי צערט אונדז אויס. אָבער מיר זענען פעסט בא זיך. דאָס, וואָס מיליאָנען ארבעטנדיקע מאסן האָבן דעם באוויסזיג, אז זייער קאמפ איז א גערעכטער, פלאנצט און מערט דעם מאסן-הערצאָזם. „צום ערשטן מאל אין דער וועלט, — ווייזט אָן לענינג, — איז געשאפן געוואָרן אן ארמיי, א באוואָפנטע קראפט, וועלכע ווייסט, פאר וואָס זי האלט מילכאָמע, און צום ער-שטן מאל אין דער וועלט פארשטייען קלאָר די ארבעטער און פויע-רימ, וואָס ברענגען אומגעהייער שווערע קאָרבאָנעס, אז זיי פארטיי-דיקן די סאָוועטישע סאָציאליסטישע רעפובליק...“². דערין איז די גאראנטיע פון דער אומבאזיגבארקייט פון דער סאָוועט-רעפובליק. באזיגט דעמיטשאַנד און עסטרייכ, האָבן די אימפעריאליסטן פון דער אנטאנטע קאָנצענטרירט זייערע קרעפטן קעגן דעם סאָוועט-לאנד. זיי האָבן דערקלערט א בלאָקאדע פונעם סאָוועטפארבאנד. עס איז פאנאנדערגעארבעט געוואָרן א פלאן פון צעקלאפן די רויטע אר-מיי און פארגרייכען די סאָוועט-רעפובליק. פון מיזערע איז גענאנגען

1 לענינג, ווערק, ב. XXIV, ז. 170.

2 דאָרטן, ז. 176.

קאלטשאקס ארמיי, פון דערעם האָט אָנגעגריפֿן דענקינג, פון צאָפֿן
מירעוועווע האָט זיך געלאָזט אפּ פעטראָגראד יודעניש.

דער פֿונדעלעכער קלעם ארום דער סאָוועט־רעפּובליק האָט זיך
צוגעפֿונדעט דריט אלץ פעסטער און פעסטער. דער סאָוועט־מאכט האָט
געדראָעט מוים־געפֿאר. לענין האָט אָבער אַינזעפֿעס געגלייבט אין
די קויכעס פון די פעלקער פון דער סאָוועט־רעפּובליק, אין דער אומ־
דערשפּעלעכער מעכטיקייט פון דעם גרויסן רוסישן פֿאָלק. „רוסלאנד
האָט זיך אויסגעצייכנט דערמיט, וואָס אין דער שווערסטער צייט פלעגט
זיך דאָרט אלעמאָל געפינען מאַסן, וועלכע מע קאָן וואַרפֿן פֿאַרויס
אלס רעזערוו, אין וועלכע עס פלעגט זיך געפינען גנע קרעפטן, וועג
די אלטע פלעגט אָנהייבן זיך אויסלאָזן“¹ — האָט געשריבן לענין.

די הויפט־האָפֿענונג איזע האָט די אנטאָנטע געלייגט דעמאלט אפּ
אדמיראל קאלטשאק. ער איז דערקלערט געוואָרן פֿאַרן „אויבער־רעג־
דער פון רוסלאנד“. אימ האָט זיך אונטערגעוואָרפֿן די גאנצע קאָנטרע
רעוואָלוציע אין רוסלאנד. פֿרילינג 1919 יאָר איז קאלטשאקס ארמיי
דערגאנגען קימאט ביז דער וואָלגע. דער מיזערע־פֿראַנט איז געוואָרן
דער הויפט־פֿראַנט.

לענין נעמט אָן אלע מיטלען שטעל און אנטשיידן צו צעקלאָפֿן
קאלטשאק. דעם 11 אפרעל 1919 יאָר האָט דער צענטראַל־קאָמיטעט
באשטעטיקט די „טעזיס פון דעם צק רפֿ(ב) אין צוואַמסענאָנג מ־
דער לאַנד אפּן מיזערע־פֿראַנט“. די דאָזיקע טעזיס, וואָס האָבן גע־
רופֿן „נעמען זיך פֿאַר דער ארבעט אפּ א רעוואָלוציאָנערע אויפֿן“,
האָבן געשפּילט אן אויסשליסלעכע ראָלע אין מאָביליזירן די פֿאַר־
מ״, די פֿראַפֿאַריינגע, די ארבעטער־מאסן צום קאמפ קעגן קאלטשאק.
דעם זעלבן טאָג האָט דער ראַטפֿאָלקאָם דערקלערט א מאָביליזאציע.
לענין גיט א דירעקטיוו דעם רעוואָלוציאָנערן קריגס־ראַט פון דעם
מיזערע־פֿראַנט — צעשטעטערן קאלטשאקס קרעפטן. ער וואָרנט: „אויב
מיר וועלן ביז ווינטער גיט דערקאָבערן אוראל, האלט איך, אז די רע־
וואָלוציע וועט אומפֿאַדערלעכ אומקומען“.

לענין רופֿט די רויטע ארמיי אָנשטרענגען אלע קויכעס און צע־
שטעטערן די פֿאַרייניקטע כאַיאָלעס פון דעם צווישנפעלקערלעכע איי־
פֿערנאליזם, וועלכע האָבן זיך אריינגעריכט אפּ דער סאָוועטישער ערד.
ער פֿאָדערט שטעל מאָביליזירן אלע קרעפטן צום קאמפ קעגן קאָל־
טשאק. לענין דערציט אין די סאָוועטישע מענטשן דרייטקייט, געוואָנט־
קייט, גיט וויסן פֿון שרעק אין קאמפ, גרייטקייט צו שלאָגן זיך ביזן לעצטן
טראָפֿן בלוט קעגן די סאָגים פון אינזערן היימלאנד. די פֿאַראַכטונג
צום מוים־דארף זיך פֿאַרשפּרייט אין די מאסן אין זיכערן דעם זיג.
האָט געזאָגט לענין. ער שטעלט די אופֿגאבע נעבן צו פֿאַרשטייג יעדן
ארבעטער און פֿויער, יעדן קאָמאנדיר און שלאכטמאן „באזונדער גע־
נומען, אז פון זיין דרייטקייט, אנטשיידנקייט און איבערגעבנקייט
הענגט אָפּ דער סאָפּ פון מילכאָמע“². לענין פֿאָדערט, אז אין די

1 לענין. ווערק, ב. XXIV, ז. 212.

2 ווערק, ז. 231.

דייענע פון די קעמפער פארן היימלאנד זאל אינגעשטעלט ווערן אן איי-
זערנע דיסציפלינ, אז מע זאל זיך אן ראכמאנעס אפדעכענען מיט
די קלאגמוטערס און פאניק-מאכער, מיט די דעזערמירן און פאכדא-
נימ, „דערשטאטן ווערן — דאס איז דער געזעצלעכער גוירל פון א
פאכדא אפ דער מילכאמע“¹; — האט געזאגט לענין.
אין די מילכאמע-באדינגונגען האט זיך לענין געזען דערשלאגן,
אז אין דער ארבעט פון אלע ארגאניזאציעס, אונטערנעמונגען און
אנשטאלטן, אין דער ארבעט פון אלע אנפירער — קליינע און גרויסע,
זאל אינגעשטעלט ווערן א מיליטערישע אָרדענונג. ער האט געפא-
דערט, „אומ יעדן פרייז טייקעס אופהערן צו מיטיגירן. אריבערפירן
די גאנצע און יעשוידע ארבעט אפ קריס-צושטאנד, באשטימען
אומבאדינגט באזונדערע פערזאנען, וואס זאלן זיין פאראנמווארטלעך
צאר אויספירן א פינקטלעך באשטימטע ארבעט. די דיסציפלינ דארף
אומעטום זיין א מיליטערישע“².

לענין האט צוגעגעבן א גרויסע באדימונג דער פארטיי-שטא-
סווער און ארגאניזאציעל-פראפאגאנדאמישער ארבעט, וואס ווערט
דורכגעפירט אין דער רויטער ארמיי און אינעם הינטערלאנד. די רוי-
טע ארמיי האט געהאט אויסגעצייכנטע ארגאניזאטארן און אגוטא-
טארן אין דער פערזאנ פון די מיליטער-קאמיסארן, וואס האבן גי-
שפילט אן אנטיידנדיקע ראליע אין פארעסטיקן די רויטע ארמיי,
אין איר פאליטישער אופקלערונג, אין פארשטארקן איר שלאכט-פיי-
קייט און דיסציפלינ. לענין האט געזאגט, אז „א דעם מיליטער-קאמי-
סאר וואלטן מיר גיט געהאט די רויטע ארמיי“.

די אפגאבע פון דער פאליטישער ארבעט צווישן די מאסן אין
די שווערע מאמענטן אינעם לעבן פונעם סאָוועטפארבאנד האט לענין
געזען אין „אינפלאנצ: מונטערקייט אין די הערצער, רופט צו דער
פעסטיקט פון גיסט, פארמערן די באוויסזיגקייט אין פעסטיקן די
כאווערישע דיסציפלינ“³.

לענין ווענדט זיך צום ארבעטער-קלאס. ער פרעט ארויס מיט
פארטראגן אפ דער אויסער־אָרדנטלעכער וויאזוי פונעם פלעגום פון
מאָסקווער סאָוועט, אפן פלעגום פונעם אלרוםלענדישן צענטראל ראט
פון די פראַפארײענע, אפ דער קאָנפערענצ פון די אינוואבאנער פונעם
מאָסקווער קנופ, אפ דער מאָסקווער קאָנפערענצ פון די פאכדיק-
וואוואַדישע קאָמיטעטן און פראַפארײענע. ער רופט די ארבעטער צו
געבן הילף דעם מיזרעכ-פראָנט, צו שיקן אפ אַם דעם פראָנט די
בעסטע זיין פונעם ארבעטער-קלאס. דעם 10 אפרעל שרייבט ער
א בריוו צו די פעטראָגראדער ארבעטער, אין וועלכן ער רופט זיי
ווייזן א ביישפיל גאנצ-רוסלאנד, שמעלן אפ די פיס אלץ און אלמע-
לעך העלפן דעם מיזרעכ-פראָנט.

„צו הילף דעם מיזרעכ-פראָנט!“ — ווארפט לענין א רופ.

1 לענין. וועק, ב. XXIV. ז. 316.

2 ארכיו פון „איסקל“.

3 לענין. וועק, ב. XXIV. ז. 222.

אפ לענינים ווערונג רופט זיך אפ דאס גאנצע לאנד. קעגן קאָל-
משאק ווערן געשיקט די בעסטע באַלשעוויקעס, קאָמיוניסטן, אומפא-
רטייטע ארבעטער. באקומען אזא מעכטיקע הילף, האָט די רויטע אר-
מיי אָנגעהויבן טרייבן קאָלמשאק איבערן גאנצן פראַנט.

ווען די רויטע ארמיי איז צוגעגאנגען צו אוראל, האָט מראַצקי
פאָרגעלייגט א פארעטערשן פלאן — אָפּשטעלן זיך פאר אוראל און
אריבערווארפן דאָס מיליטער פון מיזרעכ=פראַנט אפן דאָרעם=פראַנט.
לענין און סטאלין האָבן זיך אנטישיידן ארויסגעזאָגט קעגן דעם דאָ-
זיקן פלאן און האָבן געפאָדערט צו דערפירן ביזן סאָפּ דאָס צעקלאפן
קאָלמשאק.

„אָפּשוואכן דעם אָנגריפּ אפ אוראל און אפ סיביר, — האָט גע-
שריבן לענין, — וואָלט באדעט זיין פארעטער פון דער רעוואָלוציע,
פארעטער פון דער באַפֿריונג פון די ארבעטער און פויערימ פון
קאָלמשאקס יאָכ“¹. לענין האָט געלערנט, אז איין קאמפ קעגן
די קאָנטרערעוואָלוציאָנערן, קעגן די סאָנימ, וואָס פארמעסטן זיך אפ
דער סאָציאַליסטישער מעלוכע, איז נייטיק אנטישיידנשט און קאָנ-
סעקווענטקשט. „מע דארף נישט קלאפן דעם קעגנער, נאָר פארניכטן
אימ. נישט באַרענעצן זיך מיט קיין האַלבע מיטלען“², — האָט אָנ-
געוויזן לענין.

לויט לענינס פאָרשלאָג האָט דער צק פון דער פארטיי באזשטיקט
מראַצקי פון דער אָנפירונג מיטן מיזרעכ=פראַנט. אונטער פרונזעכ
און קויבישעווס אָנפירונג האָט דאָס רויטע מיליטער דערלאנגט קאָל-
משאקן אפ אוראל און אנטישיידנדיקן קלאפ און האָט אימ אָפּגעוואָרפן
קיין סיביר. צום סאָפּ יאָר האָט די רויטע ארמיי בא דער אונטער-
שטיצונג פון דער מעכטיקער פארטיזאנישער באוועגונג פארניכטעט
די רעשטלעכ פון קאָלמשאקס ארמיי.

קעדיי אָפּצושוואכן דעם אָנגריפּ פון דער רויטער ארמיי אפן מיז-
רעכ=פראַנט און ראטעווען קאָלמשאק, האָט דער גענעראל יודעניש
אין מיי 1919 יאָר אָנגעהויבן אָנגרעפן אפ פעטראָגראד. דער סיניע
איז געשטאנען בא די טויערן פון פעטראָגראד, דער וויי פון דער
פראָלעטארישער רעוואָלוציע. אפ צו ראטעווען פעטראָגראד שיקט דער
צענטראל=קאָמיטעט פון דער פארטיי, לויט לענינס פאָרשלאָג, דעם
כאווער סטאלין. לויט אייניקע סימאָנימ האָט לענין דערזען, אז איין
פעטראָגראד גופע און אפן פראַנט אָרודעווען פארעטער און שפּאַץ-
גען. ער טעלעגראפירט צו סטאלינען:

„אלע אומשטענדן פון דעם וויסנאווארדייגן אָנגריפּ אפ פעטראָ-
גראד צווינגען צו טראכטן, אז בא אונדז איין הינטערלאנד, און קאָנ-
זיין אויך אפן פראַנט גופע, איז פאראן אָרגאניזירטער פאראט... מיין
ביטע — ווערן א באוונדערע אויפמערקזאמקייט אפ אָט די אומשטענדן,
געמען עקסטרע מיטלען אויפצודעקן די פארשווערונגען“³.

1 לענין. „אלע צום קאמפ קעגן דעניקינען“, 1939, ז. 12.

2 „פראווא“ נומ. 54, 23 פעברואר 1942 י.

3 „באָלשעוויק“, 1938, נומ. 2, ז. 71.

לענינים אפשטאנד פון דער לאגע האָט זיך פולקום באשטעטיקט. אינעם פערטן יאָר איז שטאב פונעם פראָנט זינגען געזעסן שפּאַץ-גען און וויסנאָוואַרדישע פארשווערער. אונטער כאַווער סטאַלינס אָנ-פירונג זינגען זיי אופגעדיקט און ליטווידיש געוואָרן.

איז צוזאמענהאנג מיטן פאראט בא פערטן יאָר האָט זיך לענין צוזאמען מיט דערזשינסקי געווענדט צו דער באפעלקערונג מיט אן אופרום — קעמפן קעגן שפּאַץ-גען און פארשווערער, אויסכאַפן זיי, פארצווייפאכן די רעוואָלוציאָנערע וואכזאמקייט אפ אַלע ארבעטס-באצירקן, באזונדערס איז דער רויטער ארמיי, שטרענג אָפּהייטן קריגס-סוידעס.

„היט זיך פאר שפּאַץ-גען! א טויט די שפּאַץ-גען!“ — ווערט געוואָנ-ט איז דער דאָזיקער ווענדונג. — „אַלע באוואוסזיניקע ארבעטער און פויעריק דארפן מיט לייב-און-לעבן פארטיידיקן די סאָוועטמאכט, דארפן זיך אופהייבן צום קאמפ קעגן די שפּאַץ-גען און וויסנאָוואַר-דייטשע פארעמער. זאָל יעדערער שטיין אפן וואכ-פאָסט — איז קע-טיידעדיקער, אפ א מיליטערישן אויפן אָרגאניזירטער, פארבינדונג מיט די פארטיי-קאָממיעטע, מיט דער טשעקא, מיט די זיכערסטע, מיט די דערפארנסטע באווייזן פון צווישן די סאָוועטישע טוער.“¹

קיינ שום וויסנאָוואַרדישע פארשווערונג האָבן נישט געראטעוועט יודענישע. לענין האָט אונטערגעהאלטן סטאַלינס אַלע פאָרשלאָגן איז פראט פון פארפעסטיקן דאָס הינטערלאנד און צעקלאפן די שפּאַץ-גייטשע געסט, איז פראט פון אָרגאניזירן דעם פראָנט. כאַווער סטאַלין האָט שנעל געשאפן אן איבערבאָך אפן פראָנט און איז הינטער-לאנד. אונטער זינג אָנפירונג האָט די רויטע ארמיי בא דער אונטער-שטיצונג פון די פערטן יאָר ארבעטער און דעם רויטן פלאָט צו-קלאפן יודענישעס ארמיי.

דעמאלט באוועגונג די פארטיי דעם כאַווער סטאַלין זיך פארנעמען מיטן מערעו-פראָנט און אָרגאניזירן דעם ווידערשטאנד קעגן דעם אָנגרייפ פון די וויסנאָוואַרדיקע. לענין שרעבט צו אים: „איך בעט אים צופאָרן אפן מערעו-פראָנט, וועלכער איז שרעקלעך אָפגעשוואכט און פראט פון קאָמיסאָרן. עס איז אבסאָליוט נייטיק אונטערהאלטן דעם פראָנט אינגאנצן גענומען.“

איז אויגוסט 1919 יאָר, ווען די רויטע ארמיי האָט באפרייט פון קאָלשאק נאנץ איראק און האָט אָנגעהויבן באפרייען סיביר, האָט לענין פארעפנטלעכט איז דער „פראוורא“ א „בריוו צו די ארבעטער און פויעריק וועגן דעם זיג איבער קאָלשאק“. לענין האָט געוואָרנט קעגן גרויס-האלטער און באוואקסענע, וועל „דער סיינע איז נאָך ווייט נישט פארניכטעט“. די שווערע דערפארונג פון דער מיליטאַר, האָט געשריבן לענין, דארפן נישט גיין פאר אונדז לעבעדיג. די ארבע-טער און פויעריק, אַלע ארבעטדיקע דארפן פון דער דאָזיקער דער-פארונג מאכן, אויספירן פאָרן קומענדיקן קאמפ.

1 „פראוורא“ נומ. 116, 31 מיי 1919 י.

דער ערשטער אויספיר. „אונדז איז נייטיק א מעכטיקע דויטש ארמיי. מיר האָבן דערווייז גיט מיט ווערמער, נאָר מיט מיטליכע, אז מיר קענען זי שאַפֿן“, מיר האָבן זיך אויסגעלערנט באזינג גיט נאָר די צאָרשע גענעראלן, נאָר אויב די גענעראלן פון אויסלענדישע ארמייען. „העלפֿן דער דויטער ארמיי מיט אלץ, מיט וואָס נאָר יעדער אייגער קאָן העלפֿן, — דאָס איז דער ערשטער גרונט־בויוו און הויפט־בויוו פון יעדן באוויסמייניקן ארבעטער און פויער...“

ווער עס העלפֿט גיט מיטן גאנצן הארצן און מיט מעסירעסנע פֿעש דער דויטער ארמיי, האלט גיט אונטער מיט אלע קויכעס די אָר־דענונג און דיסציפלינא איז איר, יענער איז א פארעמער און א רענע־גאט. יענער איז אן אָנהענגער פון דער קאָלמאקאווישטינע, יענער דארף מען פארטיליקן אָן ראכמאָנעס.“

דער צווייטער אויספיר. „די דויטש ארמיי קאָן גיט זיין שטארק אָן גרויסע מעלכע־רעזערוו פון ברויט, וויל אָן דעם קאָן מען גיט גיט פֿרײַ באוועגן די ארמיי, גיט גרויסן זי ווי געהעריק. אָן דעם קאָן מען גיט אויסהאלטן די ארבעטער, וואָס ארבעטן פאר דער ארמיי.“ פראָדוצירן וואָס מער ברויט, אָפגעבן דער סאָוועט־מעלכע אלע ברויט־מויסרעס — דאָס איז די פליכט פון די פויעריק, וואָס ווילן גיט, אז עס זאָל זיך אומקערן די מאכט פון די פריצים און קאפֿ־טאליסטן.

דער דריטער אויספיר. „עס איז נייטיק אָפצוהייטן די שטרענג־סמע רעוואָלוציאָנערע אָרדענונג“, הייליק אָפצוהייטן און אויספירן די סאָוועטישע געזעצן. „די קלענסמע אומגעזעצלעכקייט, דאָס מינדסטע אויווער זיין אפן סאָוועטישן סײַדער איז שוין אַ לאַך, וועלכע די סאָנימ פון די ארבעטנדיקע נוצן מייקעט אויס.“

דער פערטער אויספיר. דער קאָלמאקאווישטינע, „האָבן געהאָלט געבוירן צו ווערן אפֿ דער וועלט און האָבן זי דירעקט אונטערגע־שטיצט די מענשעוויקעס און עסערן („סאָציאליסטישע רעוואָלוציאָנערן“). ציט זיך אויסלערנען אָפצושאצן די פאָליטישע פארמייען לויט זייערע מיטליכע, און גיט לויט זייערע ווערמער... די מענשעוויקעס און עסערן זינגען מיטהעלפער פון די ווייטגווארדייער.“

דער פינפטער אויספיר. „גידער מיט די זיך קווענקלדיקע, כאראק־טעריסטישע, מיט די, וואָס קאָנן זיך אפן וועג פון העלפֿן דעם קאפיטאל, וואָס קאָנן זיך פאנגען פון די לאָזונגען און האוואַטאָכעס פונעם קאפֿ־טאל! קאמפֿ אָן ראכמאָנעס קעגן דעם קאפיטאל און א בונד פון די ארבעטנדיקע, א בונד פון די פויעריק מיטן ארבעטער־קלאס — דאָס איז דער לעצטער און וויכטיקסטער אויספיר פון דער קאָלמאקאווישטינע.“¹ צעקלאפֿטע אפֿ מיזרע און אונטער פערטאָגראד, האָבן די אויס־לענדישע אינטערנענע און ווייטגווארדייער אריבערגעטראָגן דעם צענטער פונעם קאמפֿ קעגן דעם סאָוועט־לאַנד אפֿ דאָרעם. זומער און הארבסט 1919 יאָר האָבן זיי אָרגאניזירט א צווייטן מארש קעגן

1 זענינג. ווערק, ב' XXIV, ז' 431—436.

דער סאָוועט־רעפּובליק — דעם אזויגערופענעם „מארש פֿון 14 מעלד־כעס“. די וויכטיקסטע שלאַנג־קראַפֿט איז דאָס מאָל געווען די דעני־קינג־ארמיי. כאַראַקטעריזירנדיק דעניקינס באַנדעס, האָט לענינגע שרייבן, אז דאָס איז אַ סויגע, וואָס איז „אויסגערעוויינלעכ פיזיק צו שנעלע אָנפֿלעג, צו אוואַנטירעס, צו פאַרצווייפֿלטע אונטערנעמונגען, וואָס זייער ציל איז שפּרייטן פּאָניק, וואָס זייער ציל איז צעשטערן צוליב צעשטערן.

אין קאמפ קעגן אזא סויגע איז גייטיק א מיליטערישע דיסציפלין אונ מיליטערישע וואכזאמקייט, דערפירט ביז דער העכסטער מאד־רייגע. פארזען אָדער פארלירן זיך — הייסט פארלירן אלץ.¹

גוט באוואָפֿנט דורכ די אימפּערנאליסטן, האָט דעניקינס אַרמיי זומער 1919 יאָר אָנגעהויבן צוריקדרענגען די רויטע אַרמיי. די סיבע פֿון דעם, וואָס די רויטע אַרמיי איז אָפּגעטראַפֿט, איז געווען די פּאַרעטערישע אַרבעט פֿון טראַצקי, וועלכער האָט צעוואַלגערט דעם דאָרעם־פּאַנאָ. די דעניקינצעס האָבן גענומען אַרואָל, זינגען צוגעגאנגען צו טולע, האָבן באַדראַקט מאַסקווע. קיינמאָל איז נאָך קיין איינ סויגע גיט געווען אזוי נאָענט צום האַרץ פֿון דער רעוואָלוציע. די גאנצע אַלעלעלעכע אונ רוסלענדישע קאָנטרעוואָלוציע האָבן שוין טריווּמ פירט איבער דעם „אומפּאַרמערלעכע“ אומקום פֿון דער סאָוועט־מאכט. לענינג האָט זיך געווענדט צום גאנצן פּאָלק מיט אַן אויפֿרופֿ, איז וועלכע ער האָט אָפּן אונ קלאָר געמאַכט, אז עס איז אָנגעקומען „דער סאַמע קריטישער מאַמענט פֿון דער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע“. לענינג ווענדט זיך ווידעראַמאָל צום גרונט־קוואַל פֿון די סיי־כעס פֿון דער רעוואָלוציע — צום אַרבעטער־קלאַס. ער האָט געוויסט, אז נאָך די אַרבעטער וועלן נאָכגיין די פּוערימ, אז די אַרבעטער וועלן צעמעטירן די טיילן פֿון דער רויטער אַרמיי אונ וועלן זי מאַכן פֿאַר אַן אומבאַזיגבאַרער.

„אלע צום קאמפ קעגן דעניקינגע!“ — האָט גערופן לענינג.

„די מאַסן אַרבעטנדיקע זינגען פֿאַר אונדז, — האָט לענינג גע־שריבן אין די דאָזיקע אומרויקע טעג פֿון האַרבסט 1919 יאָר. — דערינ איז אונדזער קראַפֿט. דערינ איז דער קוואַל פֿון דער אומבאַ־זיגבאַרקייט פֿונעם אַלעלעלעכע קאָמוניזם. מער נייע טוער פֿון צווישן דער מאַסע אין די רייע פֿון דער פּאַרמיי, קעדיי זעלבשטענדיק אָנג־טוילצוגעמען אין דער בווינג פֿונעם נייעם לעבן, — דאָס איז אונדזער מעטאָד פֿון קאמפ מיט אלע שוועריקייטן, דאָס איז אונדזער וועג צום זיג.“²

די באַלשעוויכטישע פּאַרמיי האָט דערקלערט א „פּאַרמיי־וואָך“. אין די רייע פֿון דער פּאַרמיי זינגען אַרענגעטראַפֿט צענדליקער טויזנטער אַרבעטער, פּוערימ אונ רויט־אַרמיי־ער, וואָס זינגען גרייט געווען אָפּצוגעבן זייער לעבן פֿאַר דער סאָוועט־מאכט. די בעסטע באַלשע־

1 לענינג. „אלע צום קאמפ קעגן דעניקינגע“, 1939, ז. 12.

2 לענינג. וועק, ב. XXIV, ז. 485.

וויקעס, די פאָרגעשריטענע ארבעטער זינגען אוועק אפן פראָנט. אינעם קעסיידערדיקן וואָקס פון גנע קרעפטן, אינעם וואָקס פון מאַסן-הערצאָמ פון די ארבעטער און פויעריק, אינעם די אומדערשעפלעכע רעזערוו הָאָט לענינג געזען דעם אנטישטיידנדיקן פאקטאָר, וואָס זיכערט פאר די ארבעטנדיקע דעם זיג איבערן סויע. „אפ דער מילכאָמע זיגט דער, וואָס הָאָט מער רעזערוו, מער קוואַל פון קרעפטן, מער אויסגעהאלטנדיקט באַ די פּאַלקס-מאָסנ“¹. די דאָזיקע האַנאָכע לענינגס איז אַ לייטנדיקער סטראַטעגישער פּרינציפּ.

אפּ צו אָרגאניזירן דעם זיג איבער דעניקינגען הָאָט דער צק גע-שיקט אפּן דאָרעם-פּראָנט די כאַוויירס סמאלינג, וואָרשאַשילאָו, אָרד-זשאַניקידע, בורזאָני. טראַצקי איז באַזעטיקט געוואָרן פון אָנפירן מיטן דאָרעם-פּראָנט. אָנשטאָט טראַצקי פארברעכעריש פלאַן, לויט וועלכע עס איז געווען אָנגעמערקט צו דערלאנגען דעניקינגען דעם הויפט-קלאַפּ פון צאריצין אפּ גאָוואָרשאַס-וויסק, דורכ די דאָנער סמע-פעס, וווּ עס הָאָט געווינט דאָס פיננעלעכע-געשטימטע קאזאקנטימ, הָאָט כאַווער סמאלינג פאָרגעלייגט זינג פלאַן פון צעקלאַפּ דעניקינגען. לויט דעם דאָזיקן פלאַן הָאָט דער הויפט-קלאַפּ געדארפט דערלאנגען ווערן לויט דער ליניע באַרקאָו-דאָנבאָס-ראַסמאָו, וווּ עס איז גע-ווען אַ ריכטיק געצאָלטענע, וווּ די באַפעלקערונג — די ארבעטער און פויעריק — הָאָט סימפּאטיזירט דער סאָוועטנמאכט. לענינג הָאָט בא-ויליקט דעם דאָזיקן פלאַן און הָאָט אָפּגעגעבן דער הויפט-קוואַרטיר אַ פאַרדערענונג וועגן דורכפירן אינעם לעבן סמאלינגס פלאַן.

אינעם די מען פון שווערע קריגס-גיסיוניזם דארף פאר יעדן ארבע-טנדיקן, הָאָט געלערנט לענינג, שטייג איינ פראַגע: „צי הָאָבן מיר געטאָג אַלץ אפּ צו העלפּן דער מילכאָמע, צי זינגען גענוג אָנגע-שמערענט אונדזערע קוויכעס, צי איז גענוג הילף אוועקגעשיקט אפּן פראָנט?.. פאר אימ — אלע קאָרבאָנעס, פאר אימ — די גאנצע הילף, אָפּוואַרפנדיק אלע וואַקלונגען. אויב מיר וועלן קאָנצענטרירן אלע קוויכעס און ברענגען אלע קאָרבאָנעס, וועלן מיר זיכער זינג אויב דאָס מאָל“².

לענינג נעמט אָן אלע מיטלען צו באַזאָרגן די רויטע ארמיי און די הונגערנדיקע ארבעטער מיט דערנערגן. ער פאָדערט, אז דער איינזאכאנ-טראַנספּאָרט זאָל ארבעטן פינקטלעכ, אַ באַזונדערע אופ-מערקזאמקייט ווענדט ער אפּ טראַנספּאָרטירן די דערנערגנס-פראכטן מיטן וואסער. אינעם אָקטאָבער 1919 זאָר שיקט לענינג אינעם קאזאן, סאַמאַרע, סאַראַטאָו, סימבירסק, אופא, פערמ און וויאַטקע אַ שט-לעגראמע, וווּ ער פאָדערט פינקטלעכ אויספירן די אופגעבונגען פון טראַנספּאָרטירן ברויט:

„קיינ איינ טאָג, קיינ איינ שט, וואָס קאָן אויסגענוצט ווערן, דארפט איר נישט דורכלאָזן. ביז דער לעצטער מינוט פון גאָוואַרשאַע, ביז דאָס איינ וועט אינגאנצע זיכ אוועקשטעלן, ווייזט ארויס די פא-

1 לענינג. ווערק, ב. XXIV, ז. 493.

2 לענינג. ווערק, ב. XXV, ז. 261.

מע אקשאנעסדיקע ארבעט, שטייט אפ דער וואכ פונ דער רעזיאָ-
ליוציע, ווי א רויטארמייער מיט דער ביקס אפן פאָסט, לייגט ניש
אונזע אונזער ווערשפול געווער, ביז דאָס איז וועט ניש שמידג די
וואָלנע.

לעניו פאָדערט, אז די קריגס-צענטערע זאָלג ארבעט אָפּעראַט-
ווער, זיי זאָלג שנעל אונ פינקטלעכ אויספילן סטאלינס פאָדערונגען,
זיי זאָלג באזאָרגן דעם דאָרעם-פראָנט מיט די נייטיקע קאמפס-מא-
טעריאלן. לעניו אונ סטאלין האָבן די גאנצע צייט אָנגעהאלטן פאר-
בונדונג איינער מיטן צווייטן, געשיקט טעלעגראמעס אונ גערע-
דירט דירעקטן קאבעל.

דער פלאן פונ די אויסלענדישע אינטערווענט אין אויך דאָס
מאָל אראָפּגעריסן געוואָרן. דער צווייטער קריגס-מארש קעגן דער
סאָוועטמאכט איז דורכגעפאלן. די רויטע ארמיי האָט צעשמעטערט
דעניקינען.

סאָפּ דעקאבער 1919 יאָר האָט לעניו פארעפנטלעכט אין דער
„פראוודא“ א „בריוו צו די ארבעטער אונ פויערימ פונ אוקראינע
וועגן די זינג איבער דעניקינען“. לעניו האָט דאָ אונטערגעשטראָכט
איינעם פונ די וויכטיקסטע באַלערנדיקע אויספירן פונעם בורגע-
קריג, צו וועלכע עס ברענגט די דערפארונג פונעם קאמפ קעגן קאָל-
טשאק אונ דעניקינען. די ארבעטנדיקע פונעם סאָוועט-לאַנד שטייט
נאָך פאָר א לאַנגער אונ שווערער קאמפ פאר זייער מעלכוישני-
אומאָפּהענגיקייט. „איז דעם דאָזיקן לאַנג אונ שווערן קאמפ, — האָט
געשריבן לעניו, — דאָרפן מיר, גרויסרוסישע אונ אוקראינישע ארבע-
טער, גיין אין דעם ענגסטן בונד, וויל איינציקווייז וועלן מיר זיך ניש
וויס קיין איינע ניש געבן“. די גאראנטיע פאָרן דערפאָלג אינעם
קאמפ פאר איינהייט די פראָלעטארישע מעלכע אונ פאר איר אומאָפּ-
הענגיקייט איז דער ענגער בונד פונ די פעלקער פונעם סאָוועט-לאַנד,
די ברודערלעכע איינהייט פונ די אוקראינער אונ פונ די אנדערע
נאציאָנאליטעטן מיטן גרויסן רוסישן פאָלק. די פעלקער-פריינטשאַפּט,
וואָס איז אויסגעפרוּווט געוואָרן אינעם פינער פונעם בירגערקריג,
איז איינער פונ די אנטשיידנדיקע פאקטאָרן פונ דער עקאָנאָמישער
אונ מיליטערישער מעכטיקייט פונ פוסער.

ביים די אנטשיידנדיקע שלאכטן אפן דעניקינ-פראָנט האָט זיך אפ
פערטראָגראד ווידער א וואָרפ געטאָן יודעניטשעס ארמיי, קערוי אָפּ-
צוציען דאָס מיליטער פונ דאָרעם-פראָנט. וועגן יודעניטשעס מיליטער
האָט פארנומען קראסנאָיע סעלָא אונ גאנשינא, האָט לעניו אָנגע-
שריבן א ווענדונג צו די ארבעטער אונ רויטארמייער פונ פעטראָ-
גראד.

„כאוויירימ! עס ווערט געלייזט דער גוירל פונ פעטראָגראד!..
שלאָגט זיך ביזן לעצטן טראָפּן בלוט, כאוויירימ, האלט זיך פאר יעדן

שפאן ערד, זינט פעסט ביזן סאָפּ, דער זיג איז גיט וועט! דער זיג וועט זיג אונדזערער!¹

אפּ לענינס רופּ מאָביליזירן די ארבעטער פון פעטראָגראד זייערע קרעפטן און ווארפן זיי קעגן יודענישטן. און וועגן יודענישטן מ׳ל׳ ליטער האָט אָנגעהויבן אָפּטרעטן, האָט לענין איגן דער צווייטער וועג: דונג צו די ארבעטער און רויטארמייער פון פעטראָגראד געשריבן: „שלאָגט זיי, גיט זיי גיט קיין שאָ, קיין מינוט אָפּרו״.²

דאָס מאָל האָט די רויטע ארמיי צעקלאפט יודענישטן ארמיי ענדגילטיק.

צעקלאפט דורך דעם רויטן מיליטער, זינגען די דעניקנצעס אָפּ געמראָטן צו דאָרעם. לענין נעמט אָן אלע מיטלען, אז די דעניקנצעס זאלן אינגאנצן צעקלאפט ווערן, ענדגילטיק ליטוידירט ווערן. ק׳ל׳ הייב 1920 יאָר איז דער דאָרעם-פראָנט רעאָרגאניזירט געוואָרן איגן דעם דאָרעם-מערעוודיקן פראָנט, עס איז אויב אויסגעטיילט געוואָרן א זעלבשטענדיקער קאווקאזער פראָנט. איגן א טעלעגראמע צו סטאַלין לענין האָט לענין אָנגעוויזן, אז ס׳איז גייטיק, „דורכשלאָפן אַזליק הייל פארן קאווקאז-פראָנט — דאָס איז דאָס סאמע, סאמע וויכטיקע.“ דעם 19 פעברואר 1920 יאָר האָט לענין ווידער טעלעגראפירט צו סטאַלינען, אז ער האלט, „פאר דער וויכטיקסטער און דרינגענדיקער אופגאבע צעקלאפן ביזן סאָפּ דעניקנצען, דערצו דארפן איר מיט אלע קויבעס פאָרסירן די הייל פארן קאווקאז-פראָנט“.³ אפּ מאָרגן האָבן לענין און סטאַלין געהאט א געשפרעכ דורכן דירעקטן קאבעל. לענין האָט געזאָגט: „די לאגע אפן קאווקאזער פראָנט באקומט אגאלצן ערנסטערן כאראקטער. לויט דער היינטיקער סיטואציע איז גיט אויס געשלאָסן די מעגלעכקייט פארלירן ראָסמאָו און נאָוואַסטשערקאסק, עס זינגען אויב גיט אויסגעשלאָסן פרווון פונעם קעגנער צו אנטוויקלען דעם דערפאלג ווייטער אפּ צאָפן און באדראָען דעם דאָנעצער ראַיאָן. נעמט אָן עקסטראָרדינארע מיטלען אפּ צו פארשנעלערן די טראג-ספאָרמירונג פון דער צוויי-אונג-פערציקסטער דיוויזיע און פון דער 6-טער טיישער דיוויזיע און אפּ צו פארשטארקן זייער קאמפס-פייקנעס. איגן רעכטן אויס דערופ, אז אָפּשאצנדיק די אלגעמיינע סיטואציע, וועט איר אנטוויקלען אַבער גאנצע ענערגיע און וועט דערגרייכן ערנסטע רע-זולטאטן.“ דערופ האָט כאווער סטאַלין געענטפערט קורצ און שארף: „איר קענט זיגן זיכער, אז עס וועט געטאָג ווערן אלצ, וואָס איז נאָך מעגלעכ“.⁴ דעניקנצען איז צעקלאפט געוואָרן ביזן סאָפּ.

די מאפאָלע פונעם צווייטן מארש פון דער אנטאנע איז גע-זעגן גיט בלויז קיין קריגס-גיצאָבן פון דער סאָוועט-רעפובליק. דאָס איז געווען לענינס א ביו נאָך גרויסער זיג אפּן פראָנט פון דער

1 לענין. וועק, ב. XXIV, ז. 488.

2 דאָרט, ז. 516.

3 „באָדשעוויק“, 1940, נומ. 3, ז. 38.

4 „פראוורא“ נומ. 21, 21 יאנואר 1935 י.

אויסערנ-פאָליטיק, אפן פראָנט פון דיפּלאָמאטיע. די אימפעראליסטישע פון דער אנטאנטע האָבן אָנגעשרענגט אלע קויכעס, קעדריי צו צוויי-גען עסטלאנד, לעטלאנד און די אנדערע באַלטישע מעלכעס ארויס-צוטרעטן קעגן דעם סאָוועטן-לאַנד. די אלע באַמונגען זייערע האָבן זיך אָבער געענדיקט מיט א קראַכ. אין דעם שאַרפסטן מאָמענט, זענען יודעניש איז געווען באַ פערטאָגראַד און דעניקינס כאַיאָלעס האָבן זיך גערויטן קיין מאָסקווע, האָבן די דאָזיקע קליינע מעלכעס נישט גע-געבן קיין באַוואַפנטע הילף די וויסגווארדייער. די סאָוועטישע דיפּלאָ-מאטיע, וואָס אָנגעפירט מיט איר האָט לענין, האָט מיטגעהאָלפן אויסגענוצט די ווידערשפּרוכט צווישן די דאָזיקע לענדער און די גריי-סע אימפעראליסטישע רויכער. יעדעס פון די דאָזיקע קליינע לענ-דער האָט שוין פראַקטיש אויסגעפרווט אפּ זיך די פאָליטיק פון די גרויסע אימפעראליסטישע מעלכעס, וואָס טרעטן מיט די פיס די נאציאָנאלע ווירדע און די מעלכישע זעלבשטענדיקייט פון די קליינע מעלכעס. אין דער זעלבער צייט האָבן די דאָזיקע לענדער געוויכט, אז דער זיג פון קאָלטישאַק, יודענישט, דעניקינע און פון אנדערע צארישע גענעראלן באַדויט דעם סאָפּ פון זייער זעלבשטענדיקייט, די רעסאָוראציע פון דעם אלטן רוסלאַנד — דער פּעלקער-טורמע. דער אויסערנ-פאָליטיק פונעם אימפעראליזם, דער פאָליטיק פון גוילע און גוואַלד האָט לענין קעגנגעשטעלט די סאָוועטישע אויסערנ-פאָליטיק, די פאָליטיק פון שטאַלעם און אכטונג צו דער אומאָפּהענגיקייט פון אלע פּעלקער. און די סאָוועטן-רעפּובליק האָט געזיגט אינעם דאָזיקן אָנגעשרענגטן קאמפּ קעגן די מעכטיקע אימפעראליסטישע מעלכעס.

לענין האָט אופּמערקזאם און אָן אופּהער נאָכגעשפּירט נאָך אלע אָפּעראציעס פון דער רויטער ארמיי. ער האָט געפירט אונטערהאנד-לונגען דורכן דירעקטן קאכעל מיט די אָנפירער פון די פראַנטן, האָט אָפּגעגעבן באַפעלן, פארטאָדענונגען און האָט געפאָדערט מיטילונגען וועגן דעם, ווי זיי ווערן אויסגעפירט. צענדליקער טויזנטער ארבעטער זענען לעגנען אפּ דער טריבונע, הערן זינע פלאַמיקע רופן העלדיש צו קעמפּן פארן סאָציאליזם אפּן קריגס-פראָנט און אפּן ארבעטס-פראַנט. לענינס רופן האָבן געבראכט א צופלוס פון נעע קויכעס אינעם קאמפּ קעגן די סאָנז, האָבן געהעכערט די באַוויסזיגיקייט פון די ארבעטנדיקע, האָבן געפּעסטיקט דאָס סאָוועטישע הינטערלאַנד. לענין האָט געהאלטן, אז דאָס הינטערלאַנד האָט אן אויסשליסלעכע באַדענונג. „די מילכאָמע איז אן עקזאמען פאר אלע עקאָנאָ-מישע און אָרגאניזאציאָנעלע קרעפטן פון יעשווידער נאציע... מיר זיגן און וועלן זיגן, וועל מיר האָבן א הינטערלאַנד, און א פּעסט הינטערלאַנד, וועל די פויעריק און ארבעטער זינען, נישט געקוקט אפּ הינטער און פּעלט, באַחפּשט, זיי זינען פּעסטער געוואָרן, און אפּ יעדן שווערן קלאַפּ ענטשפּערג זיי מיט דער פארגרעסערונג פון דער קרעפטן-באַהעפטונג און עקאָנאָמישער מעכטיקייט...“¹

1 לענין. ווערק, ב. XXIV, ז. 544.

און גלעכצנטיק האָט זיך אפ קיין איין מינוט גיט אָפגעשטעלט די קאָלעסאלע לויפנדיקע ארבעט אין געביט פון אָנפירן מיט "ער פארטיי" און מעלוכע. קימאט יעדן טאָג זינען פאָרגעקומען זיצונגען פונעם ראט פון די פאָלקסקאָמיסארן אָדער פון דעם שווע-ראט, ווו לענין איז געווען פאָרזיצער. פון טאָג-סיידער זינען גיט אראָפּ איינע פאר דער לאַנדשוץ וויכטיקע פראגן, ווי די פראגע וועגן דערנערונג, הייצווארג, טראנספאָרט. „בא אונדז קומען גיט פאָר קיין זיצונגען פונעם ראט פון די פאָלקסקאָמיסארן אָדער שווע-ראט, — האָט געזאָגט לענין, — ווו מיר זאָלן גיט טיילן די לעצטע מייליאָנען פונד קוילן אָדער נאפט, און מיר געפינען זיך אין א פּונלעכע צושטאנד, ווען אלע קאָמיסארן געמען זיך די לעצטע רעשטלעך און יעדן איינעם פעלט אויס, און מע דארף לייזן: פארמאכט פאבריקן דאָ אָדער דאָרטן, דאָ לאָזן די ארבעטער אָן ארבעט אָדער דאָרטן — א פּונלעכע פראגע. מע מוז עס אָבער טאָן, ווייל קיין קוילן איז נישט¹. לייזנדיק פארשיידענע מעלוכע-איניאַנימ פון גרויסע מאסשטאבן, פלעגט לענין אויך ארענדירינגען אין דעמאלט און פלעגט ענערגיש קעמפן פאר דעם, אז די אָנגעמערקטע פלעגער און אָנגענומענע באשרוסן זאָלן פארוויקלעכט ווערן. יעדעס מאָסמיטל זינט, וואָס האָט אפן ערשטן קוק אויסגעזען אומבאדייטנדיק, האָט געשלאָגן אין איין פונקט, איז געווען געווענדט צו איין ציל — צום זיג פון דער סאָציאליסטישער דע-וואַלוציע. הינטער די דאָזיקע „קלייניקייטן“ האָט לענין געזען גרויסע זאכן — די פארפעסטיקונג פון דער סאָוועטמאכט, די מאפאָלע פון אירע סאָנימ, דעם זיג פונעם סאָציאליזם בא אונדז אין לאַנד. זינט מערקוירדיקע אָרגאניזירטקייט אין לעבן און אין דער ארבעט האָט לענין אריינגעטראָגן אויך אין די זיצונגען פון צק, ראט-פאָלקאָם, שווע-ראט. די ציט איז בא אימ געאנאנען לעזכער קיין איין מינוט. די זיצונגען פלעגט ער עפענען פינקטלעך אין דער אָנגעמערקטער ציט. פון די פאָרטרעגער און רעדנער פלעגט ער פאָדערן גוואלדיקע גע-פרעסטיקייט, זאכלעכקייט, ער האָט געפאָדערט, אז די פאָרשלאָגן זאָלן זיין פינקטלעך, קלאָר, די אינפאָרמאציע א גענויע. גיט מאָס רייר האָט ער פלינגט געהאט. פראגן פון גרויסער מעלוכישער און פאר-טיילשער באדייטונג פלעגט אין לענינס קעגנווארט געלייזט ווערן שניצל. מיט זיין מונטערקייט, לעבנסלוסטקייט, ברויזנדיקער ענערגיע פלעגט לענין אָנשמעקן אלע בלווענדיקע. ער האָט ליב געהאט זיך כאַטכענען, שפאסן, לאכן און פלעגט דערמיט אָנשמעקן אויך די ארומיקע. איי-נער א געזעלשאפטלעכער טווער פון ענגלאנד, וואָס איז בלענעווען אפ א זיצונג פון ראטפאָלקאָם און האָט געזען, ווי אָנשמעקנדיק עס לאכט לענין, האָט געזאָגט, אז דאָס איז א געלעכטער פון קראפט. אופגעקוואמט צוהערנדיק זיך צו די פאָרטרעגער און רעדנער, פלעגט לענין באווייזן דאָ אפ אן אָרט, ביים דער זיצונג, איבערשרייבן זיך מיט די בלווענדיקע און לייזן אויפארט א ריי וויכטיקע פראגן.

לענין האָט געשמעלט גרויסע פּאָדערונגען, ער האָט געקעמפט דערפאר, אז אלץ זאָל דערפירט ווערן ביזן סאַפּ, האָט קאָנטראָלירט די אויספילונג, האָט ניט געווסט פון קיין ראכטמאַנעס צו ביוראָקראטן, שווינדלער, פוילער, צעפּאָרענע טווער.

לענין האָט ארויסגעוויזן די גרעסטע זאָרג וועגן די ארבעטער, פויערומ, וועגן די געלערנטע, וועגן די פארטייזשע און מעלכישע קאדענע. אשטייגער, וועגן די לאגע אפן איזנבאנ-טראנספּאָרט איז גע- וואָרן א שווערע, האָט לענין פּאָרגעלייגט פארגרעסערן דעם ראציאָן פאר די איזנבאנ-ארבעטער, וואָס האָבן געארבעט אינאויסענהעווייג- לעב שווערע באדינגונגען.

לענין האָט געזאָרגט וועגן דעם, אז די געלערנטע זאָלן זיין מא- טערעל געזיכערט, זיי זאָלן האָבן אלץ, וואָס זיי דארפן, ער האָט געזאָרגט וועגן דעם, אז עס זאָלן געשאפן ווערן באדינגונגען פאר דער וויסנשאפטלעכער ארבעט. לויט זיין אָנזיכט איז אָרגאניזירט געוואָרן די צענטראַלע קאָמיסיע אפּ צו פארגרעסערן די לעבנס-בא- דינגונגען פון די געלערנטע.

ווי א פאָטער, האָט ער געזאָרגט וועגן דעם געזונט, וועגן דער גוטער דערנערונג פון די קינדער, וועגן באזאָרגן זיי מיט מילכ, פּו- טער.

באמערקט אפּ דער זיצונג פון דעם ראטפּאָלקאָם, אז דער פּאָלקס- קאָמיסאר פאר דערנערונג ציורופא איז קראנק, האָט אים לענין גלויב אָנגעשריבן א צעמלע, אז מע דארפן זאָרגזאם זיך באציען צום גע- זונט, ווי צו „מעלכיש פארמעגן“, „טנערער אלעקסאנדער דמיט- רעוויטש! איר הייבט זיך אָן אבסאָליוט אומדערלאָזבאר באציען צו מעלכיש פארמעגן. מען פארזאָרענעט: דרע וואָבן זיך היילנא!... ערנוואָרט, ס'איז אומדערלאָזבאר אזוי ארומווארפן זיך מיט א שוואכע געזונט. מע דארפן עס צורעכט מאכנא!\"¹.

אפן פראָנט איז דערהארגעט געוואָרן דער זון פון דעם שריי- בער א. ס. סעראפּימאָוויטש. סעראפּימאָוויטש האָט שווער אריבער- געטראַגן דעם טויט פון זיין באליבטן זון. לענין האָט זיך דערוואוסט וועגן דעם פון זיין שוועסטער און האָט טייקעפּ אָנגעשריבן סערא- פימאָוויטשן א בריוו: „די שוועסטער האָט מיר נאָרוואָס איבערגע- געבן וועגן דעם שרעקלעכן אומגליק, וואָס האָט אייך געטראָפן. דער- לויבט מיר פעסט, פעסט דריקן אייך די האנט און ווינטשן מונטער- קייט און פעסטקייט פון „גיסט\"². לענין זעט צו איבערצייגן סערא- פימאָוויטשן, „ער זאָל זיך צווינגען געמען זיך וויטער צו דער ארבעט“, ווייל זינע קונסט-ווערק זינען נייטיק די ארבעטער, זינען נייטיק דעם גאנצן לאַנד.

פיל אופמערקזאמקייט האָט לענין אָפּגעגעבן די פרויען — די ארבעטערס און פויערמעס. ער איז ניט איינ מאָל ארויסגעטראָגן אפּ פארוואלונגען און קאָנפערענצן פון ארבעטערס און פויערמעס,

1 לענין-זאמלונג XXI, ז. 280.

2 לענין. וועק, ב. XXIX, ז. 518.

האָט זיך געווענדט צו זיי מיטן רופ געמען און אקטיוון אָנטייל אין דער פארטיידיקונג און אין דער בויונג פון דער סאָציאליסטישער מעלכע. ווען איז דער בויונג פון דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט וועלן אָנהייבן אָנטייל געמען מיטלענע פרויען, האָט געזאָגט לענין, „וועט די סאָציאליסטישע בויונג, זענען מיר זיכער, פארפעסטיקט ווערן“. לענין האָט געהאלטן, אז א באזונדערע באדינונג איז די באדינונגען פון מילכקאמע האָט די ארבעט פון די פרויען צו הילף דער רויטער ארמיי, די זאָרג זייערע וועגן די פארווונדערטע, דאָס פארבייטן איז די אונטערנעמונגען און איז די אנשטאלטן די מאנצ-בלען, וואָס זענען אוועק אין דער ארמיי.

לענין איז געווען דער בעסטער פריינט פון דער יוגנט, דער פאָ-טער און דערצויער פון די יונגע ארבעטער און פויערים, ער פלעגט העלפן מיט אן איינע, מיט אָנוועזונגען די יוגנט-אָרגאניזאציעס. דער דעלעגאציע פון דעם I אלרוסלענדישן צוזאמענפאָר פון די יוגנט-פארבאנדן, וועלכע האָט אים מיטגעטיילט, אז דער פארבאנד האָט געענדערט זיין נאָמען און הייסט איצט קאָמוניסטישער יוגנט-פארבאנד, האָט לענין געגעבן צו פארשטיין, אז עס האנדלט זיך נישט אין נאָ-מען, נאָר אין דער ארבעט: מע דארף זיין א קאָמוניסט אין אלע. איז דאָס גאנצע לעבן און איז דאָס גאנצע שטיקלעך.

אפן III צוזאמענפאָר פונעם קאָמיון אין 1920 יאָר איז לענין ארויסגעטראָטן מיט א רעדע „די אופטאכט פון די יוגנט-פארבאנדן“. ער האָט גערופן די יוגנט אקטיוו אָנטייל צו נעמען אין דער גאנצער ארבעט פון דער סאָוועטישער מעלכע, ערנסט און טיפ צו באהערשן אלע אויזערעס פון דער מענטשלעכער קולטור. ער האָט געזאָגט, אז א קאָמוניסט קאָג מען ווערן נאָר דאן, ווען מע באריכערט דעם זיכערן מיט דעם וויסן פון אלע אויזערעס, וועלכע עס האָט אויסגע-ארבעט די מענטשהייט. די ארבעטער און פויערים דארפן זיין בא-העפט און באוויסמייניק דיסציפלינירט, מאכמעס אָן אָט דער באהעפט-קייט און דיסציפלין קען מען נישט באזיגן די קאפיטאליסטן און פריי-צייט פון דער גאנצער וועלט, קאָג מען נישט אופבויען די קאָמוניסטישע געזעלשאפט. דער קאָמוניסטישער יוגנט-פארבאנד דארף דער-צוועג יונגע בויער פון דער קאָמוניסטישער געזעלשאפט. מע דארף, האָט געזאָגט לענין, אז די גאנצע דערצונוג און בילדונג פון דער היינטיגער יוגנט זאָל זיין געווענדט אפ צו דערצוועגן אין איר די קאָמוניסטישע מאָראל. עס עקזיסטירט נישט קיין מאָראל, וואָס איז גענומען אויסער דער מענטשלעכער געזעלשאפט; דאָס איז אָפנא-רעיי. קאָמוניסטישע מאָראל—דאָס איז נישט עטוואָס אזוינס, וואָס איז אָפגעריסן פונעם קלאסיקאמפ פונעם פראָלעטאריאט; זי איז אינגאנצע אונטערגעוואָרפן די אינטערעסן פון אראפפוארפן דעם קאפיטאליזם און אופבויען דעם קאָמוניזם. דער קאָמוניסטישער יוגנט-פארבאנד וועט ערשט דאן בארעכטיקט זיין נאָמען, ווען די מיטגלידער פון דעם דאָזיקן פארבאנד וועלן יעדן שטאָט פון זייער לער, דערצונוג, בילדונג פארבינדן מיטן אָנטייל אין דעם

אלגעמיינעם קאמפ פון די ארבעטנדיקע פארן קאמוניזם. דער קאמוניזם דארף אין יעדער ארבעט געבן זיין הילף, ארויסווייזן זיין איניציאטיוו. אין לענינס רעדע איז געגעבן געווארן אן ארבעטס=פראגראם פאר די פארבאנדן פון דער קאמוניסטישער יוגנט, אן ארבעטס=פראגראם ראם פאר דער גאנצער סאָוועטישער יוגנט.

איבערגעלאזט מיט דער קאָלאָסאלער מעלוכישער און פארטיי=שער ארבעט, האָט לענין געפונען ציט צו לייענען לעקציעס אין דעם קאמוניסטישן אוניווערסיטעט אפ סווערדלאָוו נאָמען, צו אינטערעסירן זיך מיט דער ניער ליטעראטור, צו פארנעמען זיך מיט פראגנ פון פילאָסאָפיע. דאָס פאָלגנדיקע צעמל זינט, אדרעסירט דער ביב=ליאָטעק פון דעם הומיאנצעו=מוזיי, זאָגט איידעם וועגן לענינס טיפן אינטערעס צו די פראגנ פון פילאָסאָפיע אפילע אין דעם דאָזיקן אוי=סערגעוויינלעכ=אָנגעשטרענגטן פערזאָן און גלעכצייטיק כאראקטעריזירט עס לענינס וואלדיקע באשיידנקייט. לענין בעט:

„צוליב ספראווקעס אפ 1 טאָג:

I. צוויי בעיסטע, אמערסמן פולע, ווערטערביכער פון גריכיש, פון גריכיש אפ דעם, פראנצויזיש, רוסיש אָדער ענגליש.
II. די בעסטע פילאָסאָפישע ווערטערביכער, ווערטערביכער פון פילאָסאָפישע טערמינען: א דעמשישן, דאכט זיך, אייסלערס; אן ענגלישן, דאכט זיך, באַלדווין (Baldwin); א פראנצויזישן, דאכט זיך, פראנקס (אויב ס'איז ניטאָ קיינ ניערער); א רוסישן, וועלכער ס'איז דאָ פון די ניע. ראדלאָוו און אנדערע.

III. די געשיכטע פון דער גריכישער פילאָסאָפיע:

(1) צעלער, די פולע און נייסטע אופלאגע.
(2) האָמפערצ (א ווינער פילאָסאָפ); „Griechische Denker“.

„אויב די אינפארמאטיווע אויסגאבעס ווערן, לויט די קלאַימ, נישט ארויסגעגעבן אהיימ, צי קאָן מען נישט באקומען אפ אינאָוונט, אפ באנאכט, ווען די ביבליאָטעק איז פארמאכט. איך וועל אומ=קערן צו אינדערפרי“.

אָרגאניזירנדיק די לאנדשוץ, האָט לענין גערופן די ארבעטער און אלע ארבעטנדיקע צו העכערן מיט אלע מיטלען די ארבעט=פראָדוק=טיווקייט. ער האָט נישט איין מאָל געזאָגט, אז די ארבעט=פראָדוקטיוו=קייט — דאָס איז איין לעצטן סאכאקל דאָס סאמע וויכטיקע, סאמע איקערדיקע פארן זיג פון דער ניער געזעלשאפטלעכער אָרדענונג, פארן זיג פונעם קאמוניזם.

לענין האָט געהאט, ווי קיינער נישט, דאָס געפיל פאר אַפשאצן דאָס ניע, ווי א געניטער גערטנער, פלעגט ער זיך אופמערקזאם צוקוקן צו דעם אופקום פונעם ניעט און פלעגט עס מיט ליבע אויסכאָוונג. אינעם ערשטן ארבעט=שאבעס (סובאָטניק), וואָס די ארבעטער פון דער קאזאנער אוניווערסיטעט האָבן דעם 10טן מיי 1919 יאָר אָרגאניזירט אלס געטשפער אפ לענינס רוש „ארבעטן אפ א רעוואָלוציאָנערן אויפן“,

האָט ער מייקעפּ דערזענ א געשעעניש, וואָס האָט א היסטאָרישע בא-
דעוונג.

אינעם ארטיקל, „דער גרויסער אָנהייב“ האָט לענינ געשריבן:
„מאמעש א ניגאמישע באדימונג האָט אינ דער דאָזיקער היי-
זיכט דאָס, וואָס די ארבעטער אָרגאניזירן, לויט זייער אייגענער אי-
ניציאטיוו, קאָמוניסטישע ארבעטשטאבאָסימ... דאָס איז
אנ אָנהייב פון אן איבערקערעניש, א מער שווערע, א מער וועזנט-
לעכע, א מער ראדיקאלע, א מער אנטישטידנדיקע, ווי דאָס אראפּווארפן
די בורזשואזיע“.

לענינ האָט געזען אינ די ארבעטשטאבאָסימ דעם „פאקטישן
אָנהייב פונעם קאָמוניזם“. ער האָט געשריבן, אז די קאָמוניס-
טישע ארבעטשטאבאָסימ, „באוויזן אונדז די באוויסטיגקע אונ פונעם
וויקיקע איניציאטיוו פון די ארבעטער אינ אנטוויקלען די ארבעט-
פראָדוקטיווקייט, אינ אריבערגיין צו דער גייער ארבעטס-דיסציפלין,
אינ שאפן סאָציאליסטישע באדינונגען פון ווירטשאפט אונ לעבן“.
ער האָט געהאלטן, אז דער ארבעטס-הערצונז פון די ארבעטער אינ
הינטערלאנד פארדינט נישט ווייניקער אופמערקזאמקייט אונ סמימול-
ירונג, ווי די הערדישקייט אפן פראָנט.

לענינ האָט מיט אלע מיטלען מיטגעוויקט דער דאָזיקער „גרוי-
סער איניציאטיוו“ פון די ארבעטער-מאסן. דעם 1טן מיט 1920 יאָר,
ווען אינעם גאנצן לאנד איז דורכגעפירט געוואָרן אן ארבעטשטא-
בעס, האָט לענינ אָנטיילגענומען אינ דער ארבעט פון אָפּרייניקן דעם
קרעמל-פלאץ.

איינער פון די אָנטיילגענעמער פון דעם דאָזיקן ארבעטשטאבעס, א
קורסאנט פון דער קרעמל-שול, דערמאָנט זיכ: „מיר זענען — אפן
רעכטן פלאנ, לעבן דער קורס-פלאַן, שטייט נישט קיין הויכער מענטש
אינ אן ארבעט-אָנזע. דאָס איז געווען אייליש. דער אָרעסטער האָט
אָנגעהויבן שפילן דעם אינטערנאציאָנאל.

פּלוצעם א סיגנאַל — עס דונערט הארמאטן, אונ צוזאמען מיט
אילישטן טרעטן מיר צו צו דער ארבעט. צוזאמען מיט אימ האָבן
מיר אָפּגערייניקט פון פארשיידענעם מיסט דעם קרעמל-פלאץ. אילישט
האָט געטראָגן אפ זינע אקסל קלעצער, ער האָט זיכ איינגעשפאנט
אינ א יועגל אונ געשלעפט שטיינער“.

ווען קאָלמשאק אונ דעניקין זינען צעקלאפט געוואָרן אונ ס'איז
געקומען א שטיקל צייט, ווען מע האָט געקאָנט רויקער אָפּכאפן דעם
אָמעם אינ פרידן, האָט לענינ זינג גאנצע אופמערקזאמקייט קאָ-
צענטרירט אפ דער ארבעט פון דער אינדוסטריע, פונעם טראנספאָרט,
פון דער לאַנדווירטשאפט. א טייל פון דער רויטער ארמיי איז ארי-
בערגעפירט געוואָרן אפן ארבעטס-פראָנט. דער ראט פאר ארבעטער-
אונ פויערימ-שול איז רעקאָנסטרוירט געוואָרן אינעם ראט פאר אר-

1 לענינ. ווערק, ב. XXIV, ז. 329.

2 דאָרטן, ז. 342, 339.

3 „ארבעטער אונ פויערימ וועגן לענינען“, 1933, ז. 105.

בעט און שוץ. לענין שמעלט פאר דער פארטיי באַלשעוויקעס, פאר דער סאַוועטנמאכט דרע דרינגענדיקסטע אופגאבע, וואָס לייגט דעם גוירל פון אופשטעלן די ביז גאָר רוינירטע אינדוסטריע: שאפן א גרויסן מעלרכישן דערנערונג־רעזערוו, זיכערן מיט הייזווארג די איג־דוסטריע, אופשטעלן דעם טראנספאָרט און אינרעגולירן זיג ארבעט. לענין האָט געוואָרנט, אז באזיגן קאָלמשיאק, יודענישן, דעני־קינען איז געווען פיל לעכטער, ווי זיגן אפן ווירטשאפטלעכע פראָנט, ווייל דאָ דארף מען בעקומען די קליינבירגערלעכע געווינהעלט, פאר־העלטענישן, רעגילעסן, וועלכע האָבן זיך אויסגעבילדעט איג מעשעכ פון יאָרהונדערטער, און אז אפ דעם דאָזיקן פראָנט שטייט פאָר א דויערנדיקער און אויסערגעוויינלעכ אקשאָגעסדריקער קאמפ. ער האָט גערופן די ארבעטער ארויסווייזן אפן פראָנט פון פירדלעכער ארבעט „נאָך גרעסערע ווונדער פון העלדישקייט און זיג, ווי אפן געביט פון מילכאָמע קעגן די עקספּלאַטאטאָרן!“¹ לענין האָט טיפ געגלייבט איג די שעפּערישע קרעפטן פונעם ארבעטער־קלאס, איג זיגן פיינקייט זיך אן אייזע צו געבן מיט אלע שוועריקייטן. ער האָט געהאלטן, אז אויב אפן ארבעטס־פראָנט איז די באוויסזונדיקייט און פעסטקייט פון נעם ארבעטער־קלאס, זיגן אנטשלאָסנקייט און „אינפּעססער ווילן צו פארוויקלעכע זיגן לאָזונג — מיר וועלן גיכער אומקומען, איידער זיך אונטערגעבן“ — גיט בלויז א היסטאָרישער פאקטאָר, נאָר אויב אן אנטשיידנדיקער, א זיגנדיקער פאקטאָר.²

סאָפּ מארט 1920 יאָר האָט זיך געעפנט דער IX פארטיי־צוואַס־מענטאָר. איג דעם באריכט־פאָרמיראָג וועגן דער פאָליטישער טעטיקייט פונעם צענטראַל־קאָמיטעט האָט לענין באזונדערס אויטערנעשטראָכט די אָרגאניזירנדיקע ראָליע פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי איג דער פאָטערלענדישער מילכאָמע. דער קאמפס־לאָזונג פון דער פארטיי: „אלץ פארן זיג!“, „אלץ פאר דער מילכאָמע!“ האָט באהעפט און אָר־גאניזירט מיליאָנען מאסן אפן פראָנט וואו איג הינטערלאנד. די באַלשעוויסטישע פארטיי האָט געזיכערט די איינהעלט פון ווילן און די איינהעלט פון טאט פון מיליאָנען ארבעטער און פויערימ.

„בלויז אדאנק דעם, — האָט געזאָגט לענין, — וואָס די פארטיי איז געווען אפ דער וואכ, וואָס די פארטיי איז געווען אפן שטרענגסטן אויפן דיסציפלינירט און וויל דער אווטאָריטעט פון דער פארטיי האָט פארייניקט אלע אמטן און אינסטיטוציעס, און נאָכן לאָזונג, וועלכע עס האָט געגעבן דער צוק, זינען געגאנגען ווי אייג מענטש צענדלי־קער, הונדערטער, טויזנטער און איג לעצטן סאכאקל מיליאָנען, און בלויז דערפאר, וואָס עס זינען געבראכט געוואָרן אוימדרעהערטע קאָר־באָנעס, — בלויז דערפאר האָט דער ווונדער, וואָס איז געשען, געקאָנט געשען. בלויז אדאנק דעם זינען מיר, גיט געקוקט אפן צוויי־מאָליקן, דריי־מאָליקן און פיר־מאָליקן מארש פון די אנטאגטע־אימפע־

1 לענין. ווערק, בי. XXV, ז. 25.

2 דאָרטן, ז. 103.

דראליסטן און פון די אימפעריאליסטן פון גאָר דער וועלט אימשימאנד געווען צו זיגן.¹

לענין האָט פארשארפט די אופמערקזאמקייט פון דעם צוזאמענפאַר פון דער פארטיי באַלשעוויקעס אפּ די פראגן פון דער ווירטשאפט לעכער בויזונג. וועגן דעם האָט ער געשריבן אינעם „בריוו צו די אָר־נאגיאציעס פון דער ריפּ וועגן דער צוגרייטונג צום פארטיי־צוזאמענפאַר“, וואָס איז פארעפנטלעכט געוואָרן אינעם נאָמען פונעם צק. וועגן דעם האָט ער אויך גערעדט אי אפּ דער עפענונג פונעם צוזאמענפאַר, אי אינעם באריכט־פאַרטראַג וועגן דער ארבעט פון צק, אי אינעם דער רעדע וועגן דער ווירטשאפטלעכער בויזונג, אי אינעם דער רעדע באמ שליסן דעם צוזאמענפאַר. לענין האָט גערופּן די פארטיי, די ארבעטער און פויערים ווערן די גאנצע ענערגיע, „אפּ אופשטעלן די ווירטשאפט פונעם לאַנד, אינעם דער ערשטער ריי — אפּ אופשטעלן דעם טראנספּאָרט, און אינעם דער צווייטער ריי — אפּ אופשטעלן די ערנערונגס־לאַגע“.²

אפּן צוזאמענפאַר איז לענין אנטשיידן ארויסגעטראַגן קעגן דער אנטשיידן פון „דעמאָקראטישן צענטראליזם“, וועלכע עס האָבן געשיצט ריקאָוו און טאָמסקי. די דאָזיקע גרופּע האָט פארטיידיקט אומבאגראנעצטע, „קאָלעגיאַליקע“ און אומפאראנטוואָרטלעכע קייט אינעם פארוואלטן מיט דער אינדוסטריע קעגן דעם פרינציפּ, וועלכע עס האָט ארויסגערוקט לענין און וועלכע עס האָט געשיצט די גאנצע פארטיי — דעם פרינציפּ פון איינפערזאָניקייט און פערזענלעכער פאראנטוואָרטלעכקייט פון די דירעקטאָרן אינעם דער אינדוסטריע און אינעם טראנספּאָרט.

אפּן גרונט פון לענינס אָנוועזונגען האָט דער צוזאמענפאַר אָפּגעגעבן פיל אופמערקזאמקייט דעם איינזעטלעכע ווירטשאפטלעכע פלאַן, אינעם וועלכען דאָס הויפט־אַרט האָט פארנומען די פראגע וועגן עלעקטריפּיצירן די גאנצע פאָלקסווירטשאפט.

דער IX צוזאמענפאַר פון דער באַלשעוויטשישער פארטיי האָט באשלאָסן צומערטן צו ארויסגעבן זי. אי. לענינס געזאמלטע ווערק.

אינעם אפרעל 1920 יאָר האָט די פארטיי באַלשעוויקעס אָפּגעמערקט דעם 50־יאָריקן געבורטס־טאָג פון איר פירער און גרינדער — וואָס דימיר אייליטש לענין. אפּן אָוונט, וועלכע עס האָט אָרגאַניזירט דעם 23 פעברואר דער מאַסקווער פארטיי־קאָמיטעט, זינען ארויסגעטראָסן לענינס גאָעטססטע מיטקעמפער און פריינד — סטאַלין, גאָרקי און אנד. צום סוף פון דער פארוואלטונג האָט לענין געהאלטן א קליינע רעדע. זיין רעדע האָט לענין געווידמעט דער פארטיי באַלשעוויקעס — איר הויכער לאַגע אלס פארטיי, וואָס פירט אָן מיט אַ קאָלעסאַל לאַנד, איר גוואַלדיקער פאראנטוואָרטלעכקייט בעגעניע דעם פאָלק און דעם אינטערנאַציאָנאַלן פראָלעטאריאט. ער האָט גערעדט וועגן דעם, ווי געפערלעכע עס איז דער קאָפּשוינדל פון דערפאָלגן,

1 לענין. ווערק, ב. XXV, ז. 96.

2 דאָרטן, ז. 128.

ווי קאפט עס האָבן אין דער געשיכטע געהאט א דורכפאל און א מאַ-
פאַלע יענע פארטייען, וואָס זינגען געוואָרן באַ זיבן גרויסהאלטעריש.
אַנזונדריק, אז די גרונט־שוועריקייטן — די שוועריקייטן פון דער קאָ-
צואליסטישער ביווג — שמייען נאָכ פאָר, האָט לענין געוואָרנט די
פארטיי פון דער געפאר פון גרויסהאלטער. ער האָט געזאָגט, אז די
דאָזיקע געפאר, „דארפן זייער ערנסט נעמען אין אכט אלע באַלשע-
וויקעס — יערערער באַזונדער, און די באַלשעוויקעס אלס גאנצע פאָליטי-
שע פארטיי“¹. אין סאָפּ פון זיין רעדע, האָט לענין אויסגעדריקט די
פולע זיכערקייט, אז די באַלשעוויקעס וועלן קיינמאָל נישט זיין אין דער
לאגע פון א פארטיי, וואָס איז געוואָרן באַ זיבן גרויסהאלטעריש.

אין זינע ארויסדערשטונגען האָט לענין אומדערמיטלעכ פראָפאגאנ-
דירט די אופגאבע פון העכערן די ארבעט־פראָדוקטיווקייט, די אופ-
גאבע פון שאפן א נייט, א סאָציאליסטישע ארבעט־דיסציפלין. ער
האָט גערעדט און געשריבן: „בויען א נייט ארבעט־דיסציפלין, בויען
נייע פאָרמען פון געזעלשאפטלעכער פארבינדונג צווישן מענטשן, בוי-
ען נייע פאָרמען און מעטאָדן פון צוציען מענטשן צו ארבעט, דאָס
איז אן ארבעט פון א סאכ יאָרן און יאָרצענדליקער.

דאָס איז א ביז נאָר דאנקבארע און ביז נאָר נאָבעלע ארבעט“².
פאר א ביז נאָר וויכטיקער זאכ האָט לענין געהאלטן די ארבעט
פון אָרגאניזירן דעם קאָנטראָל ארעניציען אין דעם די ארבעטער און
פיוערים, באַזונדערס די פרויען. בערזש פונעם פאָקס־קאָמיסאריאט
פאר מעלכע־קאָנטראָל איז אוועקגעשטעלט געוואָרן כאַווער סמאלין.
אין אפרעל 1919 יאָר האָט לענין געשריבן צו סמאלינען, אז אין דער
קאָנטראָל־ארבעט רוקן זיבן ארויס אפן פאָדער־גרונט אויזיע אפגאבן:
אומגעריכטע רעוויזיעס לויט די אָנקלאָגס פון די בירגער, רעוואָליו-
ציאָנערע מיטלען פון קאמפ קעגן מיסכרויכ און ביוראָקראטיזם, הע-
כערן די ארבעטס־פראָדוקטיווקייט און פארגרעסערן דעם סכום פראָ-
דוקט. לענין האָט געהאלטן, אז דער קאָנטראָל־אפאראט איז א מעכ-
טיק מיטל פאר ארעניציען די ארבעטנדיקע אין דער מעלכע־ארבעט.
צוליב דעם טאקע איז דער קאָמיסאריאט פון מעלכע־קאָנטראָל אין
1920 יאָר רעאָרגאניזירט געוואָרן אין דער ארבעטער־פיוערשער איי-
ספעקציע. לענין האָט זיבן איינע געהאלטן מיט סמאלינען, האָט צו
אים געשריבן: „דער ציל: די גאנצע ארבעטנדיקע מאסע, אי די
מאנצבלעג אי די פרויען באַזונדערס, דורכפירן דורכ אָנ-
טייל אין דער ארבעטער־פיוערשער אינספעקציע“³.

רופנדיק די פארטיי באַלשעוויקעס און דעם ארבעטער־קלאס צום
קאמפ פאר אופשטעלן די ווירטשאפט, האָט לענין רעכטצטיק גע-
וואָרנט, אז דער סיינע זאמלט קרעפטן, אז ער וועט פרווון נאָכ-
אמאָל מיט באַוואָפנטער קראפט אראָפּווארפן די סאָוועטנמאכט. די
דאָזיקע פאָרויסזעגן איז מעקויעט געוואָרן. די אימפערווא-

1 לענין, ווערק, ב. XXV, ז. 163.

2 דאָרטן, ז. 151.

3 לענין, ווערק, ב. XXIX, ז. 387.

ליסטען האָבן אינגיכט פאַרגענומען אַ ניעמ פרוו פון אַן אינטער-
ווענציע און האָבן אָנגעהויבן זייער דריטן קרויס-מאָרש קעגן דעם
סאַוועטן-לאַנד. אין אפרעל 1920 יאָר האָבן זיי אַ וואָרפן געטאָן קעגן
דער סאַוועטן-רעפּובליק די מיליטערישע קרעפטן פון דעם פאנסקן
פּוילן און די וויסנאוואַרדייער פון דעם באַראָן וואַנגעל, וועלכער האָט
אָנגעגריפן פון קרויס. לענין האָט געזאָגט, אז פּוילן און וואַנגעל
זענען צוויי הענט פון דעם צווישנפֿעלקערלעכן אימפּעריאַליזם, וואָס
פּרווירט צו דערשטיקן די סאַוועטן-רעפּובליק.

די מיליטאַרע האָט ווידער געפאָדערט קאָרבאַנעס, ליידיג, קאָלאָסאַ-
לע קרעפטן-אַנשטערענגונג פונעם גאנצן לאַנד. דער אַרבעטער-קלאַס
און דאָס אַרבעטנדיקע פּויערסום האָבן אָבער פארשטאנען, אז זייער
קאמפּ איז אַ גערעכטער און זענען דעריבער דרייט געגאנגען אנט-
קעגן די שוועדיקטן, האָבן מוזיק בייגעקומען זיי און זענען געווען
זיכער אין זייער זיג. מיר, — האָט דערקלערט לענין, — „פארטיידיקן
ניט דאָס רעכט צו ראַבעווען פּרעמדע פּעלקער, נאָר מיר פארטיידיקן
אונדזער פּראָלעטאַרישע רעוואָלוציע און וועלן זי פארטיידיקן ביז
טאָפּ. יענע רוסלאַנד, וואָס האָט זיך באַפֿרעט, וואָס האָט אין מעשעכ
פון צוויי יאָר אין ליידיג דורכגעמאַכט זיין סאַוועטישע רעוואָלוציע,
דאָס דאָזיקע רוסלאַנד וועלן מיר פארטיידיקן ביזן לעצטן טראָפּ
בלומ!“¹

די לאַנדשוץ איז ווידער אין צענטער פון לענינס אופמערקזאמקייט.
ער רופט דאָס לאַנד נאָכאמאָל אָנשמרענגען אלע קרעפטן, שמעלן
אלץ צו דינסט דעם פּראָגט. ער האָט געזאָגט: „עס דארף גילטן דער
לאָזונג — אלץ פאר דער מיליטאַרע! אָן דעם וועלן מיר ניט פארטיקן
ווערן מיט דער פּוילישער שליאכטע און מיט דער בורזשואזיע, ווי
דאָס איז גייטיק, קעדיי צו מאַכן אַ סאָפּ צו דער מיליטאַרע, אָנלער-
גען איין מאָל פאר אלע מאָל די לעצטע פון די שבייגישע מעלכוכעס,
וואָס וואַגט נאָך צו שפּילן זיך דערמיט. מיר דארפן זיי אָפּגעווינגען
דערפון אזוי, אז זיי זאָלן זייערע קינדער און קינדס-קינדער אָנזאָגן
מער אזוינע שטיק ניט צו מאַכן“². צו אָרגאַניזירן די צעגראַמירונג
פון די פּוילישע פאנעס שיקט דער צק אפּן דאָרעם-מערעו-פּראָגט,
לויט לענינס איניציאַטיוו, דעם כאַווער סטאלין. אלס ענטפּער אפ
לענינס רופּ גייען אוועק אפּן פּראָגט מייזנער בעסעס קאָמוניסט און
קאָמוניסטן.

אין דער זעלבער צייט פירט לענין אַ גרויסע צוגרייטונגס-אַרבעט
ארום צוגויפּרופן דעם II קאָנגרעס פון קאָמינטערנ. פאר דעם יאָר,
וואָס איז פאַרביי זינט דעם ערשטן קאָנגרעס, איז די אינטערנאַציאָנאַל-
נאלע קאָמוניסטישע באַוועגונג אויסגעוואקסן, האָט זיך פארפּעטיקט
און ריטפער געוואָרן. לענין האַלט פאר דער וויכטיקסטער אופגאבע
איבערגעבן די יונגע ברידערלעכע קאָמפּאַרטייען די ביז נאָר ריכטע
דערפאַרונג פון די באַלשעוויקעס, וואָס איז אָנגעזאמלט געוואָרן אין

1 לענין. ווערק, ב. XXV, ז. 59.

2 דאָרט, ז. 299.

מעשעכ פון יאָרצענדליקער קלאסנ־שלאכטן, אינ פֿינער פון דרײַ רע־
וואָלוציעס, די דערפֿארונג, וואָס האָט גיט קיין גלעכע צו זיך אינ
גאָר דער וועלט.

אינ אפרעל — מי 1920 יאָר האָט לענינ פֿאַנגעשריבן דעם מערק־
ווירדוק בוך „די קינדער־קראנקייט פון „לינ קייט“ אינעם קאָמוניזם“.
זײַנ בוך האָט ער אָנגערופֿן: „א פֿרוו פון א פּאָפּולערנ שמועס וועג
דער מאַרקסיסטישער סטראַטעגיע און טאַקטיק“. און ווירקלעך — דאָס
איז דער בעסטער האַנטבוך פֿון דער סטראַטעגיע און טאַקטיק פֿון
נעם לעניניזם; אינ דעם דאָזיקן בוך ווערט געגעבן די לערע פֿון
אָנפֿירן מיט דעם רעוואָלוציאָנערן קאמפּ פֿונעם פּראָלעטאַריאַט, עס
איז פֿאַראַלגעמיינערט די דערפֿארונג פון די גרויסע רעוואָלוציעס.
פֿאַר א רעוואָלוציע, האָט געשריבן לענינ, איז גיט גענוג, אז די עק־
ספּלאַטירטע און אונטערדריקטע מאַסן זאָלן פֿאַרשטיין, אז עס
איז אומעגלעך צו לעבן אפֿן אלטן שטייגער און זאָלן נעמען פּאָ־
דערנ ענדערונגען; פֿאַר א רעוואָלוציע איז אומבאַדינגט „זיט“, אז די
עקספּלאַטאַטאַרן זאָלן גיט קאָנען לעבן און פֿאַרוואַלטן אפֿן אלטן
שטייגער; א רעוואָלוציע איז אומעגלעך אָן אן אלגעמיינ־נאַציאָנאַלע
קריזיס (א קריזיס, וואָס זאָל אָנרירן אי די עקספּלאַטירטע, אי די
עקספּלאַטאַטאַרן). און צווייטנס, קעדי דער גאנצער ארבעטער־קלאַס,
די ברייטע מאַסן ארבעטמדיקע זאָלן דערגיין צו א רעוואָלוציע, איז
ווייניק בלויז פּראָפּאגאַנדע און אַנימאַציע. דערצו איז גייטיק, אז די
דאָזיקע מאַסן זאָלן האָבן אן אייגענע פּאָליטישע דערפֿארונג.

לענינ קריטיקירט אָן ראכטמאַנעס די „לינקע“ דאָסמירנערושקייט,
דעם דאָמאַטישן, שאבֿל־נעם צוגאנג צו רעוואָלוציאָנערע אופֿגאַבן,
דאָס גיט וועלן פֿירן אן ארבעט צווישן די ברייטע מאַסן. קוידעם־
קאָל דארפֿ מען דערקלערן דעם אוואַנגאַרד אפֿן צאד פֿונעם קאָמו־
ניזם, האָט געלערנט לענינ, מיטן אוואַנגאַרד אליין קאָן מען אָבער
גיט זינג. דער רעוואָלוציאָנערער אוואַנגאַרד פֿונעם פּראָלעטאַריאַט,
די קאָמוניסטישע פֿאַרטייען דארפֿן דערקלערן אפֿ זייער צאד די מער־
הייט פֿונעם ארבעטער־קלאַס, די ארבעטמדיקע מאַסן. מע דארפֿ קע־
נען צופֿירן די מאַסן צו דער רעוואָלוציע, מיטטערהאַפֿט לערנען זיי
אפֿ זייער אייגענער פּאָליטישער דערפֿארונג, דיסקאָנטירן די קאָנ־
קרעטע נאַציאָנאַלע און נאַציאָנאַל־מעלויכישע אייגנטימלעכקייטן. די
סטראַטעגיע און די טאַקטיק פֿון די קאָמוניסטישע פֿאַרטייען דארפֿן
זײַנ מאַקסימאַל בייגעוויקן. די פֿאַרטייען דארפֿן באהערשן אלע מיט־
לעג און מעטאָדן פֿון קאמפּ; די קונסט פֿון באוואָפֿנטן אופֿשטאַנד
און אפֿ א רעוואָלוציאָנערן אויפֿן אויסנוצן די סאַמע רעאַקציאָנערע
פּראָפּאַרטייען און פֿאַראַמענען; געניט קאָמבּינירן די לעגאַלע און
אומלעגאַלע ארבעט; דרייט און שרעקלעך אָנגערעפֿן און רוקן, אָר־
גאַניזירט צוריקשרעפֿן, לאוירן, שליסן פֿראקטישע קאָמפּרעמייסן, „אפֿי־
לע מיטן שטויל און מיט זײַנ באָבען“; קענען אויסנוצן אלע און
יעשווידע רעבּוּגגען, קאָנפּליקטן, ריטערנען, מינונגס־פֿאַרשידנהייטן
אינ דעם סויגעס לאַגער; שנעל און אומדערוואַרט ביימיט די פּאַרמען
פֿון קאמפּ, יענע דאָס פּאַדערט די סיטואַציע.

לענין האָט אויב צוגעגרייט פּראָיעקטן פֿונ די וויכטיקסטע באַ-
שלוסן פֿונעם II קאָנגרעס. ער האָט אינ זיי פֿאראַלגעמיינערט די
פּראקטישע דערפֿארוג פֿונ דער אלוועלעכער פּראָלעמארישער רע-
וואָלוציע. ער האָט אָנגעשריבן די מעזיכע וועגן די גרונט־אופגאבן
פֿונעם קאָמיטעט, וועגן דער אַגראַר־פּראָגע, וועגן דער גאנצ־אנאָל-
קאָלעקטאָלער פּראָגע. ער האָט פֿאנאנדערגעארבעט די אופגעבן־באדינ-
גונגען אינעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל, וואָס האָבן געדארפט
אויסמיטן די קאָמפּארטייען דערפֿון, אז אינ זיי זאָלן גיט אריינגרינג-
גען קיין אָפּאָרטוניסטישע עלעמענטן.

אפּ II קאָנגרעס, וואָס האָט אָפּגעהאלטן זינע זיצונגען זומער
1920 יאָר, האָט לענין געמאכט עטלעכע פּאָרטראָגן, אינ גיט איינ-
מאָל אַרויסגעטרעטן מיט רעדעס. אפּ איינער פֿונ די זיצונגען, וועגן
ער האָט באהאנדלט די פּראָגע וועגן דער דייטשישער פּארטיי, אינ
ער אַרויסגעטרעטן אפּ דייטשי, דערנאָכ, וועגן ער איז אריבער צו דער
פּראנצויזישער פּארטיי, האָט ער גערעדט אפּ פּראנצויזיש. דער טאָג
פֿונ אַלע זינע אַרויסטרעמונגען איז באשטאנען דערין: די ברידער-
לעכע קאָמפּארטייען דארפֿן זיין אָרגאניזירט אפּ די פרינציפֿן פֿונ
רעוואָלוציאָנערן מאַרקסיזם, זיי דארפֿן זיין ענג פֿארבונדן מיט די
מאסן, זיי דארפֿן אנטשיידענער באהערשן די מאַרקסיסטישע סמרא-
טעניע און מאַקסיק אינ געביט פֿונ צוגרייטן די זיגרעכע סאָציאַליס-
טישע רעוואָלוציע.

אָנפֿירנדיק מיט דער ארבעט פֿונעם II קאָנגרעס, האָט לענין גיט
אָפּגעשוואכט זיין אופּמערקזאמקייט צו די פּראָגע פֿונעם קאמפּ אפּ
די פּראָגע פֿונעם בירגערקריג און האָט געמאָג אלץ צו זיכערן דעם
זיג איבערג טוינע.

די אָפּשאצונג פֿונ דער גייער סימאציע, וואָס האָט זיך געשאפֿן
נאָך דעם, ווי עס האָט זיך געענדיקט די סאָוועטיש־פּוילישע מיליטאַר-
מע, האָט לענין געגעבן אינ זיין פּאָרטראָג אפּ דער IX פּארטיי־קאָנ-
פּערענצ אינ סענטיאבער 1920.

„ביז איצט פֿלעגן מיר אַרויסטרעטן, — האָט געזאָגט לענין, — ווי
די איינציקע קראפט קעגן דער גאנצער וועלט פֿונ אימפעריאַליסמ, און
און האָבן געטרויט בלויז וועגן דעם, וויאזוי צו געפֿינען א שפּעלמל
צווישן זיי, אז דער קעגנער זאָל אונדז גיט קעגען דערשטיקן. און
איצט האָבן מיר געזאָגט: איצט זינען מיר שטארקער געוואָרן, און
אפּ יעדן פֿרוו איבערן אָנצוגרעפֿן וועלג מיר ענטפּערן מיט א קאָנטראַ-
אָנגריפֿ, אזוי אז איר זאָלט וויכט, אז איר ריזיקירט גיט בלויז דער-
מיט, אז איר וועט אַרויסווארפֿן עטלעכע הונדערט מיליאָן, וועלכע
איר האָט אַרויסגעוואָרפֿן אפּ יודענישע, קאָלששאק און דעניקונען,
נאָך איר ריזיקירט דערמיט, אז בא יעדן אָנגריפֿ איבערן וועט זיך
פֿארברייטערן די מערטיאָריע פֿונ די סאָוועטישע רעפּובליקן“¹.

לענין האָט געוואָרנט דאָס סאָוועטישע פּאָלק קעגן באַרוקמקייט.
ער האָט אָנגעוויזן, אז קאָלזמאן אינ קרימ געפֿינט זיך דאָס מיליטער
פֿונ באַראַג וואַנגעל, בלייבט די געפֿאר עקזיסטירן. „קאָלזמאן מע

1 אַרסיר כּוּב „אימער“.

הָאָם גיט צעקלאפט ווראנגעלג ביזן סאָפּ, קאָלומאן מע האָט גיט
אונגענומען גאנצ קרימ, שטייען די קריגס־אופמאכט אפן ערשטן
אָרם, דאָס איז אבסאָליוט אומבאשרעטבאר, — האָט ער דער־
קלערט. לויט לענינס פאָרשלאָג איז אויסגעשטיילט געוואָרן א זעלב־
שטענדיקער דאָרעם־פראָנט. פארן אָנפירער פונעם פראָנט איז בא־
שטימט געוואָרן דער כ' פרוגע.

לענין פאָרערט טיכטיק צוגרייטן די קריגס־אָפּעראציעס קעגן
ווראנגעלג, אלזשיטיק דיסקאָנטירן די קרעפטן און די סימאציע! ער
גיט אן אָנווייזונג: „אומ יעדן פרעז אפּ דעם קעגנערס אקסלען ארענ־
גיין איין קרימ. גרייט זיך גרינטלעכער. קאָנטראָלירט דורכ, צי זענען
אויסגעפאָרשט אלע ערטער, וווּ מע קאָן איבערן וואסער דורכגיין און
אונגעמען קרימ“. לענינס אָנווייזונג איז אויסגעפילט געוואָרן. איין
נעם דריטן אָפּטראַכט־יאָרטיג האָבן די פאָלק פון דער רויסער אר־
מיי אָנגעהויבן דעם שווער־פונ פערעקאָפּ, זענען אריבערגעגאנגען
צופוס דעם סיוואש און האָבן צעקלאפט ווראנגעלג. דעם 16 נאָיא־
בער 1920 יאָר האָט דער פראָלעמארישער ארמיי־פירער פרוגע טע־
לעגראפירט לענינען: „הענט האָט אונדזער קאואלעריע פארנומען
קערמט. דער דאָרעם־פראָנט איז ליקווירירט“.

וועגנדיק זיך צו די דעלעגאטן פונעם VIII אַרלוסענדישן סאָ־
וועט־צוזאמענפאָר, האָט לענין געזאָגט, אז איין קאמפ קעגן ווראנג־
געלג האָט די רויסע ארמיי ארויסגעוויזן אויסערגעוויינלעכע הערפאָלזן,
„האָבנדיק בינעקומען אזוינע שטערונגען און אזוינע פארפעסטיקונגען,
וואָס אפילע מיליטערישע ספעציאליסטן און אויטאריטעטן האָבן זיי גע־
האלטן פאר אומצוטריטלעכע. איינס פון די גלענצטריקסטע בלעטלעך
איז דער געשיכטע פון דער רויסער ארמיי — איין יענער פולער, אנט־
שיידענער און מערקווירדיק שנעלער זיג, וועלכער איז אָפּגעהאלטן גע־
וואָרן איבער ווראנגעלג. אזויארום איז די מיליטאָמע, וואָס די ווייט־
גווארדייער און אימפערוואליסטן האָבן אונדז אָנגעבונדן, ליקווירירט
געוואָרן“¹.

דאָס צעגראַמירט ווראנגעלג האָט באַרעט, אז עס האָט גענומען
א סאָפּ צו דער אויסלענדישער אינטערווענציע און ציט בירגערקריג.
עטלעכע יאָר נאָכאנאנד האָבן די אימפערוואליסטן אָרגאניזירט
איינ מאַרש נאָכן צווייטן קעגן דעם סאָוועט־לאַנד. קאָלמאק איין
מיזרעכ, יודעניש באַ פעטראָגראד, דעניקיין איין דאָרעם, ווראנגעלג איין
קרימ, דאָס פאנסקע פוילן איין מינרעו — אלע האָבן זיי זיך געהאט
ארויפגעוואָרפן אפּ אונדזער לאַנד. לענין איז אָבער שטענדיק געווען
אפּ דער וואַך, ער פלעגט באַצייטנס טרעפן די פלענער פון די סאָ־
נימ, פלעגט מיליטערהאפט אופדעקן די גרונט־ריכטונג פון דעם קעג־
נערס קלאפּ, פלעגט שנעל איבערבוינען די קרעפטן, פלעגט באהעפטן
די פאָלקס־מאסן איין אן איינפערסטער קראפט און פלעגט אויסקעמפן
דעם זיג.

דערקלערנדיק די סיכעם פון די זיגן פון דער סאָוועט־מאכט, האָט
לענין גיט איין מאָל אונטערגעשטראָכן, אז דאָס סאָוועט־לאַנד איז

1 לענין. וועיק, ב. XXVI, ז. 25.

ניש געווען איינזאם אין קאמפ קעגן דער וועסגווארדיישער קאנטר
 רעוואלוציע און אויסלענדישער איגמערועניצע. דער קאמפ פון דער
 סאָוועטנמאכט און אירע דערפאלגן האָבן ארויסגערופן סימפאטיע און
 הילף בא די ארבעטנדיקע פון גאָר דער וועלט. די ארבעטער פון די
 אויסלענדישע מעלכעס האָבן אָרגאניזירט שטרעקן, זיי פלעגן זיך
 אָפּזאָגן צו לאָדן קריגס־מאמעריאלן פאר די איגמערוענישע און וועס־
 גווארדיישע גענעראלן, זיי פלעגן שאפן „קאָמיטעטן פון טאט“ אונטערן
 לאָזונג — „די הענט אוועק פון רוסלאנד!“. לענין האָט געזאָגט: „ווי
 גאָר די צווישנפעלקערלעכע בורזשואזיע פארמעסט זיך אפ אונדז, כאפן
 זי אָן באמ האנט אירע אייגענע ארבעטער“¹.
 כאנגסטערט דורך לעניגען, האָבן די ארבעטער און פויערימ צע־
 קלאפט די איגמערוענישע און די וועסגווארדייער, געראטעוועט די טאָ־
 וועטנמאכט און די מעלכישע אומאָפּהענגיקע פון זייער היימלאנד.

XII

לענין האָט מױססער־האַפּט דורכגעפירט די סאָוועטישע שיפֿ דורך די שטורעמס פונעם בירגערקריג. אפֿ דער רעוואָלוציע האָבן אָבער געלויפֿט נײַע גרויזאמע געפֿאָרן. באַמ אַריבערגינג פֿונג מילכאַמע צו שאַלעם האָט זיך די פֿאַרמיײַ באַלשעוויקעס צונויפֿגעשטויסן מיט נײַע גיגאַנטישע שוועריקײַטן. די פֿיליאָריקע מילכאַמעס און די אינטערווענציע האָבן דוגירט דאָס לאַנד. די אינדוסטריע, דער טראַנספֿאָרט און די לאַנדווירטשאַפֿט זײַנען געווען צעשטערט. די פֿאַלקס־מאַסן זײַנען געווען מיר. דאָס פֿויערטומ האָט זיך געוואַקלט, אומצופֿרידן מיט דער פֿראַד־ראַוואָלוציע. פֿונג הונגער און מידקײַט האָט זיך געלאָזט פֿילן און אומצופֿרידקײַט אויב צווישן אַ טײַל אַרבעטער. דער קלאַס־סויגע האָט געפרוּווט אויסצוגיין צוליב קאָנטרעוואָלוציאָנערע ציגל די שווע־רע ווירטשאַפֿטלעכע לאַגע פֿונעם פֿאַלקס און די אומצופֿרידקײַט פֿונג די פֿויערימ. דער אַרבעטער־קלאַס האָט געמוזט אָנשטרענגען אלע קוויכעס, קערדייַ בוצוקומען די שוועריקײַטן. לענין האָט געזאָגט אָנגע־מערקט דעם פֿלאַן פֿונג ליקווירירן דעם כּורבֿן, פֿונג אופֿשטעלן און איבערגעשטאַלטן אפֿ אַ סאָציאַליסטישן אויפֿן די פֿאַלקסווירטשאַפֿט. אינ די יאָרן פֿונג בירגערקריג זײַנען אינ צענטער פֿונג לענינס אויפֿ־מערקאָמקײַט געשטאַנען מילכאַמע־פֿראַגן. גאַנצע טעג, און אָפֿט אויב געכט, פֿלעגט ער זײַן פֿאַרגומען מיט די פֿראַגן פֿונג לאַנדשוץ. איצט, פֿונג נאָיאַבער 1920 יאָר, אַרבעט לענין אָנגעשטרענגט פֿאַנאָדער די ווירטשאַפֿטלעכע פֿאַליטיק. אינ דעם פֿאַקט, וואָס די סאָוועט־מעלוכע האָט באַזיגט די אינטערווענטן און וויסגוואַרדייער, האָט ער אַנגעזען נאָך איינ באַשטעטיקונג דערפֿון, אז ס'איז מעגלעך דער זיג פֿונעם סאָציאַליזם באַ אונזן אינ לאַנד. אפֿ דער מאַסקווער קאָנפֿערענץ פֿונג די באַלשעוויקעס אינ נאָיאַבער 1920 יאָר האָט לענין אָנגעוויזן, אז „די קאָמוניסטישע אָרדענונג, די סיסטעם, קאָן געשאפֿן ווערן דורכֿן פֿאַלקטאָריאט, וואָס האָט געזיגט אינ מילכאַמע“¹.

אינ דעקאבער 1920 יאָר האָט לענין פֿונג דער טריבונע פֿונג VIII אַלרוסלענדישן סאָוועט־צוזאַמענפֿאַר אַרויסגערוקט דעם פֿלאַן פֿונג אויפֿ־שטעלן און איבערגעשטאַלטן די פֿאַלקסווירטשאַפֿט פֿונעם לאַנד, דעם פֿלאַן פֿונג שאפֿן דעם עקאָנאָמישן פֿונדאַמענט פֿונעם סאָציאַליזם. ער שטעלט די אויפֿגאַבע: אויפֿשטעלן און אַלעמגלעך אַנטוויקֿל־

לעג די שווערע אינדוסטריע, שאפן פאר דער גאנצער ווירטשאפט, דערנאך אויב פאר דער לאנדווירטשאפט, א גנע טעכנישע באזע פון דער מאָדערנער גרויסער מאַשינ-פראָדוקציע. אזא באזע איז די עלעקטריפיקאציע. „קאָמוניזם — דאָס איז סאָוועטנמאכט פלויס עלעקטריפיקאציע פונעם גאנצן לאַנד...—האָט לענין געזאָגט אפן צוזאמען-פאַר. — בלויז דעמלט, ווען דאָס לאַנד וועט זיין עלעקטריפֿיצירט, ווען פאַר דער אינדוסטריע, פאַר דער לאַנדווירטשאפט און פאַרן טראַנספּאָרט וועט געשאפן ווערן א טעכנישע באזע פון דער מאָדערנער גרויס-אינדוסטריע, ערשט דעמלט וועלן מיר זיין ענדגילטיק“¹.

דאָס איז געווען דער היסטאָרישער פלאַן פון עלעקטריפֿיצירן דאָס לאַנד — דער פלאַן פון גאַנצלאַנד², וואָס איז פאנאנדערגעארבעט גע-וואָרן לויט לענין איניציאטיוו און אונטער זיין אָנפירונג, כאטש אָנטייל פון קאָרעו צוויי הונדערט בעסמע פאַרשייטער פון דער וויסנשאפט און טעכניק. איז אים האָט לענין מיט העלפער שוין באַלויבט די צוקונפֿט. ער האָט געלערנט, אז די גרויסע מאַשינ-אינדוסטריע איז די איינציג-מעגלעכע עקאָנאָמישע באזע פונעם סאָציאַליזם. בלויז א טעכטיקע אינדוסטריע, וואָס באזירט זיך אפ דער עלעקטריפיקאציע פונעם לאַנד, איז פיזיק צו זיכערן די איבערבוינג פון דער צענדליג-טער אינדווירדועלער פּויערשער ווירטשאפט און דאָס אריבערפירן זי אפ רעכט פון גרויסער סאָציאַליסטישער ערד-ארבעט.

„לויט מיין מינונג, — האָט לענין געזאָגט וועגן דעם פלאַן פון עלעקטריפֿיצירן דאָס לאַנד, — איז דאָס אונדזער צווייטע פאדריי-פראָגראַם“³.

דאָס איז געווען א גראַנדעזער פלאַן פון רעקאָנסטרוירן די גאנ-צע פאָלקסווירטשאפט אפ סאָציאַליסטישע יעסידעס. פאַרן פראָלעטאָ-ריאַט איז געשמעלט געוואָרן אַן אופגאבע — א גיגאַנטישע לויט איר פאַרנעם און אַן אומגעהערטע לויט דער דרייטשטיק, ברייטשטיק און גאַנצשטיק פון דער איר. און גלעכצטיק איז עס געווען א וויסנ-שאפטלעכע באגרינדעטע און פראקטישע אבסאָליוט אויספירבארע אופגא-בע. זי איז באשטאנען אין דעם: אין מעשעכ פון 10—20 יאָר לאַכלונג, ענדערן דאָס פאָנעם פון אונדזער ראכטעסדיק היימלאַנד, אפ א ראדי-קאלן אויפן איבערמאכט די פאָלקסווירטשאפט, אויפבויען די סאָציאַ-ליסטישע געזעלשאפט. איז די באדינגונגען פון דער דעמאָטיקער אָרעמקייט און רוניגונג האָט זיך א סאך מענטשן געדאַכט, אז דער פלאַן, וואָס לענין האָט אָנגעמערקט, איז א טרוים, וועלכער וועט קיינ-סאָל נישט פארווירקלעכט ווערן. בלויז לענין האָט געקענט אזוי דרייט-קוקן אין דער צוקונפֿט, גלייבנדיק אין די קויעס פון די מאסן און אין זייער פיזיקלע צו שאפן ווונדער. דאָס לעבן האָט באשטעטיקט

1 לענין. ווערק, ב. XXVI, ז. 46, 47.

2 גאַנצלאַנד — מעלכישע קאָמיטע צו עלעקטריפֿיצירן רוסלאַנד. — Государ-ственная комиссия по электрификации России.

3 לענין. ווערק, ב. XXVI, ז. 45.

לענינים גענאלע געוועזענע. אונטער כאווער סטאלינס אנפירונג איז דער לעניגישער פלאן פון עלעקטריפֿיצירן דאָס לאַנד אויסגעפֿילט מיט אַ מויסרעם.

לעניג האָט פֿאַרויסגעזען, אז די דערפֿאלג פֿון אונדזער סאָציאַליסטישער ביווג וועלן דינען אלס ביישפּיל און מוסטער פֿאַר זיך. ריכט פֿאַרלעטאריאט פֿון יעטווייג קאפיטאליסטישע לאַנד. ער האָט געזאָגט: „אויב רוסלאַנד וועט באדעקט ווערן מיט אַ געדיכטער געזעלעקטרישע סטאנציעס און מעכטיקע טעכנישע אינסטאליאציעס, וועט אונדזער קאָמוניסטישע ווירטשאפטלעכע ביווג ווערן אַ מוסטער פֿאַר דער אַנקומענדיקער סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע אינאיינאַנצם און אינאיינעם“¹.

לעניג און סטאלין האָבן צעקלאַפֿט די פֿרווג פֿון די טראַקטאָרס און פֿון די ריקאָוועס אַראָפּצורייסן דעם פֿלאַן פֿון עלעקטריפֿיצירן דאָס לאַנד. אין אַ בריוו צו לענינגע אין מאַרט 1921 יאָר האָט סטאַלין געגעבן אַ פֿאַרבינדליכע קריטיק פֿון דער פּאָליציע פֿון די טראַקטאָרס קיסטן און ריקאָוועס און באַגלייבט דערמיט האָט ער געגעבן אַן אלע זעמיקע אָפּשאַצונג פֿונעם פֿלאַן גאָטלעך. „א מייסטערשאַפֿט עסקין פֿון אַ ווירקלעכע אַיינזעטלעכע און ווירקלעכע מעלויכישע ווירטשאפטלעכע פֿלאַן געגרינדעט פֿילעכ. אינאיינזעטלעכע — דער איינציקער מאַרקסיסטישער פֿרווג שאַפֿן אונטער דעם סאָוועטישן איבערגעבן פֿון דעם ווירטשאפטלעכע אָפּגעשטאנענעם רוסלאַנד אַ ווירקלעכע רעאלע און באַ די איצטיקע באַדינגונגען איינציק מעגלעכע טעכניש-פֿראַדוצירישע באַזע“².

נאָך דעם, ווי עס האָט זיך געענדיקט דער בירגערקריג און מע האָט אָנגעהויבן אַריבערגיין צו דער פֿרידלעכער ווירטשאפטלעכער ביווג, האָט זיך פֿאַר דער פֿאַרטיי געשטעלט די פֿראַגע וועגן אויסאַרבעטן אַ נעווע אָפּגעשטעלט און אלע פֿראַגע פֿון דעם ווירטשאפטלעכע לעבן פֿונעם לאַנד. דעם צענטראַל-קאָמיטעט איז געווען קלאָר, אז די סיסטעם פֿונעם טריינס-קאָמוניזם האָט זיך אליין אויסגעשעפֿט. עס איז אָפּגעפֿאלן די נייטיקייט אינאיינעם דער פֿראַדראַוווואָרסמקע: מע האָט געדאַרפט געבן די פֿויעריק די מעגלעכקייט אויסנוצן אַ גרויסן טייל פֿון די מויסרעם פֿון זייער פֿראַדקציע. דאָס וואָלט דערלויבט אָפּצולעבן די לאַנדווירטשאַפֿט, דעם סבוירע-אומזאצ, אָפּהייבן די אינדוסטריע, פֿאַרבעסערן די באַזאָרגונג פֿון די שטעט, שאַפֿן אַ נעווע ווירטשאפטלעכע באַזע פֿונעם בונד פֿון די אַרבעטער און פֿויעריק. לעניג האָט געהאלטן, אז איבערבלייבן די יעסודים פֿון דער עקאָנאָמיק פֿונעם לאַנד אַפּ סאָציאַליסטישע פֿרינציפּ, פֿאַרהיילן די שווערע ווונדן, וואָס די מילכאַמעס און די אינטערווענציע האָבן דערלאַנגט דער פֿאַלקסווירטשאַפֿט, איז מעגלעכ בלויז אַפּן גרונט פֿון אַרענצונען אינאיינעם דער דאָזיקער אַרבעט אַפּן ברייטשטן אויפֿן דעם אַרבעטער-קלאַס און זינע פֿראַפּעסאַנעלע אָרגאַניזאציעס. ער האָט און

1 לעניג. ווערק, ב. XXVI, ז. 48.

2 „פֿאַרואַדא“ נומ. 351, 22 דעקאַבער 1930 י.

טערגעשמרצבן, ווי גייטיק עס איז זיך דערשלאָגן, אז די ארבעטער און פויעריק זאָלן פארשטיין, אז לעבן אפן אלטן אויפן איז אומעגלעך, אז מע מוז ענדערן די אלטע עקאָנאָמישע עקזיסטענצ-באדינגן. גונגען און דורכפירן אין לעבן דעם גרויסן ווירטשאפטלעכן פלאן. אפן ערשטן אָרט האָבן זיך ארויסגערוקט די אופגאבן פון אופקלע-רערישער, דערצוגערישער ארבעט. מיר דארפן, האָט געזאָגט לענין, שאפן „א ברייטע און סאָלדע באזע פון איבערצייגונג אונטער אלע נייע פראָדוציר-אופגאבן“¹.

אין אָט דעם אָנגעשטרענגטן מאָמענט, אין דעם מאָמענט, וועגן דאָס לאַנד האָט געהאלטן איך דורכמאכן דעם שארפן קער פון מיל-באָמע צו פרידלעכער ווירטשאפטלעכער בויונג, זענען קעגן לענינגען און קעגן דער פארטיי „ארויסגעטרעטן די טראַצקיסטן. די טראַצקיסטישע פאָליטיק פון „איבערמייסלען די פראָפארטינע“ און מייקעס פאר-וואנדלען זיי אין מעלכע-אָרגאניזען, א פאָליטיק פון הוילן צוואנג און קאָמאנדעווען בענעניע די מאסן האָט געהאט איין איינציקן ציל: אופשטעלן די ארבעטער קעגן דער פארטיי, שפאלטן דעם ארבעטער-קלאס. אזא פאָליטיק וואָלט געווען קאטאסטראָפאל פאר דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט. נאָך די טראַצקיסטן זענען ארויסגעטרעטן אויך די אנדערע „אנטיפארטיישע גרופעס: די „ארבעטער-אָפאָזיציע“, די „דעמאָקראטישע צענטראליסמ“, די „לינקע קאָמוניסמ“. זיי האָבן אָנגעבונדן דער פארטיי די אזויגערופענע דיקסוסיע וועגן די פראָ-פארטיינע.

מיט דער ענערגיע און אומקאָמפראָמיסלעכקייט, וואָס זענען אזוי באראטמערקטש פאר איך, האָט לענין גראַמירט די דאָזיקע אלע סאָנים פון דער פארטיי, די צעשמערער פון דער פארטיי-אייגנזאם. די ארויסטרעמונג פון די טראַצקיסטן און פון די אנדערע „אנטיפארטיישע גרופעס האָט לענין געהאלטן פאר א מאַרש קעגן דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט, פאר א פרוו צו צערניסן דעם בונד פון דעם ארבעטער-קלאס מיטן פויערמום.

קעגן דער פאָליטיש שערלעכער און געפערלעכער טראַצקיסטישער פלאטפאָרמע איז לענין מייקעס ארויסגעטרעטן אפן פלענום פון צק איין נאָיאבער 1920 יאָר. דעם 30 דעקאבער 1920 יאָר האָט לענין געהאלטן א רעדע וועגן די פראָפעסאָנעלע פארטיינע אפ א פארזאם-לונג פון די באַלשעוויקעס די דעלעגאטן פונעם VIII סאָוועט-צוזאמענפאָר און אקטיווע מוער פון דער פראָפארטיינישער באוועגונג. ער האָט באוויזן, אז די טראַצקיסטן באטראכטן די פראָפארטיינע אלס מיליטערישע אָרגאניזאציעס, ער האָט דעמאָסטרירט זייער פרוו קעגן-שמעלן די פראָפארטיינע דער פארטיי, ער האָט באוויזן, ווי געפער-לעך עס זענען פאר דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט די טראַצק-קיסטישע פלאטפאָרמ און די אנדערע „אנטיפארטיישע פלאטפאָרמעס. דעם הויפט-קלאפ האָט לענין געווענדט קעגן די טראַצקיסטן, וואָס זענען געווען די גרונט-קראפט פון די „אנטיפארטיישע גרופירונגען

1 לענין, וועק, ב, XXVI, ז. 74.

אין יאנוואר 1921 יאָר איז לעניג ארויסגעפֿאַרשטעלט קעגן די אָפּפֿאַ-
 זיצונגעלע גרופעס מיט אן ארטיקל, „דער קריזיס פֿונ דער פֿארמיט“
 און מיט דער ברעשור „גאָטאמאָל וועגן די פֿראַפֿאַרייגע“ אין זיי
 האָט לעניג פֿארטיידיקט און פֿאנאנדערגעוויקלט דעם מאַרקסיסטישן
 קוק אפֿ די פֿראַפֿאַרייגע אין דער עפֿאַכע פֿונ דער דיקטאטור פֿונעם
 פֿראַלעמאריאט: די פֿראַפֿאַרייגע — דאָס איז א רעזערוואַר פֿונ דער
 מעלכע-מאכט, א שול פֿונ פֿאַרלייגונג און סאָלידארישקייט, א שול
 פֿונ פֿאַרוואלטונג און ווירטשאפט-פֿירונג, א שול פֿונ קאָמוניזם. ער
 האָט אופֿגעדעקט דעם אנטמאַרקסיסטישן, טעאָרעטיש און פֿאַליטיש
 פעלערהאַפֿטן צוזאנג פֿונ די טראַצקיסטן און אויך פֿונ די בוכארינ-
 צעס און שליאפֿניקאָוצעס צו דער פֿראגע וועגן די פֿראַפֿאַרייגע, ער
 האָט באוויזן, אז זיי פֿאַרשטייט די דאָלעקטיק מיט עקלעקטיזם. לעניג
 האָט גערופֿן די פֿאַרמיט צו געבן אַן ענערגישן ווירערשטאַנד אלע אַג-
 טיבאָלשעוויסטישע גרופעס.

לעניגס קאָלאָקאליער פֿאַרדינסט אין דער פֿראַפֿאַריינישער דיסקו-
 סיע באשטייט דערין, וואָס ער האָט אופֿגעדעקט דעם ווירקלעכן זין
 פֿונ דעם אינערלעכן פֿאַרטיינישן קאמפֿ. ער האָט באוויזן, אז דער קאמפֿ
 פֿונ אלע אנטפֿאַרטיינישע גרופעס איז געווענדט קעגן דער אָנפֿירונג
 דיקער דאָלע פֿונ דער פֿאַרמיט, קעגן דעם בונד פֿונעם ארבעטער-
 קלאס מיטן פֿויערטיגן, קעגן דער דיקטאטור פֿונעם פֿראַלעמאריאט.
 לעניגס זיכערער אָנשפֿאַר אין דעם דאָזיקן קאמפֿ איז געווען סטאַלין.
 לעניג און סטאַלין האָבן אויסגעקעמפט די איינהייט פֿונ דער פֿאַרמיט
 קעגן די אטאקעס פֿונ די סאָנימ פֿונעם לעניניזם.

אין מארט 1921 יאָר האָט זיך געעפֿנט דער X צוזאַמענפֿאַר פֿונ
 דער באָלשעוויסטישער פֿאַרמיט. דעם צוזאַמענפֿאַר האָט צוגעטרייט אין
 מיטן צוזאַמענפֿאַר האָט אָנגעפֿירט לעניג. ער איז געווען דער פֿאַר-
 טרעגער איבער אלע גרונט-פֿראגע: וועגן דער פֿאַליטישער טעטיקייט
 פֿונ צק רפֿפֿ(ב), וועגן דעם גאטור-שטעלער, וועגן דער איינהייט פֿונ
 דער פֿאַרמיט און וועגן דעם אנארכאָ-סינדיקאליסטישן אָפּנייג. ער האָט
 צוגעטרייט די פֿראַיעקטן פֿונ די וויכטיקסטע רעזאָלוציעס.

דער צוזאַמענפֿאַר האָט זיך פֿאַרזאַמלט אין איינעם פֿונ די קרי-
 טישסטע מאָמענטן אין דער געשיכטע פֿונ דער רעוואָלוציע. אין
 פעווראל — מארט איז לאנד מיט דער גאנצער קראפט אויסגע-
 ברענגט א קריזיס אין געביט פֿונ דערגענונג, הייזווארג און טראנס-
 פֿאָרט. עס האָבן זיך פֿאַרשטאַרקט די וואקלונגען אינעם פֿויערטיגן,
 א וואָס פֿאַרן צוזאַמענפֿאַר האָט זיך אָנגעהויבן דער קראַנטשאַדער
 בונט — א נייער פֿרוו פֿונ דער קאָנטרעוואָלוציע אראָפֿצווארפֿן די
 סאָוועטמאכט. די פֿאַרמיט באָלשעוויקעס האָט גאָרוואָס איבערגעלעבט
 א פֿאַרביטערטע דיסקוסיע.

אָנגעפֿירט דורך לעניגע, איז דער צוזאַמענפֿאַר געווען דער קער-
 פֿונקט אי אין פֿראט פֿונ באהעפטן די פֿאַרמיט פֿונעם ארבעטער-קלאס
 אי אין פֿראט פֿונ אויסארבעטן א נייע עקאָנאָמישע פֿאַליטיק.
 אינעם פֿאַרמאָג און אין די ארויסטרעטונגען איבער דער פֿרא-
 גע וועגן דער איינהייט פֿונ דער באָלשעוויסטישער פֿאַרמיט האָט לע-
 264

נין שארפ קריטיקירט אלע אָפּאָזיצאָנעלע גרופעס, זייערע אנטימארק-סיסמישע אָנשויונגען און פּריןציפּלאַנע פּאָליטיקאנערן, האָט אופגע-דעקט זייער אידיינשע פארבינדונג מיט דער קליינבירגערלעכער אָנשטערעוואָליציע. ער האָט אָנגעוויזן, אז דער הויפט-סאכאקל איז יויכטיקסטער אויכפיר פונ דער דיסקוסיע איז: עס דארף געפירט ווערן דער ענערגישסטער קאמפ קעגן פראקצאָנעלקעס, פאר דער איינהייט פונ דער פארטיי, דער צוזאמענפאָר דארף מאכן דעם דאָ-זיכן אויספיר און פארוואנדלען אים אינ א היסכנוועס פאר די מיט-גלדער פונ דער פארטיי, אינ א געזעצ. ער האָט באוויזן דער פאר-טיי, וואָס עס לערנט אונדז די דערפארונג פונ אלע פרעזדיקע רע-וואָליוציעס. ער האָט באוויזן, אז די מינדסטע אָפּשוואכונג פונ דער איינהייט פונ דער פארטיי — דעם אוואנטאד פונעם פראָלעמאריאט פארזיכטערט צו רעסטאורירן די מאכט און דאָס אייגנטום פונ יי-קאפיטאליסטי און פריצים. מיט א וונדערבארער וועמיזטיקייט האָט לענין דעמאסטרירט די געט טאקטיק פונ די קלאסן-סאָניזם, וואָס האָבן אויסגערעכנט אפן קאמפ אינזויניק אינ דער קאָמוניסטישער פארטיי, האָבן אויסגערעכנט אויסגוצ די פארשיידענע אָפּאָזיצאָנעלע גרופעס. „די דאָזיקע סאָניזם, — האָט אָנגעוויזן לענין רעוואָליציע, — האָבן די זיכ איבערצייגט אינ דער האָפענונגסלאָזיקייט פונ א קאָנטרעוואָליציע אונטער אן אָפּן ווענטוארדישן פלאן, שמערענגען איצט אָן אלע קויכעס. אויסצונוצן די מיינונגס-פארשיידנהייט אינ דער ריק, און אזוי צו אנדערש א רוק טאָן די קאָנטרעוואָליציע דורכ דעם, וואָס די מאכט וועט איבערגעגעבן ווערן יענע פּאָליטישע גרופירונגען, וואָס זענען אויסערלעכ מער גויע צו אָנערקענען די סאָוועט-מאכט“¹. לויט לעניןס פּאָרשלאָג האָט דער צוזאמענפאָר אָנגענומען א רע-וואָליציע, „וועגן דער איינהייט פונ דער פארטיי“. איר באדייטונג איז צעקלאפן די אנטילענינישע גרופירונגען, אינ פארפעסטיקן די איי-הייט פונ דער באַלשעוויסטישער פארטיי אינ אויסשליסלעכ גרויס. דער צוזאמענפאָר האָט אויך אָנגענומען א רעוואָליציע, „וועגן דעם סינדיקאליסטישן און אנארכיסטישן אָפּגיי אינ אונדזער פארטיי“. די דאָזיקע רעוואָליציע איז פאָרגעלייגט געוואָרן דורכ לענינען און איז געווען עגן פארבונדן מיט דער רעוואָליציע, „וועגן דער פארטיי-איינהייט“. אינ איר האָט דער צוזאמענפאָר פארורטיילט די אזויגערופענע „ארבעטער-אָפּאָזיציע“ און האָט אָנערקענט, אז דאָס פראָפאגאנדירן די אידיען פונעם אנארכיסטיש-סינדיקאליסטישן אָפּ-גיי פאָרט זיכ גיט מיט דער אָנגעהעריקייט צו דער קאָמוניסטישער פארטיי. דער צוזאמענפאָר האָט גערופן די פארטיי צו קעמפן קעגן דעם דאָזיקן אָפּגיי.

לענין האָט אָנגענומען אנטישיידענע מיטלען צו פארפעסטיקן דעם שטאב פונ דער רעוואָליציע — דעם צענטראל-קאָמיטעט. אינ צק זי-נען אן סעוויילט געוואָרן די פעסטע און אויסגערנומען באַלשעזי-

1 „אקספּ (ב) אינ רעוואָליציניזם“, ט. I, 1940, ז. 365.

קעם: לענין, סטאלין, מאַלעטאָוו, וואָרענאָו, קאלינין, דזערושנינסקי, אָרדזשאַניקידזע, פּרונזע, קיראָוו, קויבישעוו און אנדערע.

צעקלאפט די אָפּפּאָזיציע, האָט לענין באהעפט די פארטיי, גרייט: דיק זי צו גייע שלאכטן קעגן די סאָנימ, צום גנעם קאמפ קעגן שווע-ריקטיג. דאָס האָט געזיכערט דעם דערפאַל פון דעם שארפן קער, וואָס די פארטיי האָט געמאכט אין דער עקאָנאָמישער פּאָליטיק.

לענין איז געווען דער שעפער און אָניצאמאָר פון דעם היסטאָ-רישן באשלוס פונעם X צוזאמענפאַר וועגן אריבערגיין פון פּראָ-ראַדזשיאַרסמקע צום דערנערונגס-שטייער, וועגן אריבערגיין צו דער נײַער עקאָנאָמישער פּאָליטיק.

נאָך א ציט פארן צוזאמענפאַר האָט לענין אופמערקזאם און אַלזשיטיק דורכגעטראכט די פראגע וועגן די וועגן און פּאַרמען פון בויען דעם סאָציאַליזם אין א קליינפויערדיש לאנד, וועגן די קעגן-זיטיקע באצונגען צווישן דעם ארבעטער-קלאס און דעם פויערטיג, וועגן דער גייער עקאָנאָמישער באזע פון זייער בונד. ארויסטרעטן: דיק אפ א דיסקוסיע-פארזאמלונג דעם 30 דעקאבער 1920 יאָר, האָט ער אָנגעוויזן, אז אין רעזולטאט פון דעם אריבערגאנג פון מיטל-קאָמי צו ווירטשאפטלעכער בויונג, „ענדערט זיך די באצונג פונעם קלאס פּראָלעטאריאט צו דעם קלאס פויערטיג“, אז „דערצו דארף מען זיך אופמערקזאם צוקוקן“, אז „ביז מיר האָבן זיך נישט צוגעקוקט, דארף מען קענען אויסווארטן“¹. און לענין האָט זיך אופמערקזאם און פאַר-שעריש צוגעקוקט צו דעם, וואָס עס קומט פאַר אינעם פויערטיג, ער האָט שטודירט מאטעריאַלן, בריוו פון פויערטיג, האָט נישט איין מאָל געשמועסט מיט פויערטיג. אין דעקאבער 1920 יאָר האָט לענין אָנטייל גענומען אין א באראטונג פון אומפארטייגשע פויערטיג — דע-לעגאטן פון דעם אַרוסלענדישן סאָוועט-צוזאמענפאַר. ער האָט זיך אופמערקזאם צוגעהערט צו די הייסע דעבאטן, וואָס האָבן זיך פא-גאנדערענוויקלט אפ דער באראטונג. דאָס זינגען געווען דעבאטן וועגן די סאמע אָנגעווייטיקטע פראגן פונעם פויערטיג לעבן, ער האָט זאָרג-זאם פארשריבן די ארויסטרעטונגען פון די אומפארטייגשע פויערטיג. זינגען נאָמיצן האָט לענין פאנאנדערגעשיקט די מיטגלידער פון צק און די פאָלקס-קאָמיסאָרן, קעדיי צו באקענען זיי מיט די באדערפענישן פון די פויערטיג.

דעם 8 פעברואר האָט לענין צוגעפגעשטעלט דעם „פּאָרליאָמענט, ערשטן עסקין פון די טעזיס וועגן די פויערטיג“. אין איינע זינגען ארויסגערוקט געוואָרן פאָלגנדיקע מאַמענטן:

1. „באפרידיקן דעם פארלאנג פון דעם אומפארטייגשן פויערטיג צו פארבייטן די ראדזשיאַרסמקע (אין זיין פון צונעמען די מויערסעס) מיט טווע-שטייער.

2. פארקלענערן דעם דאָזיקן שטייער אין פארגלעבן מיט דער פאראַרְיקער ראדזשיאַרסמקע.

3. אננשטימען מיטן פרינציפ, אז די גרייט פונעם שטייער זאל אפהענגיק זיין פון דער פליכטיקייט פונעם ערד-ארבעטער אין זיין פון פארקלענערן דעם פראצענט שטייער, ווען עס ווערט גרעסער די פליכטיקייט פונעם ערד-ארבעטער.

4. געבן דעם ערד-ארבעטער מער פרייהייט אויסצונוצן אין דעם אָרטיקן ווירטשאפטלעכן אומזאץ זינע מוירערס, וואָס בלייבן באַ אימ איבער נאָכן שטייער, באַ דעם באדינג, אז ער זאל שטעל און אין דער פולער מאָס אריינשראָגן דעם שטייער¹.

אזוי איז אין דעם דאָזיקן דאָקומענט, וואָס איז באשיידן אָנע-רופן געוואָרן „פאַרלויפיקער, ערשטער עסקין“, אָנגעמערקט געוואָרן דער אריבערגאנג צו דער ניער עקאָנאָמישער פּאָליטיק.

אין לענינס פאַרטראַג „וועגן נאטורעלן שטייער“, וואָס ער האָט געהאַלטן אפן פארטיי-צוואמענפאַר, איז אלזשיט טעאָרעטיש באגרייט דעם געוואָרן דער אריבערגאנג צום נעפ (נייע עקאָנאָמישע פּאָליטיק), עס איז קלאָר און דעפילעכ פאַרמולירט געוואָרן די פּאָליטישע גרונט-אופגאבע — די נייטיקייט פון אננשמעלן אן עקאָנאָמישן בונד פונעם ארבעטער-קלאס מיטן פויערטומ איז דער בוינג פונעם סאָציאַליזם. די אופגאבע פון לענינס פלאן פון דער ניער עקאָנאָמישער פאַ-ליטיק איז געווען — אופבויען דעם פונדאמענט פון דער סאָציאַליס-טישער עקאָנאָמיק מיט די קרעפטן פון די ארבעטער און פויערימ. דער ערשטער שריט פונעם נעפ איז געווען דאָס, וואָס די פראָדרא-וויאָרסטקע איז פארביטן געוואָרן מיטן דערגערונגס-שטייער, וועלכער איז געווען קלענער איידער די ראזוויאָרסטקע. די פויערימ האָבן בא-קומען די מעגלעכקייט פריי צו שאפן זיך מיט זייערע מוירערס. די פרייהייט פון האנדל וועט פון אָנהייב ברענגען, האָט אָנגעוויזן לענינס, צו א געוויסער אופלעבונג פונעם קאפיטאַליזם אין לאנד, מע דארף זיך אָבער נישט שרעקן דערפאר. לענינס האָט געהאַלטן, אז א געוויסע פרייהייט פונעם סבוירע-אומזאץ וועט פארינטערעסירן די פויערימ, וועט העכערן די פראָדוקטיווקייט פון זייער ארבעט און וועט ברענגען צו א שנעלן אופשטייגן פון דער לאנדווירטשאפט. אפ דער דאָזיקער באזע וועט מיט שנעלע טעמפן גיין די אופשטעלונג פון דער מעל-כע-אינדוסטריע, וועט גיין די ארויסשטויסונג פונעם פרוואט-קאפי-טאַל. אָנגעזאמלט קויכעס און מיטלען, וועט מען קענען שאפן א מעכטיקע אינדוסטריע — די עקאָנאָמישע באזע פונעם סאָציאַליזם, און דערנאָך וועט מען קענען אריבערגיין צום אננשיידענעם אָנגריי, קעדיי צו פארגרייכטן די רעשמלעכ פונעם קאפיטאַליזם אין לאנד.

לענינס האָט אָנגעוויזן, אז די פּאָליטיק פון קריגס-קאָמוניזם, צו וועלכער עס האָבן אונדז געצווינגען די מילכאַמע און דער כורבן, איז נישט געווען און האָט נישט געקענט זיין קיין פּאָליטיק, וואָס אנטשפרעכט די ווירטשאפטלעכע אופגאבע פונעם פראָלעטאַריאט און פון די גרונט-מאסן פויערטומ אין די נייע באדינגונגען. דאָס איז געווען א ציט-וועלליק מאָסמיטל.

דער קריגס-קאָמוניזם איז געווען א פרוו צו איינעמען די פעס-
טונג פון די קאפיטאליסטישע עלעמענטן אין שמאָט און אין דאָרף-
דורכ א שטורעם-אטאקע. אין אַט דעם אָנגריפ אין די פארמי פאר-
לאָפן ווייט פאָרויס, ריזיקירנדיק אָפצוריסן זיך פון איר באזע. לענין
האָט פאָרגעלייגט אָפערעטן אפ א געוויסער צייט א ביסל געענטער
צום אייגענעם הינטערלאנד, אריבערגיין פון שטורעם צו א מער דוי-
ערנדיקער באלאגערונג פון דער פעסטונג, קעדי אָנזאמלען קויכעס
און ווידער אָנהייבן דעם אָנגריפ. די טראַקציעס און אנדערע אנט-
פארטייגשע גרופירונגען, וואָס זייער ליניע איז געווען רעסטרואוירן
דעם קאפיטאליזם בא אונדז אין לאנד, האָבן געפרוהט פאָרשטעלן
די זאך אזוי, אז די גנע עקאָנאָמישע פאָליטיק איז דורכאויס בלויז
א צוריק-מארש. לענין האָט געגעבן א ביו גאָר אנטשיידענעם ווידער-
שטאנד דער דאָזיקער טיפ שעדלעכער אנטפארטייגשער אויסשטעלונג
פונעם געפ.

אזוי האָט די פארמי באַלשעוויקעס אונטער לענינס אָנפירונג אין
א ביו גאָר אָנגעשטרענגטער שיטאציע געמאכט א שארפן קער פון
קריגס-קאָמוניזם צו דער גנער עקאָנאָמישער פאָליטיק און האָט גע-
זיכערט א פעסטן עקאָנאָמישן בונד פונעם ארבעטער-קלאס מיטן פוי-
ערטום, קעדי צו בויען דעם סאָציאליזם. אין אַט דעם קער האָט
זיך ארויסגעוויזן לענינס גענאלע רעוואָלוציאָנערע פאָרויסזעוונג, האָט
זיך ארויסגעוויזן די קלוגשאפטלעכקייט פון דער לענינישער פאָליטיק.
נאָכן X צוזאמענפאָר האָט דאָס הויפט-אָרט אין לענינס טעטי-
קייט פארנומען די גנע עקאָנאָמישע פאָליטיק — מעארעמיש פאנא-
דערארבעטן און אופקלערן זי, פראקטיש דורכפירן זי אין לעבן, אי-
בערבויען די גאנצע ווירטשאפטלעכע בויגנען אפ די יעסידעס פון
געפ.

גלעב נאָכן צוזאמענפאָר האָט לענין אָנגעהויבן שרעבן און אי-
אפרעל האָט ער פארענדיקט זיין באוויססע בראַשור „וועגן דעם דער-
גערונגס-שטענער“. אינ דער בראַשור האָט לענין באוויזן, וואזוי די
גנע עקאָנאָמישע פאָליטיק איז פארבונדן מיטן פלאן פון צוטרעטן
צו דער סאָציאליסטישער בויגנע, וועלכע ער האָט פאנאדערגעארבעט
נאָך פריילינג 1918 יאָר, ער האָט אין איר געגעבן אינ אלעמיינע און
אויסשעפנדיקע באגריפונג פון געפ אלס פאָליטיק, וואָס זיכערט די
אופבויע פונעם סאָציאליזם. לענין האָט אָנגעוויזן, אז די סאָוועטישע
עקאָנאָמיק פון יענעם פערנאָד איז אג אַבערגאנגס-עקאָנאָמיק, אינ
איר באהעפטן זיך די עלעמענטן פון פינף פארשיידענע סאָציאל-עקאָ-
נאָמישע סטרוקטורן: פארמארכאלע, ד. ה. אין א באדייטנדיקער מאָס
פרימאטיווע פויערימ-ווירטשאפט; קליינע סבוירע-ווירטשאפט (אהער גע-
הערן די מעהעט פויערימ פון די, וואָס פארקויפן מווע); פרווואט-
ווירטשאפטלעכער קאפיטאליזם; מעלכע-קאפיטאליזם; סאָציאליזם. עס
איז גייט און פאָרם פונעם אריבערגאנג צום סאָציאליזם, וואָס זאָל
זיך רעכענען מיט דער פויערשער עקאָנאָמיק, וואָס זאָל זי געמען אלס
אויסגאנג-פונקט. די גנע עקאָנאָמישע פאָליטיק איז אויסגערעכנט אפ
זיג פונעם סאָציאליזם, אפ אריינצויען די גרונט-מאסן פויערטום אי-

דער סאָציאליסטישער ביווג. די גרונט-אופגאבע פונעם נעם איז אונז
 בויען די עקאָנאָמישע באזע פונעם סאָציאליזם, אופבויען דעם פונעם
 דאמענט פון דער סאָציאליסטישער עקאָנאָמיק, אריבערפירן די קליינע
 סבוירעדיקע פויעריג-ווירטשאפט אפן וועג פון גרויסער סאָציאליסטישער
 שער פראָדוקציע.

אינאפן אפרעק איז לענין ארויסגעטראָגן מיט א פארטרעגן אפ א
 פארזאמלונג פונעם מאַסקווער פארטיי-אקטיוו, אינאפן — אפ דער X
 אלרוסלענדישער קאָנסערענץ פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי, זי
 מער — אפן III קאָנסערענץ פון קאָמינטערן, הארבס — מיט פאָר-
 טראָגן אפן II אלרוסלענדישע צוזאמענפאָר פון פאָליט-אופקלערער
 שע פוער און אפ דער מאַסקווער גובערניאלער פארטיי-קאָנסערענץ.
 אינאפן יענער צייט האָט ער אויך אָנגעשריבן די באוויסע ארטיקלעך
 „צום פערטן יאָרטאָג פון דער אָקטיאבער-רעוואָלוציע“ און „וועג
 דער באדעטונג פון גאָלד אינאפן און נאָכן פולן זיג פונעם סאָציאלי-
 ליזם“. אינאפן די דאָזיקע אלע ארויסגערעכענטע — פארטרעגן, ארטיקל-
 לעג — האָט לענין אופגעקלערט דעם זיג פון דער נעכער עקאָנאָמישער
 פאָליטיק, אירע אופגאבע, די וועג און מעטאָדן פון דורכפירן זי.
 האָט ערסידער געזעגן זיך דערשלאָגן, אז זי זאָל דורכגעפירט ווערן
 אינאפן לעבן.

דער נעם באדעט, האָט ערסידער אונטערגעשטראָכן לענין,
 פארביטערטער קאמפ אפ לעבן און טויט צווישן דעם קאפיטאליזם
 און דעם סאָציאליזם, א קאמפ לויטן פרינציפ „ווער — וועמע“ לענין
 האָט געלערנט די פארטיי מיט אלע מיטלען פארפעסטיקן די דיקטאט-
 טור פונעם פראָלעטאריאט און איר באזע — דעם בונד פון די אר-
 בעטער און פויעריג, פירן א ערסידערדיקן קאמפ קעגן די אינטר-
 געס פון די קלאסע-סאָגנא.

לענין האָט גערופן די פארטיי ענערגיש פעסטיקן די קריגס-מעכ-
 טיקייט פון אונדזער מעלכע: „זינט אפ דער וואכ, — האָט ער גי-
 איינ מאָל געזאָגט, — היט אָפ די שוועפיינקייט פון אונדזער לאנד און
 פון אונדזער רויטער ארמיי, ווי האָט שווארצאפא פון אויך, און גע-
 דענקט, אז קיינ אפשוואכונג... האָבן מיר נישט קיין רעכט צו דערלאָזן
 אפ קיינ איינ רענע“¹. מע טאָר אונדז נישט טרעפן נישט צוגעגרייטע.
 „מיר האָבן געענדיקט איינ פערזאָך פון מילכאָמעס, מיר דארפן זיך
 גרייטן צו א צווייטן; גאָר וועג ער וועט קומען, ווייסט מיר נישט, אינאפן
 מע דארפן מאכן אזוי, אז וועג ער וועט קומען, זאָלן מיר שטיין אפ
 דער געהעריקער הייב“².

לענין האָט באוויזן, אז די נעכער עקאָנאָמישע פאָליטיק האָט אן
 אינגערנאציאנאלע באדעטונג. „פאקטיש איז דאָס אן אופגאבע, וועלכע
 נע וועט שטיין פאר אלע סאָציאליסטישע... די נעכער געזעלשאפט, וועלכע
 וועט זיך באווייזן אפן בונד פון די ארבעטער און פויעריג, איז אויך
 פארמיטלעכ. פרוער צי שפעטער, מיט צוואנציק יאָר פרוער אָדער

1 לענין. וועק, ב. XXVII, ז. 120.

2 לענין. וועק, ב. XXVI, ז. 35.

מיט צוואנציק יאָר שפּעטער, וועט זי קומען, און פאר איר, פאר דער דאָזיקער געזעלשאפט, העלפן מיר אויסארבעטן די פאָרמען פונעם בונד פון די ארבעטער און פויערימ, ווען מיר האָרעוועג איבערן לייג אונדזער גנע עקאָנאָמישע פאָליטיק.¹

די מעלוכע-מעטיקט פון לענינען אלס דאָש פון דער רעגירונג פון דער ערשטער אין דער וועלט סאָוועטן-רעפובליק איז געווען אין דעם פערזאָן אויסערנעוויינלעכ פילזשימיק און פארשיידנארטיק. ביי אים פון עלעקטראַטאנציעס און קאָאָפּעראציע; פארזי-קאמפאניע און פישפאנג; טראנספאָרט און עלעקטרישע אקער-אניזם; קאמפ מיט היינער און דער יאָוויסער-האנדל; פינאנס און פארבעסערונג פונעם לעבנס-שטייגער פון די געלערנטע; בויער-מאשינעס פאר דאָנבאס און ראדנאָ; שולן און גאפּע-ציסטערנעס; באַזאָרגונג פון די מאַסןקווער און פערטראָגראדער ארבעטער און א געאָגראפישער לערנ-אמלאס; היד-ראַ-טאָרפ און א ווערטערבוכ פון דער מאָדערנער רוסישער שפראכ „פון פושיקין ביז גאָרקי“ — אין די אלע פראגן, פונקט ווי אין פיל אנדערע, איז לענין דעמאל אַרענגעדערגעט, האָט זיך מיט זיי אלע פארגומען. ער האָט דיסקאטירט אלע געסטע דערגרייכונגען פון דער פאָטערלענדישער און אויסלענדישער וויסנשאפט און טעכניק, האָט אָנגענומען מיטלענ מאקסימאל אויסצוגעבן און איינגעלידערט אין אונדז דער ווירטשאפט דאָס אלץ, וואָס האָט געקאָנט העלפן דער שנעלער ווירטשאפטלעכער אופלעבונג פונעם לאנד.

אין צענטער פון לענינס גאנצער ארבעט איז אָבער געשטאנען די ליקווידאציע פונעם ווירטשאפטלעכע קרויז, דאָס אויספילן דעם פלאַן פון דער סאָציאַליסטישער בויגן אפ די רעלטן פון דער גנער עקאָנאָמישער פאָליטיק.

לענין האָט פעסט און קאָנסעקווענט אָנגעפירט מיטן צוריקטריט, וועלכע די פארטיי באַלשעוויקעס האָט פאָרגענומען אין אָנהייב געפ. ער האָט קלאָר פאָרויסגעזען, אז דער דאָזיקער צוריקטריט וועט געבן „א ברייטערן פראָנט פארן אָנגריפ אין דער גאָנעםסטער צוקונפט“ און וועט מאכן „דעם בונד פון די ארבעטער און פויערימ — די באַזע פון אונדזער גאנצער סאָוועטישער רעוואָלוציע, פון אונדזער גאנצער סאָוועטישער רעפובליק, אומבאזיגבאר.“ דער דאָזיקער אָנגריפ האָט לויט לענינס אידײ געדארפט זיכערן דעם צוזאמענשלוס מיט דער פויערימ-ווירטשאפט, ער האָט געדארפט באפריי דיקן אירע דרינגענדיקע ווירטשאפטלעכע באדערפענישן, זיכערן דעם פעסטן עקאָנאָמישן בונד מיט איר, „דאָס העכערן די פראָדוקטיוו-קרעפטן אין דער ערשטער ריי, דאָס אופשטעלן די גרויס-אינ-דוסטריע“.² דער דאָזיקער פראגע האָט לענין אָפגעגעבן א סאכ קוין כעס, אופמערקזאמקייט, ענערגיע.

א סאכ אופמערקזאמקייט גיט לענין אָפ דער ארבעט פון אָנגא-ניזירן די פלאַנירונג פון דער פאָלקסווירטשאפט. „מע קען גיט אר-בעטן, גיט האָבנדיק קיין פלאַן, וואָס איז אויסגעדעכט אפ א לענ-“

1 לענין. ווערק, ב. XXVII, ז. 140—141.

2 לענין-זאמלונג XXIII, ז. 286, 287.

גערן פערנאך און אפ אפ ערנסטן דערפאלג¹, — האָט ער געזאָגט.
לויט זיין איניציאטיוו איז געשאפן געוואָרן די מעלכישע פלאַנ-קאַ-
מיסיע (מעלכע=פלאַנ). די גרונט=אופגאבע פונעם מעלכע=פלאַנ איז
געווען פאנאנדערארבעטן אן איינהעמלעכע מעלכישע ווירטשאפטלעכע
פלאַנ און אכטונג געבן נאָך דעם, ווי ער ווערט פארווירקלעכט. ער האָט
געדארפט פלאַנירן דאָס גאנצע ווירטשאפטלעכע לעבן פונעם לאַנד
אזוי, אז עס זאָל וואקסן דאָס געזעלשאפטלעכע ריכטומ, עס זאָל קע-
סיידער שטייגן דער מאטעריעלער און קולטורעלער ניוואָ פון די אר-
בעטנדיקע, עס זאָל זיך פארפעסטיקן די אומאָפּהענגיקע און פא-
שמארקן די שוועפייזיקע פון דער סאָוועטן-רעפּובליק. קעד"י די פראַק-
ראם פון אופבויען דעם סאָציאליזם, וועלכע לעגט האָט אָנגעמערקט,
זאָל פארווירקלעכט ווערן, האָט געדארפט שטייגן און זיך פאשמארקן
די דאָלע פונעם פלאַנ-פרינציפ אינאונדער ווירטשאפט און עס האָט
געדארפט אלץ גרעסער ווערן די ווירקונג פון דער דיקטאטור פונעם
פראַקטאריאט אפן גאנצן גאנצן פונעם ווירטשאפטלעכע לעבן פונעם לאַנד.
לעגט האָט זיך אופמערקזאם צוגעקוקט צו דער ארבעט פונעם
מעלכע=פלאַנ, ער האָט איר קעסיידער געגעבן א ריכטונג, האָט אָ-
געמערקט קאדענעסער, געגעבן זיי אָנפירנדיקע אָנזעצונגען. ער האָט
גענערגיש זיך געזען דערשלאָגן, אז די פלאַנירונג זאָל גיט זיין אָפּגע-
ריכט פונעם רעאלן באַדן; ער האָט געפאָדערט, אז באַגלעב מיטן
פערספּעקטיוו=פלאַנ, זאָלס איז אויסגערעכנט אפ א ריי יאָר, זאָלס
צוגעפונעשטעלט ווערן פלענער אפ א יאָר און אפ עטלעכע באַדאָשימ.
אויספילן און איבערשטייגן די פלענער, האָט ער אָנגעוואָן, הייסט
„פארקירצט דעם פערנאך פון הונגער, קעלט און אָרעמקייט“.

לעגט האָט פארווירקלעכט די מאָגלעכע אָנפירונג מיטן אויס-
פילן דעם פלאַנ פון עלעקטריפּיצירן דאָס לאַנד. ער האָט אופמערק-
זאם נאָכגעשפּירט נאָך דעם, ווי עס גייט די בויען פון די עלעכ-
טראָססאנציעס, וואָס זינגען געווען אָנגעמערקט לויטן פלאַנ, באוויי-
דערס, פון דער קאשירער און פון דער וואָלכאָווער סטאנציע — די
ערשטע סטאנציעס, וואָס זינגען געבויט געוואָרן לויטן פלאַנ פון גא-
עלרץ, ער האָט זיך פארנומען מיט די פראַגן פון מאטעריעל=מעכני-
שער באַזאָרגונג און דערנערונגס=באזאָרגונג פון די גע=בויענען, ער
האָט געזען, אז די בויענען זאָלן צו דער צייט באקומען אויסשטא-
טונג, מאטעריאל און אפאראטור, ער האָט זיך אינעמערסירט מיט
דער קוואליטעט פון די בויענס=ארבעטן, קאנטראָלירט, צי זינגען די
אונטערנעמונגען גרייט צום אופנעמען דעם שטראָם פון די גע=סטאנ-
ציעס. לעגט האָט מאָביליזירט די פארטיי און די ארבעטנדיקע מאַסן
צום קאמפ פארגן דערפאלגרייכע אויספילן דעם ערשטן פאָקסוואַר-
שאפטלעכע פלאַנ.

אנטשפּרעכיק צום פלאַנ פון אופהייבן די לאַנדווירטשאפט, פון
אופשטעלן די אינדוסטריע, דעם טראַנספּאָרט האָט זיך אָרגאניזירט
אויך דער ווירטשאפטלעכער אפאראט פונעם לאַנד. א גרויסע בא-
דעמונג איז פארווירקלעכט די דאָזיקע אופגאבע האָט געהאט דע-

„אָנזאָג פונעם ראש פאר ארבעט און שוץ צו די אַרטיקע סאָוועט־שע אינסטיטוציעס“ וועגן די גרונט־אופגאבע אין געביט פון דער ווירטשאפטלעכער ביווג. פאנאדערנעארבעט דעם דאָזיקן „אָנזאָג“ וואָס לעגט.

לעגט דער „אָנזאָג“ האָט אַן אַרטיקלעכע באדעטונג, און האָט דעריבער מיט זיין גאנצער ענערגיע געזען צו פארשנעלערן די לייזונג פון דער דאָזיקער פראגע. דער „אָנזאָג“ איז באהאנדלט געוואָרן אפּן IV אַלרוסלענדישן פראָפארטיי־ענצואמענפאָר, אפּן IV צואמענפאָר פון די ראש פאר פאָלקסווירטשאפט און אפּן דער X אַלרוסלענדישער פארטיי־קאָנפערענץ. לעגט האָט גענעשריבן א ריי בריוו וועגן דעם „אָנזאָג“, ער איז ארויסגעטראָגן מיט א דע־דע אפּ דער סעסיע פון וועק.

מיט א גוואלדיקער אופמערקזאמקייט האָט לעגט קאָנטראָלירט, וואווי דער „אָנזאָג“ ווערט דורכגעפירט אין לעבן אפּ די ערשטער. ער האָט געהאלטן, אז דער „אָנזאָג“ — דאָס איז דער אָנהייב פון פארווירקלעכן זיין אידיי פון מאסן־קאָנטראָל מיטאד די ערשטער יאר בער דער ארבעט פון צענטער, א מעפאָד פון צוציען די אומפאר־טייטשע, וואָס זינען איבערגעגעבן דער סאָציאליסטישער ביווג, אין די אָרגאנען פון דער מעלכישער אָנפירונג מיטן לאנד.

צוציען די מאסן צו דער פארוואלטונג מיט דער מעלכע, האָט לעגט געהאלטן, איז איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבע. ער האָט קען סיידער געלערנט, אז די סאָוועט־מאכט שטרעבט צוציען אלע ארבע־טנדיקע, פארטיי־ישע און אומפארטיי־ישע, מאנצבלעט און פרויען צום אקטיוון אָנטייל אין דער מעלכישער און ווירטשאפטלעכער ביווג.

דערציענדיק די מאסן, האָט לעגט גלעכצייטיק זיך געלערנט בא די מאסן. לעגט האָט אָן ראטמאָנעס געשטעמפלט די אלע, וואָס האָט זיך צו די מאסן פון אויבן אראָפּ, וואָס פרוווגן בלויז לערנען זיי, פארגעסנדיק וועגן דער גוויסווענדיקייט אליין זיך לערנען בא די מאסן, באזונדער דאָס, וואָס זיי מוען, זאָרגזאם שטודירן און פאר־אלגעמיינערן די פראקטישע קאמפ־דערפארונג פון די מאסן.

מיט מיינונגער פערעם איז לעגט געווען פארבונדן מיט די ברייט־סטע מאסן ארבעטער און פויערימ און האָט לענדליש געזוכט און זיך באמיט אנטשטעלן נייע פארבינדונגען. אין יאנואר 1921 יאָר האָט לעגט געשריבן צום רעדאקטאָר פון דער צענטונג „בעדנאָטא“: „צי וועט איר מיר גיט אַשרעבן קורצ (צוויי—דרע זימלעכע מאקסי־מום). וויפל בריוו פון פויערימ באקומט די „בעדנאָטא“? וואָס איז פאראן וויכטיקס (באזונדערס וויכטיקס) און גיט אין די דאָזיקע בריוו? שפייגלונג? טאָג־פראגע? צי קאָן מען גיט איין מאָל אין צוויי כאדאָשימ באקומען אויך די בריוו“.

באגעגענישן, שמועסן מיט ארבעטער און פויערימ, ארויסטרעטונג גען אפּ מיטגעגען, אפּ ברייטע פראָדוציר־קאָנפערענצן פון די פראָפע־סאָנעלע פארטיינען, אפּ קאָנפערענצן פון אומפארטיי־ישע ארבעטער

אין פויערום, אפ באראטונגען פון די אומפארמישע דעלעגאטן פון צוזאמענפאָרן, אפ פילצאָליקע פארוואַלונגען, שמועסן מיט אַרבעטער און דאָרפֿקאָרן, דאָס שטודירן די באַקומענע בריוו — דאָס זינגען די קינאלן פון לענינס פארבינדונג מיט די מאַסן.

דער טיפֿסטער גלויבן אין די מאַסן איז געווען לענינס כאַראַקטעריסטישער שטריק. פעסטונגן די פארבינדונג מיט די מאַסן — ווייַזט דעם הערן לענין גיט אויפֿ צו דערמאָנען דער פארטיי. „מיר קאָנען פארוואַלטן בלויז דעמלט, ווען מיר דריקן ריכטיק אויס דאָס, וואָס דאָס פאָלק באַזיניקט“¹; — האָט לענין געזאָגט פּרילינג 1922 יאָר אפּן XI צוזאמענפאָר. דאָס פאָלק האָט געוואַלט וועגן לענינס ליבע צו איינע און האָט אים גרענעצלאָז געגלייבט. די אַרבעטער האָבן געזאָגט: „לענין — דאָס זינגען מיר אליין“.

אין זיין רעדע אפּן אָונט פון די קרעמלין־קאָנסאָרט האָט באַזערט סטאַלין אזוי באַראַקטערזירט לענינס גלויבן אין די מאַסן: „איבן ווייס גיט נאָך אַ צווייטן רעוואָלוציאָנער, וואָס זאָל אזוי טיפֿ גלויבן אין די שעפּערישע קרעפֿטן פונעם פּראָלעטאריאט און אין דער דע־וואָלוציאָנערער צוועקמעסיקייט פון זיין קלאַס־אינסטיטוט, ווי לענין... פונדאָנען שטאַמט דאָס אומדערמיטלעכע פּריידיקן לענינס: לערנען זיך באַ די מאַסן, באַזיניקן זייערע מאַסן, זאָרגאָבן דערלערנען די פראַקטישע דערפארונג פונעם קאמפֿ פון די מאַסן.“

דער גלויבן אין די שעפּערישע קרעפֿטן פון די מאַסן — דאָס איז יענע באַזונדערקייט אין לענינס טעטיקייט, וואָס פלעגט אים געבן די מעגלעכקייט צו באַזיניקן די סמיכע און ריכטן איר באַוועגונג אין שטראָם פון דער פּראָלעטארישער רעוואָלוציע“².

לענין, וואָס האָט פֿונט געהאט טומל, וואָס האָט געפאָדערט אין אלע פאָרשטעלונגן און באַשיידנקייט, איז אליין געווען אַ מוסטער פון אויסערנעוויינלעכער באַשיידנקייט. די אַרבעטער האָבן אזוי כאַראַקטעריזירט לענינס פּאַשטעס: „ער איז פאָשעט, ווי דער עמעס“. „אָס די פאָשעטקייט און באַשיידנקייט לענינס, אָס די שטרעבונג צו פארבלייבן אומבאַמערקט אָדער, יעדנפאלס, גיט וואַרפֿן זיך אין די אויגן און גיט אונטערשטריכט זיין הויכע לאַגע, — דער דאָזיקער שטריק איז איינע פון די שטאַרקסטע זייטן באַ לענינען, אלס גנעם פירער פון גנע מאַסן, פאָשעט און געוויינלעכע מאַסן פון די טיפֿסטע „אונטערשטע שיכטן“ פון דער מענטששחט“³.

לענין האָט געהאַלטן, אז דער מעלכע־אפּפּאַראַט שפּילט אַן אויסשליסלעכ וויכטיקע ראָלע אין דער סאָציאַליסטישער איבערגעשטאַל־פונג פונעם לאַנד און אין פארפּעסטיקן דעם בונד פונעם אַרבעטער־קלאַס מיטן פּויערומ.

לענין איז געווען אַ סיינע פון יעדער פארשלאָפּעניש, ביוראָקראַטיזם, ער האָט אָנגענומען די סאַמע אנטשיידנדיקע מיטלען קעגן די ביוראָקראַטיס. ער האָט גיט איין מאָל אָנגעוויזן, אז אַ פאָרמעלע באַ־

1 לענין. ווערק, ב. XXVII, ז. 256.

2 י. סטאַלין. וועגן לענינען, ז. 32, מעל. כע־אַראַג „דער עמעס“, 1944.

3 דאָרטן, ז. 27.

צוונג צו אוועלכער-ניט-איז פראגע מיצאר די סאָוועטישע אינסטיטוט ציעס, וואָס זענען בארופט צו קעמפן קעגן ביוראָקראטיזם, איז צום דערלאָזבאר. ער האָט געפֿאָדערט איבערגעבן צום געריכט די אינאָ- גימ, וועלכע זיינען פארבונדן מיט פארשעפּעניש און ביוראָקראטיזם, ער האָט געהאלטן פאר גייטיק, אז די ריכטער זאָלן הארב באשפּראַכט פאר פארשעפּעניש, האָט אָנגעוויזן, אז „דער צק דארף געבן וועגן דעם שטרענגע אָנזעצונגען די ריכטער“.

איז סענטיאבער 1921 יאָר האָט לענין איז א ספּעציעלן בריוו צו דעם פּאָלקסקאָמיסאר פאר יוסטיצ פאָרגעלייגט: אומבאדינגט איבער- געבן איז מאַסקווע צום געריכט איז מעשעכ פון הארבסט און זיינ- טער 4—6 אינאָגניז וועגן מאַסקווער פארשעפּעניש, צוקלעבן פאלן „וואָס מער בויילעמע“ און מאכן פון יעשווינדן פראָצעס א „פאָלי- טיש ג“ איינע. געפינען עטלעכע קלוגע „עקספּערטן“ איז די אינאָ- גימ וועגן פארשעפּעניש, וועלכע דארפן באזונדערס עניש „העצן פאר פארשעפּעניש“; ארויסגעבן א גוטן בריוו וועגן קאמפ קעגן פאר- שלעפּעניש.

לענין האָט פינט געהאט אָפּגארערט, באזונדערס שטרענג איז ער געווען צו די, וואָס צעשלעפּן דאָס סאָציאליסטישע אייגנטום. ער בלעגט אָנעמען די אנטישטייגסטע מיטלען איז אלע פאלן, וואָס האָבן געהאט א שטעס צו צעטרענצלען מעלכיש געלט, צעשלעפּן מעלי- כיש פארמעגן. לענינען האָט מען נישט געקענט אָפּגארן. ער האָט איז אלע געפֿאָדערט אויפריכטיקט און עמעס.

איז 1921 יאָר איז קיין מאַסקווע געקומען צו פאָרן א רויט- ארמיער און האָט אינפארמירט לענינען וועגן דעם, אז אייניקע סת- ער איז דער דאָנער געגנט שטעגן איבער זייערע פילמאכטן, ביז- נעמען זיב מיט גניווע. אינעם בריוו צו לענינען האָט דער דאָזיקער באווער אָנגעוויזן, אז אָט די מיטלייט זייערע רופן ארויס גרויס אומ- צופרידנקייט בא די ארבעטער און ארבעטגרוקע פויערים. לענין האָט טייקעס אריבערגעשיקט א קאָפּיע פונעם בריוו דעם סעקרעטאר פון צענטראל-קאָמיטעט באווער סאָלאַמאָוו; ער האָט פאָרגעלייגט ארויס- שיקן אפן דאָן א ספּעציעלע קאָמיסיע פון מיטגלידער פון ווציק און

10—20 סטודענטן פונעם סווערלאָוו-אוינווערסיטעט; מיטנעמען מיט זיב דעם אויטאָר פונעם בריוו; צעשיסן אפן אָרט די יעניקע וואָס וועלן געכאפט ווערן בא גזיילע. בענעגייע דעם, וואָס האָט געשיקט דעם בריוו, האָט לענין איז א צעטל צום סעקרעטאר געשריבן: (1.) גע- פינט דרינגענדיק דעם אויטאָר, געמט אימ אופ, בארוקסט אימ, זאָגט אימ, אז איז בין קראנק, נאָר מיט זיין איינע וועלאיז זיב פארנעמען“.

אפילע איז די סאמע אָנגעשטרענגטע מאַמענט פון קאמפ לעגן די אינטערעווענטן און וועסנווארדיגער פלעגט לענין אָנזעצן אפ דער גייטיקייט אלמעגלעכ אויפצוהייבן דעם קולטור-גיוואָ פון די פּאָלקס- מאסן. וועגן די פארטיי איז אריבערגעגאנגען צו פרודעכער ארבעט -- צום אויפשטעלן די פּאָלקס-ווירטשאפט, האָבן זיב די פראגן פון קול- טור געשמעלט נאָך שארפער, נאָך דרינגענדיקער.

דערפון שטאמט די אויסשליסלעכע באדעטונג, וואָס לענין האָט צוגעגעבן די פראגן פונעם קולטורעלן אופשטעלן פון די מאסן און גיבן דער ערשטער ריי — דער ליטוויזאציע פון דער אנאליטיכעטיש-קנט. ער האָט ניט אופגעהערט איבערצוכאזערן, אז אן אנאלאגישע קאָן זיך ניט פארנעמען מיט פאליטיק, מע דארף אים צוערשט אויסלערנען לייענען און שרעקן.

לענין האָט אויסגעדריקט די טיפכטע זיכערקייט דערין, אז אויב צום ליטוויזירן די אנאלאגישעטישקייט וועלן זיך נעמען ד מלכס אליין, וועט מען צו דער דאָזיקער צאָרע גיבן מאכט א סאָפּ. גלייב ציטיק האָט ער אָנגעוויזן אפּ דער דויערהאפטיקייט און שווערטיקייט פון ליין די אופגאבן פון דער קולטור-רעוואָלוציע און האָט גערופן די מאסן זיך לערנען, לערנען און לערנען.

לענין האָט געהאלטן, אז איינער פון די וויכטיקסטע באדינגען פארן דערפאלג פון דער רעוואָלוציע איז אָנשליסן די רייזשיקע מאסן צו דער קולטור. דאָס אופהייבן דעם קולטור-ניוואָ פון די מאסן האָט געגעבן די מעגלעכקייט אנשוויקלען די וויסנשאפט, די טעכניק, די קונסט, אלטטיק אָנווענדן די וויסנשאפט אין דער בויען פון דער סאָוועטישער ווירטשאפט און מעלוכע.

לענין האָט ארויסגערופט אן אופגאבע פון קאָלאָסאלער פאליטישער וויכטיקייט: דערשלאָגן זיך, אז די „וויסנשאפט זאָל בא אינדן ניט בלויז קיין פויכטער קלאנג אָדער קיין מאָדישע פראזע (און דאָס) קאָמיר זיך ניט שעמען און זאָגן דעם עמס, פרעפט בא אינדן בא-זונדערס אָפּ), אז די וויסנשאפט זאָל ווירקלעך ארבעטן אין בלוט און אין פלייש, זאָל אינגאנצן און אפּן געהעריקן אויפן פארוואנדלען יעדן איין א באשטאנד-עלעמענט פונעם שטייגער“¹.

די קליינבירגערלעכע סמיכע אינעם לאנד און די שוועריקייטן פון נעם אריבערגאנג צו דער ניער עקאָנאָמישער פאליטיק האָבן די רעשטלעכע פון די פונטלעכע קלאסן געפרוּווט אויסצוגיין ניט נאָר אפּן ווירטשאפטלעכן, נאָר אויך אפּן אידעאָלאָגישן פראָנט. לענין איז אנטיידיג ארויסגעטראָגן צום קאמפ פאר דער רייניקייט פון דער מארקסיסטישער מעאָריע.

אין דער ערשטער העלפט מארט 1922 יאָר האָט לענין אָנגעהיירט פארן זשורנאל „פאָר זנאמענעם מארקסיזם“ (,אונזער דער פאָר פון מארקסיזם“) זיין באוויסט ארטיקל „וועגן דער באדעטונג פונעם קריגערישן מאטעריאליזם“. דאָס דאָזיקע ארטיקל איז א פראָגראם פון דער ארבעט פון די קאָמוניסטן אפּן מעאָרעטישן פראָנט, און באזונדערס אין געביט פון פילאָסאָפיע.

לענין איז וועגן דער פארבינדונג פון דער פארטיי מיט די מאסן און וועגן דער באדעטונג פון דער פארטיי אלס אוואנגארד אין דער בויען פונעם קאָמוניזם האָט געפונען אין אָס דעם ארטיקל איז וועטערדיקע אנטוויקלונג. לענין האָט געשריבן:

1 לענין. ווערק, ב. XXVII, 1, 407.

„איינער פון די גרעסטע און געפערלעכסטע פעלערן פון די קאָ-
מוניסטן (ווי אויב ביכלאל פון די רעוואָלוציאָנערן, וואָס האָבן מיט
דערפאַלג דורכגעמאַכט דעם אָנהייב פון א גרויסער רעוואָלוציע) איז
די פאַרשטעלונג, אז די רעוואָלוציע קאָן מען קלוימערשט מאַכן בלויז
מיט די הענט פון די רעוואָלוציאָנערן אליין. פארקערט, פארגע-
פאַלג פון יעדער ערנסטער רעוואָלוציאָנערער ארבעט איז גייטיק פארג-
שטיין און קענען דורכפירן אין לעבן דעם געדאנק, אז די רעוואָלוציע
ציאָנערן זענען אימשטאנד צו שפילן א ראלע בלויז אלס אונאנגאנד
בזא א ווירקלעכ לעבנספיינק און פראָגרעסיוון קלאס. אג אונאנגאנד
פילט בלויז דעמלט אויס די אופגאבן פון אג אונאנגאנד, וועג ער
קען גיט אַפּרעסן זיך פון דער מאסע, מיט וועלכער ער פירט אַג,
נאָר ווירקלעכ פירן פאָרויס די גאנצע מאסע. אַג א בונד מיט די גיט
קאָמוניסטן און די פארשיידנסטע טעטיקייטן קאָן קיין רייד גיט
זען וועגן אוועלכער-גיט איז דערפאַלגרייכער קאָמוניסטישער ביווגג¹.
לעגני האָט אָנגעוויזן אפּ דער גייטיקייט אינצושטעלן א בינד
פון די קאָמוניסטן מיט די מאטעריאליסטן גיט-קאָמוניסטן, מיט די
פאַרשטייער פון דער מאָדערנער וויסנשאפט, באזונדערס פון דער
נאטור-וויסנשאפט. אין דעם דאָזיקן בונד דארף די הענטעאָניע גע-
הערן צום דאָלעקטישן מאטעריאליזם. בלויז דער דאָלעקטישער מאט-
טעריאליזם איז פייק צו פירן א דערפאַלגרייכע קאמפ קעגן דעם אַג-
גריס פון די בורשוואַז אידיעע, קעגן יעדן מיג אידעאליזם און טעאָ-
לאָגיע. אין אַט דעם צוזאמענהאנג האָט לעגני אָנגעוויזן אפּ דער
וויכטיקסטע אופגאבן: (1) פירן אג אומדערמידלעכע אטענטישע פראָ-
פאגאנדע, אויסנוצנדיק דעם פארשיידנארטיקסטן מאטעריאל אפּ צו
פירן אג אומקאָמפּרעמייטלעכע קאמפ קעגן אלע פאָרמען פון טעאָ-
לאָגיע; (2) באַלעכטן מיט דער שטייג פון דאָלעקטישן מאטעריאליזם
דעם שארפן איבערבאָק איז די טראדיציאָנעלע פאַרשטעלונג, וועלכע
עס לעבט איבער די מאָדערנע נאטורוויסנשאפט און וועלכע די ביר-
זשוואַז פילאָסאָפּן גוצן אויס אפּ דורכצושלעפּן דעם אידעאליזם;
(3) אלזעטיק אנטוויקלען וועטער די מאטעריאליסטישע דאָלעקטיק
אלס פילאָסאָפּישע וויסנשאפט. „אויב מע זאָל פאר זיך אונאפגאבע
גיט שמעלן, אויב מע זאָל גיט דורכפירן זי סיסטעמאטיש, קאָן דער
מאטעריאליזם גיט ווערן קיין קריגערישער מאטעריאליזם“².

דאָס ארטיקל „וועגן דער באדייטונג פונעם קריגערישן מאטעריא-
ליזם“ איז א מיג צאוואָק לעגנס איז די פראג פון פילאָסאָפיע.
דאָס איז א מוסטער פון פארטייזשער קריגערישקייט אין געביט פון
טעאָריע. דאָס ארטיקל ווייזט אַג דעם וועג, אין וועלכע עס דארף
גיין די אנטוויקלונג פון דער טעאָרעטישער ארבעט בא אונדז אין
לאנד

לעגני האָט געהאלטן, אז די אָרגאניזירטע און דיסציפלינירטע
ארבעט, די ארבעט אפּ א געטע שטייגער האָט א קאָלאָסאלע בא-

1 לעגני. ווערק, ב. XXVII, ז. 180.

2 דאָרט, ז. 188.

דימונג. לענינם גאנצע פארמינישע און מעלכישע ארבעט איז א מוס׳
מער פון באַלשעוויסטישן באהעפטן דעם רוסישן רעוואָלוציאָנערן
שוונג מיט דער אמעריקאנישער פראקטישקייט.

לענג איז אן אויסשליסלעכער מוסטער פון פראַלעטארישער אָר׳
נאציזםקייט און דיסציפלין. די זעלבע פאָדערונגען האָט ער אויב
געשטעלט צו אנדערע. איז דעם שטרענגסטן אָפּהייבן די פארמינישע
און מעלכישע דיסציפלין האָט ער געזען די גאראנטיע פון זיין.
מער פון אלץ האָט לענג ליב געהאט די לעבעדיקע ארבעט. ער
האָט אָן ראכמאַנעס געשטעמפלט צעפאַרנקייט, אָפּגעלאָזנקייט, די
מענדעצ צו פארבטן שפּערישע ארבעט, בויגנס-ארבעט מיט
פוסטע רייז. ער האָט געשטעמפלט די יעניקע, וואָס געמען זיב
פאר אלץ און פארענדיקן גאַרנישט. ער האָט טיפ געהאט די אומ׳
נישקע ויצוגנס-מוטלערע, די אומאַרדענונג, די אָבלאַמאַווישטיגע,
„עס איז גענוג א קוק צו טאָן אפּ אונדז, וואווי מיר האלטן אָפּ
אונדזערע ויצוגנען, וואווי מיר ארבעטן איז די קאָמיסיעס, קעדי׳
צו זאָגן, אז דער אלטער אָבלאַמאַווישטיגע איז געבליבן אונדז
מע דארף אים לאנג וואשן, די נישקע, פוצן אונדז
שטייט, אז עס זאָל פון אים ארויסקומען א שטיקל
טאכלעס״¹.

לענג האָט געלערנט, אז קאָנטראָלירן די אויספילונג און ריכטיק
צוקלעבן מענטשן איז די וויכטיקסטע זאך איז דער ארבעט פונעם
אפאראט פון דעם געזעם טיפ מעלכע. איז א ריי ארויסערעכענענע
זינע איז אָנהייב 1922 יאָר האָט ער ענערניש ארויסגערוקט די דאָ׳
זיקע אפגאבע פאר די פארמינישע און סאָוועטישע קאדערען.

לענג הערט נישט אפ צו זאָרען וועגן דער איינהייט איז בעסט׳
קייט פון דער באַלשעוויסטישער פארמיני, וועגן פארגרעסערן אירע
פארבינדונגען מיט די אומפארמינישע מאסן. די געזע עקאָנאָמישע
פאָליטיק האָט ארויסגערופן א ווידערשטאנד בא די נישט-שטאנדאָרט׳
פיקע עלעמענטן איז דער פארמיני. דער דאָזיקער ווידערשטאנד איז
געגאנגען פון צוויי זייטן. די פאָליטישע קריפלעך, די „לינקע׳ שרע׳
ער האָבן זיב געפרוּווט „דערוועזן“, אז דער געפ באדניט רעסטאָר׳
דאציע פון קאפיטאליזם, אז דער געפ איז א טויט פאר דער סאָ׳
וועטמאכט. די אָפּגעקאפיטאליזאנטן — טראַצקי, זינאָויעוו, קאמעניע׳,
ראדעק, בוכארין, ריקאָוו, סאָקאָלניקאָוו אונדזערע, וואָס האָבן נישט
געלײבט איז דער מעגלעכקייט פון דער סאָציאַליסטישער אנטוויקלונג
פון אונדזער לאנד, וואָס האָבן פארהערלעכט די „מעכטיקייט׳ פונעם
קאפיטאליזם, וואָס האָבן געשטרעבט צו פארשטיקן די פאָליציעס
פונעם קאפיטאליזם איז דער סאָוועטן-רעפובליק, האָבן זיב געפּרוּווט
דערשלאָגן גרויסע האנגאָכעס פארן פּריוואט-קאפיטאָל. זיי האָבן גע׳
פאָדערט אָפּגעבן דעם פּריוואט-קאפיטאָל א ריי קאָמאנדע-הייבן פון
דער פאָלקסווירטשאפט, וואָס האָבן זיב געפונען בא דער סאָוועטן׳

1 לענג. וועק, ב. XXVII, ז. 177.

מיאכט איז די הענט. אונטער לענינס אָנפירונג האָט די פארטיי דע- מאַסקירט און איזאָלירט ס'די ס'זייענע און האָט זיי געגעבן אַן אַנטשיידענעם ווידערשטאנד.

דאָס, וואָס עס האָט עקזיסטירט א ווידערשטאנד קעגן דער פאָ- ליטיק פון דער פארטיי, האָט אָנגעוויזן דערויף, אז עס איז נייטיק אָפצורייניקן די פארטיי-רייען פון די נישט שטאנדאפטיקע עלעמענטן. לענין האָט קעסיידער אָפגעהיט די ריינקייט פון דער פארטיי, קעסיידער געזאָרגט וועגן פארבעסערן איר באשטאנד. „קיינ פארטיי מיטגלידער נאָר לעפאָנעם וועגן דארפן מיר נישט אפילע אומזיסט, — האָט ער געשריבן נאָך אינ 1919 יאָר. — די איינציקע רעגירונגס-פאר- טיי איז דער וועלט, וועלכע זאָרגט נישט וועגן פארגרעסערן די צאָל מיטגלידער, נאָר וועגן העכערן זייער קוואליטעט, וועגן אָפרייניקן די פארטיי פון אזוינע, וואָס האָבן זיך „צוגעשטירט“, די איינציקע פאר- טיי אזא איז אונדזער פארטיי — די פארטיי פון דעם רעוואָלוציאָ- נערן ארבעטער-קלאס“¹.

לענין האָט געהאלטן, אז די פארטיי-רייניקונג, וואָס דער צאָל האָט דערקלערט אינ 1921 יאָר, האָט א קאָלאַסאלע באדעטונג. ער האָט געווענדט א באזונדערע אויפמערקזאמקייט פון אלע פארטיי-מיטגלידער אפ דער נייטיקייט גרינטלעך אָפרייניקן די פארטיי „פון זשוליקעס, פון פארביוראָקראטעוועטע, פון נישט קיינ ערלעכע, פון נישט קיינ שטע- טע קאָמוניסטן און פון די מענשעוויקעס, וואָס האָבן איבערגעפאָרבן דעם „פאסאד“, נאָר זינען אינ הארצן געבליבן מענשעוויקעס“. ער האָט אָנגעוויזן אפ דער וויכטיקייט פון צוציען צו דער רייניקונג די אומפארטיי'ישע. „עס זינען פאראן ערטער, ווו מע רייניקט די פאר- טיי, שטיצנדיק זיך הויפטזאכלעך אפ דער דערפארונג, אפ די אָנ- וויזונגען פון די אומפארטיי'ישע ארבעטער, האלטנדיק זיך בא זייע- דע אָנזונדענע, רעכענענדיק זיך מיט די פאָרשטייער פון דער אומ- פארטיי'ישער פראָלעטארישער מאסע. אָס דאָס איז דאָס סאמע ווערט- פולע, דאָס סאמע וויכטיקע. אויב עס וואָלט זיך אונדז ווירקלעך אָנגע- געגעבן אפ א זאך וויסן אָפרייניקן די פארטיי פון אויבן ביז אונטן, „גייט שוין ענדיק קיינעם“, וואָלט דאָס בעפרייעש געווען א גרויסע דערפאָרונג פון דער רעוואָלוציע“².

לענין איז באשטאנען אפ דעם, אז מע זאָל באזונדערס אויפמערק- זאם צוגיין באמ אָנעמען א מענטשן אינ דער פארטיי. ער האָט אָנגע- שוידן געפאָדערט אָפוארפן זינאָויעווס פאָרשלאָג וועגן פארקירצן דעם פראָדוציר-סטאזש פאר אלע, וואָס טרעטן אריין אינ דער פארטיי. אינ א שפעציעלן צעמל צום סעקרעטאר פון צאָל פון דער פארטיי כאווער מאָלאַטאָו האָט לענין באגרינדעט די נייטיקייט פון פארקירצן דעם קאנדידאטן-סטאזש בין א טערמינ פון א האלב יאָר בלויז פאר די ארבעטער, וואָס האָבן פאקטיש אָפגעארבעט נישט ווייניקער פון 10 יאָר אינ גרויסע אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען. באמ אָנעמען איז

1 לענין. ווערק, ב. XXIV, ז. 484.

2 לענין. ווערק, ב. XXVII, ז. 13, 12.

דער פארטיי אנדערע קאמענאריעס האָט ער רעקאָמענדירט אַנשטעלן לענגערע טערמינען פון פראָדוציר-סמאזש. מיט זינע ענערגישע מאַסן-שלאָג האָט לענין געשטרעבט צו באַשיצן די פארטיי, אז אין אירע רייען זאָלן נישט ארטיגרייכענע קיין קליינבירגערלעכע און פּונגלעכע עלעמענטן, וועלכע האָבן זיך צופעליק און אפּ א קורצע טערמין פאר-וואנדלט אין ארבעטער. די דאָזיקע געפאר אין געווען באַזונדערס גרויס אין די באדינגונגען פון געפ.

לענין האָט געבאָדערט, אז באַמ אופגעמען אין דער פארטיי קאָמ-יוניסמ אַזאָל מען קאָנטראָלירן, צי „האַבן זיי זיך ווירקלעך ערנסט גע-לערנט און עפעס-וואָס זיך אויסגעלערנט“ און אויך צי „האַבן זיי דורכגעמאכט א לענגערע סמאזש פון ערנסטער פראקטישער ארבעט (ווירטשאפטלעכער, קולטורעלער אדגל).“

די גאנצע ארבעט פון אָנפירן מיט דער פארטיי און מיטן לאַנד, די גאנצע ארבעט פון פאנאנדערוויקלעך די סאָציאליסטישע ביוונג האָט לענין דורכגעפירט צוזאמען מיט סמאלינען, קעסידער זיך בא-ראטנדיק מיט אי.מ. פונקט ווי פרוער, אין די יאָרן פון דער אי-טערווענצ און פינעם בירגער-קריג, פלעגט די פארטיי שיקן דעם בא-ווער סמאלין אפּ די סאמע פאראנטוואָרטלעכע און אַנטישטיינדיקע פראָנט-באצירקן, שיקט אויך איצט די פארטיי דעם כאווער סמאלין אהין, ווו עס ווערט געלייזט דער זיג אפן ווירטשאפטלעכע פראָנט. דער גוירל פון אופשטעלן די פאָלקס-ווירטשאפט ווערט געלייזט אין דאָנבאס, דעמלט — דער איינציקער קוילע-מעטאלורגישער באווע פונעם לאַנד, נעמט כאווער סמאלין דאָנבאס אונטער זיין ספעציעלער אפ-זיכט. מע דארף אַנערעגולירן די ארבעט פונעם טראנספאָרט, דעם דאָזיקן עקאָנאָמישן גרונט-גערון פונעם לאַנד, — ווערט כאווער סמאלין מיטגליד פון דער קאָמיסיע פון צק אפּ אופשטעלן דעם טראנספאָרט. עס שאפט זיך אן אָנגעשטרענגטע לאגע אין סיביר — שרעכט לענין צו סמאלינען: „איך בעט ווענדן די אופמערקזאמקייט אפּ דזערזשיג-סקים מיטוילונגען וועגן סיביר. די געפאר, אז אנדערע וועלן נישט קענען דורכקומען מיט די סיבירער פויערימ, איז אויסערעוויינלעך גרויס און גרוואמ.“ אפן IV אַרויסלענדישן צוזאמענפאָר פון די פראָפארטיי-ען האָבן די אַנטיפארטיי-ישע עלעמענטן, באַ סאָמסקים פארברעכערשער מיטהילפ, דעזאָרענמירט די באַלשעוויסטישע פראק-ציע — דעלעגירט דער צק אפּן צוזאמענפאָר לענינען און סמאלינען, און די מאנעווערען פון די סאָגים פון דער פארטיי ווערן דעמאסקירט מיט דארף צעגראָמירן די אַנארכיסטיש-סינדיקאליסטישע עלעמענטן אינעם מעטאליסמ-פארייג — שיקט דער צק אפּן צוזאמענפאָר פון די מעטאליסמ לענינען און סמאלינען. לענין גרייט זיך צום XI ציווא-מענפאָר. ער טראכט דורכ די פראגע — וואווי אָרגאניזירט מען דעם קאָנטראָל פון דער אויספילונג אין דעם אָפּקלייב פון מענטשן, ער מערקט אָן ציצוע. ער אָט דער ביז גאָר וויכטיקער ארבעט די ארבעט-פוערשע אינספעקציע, ער באראט זיך וועגן דעם מיטן כאווער סמאלין. „עס זינען נייטיק געהילפן, — האָט געשריבן לענין צו סמא-לינען. — בלויז דער אפאראט פון דער פארוואלטונג פונעם דאטפאָל-

קאָם איז דערצו ווייניק, און פארגרעסערט אימ איז נישט דאציאָנעל. איך האָב אויסגעדריקט דעם געדאנק, אז מע דארף דערצו אויסנוצן... די אַרבעטער־פּויערשע אינספּעקציע. איך וויל וויסן, צי וועט איר באַניציקן" ¹.

אין ענגער מיטארבעט האָבן לענין און סטאַלין פאנאנדערעגאדע־בעט די יעסידעס פונ דער סאָוועטישער גאציאָנאַלער פאָליטיק, האָבן אָנגעפירט מיטן דורכפירן זי איז לעבן. א באזונדערע אויפמערקזאמ־קייט האָט לענין אין 1921 יאָר אָפּגעגעבן טראַנסקאוואַז. זיין ערשטן בריוו — די דירעקטיוו צו די קאָמוניסטן פונ גרוזיע, נאָך דעם, ווי דאָרט איז איינגעשטעלט געוואָרן סאָוועטנמאכט, האָט לענין צוערשט געשיקט דעם באווער סטאַלין. „איך בעט אוועקשיקן, און אויב איר דערווידער, דורכשמועסן זיכט מעלעפאָגיש" ², — האָט לענין געשריבן צו סטאַלינע. לענין און סטאַלין זיינען די איניציאטאָרן פונ שאפן די טראַנסקאוואַזער פּעדעראציע, די אָרגאניזאטאָרן פונ דער ברידער־לעבער מיטארבעט פונ די טראַנסקאוואַזער פּעלקער. אָנגעשריבן דעם פּראָיעקט פונ דעם פאָרשלאָג וועגן אויסבילדן די פּעדעראציע פונ די טראַנסקאוואַזער רעפּובליק, האָט אימ לענין געשיקט צו סטאַלינע. כאַווער סטאַלין האָט ארענגעטראָגן אן אויסבעסערונג אין לענינס פּראָיעקט. לענין האָט די אויסבעסערונג אָנגענומען. לענין האָט אַק־שאַנעסדיק און אומקאָמפּראַמיסלעכ געקעמפט קעגן דעם גרויסרוסישן שאַוויניזם. אפּ איינער פונ די זיצונגען פונ פאָלימבירדאָ האָט ער אָפּ־געשריבן צו סטאַלינע: „דעם גרויסרוסישן שאַוויניזם דערקלער איך א קאמפּ נישט אפּ לעבן, נאָר אפּ טויט, ווי נאָר איך וועל פאָמער ווערן פונ דעם פארשאַלעטענעם צאָן, וועל איך אימ אויפּעסן מיט אלע גע־נומע צייט.

מע מוז אַבסאָליוט באשטיין אפּ דעם, אז אינעם פארכאנ־דישן וויצק זאָלן זיין פאָרזיצערס לויט דער ריי

א רוס
אן אוקראינער
א גרוזינער א.א.וו.

אבסאָליוט!

אבער לענין ³.
אפּ דעם דאָזיקן צעטל האָט סטאַלין געענטפערט: „ריכטיק" ⁴.
לענין האָט ארויסגעוויזן אויסשליסלעכע זאָרג וועגן דעם באווער סטאַלין. באקומען אין יול 1921 יאָר פונ צאָפּ־קאוואַז א מיטלייג וועגן דעם, אז סטאַלין איז קראנק, האָט לענין מייקעט מעלעגראַפיש אָנגעפּרעגט באמ כאַווער אָרדזשאַניקירזע: „ערשטנס: איך בעט מיר מייַלג וועגן סטאַלינס געזונט־צושטאנד און וואָס זאָגן וועגן דעם די דאָקטוירים" ⁴. איך עטלעכע טעג ארום האָט לענין ווידער מעלעגראַ־

1 לענין. וועק, ב. XXIX, ז. 422.
2 לענין. וועק, ב. XXVI, ז. 189.
3 „פאָרדאָ" נומ. 2, 21 יאנואר 1937.
4 לענין־זאמלונג XX, ז. 74.

פירט: „טײַלט מיט די פאמיליע און דעם אדרעס פון דעם דאָקטער, וואָס היילט סטאלינגען, און אפ וויפל טעג האָט מען אָפגעריסן סטאַלינגענע“¹. לענינג האָט ווידער און ווידעראמאָל דערמאָנט אַרדזשאַני קידזענע: „עס וווגדערט מיכ, וואָס איר רעסט אָפ סטאלינגען פון אָפּ-רו. סטאלינג וואָלט נאָך געדארפט אָפרעגן ניט ווייניקער פון 4 אָדער 6 וואָכן“.

לענינג האָט זיך אינטערעסירט אויך מיט כאווער סטאלינג שטייגער-באדינגונגען. אין א צעטל צו דעם קאָמענדאנט פון קרעמל (אין נאָיאבער 1921 יאָר) האָט ער געשריבן, אז כאמ כאווער סטאלינג איז אזא דירע, אז מע לאָזט אים ניט שלאָפן (בישביינעס האָט זיך געפונען א קיך, ווו מע האָט געטומלט פון גאנצפרי אָן). ער האָט געבעטן אריבערפירן דעם כאווער סטאלינג אין א רווקער דירע, און טאקע וואָס גיכער איז אָגשריבן, וועג דאָס וועט געמאכט ווערן.

אין דעקאבער 1921 יאָר האָט לענינג אין א צעטל צום סעקרעטאר געשריבן: „וועג סטאלינג וועט אויפשטייגן (ניט וועקן אים), זאָגן אים, אז איך בין פון 11 אפ דער קאָמיסיע (כא מיר) און אז איך בעט סטאלינגען געבן מיר זינע טעלעפאָנען (אויב סטאלינג וועט אוועק-גיין), וועל איך דארף זיך טעלעפאָניש דורכשמועסן מיט אים“².

אין מארט 1922 יאָר איז פאָרגעקומען דער XI פארטיי-צווא-מענטפאָר. דאָס איז געווען דער לעצטער צוואמענטפאָר, אין וועלכן עס האָט אָנטיילגענומען לענינג. די ביז נאָר אָנגעשטרענגטע ארבעט פון די לעצטע עטלעכע יאָר האָט זיך געלאָזט פילן אפן צושטאנד פון זיין געזונט. ניט געקוקט אפ דער קראנקייט, האָט זיך לענינג, ווי אלע מאָל, אפן זאָרגזאמסטן אויפן געגרייט צום צוואמענטפאָר און, ווי יויעט עס האָבן דערלויבט זינע קויכעס, אָנגעפירט מיט זיין צוגרייטונג.

אפן צוואמענטפאָר איז לענינג ארויסגעטראָגן מיטן פאָליטישן בא-ריכט פונעם צענטראל-קאָמיטעט פון דער פארטיי. אין זיין פאָר-טראָג האָט לענינג אנטיידיגן קריטיקירט די פאראנענע פעלערן, מאָבי-ליזירנדיק די פארטיי אפ ליקווידירן זיי; ער האָט אויסגעצויגן די סאכאקלען פונעם ערשטן יאָר נעפ. שוין דאָס ערשטע יאָר פון דער גייער עקאָנאָמישער פאָליטיק האָט באוויזן, ווי וועט ריכטיק זי אין. אפ דער גייער עקאָנאָמישער באזע האָט זיך פארפעסטיקט דער בונד פון די ארבעטער און פויערדיג. עס איז קימאט פולשטענדיק ליקווידירט גע-וואָרן דער באלעגפוישער באגדימיזם. די גרויס-אינדוסטריע, דער טראנספאָרט, די בענק, די ערד, דער אינערנ-האנדל און אויסערנ-האנדל, דאָס הייסט אלע קאָמאנדע-הייבן זינענ געבליבן בא דער סאָוועטנמאכט אין די הענט. די פארטיי האָט זיך דערשלאָגן אן אים בערבראָך אפן ווירטשאפטלעכן פראָגנא. עס האָט זיך אָנגעהויבן א לאנגזאמער, נאָר א זיכערער אויפשטייג אפ אלע געביטן פון דער ווירטשאפטלעכער בוינג.

1 לענינג-זאמלונג XX, ז' 263.
2 לענינג-זאמלונג XXIII, ז' 329.

די דאזיקע סאכאקלעג האָבן געגעבן לענינענ א מעגלעכקייט צו דערקלערן:

„א יאָר ציט זינען מיר אָפגעטראָטן. מיר דארפן איצט זאָגן אינ נאָמען פון דער פארטיי: — גענוג! דער ציל, וועלכן דער צוריקטריט האָט געהאט, איז דערגרייכט. דער דאזיקער פערזאָן ענדיקט זיך, אָדער האָט זיך געענדיקט. איצט ווערט ארויסגערוקט אן אנדער ציל — איבערגרופירן די קויכעס“¹. אזא איבערגרופירונג פֿיג די קויכעס איז געווען נייטיק, קערן צו אָרגאניזירן א גלעם אָנגריס אפּ די קאפּל מאַליסטישע עלעמענטן אין לאַנד. לענין האָט געזאָגט וועגן אָם דער איבערגרופירונג, אז דאָס איז „די צוגרייטונג צום אָנגריס אפּ דעם פּרווואַטן-ווירטשאַפּטלעכע קאפיטאַל“².

לענין האָט געלערנט די פארטיי צו פארשטיין די צווייג-דיקע נאמור פון דער נייער עקאָנאָמישער פּאָליטיק. ער האָט אָנגעוויזן, אז דער קאפיטאַליזם איז דערפֿאַר געוואָרן, נאָר אז אלע קאָמאנדע-הייבן פון דער פּאָלקס-ווירטשאַפּט זינען געבליבן בא דער פּראָלע-טארישער מעלכע אינ די הענט. צווישן די קאפיטאַליסטישע און די סאָציאַליסטישע עלעמענטן גייט א פארביטערטער קאמפּ. אינ גאנג פון אָם דעם קאמפּ וועט קעסיידער וואקסן די ראָלע פון די סאָציאַל-ליסטישע עלעמענטן, וועלכע וועלן באזיגן די עלעמענטן פונעם קא-פיטאַליזם. דער נעץ איז טאקע אויסגערעכנט אפּ דעם דאזיקן זיג פונעם סאָציאַליזם איבערן קאפיטאַליזם, ער איז אויסגערעכנט אפּ דער פארניכטונג פון די קלאסן, אפּ דער אופבויגן פונעם פונדאמענט פון דער סאָציאַליסטישער עקאָנאָמיק. לענין האָט געזאָגט אפּן ציל-זאמענפאַרן: „דאָס, וואָס די עקאָנאָמישע קראפט געפינט זיך אין די הענט פון דער פּראָלעטארישער מעלכע פון רוסלאַנד, איז אבסאָליוט גענוג אפּ צו זיכערן דעם אריבערגאנג צום קאָמוניזם“³.

א יאָר נייע עקאָנאָמישע פּאָליטיק האָט באוויזן דעם פויערשטן, אז די סאָוועט-מאכט פירט דורכ מאַסמיטלען, וועלכע זינען גאר-שמענדלעכ, צוגעגלעכט פאר די ברייטע מאסן פויערשטן. דער נעץ האָט באוויזן דעם פויערשטן, אז די באַלשעוויסטישע פארטיי זאָגט וועגן די טאָגטעגלעכע באדערפענישן זינען און העלפט אים אין דער פראקטיק; דער נעץ האָט באוויזן, אז די באַלשעוויסטישע פארטיי גייט פעסט און קאָנסעקוענט צו איר ציל — צום אופבויגן דעם סאָ-ציאַליזם בא אונדז אין לאַנד, אפּ דער באזע פונעם בונד פונעם אר-בעטער-קלאס מיטן פויערשטן אונטער דער אָנפירונג פונעם ארבע-טער-קלאס.

לענין האָט אפּן צוזאמענפאַר ענערגיש אָנגעוויזן דערפֿ, אז קע-די דער סאָציאַליזם זאָל זיגן, איז נייטיק צו זיכערן דעם בונד צווישן דעם ארבעטער-קלאס און דעם פויערשטן, זיכערן דעם צוזאמענשטילן צווישן דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע און דער פויערשער עקאָ-

1 לענין. ווערק, ב. XXVII, ז. 238.

2 דאָרט, ז. 213.

3 דאָרט, ז. 244.

נאָמיק. ער האָט געלערנט, אז, צוזאמענגעשלאָסן זיך מיט דער פּוּל-
ערימ-מאסע, מיטן פּאָשעטן ארבעטס-פּויערטום, וועלכע מיר אָנהייבן
גיינ פאַרויס, האָבן לאנגזאם, נאָך „דערהפאר אזוי, אז מיט אינדר
וועט זיך ווירקלעך באוועגן די גאנצע מאסע. דעמלט וועט אויך די
פארשנעלערונג פון דער דאָזיקער באוועגונג זינער-צייט זיך און, וועגן
וועלכער מיר קאָנען איצט אפילע ניט טרוימען“¹.

קיינער האָט אזוי ניט געקענט ווי לענין געפינען אינ דער קייט
אופגאבן דעם גרונט-רינג, די צענטראלע אײפנאבע, אויסערסט גע-
פרעסט איז קלאָר פאַרמולירט, זי, קאָנצענטרירט די גאנצע קוויכעס פון
דער פארטיי אפ אויסצופילן זי. פאר און צענטראלער אײפנאבע האָט
לענין דעמלט געהאלטן דעם האנדל צווישן שטאַט און דאָרפ, וועל
דער וועג צום פארווירקלעכט דעם צוזאמענשלוס צווישן דער סאָציאַל-
ליסטישער אינדוסטריע און דער פויערשער עקאָנאָמיק איז געלעגן
דורך דער אנטוויקלונג פון דעם סטויער-אײסטיש צווישן שטאַט און
דאָרפ. און לענין האָט ארויסגערופט דעם לאָזונג — לערנען זיך האנדל-
לענ, האנדלען קולטורעל.

לענין האָט אָנגעוויזן, אז דער איקער, וואָס עס פעלט די קאָמו-
ניסטן, — דאָס איז קולטורעלקייט, דאָס איז קענען פארוואלטן אינ
די באדינגונגען פון געפ, וועלכער זיכערט סײַ עקאָנאָמיש סײַ פאָ-
ליטיש די מעגלעכקייט צו שאפן דעם פונדאמענט פון דער סאָציאַל-
ליסטישער עקאָנאָמיק. ער האָט געזאָגט: „קאָנטראָלירט די
מענטשן און קאָנטראָלירט די פאקטישע אויספיר-
לונג פון דער ארבעט — דערי, נאָכאמאָל דערי, בלויז דע-
רינ איז איצט דער איקער פון דער גאנצער ארבעט, פון דער גאנ-
צער פאָליטיק“².

לענין איז אפן צוזאמענפאַר שארף אָנגעפאלן אפ די טראָצקיסטן
(שליאפניקאוו, פרעפּראזשענסקי און אנד.), וועלכע זינען ארויסגע-
טראָטן קעגן דורכפירן די גייע עקאָנאָמישע פאָליטיק און האָבן גע-
זייט פאניק אינ די רייען פון דער פארטיי.
זינג רעדע באמ שלום פונעם צוזאמענפאַר האָט לענין געווירמעט
דער פארטיי, איר גרעסערער באהעפטקייט און אײנמוטיקייט, דער
גרעסערער אידייזשער און אָרגאניזאציאָנעלער אײגנהייט, וועלכע זי
פארטיי האָט דערגרייכט אינעם פערנאָך פון X ביון XI צוזאמענ-
פאַר.

העכער פון אלץ האָט לענין געשטעלט די פארטיי אלס אוואנגארד
פון די מאסן, אלס אָנפירנדיקע קראפט פון דער סאָוועטישער מע-
לכע. ער האָט געהאלטן, אז איר אײגנהייט, מאָנאָליטיקייט, באהעפט-
קייט האָבן אז אויסשליסלעכע באדייטונג. „דאָס איקערדיקע און וויכ-
טיקסטע, וואָס מיר האָבן באקומען „גנים“ אפ דעם דאָזיקן צווא-
מענפאַר, דאָס איז דער לעבעדיקער באווייז פון דעם, ווי וועט ניט
גערעכט עס זינען אונדזערע סאָנימ, וועלכע האָבן אָן אופהער גע-

1 לענין. ווערק, ב. XXVII, ז. 231—232.

2 דאָרטן, ז. 179.

מינעט און מינעט, אז אונדזער פארטיי פאלט אריין אין עלטער-שוואכ-
קייט, פארלירט די בייגעוודיקייט פונעם געדאנק אין די בייגעוודיקייט
פון איר גאנצע ארגאניזם.

גייט די דאזיקע בייגעוודיקייט האבן מיר נישט פארלוירן?¹
מע האט געדארפט דורכפירן אין לעבן די היסטארישע אופטאק, וועלכע
לענין האט אוועקגעשטעלט אפן צוזאמענפאל, מע האט גע-
דארפט אפ די רעלטן פון געפ צוגרייטן דעם זיגרייכע אָנגרייפ פונעם
סאָציאליזם.

לויט לענינס פאָרשלאָג האט דער פלענום פון צק נאָך: צוזאמענ-
פאל אַויסגעוויילט אלס גענעראל-סעקרעטאר פונעם צענטראל-קאָמיטעט
לענינס טרעטן שילדער און מיטקעמפער — דעם כאווער סטאלין. פון
דעמאלט אָן ארבעט כאווער סטאלין קעסיידער אפ דעם דאזיקן פאָסטן.
די פארוואנדלונג סאָפּ זומער 1918 יאָר און די אַויסשליסלעכ אָג-
געשמרענגטע ארבעט האבן אונטערגעריסן לענינס געזונט. שוין אָג-
געווייבן פון ווינטער 1921 יאָר האט ער געמוזט אָפּט איבערזיכען
זיין ארבעט.

אין מיי 1922 יאָר האט זיך לענינס געזונט-צושטאנד באדעכט-
דיק בארערגערט. לענין האט זיך דעמאלט געפונען אונטער מאַסקווע
אין גאָרק, ווואו ער איז אַרויסגעפאָרן לויט דער פאָדערונג פון די
דאָקטוירים. סאָפּ מיי איז פאָרגעקומען א שארפער אָנפאל פון דער
קראנקייט און דער ערשטער אפּפּעלעקסיע-שלאָג. דאָס האט געבראכט
צו א טייללויזונג פאראלימטש. לענין האט צעשווייליק אופגעהערט צו
כאווענן מיט דעם רעכטן פוס און מיט דער רעכטער האנט, ס'איז
כא אים קאליע געוואָרן דאָס לאַשט. אין מיי יונ האט זיך אַין ווא-
דימיר אַלימטש געזונט געלאָזט מערקן א געוויסע פארעסערונג. אין
יולי האבן אים די דאָקטוירים דערלויבט אופצומען נאָענטע כאוויירי, און
נאָר מיינט באדינגט נישט צו פירן קיין געשעפטלעכע געשפּרעכען.
אָט וואָס כאווער סטאלין שרעכט וועגן איינער פון די דאזיקע
באגעגענישן אין גאָרק:

„דער כאווער לענין האט ביים מיי ערשטער זעונג מיט אים סאָפּ יולי, נאָך אן
אָנדערהאלבן-כאדאָשימדיקן איבערזיט, געמאכט אפ מיר גראָד אזא איינרוק פון אן
אָלטן קריגער, וואָס האט באוויזן אָפצורוען נאָך די אַויסצערניקע קעס-דערדיקע
שלאכטן און וואָס איז פרישער געוואָרן נאָכן אָפּר. א פרישער און א באניצער,
נאָר מיט שפורן פון מידקייט, פון איבערגעמאטערטקייט.

— איך טאָר נישט זייענען קיין צייטונגען, — באמערקט איראָניש דער כאווער
לענין, — איך טאָר נישט ריידן וועגן פּאָליטיק, איך מיינ זאָרגזאם אַויס יעטוידער
שטיקל פאפיר, וואָס וואלגערט זיך אפּן טיש, מוירע האַבנדיק, אז דאָס זאָל זיך נישט
ארויסווייזן פאר א צייטונג און פון דעם זאָל כאַלילע נישט אַרויסקומען קיין דיס-
ציפליני-ברוכ.

איך קען פון געלעכטער און לויב אין הימל אריין דעם כאווער לענינס דיס-
ציפלינירטיקייט. באַד טאקע לאכט מיר אויך פון די דאָקטוירים, וואָס קאָנען נישט

1 לענין. ווערק, ב. XXVII, ז. 271.

פארשטיין, אז פראפעסיאנעלע פאליטיקער, ווען מע האָט זיי געלאָזט צוגליפּקומען זיך, קאָנען גיט נישט רייזן וועגן פאליטיק.

עס איבעראשט אינעם כאווער לענין די זשענדעקייט צו פראגן און דער דראג, דער מורעניקער וראגן צו ארבעט. ס'איז קאָנטיק, אז ער האָט זיך אויסגעהאלטעט. דער פאָנעס נון די עסערן, גענוע און האג, די גערעטעניש-אויסזיכטן, די איג-דוטריק, און די פינאנצן — די פראגן שוועבן דורך איינע נאָך דער אנדערער¹.

ביים לענין איז געווען קראנק, פלעגט אים אָפט באַזוכן סמאלין, וועלכער האָט אָנגעפירט מיט דער ארבעט פונ דער פארמיי. לענין פלעגט ארויסרופן צו זיך סמאלינען צו שמועסן וועגן דער לאגע, צו באהאנדלען געמיינזאם א ריי פראגן.

לענינס געזונט האָט זיך שנעל גענומען אופשטעלן, ער האָט ווילטער געפירט געשעפטלעכע קאָרעספאָנדענצ, האָט געפאָדערט צושיקן ביכער קיין גאָרקי. ער האָט געשריבן צו זינע סעקרעטארן: „איר קאָנט מיך גראטולירן מיט געזונט ווערן. א באווייזן די האנטשריפט, וועלכע הייבט אָן צו ווערן מענטשלעכ. הייבט אָן צוגרייטן פאר מיר ביכער (און שיקן מיר צעמלען) (1) וויסנשאפטלעכע, (2) בעלעט-ריסטיק, (3) פאליטיק (די לעצטע שפעטער פונ אלע, וועל זי איז נאָך גיט דערלויבט)“. לענין האָט זיך געריכט צום אָנשטיל אינ דער פאר-טיווישער און מעלכישער ארבעט, אָן וועלכער ער האָט זיך זיגן לעבן גיט פאָרגעשטעלט.

אינ מיטן יול האָט כאווער סמאלין טעלעגראפירט צו סערנאָ אָרד-זשאַנקידזע:

„געכטן האָבן די דאָקטוירים דערלויבט אילמישן נאָך אַדערהאלבן כאדאָשימ איבערזייט באַזוכן פריינט און פארנעמען זיך צו עטלעכע שאַ מיט ארבעט.

איך בין געווען בא אילמישן און כ'האָב געפונען, אז ער האָט זיך ענדגילטיק פאריכט. הינט האָבן מיר שוין באקומען פונ אים א בריוול מיט דירעקטיוון וועגן די לויפנדיקע פאליטישע פראגן. די דאָקטוירים גלייבן, אז אינ א כוידעש ארזם וועט ער קענען אריין אינ דער ארבעט ווי פרוער“².

אינ אויגוסט 1922 יאָר האָט די XII אַלרוסלענדישע פארמיי-קאָנפערענצ געשיקט א באגריסונג דעם פירער פונ דער פראָלעמאדי-שער רעוואָלוציע, וועלכער האָט צוליב זיין קראנקייט גיט געקאָנט בייזונג אפ דער קאָנפערענצ. זיין ענטפער האָט לענין איבערגעגעבן דורך סמאלינען.

„באוויירט, — האָט סמאלין מיטגעטיילט אפ דער קאָנפערענצ, — איך האָב צו מעלדן, אז הינט בין איך ארויסגערופן געוואָרן צו דעם כאווער לענין, און ער האָט אלס ענטפער אפ דער באגריסונג פונ

1 י. סטאלין. וועגן לענינען, ז. 16—17, מעלכע-פארלאג „דער עמעס“, 1944 י.

2 „זאריא וואַסטאָקא“ נומ. 25, 18 יול 1922 י.

דער קאנפערענץ באפולמעכטיקט מיט איבערגעבן אים, אז ער האט
פאר דער באגרויסונג. ער האט אויסגעדריקט די האפענונג, אז עס
איז נישט אזוי וועט דער טאג, ווען ער וועט זיך אומקערן אין אונז
דזערע רייע צו דער ארבעט.

דעם 2 אקטאבער 1922 יאר איז לענין אריבערגעפאָרן פון גאָרקי
קיינ מאַסקווע און האָט זיך ווירקלעך אומגעקערט צו דער ארבעט.
שוין אפּ מאָרגן האָט ער געפירט די זיצונג פונעם ראטפּאָלקאָם. דעם
5 אקטאבער האָט ער זיך באטייליקט אין דער זיצונג פונעם פלענום
פון צענטראל־קאָמיטעט. דאָס, וואָס לענין האָט זיך אומגעקערט צו
דער ארבעט, איז געווען א גרויסע סימבע פאר דער פארטיי, פאר
אלע ארבעטנדיקע.

די דאָקטוירים האָבן פאָרגעשריבן לענינעם א שטרענגע רעזשימ,
זיי האָבן געפרוּווט באַרענעצן זיין ארבעט מיט פינף שט' א טאָג:
פון 11 ביז 2 און פון 6 ביז 8 אזיגער. כּוּצ זונטיק איז אינגעשטעלט
געוואָרן נאָך איין טאָג פון אבסאָליוטער רו (וואַדימיר איליטש האָט
אויסגעקליבן מיטוואָך). לענין פלעגט אָבער אויפֿווער זיין אפּ די פאָר-
שריפט פון די דאָקטוירים. פון דעם ערשטן טאָג אָן איז ער ציגע-
טראָט צו דער ארבעט אין איר גאנצע פארנעם. איין זיין קאבינעט
פלעגט ער קומען 9 אזיגער מיט 30 מינוט אינדערפרי און פלעגט
דורכקוקן א קאָלעקסאלע צאָל צעטונגען. 10 אזיגער מיט 45 מינוט
פלעגט לענין ארויסרופן צו זיך דעם סעקרעטאר. פון 11 אזיגער אָן
פלעגט זיך אַהייבן אן אָנגעשטרענגטע ארבעט. 2 אזיגער, ווען ער
פלעגט אוועקגיין אהיים, פלעגט ער מיטנעמען א גאנצע באַרן פאפירן
און פלעגט זיך אומקערן 6 אזיגער מיט א שטאל אפּגאבן פאר די
סעקרעטאָרן. דעם צוגאָבלעבן אָפּר־טאָג פלעגט וואַדימיר איליטש
אָפט אויך פארברענגען באַ דער ארבעט. אָס וואָס לענינס כּעָרע-
טאָרן האָבן פארשריבן וועגן איינעם פון אזינע „אָפּר־טעג“:
„1. נאָיאַבער באַטאָג. א באַראַטונג מיט סטאַלינס אָנטייל. אינאָונעם פון
7 ביז 8 אזיגער צוויי אימאליענישע באַוויירט. 8 אזיגער מיט 30
מינוט אין וואַדימיר איליטש אוועק אהיים“.

דעם 31 אקטאבער האָט לענין געהאלטן א רעדע אפּ דער עכטער
פון וועיק. דאָס איז געווען די ערשטע ארויסטרעטונג נאָך דעם, ווי
ער איז געזונט געוואָרן. אלע האָבן געווארט אפּ דער דאָזיקער ארויס-
טרעטונג מיט גרויס אומגעדולד. וואַדימיר איליטש האָט זיך אויך
גערוירט. ער האָט גערעדט וועגן דעם גלענצנדיקן זיג, וועלכן די
רויסע ארמיי און די סאָוועטישע דיפּלאָמאטיע האָבן אָפּגעהאלטן אין
צוזאַמענהאַנג מיט באַפֿרענען פון די יאַפּאָנישע אינטערווענטן. דעם
לעצטן שטיקל סאָוועטישע ערד—וואַדוואַסמאָק. ער האָט געזאָגט,
אז דאָס סאָוועט־לאַנד איז נאָך באַרענדיק אָנעמער פון די קאפּי-
טאַליסטישע לענדער, עס וועט זיי אָבער דעריאָנג מיט אזא שטעלעכט,
וועגן וועלכער זיי קענען אפּילע נישט טרויענען. „איין א פאנאסטישער
שטעלעכט פון וועלכע־נישט איז ענדערונגען וועט קיינער באַ אונז נישט
גלייבן, אָבער דערפאר איז דער ווירקלעכער שטעלעכט, איין דער שטעלע-
כט, איין פארגלעכט מיט יעטווייגן פערנאָד פון דער געשיכטלעכער

אנטוויקלונג, גענומען, ווי ער איז געווען, — איז אזא שנעלקייט, אויב
מיט דער באוועגונג פירט זיך א ווירקלעכע רעוואלוציאנערע פארטיי, איז
אזא שנעלקייט גלייבן מיר אזא שנעלקייט וועלן מיר זיך אומבא-
דינגט דערשלאגן.¹

דעם 18 נאָיאַבער איז לענין ארויסגעטראָטן מיט א פאָרטראַג אפן
IV קאָנגרעס פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל, „פינף יאָר רוס-
לענדישע רעוואלוציע און די פערספעקטיוו פון דער וועלט־רעוואלוציע“
ציע.“ כאַטש די לאגע פונעם רעוואלוציאנער סאָוועטן־לאַנד איז דער קאפי-
טאליסטישער ארומרינגלונג איז געווען א ביי גאָר שווערע, איז לענין
געווען איבערצייגט איז זי, ער האָט גערעדט וועגן די אויסגעצייכנטע
פערספעקטיוו פון די ערשטע סאכאקלענע פונעם געפ.

„די פאראנגעגען אַנדערהאלבן יאָר באווייזן פאָזיטיוו און אכטאַ-
ליוט, אז מיר האָבן ...דעם עקזאמען אויסגעהאלטן“, — האָט ער דער-
קלערט מיט שטאַלץ. מיר, האָט געזאָגט לענין, האָבן זיך דערשלאָגן
אן אלגעמיינעם אופשטעל אפ די וועלט פון געפ: מיר האָבן פארפּעס-
טיקט דעם בונד פון די ארבעטער און פּויערים, פארבעסערט די לאגע
פונעם ארבעטער־קלאַס, סאבאילוירט דעם רובל, פארגרעסערט די פראָ-
דוקציע פון דער לעבטער אינדוסטריע, „שוין איצט האָבן מיר א בא-
ווייז דערפון, אז מיר, אלס מעלכע, זענען אימשימאנד צו פירן
האנדל, אנהאלטן איז אינדערע הענט פּעסעטע פאָזיטיוועס איז דער
לאנדווירטשאפט און איז דער אינדוסטריע און גייט פאָרויס.“ איז זי
ער א שווערער לאגע געפינט זיך נאָך די שווערע אינדוסטריע. „די
שווערע אינדוסטריע גייט זיך און מעלכע־סובסידיעס“, — האָט גע-
זאָגט לענין. — „אויב מיר וועלן זי נישט געפינען, וועלן מיר, אלס
ציוויליזירטע מעלכע — שוין אָפּגערעדט, אלס סאָציאליסטישע — אומ-
קומענ.“ דאָס סאָוועטן־לאַנד האָט אָבער מעכטיקע קוואלן פון אינער-
לעכער אָנזאמלונג. און לענין טיילט מיט מיט פרייד די פאָרשטייער
פונעם אינטערנאציאָנאַלן פראָלעטאריאט, אז די סאָוועטנמאכט האָט
איז רעזולטאט פון געפ שוין אָנגעזאמלט די ערשטע 20 מיליאָן רובל
גאָלד און אַט די אלע מיטלען וועט זי אָפּגעבן אפ אופשטעלן און אנט-
וויקלען די שווערע אינדוסטריע, זי וועט שפּאַרן אפ אלץ, אפילע אפ די
שולן. „דאָס דארף זיין, — האָט געזאָגט לענין, — וועלן מיר ווייטן, אז
אויב מיר וועלן נישט ראטעווען די שווערע אינדוסטריע, אויב מיר
וועלן זי נישט אופשטעלן, וועלן מיר נישט קענען אופבויען קיין שום אינ-
דוסטריע, און אָן איר וועלן מיר ביכלאל אימקומען אלס זעלבשטענדיק
לאַנד.“ מיט דער גרעסער פּעסעקטיוו און הארטנעקייט האָט לענין
דערקלערט: „מיר האָבן פארכאפט די מאכט פון די ארבעטערס וועגן
און מיר האָבן פאר זיך א ציל — שאפן די סאָציאליסטישע אָרדענונג
מיט דער הילף פון דער דאָזיקער מאכט.“²

לענין איז ארויסגעטראָטן אפ דעם. דער פאָרטראַג האָט געדו-
ערט א שטאַ צייט. דער קאָנגרעס האָט אים אויסגעהערט מיט טיפער

1 לענין. ווערק, ב. XXVII, ז. 318.

2 דאָרטן, ז. 345, 349, 350.

אופמערקזאמקייט. לענינען איז שוין אָבער שווער געווען צו האַלטן דעם פאַרטראַג. ער האָט גערעדט מיט בעפירערשער אָנשטרענגונג. נאָכן פאַרטראַג איז ער געווען זייער מיר. עס האָט זיך געלאָזט פילן די קראנקייט.

איז א וואָכ ארום, דעם 20 נאָיאבער 1922 יאָר, איז לענין ארויס געפראָכט אפן פלענום פון מאַסקווער סאָוועט. אונטערצוגעדיק די סאָ באַקלען פון פינף יאָר עקזיסטענץ פון דער סאָוועטנמאכט, האָט ער זיין רעדע פארענדיקט מיט פאַלגנדיקע ווערטער:

„מיר האָבן דעם סאָציאַליזם דורכגעשלאָפֿט איג טאָגטעגלעכע לעבן און דאָ דארפֿן מיר זיך פאנאנדערקלעבן. אָט איג וואָס עס באשטייט די אופגאבע פון אונדזער היינט, אָט איג וואָס עס באשטייט די אופגאבע פון אונדזער עפאָכע. דערלויבט מיר צו ענדיקן דערמיט, וואָס איך וועל אויסדריקן א זיכערקייט, אז ווי די אופגאבע זאָל גיט זיין שווער, ווי גיט זי זאָל גיט זיין פארגלעכ מיט אונדזער פרוערדיקער אופגאבע, און וויפֿל שוועריקייטן זי זאָל אונדז גיט פארשאפן, — וועלן מיר אלע צוזאמען, גיט מאַרגן, נאָר איג מעשעכ פון עטלעכע יאָר, וועלן מיר אלע צוזאמען לייזן די דאָזיקע אופגאבע וואָס עס זאָל אונדז גיט קאָסטן, אזוי אז פונעם געפישן רוסלאַנד וועט ווערן א סאָציאַליסטיש רוסלאַנד“¹.

דאָס איז געווען לענינס לעצטע ארויסטרעטונג פארן לאַנד.

XIII

לענינים געזונט=צושטאנד איז געוואָרן וואָס אמאָל ערגער. אקשאָ= געסדיק קעמפנדיק מיט דער קרענק, האָט ער נישט אויפגעהערט צו אר= בעטן. ער פירט די זיצונגען פונעם ראטפאלקאָם. ער אינערעסירט זיך פונקט ווי פריער מיט פארשיידנארטיקסטע פראגן: פונאנצן, עלעק= טראָ=אינדוסטריע, קאָנצעסיעס, שיפ=רעמאָנט, פאָלקס=צייכונג און אַז א שיר אנדערע פראגן. ער נעמט אויף מענטשן, שמועסן, שרעכט בריוו, נישט א שאל איםפראַגן. שיקט באגריסונגען דעם III קאָנגרעס פון נעם קאָמוניסטישן יוגנט=אינטערנאציאָנאַל, דעם אלוקראַנישן סאָוועט= צוזאמענפאַר, די צוזאמענפאַר פון די פראַפאַרייגען פון די סאָו. שווער און פון די בילדונגס=שווער. ער זאָרט וועגן א פאָפולערער אייטנאכע פון מארקס' און ענגעלסעס בריוו. ער טראכט ערנסט דורכ די פראגן פון דער אויסער=פאָליטיק, פונעם קאספ קעגן דער קריגס=געפאר, שרעכט נאָמיצן וועגן די אויפגאבן פון דער סאָוועטישער דעלעגאציע אפ דעם האאנער שאלעם=קאָנגרעס.

אין אָט די לעצטע וואָכן פון זיין ארבעט האָט זיך לענין א כאב פארנומען מיט די פראגן פון דער ווינטערדיקער פארפעסטיקונג פון דער סאָוועטישער מעלכע. אלע יאָרן פון דער רעוואָלוציע האָט לענין געשמידט די פרענטשאפט פון די סאָוועטישע פעלקער, האָט אויסגלאזט אָנגעפירט מיטן שאפן די סאָוועטישע נאציאָנאַלע רעפובליקן. די לאנד= שוץ, די אויפגאבן פון דער סאָוועטישער ביווג, די אלזשיקע אנט= וויקלונג פון אלע סאָוועטישע נאציאָנאַליזמען — די אלע פראגן האָבן קאמטעגאָריש געפאָדערט, אז דער בונד פון די פעלקער פונעם סאָוועט= לאנד זאָל וואָס מער פארפעסטיקט ווערן. אינעם מאָג=סיידער האָט זיך געשמעלט די פראגע וועגן אן ענגערער פארויניקונג פון די סאָוועטישע רעפובליקן איז אן איינהעמלעכער פארבאנדזשער מעלכע. איז זיין בא= גריסונג צו דעם אלוקראַנישן סאָוועט=צוזאמענפאַר דעם 10 דעקאבער 1922 יאָר האָט לענין געשריבן, אז איינע פון די וויכטיקסטע פראגן איז די פראגע וועגן פארויניקן די רעפובליקן, אז, פונעם ריכטיקן לייזן די דאָזיקע פראגע הענגט אָפּ די ווינטערדיקע אָרגאניזירונג פון אונדזער מעלכישן אפאראט".

סאָפּ דעקאבער 1922 יאָר איז אפן X אַלרוסלענדישן און I אַל= פארבאנדזשן סאָוועט=צוזאמענפאַר לויט לענינס און סטאלינס פאַר=

שלל אָנגענומען געוואָרן דער היסטאָרישער באשלוס וועגן א פֿרײַויליג
קער מעלוכישער פארייניקונג פון די סאָוועטישע פעלקער אינעם פאר-
באנד סאָוועטישע סאָציאליסטישע רעפובליקן — פֿססר.

לענין איז אפ די צוזאמענפאָרן גיט געווען. ער האָט זיך געגרייט
ארויסערעסן אפן X אלרוסלענדישן סאָוועטן-צוזאמענפאָר, ער האָט
אָנגעשריבן דעם פלאן פון זיין באריכט-פאָרטראָג וועגן דער טעטיקייט
פון דער רעגירונג, האָט געפירט די געשעפטלעכע קאָרעספאָנדענץ. אינ-
זיכ אָבער האָט זיך לענינס געזונט-צושטאנד ווידער פארערגערט.

דעם 12 דעקאבער 1922 יאָר האָט לענין צום לעצטן מאל געאר-
בעט אין זיין קאבינעט אין קרעמל.

אין די נאָכטיג פון די סעקרעטארן וועגן אָט דעם טאָג ווערט אָנג-
געוויזן: „דעם 12 דעקאבער אינדערפרי איז וולאדימיר איליטש גע-
קומען צו, פאָרן פון גאָרקי און איז געקומען צו זיך אין קאבינעט 11
אזיגער מיט 15 מינוט. געווען איז ער דאָ גיט לאנג און איז אוועק
אחיין. 12 אזיגער האָט ער זיך אומגעקערט און האָט אופגענומען
ציורפאן, וועלכער איז בא אימ געווען בין 2 אזיגער. ער איז אוועק
פון קאבינעט 2 אזיגער באטאָג און האָט קיין שום אופטראָג אפ
אינגאנצן גיט געעבן. אינגאנצן: וולאדימיר איליטש איז געקומען אין
קאבינעט 5 אזיגער מיט 30 מינוט. ער האָט געשמועסט טעלעפאָניש
עטלעכע מינוט. 6 אזיגער מיט 45 מינוט איז געווען דזערזשינסקי.
7 אזיגער מיט 45 מינוט — א טוער פונעם פאָלקס-קאָמיסאריאט פאר
אויסערנ-האנדל; וולאדימיר איליטש איז אוועק אחיין 8 אזיגער מיט
15 מינוט.“

די קרענק האָט גיט אָפגעשוואכט לענינס ווילן, זיין ענערגיע, זיין
אומגעזעטיקטן דאָרשט צו ארבעט. עס האָבן אימ גערעגט א ריי פראג-
דעם 13 דעקאבער האָט ער דיקטירט א בריוו צו סטאלינען פארן פלע-
גום פון צק. אין אָט דעם בריוו איז ער קאמענטאָריש באשטאנען אפן אָפ-
היטן די מאָנאָפאָל פון אויסערנ-האנדל. בוכארינען, וואָס האָט פאָר-
געלייט ליקווידירן די מאָנאָפאָל פונעם אויסערנ-האנדל, האָט לענין
דעמלט געשטעמפלט אלס פארטיידיקער פון ספעקוליאנטן, געפליגט,
באלעגופים.

דער פלעגום פון צק, וואָס איז דורכגעגאנגען אונטער כאווער שטא-
לינס אָנפירונג, האָט אָנגענומען א באשלוס אין העסקעם מיט לענינס
אָנצוזעצן און האָט ענערגיש אָפגעוואָרפן אלע פרוווג צו ליקווידירן
די מאָנאָפאָל פונעם אויסערנ-האנדל.

לענינס געזונט-צושטאנד האָט זיך אזוי ווייט פארערגערט, אז די
דאָקטוירים האָבן אימ פאָרגעשריבן פולע דו. אין מעשעכ פון די לעצט-
טע 2—3 טעג פאר זיין געפלאנירטן אוועקפאָר פון מאַסקווע האָט לע-
נין אופגענומען בא זיך איגדערהייט כאוויירי, ער האָט דיקטירט בריוו,
געעבן אופטראָגן, האָט פאראַרדנט, ווהיגן וועלכע ביכער שיקן. לענין
האָט גיט ליב געהאט צו ריידן וועגן זיין קרענק און האָט זיך קימאט
קיינמאל גיט באקלאָגט. דאָס מאל האָט ער געזאָגט, אז ער פילט זיך
ערגער, ער איז גיט געשלאָפן די נאכט.

לענין האָט פאַרשטאַנען, ווי ערנסט עס איז זיין לאגע. דעם 15 דעם
 קאבער האָט ער געשריבן צו סטאַלינע: „איך האָב איצט געענדיקט
 ליקווידירן מינע אינזאָנימ און קאָן רויק אוועקפאַרן... עס איז גע-
 בליבן בלויז איין אומשטאַנד, וואָס באמרוקט מיט אויסערנעוויינלעכ
 שטאַרק — דאָס איז די אומעגלעכקייט ארויסצומרעסן אפּן סאָוועטן-
 צוזאַמענפאַר. דינסטיק וועלן בא מיר זיין די דאָקטוירים, און מיר
 וועלן באמראכטן, צי עס איז פאראן כאַטש א קליינער שאנס פאר אזא
 ארויסטרעטונג. וועג איך דארף זיך אָפּזאָגן פון איר, וואָלט מיר געווען
 זייער אומבאַקוועם, גיט צו זאָגן שטאַרקער. דער קאָנספּעקט פון דער
 רעדע איז שוין בא מיר געווען אָנגעשריבן מיט עפּלעכע טעג צוריק.
 איך לייג דעריבער פאַר, גיט אופּהערנדיק צו גרייטן עמעצן אנדערש
 ארויסצומרעסן אנשטאַט מיר, איבערלאָזן פונדעסמוועגן ביזן מיטוואָך
 די מעגלעכקייט, אז איך זאָל ארויסטרעסן אליין מיט א רעדע, וואָס
 וועט זיין מעגלעכ פיל קירצער ווי געוויינלעך, צום ביישפּיל, מיט א רע-
 דע אפּ דריי פערטל שאַ. אזא רעדע וועט אבסאָליוט גיט שטערן דער
 רעדע פון מיין פארטרעטער (וועמען איר זאָלט גיט האָבן באפּולמעכ-
 טיקט דערצו), זי וועט אָבער, מיינ איך, זיין נוצלעך סע איך פאָל-
 טישן, סע איך פערזענלעכ זיין, וועל זי וועט באזעטיקן די סיבע פאר
 א גרויסער גערווירטקייט“.

א נוצער אָנפאל פון דער קרענק האָט גיט געגעבן לענינען די מעג-
 לעכקייט ארויסצומרעסן אפּן סאָוועטן-צוזאַמענפאַר. לענינס אָפּפאַר פון
 מאַסקווע קיין גאָרקי איז אָפּגעלייגט געוואָרן.
 די גאנצע פארטיי, אלע ארבעטנדיקע האָבן איבערגעלעבט לענינס
 קרענק, ווי זייערן אן אייגענעם גרויסן אומגליק. אלע האָבן געלעבט
 איך אומרו פארן לעבן פונעם באליבטן פירער.
 נאָר אויב א שווער קראנקער, האָט לענין גיט אויפגעהערט צו אר-
 בעטן לעטוויזשעס דער רעוואָלוציע, לעטוויזשעס דעם סאָציאליסטישן היימ-
 לאַנד, וואָס ער האָט דעם אוועקגעגעבן אלע זיינע קוויכעס, זיין גאנצ
 לעבן.

איך די ערשטע צוויי כאדאָשימ פון 1923 יאָר האָט זיך לענינס
 געזונט-צושטאַנד א ביסל פארבעסערט. איך אָט דער ציט האָט לענין
 אָנגעשריבן א ריי העכסט וויכטיקע ארטיקלען. דעם 2 יאנוואר האָט
 ער דיקטירט די „בלעמלעך פונעם טאָגבוך“; דעם 4 און דעם 6 יאנ-
 וואר — „וועגן קאָאָפּעראציע“; דעם 9, 13, 19, 22 און 23 יאנוואר —
 „וואזוי דארפן מיר רעאָרגאניזירן דעם ראבאָרינ“; דעם 16 און דעם
 17 יאנוואר — „וועגן אונזער רעוואָלוציע“; דעם 2, 4, 5, 6, 7 און 9
 פעברואַל — „בעסער ווייניקער, אָבער בעסער“.

לענין איז געווען געוויינט אליין צו שרייבן זיינע ארטיקלען. די
 סטענאָגראַפּיסטקע, וועלכער לענין האָט דיקטירט דעם ארטיקל „בעסער
 ווייניקער, אָבער בעסער“, האָט מאקע דעמל, דעם 6 פעברואַל, פאר-
 שריבן: „דורכקונדיק דעם ארטיקל, פלעגט זיך לענין אָפּשטעלן, פלעגט
 ריידן וועגן זיין אלטער געוויינהייט שרייבן, און גיט דיקטירן; אז איצט
 פארשטייט ער, פארוואָס די סטענאָגראַפּן פלעגט אים גיט באפרידיקן;
 אז ער איז געוויינט צו זיין זיין קסאווואר פאר די אויגן, זיך אָפּשטעלן,

באמראכטן די שווערע ערשער, ווי ער איז געבליבן „שטעקן“, ארומ-
 גיין איבערג צימער, אפילו פאשעט און פראסט אנמלויען ערגעץ שפא-
 צירן; אז אויב איצט ווילט זיך אימ אָפּט כאפּן א בלייפערער און
 שרעבן אָדער אַליין ארענטראַנג אױסבעסערונגען. ער האָט זיך דער-
 מאַנט אין דעם, ווי ער האָט זיך געפרוּווט דיקטירן זינעם אַן אַר-
 טיקל א סטענאָגראַפּ נאָך אין 1918 יאָר, און אז ווען ער פלעגט פילן,
 אז ער בלייבט „שטעקן“, פלעגט ער אױס פארלעגנהייט „יאָגן“ אלץ
 וועטער און וועטער מיט „אומגעהייערער“ שנעלקייט, און וואָז! דאָס
 האָט געבראכט דערצו, אז ער האָט געמוזט פארברענגן דעם גאנצע
 קסאוויד. נאָכדעם האָט ער זיך אוועקגעזעצט שרעבן און האָט אָנגע-
 שרייבן „דער רענעגאט קאוסקוי“, מיט וועלכע ער איז געבליבן צופרידן.
 אין זינע לעצטע ארטיקלען האָט לענין אונטערגעצויגן די סאכאק-
 לען פון דער ארבעט, וואָס איז דורכגעמאכט געוואָרן פאר די יאָר-
 רעוואָלוציע. אלע גרונט-פראַגן פון דער רעוואָלוציע — דיקטאטור פון
 נעם פראָלעטאריאט, מעלכע-אפאראט, ווירטשאפטלעכע פאָליטיק, פא-
 העלטענישן מיטן פויערשטוב, לאנדשט, אױסערנ-פאָליטיק, אױנהייט פון
 דער פארטיי — אָפּ די אלע פראַגן האָט לענין נאָכאמאָל דורכגעמאכט.
 מיט אױסערנעוויינלעכער קראפט שטרעכט לענין נאָכאמאָל אונ-
 טער אין זינע ארטיקלען די מעגלעכקייט פונעם זיג פון סאָציאליזם
 בא אונדז אין לאַנד. די סאָוועט-רעפּובליק, דערקערט ער, האָט
 „אלדאָס נײַטיקע אפּ אופצובויען די פולע סאָציאליסטישע געזעלשאַפּט“.
 ער האָט ווידער און ווידעראמאָל אָנגעוויזן אפּ דער באדעטונג פון
 דער שווערער אינדוסטריע אלס איקערדיקער מאטערעלער באזע פון
 נעם סאָציאליזם. די אופגאבע פון דער פארטיי איז איבערזעצן זיך
 „פונעם פויערשטוב, מוזיקישן, פארטרעמטן פערד, פונעם פערד פון
 עקאָנאָמיעס, וואָס זינען אױסגערעכנט אפּ א רונירט פויערשטוב לאַנד, —
 אפּן פערד, וואָס אימ זוכט פאר זיך און קאָג נישט נישט זוכט דער פראָלע-
 טאריאט, אפּן פערד פון דער גרויסער מאשינ-אינדוסטריע, פון עלעק-
 טריפיקאציע, פון וואָלכאַוובוי אאוו.“¹

לענין האָט געלערנט, אז נאָך א מעכטיקע שווערע אינדוסטריע
 קאָג זיגן א זיכערע באזע פארן פארפעסטיקן די אומאפהענגיקייט און
 פארשמאקן די שוועפייקייט פון דער סאָוועטישער מעלכע.

לענין האָט נישט איין מאָל אָנגעוויזן, — און בא אָפּ דער אָנוועזונג
 לענינס האָט זיך שטענדיק געהאלטן די באַלשעוויסטישע פארטיי, —
 אז בויען דעם סאָציאליזם קען און דארף דער ארבעטער-קלאס אין
 בונד מיטן פויערשטוב. דער געפּ איז דערצו טאקע אונגעפירט גע-
 וואָרן, קעדריי צו זיכערן דעם אָנטייל פונעם פויערשטוב אין דער כאָ-
 צאליסטישער בויונג. עס איז געבליבן צו לייזן א ביז נאָך וויכטיקע
 אופגאבעס, לייזן זי טעאָרעטיש און פראקטיש, וואוּווי, מיט וועלכע מיט-
 לען קאָג מען איז בונד מיטן פויערשטוב אופבויען דעם סאָציאליזם,
 אין וואָס דארף מען זיך אָנכאפּן, קעדריי ארענצוציען דאָס פויערשטוב
 אין דער בויונג פון דער סאָציאליסטישער געזעלשאַפּט. אין זינע

1 לענין. וועיק, ב. XXVII, ז. 417.

לעצטע ארטיקלען האָט לענינ געגעבן א גענאלע לייזונג פון אַס דער אפגאבע — ער האָט ארויסגערוקט דעם קאָאָפּעראַטיוונג פּלאַן פון אַנשליסן דאָס פויערטומ אָן דער סאָציאליסטישער בייזונג.

אין דער קאָאָפּעראציע, אין אלגעמיין גענומען, און אין דער לאנדווירטשאפטלעכער פּראָדוציר=קאָאָפּעראציע באזונדערס, האָט לענינ, אין די באדינגונגען פונעם סאָוועטן=לאַנד, אינגעזען דעם וועג צום אריבערגיין פון דער אינדיוידועלער פויערשער ווירטשאפט צו גרויסע געמיינשאפטלעכע פּראָדוציר=פארייניקונגען פון די פויערים.

אינגלידערן די פרינציפן פון קאָאָפּעראציע צווערשט אין געביט פון אָפּוואַ, און דערנאָך אין געביט פון אויסארבעטן די לאנדווירטשאפטלעכע פּראָדוקטן — אַס דאָס איז דער וועג פון ארענצונען מיליאָן געפּויערים אין דער סאָציאליסטישער בייזונג, א וועג, וואָס איז זי צוטרילעכ און פארשטענדלעכ.

„די מאכט פון דער מעלוכע אפ אלע גרויסע פּראָדוציר=מיטלען די מאכט פון דער מעלוכע אין די הענט פונעם פּראָלעטאריאט, דער בונד פון אַס דעם פּראָלעטאריאט מיט פיל מיליאָנען קליינע און קלענע סמע פויערים, דאָס זיכערן די אָנפירונג פונעם פּראָלעטאריאט געט גייע דעם פויערטומ אאוו, — צי איז עס דעם גוט אלץ, — האָט זי שרייבן לענינ, — וואָס עס איז נייטיק, קעדיי פון דער קאָאָפּעראציע, בלויז פון דער קאָאָפּעראציע אליין, וועלכע מיר האָבן פונער מיר טירט, אלס הענדלערישע, און וועלכע מיר האָבן רעכט אין א געוויסן זיג צו מרעמירן פונקט אזוי אויב איצט בייסן געפ, צי איז עס גוט אלדאָס נייטיקע אפ אופבויען די פולע סאָציאליסטישע געזעלשאפט? דאָס איז נאָך גיט די אופבויען פון דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט, דאָס איז אָבער אלדאָס נייטיקע פאר אַס דער אופבויען“¹.

דער לענינישער קאָאָפּעראטיווער פלאן איז א ביז גאָר וויכטיקער שריט אין דער אנטוויקלונג פון דער לענינישער טעאָריע וועגן דעם זיג פונעם סאָציאליזם בא אונדז אין לאַנד.

א באזונדער אופמערקזאמקייט האָט לענינ אין זינע לעצטע ארטיקלען אָפּגעגעבן דער צווישנפעלקערלעכער לאגע און דער אויסערנ=פאָליטיק פון דער סאָוועטן=רעפּובליק. ער האָט פארלייגט די יעסו דעם פון דער אויסערנ=פאָליטיק פון דער סאָציאליסטישער מעלוכע. גיט איין גלענצנדיקן זיג האָט אָפּגעהאלטן די סאָוועטישע דיפלאָמאטיע אונטער לענינס אָנפירונג. אונדזער אויסערנ=פאָליטיק, האָט ער גע=לערנט, דארף זיג אן אומאָפּהענגיקע און א זעלבשטענדיקע — זי האָט ארויסגיין פון די אינטערעסן פון דער סאָוועטישער מעלוכע, פון די אינטערעסן פונעם סאָציאליזם. אפן גאנצן פערנאָך ביוז ענדגילטיקן זיג פונעם סאָציאליזם אין גאָר דער וועלט דארף דער גרונט=פרינציפ פון דער סאָוועטישער דיפלאָמאטיע זיג — אויסנאָם די ווידערשפּרינג אינעם לאַגער פון די אימפעראליסטן, קעדיי צו שמערן זי שאפן אן איינזעלעכע פּראָגנאָס קעגן דעם סאָוועטן=לאַנד. אין דער זעלבער

צײַט דארפ די סאָוועט־מאכט אפ קײַן אײַנ רענע נײַט אָפּשוואכנ דעם
קאמפ פאר פארפעסטיקן די שוועפֿייִקײַט פון דער סאָציאליסטישער
מעלכע.

אין מארט 1923 יאָר האָט זיך לענינס געזונט־צושטאנד יודער
פארערגערט. דעם 9 מארט האָט זיך איבערגעכאזערט אן אָנפאל פון
דער קרענק, דאָס מאָל איז זייער א שווערער פאָרם. לענין האָט זיך
מער נישט געקענט אופהייבן פון בעט.

ער האָט נישט געקענט געמען קײַן אָנטייל אין דער ארבעט פונעם
XII פארטיי־צוזאמענפאָר, וואָס איז פאָרגעקומען אין אפרעל 1923
יאָר. פון זינט די כאַלשעוויקעס האָבן גענומען די מאכט, איז דאָס
געווען דאָס ערשטע מאָל, וואָס לענין האָט נישט געקענט בייזונג אפ
א פארטיי־צוזאמענפאָר.

דער XII פארטיי־צוזאמענפאָר האָט אין זײַנע באשלוסן גענומען
אין אכט אלע אָנווייזונגען, וואָס לענין האָט געגעבן אין זײַנע לעצט־
מע ארטיקלען און בריוו. לויט לענינס פאָרשלאָג, וועלכע ער האָט צו־
נעשיקט דעם צוזאמענפאָר אין א שריפטלעכער פאָרם, האָט דער XII
צוזאמענפאָר געשאפן א פארטיי־קאָנגרעס — צק — אפא — PKI —
(צענטראלע קאָנגרעס־קאָמיסיע — ארבעטער־פּויערשע אינעם
ספעקציע). פאר אָט דעם קאָנגרעס זײַנען געשטעלט געוואָרן פאָרשטעלעס
וואָרטלעכע אופגאבן: אָפּהייבן די אײַנהײַט פון אונדזער פארטיי, פאר־
פעסטיקן די פארטיי־ישע און מעלכישע דיסציפלין, מיט אלע מיטלען
פארבעסערן דעם אפאראט פון דער סאָוועט־מעלכע.

ביז מײַ האָט זיך נישט געלאָזט מערקן קײַן שום פארבעסערונג אין
לענינס געזונט־צושטאנד. אינמיטן מײַ האָט מען לענינען אריבערגע־
פירט קײַן גאָרקי. דאָרט האָט זיך פון דער צווייטער העלפט יול לענינס
געזונט ווידער אָנגעהויבן פארבעסערן.

דעם 19 אָקטאבער 1923 יאָר איז לענין אפ עמלעכע שטענדיק געקומען
מען צו פאָרן קײַן מאַסקווע. ער איז אריין צו זיך אהײַם, האָט אריינגע־
געקוקט אינעם זיצונגס־זאל, האָט זיך אריינגעכאפט אין זײַנע ארבעטס־
קאבינעט אין קרעמל, איז דורכגעפאָרן איבער די צענטראלע גאסן
פון דער הויפט־שטאָט, איז געווען אפ דער לאנדווירטשאפט־עכער
אויסשטעלונג און האָט זיך אומגעקערט צוריק קײַן גאָרקי.
דאָס איז געווען דאָס לעצטע מאָל, ווען לענין איז געווען אין
מאָסקווע.

דעם 21 יאנואר 1924 יאָר 6 אויגער אינאָונט האָט זיך אינעם
גאנצן אומגערײכט אָנגעהויבן א שארפער אָנפאל פון דער קרענק. לע־
נין האָט פארלאָרן דעם באווסטזײַן. 6 אויגער מיט 50 מינוט איז
אָונט איז לענין געשטאָרבן אין גאָרקי פון א בלוט־אויסגוס אין מארב.
עס איז געשטאָרבן דער, „וואָס האָט פארקערפערט און זיך די
גאנצע רוסישע רעוואָלוציע, דער, וואָס האָט זי אויסגעטראָגן אין
זײַנע מויער, צוגעגרייט, פארווירקלעכט, געראמעוועט. לענין, דער גרעס־
טער און איז אלע הינזיכט: ריינסטער צווישן אלע, וואָס האָבן גע־
שאפן געשיכטע; א מענטש, וואָס מער פון אים האָט פאר־מזגטען
קײַנער נישט געמאָגן“ (בארבוס).

דער טויט פון לענינע, דעם פירער, דעם לערער, איז געווען א שווערער קלאפ פאר דער פארטיי, פאר אן ארבעטסער-קלאס, פאר די פאָלקס-מאסן פון אונדזער לאנד, פאר די ארבעטנדיקע פון גאָר דער וועלט.

לענינס טויט האָט ארויסגערופן א ווילדע פרייד אינעם לאגער פון די אימפעריאליסטן. זיי האָבן געהאלטן, אז אָן לענינע וועט די פראָלעטארישע דיקטאטור אומקומען. לענינס טויט האָט באפלינדלט אויך די, וואָס האָבן געוואָלט אראָפּפירן די פארטיי פון לענינס וועג: זיי האָבן געהאלטן, אז אָן לענינע וועט זיך אונטערגעבן אנטשטעלענדיג וויזירן די לענינשע פארטיי.

די סאָניס האָבן געהאט א ביטערן מאַכעס אין כעזשנ. זיי האָבן נישט גענומען אין אכט, אז לענין האָט געגעבן זיין פארטיי דאָס אומ-באזיגבארע געווער פון זיין שרעקלעכן און קלאָרן געדאנק — דאָס גע-ווער פון לעניניזם. לענין האָט ארענגעהויבט אין דער פארטיי זיין פלאמיקע סיגע צו דער בורזשואזער אָרדענונג, זיין אנטזענעם זיין, וואָס איז געווענדט צו צעשמערן די דאָזיקע אָרדענונג, צום שאפן דעם קאָמוניזם. לענין האָט אויסגעלערנט די פארטיי נישט מוידע האָבן פאר-שוועריקייטן, נישט דערלאָזן קיין מידקייט, קיין וואקלונגען, נישט אראָפּ-פאלן בא זיך.

אין דער נאכט פון 21 אפּ 22 יאנואר האָט זיך פארזאמלט דער פלענום פונעם צענטראל-קאָמיטעט פון דער פארטיי באַלשעוויקעס. דעם 22 יאנואר האָט זיך דער צענטראל-קאָמיטעט געווענדט צו דער פארטיי, צו אלע ארבעטנדיקע מיט א מיטלונג וועגן לענינס טויט.

אין דער מיטלונג איז געשטאנען:

„דעם 21 יאנואר האָט געענדיקט זיין לעבנס-וועג דער כאווער לענין.

עס איז געשמאכט דער מענטש, וועלכער האָט געגרינדעט אונדזער שטאַלענע פארטיי, געבויט זי יאָר-איינ יאָר-אויס, געפירט זי, נישט געקוקט אפּ די קלעפּ פונעם צאריזם, געלערנט זי און פארהארטעוועט אין פארביטערטן קאמפ קעגן די סאָניס פונעם ארבעטסער-קלאס, קעגן האלביקע, קעגן זיך וואקלדיקע, קעגן אַפּטריניקע. עס איז געשמאכט דער מענטש, וואָס אונטער זיין אָנפירונג האָבן די איינז-פעסטע רייע פון די באַלשעוויקעס זיך געשלאָגן אין 1905 יאָר, זיינען אָפּגעמראָטן אין די צייטן פון רעאקציע, האָבן ווידער אָנגעגריפן, זיינען געווען אין די ערשטע רייע קעמפער קעגן דער זעלבסט-הערשונג, האָבן באוויזן צו ציע-קלאפן, דעמאָסטירן, אראָפּווארפן די אידיאָישע הערשאפט פון די מענשעוויקעס און עסערן. עס איז געשמאכט דער מענטש, וואָס אונטער זיין קאמפס-אָנפירונג האָט אונדזער פארטיי, איינגעהילט אין שלאכט-רויך, אופגעהויבן די רוי-טע פאָן פון אַקטיוואכער אינעם גאנצן לאנד, האָט צעשמע-טערט דעם ווידערשטאנד פון די סאָניס, האָט פּעסט איינ-

געפונדעוועט די הערשאפט פון די ארבעטנדיקע אינעם גע-
וועזענעם צארישן רוסלאנד. עס איז געשטארבן דער גרינ-
דער פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל, דער פירער
פונעם וועלט-קאמוניזם, די ליבער און דער שטאלץ פונעם
אינטערנאציאנאלן פראלעטאריאט, די פאן פונעם אונטער-
דריקטן מיזרעכ, דער ראש פון דער ארבעטער-דיקטאטור
אין רוסלאנד.

נאך מארקסן האט די געשיכטע פון דער גרויסער בא-
פרייטונג באוועגונג פונעם פראלעטאריאט נאך קיינמאל נישט
ארויסגערוקט אזא גיגאנטישע פיגור, ווי אונזער פאר-
שטארבענער פירער, לערער, פריינט. אלץ וואס איז פראלעטא-
ריאט איז פאראן ווירקלעך גרויס און העלדישע—שרעקלאזער
געדאנק, איינפאסטער, אקשאנעסדיקער, אלץ בייקומענדי-
קער ווילן, הייליקע סינע, סינע ביז איז טויט אריין צו
קנעכטשאפט און אונטערדריקונג, רעוואלוציאנערע לייזונג-
שאפטלעכקייט, וואס מאכט באוועגונג בערג, גרענעצלאזער
גלויבן אין די שעפערשישע קויכעס פון די מאסן, קאלאסא-
לער ארגאניזאציאנעלער געני, — דאס אלץ האט געפונען א
פרעכטיקע פארקערפערונג אין לענינען, וואס זיין נאמען
איז געווארן דער סימבאל פון דער נייער וועלט פון מי-
רעזן ביז מיזרעכ, פון דארעם ביז צאפן.

לענין האט געקענט, ווי קיינער נישט, זען א דאס גרוי-
סע א דאס קליינע, פארויסוואגן די גראנדעזסטע היסטא-
רישע איבערבראכן און אין דער זעלבער צייט נעמען אין
אכט און אויסנוצן יעדע קלענסטע דעטאל; ער האט גע-
קענט, ווען מע האט באדארפט, פארביסן אונגרייפן און,
ווען מע האט באדארפט, צוריקטרעטן, קענדי צו גרייטן א
נייעם אונגרייפ. ער האט נישט געוואלט פון קיין שום פאר-
גלייכערטע פארמולעס, קיין שום שארעס האט ער נישט גע-
האט אפ זיינע קלאגע, אלץ זעענדיקע אויגן ווייל ער איז
געווען אן אייגענע פירער פון דער פראלעטארישער
ארמיי, דער געני פונעם ארבעטער-קלאס.¹

דעם 21—23 יאנואר זיינען קיין גארקי געקומען די מיטגלידער
פונעם צענטראל-קאמיטעט פון דער פארמיי בעראש מיטן באווער
סמאלין, די מיטגלידער פון דער רעגירונג, דעלעגאציעס פונעם II
אלפארבאנדרישן סאָוועט-צוזאמענפאר און פון די מאַסקווער ארבע-
טער-ארגאניזאציעס. עס זיינען געקומען פויערדיג פון די ארומיקע
דערפער.

דעם 23 יאנואר 10 אויגער אינדערפרי איז דער אָרג מיט לע-
נינס קערפער אפ די הענט אריבערגעשראָגן געוואָרן פון גארקי אפ
דער סמאציע געראסימאָוואָ, און איינס אויגער באטאָג איז דער
טרויער-צוג געקומען צו פאָרג קיין מאַסקווע.

1 „אלקפ” (ב) אין רעוואָלוציאָנס, ט. I, זי 557,

פארבן רייען פאָנען און הונדערטער טויזנטער מענטשן האָבן די נאָענטסטע פרענט און כאוויירי אריבערגעטראָגן דעם אָרן אינעם קאָלאָניעל-זאל פונעם פארייניגט-הויז. זיט געקוקט אפן ברענענדיקן פראָסט, זינען אין מעשעכ פון פיר טעג, פון 23 ביז 27 יאנוואר, הונדערטער טויזנטער ארבעטער און פויעריק, רויטארמייער און אָנגעשטעלטע, דעלעגאציעס פון מאַסקווע און פיל אנדערע שטעט, דעלעגאציעס פון די ארבעטער פון די קאפיטאליסטישע לענדער דורכ-געגאנגען דורכן קאָלאָניעל-זאל, האָבן זיך געזעגנט מיטן פירער.

דעם 27 יאנוואר, זיין אויגער אינדערפרי, איז דער אָרן מיט לענינס קערפער אריבערגעטראָגן געוואָרן פון פארייניגט-הויז אפן רויטן פלאַץ, ווו עס איז פאָרגעקומען די געזעגעניג פונעם פאָלק מיטן פירער. 4 אויגער באטאָג איז לענינס אָרן אריבערגעטראָגן געוואָרן אין מאוואָזליי. עס האָבן אימ באגלייט קלאנגען פון טרויער-מוזיק, טויזנטער פאבריק-סירענעס און הארמאנע-זאפן.

אהער, אפן רויטן פלאַץ, אינעם מאוואָזליי קומען איצט מיליאָ-נען מענטשן פון אלע עקן וועלט, קעדיי איינצוקריצן אפ אייביק אין זייער זיקאָר און אין זייער הארץ די גרויסע געשמאלט פון דעם געני פון דער מענטשהייט — לענין.

אינעם טאָג פון לענינס לעווטע האָט דער אינטערנאציאָנאַלער פראָלעטאריאט דערקלערט אַינפמינוטיקע האפסאָקע אין אלע אר-בעטן. עס האָבן זיך אָפגעשטעלט אוואָטאָמאָבילן און צוגן, עס איז איבערגעריכט געוואָרן די ארבעט אין די פאבריקן און זאוואָרגן. מיט טיפן צאר האָבן די ארבעטנדיקע פון דער גאנצער וועלט באגלייט אין קייזער זייער פאָטער און לערער, זייער בעסטן פרענט און פאר-טיידיקער — לענין.

אפ לענינס טויט האָט דער ארבעטער-קלאס פונעם סאָוועט-פאר-באנד געענטפערט דערמיט, וואָס ער האָט נאָך פעסטער באהעפט זיין גע רייען ארום דער לענינשער פארטיי.

דעם פירערס טויט האָט באוויזן, ווי נאָענט עס איז אונדזער פאר-טיי די ארבעטער-מאסן און ווי די ארבעטער האלטן שטער די לע-נינשע פארטיי. אין פארטיי זינען ארעטן נעע צענדליקער טויזנטער ארבעטער. אין א קורצן מערמיג זינען העכער צוויי הונדערט פער-ציק טויזנט ארבעטער ארעטעטראָטן אין די רייען פון דער באָל-שעוויסטישער פארטיי. אין דער פארטיי זינען געגאנגען די, וואָס זינען גרייט געווען אָפצוגעבן דאָס לעבן פאר דער פארטיי, פאר לע-נינען. דאָס איז געווען דער לענינשער פרייז און דער פארטיי.

לענינס פאָן האָט אופגעהויבן און שראָגט ווייטער סטאלין — דער בעסטער זון פון דער באָלשעוויסטישער פארטיי, דער ווירדיקער יורעש און דער גרויסער פאָרזעצער פון לענינס זאכ.

דעם 26 יאנואר 1924 יאָר האָט זיך געעפנט די טרויער-זיצונג פונעם II אלפארבאנדישן סאָוועט-צוזאמענפאָר. עס איז שווער אי-בערצוגעבן מיט ווערטער די אָנגעשטרענגטע אויפמערקזאמקייט, מיט וועלכער דער צוזאמענפאָר האָט זיך צוגעהערט צו סטאלינס ווערטער. נאָך אין יענער צייט, ווען עס האָט זיך ערשט אָנגעהויבן די בוינג

פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי, האָבן זיך לענינס און סטאַלינס
לעבן און שטיקעט ענג צונויפגעפלאַכטן אין קאמפ פאר דער דע-
וואַלוציע. סטאַלין — דער טרענער שילער און מיטקעמפער לענינס —
זעצט פאַר לענינס אומשטערבליכע ווערק.

כאווער סטאַלינס רעדע איז געווען אויסערגעוויינלעך שטארק. אין
נאָמען פון דער פארטיי האָט סטאַלין געגעבן א דערהויבענע שווע. ער
האַט געזאָגט:

„מיר, קאָמוניסטן, זינען מענטשן פון א באזונדער שניט.
מיר זינען אויסגעקאָמט פון א באזונדערן מאטעריאל. מיר זי-
נען יענע, וואָס בילדן די ארמיי פון דעם גרויסן פראָלעטארישן
סטראָמען, די ארמיי פונעם כאווער לענין. ס'איז נישט קיין הע-
כערע זאך, ווי דער קאווער צו געהערן צו דער דאָזיקער ארמיי.
ס'איז נישט קיין העכערע זאך, ווי דער נאָמען מיטגליד פון דער
פארטיי, וואָס איר גרינדער איז אָנפירער איז דער כאווער לענין...
אוועקגייענדיק פון אונדז, האָט דער כאווער לענין
אונדז פארוואַגט צו האלטן הויכ און אַפּהימט אין ריינקייט
דעם גרויסן נאָמען פארטיי-מיטגליד. מיר שווערן דיר, כא-
ווער לענין, אז מיר וועלן מיט ערע אויספילן דעם דאָזיקן
געבאָט דינעם!..

אוועקגייענדיק פון אונדז, האָט דער כאווער לענין
אונדז פארוואַגט אַפּצוהימט די איינהייט פון אונדזער פא-
רטיי, ווי דעם שוואַרצאָפּל פון אויג. מיר שווערן דיר, כא-
ווער לענין, אז מיר וועלן מיט ערע אויספילן אויך דעם
דאָזיקן געבאָט דינעם!..

אוועקגייענדיק פון אונדז, האָט דער כאווער לענין
אונדז פארוואַגט אַפּצוהימט און פארפעסטיקן די דיקטאטור
פונעם פראָלעטאריאט. מיר שווערן דיר, כאווער לענין, אז
מיר וועלן נישט שאַנעווען אונדזערע קויכעס, קעדיי אויס-
צופילן מיט ערע אויך דעם דאָזיקן געבאָט דינעם!..

אוועקגייענדיק פון אונדז, האָט דער כאווער לענין
אונדז פארוואַגט צו פארפעסטיקן מיט אלע קויכעס דעם
בונד פון די ארבעטער און פויער. מיר שווערן דיר, כא-
ווער לענין, אז מיר וועלן מיט ערע אויספילן אויך דעם
דאָזיקן געבאָט דינעם!..

דער כאווער לענין האָט אומערמידלעך גערעדט צו אונדז
וועגן דער גייטיקייט פון א פרעויליקן בונד צווישן די פעלקער
פון אונדזער לאַנד, וועגן דער גייטיקייט פון זייער ברודערלעכער
מיטארבעט אין די ראמען פון דעם פעלקער-פארבאנד פון די
רעפובליקן.

אוועקגייענדיק פון אונדז, האָט דער כאווער לענין
אונדז פארוואַגט צו פארפעסטיקן און פארברייטערן דעם
פארבאנד פון די רעפובליקן. מיר שווערן דיר, כאווער
לענין, אז מיר וועלן אויספילן מיט ערע אויך דעם דאָזיקן
געבאָט דינעם!..

לענין האָט אונדז נישט איינ מאל אָנגעוויזן, אז די פארשעס-
 מיקונג פון דער רויטער ארמיי און די פארבעסערונג פון איר
 צושטאנד אין איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבע פון אונדזער
 פארטיי... אין לאַמיר שווערן, כאוויירט, אז מיר וועלן נישט שא-
 נעווען קיין קרעפטן אפ צו פארפעסטיקן אונדזער רויטע ארמיי,
 אונדזער רויטע פלאַט...

אדוועקאטענדיק פון אונדז, האָט דער כאווער לענין
 אונדז פארזאגט מירי זיין די פרינציפן פונעם קאמוניסטישן
 אינטערנאציאנאל. מיר שווערן דיר, כאווער לענין, אז מיר
 וועלן נישט שאנעווען אונדזער לעבן, קעדיי צו פארפעסטיקן
 און פארברייטערן דעם בונד פון די ארבעטנדיקע פון גאר
 דער וועלט — דעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל!¹
 דאָס איז געווען די שווע פון דער באַלשעוויסטישער פארטיי צו
 איר פירער, לענינע, וועלכער וועט לעבן אין דויערס. ארומקונדיק
 זיכ אפן דורכגעגאנגענע וועג, קענען די באַלשעוויקס מיט שטאַלץ
 דערקלערן: די דאָזיקע שווע ווערט מיט ערע אויסגעפילט.

**

זיין גאנצ לעבן האָט לענין אָפגעגעבן צו באפרענען די ארבעטער
 און פויערן פון אונזערן יאָב פון קאפיטאל, פון אונזער דער מאכט
 פון די קאפיטאליסטן און פרייזי, אופצובויען דעם סאָציאליזם.
 לענינס לעבן און פעטיקייט גיסן זיכ צונויף מיט דער פעטיקייט
 פון דער גרויסער און העלדישער באַלשעוויסטישער פארטיי, וואָס ער
 איז געווען דער שעפער אירער.

לענין איז געווען דער געני פון דער רעוואָלוציע. אין די שארפ-
 סטע קלאסן-שלאכטן פון דער ניער עפאָכע, פון דער עפאָכע פון מיל-
 כאַמעס און רעוואָלוציאָנערע אופטרייסלונגען, איז לענין געגאנגען
 בערש פון די פאָלקס-מאסן. אונזער זיין אָנפירונג האָט געזיגט די
 גרויסע סאָציאליסטישע אָקטאבער-רעוואָלוציע אין פּסער. די דאָ-
 זיקע רעוואָלוציע האָט באדינט א ראדיקאלן איבערבאַרש אין דער
 וועלט-געשיכטע פון דער מענטשהייט, א קער פון דער אַלטער, דער
 קאפיטאליסטישער וועלט צו דער ניער, צו דער סאָציאליסטישער
 וועלט.

פון די קלעמען פון דער ערשטער אימפערואליסטישער וועלט-
 מילכאָמע, פון דעם גענעם פונעם אימפערואליזם האָט די ערשטע
 באַלשעוויסטישע רעוואָלוציע ארויסגעריסן די ערשטע הונדערט מיל-
 ליאָן מענטשן אפ דער ערד. די פאָלגנדיקע רעוואָלוציע, האָט אָג-
 געוויזן לענין, וועלן ארויסרייסן פון די צוואנגען פון אימפערואליס-
 טישע מילכאָמעס און פון דער וועלט פונעם קאפיטאליזם די גאנצע
 מענטשהייט.

„מיר האָבן דאָס רעכט צו שטאַלצירן און האלטן זיכ פאר גליק-
 לעכ דערמיט, — האָט געשריבן לענין, — וואָס אונדז אין די ערשטע

1 י. סטאלין. וועגן לענינע, ז. 19—24. מעלכע-פארלאג „דער עמעס“,

אויסגעפאלן אראפצווארפן אין איין ווינקל פון דעם ערד-קעלעב יע-
נע כנע-ראָע, דעם קאפיטאליזם, וואָס האָט פארגאָסן די וועלט מיט
בלוט, דערפירט די מענטשהייט ביז הונגער און פארווילדערעוועטקייט,
און וואָס וועט אומקומען אומפארמירט און אינגיכט, ווי גוואלדיק
בעסמאליש עס זאָלן גיט זיין די אנטפלעקונגען פון איר פארגאסע-
דיקט ווילדעוועג.

לענין איז דער גענואלער אָנפירער פון דער פארטיי באַלשעווי-
קעס, דער פירער און לערער פונעם ארבעטער-קלאס. ער איז א פירער
פון א נעמם טיפ — א פאָשעטער און א באשיידענער, ענג פארבונדן מיט
די מאסן דורכ טויזנטער פעדעם, א פירער פון גייע מאסן — פאָשע-
טע און געוויינלעכע טיפסטע, „אונטערשטע שיכטן“ פון דער מענטש-
הייט, וואָס האָבן זיך אויפגעהויבן צום קאמף פאר זייער באַפֿרייגונג.
און איז דער זעלבער צייט איז ער דער גרעסטער געני פון אלע צייטן
און פעלקער, א געני, וואָס איז באוואָפנט מיט אלע אויזערס פון
מענטשלעכע וויסן און קולטור, וואָס באהערשט פולקום דאָס אלץ בא-
זיגנדיקע געווער פונעם פראָלעטאריאט — דעם רעוואָלוציאָנערן מאַרק-
סיזם.

זיין רעוואָלוציאָנערע טעטיקייט איז געבויט פון איבערגעשטאלטן
די מענטשלעכע געזעלשאפט האָט לענין געבויט אפ דער גראַניט-באזע
פון מאַרקסיזם. ער האָט באהערשט דעם גאנצן אויזער פון מאַרק-
סיזם. „לענין איז געווען און בלויז, — האָט געזאָגט דער באווער
סטאלין, — דער טרעיסטער און קאָנסעקווענטסטער שילער פון מאַרקסן
און ענגעלסן, וואָס שטיצט זיך אינגאנצן אפ די פרינציפן פון מאַרק-
סיזם“.

מיט קאָלאָסאלער ליבע האָט זיך לענין באצויגן צו יעדן וואָרט
און צו יעדן געדאנק פון די גרונט-לייגער פונעם וויסנשאפטלעכע קאָ-
מוניזם. מיט גרויסער קראפט און לעבנשאפט האָט ער געשטעמפלט
די יעניקע, וואָס האָבן געפרוּווט פריידיקן „פרייהייט פון קריטיק“ בע-
גענייע דער מאַרקסיסטישער טעאָריע און דורכשלעפן אפ אזא אויפן
די בורזשואזע אידיע. ער האָט אָן ראכטמאָנעס דעמאָנסטרירט די אלע,
וואָס האָבן מיינט מויל געשווירן פרייהייט מאַרקסן און ענגעלסן, און
פאקטיש האָבן זיי פאראַמט דעם מאַרקסיזם. לענין האָט פארטיידיגט
און אויפגעשטעלט די ווירקלעכע אָנשויונגען פון מאַרקסן און ענגעלסן.
ער האָט אָפגערייניקט דעם מאַרקסיזם פון פארשיידענעליי אָפפאָרט-
ניסטישע פארקויפונגען.

באגלייבט דערמיט האָט לענין פיל מאל אונטערגעשטרעכט, אז דער
מאָרקסיזם — דאָס איז גיט קיינ דאָגמע, נאָר א ריכט-ליניע פאר דער
טעטיקייט, אז די מאַרקסיסטישע טעאָריע דארף מען באוועגן פאָרויס,
אנטוויקלען זי איז אלע ריכטונגען. ער האָט גערעדט וועגן דעם,
אז „מע דארף זעלב שטענדיק פאנאנדעראבעטן מאַרקס'
טעאָריע, וועל די דאָזיקע טעאָריע גיט בלויז אלגעמיינע אָנפירונג-
דיקע פרינציפן, וואָס ווערן אָנגעווענדט ביפראט צו ענגלאנד און
דערש, ווי צו פראנקרײכ, צו פראנקרײכ אנדערש, ווי צו דזשיטלאנד, צו
דזשיטלאנד אנדערש, ווי צו רוסלאנד.“ מע טאָר גיט פארטיידיקן די

אלטע באשלוסן פונעם מארקסיזם, האָט ער געלערנט, ווען די סימולאציע צווע האָט זיך געענדערט און פאָדערט נײַע באשלוסן. מע דארף זיך קענען באנוצן מיט די מעטאָדן פון מארקסיסטישער פאָרשונג צו אנאליזירן די נײַע היסטאָרישע באדינגונגען, די נײַע סיטואציע.

און לענין — דער קאָריי פון וויסנשאפט, דער אומפארגעליבלעכער מייסטער פון מאטעריאליסטישער דיאלעקטיק — האָט שרעקלאָז געבראַכט די אלטע און אָפגעלעכטע אָנשויונגען, האָט ארויסגערוקט און געלייזט נײַע פראגן, וועלכע דאָס לעבן האָט געשמעלט.

עס איז נישט קיין אייגנעם געביט אין דער וויסנשאפט און אין דער פראקטיק, וואָס איז פארבונדן מיטן קאמפ פונעם ארבעטער-קלאס פאר זיך באפרענגן — עס איז נישט קיין אייגנעם געביט זאג, וועלכע לענין זאָל נישט האָבן בארעכערט מיט די גרעסטע אידיען. מע קאָן נישט אָנרופן קיין אייגנעם מער אָדער ווייניקער גרויסע געשעעניש אינעם לעבן פון די פעלקער אין סוף XIX און אינעם ערשטן פערטל XX יאָרהונדערט, קיין אייגנעם מער אָדער ווייניקער ערנסטע דערשיינונג אין געביט פון וויסנשאפט און רעוואָלוציאָנערן קאמפ פון די ארבעטער-מאסן, וועלכע זאָלן נישט האָבן באקומען קיין גענואלע באלעכטונג אין לענינס ווערק.

לענין האָט בארעכערט דעם אידיאָשן אויפער פונעם מארקסיזם אפן גרונט פון דער דערפארונג פון דער נײַער עפאָכע. לענין האָט אנטוויקלט דעם מארקסיזם ווייטער, אופגעוויבן אים אפ א נײַער, העכערער שטופע. ער איז דער שעפער פונעם לעניניזם. כאווער סטאלין האָט געגעבן א קלאסישע דע-פיניציע פונעם לעניניזם: „לעניניזם דאָס איז מארקסיזם פון דער עפאָכע פון אימפעריאליזם און פראָלעטארישער רעוואָלוציע. פונקט לעכער: לעניניזם דאָס איז די טעאָריע און די טאקטיק פון דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע ביכלאָל, די טעאָריע און די טאקטיק פון דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט באזונדערס.“ כאווער סטאלין האָט באוויזן די אייגנעם און די קאָנטראַסט פון מארקס' איגלע-ניס לערע, האָט גענואל באלויבט דאָס נײַע, וואָס לענין האָט אייגנעם געמאָגט אינעם אידיאָשן אויפער פונעם מארקסיזם.

לענינס לערע איז א לעבנס-טורעם, וואָס באלעכט דעם וועג פון נעם זיגריכטן קאמפ פון די ארבעטנדיקע פאר זייער באפרענג. האָבן דאָס באהערשט די מאסן, זינען לענינס אידיען געוואָרן א גרויסע קראפט פון איבערגעשטאלטן די געזעלשאפט אפ די יעסוידעס פונעם סאָציאליזם. דער לעניניזם — דאָס איז די פאָן פון מיליאָנען פראָלעטאריע און ארבעטנדיקע אין גאָר דער וועלט.

לענין איז געווען א טרייער זון פונעם רוסישן פאָלק. ער איז געווען פול מיטן געפיל פון נאציאָנאַלן שטאַלץ פארן פאָלק, וואָס האָט געשאפן א מעכטיקע, לעבנספֿיינקע מעלכע, האָט זי פאָרמיט דאָס איז דוירעסלאַנג קאמפ קעגן פרעמדלענדישע פארכאפער. האָט געשאפן א ריכטע, בלענדדיקע קולטור, א פראָגרעסיווע וויסנשאפט און קונסט. לענין איז געווען פול מיטן געפיל פון נאציאָנאַלן שטאַלץ פארן רוסישן פאָלק, וואָס האָט אויסגעטיילט פון זיך דעם רעוואָ-

ליוציאָנערסמאן ארבעטער=קלאס אין דער וועלט, וואָס האָט דערצויגט
אין זיך דעם טיפּסמאן האס צו יעדן מיט גאציאָנאלע אונטערדריקונג,
וואָס האָט געשאפן די ערשטע אין דער וועלט סאָציאליסטישע מע-
לכע — דעם פארבאנד סאָוועטישע סאָציאליסטישע רעפובליק, וואָס
באזירט זיך אפּ דער ברידערלעכער מיטארבעט פון אלע פעלקער.

האלטנדיק זיך בא לענינס לערע, האָט די באַלשעוויסטישע פאר-
טיי באהעפט אירע רייען, האָט אופגעוויבן דעם ארבעטער=קלאס און
דאָס פויערטומ צום קאמפ קעגן דער זעלבסטהערשונג און קעגן דעם
קאפיטאליזם. אונטער לענינס פאָן איז דער ארבעטער=קלאס פון אינ-
דזער לאנד געגאנגען שמורעמען די פעסטונגען פונעם קאפיטאל און
האָט געזיגט אין די שלאכטן פאר דער גרויסער סאָציאליסטי-
שער אָקטאבער=רעוואָלוציע. אונטער לענינס פאָן האָט דאָס סאָווע-
טישע פאָלק גראַמירט און פארניכטעט די כאיאָטעס פון די וועס-
גוארדייער און אינטערווענטן אין די יאָרן פונעם בירגערקריג. מיט
לענינס נאָמען זינען פארבונדן די זינג פונעם סאָוועטישן פאָלק אפּ
אלע קאמפס=פראָנטן — אפּן מיליטערישן, ווירטשאפטלעכן, דיפּלאָמא-
טישן, קולטורעלן. מיט לענינס נאָמען איז פארבונדן די שאפונג און
די פארפערטיקונג פון דער סאָוועטישער מעלכע, די שאפונג און די
פארווירקלעכונג פון גרויסן פלאן פון אופבויען דעם סאָציאליזם בא
אונדז אין לאנד. מיט זיין נאָמען גייען די ארבעטנדיקע פון פססר
צו די לויכטנדיקע הייבן פונעם קאמוניזם, בייקומענדיק אפּ זייער וועג
אלע שטערונגען און אָפּשלינדערנדיק אלע סאָני פונעם סאָציאליזם.

דאָס לעבן, די מעטיקניט און די גרויסע ווערק לענינס לערנען
אונדז דערפאַלגרייכ צו קעמפן פארן קאמוניזם. „געדענקט, האָט ליב,
שמודירט אילוישן, אונדזער לערער, אונדזער פירער“, — רופט כאווער
סטאלין. כאווער סטאלין לערנט אונדז, „אייצע האלטן זיך“ מיט לע-
נינע, ווענדן זיך צו אימ באמ ליזן גרויסע און קליינע פראגן.
א גרויסע געשטאלט פון א טער פון לענינישן טיפּ האָט גע-
שילדערט כאווער סטאלין איין זיין ארויסטרעמונג אפּ דער פאַרוואַל-
פארזאמלונג פון די וויילער דעם 11 דעקאבער 1937 יאָר.

דאָס פאָלק דארף פאָדערן פון זינע דעפוטאטן, האָט געזאָגט
כאווער סטאלין, „אז זיי זאָלן בלעבן אפּן פאָסטן פון פאָליטישע
טער פונעם לענינישן טיפּ, אז זיי זאָלן זיין אויך אזעלכע קלאָרע
און פעסטע טער, ווי לענין, אז זיי זאָלן זיין אויך אזוי שרעקלעך
אין שלאכט און אָנראכטמאָנעסדיק צו די סאָני פון פאָלק, ווי עס
איז געווען לענין, אז זיי זאָלן זיין פריי פון יעטווידער פאניק, פון
יעטווידע סימען פון פאניק, ווען די זאכ הייבט אָן ווערן קאמפלי-
צירט און אפּן האַרדזאָגט מערקט זיך אָן עפעס א געפאר, אז זיי
זאָלן זיין אויך אזוי פריי פון יעטווידע סימען פון פאניק, ווי ס'איז
פריי געווען לענין, אז זיי זאָלן זיין אויך אזוי קלוג און נישט אַפליק
באמ ליזן קאמפליצירטע פראגן, ווי עס איז נייטיק און אלזשיקע
אָרענטאציע און און אלזשיקער דיסקאָנט פון אלע פלייסן און מי-
גוסן, ווי עס איז געווען לענין, אז זיי זאָלן זיין אויך אזוי עמעס-
טעס.

דיק און ערלעכ, ווי עס איז געווען לעניג, אז זיי זאָלן אויב אזוי ליב
האָבן זייער פאָלק, ווי ס'האָט עס ליב געהאט לעניג.

אונדזער רומפולע באַלשעוויסטישע פארטיי האָט באקומען געיע-
רושע פון לענינגע זינג גענאלע לערע, זינג מעכטיק, אומבאזיגבאר
ווייל, זינג הייסע ליבע צום פאָלק. מיר האָבן געזינג אדאנק דער
שרעקט צו לענינגס זאכ, צום לענינג!

לענינגס נאָמען, זינגע מיסימ און זינג לערע וועלן איבערלעבן
יאָרהונדערטער און יאָרהונדערטער.

לענינגס אירייע האָבן באקומען א לעבעדיקע פארקערפערונג אי-
נעם פארבאנד סאָוועטישע סאָציאליסטישע רעפובליק, איז דער העל-
דישער פארטיי באַלשעוויקס, אינעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל.
זיי זינגען פארקערפערט איז די ווערק און איז דער טעטיקט פון
לענינגס גרויסן מיטקעמפער, דעם שרענג פאָרזעצער פון זינג זאכ —
כאווער סטאלין.

לעניג לעבט איז די מויכעס און איז די הערצער פון די ארבע-
טנדיקע פון פססר און פון די אונטערדריקטע פון גאָר דער יועלט.
לענינגס נאָמען קלינגט פארן ארבעטער-קלאס און פאר די ארבעט-
דיקע פון גאָר דער וועלט ווי א פלאמיקער רוב צום אַנראכטאָנעם
דיקן קאמפ קעגן די אונטערדריקער, פאר א שרע גליקלעכ לעבן,
פארן קאָמוניזם.

איז די טעג פון גרויזאמע גיסיונגעס, ווען אונדזער היימלאנד פירט
א טויט-געראנגל מיטן רויבערישן היטלערישן אימפעראליזם, בא-
גיסטערט די גרויסע מויקע געשמאלט פון לענינגע די העלדישע פעלקער
פונעם סאָוועטפארבאנד צו אומשטערבלעכע העלדנמאטן פאר דעם
סאָציאליסטישן פאָטערלאנד. דאָס גאנצע סאָוועטישע פאָלק האָט זיכ
אופגעהויבן צו דער גרויסער פאָטערלענדישער מילכאָמע קעגן די
דיטשיש-פאשיסטישע פארבאפער, וואָס זינגען שרעכעריש אָנגעפאלן
אפ אונדזער פרידלעכ לאנד. אונטער לענינגס פאָן, אונטער דער אָן-
פירונג פונעם גרויסן סטאלין פארטיידיקט דאָס סאָוועטישע פאָלק מיט
לעב-אונ-לעבן זינג היימלאנד קעגן די פרעמדלענדישע האָרדעס, עס
פארטיידיקט די דעראָבערונגען פון דער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע-
ציע, די סאָציאליסטישע אָרדענונג, די סאָציאליסטישע קולטור.

דוירעס סאָוועטישע העלדן זינגען אופגעצויגן און דערצויגן גע-
וואָרג אפ לענינגס אלץ-באזיגנדיקע אירייע, זיי זינגען דורכגעדרונגען
מיט זינג גרויסן גיסט. גייע-דיק אפ אומשטערבלעכע העלדנמאטן,
אפ העלדישע אופטונג איז דער פאָטערלענדישער מילכאָמע, שראָנג
איז זייער הארצן מיליאָנגען זינג און מעכטער פונעם סאָוועטישן פאָלק,
מעסירעסנעפעשדיק איבערגעבענע זייער מוטער — דעם היימלאנד, די
געשמאלט פונעם גרויסן לענינג.

לענינגס זאכ איז אומבאזיגבאר!

Б-8635. Подписано к печати 9/XI 1944 г. Печатных л. 19. 41.000 зн. в 1 п. л.
Уч.-изд. л. 13^{1/2} Тираж 10.000 экз. Заказ 1181.

Типография Госэнергоиздата. Москва, Шлюзовая наб., 10.